

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 600 ΒΕΡΟΙΑΣ
 21/2/1960
 Αριθ. εις 5078/60
 Εξ αγοράς Δωρεά
 Χατζημάστορας/1/2/60

GRVER-00504

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

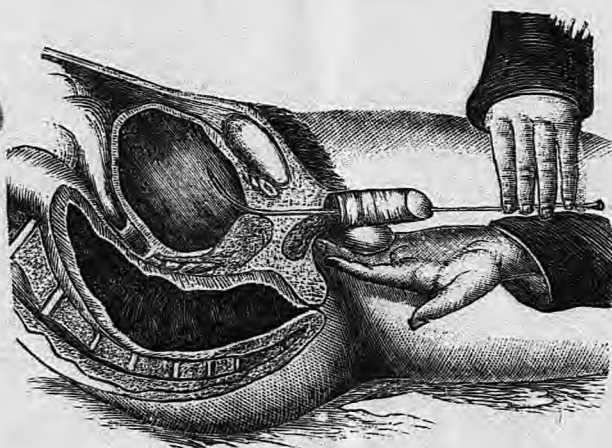
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΕΓΧΕΙΡΗΤΙΚΗ

Κρη. Καρμολογία

ΤΟΜΟΣ ΤΡΙΤΟΣ

ΜΕΤΑ ΠΟΛΛΩΝ ΕΝ ΤΩ ΚΕΙΜΕΝΩ ΕΙΚΟΝΩΝ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Αρ. ΕΙ6. 5078

Εκδοται Ν. Τζακας και Π. Πेत्रακος
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ "ΕΣΤΙΑ",
Κ. ΜΑΪΣΝΕΡ ΚΑΙ Ν. ΚΑΡΓΑΔΟΥΡΗ
1902

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Πάν αντίτυπον μὴ φέρον τὴν ὑπογραφήν μου θεωρεῖται ἐκ
τυποκλοπίας προερχόμενον καὶ κατάσχεται κατὰ τὸν νόμον.

Ε. Καραγιάννης

ΕΓΧΕΙΡΗΤΙΚΗ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΟΧΕΙΝΑ

ΕΓΧΕΙΡΗΤΙΚΗ

ΜΑΘΗΜΑ ΚΖ'

Μετὰ τὴν διδασκαλίαν καὶ ἀνάπτυξιν τῶν ἐγχειρητικῶν μεθόδων, δι' ὧν θὰ ἐνεργήσῃτε κατὰ τὸν θώρακα καὶ τὰ ἐν αὐτῷ σπλάγχνα, μεταβαίνω σήμερον εἰς τὴν διδασκαλίαν τῶν ἐγχειρητικῶν ἐκείνων μεθόδων, ἃς θὰ ἐφαρμόσῃτε ἐγχειροῦντες κατὰ τὴν κοιλίαν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ σπλάγχνα, θὰ περιγράψω δ' ὑμῖν τὰς ἐπὶ τῶν οὐρητικῶν ὀργάνων ἀμφοτέρων τῶν φύλων ἐνεργουμένης τοιαύτας, ὡς καὶ τὰς ἐπὶ τῶν γεννητικῶν τοῦ ἄρρενος. Κατ' ἐκλογὴν δὲ θὰ ὁμιλήσω πρὸς ὑμᾶς περὶ τῆς δι' ἐγχειρητικῆς ἐπεμβάσεως θεραπείας τῆς σκωληκοειδίτιδος, διότι αὕτη ἀποτελεῖ θέμα ὑψίστης πρακτικῆς σημασίας καὶ εἶναι τὸ ζήτημα τῆς ἡμέρας, τό γε νῦν ἔχον, ἐν τῇ ἐπιστήμῃ. Ἀλλὰ τὰς ἐπὶ τῆς κοιλίας διαφόρους ὑμῶν ἐγχειρητικὰς ἐπεμβάσεις δύνασθε νὰ ἐκτελέσῃτε σήμερον, πλὴν τῆς διὰ χλωροφορμίου ἢ δι' αἰθέρος γενικῆς ἀναισθησίας, περὶ ἧς διὰ μακρῶν διεπραγματεύθην ἄλλοτε (Τόμ. Α', σελ. 3), καὶ ὑπὸ τὴν ἰσχὺν τῆς ἀναλγησίας, ἣτις παράγεται δι' ἐνέσεως διαλύσεως ὑδροχλωρικῆς κοκαίνης, ἣν θὰ ἐνεργήσῃτε ὑπὸ τὴν ἀραχνοειδῆ μήνιγγα τοῦ νωτιαίου μυελοῦ, κατὰ τὴν ὁσφυϊκὴν μοῖραν αὐτοῦ.

Ἐπωφελοῦμαι δὲ ἐκ τῶν πολλῶν δημοσιευμάτων περὶ τῆς ἐν λόγῳ νέας ταύτης μεθόδου, ἃτινα ἐδημοσιεύθησαν ἐν τῇ ξένῃ, ὅπως ἀρυσθῶ τὰ πρὸς διδασκαλίαν, ἐπιπροσθέτων καὶ τὰ τῆς ἀτομικῆς πείρας καὶ παρατηρήσεώς μου πορίσματα ἐξ ἐφαρμογῆς τῆς μεθόδου.

Τὰ πρῶτα πειράματα τῆς περιφερικῆς ἀναλγησίας δι' ἐνέσεως κοκαίνης ἀπὸ τῆς ῥαχιαίας ταύτης ὁδοῦ ἐγένοντο, Κύριοι, ὑπὸ τοῦ L. Corning, τῷ 1885 (New York). Ἐνήργει δ' οὗτος τὴν ἐνεσιν ταύτην κατὰ τὰς πρώτας αὐτοῦ ἐρεῦνας εἰς μεσοσπονδύλιον

Χειρουργικῇ ἀναλγησίᾳ διὰ κοκαίνης ἐνεμένης ὑπὸ τὴν ἀραχνοειδῆ μήνινγα τοῦ νω-

τιαίου μυελού
κατά τὴν
ὀσφυϊκὴν αὐτοῦ
μοῖραν.

διάστημα τῆς ὀσφυϊκῆς χώρας, φρονῶν ὅτι ἡ διάλυσις αὕτη θ' ἀπορροφηθῇ διὰ τοῦ φλεβώδους αὐτόθι πλέγματος καὶ θ' ἀχθῇ μέχρι τοῦ νωτιαίου μυελού. Ἀληθῶς δὲ ἐπετύγχανε διὰ τῶν περινωτιαίων τούτων ἐνέσεων ἀναισθησίας τελείας ὅχι μόνον τῆς ὀσφυϊκῆς χώρας, ἀλλὰ καὶ τῶν κάτω ἄκρων.

Βραδύτερον δ' ὅμως, μετὰ νέας ἐρεῦνας, παρεκέντει καὶ αὐτὰς τὰς μήνιγγας τοῦ νωτιαίου μυελού, καὶ ἐνήργει οὕτως τὴν ἐνεσιν ὑπ' αὐτὰς ἐν αὐτῷ τῷ νωτιαίῳ σωλῆνι, κατὰ τὴν ὀσφυϊκὴν μοῖραν αὐτοῦ, εἰ καὶ ἀναφέρει καὶ περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας ἐνήργησεν ὑπὸ τὰς μήνιγγας τὴν ἐνεσιν τῆς κοκαίνης μεταξὺ τοῦ 10 καὶ 11 θωρακικοῦ σπονδύλου, ἐν συνδυασμῷ μετ' ἄλλων φαρμάκων (βάμμα ἀκονίτου-πυρογαλλικὸν ὀξύ).

Ἀλλὰ μεθ' ὅλας τὰς ἐργασίας ταύτας τοῦ Corning ἡ μέθοδος αὕτη δὲν ἐγενικεύθη ἐν τῇ πράξει καὶ ἐλησμονήθη μάλιστα, ὅτε ἡ ἐφεύρεσις τοῦ Quincke (ἣν ἐδημοσίευσεν τῷ 1891), ἡ ὀσφυϊκὴ δηλαδὴ παρακέντησις τοῦ νωτιαίου σωλῆνος, καθ' ἣν ὑπετίθετο ὅτι δι' ἄρσεως τῆς ἐγκεφαλικῆς πίεσεως διὰ κενώσεως μέρους τοῦ ἐγκεφαλονωτιαίου ὑγροῦ ἠδύνατο νὰ ἐπέλθῃ θεραπεία ἡ βελτιώσις νόσων τινῶν τοῦ κεντρικοῦ νευρικοῦ συστήματος. ἐπανεγχε το ζήτημα τῆς ὀσφυϊκῆς παρακέντησεως τοῦ νωτιαίου σωλῆνος καὶ αὐθις ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάζει. Ἀλλ' ἐὰν ἡ τοιαύτη ἐπινόησις τοῦ Quincke μηδεμίαν ἐπὶνεγκεν ἐν τῇ πράξει θεραπευτικὴν ὠφέλειαν, ἐχρησίμευσεν δ' ὅμως ὡς ἀφετηρία νέων ἐρευνῶν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, καὶ κατὰ τὸν Chipault (1897) τὸ θεραπευτικὸν μέλλον τῆς ὀσφυϊκῆς παρακέντησεως ἐγκρίνεται οὐχὶ εἰς τὴν ἐκκένωσιν μέρους τοῦ ἐγκεφαλονωτιαίου ὑγροῦ, ἀλλ' εἰς τὴν ἀντικατάστασιν τούτου δι' ὀρροῦ τεχνητοῦ, ἢ εἰς τὴν ἐνεσιν θεραπευτικῶν ὑγρῶν, εὐκόλως διαχεομένων (μιγνυομένων) εἰς τὸ ἐγκεφαλονωτιαῖον ὑγρὸν, ἢ μικροβιακῶν ὀρρῶν, καὶ ἐπομένως εἰς τὴν ἄμεσον ἐπαφὴν τούτων μετὰ τῶν κακώσεων, ὧν ἡ θεραπεία πρόκειται.

ὑπὸ τὴν ἐννοίαν δὲ ταύτην αἱ πρῶται πειραματικαὶ ἐρευναι ἐγένοντο τῷ 1898 ὑπὸ τοῦ Sicard κατ' ἀρχὰς ἐπὶ ζώων καὶ εἰτα ἐπὶ πασχόντων. Εἰς παθόντα δηλαδὴ τέτανον ἐνήργησεν οὗτος διασπονδυλικὴν ἐνεσιν ὑπὸ τὴν ἀραχνοειδῆ μήνινγα τῆς ὀσφυϊκῆς

μοίρας τοῦ νωτιαίου μυελοῦ 4 κ. ἐ. ἀντιτετανικοῦ ὁρροῦ, παρετήρησε δ' ὅτι οὐ μόνον οὐδόλως ὑπῆρξεν αὕτη ὀδυνηρά, ἀλλὰ καὶ ὅτι οὐδεμία νοσηρὰ ἀντιδράσις παρήχθη.

Βραδύτερον δὲ παρετήρησεν ἐπίσης τὰ αὐτὰ συμπτώματα καὶ εἰς δύο πάσχοντας προιοῦσαν γενικὴν παράλυσιν, εἰς οὓς ἐνήργησε κατὰ τὴν αὐτὴν χώραν 10 κ. ἐ. διαλύσεως χλωριούχου σοδίου 5 : 100, τὰ δὲ πειράματα ταῦτα τοῦ Sicard ἐπεβεβαίωσαν καὶ οἱ Jaboulay καὶ Jacob διὰ νεωτέρων πειραμάτων, ἅτινα ἐνήργησαν τὸ αὐτὸ ἔτος (1898) μικρόν τι βραδύτερον ἐπὶ ζώων δι' ἐνέσεων κατὰ τὴν αὐτὴν χώραν διαλύσεως ἰωδιούχου καλίου καὶ κυανοῦ τοῦ μεθυλίου. Ἐκ τῶν πειραμάτων δὲ τούτων ἀριδῆλως κατεδείχθη, ὅτι ἡ ὀσφυϊκὴ παρακέντησις τοῦ νωτιαίου σπληνός ὡς καὶ ἡ ὑπὸ τὴν ἀραχνοειδῆ μήνιγγα τῆς χώρας ταύτης τοῦ νωτιαίου μυελοῦ ἐνεσις ὁρρῶν τεχνητῶν ἦν ἀκίνδυνος καὶ ἀβλαβής.

Ἐπὶ τῶν πειραμάτων δὲ τούτων στηριζόμενος ὁ Sicard ἐνήργησε τὰς πρώτας ὑπαραχνοειδεῖς ἐνέσεις διαλύσεως κοκαίνης κατὰ τὴν ὀσφυϊκὴν μοῖραν τοῦ νωτιαίου μυελοῦ, ἐπὶ ζώων (κυνός) καὶ ἐν ἀναλογίᾳ 2 κ. ἐ. ὕδατος καὶ 0 γρ., 005 χ. γραμ. μέχρι 0 γρ. 01 ἐ. γρ. ὑδροχλωρικῆς κοκαίνης κατὰ χιλιόγραμμον τοῦ ὅλου βάρους τοῦ ζώου, παρετήρησε δὲ ὅτι ταχέως καὶ ἀλληλοδιαδόχως ἐπῆρχετο ἀναλγησία ἐπιπολῆς καὶ κατὰ βάθος ἐν ἀρχῇ μὲν τῆς βράχως, εἶτα δὲ τῶν ὑποχονδρίων χωρῶν. τοῦ θώρακος, τῆς προσθίας ἐν γένει ἐπιφανείας τοῦ σώματος καὶ ἐν τέλει τῆς κεφαλῆς τοῦ ζώου, μελετήσας οὕτως καὶ περιγράφας τὰ διάφορα συμπτώματα, ἅτινα ἀλληλοδιαδόχως ἐπῆρχοντο διὰ τῆς τοιαύτης ἐνέσεως παρὰ τῷ κυνί, διότι μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, τὰ διάφορα ἐπὶ ζώων πειράματα πρὸς παραγωγὴν ἀναλγησίας διὰ κοκαίνης ἐγίνοντο εἴτε δι' ἐπαλείψεως ταύτης ἐπὶ τὸν νωτιαῖον μυελὸν μετὰ προηγουμένην ἀποκάλυψιν αὐτοῦ, εἴτε δι' ἐνδεγκεφαλικῶν ἐνέσεων, εἴτε δι' ἐνέσεων ἐν αὐτῇ τῇ οὐσίᾳ νευρικοῦ τινός κορμοῦ.

Κατὰ τὴν αὐτὴν δὲ ἐποχὴν ὁ Bier, καθηγητὴς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τοῦ Kiel, ἀγνοῶν τὰς ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἐργασίας τοῦ Sicard, μετὰ πολλὰ πειράματα ἐνήργησε, καθ' ἃ ἐδημοσίευσεν ἐν ἰδίῳ ὑπομνήματι κατὰ Ἀπρίλιον τοῦ 1899, εἰς 6

διαφόρους πάσχοντες όστεοπαθείας τών κάτω άκρων ένεσιν διαλύσεως ύδροχλωρικής κοκκίνης κατά τήν όσφυϊκήν μοῖραν τοῦ νωτιαίου μυελού, καί κατώρθωσε δι' αὐτῆς ἐν πλήρει ἀναλγησίᾳ τών πασχόντων νά ἐνεργήσῃ διεκπρίσεις όστών τών κάτω άκρων καί ἀποξέσεις καί ἐκκενώσεις αὐτῶν, μὴ διστάσας νά δοκιμάσῃ καί ἐφ' αὐτοῦ καί ἐπὶ τοῦ ἐπιμελητοῦ αὐτοῦ Hildebrand, καθ' ἃ ὁ ἴδιος περιγράφει, τήν τοιαύτην δι' ἐνέσεως κοκκίνης ἀναλγησίαν.

Μετά μῆνας δέ τινας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ὑπομνήματος τοῦ Bier, ὁ Sicard καί ὁ Gasne (1899) ἐφήρμοσαν τήν μέθοδον ταύτην τοῦ Bier πρὸς θεραπείαν τών διχτυόντων καί νυσσόντων πόνων τών ἀταξικῶν, καί εἰς δύο περιπτώσεις ἐπέτυχον παροδικῆς βελτιώσεως αὐτῶν. Ὁ δὲ Seldowitch καί ὁ Zeidler (1899) κατώρθωσαν διὰ τῆς μεθόδου ταύτης νά ἐνεργήσωσι κατὰ τὰ κάτω άκρα εἰς 4 διαφόρους γυναῖκας κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον βαρεῖας ἐγχειρήσεις μετά πλήρους ἀναλγησίας.

Κατὰ τήν αὐτὴν δὲ περίπου ἐποχὴν (Ὀκτώβριος 1899) ἤρξατο πειραματιζόμενος διὰ τῆς μεθόδου ταύτης ὁ ἐν Παρισίοις χειρουργὸς Tuffier ὡς ἐξῆς, καθ' ἃ ὁ ἴδιος περιγράφει. Ἐν τῇ χειρουργικῇ αὐτοῦ κλινικῇ εἶχε πάσχοντα φέροντα σάρκωμα κατὰ τὸ ἀνώνυμον ὅσπου μὴ ἐπιδεκτικὸν ἐγχειρήσεως· οἱ πόνοι, οἵτινες κατέτρυχον αὐτόν, ἦσαν θριμύτατοι, ἡ δὲ ὑποδόριος ἐνεσίς τῆς μορφίνης ἀνίσχυρος ἐτύγχανεν οὔσα, ὅπως ἐλαττώσῃ αὐτούς. Δι' ἐνέσεως διασπονδυλικῆς κατὰ τήν όσφυϊκήν μοῖραν τοῦ νωτιαίου μυελού καί ὑπὸ τήν ἀραχνοειδῆ αὐτοῦ μήνιγγα 2 κ.έ. διαλύσεως ύδροχλωρικής κοκκίνης ἀναλογίας 1 : 100, ἣν ἐνήργησεν ὁ βοηθὸς αὐτοῦ, οἱ πόνοι μετά τινας στιγμὰς ἀπὸ τῆς ἐνέσεως ἐξηλείφθησαν, ὁ δὲ ἀσθενὴς ἠδυνήθη νά ἐγερθῇ τῆς κλίνης αὐτοῦ. Δυστυχῶς ὁμως ἡ ἀναλγησία αὕτη τῶν κάτω άκρων αὐτοῦ, ἥτις ἐπεξετάθη μέχρι τοῦ ὀμφαλοῦ, διήρκεσεν ἐπὶ ὥρας τινὰς μόνον, τήν δ' ἐπιοῦσαν οἱ πόνοι ἐπανελήφθησαν. Μετὰ δύο δ' ἡμέρας ἡ αὕτη ἐνεσίς κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐπαναληφθεῖσα τὰ αὐτὰ ἀπέδωκεν ἀποτελέσματα.

Κατὰ τήν αὐτὴν δ' ἐποχὴν, ἐπωφελούμενος ἐξ ὅσων παρετή-

ρησεν ἐπὶ τοῦ προμνημονευθέντος ἀρρώστου, ἐνήργησε καὶ πάλιν ὁ Tuffier τὴν αὐτὴν ἔνεσιν καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον εἰς πάσχουσιν μέγα σάρκωμα τοῦ μηροῦ ἐξ ὑποτροπῆς, κατώρθωσε δὲ ν' ἀφαιρέσῃ τοῦτο ἐν πλήρει ἀναλγησίᾳ τῆς ἐγχειρουμένης. Πληροφορηθεὶς δ' ὁ Tuffier τότε παρ' ἐνὸς τῶν βοηθῶν αὐτοῦ τὰς ἐπὶ τῆς προκειμένης μεθόδου ἐρεῦνας τοῦ Sicard, καὶ παρὰ τούτου ὅτι ὁ Bier προηγουμένως ἐνήργησε διὰ τῆς μεθόδου ταύτης τῆς ἀναλγησίας ἐγχειρήσεις τῶν κάτω ἄκρων ἐπιτυχῶς, καὶ μετὰ τοῦτον δύο ῥῶσοι ἰατροὶ ὁ Seldowitch καὶ ὁ Zeidler, ἔγραψεν εἰς τὸν Bier ζητῶν πληροφορίας περὶ τῆς σιωπῆς αὐτοῦ σχετικῶς πρὸς τὰ περὶ τῆς προκειμένης μεθόδου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ πρώτου αὐτοῦ ὑπομνήματος, ὁ δὲ Bier ἀπήντησεν αὐτῷ λέγων ὅτι ἔνεκα τῶν διαταραχῶν, ἃς ἐπιφέρει ἐνίοτε ἡ τοιαύτη ἔνεσις τῆς κοκαίνης, ἡ μέθοδος δὲν ἐφαίνετο αὐτῷ πρακτικῇ.

Ἐν τούτοις ὁ Tuffier ἐξηκολούθησε τὰς ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἐρεῦνας καὶ πειράματα αὐτοῦ, ἀνακοινῶν ἐκάστοτε εἰς ἐπιστημονικὰ σωματεῖα καὶ ἀναγράφων εἰς διάφορα ἱατρικὰ περιοδικὰ τὰ ἐπιτυγχανόμενα παρ' αὐτοῦ διὰ τῆς μεθόδου ταύτης ἀποτελέσματα ἀναλγησίας καὶ ἐγχειρητικῶν ἐπεμβάσεων, οὕτως ὥστε ἀπὸ τοῦ Νοεμβρίου 1899 μέχρι τοῦ Μαΐου 1900 ἐνήργησε πληθὺν ἐγχειρήσεων δι' ἀναλγησίας τοιαύτης, ἀπὸ τοῦ διαφράγματος καὶ κάτω, τελειοποιῶν τὸ τεχνικὸν μέρος τῆς μεθόδου ταύτης καὶ ἐπιζητῶν δι' ἐλαχίστης ἐνέσεως διαλύσεως κοκαίνης (ἥς τὴν ἀναλογίαν ἐπὶ τέλους καθώρισεν), ὑπ' αὐστηροτάτην ἀντισηψίαν, νὰ ἐπιτυγχάνῃ ἀφ' ἐνὸς μὲν τελείας ἀναλγησίας, ὅσον τὸ δυνατόν μᾶλλον ἐκτεταμένης, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὀλιγωτέρων ἐξ αὐτῆς διαταραχῶν, ἐνεργῶν ταύτην κατὰ τὴν αὐτὴν μὲν χώραν, κατὰ διαφόρους δ' ὁμῶς τοποθετήσεις τοῦ πάσχοντος, περιέγραψε δ' εἴτα καὶ καθώρισε τὰ πάντα μετὰ θαυμαστῆς λεπτομερείας. Κυρίως δ' εἶπεῖν, ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῶν ἐργασιῶν τούτων τοῦ Tuffier, ἡ μέθοδος αὕτη εἰσῆλθεν ὀριστικώτερον ἐν τῇ πράξει, ὑποστηριζομένη θερμῶς παρ' αὐτοῦ, πληθὺς δὲ μονογραφῶν καὶ μελετῶν ἐδημοσιεύθησαν ἀπανταχοῦ τοῦ ἐπιστημονικοῦ κόσμου καὶ ἐξακολουθοῦσιν ἔτι καὶ νῦν δημοσιεύμεναι εἰς διάφορα ἱατρικὰ περιοδικὰ,

ὕπὲρ τῆς μεθόδου ταύτης καὶ κατ' αὐτῆς, καὶ πολλὰ ἀνακοινώσεις καὶ συζητήσεις ἐγένοντο περὶ αὐτῆς εἰς Ἱατρικὰ Σωματεία, ὡς καὶ εἰς τὸ 13ον διεθνὲς Ἱατρικὸν Συνέδριον τῶν Παρισίων κατ' Αὐγούστον τοῦ 1900, εἰς ὃ παρέστην, ἐξακολουθοῦσι δὲ καὶ σήμερον γιγνόμεναι εἰς διαφόρους Ἱατρικὰς καὶ Χειρουργικὰς Ἐταιρείας καὶ Ἀκαδημίας τῶν μεγάλων ἐπιστημονικῶν κέντρων μετὰ ζωηρότητος μεγάλης, τῶν μὲν ὑπεραμυνομένων τῆς μεθόδου, τῶν δὲ κατηγορούντων ταύτης.

Παρ' ἡμῖν δ' ἐν Ἑλλάδι, Κύριοι, ἡ μέθοδος αὕτη τοῦ Bier-Tuffier, τῆς διασπονδυλικῆς δηλαδὴ ἐνέσεως διαλύσεως ὑδροχλωρικῆς κοκαίνης ὑπὸ τὴν ἀραχνοειδῆ μὲνιγγα τῆς ὀσφυϊκῆς μοίρας τοῦ νωτιαίου μυελοῦ πρὸς παραγωγὴν περιφερικῆς ἀναλγησίας. ἐγένετο ἀποδεκτὴ μετ' ἄκρας ἐπιφυλακτικότητος· ἐπεζήτουν δ' εὐκαιρίαν καὶ γὰρ, ὅπως, ἐφαρμόσω ταύτην ἐν Νοσοκομείῳ ἐν πρώτοις, ἀφοῦ προηγουμένως εἶδον ἐφαρμοζομένην τὴν μέθοδον ταύτην ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Tuffier εἰς τὴν χειρουργικὴν αὐτοῦ κλινικὴν ἐν τῷ Νοσοκομείῳ Lariboisière τῶν Παρισίων κατ' Αὐγούστον π. ἔ. 1900, δυνθελὺς οὕτως νὰ μελετήσω ταύτην καὶ παρακολουθήσω τοὺς ὑπὸ τὴν ἰσχὺν αὐτῆς πολλοὺς ἐγχειρηθέντας, ὁμολογῶ δὲ ὅτι ἐπείσθην εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ὑπὲρ τῆς πρακτικῆς αὐτῆς ὠφελείας.

Κατὰ Μάρτιον ἐ. ἔ. (1901) ἠδυνήθην νὰ ἐφαρμόσω ταύτην κατ' ἐπανάληψιν ἐν τε τῷ Ἀρεταίῳ καὶ ἐν τῷ Δημοτικῷ Νοσοκομείῳ Ἀθηνῶν «Ἐλπίδι» εἰς ἐγχειρήσεις ἐπὶ τῆς κοιλίας μετὰ πλήρους ἐπιτυχίας. Εἰς τὸν περίδοξον δ' ὅμως συνάδελφόν μου ἐν τῇ Σχολῇ καὶ πεφημισμένον χειρουργὸν τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ» κ. Ἰούλιον Γαλβάνην ἀνῆκει ἡ τιμὴ τῆς εἰσαγωγῆς τῆς μεθόδου ταύτης ἐν Ἑλλάδι, διότι πρῶτος αὐτὸς ἐφήρμοσε ταύτην κατὰ Δεκέμβριον τοῦ π. ἔ. (1900) μετ' ἀπολύτου ἐπιτυχίας.

Ὅπως δ' ἐκτελέσητε ταύτην, ἔχετε ἀνάγκην τῆς σύριγγος τοῦ Tuffier μετὰ τῆς βελόνης αὐτῆς. Καὶ ἡ μὲν σύριγξ προσομοιάζει ἀκριβῶς, ὡς βλέπετε ἐνταῦθα (εἰκ. 1), πρὸς τὴν σύριγγα τοῦ Pravaz καὶ εἶνε τῆς αὐτῆς χωρητικότητος, ἀλλ' ἡ κορὺνὴ ταύτης δεόν εὐκόλως νὰ ὑφίσταται τελείαν ἀπολύμανσιν· ἡ δὲ εἰδικὴ βελόνη εἶνε ἰσχυρὰ ἐκ πλατίνης ὁμοία σχεδὸν πρὸς τὴν τῆς σύριγγος τοῦ Pravaz

ἀλλὰ μήκους μὲν 8 ἐκ.μ., ἐσωτερικῆς δὲ διαμέτρου 6 δεκάτων τοῦ χιλιοστομέτρου, τὸ δὲ ὅζυ αὐτῆς ἄκρον εἶνε λοξῶς μὲν τετμημένον, ἀλλ' εἰς βραχυτάτην ἔκτασιν. Εἰς τοῦτο δ' ὁ Tuffier ἀποδίδει σπουδαίαν σημασίαν, καὶ δικαίως, διότι, ἐὰν τοῦτο τυγχάνη ὄν τετμημένον λοξῶς εἰς μακρὰν ἔκτασιν. δύναται νὰ συμβῇ ὥστε μέρος μὲν τοῦ λοξῶς τετμημένου στομίου νὰ εὐρίσκηται ἐντὸς τῆς ἀραχνοειδοῦς μήνιγγος, μέρος δ' αὐτοῦ ἐκτὸς, οὕτως ὥστε κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐνέσεως μέρος μὲν τῆς ἐνιεμένης διαλύσεως νὰ εἰσέλθῃ ὑπὸ τὴν ἀραχνοειδῆ μήνιγγα, μέρος δὲ νὰ χυθῇ πρὸς τὰ ἔξω αὐτῆς.

Ἀλλὰ πλὴν τούτου ἔχετε ἀνάγκην ἀπεστερωμένης καὶ προσφάτως παρασκευασθείσης διαλύσεως ὑδροχλωρικῆς κοκαίνης ἀναλογίας 2 : 100 τοιαύτην δ' εὐρίσκετε εἰς τὸ ἐμπόριον εἰς μικρὰς ὑαλί-

Εἰκ. 1.

Συρίγξ Tuffier.

νας σφαίρας ἐρμητικῶς κεκλεισμένας. Ἀλλὰ δύνασθε καὶ ὑμεῖς νὰ παρασκευάσῃτε ἐγγώριον τοιαύτην, ὅπερ γίνεταί ἐν τῷ Νοσοκομείῳ «Ἐλπίδι» καὶ τῷ «Εὐαγγελισμῷ».

Κατὰ τὰς παρατηρήσεις τοῦ Tuffier καὶ Carron, ἡ θέρμανσις τῆς διαλύσεως ταύτης ἄνω τῶν 60" πρὸς τελείαν ἀποστείρωσιν ἐπιφέρει τὴν ἀπώλειαν τῶν ιδιοτήτων τῆς κοκαίνης μικρὸν κατὰ μικρὸν καὶ τὴν ἀλλοίωσιν αὐτῆς.

Ἀφοῦ λοιπὸν παρασκευάσῃτε τὰ πάντα ἀσηπτικώτατα, θὰ τοποθετήσῃτε τὸν πᾶσχοντα ἐπὶ τῆς ἐγχειρητικῆς κλίνης ἢ τραπέζης εἴτε πλαγίως κατακεκλιμένον μετὰ τῶν κάτω ἄκρων κεκαμμένων πρὸς τὴν κοιλίαν καὶ κάμψεως τοῦ κορμοῦ αὐτοῦ πρὸς τὰ πρόσω (εἰκ. 2), εἴτε καθεστηκότα ἐπὶ τοὺς γλουτοὺς αὐτοῦ, ὡς βλέπετε εἰς τὰς παρεντεθειμένας εἰκόνας ὑπ' ἀρ. 2 καὶ 3.

Τινὲς προτιμῶσι συστηματικῶς τὴν πλάγιαν κατάκλισιν (εἰκ. 2) ὁδῶ ἀνακλαστικῶν ἀπὸ τῆς καρδίας φαινομένων κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἐνέσεως. ἀλλὰ πολὺ πιθανὸν κατὰ τὴν θέσιν ταύτην τοῦ πάσχοντος ἡ σπονδυλικὴ αὐτοῦ στήλη νὰ καμθῇ πλάγιως καὶ οὕτως ἡ εἰσαγωγὴ τῆς βελόνης ν' ἀποβῇ δύσκολος ὑμῖν. Ἄλλοι δὲ τοῦναντίον προτιμῶσι συστηματικῶς τὴν καθεστηκυῖαν θέσιν τοῦ πάσχοντος ἐπὶ τοὺς γλουτοὺς αὐτοῦ. Ἐγὼ ὅμως προτιμῶ τὴν δευτέραν ταύτην θέσιν, καὶ ἐν τῇ θέσει ταύτῃ εὐρισκομένου τοῦ πάσχοντος ἐφ' ἡμέραν καὶ ἐφαρμόζω τὴν μέθοδον ταύτην ἐπι-

Εἰκ. 2.

Πλάγια κατάκλισις τοῦ πάσχοντος.

τυχῶς πάντοτε. Πρὸς τοῦτο, ἀφοῦ καθίσῃ οὕτως ὁ πάσχων καὶ αἰωρήσῃ ἐκ τοῦ ἀντιθέτου μέρους τῆς τραπέζης τὰ κάτω αὐτοῦ ἄκρα, φέρῃ δ' ἀμφοτέρους τοὺς βραχίονας αὐτοῦ πρὸς τὰ πρόσω, βοηθοὶ ἡμῶν θὰ καθαρίσωσιν ἀντισηπτικώτατα τὴν ὀσφυϊκὴν αὐτοῦ χώραν διὰ βύρσης καὶ σαπουνόχου ὕδατος, εἶτα δὲ θ' ἀποπλύνωσι διὰ διαλύσεως ἄχνης τοῦ ὑδραργύρου καὶ θὰ προστρίψωσιν ἰσχυρῶς διὰ σπόγγου ἐξ ὀθόνης ἐμβεβαπτισμένου εἰς οἰνόπνευμα ἢ αἰθέρα καὶ θὰ παραγγείλωσιν αὐτῷ νὰ τηρήσῃ εὐθεῖαν στάσιν τοῦ κορμοῦ αὐτοῦ· ὑμῶν δὲ λαβόντων θέσιν ἀκριβῶς ἔναντι τῆς

σπονδυλικῆς αὐτοῦ στήλης καὶ καθημένων ἐπὶ ἔδρας τινός, βοηθοὶ ἐκατέρωθεν ὕμων ἰστάμενοι σημειοῦσι τὸ ἄνω χεῖλος ἐκατέρου ἄνωγύμου ὅστού διὰ πίεσεως κατ' αὐτὸ τῶν δακτύλων μιᾶς τῶν χειρῶν αὐτῶν. Τὰ ἐκατέρωθεν δὲ ταῦτα ἄνω χεῖλη τοῦ ἄνωγύμου ὅστού χρησιμεύουσιν ὑμῖν ὡς ὁδηγοῦντα σημεῖα, ἐφ' ὧν θὰ φέρητε

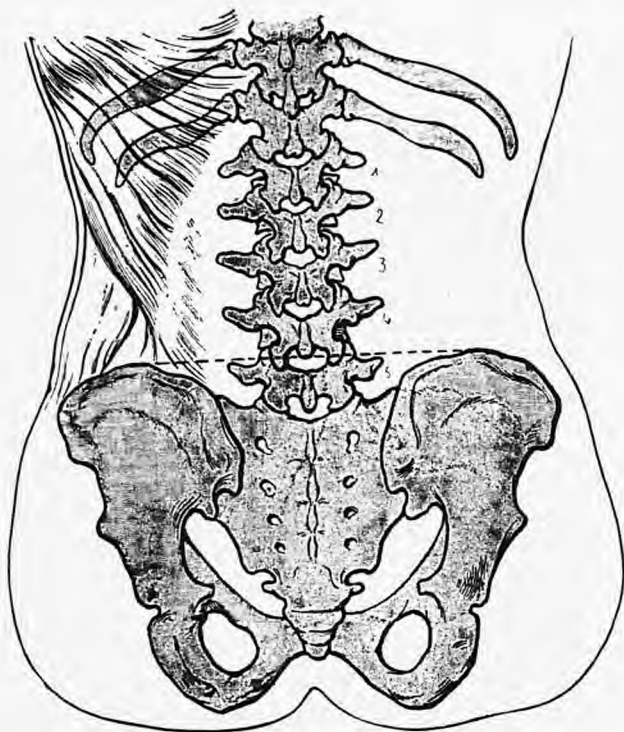

Εἰκ. 3.

Καθιστική θέσις τοῦ πάσχοντος.

νοητὴν ἐγκαρσίαν γραμμὴν διερχομένην οὕτως κατὰ τὴν ἀκανθώδη ἀπόφυσιν τοῦ τετάρτου ὀσφυϊκοῦ σπονδύλου (εἰκ. 4). Ἐπιθέτοντες δ' ἐπὶ ταύτης τὸν ἀριστερὸν ὕμων λιχανόν, ὡς βλέπετε με ἐνταῦθα ποιοῦντα ἐπὶ τοῦ πτώματος (εἰκ. 3), παραγγέλλετε εἰς τὸν πάσχοντα νὰ κλίνη ἰσχυρῶς πρὸς τὰ πρόσω τὸν κορμὸν αὐτοῦ οὕτως ὥστε

ν' ἀποστῇ ὁ τέταρτος ὀσφυϊκὸς σπόνδυλος τοῦ ὑποκειμένου αὐτῷ πέμπτου κατὰ 1 ἢ καὶ 1 $\frac{1}{2}$ ἐκ. μ.· τότε δὲ διὰ τῆς δεξιᾶς ὕμων χεὶρὸς μεταξὺ λιχανοῦ καὶ ἀντίχειρος κρατοῦντες τὴν βελόνην καὶ μόνην (εἰκ. 3), ἢν ἀπεστειώσατε ἐπιμελέστατα, ἐμπηγνύετε ταύτην

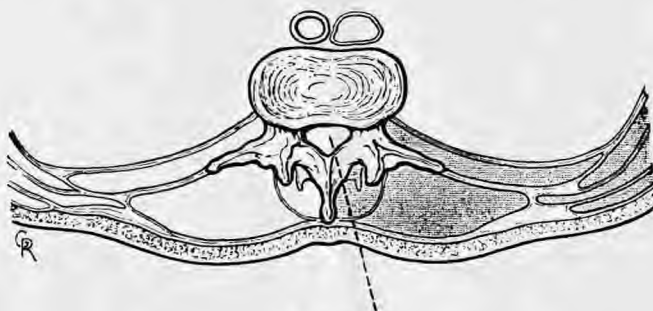

Εἰκ. 4.

Ἐγκαρσία νοητὴ γραμμὴ.

δεξιόθεν ἢ ἀριστερόθεν τῆς ἀποφύσεως ταύτης τοῦ 4ου ὀσφυϊκοῦ σπονδύλου καὶ εἰς ἀπόστασιν ἀπ' αὐτῆς 1 ἐκ. μ. περίπου, ὁδηγὸν ἔχοντες αὐτὸν τὸν ἀριστερὸν ὕμων λιχανόν, ὅστις ἐξακολουθεῖ εὐρισκόμενος ἐπὶ τῆς ἀποφύσεως ταύτης ὡς σημεῖον ὁδηγοῦν (εἰκ. 3). Τὴν βελόνην δὲ ταύτην θὰ διευθύνητε καθέτως πρὸς τὸν ἐπιμήκη

ἄξονα τῆς σπονδυλικῆς στήλης καὶ κατ' εὐθείαν ἐκ τῶν ὀπίσω πρὸς τὰ πρόσω καὶ μικρόν τι πρὸς τὰ ἔσω. Ἐάν δ' ὅμως ὁ πάσχων πλαγίως κατακεκλιμένος τυγχάνῃ ὦν (εἰκ. 2), τότε θὰ διευθύνῃτε τὴν βελόνην ἐκ τῶν ὀπίσω πρὸς τὰ πρόσω καὶ μικρόν τι λοξῶς πρὸς τὰ ἄνω καὶ ἔσω, θὰ διατρύψῃτε δὲ δι' αὐτῆς τὸ δέριμα, τὸν ὑποδερμάτιον συνεκτικὸν ἰστόν, τὴν ἰσχυροτάτην ὀσφυϊκὴν περιτονίαν καὶ τὸ ὑποκείμενον ταύτῃ μυϊκὸν στρώμα, τὸν ὠχρὸν σύνδεσμον (τὸν μεταξὺ τῶν τόξων τοῦ 4^{ου} καὶ 5^{ου} ὀσφυικοῦ σπονδύλου), ὅτε θὰ φθάσῃ αὕτη οὕτως, διὰ μέσου τῶν πετάλων τοῦ ὑπερκειμένου καὶ ὑποκείμενου σπονδύλου, εἰς τὸν νωτιαῖον σωλήνα· θὰ διακρυπῇτε

Εἰκ. 5.

Εἴσοδος τοῦ ἄκρου τῆς βελόνης ἐν τῷ ὑπαρχνοειδεῖ χώρῳ.

δὲ ἔτι τὴν σκληρὰν καὶ ἀραχνοειδῆ μήνιγγα αὐτοῦ (εἰκ. 5) καὶ οὕτως τὸ ἄκρον τῆς βελόνης ὑμῶν θὰ εὐρεθῇ ὑπὸ τὴν τελευταίαν ταύτην. Τὸ αἶσθημα δὲ τῆς ἀντιστάσεως τοῦ ὁποίου θ' ἀντιληφθῇτε ἐμπηγνύντες τὴν βελόνην κατὰ τὴν ὀσφυϊκὴν ταύτην χώραν ἐκλείπει εὐθὺς ὡς φθάσῃ τὸ πρόσθιον ἄκρον τῆς βελόνης ὑμῶν ὑπὸ τὸν ἀραχνοειδῆ χώρον. Ἐκ τοῦ ὀπισθίου αὐτῆς ἄκρου ἐξέρχεται κατὰ σταγόνας τὸ ἐγκεφαλονωτιαῖον ὑγρὸν, τὸ ὁποῖον, ὡς γνωρίζετε, πληροῖ τὸν ὑπαρχνοειδῆ χώρον, ἡ δὲ βελόνη εὐρηται οὕτως εἰς μῆκος 4—6 ἐ. μ. εἰς τελείως ἀνεπτυγμένους ἄνδρας ἐγκλωσμένη ἐν τοῖς ἰστοῖς, καὶ 2—3 ἐκ. μ. εἰς παιδίᾳ 10—12 ἐτῶν, εἰ καὶ

τὸ τοιοῦτον οὐδὲν τὸ ἀπόλυτον ἐνέχει, διότι ἀναλόγως τοῦ ἀτόμου ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ μυϊκοῦ στρώματος τῆς ὀσφυϊκῆς χώρας.

Τὴν παρακέντησιν δὲ ταύτην δύνασθε νὰ ἐνεργήσητε κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ μεταξὺ τοῦ δευτέρου ὀσφυϊκοῦ σπονδύλου καὶ τρίτου, ἢ τοῦτου καὶ τοῦ τετάρτου (Seldowitch-Zeidler), ἢ τοῦ πέμπτου καὶ τῆς βάσεως τοῦ ἱεροῦ ὀστού (Chipault)· διότι, ὡς γνωρίζετε ἐκ τῆς Τοπογραφικῆς ἀνατομικῆς, ὁ ἐν τῷ νωτιαίῳ σωλῆνι κατασκευῶν νωτιαῖος μυελὸς ἐκτείνεται πρὸς τὰ κάτω ἐπὶ τελείου ἀνδρὸς μέχρι τοῦ πρώτου ἢ δευτέρου ὀσφυϊκοῦ σπονδύλου, ἀπολήγων αὐτόθι εἰς τὸν τελικὸν καλούμενον κῶνον, ἐξ οὗ ἐκπορεύεται τὸ τελικὸν νῆμα. Ἐξ ὧν δ' ὅμως τῶν μεσοσπονδυλίων πεταλικῶν διαστημάτων δέον νὰ προτιμᾶτε τὸ μεταξὺ 4ου καὶ 5ου ὀσφυϊκοῦ σπονδύλου τοιοῦτον, ρυτινὸς ἢ ἀνεύρεσις ἔσται ὑμῖν εὐκολωτέρα ὡς ἐκ τῶν ὀδηγούντων σημείων, τὰ ὁποῖα θὰ ἔχῃτε καὶ τῶν ὁποίων ἐμνήσθην (χείλη τῶν ἀωνύμων ὀστέων). Ἀλλὰ καὶ νημάτιά τινα τῆς ἱππούριδος, τὰ ὁποῖα ἄλλως τε διολισθάνουσι πρὸ τῆς βελόνης, ἐὰν κακώσητε κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν αὐτῆς, ἐκ τῆς μικρᾶς ταύτης κακώσεως οὐδόλως παράγονται ἐπίσημοι διαταραχαὶ τῆς περιφερικῆς αἰσθήσεως ἢ κινήσεως, καὶ ἂν δὲ τοιαῦται παρατηρηθῶσιν, ὀφείλονται κατὰ Corning πάντοτε εἰς βαρεῖας καὶ μεγάλας κακώσεις τῆς ἱππούριδος καὶ οὐχὶ εἰς τὰς μικρὰς τοιαύτας τῆς νύξεως διὰ τῆς βελόνης. Κατὰ τὰ πειράματα δὲ τοῦ Weir Mitchell ἐπὶ ζώων, ἡ δίοδος βελόνης διὰ νεύρου τινὸς οὐδεμίαν ἐπιφέρει ἐπιπλοκὴν.

Ἀντὶ δ' ὅμως τοῦ ἐγκεφαλονωτιαίου ὑγροῦ πιθανὸν νὰ ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ ὀπισθίου ἄκρου τῆς βελόνης αἷμα καθαρὸν κατὰ σταγόνας· ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δέον νὰ μὴ ταραχθῇτε ὡς πρωτόπαιροι, ἀλλὰ ν' ἀναμείνητε ἐπὶ δευτερόλεπτά τινα (3—5), ὅτε εἰς τινὰς μὲν περιπτώσεις θὰ παρατηρήσητε ὅτι τὰς πρώτας σταγόνας καθαρῷ αἵματι διαδέχονται ἕτεραι ἐλαφρῶς ἐρυθροῦ ὑγροῦ, καὶ ταύτας ὑγροῦ καθαρῷ, τοῦ ἐγκεφαλονωτιαίου ὑγροῦ, εἰς ἄλλας δ' ὅμως ἢ ἐκροὴ στάγδην αἵματος καθαρῷ ἐξακολουθεῖ, προερχομένου ἐκ τρώσεως φλεβιδίων τῆς σκληρᾶς μήνιγγος καὶ τότε

ἀφαιρείτε τελείως τὴν βελόνην καὶ ἐνεργεῖτε νέαν αὐτῆς εἰσαγωγὴν παρὰ τὴν πρώτην τοιαύτην.

Εἰς ἄλλας δὲ περιπτώσεις—σπανιωτάτας—κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ ἄκρου τῆς βελόνης ἐν τῷ νωτιαίῳ σωλῆνι· πιθανὸν νὰ αἰσθανθῇ ὁ πάσχων συνολικὰς ἐλαφρῶς ἐπωδύνους κατὰ τὸν ἕνα ἢ κατ' ἀμφοτέρους τοὺς μηρούς αὐτοῦ ἐκ κακώσεως νευρικῶν τινων νηματίων τῆς ἱππούριδος· ἀλλὰ καὶ αὐταὶ ταχέως παρέρχονται μὴδὲν δυσάρεστον ἐναπολείπουσαι.

Εἰς ἄλλας ἐπίσης περιπτώσεις μετὰ τὴν ἀρχικὴν ἐξοδὸν τριῶν ἢ τεσσάρων σταγόνων αἵματος ἐκ τοῦ ὀπίσθιου ἄκρου τῆς βελόνης οὐδὲν πλέον ἐξέρχεται, καίτοι τὸ ἄκρον τῆς βελόνης ὑμῶν εὗρηται ἀσφαλῶς κατὰ τὸν ὑπαραχνοειδῆ χώρον, καίτοι ποικιλοτρόπως στρέφετε τοῦτο ἐλαφρῶς καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις. Τὸ τοιοῦτο θὰ παρατηρήσητε ἐπὶ ἀποφράξεως τοῦ αὐλοῦ τῆς βελόνης ὑπὸ τοῦ θρομβωθέντος ἐν αὐτῷ αἵματος, ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει προσαρμόζετε εἰς τὸ ὀπίσθιον ἄκρον τῆς βελόνης τὴν σύριγγα τοῦ Tuffier κενὴν καὶ ἔλκοντες τὴν κορύνην σχηματίζετε κενὸν ἐν αὐτῇ. Ἐξερχομένου δ' οὕτω τοῦ θρομβωθέντος αἵματος βλέπετε ἐπακολουθοῦσαν τὴν ἐξοδὸν τοῦ ἐγκεφαλονωτιαίου ὑγροῦ. Ἀλλὰ πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ δυσάρεστου τούτου προέτειναν τὴν χρῆσιν λεπτοτάτης τριγώνου ἀκίδος τῆς αὐτῆς περιμέτρου πρὸς τὴν ἀπλὴν βελόνην.

Εἰς ἄλλας δὲ πάλιν περιπτώσεις, καίτοι τὸ πρόσθιον ἄκρον τῆς βελόνης ὑμῶν εὗρηται ἐν τῷ ὑπαραχνοειδεῖ χώρῳ ἀσφαλῶς, καὶ περὶ τούτου ἔχετε ἤδη πεισθῆ, ἐν τούτοις οὐδὲν ἐξέρχεται διὰ τοῦ ὀπίσθιου ἄκρου αὐτῆς. Ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει ἔλκετε μικρὸν τὴν βελόνην πρὸς τὰ ἔξω ἢ βυθίζετε ταύτην μικρὸν πρὸς τὰ ἔσω, διευθύνοντες ταύτην κατὰ μικρὰς κλίσεις πρὸς τὰ ἄνω-κάτω-δεξιὰ-ἀριστερὰ καὶ ἀναμένετε ἐπὶ τινα δευτερόλεπτα, παραγγέλλοντες τῷ πάσχοντι· νὰ κλίνη μικρὸν τι· ἔτι τὸν κορμὸν αὐτοῦ πρὸς τὰ πρόσω, ἢ τοῦναντίον νὰ ὀρθώσῃ αὐτόν, ἢ νὰ εἰσπνεύσῃ βαθέως. Οὐχὶ δὲ σπανίως τὰ νευρικὰ νημάτια τῆς ἱππούριδος, τὰ ὅποια ἀποφράσσουσι τὸ ἐν τῷ ὑπαραχνοειδεῖ χώρῳ στόμιον τοῦ ἄκρου τῆς βελόνης, μετατοπιζονται καὶ οὕτως ἐπακολουθεῖ ἡ ἐξοδὸς τοῦ ἐγκεφαλονωτιαίου ὑγροῦ.

Ἐν τῇλει δὲ εἰς περιπτώσεις ἄλλας πιθανὸν νὰ μὴ δυνηθῇτε νὰ ἐπιτύχητε ὅ,τι ζητεῖτε διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τῆς βελόνης ἐξ ἀνατομικῶν ἀνωμαλιῶν τοῦ νωτιαίου σπληνός.

Ὑποθεσῶ ἐπίσης ὅτι ἐπιτύχετε τῆς εἰσαγωγῆς τῆς βελόνης καὶ ὅτι ἤρξατο ἡ στάγδην δι' αὐτῆς ἐκροή τοῦ ἐγκεφαλονωτιαίου ὑγροῦ· τότε δὲ ἄλλα μόνον τότε, ἀφ' οὗ δῆλα δὴ ἐξέλθωσι σταγόνες τινὲς καθαροῦ ἐγκεφαλονωτιαίου ὑγροῦ, πληροῦτε τὴν ἀσηπτικὴν ὑμῶν σύριγγα τοῦ Tuffier, ἥτις περιλαμβάνει 1 κ.έ. τῆς διαλύσεως τῆς ὑδροχλωρικῆς κοκαίνης (2 : 100) καὶ ἀφαιροῦντες τὸν ἐξ αὐτῆς ἀέρα, καθ' ὃν τρόπον εἰς τὰ περὶ πληρώσεως τῶν κυλινδρικῶν κλυστήρων ἐμνημόνευσα (Γ. Α', σ. 96), προσαρμόζετε ἀκριβέστατα τὸ πρόσθιον μέρος ταύτης ἐπὶ τὸ ὀπίσθιον τῆς βελόνης καὶ βραδύτατα ὠθοῦντες τὴν κορύνην πρὸς τὰ κάτω κενοῦτε τὸ περιεχόμενον αὐτῆς ἐν τῷ ὑπαρχονοειδεῖ χώρῳ ἐν διαστήματι 1' τῆς ὥρας, ὡς ὀρίζει ὁ Tuffier. Τὴν ἀναλογίαν δὲ τῆς διαλύσεως ἣν καθώρισεν ὁ Tuffier (2 : 100) μετεχειρίσθητε πάντοτε μέχρι τοῦδε, ἄλλ' ἐν τούτοις δύνασθε νὰ ἐπιτύχητε ἀναλογησίας περιφερικῆς καὶ δι' ἐνέσεως 1 κ. ἐκ. ἀναλογίας 1 : 100, ὡς κατ' ἐπανάληψιν εἶδον τὸν καθηγητὴν κ. Ἰούλιον Γαλβάνην διὰ τοιαύτης διαλύσεως ἐπιτυγχάνοντα τοιαύτης. Ἐκεῖνο δὲ τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ γνωρίζητε εἶνε ὅτι τὸ ποσὸν τῆς ἐνιεμένης κοκαίνης δεόν νὰ κυμαίνεται ἀπὸ 0,015 γ. γραμ. μέχρις 0,02 ἑκατ. τοῦ γραμμαρίου, τὴν δὲ τελευταίαν ταύτην δόσιν οὐδέποτε νὰ ὑπερβαίνετε, διότι ἡ γενικὴ στενοχωρία τοῦ πάσχοντος καὶ τὸ κατὰ τὸν θώρακα βάρος ἐπιτείνονται, οἱ ἔμετοι ἐπίσης, παράγεται δ' ἄφθονος ἐφίδρωσις καθ' ὅλον τὸ σῶμα καὶ συχνότης τοῦ σφυγμοῦ. Ἀφοῦ δ' ἀποπερατώσητε τὴν κυρίως ἔνεσιν, ἐξάγετε τὴν βελόνην ἔλκοντες ταύτην ἀποτόμως πρὸς τὰ ἔξω, τὸ δὲ τρῆμα τῆς ὁπῆς τοῦ δέρματος ἀποφράσσετε ἀμέσως διὰ κολλωδίου ἀσηπτικοῦ καὶ μετὰ 2' ἢ 3' τῆς ὥρας κατακλίνετε τὸν πάσχοντα ὕπτιον — ἐὰν ἐν καθεστηκυίᾳ θέσει ἐνηργήσατε τὴν ἔνεσιν, ἢ στρέφετε τοῦτον ὕπτιον, ἐὰν ἐν πλαγίᾳ κατακλίσει ἐνηργήσατε ταύτην — καὶ δίδετε αὐτῷ τὴν κατάλληλον θέσιν πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς δεινῆς ἢ δεινῆς ἐγγχειρήσεως.

Τελεία
ἀναληψία.

Πρὸ τῆς ἐνάρξεως δὲ τῆς κυρίως ἐγχειρήσεως. Κύριοι, ἀνάγκη ν' ἀναμείνητε ἐπὶ 4'—8' ἢ καὶ 10' τῆς ὥρας πρὸς ἐπέλευσιν τῆς ἀναληψίας, κατὰ τὰ ὅποια ὁ πάσχων αἰσθάνεται—ὡς θὰ εἶπη ὑμῖν, ἐὰν ἐρωτήσητε αὐτὸν—αἰσθημα βάρους μετὰ αἰμωδιάσεως κατὰ τὰ κάτω ἄκρα. ἐν ᾧ οἱ βοηθοὶ ὑμῶν ἀσχολοῦνται εἰς τὸν ἀντισηπτικὸν καθαρισμὸν τοῦ ἐγχειρητέου πεδίου, ὅτε δι' ἀσηπτικῆς βελόνης χειρουργικῆς διατρυπῶντες εἰς τι μέρος τὸ δέρμα τοῦ ἐγχειρητέου πεδίου παρατηρεῖτε τὴν τελείαν ἀναληψίαν τοῦ ἐν πλήρει ἐργηγόρσει εὐρισκομένου πάσχοντος. τότε δὲ καὶ ἄρχεσθε τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἐγχειρήσεως ὑμῶν. Ὅπως δὲ μὴ παρακολουθῇ οὕτως εἰπεῖν ὁ ἐγχειρούμενος τὰ κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐγχειρήσεως, —διότι ἐλέγθη ὡς κατηγορία καὶ τὸ τοιοῦτο κατὰ τῆς ἐν λόγῳ μεθοδου (Routier)—δύνασθε νὰ καλύψετε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ δι' ὀθόνης, ὡς εἶδετέ με πράττοντα τοῦτο ἐν τῷ Νοσοκομείῳ, ἢ νὰ περισπάσητε τὴν προσοχὴν αὐτοῦ δι' ὀμιλίαν μετὰ τινος τῶν βοηθῶν ὑμῶν. Εἰς ἄλλας δ' ὁμῶς περιπτώσεις θὰ παρατηρήσητε τὴν ἀναληψίαν ἐπερχομένην ἀμέσως μετὰ τὴν ἔνεσιν, ὡς συνέβη μοι νὰ παρατηρήσω τοῦτο (κηλοτομία), ἐν ᾧ ἄλλοτε αὕτη ἐπέρχεται μετὰ τὴν παρέλευσιν καὶ τῶν 10' τῆς ὥρας, χωρὶς ἀκόμη νὰ ἐξηγηθῇ τὸ τοιοῦτον, ἂν καὶ φρονῶ ὅτι τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν ἀτομικότητα τοῦ ἐγχειρουμένου (terrain). Γενικῶς δ' εἰπεῖν, ἡ ἀναληψία ἐπέρχεται, ὡς παρατήρησα, τόσον ταχύτερον μετὰ τὴν ἔνεσιν, ὅσον νεώτερον τὸ ἄτομον ἐφ' οὗ ἐπιτυχῶς ἐνηργήθη αὕτη.

Τὰ συμπτώματα δ' ἐκεῖνα τῆς αἰμωδίας τῶν κάτω ἄκρων δύνανται νὰ ἐκδηλωθῶσιν εἰς ἄλλους πάσχοντας διὰ τρόμου μικρᾶς διαρκείας, ἢ δι' αἰσθήματος ἀπωλείας τῶν κνημῶν αὐτῶν ἢ ψύχους, βαθμιαίως ὁμῶς ταῦτα ἐκλείπουνσι ταχέως καὶ ἐναπομένει, ὡς θὰ παρατηρήσητε καὶ ὑμεῖς, ἡ αἰσθησις τῆς ἐπαφῆς μόνον ἄνεν πόνον τῶν διαφόρων ἐργαλείων, ἅτινα θὰ φέρητε εἰς ἅμεισον ἐπαφὴν μετὰ τῆς χώρας. ἥτις εὑρεται ἐν ἀναληψίᾳ.

Τὴν ἀναληψίαν δὲ ταύτην κατ' ἀκολουθίαν τῆς τοιαύτης ἐνέσεως θὰ παρατηρήσητε καὶ ὑμεῖς, Κύριοι. ἀρχομένην πάντοτε ἀπὸ τῶν δακτύλων τῶν ποδῶν καὶ ταχέως φερομένην πρὸς τὰς κνήμας, μηρούς, περίνεον, κοιλιακὰ τοιχώματα, ὁσπυκτὴν χώραν, μέχρι

τῆς διαφραγματικῆς· οὐχὶ δὲ σπανίως ἐπεκτείνεται αὕτη καὶ κατὰ τὸν θώρακα αὐτὸν μέχρι τῶν μασχαλῶν καταλαμβάνουσα καὶ τὰ ἄνω ἄκρα καὶ ἡ χρῆσις τῆς μεθόδου ταύτης τείνει νὰ ἐπεκταθῇ καὶ διὰ τὰς ἐπὶ τοῦ θώρακος ἐγχειρήσεις καὶ τῶν ἐν αὐτῷ σπλάγχ-
χνων (Tuffier).

Ὁ κ. Γαλβάνης ἠδυνήθη διὰ τῆς τοιαύτης ἀναλγησίας ν' ἀφαι-
ρέσῃ μαστὸν παρὰ γυναικί, ὁ δὲ Tuffier εἰς δύο περιπτώσεις παρε-
τήρησε καὶ ἀναλγησίαν τοῦ προσώπου. Τὴν ἀναλγησίαν δὲ ταύτην
θὰ παρατηρήσητε ὡς τὰ πολλὰ τελείαν καὶ ἀπόλυτον καὶ ἐκτεινο-
μένην ὅχι μόνον ἐπιπολῆς ἀλλὰ καὶ κατὰ βάθος εἰς τὰ σπλάγγνα
ἐπὶ παραδείγματος τῆς κοιλίας καὶ τοῦ θώρακος αὐτοῦ (πνεύμονες).
Δι' αὐτῆς, ὅπως πάντες οἱ χρησάμενοι τῇ μεθόδῳ ταύτῃ, ἐνῆρ-
γησα κηλοτομίας, λιθοτριψίας, ἀφαιρέσιν κύστεως πέλωριος τῆς
ὠσθήκης, ἐν πλήρει ἀναλγησίᾳ τῶν ἐγχειρηθέντων. Ἡ διάρκεια
δὲ τῆς ἀναλγησίας ταύτης εἶνε, ὡς τὰ πολλὰ, μέχρι μιᾶς ὥρας,
ἔστιν ὅτε δὲ μέχρι μιᾶς καὶ ἡμισείας, χρονικὸν δῆλα δὴ δια-
στημα ἱκανὸν ὥστε νὰ ἐπιτρέψῃ ὑμῖν τὴν ἐκτέλεσιν καὶ τῆς πλέον
ἐπιπόνου καὶ μακρᾶς διαρκείας ἐγχειρήσεως. Ἡ ἔκτασις δὲ ὡς καὶ
ἡ διάρκεια αὕτη τῆς ἀναλγησίας δὲν φαίνεται, μεθ' ὅλα τὰ πρὸς
τοῦτο πειράματα τοῦ Sicard—Cadol καὶ ἄλλων, ὅτι εὗρηται ἐν
ἀναλογίᾳ πρὸς τὴν ἐνιεμένην ποσότητα τῆς κοκαίνης, ἀλλὰ φρονῶ
ὅτι αὕτη ἐξαρτᾶται μᾶλλον ἐκ τῆς ἀτομικότητος τοῦ ἐγχειρουμέ-
νου, διότι παρετήρησα εἰς τινὰς ἐξ αὐτῶν καὶ ἔκτασιν καὶ διάρκειαν
ἀναλγησίας τὴν αὐτὴν μετὰ ἑνεσιν κοκαίνης διαλύσεως 1 : 100,
ὅπως εἰς ἄλλους διὰ διαλύσεως 2 : 100.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὴν θέσιν ἣν θὰ δώσητε τῷ ἐγχειρουμένῳ
κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἐγχειρήσεως, αὕτη οὐδεμίαν
ἐπιρροὴν ἐξασκεῖ ἐπὶ τῆς ἀναλγησίας.

*Ατελής
ἀναλγησία.

Ἡ ἀναλγησία δ' ὅμως αὕτη δυνατόν νὰ μὴ ἐπέλθῃ οὕτω τελεία,
οὐδὲ νὰ διαρκέσῃ ἐφ' ὅσον χρόνον εἶπον ὑμῖν. Δυνατὸν μάλιστα νὰ
μὴ ἐπιτύχητε καὶν τοιαύτης. Πάντα ταῦτα εἰς δύο, ὡς τὰ πολλὰ,
ὀφείλονται αἷτια : εἴτε εἰς τὴν ἀνεπιτυχῇ ἐκτέλεσιν τῆς ἑνέσεως τῆς
διαλύσεως τῆς κοκαίνης ὑπὸ τὸν ὑπαραχνοειδῆ χώρον, εἴτε εἰς τὴν
κακὴν ποιότητα τῆς διαλύσεως τῆς κοκαίνης. Καὶ διὰ μὲν τὸ δεύ-

τερον δέον νά λαμβάνητε πάντοτε πρόνοιαν περὶ τῆς προσφάτου καὶ ἀσηπτικωτάτης αὐτῆς παρασκευῆς· διὰ δὲ τὸ πρῶτον δέον νά προσέχητε τὸν νοῦν κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἐξόδου κατὰ σταγόνας τοῦ ἐγκεφαλονωτιαίου ὑγροῦ ἀπὸ τοῦ ὀπισθίου ἄκρου τῆς βελόνης, ὅπως στηρίζητε ταύτην μεταξὺ τοῦ ἀριστεροῦ ὕμων λιχανοῦ καὶ ἀντίχειρος ἀσφαλῶς, χωρὶς ποσῶς νά μετακινήσῃτε ταύτην, παραγγέλλοντες αὐστηρῶς εἰς τὸν πᾶσχοντα νά παραμείνῃ ἀκριβῶς ἐν τῇ θέσει ταύτῃ—ἐν ᾧ βοηθοὶ στηρίζουσιν αὐτὸν—, ὅπως ἐν τῇ θέσει ταύτῃ ἐνεργήσῃτε τὴν ἔνεσιν. διότι καὶ ἡ ἐλαχίστη κίνησις τοῦ πᾶσχοντος δυνατὸν νά μετατοπίσῃ, κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς κυρίως ἐνέσεως, τὸ ἐν τῷ ὑπαρχονοειδεῖ χώρῳ ἄκρον τῆς βελόνης πρὸς τὰ ἐκτός, καὶ οὕτως ἡ ἔνεσις νά ἐπιτελεσθῇ ἐκτός τοῦ ὑπαρχονοειδοῦς χώρου.

Μετὰ τὴν παρέλευσιν δὲ τῆς διάρκειας τῆς ἀναληψίας, θὰ παρατηρήσῃτε ὅτι ἡ αἰσθητικότης τῶν μοιρῶν ἐκείνων, αἵτινες διετέλεσαν ἐν ἀναληψίᾳ, ἐπανέρχεται βαθμηδὸν ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κατω, ἀπὸ τοῦ κορμοῦ δῆλα δὴ καὶ ἰδίως ἀπὸ τῆς ὀμφαλικῆς χώρας καὶ τῶν προσθίων κοιλιακῶν τοιχωμάτων ἐπεκτείνεται πρὸς τὴν ὀσφύν καὶ ἐκείθεν πρὸς τὰ κάτω ἄκρα, τελευταῖον ἐπανερχομένη εἰς τοὺς ἄκρους πόδας καὶ συνοδευομένη ἐνίοτε ὑπὸ ἐλαφροῦς αἰμωδίας τῶν κάτω ἄκρων.

Κατὰ τὴν διάρκειαν δὲ τῆς ἀναληψίας, καθ' ἣν ἐκτελεῖτε τὴν ἐγγείρησιν, ὁ ἐγγχειρούμενος ὑφ' ὕμων θὰ παρουσιάσῃ πλὴν τῆς ἀναληψίας καὶ ἕτερα συμπτώματα, ἐξαιρετικά δ' εἶναι τὰ περιστατικά (20 : 100 κατὰ Tuffier), εἰς τὰ ὁποῖα οὐδόλως θὰ παρατηρήσῃτε τοιαῦτα· θὰ παρατηρήσῃτε δῆλα δὴ ὅτι ὁ πᾶσχων αἰτιᾶται, πλὴν τῆς αἰμωδίας τῶν κάτω κώλων, καὶ γενικῆς κακοδιαθεσίας, καὶ δυσφορίας, καὶ βάρους κατὰ τὸ ἐπιγάστριον, καὶ δυσπνοιῶν φαινομένων, ἅτινα ἀναγκάζουσιν αὐτὸν νά ἐνεργῇ βαθείας εἰσπνοάς, ὡς ἐὰν ἐλλείπῃ αὐτῷ ἀήρ, ἐτι δὲ διαφόρησιν κατὰ τὸ δέρμα, μάλιστα δ' ἄφθονον ἐφίδρωσιν κατὰ τὸ πρόσωπον, μετὰ ὠχρότητος αὐτοῦ, ἅτινα πάντα ἀρχόμενα μετὰ 5'—8' τῆς ὥρας ἀπὸ τῆς ἐνέσεως βαθμηδὸν παρέρχονται διαρκοῦντα ἐν ὅλῳ ἐπὶ 8'—10'—15' τῆς ὥρας.

Συμπτώματα
γενικά.

Πλὴν τούτων θὰ παρατηρήσητε, ὅτι τινὲς τῶν ὑπὸ τὸ κράτος τῆς μεθόδου ταύτης ἐγχειρουμένων, καὶ ὡς παρατήρησα εἰς τοὺς ὑπ' ἐμοῦ ἐγχειρηθέντας (3 ἐπὶ 9), ἔχουσι τάσιν πρὸς ἔμετον (κατὰ Tuffier 30 $\frac{0}{0}$). Καὶ κατὰ τὰς παρατηρήσεις τοῦ Tuffier, αὕτη παρατηρεῖται μᾶλλον ὅταν ἡ πίεσις τοῦ ἐγκεφαλονωτιαίου ὑγροῦ εἴνε μικρά, ὅπερ ἐκδηλοῦται διὰ τῆς βραδείας στάγδην ἐκροῆς αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ὀπισθίου ἄκρου τῆς βελόνης, ἐν ᾧ ἀφ' ἑτέρου ἡ ἐπερχομένη εἰς τοὺς τοιοῦτους πάσχοντας ἀναλγησία εἶνε τελεία. Ἕτεροι δὲ ἐμοῦσι (κατὰ Tuffier 20 $\frac{0}{0}$), καὶ συχνότερον τὸ τοιοῦτο θὰ παρατηρήσητε εἰς γυναῖκας ἢ εἰς ἄνδρας. Κατὰ τὰς παρατηρήσεις δὲ τοῦ Tuffier, καὶ ἡ ἐρμηνεία τῶν ἐμέτων τούτων ἐκ τῆς ἐπιδράσεως τοῦ ἀλκαλοειδοῦς δὲν ἐδόθη εἰσέτι ἐπακριβῶς, παρατηρήθησαν δὲ συχνότερον εἰς τοὺς ἔχοντας πεπληρωμένον τὸν γαστρεντερικὸν σωλῆνα καὶ μὴ λαβόντας καθαρτικὸν πρὸ τῆς ἐνέσεως.

Πλὴν τούτων θὰ παρατηρήσητε ὅτι αἱ λειτουργίαι τοῦ ἐγκεφάλου οὐδεμίαν ὑφίστανται διαταράχην, ὡς καὶ ἡ μοῖρα τοῦ νωτιαίου μυελοῦ ἡ ὑπερκείμενη τῆς ἐνέσεως· τὰ κάτω ἄκρα εἶνε ἐν αἰμωδίᾳ, ἀλλὰ διατηροῦσι τὴν κινητικότητα αὐτῶν ὡς καὶ τὴν αἴσθησιν τῆς ἐπαφῆς, μόνον δ' ἡ αἴσθησις τοῦ πόνου οὐδὲν ὑφίσταται, οἱ δὲ μύες εὐρηνται ἐν χαλαρώσει, μάλιστα δὲ ὁ σφιγκτὴρ τοῦ δακτυλίου εἰς τελείαν ἐνίοτε τοιαύτην.

Τὸ κυκλοφορικὸν σύστημα, ὡς θὰ παρατηρήσητε, διαταράσσεται ἐκ τῆς ἐπηρεείας τῆς ἐνέσεως. Καὶ ναὶ μὲν ὁ ρυθμὸς τῆς καρδίας δὲν διαταράσσεται, ἀλλ' ἡ ἀρτηριακὴ πίεσις ἐλαττοῦται.

Ἀπὸ δὲ τοῦ ἀναπνευστικοῦ συστήματος, οὐδὲν ἄξιον σημειώσεως θὰ παρατηρήσητε εἰ μὴ ὅτι αἱ εἰσπνοαὶ καθίστανται ἐνίοτε βαθύτεραι.

Ἀπὸ δὲ τοῦ γαστρεντερικοῦ σωλῆνος πλὴν ναυτίας καὶ ἐμέτου, περὶ ὧν διεπραγματεύθην ἤδη, οἱ ἐγχειρηθέντες περὶ τὸ τέλος ιδίως τῆς ἀναλγησίας αἰτιῶνται αἰσθημα δίψης· θὰ παρατηρήσητε δὲ προσέτι ὡς ἐκ τῆς χαλαρώσεως τοῦ σφιγκτήρος τοῦ δακτυλίου καὶ τῆς ἀναισθησίας τοῦ βλεννογόνου τοῦ ὀρθοῦ καὶ ἑξέδον δι' αὐτοῦ ἀερίων καὶ ὑγρῶν κοπρανωδῶν ὑλῶν ἐνίοτε, ἀλλὰ τούναντίον οὐδὲν θὰ παρατηρήσητε ἀπὸ τῆς οὐρήθρας καὶ τῆς οὐροδόχου κύστεως.

Καὶ ταῦτα μὲν θὰ παρατηρήσητε διαρκούσης τῆς ἀναληψίας. Μετὰ δὲ τὴν παρέλευσιν αὐτῆς θὰ παρατηρήσητε ὅτι ἐντὸς τῆς ἡμέρας ἡ γενικὴ κακοδιαθεσία, ἡ ἐκ τῆς ἐνέσεως παραχθεῖσα, παρέρχεται, κατ' ἐξαιρέσιν δ' οἱ ἑμετοὶ ἐπαναλαμβάνονται· πρὸς τὸ ἐσπέρας δ' ὅμως τῆς ἡμέρας τῆς ἐνέσεως οἱ ἐγγειρηθέντες ἀλίσκονται ὑπὸ δυσχεροῦς κεφαλαλγίας ἐν ἀναλογίᾳ (40 : 100 κατὰ Tuffier), ἥτις ὡς τὰ πολλὰ (90 : 100) παρέρχεται τὴν ἐπιούσαν, εἰς σπανίας δὲ περιπτώσεις αὕτη ἐπέρχεται ἐντονωτάτη καὶ βαίνει ἐλαττουμένη τὰς ἐπομένας ἡμέρας βαθμηδόν. ὅτε τὰ ψυχρὰ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἀντακουφίζουν τοὺς πάσχοντας.

Ἀντιθέτως δὲ τῆς πρωΐμου, οὕτως εἰπεῖν, ταύτης κεφαλαλγίας, θὰ παρατηρήσητε ἐνίοτε τὴν ὀψιμὴν τοιαύτην. Ἀφ' οὗ δῆλα δὴ οὐδὲν τὴν ἐσπέραν τῆς ἡμέρας τῆς ἐνέσεως ἠσθάνθησαν οἱ ἐγγειρηθέντες, αἵρνης μετὰ 2—3—5 ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἐνέσεως ἀλίσκονται οὗτοι ὑπὸ σφοδρᾶς κεφαλαλγίας λίαν ἐνοχλητικῆς, χωρὶς ὅμως μῆτε ἡ πρωΐμος μῆτε ἡ ὀψιμος νὰ συνοδεύωνται ὑπὸ λειτουργικῆς διαταραχῆς τοῦ ἐγκεφαλονωτιαίου κεντρικοῦ συστήματος, ἡ δὲ παθολογία αὐτῶν δὲν ἠρμηνεύθη ἐπακριβῶς μέχρι τοῦδε τοῦλάχιστον.

Τὸ κεντρικὸν νευρικὸν σύστημα ἐξακολουθεῖ ἐν τῇ αὐτῇ φυσιολογικῇ καταστάσει, αἱ δὲ λειτουργίαι αὐτοῦ οὐδόλως διαταράσσονται, ἴσως δὲ μόνον εἰς τοὺς οἰσπνευματοπότας παρατηρήσητε παροδικὸν παραλήρημα. Αἱ δὲ λειτουργίαι τοῦ ἐντερικοῦ σωλήνος καὶ τῆς κύστεως οὐδόλως ἐπηρεάζονται.

Ἡ κυκλοφορία βαθμηδὸν ἐπανακτᾶται τὴν φυσιολογικὴν αὐτῆς πορείαν, ἀλλὰ πρὸς τὸ ἐσπέρας τῆς ἡμέρας τῆς ἐνέσεως θὰ παρατηρήσητε συχνότατα (45 : 100) ὑψωσιν τῆς θερμοκρασίας 38°—39,5° ἀσχέτως τῆς ἐνεργηθείσης ἐγγειρήσεως, ἐξαιρετικῶς δὲ αὕτη ἐπιφαίνεται μετὰ προσηγηθείσαν εἰσβολὴν ρίγους ἢ φρικίων, μετὰ 6—8 ὥρας ἀπὸ τῆς ἀναληψίας, καὶ διαρκεῖ ὡς τὰ πολλὰ ἐπὶ 12—14 ὥρας, κατερχομένη εἴτα εἰς τὸ φυσιολογικόν. Ὁφείλεται δ' αὕτη κατὰ πᾶσαν πιθανότητα εἰς τὴν ἐπίδρασιν τῆς κοκαίνης ἐπὶ τῶν θερμογόνων κέντρων τῆς οἰκονομίας, καὶ οὐχὶ εἰς τραυματικὴν μόλυνσιν. Ἐν τέλει ἀπὸ τῶν νεφρῶν καὶ τοῦ οὐρητικοῦ ἐν γένει συστήματος οὐδὲν τὸ ἔκτακτον θὰ παρατηρήσητε.

“Όσον δ’ άφορᾷ εἰς τὰ ἀπομεμακρυσμένα ἀποτελέσματα ἐκ τῆς χρήσεως τῆς τοιαύτης ἐνέσεως τῆς κοκαίνης, ὁ Tuffier ἐξετάσας 60 περίπου ὑπ’ αὐτοῦ ἐγχειρηθέντας μετὰ 6 καὶ 13 μῆνας ἀπὸ τῆς ἐγχειρήσεως οὐδὲν παρετήρησεν ἀπολύτως δυσάρεστον σύμπτωμα ἐναπολειφθέν. ὅπερ ἡδύνατο ν’ ἀποδοθῇ εἰς τὴν κοκαίνην. Οὐδὲν ἐπίσης παρετήρησα ἀπολύτως δυσάρεστον ἀπομεμακρυσμένον ἀποτέλεσμα εἰς τοὺς παρ’ ἐμοῦ διὰ τῆς μεθόδου ταύτης ἐγχειρηθέντας, ὡς ἐπ’ ἴσης οὐδὲν μέχρι τοῦδε τοιοῦτο παρετήρησεν ὁ καθηγητὴς κ. Γαλθάνης εἰς τοὺς παρ’ αὐτοῦ ἐγχειρηθέντας.

Διὰ διαφόρων δὲ πειραμάτων ἐπὶ ζώων, ἅτινα ἐνήργησαν πολλοὶ παρατηρηταί, ἐζήτησαν νὰ ἐρμηνεύσωσι τὸν τρόπον τῆς παραγωγῆς τῆς ἀναλγησίας ταύτης· ὡς συμπέρασμα δὲ ὅλων τούτων, καθ’ ἃ ὁ Tuffier ἀναφέρει, ἐξάγεται ὅτι «αἱ ὑπαραχνοειδεῖς ἐνέσεις τῆς κοκαίνης κατὰ τὴν ὀσφυϊκὴν μοῖραν τοῦ νωτιαίου μυελοῦ ἐν ἀραιοτάτῃ ἀναλογίᾳ, ὡς αὗται ἐπιτελοῦνται παρὰ τῷ ἀνθρώπῳ, ὀφείλουσι τὰ ἀναισθητικὰ (ἀναλγητικὰ) ἀποτελέσματα, τὰ ὅποια ἐπιφέρουσιν, εἰς τὴν ἐπενέργειαν αὐτῶν ἐπὶ τῶν ριζῶν τῶν νωτιαίων νεύρων (τῶν αἰσθητικῶν ταχύτατα, τῶν κινητικῶν βραδύτατα) τῆς ἐπενεργείας αὐτῶν ἐπ’ αὐτοῦ τοῦ νωτιαίου μυελοῦ οὕσης ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην ὅπως δευτερευούσης», τὸ ὅποion ὑπὸ πρακτικὴν ἔποψιν εἶνε σπουδαιότατον, διότι οὕτως ἐμφαίνεται ὅτι ἡ κοκαίνη δὲν προσβάλλει βαθέως τὰ νευρικὰ κύτταρα τοῦ νωτιαίου μυελοῦ, τὰ ὅποια εἶνε, ὡς γνωρίζετε, πολὺ πλεόν τῶν νευρικῶν ἰνῶν ὑποκείμενα εἰς εὐκόλῳ καὶ ταχείᾳ καταστροφῇ. Αἱ παρατηρήσεις δ’ ὅμως αὗται ἀφορῶσιν εἰς τὴν ἀναισθητικὴν ἐπενέργειαν τῶν ἐνέσεων τούτων. “Όσον δ’ ἀφορᾷ εἰς τὰ λοιπὰ φαινόμενα, *πρῶτόν* τε καὶ *ὄψιμα*. τὰ μὲν *πρῶτιμα* (γενικὴ κακοδιαθεσία, διαφόρησις γενικὴ - καὶ ἰδίως τοῦ προσώπου μετὰ ὠχρότητος αὐτοῦ - τρόμος τῶν κάτω ἁκρῶν - ναυτίαις - ἔμετοι - βαθεῖα εἰσπνοὴ - διαταραχὴ τῆς κυκλοφορίας - ἀτονία ἢ καὶ πάρεσις τοῦ σφιγκτήρος τοῦ δακτυλίου) κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, λέγει ὁ Tuffier, εἰσὶν ἀποτέλεσμα ἀμέσου ἐπιδράσεως τῆς κοκαίνης ἐπὶ τῶν φαιῶν συνδέσμων τοῦ νωτιαίου μυελοῦ, καὶ οὐχὶ τῆς εἰσόδου ταύτης ἐν τῇ κυκλοφορίᾳ, ἡ δὲ ἀκουσία ἐξόδος ἀπὸ τοῦ δακτυλίου ἀερῶν ἢ

καὶ κοπρανῶδων ὑλῶν δύναται καὶ ἄλλως νὰ ἐρμηνευθῇ, ὡς ἐκ τῆς ἀναίσθησιος δῆλα δὴ αὐτοῦ τοῦ ὄρθου, τῆς καταργουμένης προσκαί-
 ρως, ὁ σφιγκτὴρ τοῦ δακτυλίου ἀπόλλυσι τὴν συσταλτικότητα αὐτοῦ
 ἐξ ἐλλείψεως ἀναχλαστικῶν φαινομένων προσωρινῶς καὶ ἐντεῦθεν ἡ
 ἀκουσία ἐξόδος τῶν ὑγρῶν καὶ ἀερίων. Ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου δὲν εἶνε
 ἀμέτεχος εἰς ὅλας ταύτας τὰς διαταραχὰς καὶ ἡ ἄμεσος ἐπίδρασις
 τῆς κοκαίνης ἐπὶ τοῦ μεγάλου συμπαθητικοῦ διὰ μέσου ριζῶν τινῶν
 τῶν νωτιαίων νεύρων· πάντα δ' ὅμως ταῦτα ἐξελέγχονται ἀκόμη διὰ
 πειραμάτων πρὸς βεβαίωσιν. Τὰ δὲ ὄψιμα (ὑψώσεις θερμοκρασίας -
 κεφαλαλγία) καὶ ταῦτα κατὰ πᾶσαν πιθανότητα εἰσιν ἀποτέλεσμα
 τῆς γενικῆς δηλητηριάσεως ὑπὸ τῆς κοκαίνης, ἀναληφθείσης ἤδη
 ἐν τῇ κυκλοφορίᾳ, ὅτε ἡ ἐπὶ τῶν ριζῶν τῶν νωτιαίων νεύρων καὶ
 τοῦ νωτιαίου αὐτοῦ μυελοῦ ἄμεσος ἐπενέργεια τῆς κοκαίνης ἐπαυ-
 σεν ὑφισταμένη, κατὰ πειράματα δὲ τοῦ Sicard καὶ Carrion,
 μετὰ μίαν ὥραν ἀπὸ τῆς ἐνέσεως οὐδόλως ἐνυπάρχει κοκαίνη ἐν τῷ
 ἐγκεφαλονωτιαίῳ ὑγρῷ.

Συνελόντι δ' εἰπεῖν. Κύριοι, ἐκ τῶν γενομένων πειραμάτων ἐπὶ
 ζῶων, ἅτινα ἐξακολουθοῦσι καὶ νῦν γιγνόμενα, καὶ τῆς αὐστηρᾶς
 κλινικῆς παρατηρήσεως καὶ μελέτης τῶν ἐπ' ἀνθρώπων παρατηρη-
 θέντων συμπτωμάτων κατ' ἀκολουθίαν τῆς κατὰ τοιοῦτον τρόπον
 καὶ ἐν τοιαύτῃ ἀναλογίᾳ (2 : 100) ἐνέσεως τῆς κοκαίνης, προκύ-
 πτει ὅτι τὰ φαινόμενα ταῦτα, ἅτινα συνοδεύουσι καὶ ἐπακολου-
 θοῦσιν εἰς τὴν ἐνεσιν ταύτην, ὀφείλονται κατὰ πᾶσαν πιθανότητα
 1^{ον}) τὰ μὲν τοπικὰ κατὰ τὴν χώραν τῆς ἐνέσεως παραλυτικά
 φαινόμενα εἰς τὴν τοπικὴν ἐπενέργειαν τῆς κοκαίνης, ἥτις δρᾷ
 τοπικῶς διὰ σχετικῶς ἰσχυρᾶς ἀναλογίας· 2^{ον}) τὰ δὲ ἐξ ἀποστά-
 σεως, τὰ τῆς ἀνωθεν δῆλα δὴ τῆς ἐνέσεως μοίρας τοῦ νωτιαίου
 μυελοῦ καὶ τοῦ προμήκους καὶ τοῦ ἐγκεφάλου αὐτοῦ, μᾶλλον διε-
 γερτικά φαινόμενα, εἰς τὴν ἐπ' αὐτῶν τοπικὴν ἐπενέργειαν τῆς
 αὐτῆς ἐνέσεως, ἀλλ' ὡς ἐκ τῆς ἀναμιξεως αὐτῆς μετὰ τοῦ ἐγκεφα-
 λονωτιαίου ὑγροῦ ἀφικομένης ἕως ἐκεῖ ἐν σχετικῶς ἀραιᾷ ἀναλο-
 γίᾳ· 3^{ον}) τὰ δὲ γενικά φαινόμενα εἰς τὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τοῦ ὅλου τοῦ
 ὁργανισμοῦ, καὶ ἰδίως τοῦ συνόλου τῶν νευρικῶν κέντρων, τῆς κοκαί-
 νης διὰ τῆς μεταφορᾶς αὐτῆς ἀπανταχοῦ διὰ τῆς κυκλοφορίας.

Ἐννοεῖτε δὲ καὶ ὑμεῖς, Κύριοι, εὐκόλως, ὅτι τῆς ἐνέσεως ἐπιτελουμένης διὰ πυκνοτέρας διαλύσεως, τὰ ἐπακολουθήσονται συμπτώματα κατ' ἀνάγκην ἔσονται βαρύτερα τῶν προμνημονευθέντων καὶ ἔστιν ὅτε λίαν δυσάρεστα. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δραστηρίως θὰ ἐνεργήσητε ἀναλόγως τῶν ἐνδείξεων ἃς ἔχετε νὰ ἐκπληρώσητε, ἐνέσεις ὑποδορίου καφφεΐνης - αἰθέρος - εἰσπνοῶς ὀξυγόνου - καὶ ἰδίως τὴν τεχνητὴν ἀναπνοὴν ἐπὶ παρατεταμένον χρόνον (Τόμ. Α', σελ. 10).

Κατηγόρησαν ὁμως τῆς μεθόδου ταύτης, ὅτι τὸ μὲν εἶναι ἀθέβαιον, τὸ δὲ ὅτι ἐπιφέρει βαρεῖας λειτουργικὰς διαταραχὰς μετέπειτα τοῦ νωτιαίου μυελοῦ, τὸ δὲ καὶ θανάτους.

Καὶ καθ' ὅσον μὲν ἀφορᾷ εἰς τὸ πρῶτον, τὸ ἀθέβαιον δῆλα δὴ τῆς ἐπελεύσεως τῆς ἀναλγησίας, τὸ τοιοῦτο δυνατόν νὰ ὀφείληται εἴτε εἰς τὴν ἄτεχνον ἐκτέλεσιν τῆς εἰσαγωγῆς τῆς βελόνης, εἴτε εἰς τὴν κακὴν ποιότητα τῆς διαλύσεως. Ἐνθυμεῖσθε δ' ὅτι ἀκριβέστατα περιέγραψα ὑμῖν τὴν εἰσαγωγὴν τῆς βελόνης κατὰ τὸν ὑπαρχνοειδῆ χώρον. Ἡ ἐλαχίστη δὲ κίνησις τοῦ πύσχοντος δύναται νὰ μετατοπίσῃ τὸ ἐν τῷ ὑπαρχνοειδῇ χώρῳ λοξῶς τετμημένον ἄκρον αὐτῆς κατὰ τὴν ὥραν ἀκριβῶς τῆς ἐκτελέσεως τῆς κυρίως ἐνέσεως, ἐν ᾗ ἤδη πρὸ μικροῦ ἐξέρρει στάγδην ἐκ τοῦ ὀπισθίου ἄκρου τῆς βελόνης τὸ ἐγκεφαλονωτιαῖον ὑγρὸν, καὶ οὕτως ἡ μὲν ἐνέσις νὰ συντελεσθῇ πρὸς τὰ ἔξω τοῦ ὑπαρχνοειδοῦς χώρου, μάτην δὲ ὑμεῖς νὰ ἀναμένετε τὴν ἐπέλευσιν τῆς ἀναλγησίας. Ἄλλοτε δὲ ἡ ἐγγυθεῖσα κανονικώτατα διάλυσις δυνατόν νὰ ᾖ ἡλλοιωμένη, καὶ οὐδὲν νὰ ἐπενέγκῃ ἀποτέλεσμα ἀναλγησίας, ὅτε ἐνεργοῦντες ἐνέσιν δι' ἄλλης διαλύσεως (τῆς αὐτῆς ἀναλογίας) προσφάτως καὶ μεθοδικώτατα παρεσκευασμένης ἐπιτυχάνετε τοιαύτης. Ἄλλοτε δυνατόν νὰ βραδύνῃ νὰ ἐπέλθῃ αὕτη, ἢ νὰ ἐπέλθῃ ἀτελής, καὶ ἐν τέλει δυνατόν νὰ μὴ ἐπέλθῃ οὐδὲνως τοιαύτη. Πάντα ταῦτα δὲν ἡρμηνεύθησαν εἰσέτι ἐπαρκῶς, φρονῶ δὲ ὅτι κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἡ τοιαύτη ποικίλη ἐπίδρασις τῆς ἐνέσεως τῆς κοκαΐνης ὀφείλεται εἰς τὴν ἀτομικότητα τοῦ ἐφ' οὗ ἐνηργήθη αὕτη. Μήπως δὲν παρατηροῦμεν κατ' ἀναλογίαν τοιαῦτα φαινόμενα καὶ εἰς τὴν διὰ χλωροφορμίου ἢ αἰθέρος γενικὴν νάρκωσιν (δύσκολος ἢ βραδεῖα ἢ ἀτελής ἐπέλευ-

σις ναρκώσεως — ἔστιν ὅτε δι' [οἶνοπνευματοπόται] καὶ ἀδύνατος), εἴτε ἐκ κακῆς ποιότητος τοῦ χλωροφορμίου, εἴτε ἐκ τῆς ἀτομικότητος τοῦ ναρκουμένου :

Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὰς ὑψίμους λειτουργικὰς διαταραχὰς τοῦ νωτιαίου μυελοῦ, τοιαύτας ὁ Tuffier οὐδόλως παρατήρησεν εἰς τοὺς 252 ὑπ' αὐτοῦ διὰ τῆς ἀναλγησίας ταύτης ἐγχειρηθέντας μέχρι τοῦδε, οὔτε ὁ ἡμέτερος κ. Γαλβάνης εἰς τοὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐγχειρηθέντας — καὶ εἶνε πολλοί — οὔτε ἐγὼ εἰς τοὺς ὑπ' ἐμοῦ ἐγχειρηθέντας. Ἄν δὲ τοιαῦται ἐσημειώθησαν, εἶνε ζήτημα ἀμφισβητήσιμον ἂν ὀφείλονται εἰς τὴν κοκαΐνην.

Καὶ ἐν τέλει, ὅσον μὲν ἀφορᾷ εἰς τοὺς σημειωθέντας θανάτους, οὗτοι ἐπῆλθον κατὰ τὸ στάδιον ἰδίως τοῦ πειραματισμοῦ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς δι' ἑνεσιν ἀναλογίας τῆς διαλύσεως. Ἀλλὰ καὶ εἰς ποῖαν νέαν μέθοδον, Κύριοι, ἐν ἀρχῇ τῆς πειραματικῆς αὐτῆς ἐφαρμογῆς ἐν τῇ πράξει — μετὰ προηγηθέντα πειράματα ἐπὶ ζώων — δὲν ἐσημειώθησαν θάνατοι ; Μήπως δὲν συνέβησαν τὰ αὐτὰ ἐπὶ τῇ ἐφαρμογῇ τοῦ χλωροφορμίου ἢ τοῦ αἰθέρος, μέχρις ὅτου καθωρίσθησαν ἐπακριβέστατα τὰ τῆς χρήσεως αὐτῶν ὡς γενικῶν ἀναισθητικῶν ; Μήπως χορηγοῦντες τὸ χλωροφόρμιον δὲν πρέπει νὰ ἔχγτε ὑπ' ὄψιν καὶ τοὺς κινδύνους οἵτινες δύνανται νὰ παρουσιασθῶσιν ἐπὶ τῇ χρήσει αὐτοῦ ; Μήπως ἀκόμη τὴν σήμερον ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν κατὰ μακρὰ χρονικὰ διαστήματα, δὲν σημειοῦνται — ἔστω καὶ σπανιώτατα — θάνατοι ἐκ χλωροφορμίου ;

Ἀλλὰ καὶ οἱ σημειωθέντες θάνατοι ἐξ ἑνέσεως ἀραιότητος διαλύσεως εἶνε ζήτημα λίαν ἀμφισβητήσιμον, ὡς ἔλεγεν ὁ Tuffier ἰπαντῶν εἰς τὸν Reclus, ἂν ὀφείλονται οὗτοι ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἑνεσιν τῆς κοκαΐνης· διότι, ὡς παρατηρεῖ ὁ Tuffier, ὅστις ἓνα μόνον θάνατον ἔχει νὰ σημειώσῃ ἐκ τῆς μεθόδου ταύτης ἐπὶ 500 καὶ πλέον παρ' αὐτοῦ ἐγχειρηθέντων καὶ τοῦτον ἐξηγηθέντα διὰ τῆς νεκροψίας, ἐκ τῆς ἐπισταμένης ἀναγνώσεως τῶν δημοσιευθεισῶν παρατηρήσεων οὐδόλως προκύπτει τὸ τοιοῦτο, δι' ὅλους τοὺς σημειωθέντας θανάτους, ὁ δ' ἀριθμὸς αὐτῶν ἐπαισθητῶς δέον νὰ μειωθῇ. Ἀλλως τε δέον νὰ διακρίνητε τοὺς θανάτους τοὺς ἐπερχομένους κατὰ τὴν ἐγχείρησιν, ἢ μικρὸν μετ' αὐτήν, ἀπὸ τῶν

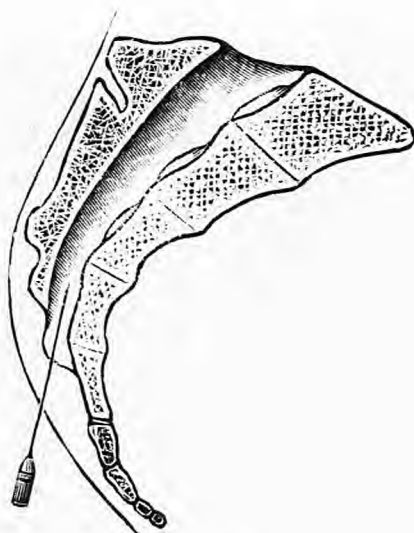
θανάτων τῶν ἐπερχομένων πολλῶ βραδύτερον μετ' αὐτήν, λεπτο-
 λογούντες δ' ἐπὶ τῶν παρατηρηθέντων συμπτωμάτων καὶ τῶν παθο-
 λογικοανατομικῶν ἀλλοιώσεων, ἃς κατὰ τὴν νεκροτομίαν θὰ εὑρητε,
 θὰ δυνήθητε ἀκριβῶς νὰ ἐρμηνεύσητε αὐτούς. Ἐγὼ οὐδένα παρετή-
 ρησα θάνατον ἐπὶ τῇ χρήσει τῆς μεθόδου ταύτης οὔτε εἰς τὴν κλινι-
 κὴν τοῦ Tuffier, καθ' ὃν χρόνον τὸ πρῶτον εἶδον τὴν μέθοδον
 ταύτην ἐφαρμοζομένην παρ' αὐτοῦ (Αὐγούστος 1900) καὶ παρη-
 κολουήσα τους διὰ τῆς μεθόδου ταύτης τῆς ἀναλγησίας ὑπ' αὐτοῦ
 ἐγχειρηθέντας, οὔτε εἰς τὰς κλινικάς τοῦ καθηγητοῦ κ. Γαλθάνη, οὔτε
 εἰς τοὺς ὑπ' ἐμοῦ ἐγχειρηθέντας. Ἄλλως τε εἶνε μέθοδος ὑπὸ σπου-
 δὴν καὶ μελέτην ἐπὶ τοῦ παρόντος τοῦλάχιστον, σφοδρὰ δὲ διεξάγον-
 ται περὶ αὐτῆς συζητήσεις εἰς διάφορα ἐπιστημονικὰ σωματεῖα τῶν
 μεγάλων ἐπιστημονικῶν κέντρων. Ἐν τούτοις ἂν καὶ δὲν καθωρί-
 σθησαν εἰσέτι ἀκριβῶς αἱ ἐνδείξεις καὶ ἀντενδείξεις τῆς χρήσεως
 τῆς μεθόδου ταύτης, δὲν δισταζῶ ἐκ πείρας ἰδίᾳ μετὰ θάρρους νὰ
 συστήσω τὴν χρῆσιν τῆς μεθόδου ταύτης τῆς ἀναλγησίας ὑμῖν, ἥτις
 καθ' ἑκάστην νέους προσκατᾶται ὁπαδούς, δι' ἐκτέλεσιν τῶν ἐγχειρή-
 σεων ἐκείνων, ἃς θὰ ἐνεργήσητε ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τῆς διαφραγ-
 ματικῆς χώρας καὶ κάτω, (μάλιστα δὲ τῶν ἐξωπεριτοναϊκῶν τοιού-
 των καὶ τῶν κάτω ἄκρων), ἂν καὶ ἡ χρῆσις αὐτῆς τείνει νὰ ἐπεκ-
 ταθῇ, ὥς εἶπον ὑμῖν, καὶ ἐπὶ ἐγχειρήσεων κατὰ τὸν θώρακα,—
 ν' ἀποφύγητε δὲ τὴν χρῆσιν αὐτῆς εἰς παιδιά κάτω τοῦ 10 ἔτους τῆς
 ἡλικίας, καὶ εἰς τοὺς ἢ τὰς ὑστερικούς. Μέχρι δὲ νεωτέρας τελειο-
 ποιήσεως τοῦ συνόλου τῶν κατὰ τὴν μέθοδον ταύτην—διότι αἱ
 πρὸς τοῦτο ἐρευναι, πειράματα καὶ συζητήσεις ἐξακολουθοῦσι—
 θὰ ἐφαρμόζετε ταύτην πιστότατα καὶ ἀκριβέστατα καθ' ὃν τρό-
 πον περιέγραψα ὑμῖν, ἀκολουθοῦντες οὕτως εἰς τὰ παραγγέλματα
 τοῦ Tuffier. Ἐξακολουθῶ δὲ νὰ φρονῶ ὅτι ἡ μέθοδος αὕτη εἶνε
 μεγάλου μέλλοντος, καθόσον προώριστα αὕτη νὰ παράσχη μεγά-
 λας ὑπηρεσίας εἰς τὴν πάσχουσαν ἀνθρωπότητα καὶ διὰ τοῦτο ἐκ
 πεποιθήσεως συνιστῶ ὑμῖν ταύτην.

Ἐνέσεις
 κατὰ τὸν ἱερόν
 σωλῆνα.

[Ὁ Fernand Cathelin περιέγραψε καὶ ἐφήρμοσε πρῶτος ἐπὶ
 ἀνθρώπου τῇ 5 Φεβρ. ἐ.ε. (1901) εἰς τὴν ἐν Παρίσις χειρουργικὴν
 Κλινικὴν τοῦ Lejars νέαν μέθοδον ἐνέσεως φαρμακευτικῶν δια-

λύσεων κατὰ τὸν ἱερὸν σωλῆνα πρὸς τὰ ἐξω τῆς κατ' αὐτὸν σκληρᾶς μὴνιγγος μεταξὺ ταύτης καὶ τοῦ περισστέου τοῦ ἱεροῦ σωλῆνος—[καὶ γνωρίζετε ἐκ τῆς ἀνατομικῆς ὅτι ἡ σκληρὰ μὴνιγξ τοῦ νωτιαίου μυελοῦ κατέρχεται κατωτέρω τοῦ τελικοῦ κώνου αὐτοῦ, μέχρι τῆς χώρας τοῦ 2 ἢ 3 ἱεροῦ σπονδύλου τελευτῶσα εἰς κωνοειδῆ κορυφὴν, ἐκ τῆς ὁποίας ἐκπορεύεται προσεκβολή αὐτῆς, φερομένη πρὸς τὰ κάτω καὶ περιβάλλουσα τὸ τελικὸν νῆμα μέχρι τοῦ κόκκυρος, μετὰ τοῦ περισστέου τοῦ ὁποίου συμφύρεται, ἀφίσταται δὲ οὕτως ἡ ἀπὸληξις τῆς σκληρᾶς μὴνιγγος ἀπὸ τοῦ κάτω στήμιον τοῦ ἱεροῦ ὅσπου 5—9 ε. μ. κατὰ τὰς παρατηρήσεις τοῦ Cathelin ἀναλόγως τῆς ἡλικίας καὶ τοῦ ὕψους τοῦ ἀτόμου] πρὸς «ἰατρικὴν θεραπείαν» διαφόρων νόσων διὰ τοῦ τριγώνου κάτω στήμιον τοῦ ἱεροῦ ὅσπου ἡ τῆς ἐξόδου τοῦ ἱεροῦ σωλῆνος, οὕτως ὥστε αἱ ἐγγχόμεναι αὐτόθι φαρμακευτικαὶ διαλύσεις οὐδόλως εἰσέρχονται εἰς τὸν ὑπαρχονοειδῆ χώρον. Πρὸς τοῦτο δὲ μεταχειρίζεται βελόνην 6 ε. μ. ἑκαμπτὸν τῶν αὐτῶν περίπου διαστάσεων τῆς βελόνης τοῦ Tuffier ἢ καὶ αὐτὴν τοῦ Pravaz, ἣν ὁμῶς ἐμβυθίζει ἄπασαν, καὶ τοποθετεῖ κατὰ τὰς αὐτὰς περίπου θέσεις τὸν πάσχοντα ὅπως ἐπὶ τῆς μεθόδου τῶν ὑπαρχονοειδῶν ἐνέσεων τοῦ Tuffier, ἔναντι δὲ τῆς ῥάχews τοῦ πάσχοντος ἵσταμενος διὰ τοῦ ἀριστεροῦ λιχανοῦ προσδιορίζει τὰς δύο πρὸς τὰ κάτω προεχούσας πλάγας μικρὰς ἀποφύσεις, τὰ ἀτελῆ πέταλα ἢ ἱερὰ κέρατα τοῦ πέμπτου ἱεροῦ σπονδύλου, ἅτινα ὑπὸκεινται εὐθὺς τῷ δέρματι καὶ γίνονται αἰσθητὰ τῷ δακτύλῳ εἰς ἀπόστασιν 1—2 ε. μ. ἀπὸ τῆς ἄνω γωνίας τῆς μεσογλουτιαίας γραμμῆς τῆς ἀποτελουμένης ἐκ τῆς συμπτώσεως τῶν δύο γλουτῶν. Ἐν τῷ μέσῳ λοιπὸν τῶν δύο τούτων κεράτων καὶ ὑπὸ τὴν τελευταίαν μέσην ἱερὰν ἄκωνθαν γίνεται αἰσθητὴ διὰ τῆς δακτυλικῆς πίεσεως τρίγωνος ἐντύπωσις, εἰς τὴν κορυφὴν τῆς ὁποίας ἐμπήγνυσαι τὴν βελόνην ἣν διευθύνει πρῶτον λοξῶς πρὸς τὰ πρόσω καὶ ἄνω πρὸς τὸ πρόσθιον τοίχωμα τοῦ ἱεροῦ σωλῆνος (εἰκ. 5), ἄφου δὲ διατρήσῃ τὸ δέριμα, τὸν ὑποδερμάτιον συνεκτικὸν ἵστόν καὶ τὸν ἱεροκοκκυγικὸν ἵμῆνα—ὅπερ δι' εἰδικῆς αἰσθήσεως γίνεται αἰσθητὸν—, διευθύνει ταύτην εὐθείως πρὸς τὴν ἄνω ἐν τῇ μεσότητι τοῦ ἱεροῦ σωλῆνος, πρὸς ἀποφυγὴν

τρώσεως τῶν κοκκυγικῶν νέρων— ἥτις ἄλλως τε οὐδεμίαν ἔχει σημασίαν—ἐμπηγνύων ταύτην εἰς βάθος 3—5 ἐ. μ. ἐν ὄλῳ, ὅτε ἐνεργεῖ διὰ προσαρμογῆς τῆς σύριγγος ἐπὶ τὸ ὀπίσθιον ἄκρον τῆς βελόνης τὴν ἔνεσιν, ἐκτὸς ἔχον ἐκ τοῦ ὀπισθίου τούτου ἄκρου τῆς βελόνης ἐξέλθῃ αἷμα κατὰ σταγόνας, ὅτε ἀπέχει πάσης φαρμακευτικῆς ἐνέσεως. Ἡ διὰ τοιαύτης δ' ὁδοῦ ἐνεσις τῆς κοκαίνης

Εἰκ. 6.

Παρακέντησις καὶ ἐνεσις κατὰ τὸν ἱερὸν σωλήνα
κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ Cathelin.

εἰδικῶς κατὰ τὰς ἐπὶ ἀνθρώπων παρατηρήσεις τοῦ Cathelin ἐπιφέρει γενικὴν ἐλάττωσιν τῆς αἰσθητικότητος ἐκ γενικῆς οὕτως εἰπεῖν κοκαϊνώσεως, καὶ οὐχὶ ἐκ τοπικῆς ἀμέσου ἐπιδράσεως τῆς κοκαίνης ἐπὶ τῶν ῥιζῶν τῶν νωτιαίων νέρων, ἀνθισταμένου πρὸς τοῦτο τοῦ ἐκ σκληρᾶς μήνιγγος περιβλήματος τῶν ῥιζῶν τούτων. Φρονεῖ δ' ὁ Cathelin στηριζόμενος εἰς τὰ πειράματα αὐτοῦ, ὅτι ἐν τῇ εἰδικῇ ταύτῃ περιπτώσει ἢ πρὸς τὰ ἔξω τῆς σκληρᾶς μήνιγγος

τοιαύτη ἔνεσις τῆς κοκκίνης ἐπιφέρει τὰ παρατηρηθέντα ταῦτα ἀποτελέσματα διὰ τῆς κυκλοφορίας δι' ἐνδωσμώσεως δηλαδὴ καὶ ἐξωσμώσεως διὰ μέσου τῶν ἐν τῷ νωτιαίῳ σωλήνι ἀπείρων φλεβωδῶν συμπλεγμάτων, ἅτινα πληροῦσι τὸν ἐπισκληρίδιον λεμφικὸν χώρον. Κατὰ πᾶσαν δὲ πιθανότητα, λέγει, οὕτω δρῶσι καὶ πᾶσαι αἱ εὐκόλως ἀφομοιωσιμοὶ ἐνιέμεναι οὐσίαι, καὶ ἐν τούτῳ συνίσταται ἡ ἀξία τῆς μεθόδου ταύτης ὑπὸ ἔποψιν ἱατρικῆς θεραπείας.

Τρεῖς δὲ ἰσχυροὺς λόγους ἐπικαλεῖται ὁ Cathelin συνιστῶν τοῖς ἱατροῖς τὴν νέαν ταύτην μέθοδον «τῆς ἱατρικῆς θεραπείας» διαφόρων νόσων· 1ον) ὅτι αἱ διάφοροι κύται φαρμακευτικαὶ ἐνέσεις παραμένουσιν ἀποκλειστικῶς σπονδυλικάι, οὐδόλως διαχεόμεναι εἰς τὸν ὑπαραχνοειδῆ χώρον, οὐδ' ἀνερχόμεναι ἐπὶ τὸν ἐγκέφαλον, ὡς ἐκ τῆς κυκλικῆς προσφύσεως τῆς σκληρᾶς μήνιγγος περὶ τὸ χεῖλος τοῦ ἱνιακοῦ τρήματος, ἡ δ' ἐκχυσις αὐτῶν πρὸς τὰ ἔξω τοῦ νωτιαίου σωλήνος διὰ τῶν μεσοσπονδυλίων τρημάτων καὶ ἡ ἐντεῦθεν διήθησις τοῦ παρασπονδυλικοῦ κυτταρολιπώδους ἱστοῦ προλαμβάνεται ὡς ἐκ τῆς παρουσίας τῶν συνδεσμοειδῶν πλεγμάτων, ἅτινα περιέγραψεν ὁ Charpy ὑπάρχοντα μετὰ τῆς σκληρᾶς μήνιγγος καὶ τοῦ περισστέου τῶν μεσοσπονδυλίων τρημάτων. Ἀλλὰ κατὰ τὰς παρατηρήσεις τοῦ Cathelin, τὰ τοιαῦτα συνδεσμοειδῆ πλέγματα δὲν ὑπάρχουσιν εἰς τὰ ἱερὰ τμήματα, καὶ ὡς ἐκ τούτου δυνατόν νὰ ἐπισυμβῇ ἐκεῖθεν διήθησις τοῦ ὑγροῦ ἐν τῷ κυτταρολιπώδεῖ συνεκτικῷ ἱστῷ τῆς λεκάνης καὶ τῆς ἰσχιακῆς χώρας καὶ τῆς περὶ τὸ ὀρθόν, ὡς παρετήρησεν ὁ Cathelin εἰς πειράματα, ἅτινα ἐνήργησεν ἐπὶ ζώων, τούτου δ' ἕνεκα συνιστᾷ τὴν παρακέντησιν ἀμέσως ὑπὸ τὴν τελευταίαν μέσσην ἄκανθαν τοῦ ἱεροῦ ὀστέου, μετὰ προωθήσεως τῆς βελόνης πρὸς τᾶν μέσσην τοῦ 3ου ἱεροῦ σπονδύλου· 2ον) ὅτι αἱ ἐνέσεις αὗται ἐπιτελοῦνται εἰς μεγάλην ἀπορροφητικὴν ἐπιφάνειαν, καὶ ἐν μεγάλῃ ποσότητι (ἀραιοτάτων ἀναλογιών) καὶ οὐχὶ 3 ἢ 4 κ. ε. Εἰς πειράματα δ' ἐπὶ κυνῶν ἅτινα ἐνήργησεν οὐδόλως ἐπεφάνησαν συμπτώματα πίσεως τοῦ νωτιαίου μυελοῦ καὶ μετὰ ἔνεσιν μιᾶς λίτρας ὑγροῦ εἰς κύνα μέσου μεγέθους· καὶ 3ον) ὅτι ἡ οὕτως ἐνεργουμένη παρακέντησις εἶνε ἀνώδυνος καὶ εὐκόλος.

Ἡ νέα αὕτη μέθοδος, ἣν προώρως, ἀπεκάλεσάν τινες «ιατρικὴν ἀναλγησίαν» ὡς ἐκ τῶν ἐπερχομένων γενικῶν φαινομένων ἀναλγησίας ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ ἐνέσει: τῆς κοκαίνης, εἶνε κατὰ Cathelin τὸ διάμεσον, οὕτως εἰπεῖν, τῶν ὁδῶν ταχείας ἀπορροφήσεως φαρμακευτικῶν διαλύσεων, ἐνδείκνυται δ' αὕτη ἀντὶ τῆς ὑποδορίου ἐν γένει ἐνέσεως, ἰδίως δὲ τεχνητῶν ὁρῶν ἢ καὶ φαρμάκων, ὧν ἡ ἀπορρόφησης ἐπισυμβαίνει πολὺ βραδύτερον ὑποδορίως, ἀντὶ τῆς ἐνδομυϊκῆς (ὡς βεβαιωτέρας ταύτης) καὶ ἀντὶ τῆς ἐνδοφλεβικῆς (ὡς δυσχεροῦς).

Καὶ ἐὰν μὲν τὸ χειρουργικὸν μέλλον τῆς νέας ταύτης μεθόδου παραμένῃ, τὸ γε νῦν ἔχον, ἀμφίβολον, ἡ ἱατρικὴ δ' ὅμως ἐφαρμογὴ ταύτης ἐν τῇ πράξει: ὡς μεθόδου γενικῆς καὶ ταχείας ἀπορροφήσεως διαφόρων φαρμακευτικῶν διαλύσεων καὶ ὁρῶν θεραπευτικῶν ἔδωκε μέχρι σήμερον λίαν θαρρυντικὰ ἀποτελέσματα· δύνανται δὲ δι' αὐτῆς νὰ ἐγχυθῶσιν τὰ πλείστα τῶν εὐκόλως διαλυομένων καὶ ἀφομοιωσίμων φαρμάκων, ἅτινα χορηγοῦμεν ἐσωτερικῶς, ὑποδορίως ἢ ἀπὸ τοῦ ὀρθοῦ ἐντέρου, καὶ τὰ ὅποια διὰ τῶν ὁδῶν τούτων χορηγοῦμενα προξενοῦσι πολλάκις διαταραχὰς τοπικὰς τῶν ὀργάνων δι' ὧν ἐχορηγήθησαν (ἐνέσεις διαλύσεως χλωριᾶλης - ἀλάτων εὐδιαλύτων τοῦ ὑδραργύρου ἐπὶ συμφιλίδος τοῦ ἐγκεφάλου - ὁρῶν τεχνητῶν - συμπτωματικῶς δὲ κατὰ τῶν πόνων τῶν πασχόντων ἀταξίαν περὶ τὴν ἀπὸ τόπου κίνησιν - ὀσφυαλγίας - ἰσχιάδας - νευραλγίας τῶν κάτω κώλων κτλ.), εἶνε ἐντέλει μέθοδος ἀξία τῆς προσοχῆς τῷ Ἱατρῶν].

ΜΑΘΗΜΑ ΚΗ'

Κύριοι,

Πρὶν ἢ ἐπιληφθῇ τῆς διδασκαλίας τῶν ἐγχειρήσεων. ἅς θὰ ἐνεργήσητε κατὰ τὸ οὐρητικὸν σύστημα ἀμφοτέρων τῶν φύλων, θὰ διαλάβω, ὡς ὑπεσχέθην. περὶ τῶν ἐγχειρητικῶν ἐκείνων μεθόδων. ἅς θὰ ἐνεργήσητε πρὸς ριζικὴν θεραπείαν τῆς σκοληκοειδίτιδος, ἥτις καὶ παρ' ἡμῖν κατέστη νόσος συχνή, πολλὰς δὲ σχετικῶς περιπτώσεις αὐτῆς εἶδετε ἐν τε τῷ Νοσοκομείῳ «Ἐλπίδι» καὶ

ιδίως ἐν τῷ «Εὐαγγελισμῶ» ἐγγχειρηθείσας ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ κ. Γαλβάνη· τοσοῦτῳ δὲ μᾶλλον θὰ πραγματευθῶ περὶ ταύτης, καθ' ὅσον ἡ θεραπεία αὐτῆς τείνει νὰ καταστῇ καθαρῶς χειρουργικὴ.

Γνωρίζετε ὅτι σκωληκοειδίτις καλεῖται ἡ φλεγμονὴ τῆς σκωληκοειδοῦς ἐκφύσεως· ἡ νόσος δ' αὕτη, καίτοι ἐπ' ἐσχάτων ἐπέσπασε σύντονον τὴν προσοχὴν καὶ ἰατρῶν καὶ χειρουργῶν, ὡς ἐκ τῆς συχνότητος αὐτῆς, ἐν τούτοις πρὸ πολλῶν ἐτῶν εἶχε περιγραφῇ ὑπὸ πολλῶν. Ὁ Melier δὲ περιγράφων τῷ 1827 (journal de Médecine, σελ. 317) τὰς παθολογικὰς ἀλλοιώσεις τῆς σκωληκοειδοῦς ἐκφύσεως, προεῖδε τὴν διὰ χειρουργικῆς ἐπεμβάσεως θεραπείαν αὐτῶν, ἀλλ' αἱ παρατηρήσεις αὐτοῦ αὐταὶ δὲν ἠξιώθησαν τῆς δεούσης προσοχῆς τῷ καιρῷ ἐκείνῳ.

Εἰς τοὺς Ἀμερικανοὺς δ' ὅμως χειρουργοὺς Bull, Weir, Sands, Mac Burney (1886—1888) ἐπεφυλάσσετο ἡ τιμὴ τῆς δι' ἐγγχειρητικῆς ἐπεμβάσεως θεραπείας τῆς σκωληκοειδίτιδος, ἀποδείξαντας τὴν ἐπίδρασιν τῆς φλεγμονῆς τῆς σκωληκοειδοῦς ἐκφύσεως ἐπὶ τῶν ἀποδιδομένων συμπτωμάτων εἰς τυφλίτιδα ἢ περιτυφλίτιδα καὶ φλέγμονας τοῦ δεξιοῦ λαγονίου βόθρου.

Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως δὲ τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν ἀνεκινήθη τάχως τὸ ζήτημα καὶ ἐν τῇ γηραιᾷ Εὐρώπῃ, πληθὺς δὲ πραγματειῶν καὶ μονογραφιῶν ἐδημοσιεύθησαν κατ' ἰδίαν καὶ ἐν διαφόροις Ἱατρικοῖς Περιοδικοῖς, καὶ εὐρεῖαι συζητήσεις ἐγένοντο εἰς τὰς διαφόρους Ἱατρικὰς καὶ Χειρουργικὰς ἐταιρείας καὶ Ἀκαδημείας ἐν τῇ ξένῃ.

Ἀλλὰ μεθ' ὅλας τὰς συζητήσεις ταύτας ὡς καὶ τὰ γραφέντα περὶ τῆς θεραπείας τῆς ἐν λόγῳ νόσου, μέχρι τοῦ 1895 ἡ θεραπεία τῆς σκωληκοειδίτιδος ἐπεδιώκετο ἀποκλειστικῶς διὰ φαρμάκων· ἀπὸ τῆς περιφήμου δ' ὅμως ἐκείνης ἀνακοινώσεως, ἥτις ἀληθῆ ἐπιστημονικὴν θύελλαν ἐπήνεγκεν εἰς τὸν ἱατρικὸν ἐν γένει κόσμον, ἣν ἐποίησατο τῇ 10ῃ Μαρτίου 1896 εἰς τὴν ἐν Παρισίοις Ἱατρικὴν Ἀκαδημίαν ὁ καθηγητὴς τῆς Ἱατρικῆς Κλινικῆς ἐν τῇ Σχολῇ τῶν Παρισίων Dieulafoy, καὶ καθ' ἣν διεκήρυξεν ὅτι «δὲν ὑπάρχει ἱατρικὴ θεραπεία τῆς σκωληκοειδίτιδος», τὸ ζήτημα εὐρέως συνεζητήθη ἐκ νέου καὶ ἤδη μετὰ σφοδρὰς συζητήσεις καὶ ἀκριβεστεράς παρατηρήσεις καὶ χειρουργοὶ καὶ ἱατροὶ εὗρηνται κατ' ἀρχὴν σχεδὸν

σύμφωνοι ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ὅτι δῆλα δὴ ἡ ριζικὴ θεραπεία τῆς σκωληκοειδίτιδος εἶνε καθαρῶς χειρουργική, διαφωνοῦσι δὲ μόνον ὡς πρὸς τὸν χρόνον τῆς ἐγχειρητικῆς ἐπεμβάσεως. Ὁ Dieulafoy μάλιστα εἰς τὰ ἐν εἶδει ἀφορισμῶν συμπεράσματα τῆς ἀνακοινώσεως αὐτοῦ ἐκείνης ἐξήγγειλεν ὅχι μόνον ὅτι ἡ θεραπεία τῆς σκωληκοειδίτιδος εἶνε καθαρῶς χειρουργική, ἀλλ' ὅτι «οὐδεὶς πρέπει ν' ἀποθνήσκῃ ἐγχειρούμενος ἐγκαίρως διὰ σκωληκοειδίτιδα, καὶ κατὰ τοὺς κρατοῦντας σήμερον ἐν τῇ ἐπιστήμῃ κανόνας». Ἀλλὰ τὸν τελευταῖον τοῦτον ἀφορισμὸν εὗρισκω λίαν ὑπερβολικόν, διότι, ἔαν ἀναλογισθῇτε ὅτι ἡ σκωληκοειδίτις εἶνε αὕτη καθ' ἑαυτὴν νόσος βαρεῖα, μάλιστα δὲ ὡς ἐκ τῶν βαρειῶν παθολογικοανατομικῶν ἀλλοιώσεων ἧς τοπικῶς ἐπιφέρει εἰς τοὺς πέριξ ἱστοὺς ἐν βραχυτάτῳ χρονικῷ διαστήματι, ἡμερῶν τινῶν δῆλα δὴ, ἔστιν ὅτε δὲ καὶ ὠρῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὅτι πᾶσα λύσις τῆς συνεχείας τῶν ἱστῶν τοῦ ἀνθρώπου (εἴτ' ἐξ ἐγχειρητικῆς ἐπεμβάσεως εἴτ' ἐκ τυχαίας αἰτίας) εἶνε καὶ πύλη εἰσόδου τοῦ θανάτου (μεθ' ὅλας τὰς ἀπαιτούμενας προφυλάξεις τὰς ὁποίας θὰ λάβητε), θὰ συμμερισθῇτε πληρέστατα τὴν ἀντίρρησην, ἣν ἐν εἶδει διαμαρτυρίας ἀντέταξεν ὁ πολὺς καθηγητὴς Tillaux εἰς τὸν τελευταῖον τοῦτον ἀφορισμὸν τοῦ Dieulafoy, λέγων, ὅτι «εἶνε ἄδικον τοσαύτην εὐθύνην νὰ ἐπιρρίπτωμεν εἰς τὴν χειρουργικὴν, καθ' ὅσον ὅ,τι δῆποτε καὶ ἂν πράξωμεν, θὰ βλέπωμεν θανάτους ἐπερχομένους εἰς ἐγχειρηθέντας διὰ σκωληκοειδίτιδα». Καὶ τὴν γνώμην ταύτην τοῦ Tillaux συνεμερίσθησαν πολλοὶ τῶν ἐν τῷ Συνεδρίῳ τῶν Γάλλων χειρουργῶν τοῦ ἔτους 1899.

Ἐγχείρησις
σκωληκοειδί-
τιδος.

Ἡ ἐγχειρητικὴ δ' ὥμῶν ἐπέμβασις ἐπὶ σκωληκοειδίτιδος θὰ ἐνεργήσῃτε 1^{ον}) Ἐν πλήρει ὑγιείᾳ τοῦ πάσχοντος εὗρισκομένου, μετὰ ἴασιν δῆλα δὴ αὐτοῦ (à froid) ἐκ προηγηθείσης σκωληκοειδίτιδος ἐλαφρᾶς ἢ βαρείας μορφῆς· 2^{ον}) Ἄμα τῇ ἐνάρξει αὐτῆς, ὅτε δύσκολος ἡ ὀριστικὴ διάγνωσις—καὶ εὐρηνται οἱ δοξάζοντες ὅτι ἄμα τῇ ὀριστικῇ διαγνώσει τῆς νόσου ἐν τῇ ἀρχῇ αὐτῆς ἀμέσως δεόν νὰ ἐπεμβαίνωμεν ἐγχειρητικῶς λέγοντες ὅτι: διάγνωσις ὀριστικὴ σκωληκοειδίτιδος θὰ εἴπῃ ἐπέμβασις ἐγχειρητικὴ (Terrier)· 3^{ον}) ἐν πλήρει ἀκμῇ τῆς νόσου (opération à chaud)· 4^{ον}) ἐν πλήρει γενικῇ περιτονίτιδι (εἴτε σηπτικῇ εἴτε πυώδει).

Δὲν εἶνε δ' ὁμῶς ἀδιάφορος, Κύριοι, ὁ χρόνος τῆς ἐγχειρητικῆς ὑμῶν ἐπεμβάσεως ταύτης ὑπὸ ἔποψιν θεραπευτικῶν ἀποτελεσμάτων, διότι ἐπὶ μὲν ἐκτελέσεως ταύτης 1^{ον} ἐν πλήρει ἀκμῇ τῆς νόσου μετὰ περιγεγραμμένου ἀποστήματος ἡ θνητότης ἀνέρχεται εἰς 4⁰/₀ (Chaput. Bulletin de la Société de Chirurgie de Paris 1899, σ. 204), ἥτις κατὰ τὴν γνώμην πολλῶν δύναται ἔτι μᾶλλον νὰ ἐλαττωθῇ, ἐὰν ἡ ἐγχειρητικὴ ὑμῶν ἐπέμβασις περιορισθῇ εἰς τὸ ἐλάχιστον, εἰς τὴνσχάσιν δὴλα δὴ τοῦ ἀποστήματος διὰ τῶν κοιλιακῶν τοιχωμάτων καὶ τὴν διασωλήνωσιν αὐτοῦ ἄνευ ἀναζητήσεως τῆς σκωληκοειδοῦς ἐκφύσεως πρὸς ἐκτομὴν φόβῳ ῥήξεως τῶν περὶ τὸ ἀπόστημα συμφύσεων καὶ ἐντεῦθεν μολύνσεως τοῦ περιτοναίου. Καὶ ναὶ μὲν τότε θὰ ἐκτελέσητε ἐγχείρησιν ἀτελεῖ, ἀλλὰ προτιμῶ νὰ συμβουλευσῶ ὑμῖν τὸ τοιοῦτον καὶ ἐκ πείρας ἰδίας, ἥ νὰ συστήσω ὑμῖν νὰ ἐκθέσητε τὴν ζωὴν τοῦ ἐγχειρουμένου εἰς ἄμεσον κίνδυνον δι' ἀναζητήσεως τῆς σκωληκοειδοῦς ἐκφύσεως πρὸς ἐκτομὴν καὶ ῥιζικὴν θεραπείαν εἰς τοιαύτας περιστάσεις. Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὰς ἐναπολειφθεσάμενας ἀτελείας τῆς ἐγχειρητικῆς ὑμῶν ταύτης ἐπεμβάσεως (συρίγγια - μακραὶ διαπυήσεις - προπτώσεις (κῆλαι) - ὑποτροπαὶ κτλ.), ταύτας βραδύτερον θὰ θεραπεύσητε διὰ νέων ἐγχειρητικῶν ἐπεμβάσεων, ἂν οὐ ὁ πάσχων ἀναλάβῃ ἐκ τῆς πρώτης τοιαύτης. Ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως δὲ ταύτης 2^{ον} ἐν πλήρει γενικῇ περιτονίτιδι, ἡ θνητότης εἶνε μεγάλη, ὡς ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ συνόλου τῆς στατιστικῆς τοῦ Borderie¹, ἀνερχομένη εἰς 72⁰/₀. Εἰς τὰς περιστάσεις λοιπὸν ταύτας εἶνε λίαν ἀμφισβητήσιμος, ὡς βλέπετε ἐκ τῆς στατιστικῆς ταύτης, ἡ ὠφέλεια τῆς ἐγχειρήσεως, καὶ διὰ τοῦτο εἰς τὸ 13^{ον} διεθνὲς Ἰατρικὸν Συνέδριον, ὅπερ συνήλθεν ἐν Παρισίοις κατ' Αὐγουστον τοῦ παρελθόντος ἔτους 1900, οἱ ἐπὶ τῆς χειρουργικῆς θεραπείας τῆς σκωληκοειδίτιδος εἰσηγηταὶ Jalaguier καὶ Roux ὡς καὶ ὁ Regnier μετὰ πολλῆς ἐπιφυλακτικότητος ἐγνώματευσαν ὡς πρὸς τὴν ἔνδειξιν τῆς ἐγχειρητικῆς ἐπεμβάσεως εἰς τοιαύτας περιστάσεις. Ἐγὼ δὲ οὐ μόνον συμμερίζομαι πληρέστατα τὴν

¹ Borderie. — Essais sur les indications thérapeutiques dans les appendicites non spécifiques. — Thèse de Paris 1900.

ἐπιφυλακτικότητα ταύτην, ἀλλὰ καὶ φρονῶ ὅτι πᾶσα ἐπέμβασις εἰς τὰς σηπτικὰς ἰδίως μορφὰς τῆς γενικῆς περιτονίτιδος, ὅτε ἡ γενικὴ μόλυνσις ἐπετελέσθη, ἀπολύτως ἀποβαίνει περιττὴ, διότι ἡ ἐπέμβασις ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ ἐπισπεύσῃ τὸ μοιραῖον τέλος. Καὶ ναὶ μὲν οὐδεμία ἐλπίς σωτηρίας ὑπολείπεται τῷ πάσχοντι, εἰ μὴ ἡ διὰ τῆς ἐγχειρητικῆς ἐπεμβάσεως, καὶ ἐφαρμόζοντες τὸ ἀπόφθεγμα τοῦ Trélat, κατὰ τὸ ὁποῖον «θὰ πλησιάζητε τὸν θάνατον πολλὰκις ὅπως σώσῃτε τὴν ζωὴν», θὰ ἐγχειρήσῃτε μετὰ χειρὸς βεβαιωμένης, ἀλλὰ τὴν τοιαύτην ἀγωγὴν κάλλιον νὰ ἐφαρμόσῃτε εἰς τὰς πυώδεις γενικὰς περιτονίτιδας· ἡ προσδοκητικὴ ἄλλως τε ἀγωγὴ, ἣν οἱ πλείστοι συμβουλεύουσι κατ' ἀνάγκην εἰς τὰς βαρέας ταύτας μορφὰς τῆς σκωληκοειδίτιδος, εἶνε σχετικῶς ἡ καλλιτέρα (ὑποδόριοι ἡ ἐνδοφλεβιακαὶ ἐνέσεις τεχνήτου ὀρροῦ κτλ. Τόμ. Α', σελ. 272), διότι ὁ Regnier ἀναφέρει 9 περιπτώσεις γενικῆς περιτονίτιδος ἐκ σκωληκοειδίτιδος, ὧν αἱ 8 ἀπέληξαν εἰς ἱάσιν διὰ τῆς προσδοκητικῆς ἀγωγῆς, μία δὲ εἰς θάνατον, ἐν ᾧ ἐπὶ 13 ἄλλων τοιαύτης φύσεως περιπτώσεων, ἧς ἐνεχείρησεν, ἔσχεν 9 θανάτους καὶ 4 ἱάσεις. Ὁ Roux ἐπ' ἴσης διὰ τῆς προσδοκητικῆς ἀγωγῆς ἐπὶ 11 τοιούτων περιπτώσεων ἔσχε 10 ἱάσεις. Ἐπὶ δὲ ἐκτελέσεως ταύτης 3^{ον} μετὰ τὴν ἐντελῆ ἱάσιν τοῦ πάσχοντος (à froid) ἐκ τῆς κρίσεως ἦν διέτρεξε καὶ μετὰ παρέλευσιν ἱκανοῦ χρονικοῦ διαστήματος (μετὰ 6—8 ἡβδομάδας), ὅτε δὴλα δὴ οὐδὲν τοπικὸν ἢ γενικὸν φλογιστικὸν σύμπτωμα ὑπάρχει εἰ μὴ μόνον σκληρὰ τοπικὴ κατὰ τὸν δεξιὸν λαγόνιον βόθρον αἰσθητὴ διὰ τῶν κοιλιακῶν τοιχωμάτων, ἡ ἐπιτυχία τῆς ἐγχειρητικῆς ὑμῶν ἐπεμβάσεως, ἔσται σχεδὸν ἀπόλυτος ὑπὸ τὸ κράτος τῆς αὐστηρᾶς ἀντισηψίας ἐνεργουμένης, ὡς ἀποδεικνύουσιν αἱ στατιστικαὶ ἀπάντων τῶν χειρουργῶν, καὶ τοῦ ἡμετέρου κ. Γαλθάνη, ὅστις ἐξ ὅλων τῶν παρ' ἡμῖν ἐνήργησε τὰς περισσοτέρας τοιαύτας, καὶ ἐκ πείρας δ' ἰδίας δύναμαι νὰ βεβαιώσω ὑμῖν τὸ τοιοῦτο, περὶ τοῦτου δευτέρας γνώμης μὴ ὑπαρχούσης· τοιαῦτα δ' ὑπῆρξαν καὶ τὰ συμπεράσματα τῶν εἰσηγητῶν τοῦ ζητήματος τούτου εἰς τὸ 13^{ον} διεθνὲς Ἰατρικὸν Συνέδριον τῶν Παρισίων (Roux - 600 περιστατικὰ μετὰ 2 θανάτων, Αὐγούστος 1900), εὐγλώττως δὲ συνηγοροῦσιν ὑπὲρ τῆς ἐν πλήρει ὑγείᾳ τοῦ

πάσχοντος (à froid) μετὰ προηγηθεῖσαν σκωληκοειδίτιδα ἐπεμβάσεως καὶ αἱ στατιστικαὶ τῶν διαφόρων χειρουργῶν, ἃς συνέλεξε καὶ ἐδημοσίευσεν ὁ Borderie καὶ δι' ὧν ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ θνητότης εἰς τοιαύτας περιστάσεις εἶνε ἐλαχίστη, διότι ἐπὶ 1769 περιστατικῶν ἐγχειρηθέντων ὑπὸ διαφόρων χειρουργῶν σημειοῦνται 21 θάνατοι (ἐξ ὧν 600 περιστατικὰ τὰ ἀναφερόμενα ὑπὸ τοῦ Roux μετὰ 2 θανάτων).

Ὡς συμπέρασμα λοιπὸν τῶν προειρημένων ἔπεται ὅτι ὁ καταληλότερος χρόνος πρὸς ἐγχειρητικὴν ἐπέμβασιν καὶ ριζικὴν θεραπείαν τῆς σκωληκοειδίτιδος εἶνε ὁ μετὰ τὴν ἐντελῆ ἴασιν τοῦ πάσχοντος ἐκ τῆς πρώτης προσβολῆς αὐτοῦ πρὸς ἀποφυγὴν ὑποτροπῶν τῆς νόσου· πρὸς τοῦτο δὲ καλῶς θὰ πράττειτε ἐὰν συμβουλευσθε τὸν ἐφάπαξ ὑποστάντα σκωληκοειδίτιδα καὶ ἰαθέντα νὰ ὑποστῇ βραδύτερον (μετὰ 6—8 ἑβδομάδας) τὴν δι' ἐγχειρήσεως ἐκτομὴν αὐτῆς, διότι αἱ ὑποτροπαὶ τῆς νόσου, ὡς θὰ παρατηρήσθε ἐν τῇ πράξει ὑμῶν, δὲν εἶνε σπάνιαι, κατὰ Harisson Cripps δὲ ὁ ἐφάπαξ προσβληθεὶς ὑπὸ σκωληκοειδίτιδος καὶ ἰαθεὶς φέρει ἐν ἐκυτῷ δυνάμειδα· ἥτις κατὰ πᾶσαν στιγμὴν δύναται ν' ἀναφλεχθῇ. Καὶ περὶ τούτου ἔχω πείραν πικρὰν ὡς ἀπολέσας πάσχοντας προσφιλεῖς ἐξ ὑποτροπῆς τῆς νόσου, διότι δὲν ἠθέλησαν νὰ ὑποστώσι τὴν ἐκτομὴν τῆς σκωληκοειδοῦς ἐκφύσεως αὐτῶν μετὰ τὴν τελείαν αὐτῶν ἴασιν ἐκ τῆς πρώτης προσβολῆς. Τὰ αὐτὰ δὲ διδάσκει ὁ Roux (de Lausanne), ὁ ὁποῖος, καίτοι δὲν ἀρνεῖται τὸ δυνατόν τῆς ἰάσεως ἔνευ ἐγχειρητικῆς ἐπεμβάσεως τῶν ὑπὸ σκωληκοειδίτιδος προσβληθέντων, ἐν τούτοις δὲν διστάζει νὰ συμβουλεύσῃ εἰς τοὺς παθόντας καὶ μίαν μόνον προσβολὴν σκωληκοειδίτιδος καὶ ἰαθέντας τὴν δι' ἐκτομῆς βραδύτερον ἀφαίρεσιν αὐτῆς, ὅπως ἔχωσιν αὐτὴν ἐν τῷ «θυλακίῳ αὐτῶν» καὶ οὐχὶ ἐν τῇ κοιλίᾳ. Ταῦτά ὡσάυτως διδάσκει καὶ ὁ Jalaguier, ἐπιλέγων ὅτι «ὅταν ἡ σκωληκοειδὴς ἐκφύσις προσβληθῇ ὑπὸ φλεγμονῆς, ἔστω καὶ ἐφάπαξ, δέον νὰ θεωρῇται ἐπικίνδυνος, καὶ ὡς τοιαύτη δέον ν' ἀφαιρεθῇ». Καὶ ναὶ μὲν αἱ σχηματιζόμεναι προφύσεις εἰς τὰς κατ' ἐπανάληψιν παλιγκοτήσεις τῆς νόσου, προσπίζουσί πως ἀπὸ τῆς γενικῆς περιτονίτιδος, ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον οὐδὲν τὸ ἀπόλυτον ἐνέχει οὔτε εἶνε ἰσχυρὸς λόγος ἀναβολῆς τῆς ἐγχειρη-

τικῆς ἐπεμβάσεως, ἀφ' οὗ ἐκ τῶν δημοσιευθεῖσων στατιστικῶν ἐμφαίνεται ὅτι οὐχὶ σπανίως παθόντες γενικὴν περιτονίτιδα ἐκ σκωληκοειδίτιδος εἶχον προηγουμένας προσβολὰς σκωληκοειδίτιδος (Fitz 10 : 100—Krafft. 23 : 100 — Moris 50 : 100 — Roux 25 : 100), ἐξ ὧν ἰάθησαν.

Ἐὰν δ' ὅμως δὲν πρόκειται ν' ἀποφασίσῃτε περὶ τοῦ καταληπτοτέρου χρόνου τῆς ἐγχειρήσεως, ἀλλ' ἕνεκα τοῦ προκειμένου ὑμῖν περιστατικοῦ ἀναγκάζηθε νὰ ἐπεμβῇτε ἐγχειρητικῶς ἐν πλήρει ἀκμῇ τῆς νόσου, τότε θὰ περιορίσῃτε τὴν ἐγχειρητικὴν ὑμῶν ἐπέμβασιν εἰς τὸ ἐλάχιστον, θ' ἀρκεσθῇτε δῆλα δὴ εἰς τὴν διὰ τῶν κοιλιακῶν τοιχωμάτων διάνοξιν τοῦ περιγεγραμμένου φλέγμονος, δι' οὗς λόγους ἀνωτέρω ἐμνημόνευσα, συμπληροῦντες τὴν ἀτελῆ ὑμῶν ταύτην ἐπέμβασιν βραδύτερον μετὰ τὴν ἰκσιν τοῦ πάσχοντος.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὴν ἄμεσον ἐπέμβασιν ὑμῶν ἅμα τῇ ἐνάρξει καὶ ὀριστικῇ διαγνώσει τῆς νόσου, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι δὲν εἶνε δυνατόν νὰ προγνωρίσῃτε ὁποῖα μορφῇ θ' ἀκολουθήσῃ ἡ νόσος (Terrier), οὐδόλως συμβουλεύω ὑμῖν τὸ τοιοῦτο, τὸ μὲν διότι δύσκολος τυγχάνει οὖσα, τό γε νῦν ἔχον, ἡ ὀριστικὴ διάγνωσις τῆς νόσου ἅμα τῇ ἐνάρξει αὐτῆς¹, τὸ δὲ διότι τάχιστα, ὡς εἶπον ὑμῖν, ἐπέρχονται αἱ τοπικαὶ παθολογικοανατομικαὶ ἀλλοιώσεις, οὐδὲ συμμερίζομαι τὴν γνώμην Ἀμερικανῶν τινῶν χειρουργῶν, διατεινομένων ὅτι ἀπὸ μικρᾶς ἡλικίας καὶ ἐν ὑγιεῖ καταστάσει εὐρισκομένου τοῦ ἀτόμου δέον ν' ἀφαιρῇτε τὴν σκωληκοειδῆ ἔκφυσιν δι' ἐκτομῆς αὐτῆς, ὅπως προφυλάξῃτε τὸν οὕτως ἐγχειρηθησόμενον ἀπὸ

¹ Πρὸς τοῦτο ἐπεδόθησαν εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ αἵματος (Laignel-Lavastine. — L'éosinophilie sanguine signe d'appendicite. Bul. et. Mem. de la soc. Méd. des Hôp. 19 Ἀπρίλ. 1901) τῶν πασχόντων σκωληκοειδίτιδα, ἐπόμενοι τοῖς σοφοῖς διδάγμασι τοῦ ἐν Παρίσιος καθηγητοῦ Hayem, ὅστις ἐν τῷ προλόγῳ τοῦ βιβλίου αὐτοῦ «περὶ αἵματος», τὸ ὅποιον ἐδημοσίευσε τῷ 1889, προέλεγε τὰ μέλλοντα νὰ προκύψωσιν ἐπιστημονικὰ ὠφελήματα ἐκ τῆς ἐξετάσεως τοῦ αἵματος ἐπὶ τῶν διαφόρων νόσων ὡς ἐξῆς : «Τὸ μέλλον ἀνήκει ἐν τῇ αἱματολογίᾳ. Αὕτη θὰ ἐπιλύσῃ τὰ μεγάλα νοσολογικὰ προβλήματα». Καὶ ἐν πολλοῖς μέχρι σήμερον ἐπηλήθευσαν.

σκωληκοειδίτιδος, ἥτις πιθανόν νὰ ἐπέλθῃ ποτ' αὐτῷ ἐν τῷ μέλλοντι βίῳ αὐτοῦ.

Ὅπως λοιπὸν ἐκτελέσητε δι' ἐγχειρητικῆς ἐπεμβάσεως τὴν ἐκτομὴν τῆς σκωληκοειδοῦς ἐκφύσεως, δύο ὁδοὶ πρόκεινται ὑμῖν : ἡ διὰ μέσης καθέτου ὑπομφαλικῆς (λαπαροτομίας) κοιλιοτομίας ἢ ἡ διὰ πλαγίας τοιαύτης. Καὶ τὴν μὲν μέσσην ὁδὸν, μετεχειρίσθησαν τὸ πρῶτον οἱ ἐγχειρήσαντες γενικὰς περιτονίτιδας, ὧν ἡγούουν τὸ ἀληθὲς παραγωγικὸν αἷτιον· ὅταν δ' ὅμως κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διαφόρων χρόνων τῆς ἐγχειρήσεως ταύτης ἀνεύρον ὡς ἀρχικὸν αἷτιον τῆς περιτονίτιδος ἐκείνης δι' ἣν ἐχειρουργοῦν τὰς παθολογικοανατομικὰς ἀλλοιώσεις τὰς ἐδραζούσας κατὰ τὴν σκωληκοειδῆ ἐκφυσιν, τότε ἤρξαντο ἐφαρμόζοντες τὰς πλαγίας τομὰς καὶ σήμερον αἱ πλάγαι τομαὶ ἐφαρμόζονται παρὰ πάντων εἰς τὰς ἐπὶ τούτῳ ἐνεργουμένας ἐγχειρητικὰς ἐπεμβάσεις πρὸς ἐκτομὴν τῆς σκωληκοειδοῦς ἐκφύσεως μετὰ τὴν ἐντελῆ ἴασιν τοῦ πάσχοντος ἀπὸ τῆς κρίσεως ἣν διῆλθεν (opération à froid). Εἰς μίαν δ' ὅμως περιπτῶσιν δύνασθε νὰ ἐνεργήσητε τὴν μέσσην καθέτον ὑπομφαλικὴν κοιλιοτομίαν : ὅταν δῆλα δὴ συνυπάρχῃ γενικὴ περιτονίτις, καὶ δι' οἷονδῆποτε λόγον ἀναγκασθῇτε νὰ ἐγχειρήσητε, ἢ ὅταν συνυπάρχῃ καὶ φλεγμονὴ τῶν συστοίχων προσαρτημάτων τῆς Μήτρας (ψόθηκη - σάλπιγξ).

Καὶ ἐν πρώτοις ὁ λόγος ἔσται ὑμῖν περὶ τῆς ἐν πλήρει ὑγιείᾳ τοῦ ἐγχειρηθησομένου ἐκτελέσεως αὐτῆς (opération à froid).

Πρὸς τοῦτο δέον νὰ προπαρασκευάσητε ἡμέρας τινὰς πρὸ τῆς ἐγχειρητικῆς ἐπεμβάσεως τὸν ἐντερικὸν αὐτοῦ σωλῆνα διὰ καθαρτικῶν φαρμάκων καὶ ἀντισηπτικῶν, ἐνεργοῦντες οὕτω τὴν γαστρεντερικὴν ἀντισηψίαν (βενζοναφθόλιον-σαλόλιον), ν' ἀποφύγητε δὲ τὰς ἐπανειλημμένας τοπικὰς διὰ τῶν κοιλιακῶν τοιχωμάτων καὶ τοῦ ὀρθοῦ ἐντέρου ἐξετάσεις τὰς πρὸ τῆς ἐγχειρήσεως ἰδίως ἡμέρας, αἷτινες οὐ μόνον ἀνωφελεῖς ἔσονται—ἀφοῦ γνωρίζετε τὴν προηγηθεῖσαν νόσον καὶ ἔχετε ἤδη ἐκ προηγουμένων ἐξετάσεων πεισθῇ περὶ τῆς διαγνώσεως καὶ ἀποφασίσῃ τὴν ἐγχειρητικὴν ἐπέμβασιν—ἀλλὰ δυνατὸν καὶ νὰ βλάψωσι τὸν ἐγχειρηθησόμενον προκαλοῦσαι ἐκ νέου φλογιστικὰ φαινόμενα.

Ἐγχειρήσεις
τῆς σκωληκοει-
δίτιδος ἐν πλή-
ρει ὑγιείᾳ τοῦ
ἐγχειρουμένου
(à froid).

Ἐπ' ἴσης δὲ τὰ κοιλιακὰ τοιχώματα καὶ ἰδίως ὁ ὀμφαλὸς δέον πρὸ ἡμερῶν νὰ ὑποστῶσι κατ' ἐπανάληψιν τελείαν ἀπολύμανσιν δι' ἐπανειλημμένων πλύσεων μετὰ σαπωνόχου ὕδατος ἢ ἀφειψήματος ξύλου τοῦ Παναμά (κοινοτάτου εἰς τὸ ἐμπόριον) καὶ προστριβῶν διὰ βύρσης ἢ διὰ γενικῶν σαπωνούχων χλιαρῶν λουτρῶν τὴν προηγουμένην δ' ἡμέραν τῆς ἐγχειρήσεως (Τόμ. Α', σελ. 22) διὰ ξυροῦ θὰ καθαιρήτε τὰς τρίχας τῶν προσθίων κοιλιακῶν τοιχωμάτων, μετὰ πλύσιν δὲ ἀντισηπτικὴν θὰ περιβάλλητε ταῦτα δι' ἀντισηπτικῆς ὀθόνης, ἣν θὰ στηρίζετε διὰ σπειροειδοῦς ἐπιδέσμου, ἢ πλατέος τοιοῦτου τοῦ κορμοῦ, ὅπως ἐπὶ πάσης ἐκτελέσεως κοιλιοτομίας (λαπαρατομίας), τὴν δὲ πρῶϊαν τῆς ἡμέρας τῆς ἐγχειρήσεως θὰ παραγγείλητε τὴν ἀντισηπτικὴν πλύσιν τοῦ ὀρθοῦ ἐντέρου τοῦ ἐγχειρηθησομένου διὰ διακλύσεως.

Ἐπ' ἴσης τὸ δωμάτιον εἰς τὸ ὁποῖον θὰ ἐγχειρήσῃτε δέον νὰ ᾖ καθαρῶτατον, πρὸς τοῦτο δὲ θὰ μεριμνήσῃτε ἐγκαίρως ἀφαιρουῦντες πᾶν τὸ περιττὸν ἐν αὐτῷ καὶ ἀπολυμαίνοντες εἰ δυνατόν τοῦτο. Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐγχειρητικὴν τράπεζαν ἢ κλίνην ἣν θὰ μεταχειρισθῇτε, ὡς τοιαύτη θ' ἀρκέσῃ ὑμῖν οἰαδῆποτε καθαρῶτάτη τοιαύτη, διότι δὲν εἶνε ἀπαραίτητος ἡ χρῆσις εἰδικῆς τοιαύτης ὅπως μετατρέψῃτε ταύτην εἰς κεκλιμένον ἐπίπεδον· ἐὰν δ' ὅμως κέκτησθε τοιαύτην ἀκόμη καλλίτερον ἔσται ὑμῖν, διότι ἐν ἀνάγκῃ δύνασθε νὰ δώσῃτε οἰαδῆποτε κλίσιν νομίσητε ἀναγκαίαν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διαφορῶν χρόνων τῆς ἐγχειρήσεως. Ἐν τέλει δὲ ἡ καθαριότης τῶν χειρῶν ὑμῶν καὶ ὀνύχων καὶ πῆχων, ὡς καὶ τῶν ὑμετέρων βοηθῶν ἔσται τελειοτάτη καὶ ἄμεμπτος, ἐπιτυχχανομένη δι' ἐπανειλημμένων ἀντισηπτικῶν πλύσεων αὐτῶν (Τόμ. Α', σελ. 24).

Πλὴν τούτων θὰ παρασκευάσῃτε ἀσηπτικώτατα τὰ ἀναγκαζοῦντα ὑμῖν ἐργαλεῖα: μαχαίρια γαστροτῶα καὶ ὀξύαιχμα, διαστολεῖς μετὰ πολλαπλῶν ὀδόντων (Τόμ. Α', εἰκ. 74) καὶ ἀμβλεῖς (Τόμ. Α', εἰκ. 78), ἀνατομικὴν λαβίδα ἀπλὴν καὶ ὀδοντωτὴν, αὐλακωτὴν μήλην, ψαλίδια, εὐθύ καὶ κυρτόν, θερμοκαυτῆρα τοῦ Paquelin, αἰμοστατικὰς λαβίδας τοῦ Pean, βελόνας, ῥάμματα ζωϊκὰ - μετὰξινα - Φλωρεντίας, σπόγγους ἀση-

πτικωτάτους ἐξ ὀθόνης, διαλύσεις ἀντισηπτικές, λεκάνας καθαρω-
τάτας, ἐπίδεσμον τέλειον ἀντισηπτικόν κ.τ.λ.

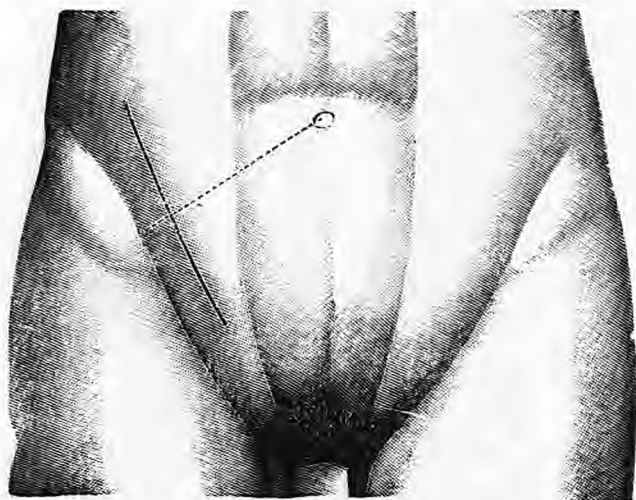
Τὰ πάντα λοιπὸν προπαρασκευάσαντες θὰ περιβληθῇτε καθαρω-
τάτην ποδῆρην ἐσθῆτα ἐξ ὀθόνης, καὶ ἐκτείναντες τὸν πάσχοντα
ὑπτιον ἐπὶ τῆς ἐγχειρητικῆς κλίνης θὰ παραγγείλητε εἰς τὸν βοηθὸν
ὕμῶν νὰ χλωροφορμίση αὐτὸν—ἐκτὸς ἂν μετεχειρίσθητε τὴν διὰ
κοκαίνης ἀναλγησίαν ἀπὸ τοῦ νωτιαίου μυελοῦ,—ἐν ᾧ ἕτερος θὰ
κενώσῃ τὴν οὐροδόχον κύστιν τοῦ πάσχοντος, ἄλλος δὲ θ' ἀφαιρέσῃ
τὸν ἐπὶ τῶν κοιλιακῶν τοιχωμάτων αὐτοῦ ἀντισηπτικὸν ἐπίδεσμον
καὶ θὰ καθαρίσῃ ἐκ νέου τὰ κοιλιακὰ τοιχώματα καὶ τὸν ὀμφαλὸν
αὐτοῦ ἀντισηπτικώτατα, θὰ ἐπικαλύψῃ δὲ ταῦτα δι' ἀντισηπτικῶν
ὀθονῶν, ἀφίνων μόνον ἀκάλυπτον τὸ μέρος ἐκεῖνο, ἐφ' οὗ θὰ ἐνε-
ργήσῃτε τὴν τομὴν. Τότε λαβόντες θέσιν πρὸς τὰ δεξιὰ τοῦ ὑπτίως
κατακεκλιμένου πάσχοντος καὶ τοποθετήσαντες ἔναντι ὑμῶν βοηθὸν
πεπειραμένον, διὰ τοῦ μαχαίριου θὰ ἐνεργήσῃτε πλαγίαν κάθετον
κοιλιοτομίαν (λαπαρατομίαν) κατὰ ποικίλους τρόπους διαιροῦντες
τὰ κοιλιακὰ τοιχώματα. Ἐξ ὧν δὲ τούτων αἰτίνες ποικίλως ἐνηρ-
γήθησαν ὑπὸ τοῦ Mohamed, Ch. Symonds, E. Dittman καὶ
Sonnenburg, αἱ μᾶλλον σήμερον παραδεχταὶ καὶ περιγρα-
φεῖσαι ὡς ἴδιαι ἐγχειρητικαὶ μέθοδοι εἶνε ἡ τομὴ τοῦ Roux (de
Lausanne, 1890), ἡ τοῦ Mac Buraey (1894), ἡ τοῦ Max
Schüller (1889) καὶ ἡ τοῦ Jalaguier (1897).

Ὅπως δ' ἐκτελέσῃτε τὴν μέθοδον τοῦ Roux (de Lausanne),
θὰ ἐνεργήσῃτε ὡς ἐξῆς· ὀδηγὸν ἔχοντες τὴν δεξιὰν προσθίαν ἀνω-
τέραν λαγόνιον ἀκρολοφίαν καὶ ὅσον 1 $\frac{1}{2}$ ἢ 2 ἐ. μ. πρὸς τὰ ἔσω
αὐτῆς, ἐν ᾧ μεταξὺ λιχανοῦ καὶ ἀντίχειρος τῆς ἀριστερᾶς ὑμῶν χει-
ρὸς διατείνετε τὸ κατὰ τὴν χώραν ταύτην δέρμα, θὰ φέρετε τομὴν
παράλληλον πρὸς τὸν Πουπάρτειον σύνδεσμον μήκους 15—18 ἐ. μ.
οὕτως ὥστε τὸ ἥμισυ αὐτῆς ν' ἀντιστοιχῇ πρὸς τὰνω τῆς περὶ ἧς ὁ
λόγος ἀκρολοφίας, τὸ δ' ἕτερον ἥμισυ πρὸς τὰ κάτω, ὡς βλέπετέ με
ἐνταῦθα ἐπὶ τοῦ πτώματος ἐνεργοῦντα (εἰκ. 7)· διαίρεῖτε δ' οὕτω
κατὰ στρώματα τὸ δέρμα, τὸν ὑποδερμάτιον συνεκτικὸν ἰστόν, τὰς
μυϊκὰς ἵνας τοῦ μεγάλου ἢ ἔξω λοξοῦ κοιλιακοῦ μυός, τὰς τοῦ μικροῦ
ἢ ἔσω λοξοῦ κοιλιακοῦ καὶ τὰς τοῦ ἐγκαρσίου κοιλιακοῦ, τὴν

Ἐκτελέσεις τῆς
ἐγχειρήσεως

Τομὴ κατὰ
τὴν μέθοδον
τοῦ Roux.

ἐγκαρσίαν περιτονίαν, καὶ ἐν ᾧ βοηθοὶ ἀπάγουσι διὰ διαστολέων τὰ χεῖλη τοῦ τραύματος καὶ ἀποσπογγίζουσιν αὐτὸ ἐνεργοῦντες ταυτοχρόνως καὶ αἰμόστασιν δι' αἰμοστατικῶν λαβίδων, χωρεῖτε μετὰ μεγάλης προσοχῆς εἰς τὴν διάνοξιν τοῦ περιτοναίου καθ' ὃν τρόπον παρακατιῶν ὑποδείξω ὑμῖν. Τὴν τομὴν ταύτην τῶν κοιλιακῶν τοιχωμάτων, ἥτις δίδει ἐπαρκέστατον χώρον, δύνασθε ἐν ἀνάγκῃ νὰ ἐπεκτείνητε ἢ νὰ κυρτώσῃτε ἐλαφρῶς κατὰ τὰ ἄκρα αὐτῆς.

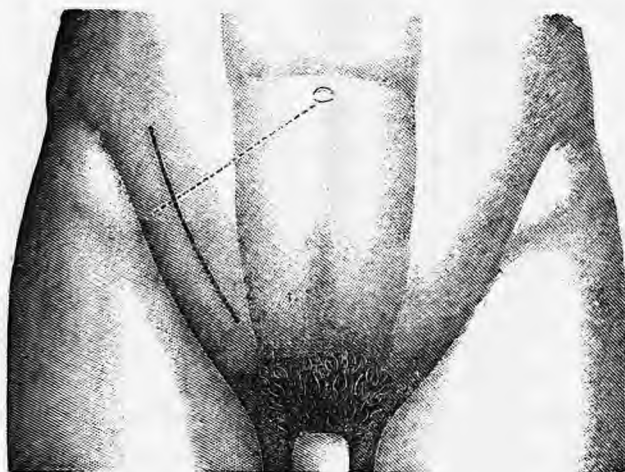
Εἰκ. 7.

Τομὴ κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ Roux (de Lausanne).

Τομὴ κατὰ
Mac Burney.

Ἐὰν δ' ὁμως θελήσῃτε νὰ ἐκτελέσῃτε τομὴν τοῦ Mac Burney, τότε θὰ φέρητε ταύτην κατὰ τὸν αὐτὸν μὲν τρόπον, παράλληλον δηλαδὴ πρὸς τὸν Πουπάρτειον σύνδεσμον, ἀλλὰ 2 ἢ 2 $\frac{1}{2}$ ἐ. μ. πρὸς τὰ ἔσω τῆς προσθίας δεξ. ἀνωτέρας λαγονίου ἀκρολοφίας καὶ εἰς ἔκτασιν 10 ἐ. μ., οὕτως ὥστε τὰ μὲν τρία δέκατα ν' ἀντιστοιχῶσιν ἄνωθεν λοξῶς νοητῆς γραμμῆς φερομένης ἀπὸ τοῦ ὀμφαλοῦ ἐπὶ τὴν δεξ. προσθίαν ἀνωτέραν λαγόνιον ἀκρολοφίαν, τὰ δὲ ἑπτὰ δέκατα

κάτωθεν ταύτης, ὡς βλέπετέ με ἐνταῦθα ποιοῦντα ἐπὶ τοῦ πτώματος (εἰκ. 8), θὰ διαιρέσητε καὶ διὰ ταύτης τὸ δέριμα, τὸν ὑποδερμάτιον συνεκτικὸν ἰστόν, καὶ θὰ φθάσητε εἰς τὰς μυϊκὰς ἵνας τοῦ ἔξω λοξοῦ κοιλιακοῦ, ἃς ἀποχωρίζετε ἐν τῇ ἀπολήξει αὐτῶν διὰ τοῦ ῥάμφους ἀλακωτῆς μήλης ἢ δι' ἀμβλέος ῥάμφους ψαλιδίου, ἀκολουθοῦντος τῇ φορᾷ αὐτῶν· ἐν ᾧ δὲ βοηθοὶ ἀπάγουσι ταύτας δι' ἀμβλέος διαστολέως, κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἀποχωρίζετε

Εἰκ. 8.

Τομὴ κατὰ Marc Burney.

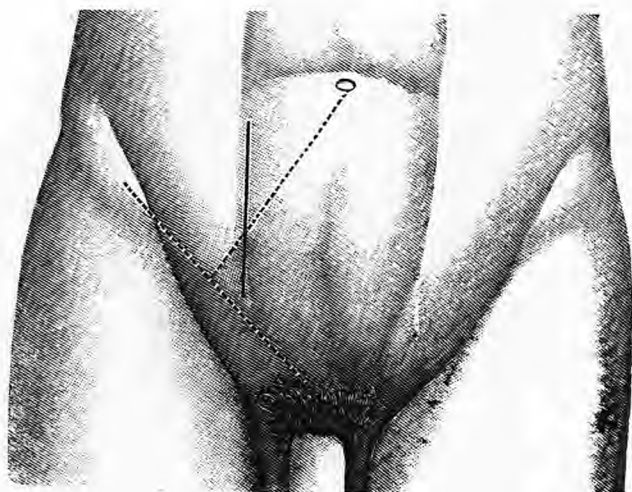
ἀκολούθως τὰς ἵνας τοῦ μικροῦ λοξοῦ καὶ ἐγκαρσίου κοιλιακοῦ ἀκολουθοῦντες τῇ διευθύνσει τῶν ἰνῶν αὐτῶν, ἃς ἀμέσως βοηθοὶ ἀπάγουσι διὰ διαστολέων, καὶ διαιροῦντες εἴτα τὴν ἐγκαρσίαν περιτονίαν φθάνετε πρὸ τοῦ περιτοναίου.

Ὅ,τι δὲ χαρακτηρίζει τὴν τομὴν ταύτην τοῦ Mac Burney, εἶνε, ὡς βλέπετε ἐνταῦθα ἐπὶ τοῦ πτώματος, ἡ μὴ διαίρεσις τῶν μυϊκῶν ἰνῶν τῶν τριῶν τούτων μυῶν οὓς ἐμνημόνευσα ὑμῖν, ἀλλ' ἡ ἀποκόλλησις αὐτῶν. Καταδικάζεται δ' ὅμως ἡ τομὴ αὕτη τοῦ

Mac Burney ὑπὸ τῶν πολλῶν, διότι δὲν δίδει ἐπαρκῆ χώρον, μεθ' ὅλην τὴν ἐπιστημονικὴν αὐτῆς ἀξίαν.

Τομή κατὰ
Max Schüller.

Ἀντιθέτως δὲ πρὸς τὰς λοξὰς ταύτας πλαγίας τομὰς ἔχετε τὰς καθέτους τοιαύτας. Καὶ ἐν πρώτοις ἔχετε τὴν τομὴν τοῦ Max Schüller, τὴν ὁποίαν θὰ φέρητε κάθετον καὶ παράλληλον πρὸς τὸ ἔξω χεῖλος τοῦ δεξιοῦ ὀρθοῦ κοιλιακοῦ μυὸς ὡς ἐξῆς· εἰς γραμμὴν (εἰκ. 9) νοητὴν ἀπὸ τῆς προσθίας δεξιᾶς ἀνωτέρας λαγονίου ἀκρο-

Εἰκ. 9.

Τομή κατὰ Max Schüller.

λοφίας καὶ ὅσον δακτύλου ἔσωθεν τῆς μεσότητος καὶ ἄνωθεν αὐτῆς θὰ φέρητε τομὴν κάθετον πρὸς τᾶνω παράλληλως πρὸς τὸ ἔξω χεῖλος τοῦ δεξιοῦ ὀρθοῦ κοιλιακοῦ μυὸς καὶ εἰς ἔκτασιν 10 ἐ. μ.· δύνασθε δ' ἔχοντες τὰ αὐτὰ σημεῖα ὡς ὁδηγοὺς νὰ ἐνεργήσητε τὴν τομὴν ἀντιστρόφως ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω διατείνοντες τὸ δέρμα μεταξὺ λιχανοῦ καὶ ἀντίχειρος τῆς ἀριστερᾶς ὑμῶν χειρὸς, ὡς βλέπετέ με ποιοῦντα ἐπὶ τοῦ πτώματος ἐνταῦθα. Τούτου γενομένου διακρίετε κατὰ στρώματα τὰ ὑποκείμενα κοιλιακὰ τοιχώματα

κατὰ μήκος τῆς γραμμῆς ταύτης μέχρι τοῦ περιτοναίου, ἐν ᾧ βοηθοὶ ἀπάγουσι δι' ἀμβλέων διαστολέων τὰ χεῖλη τοῦ τραύματος.

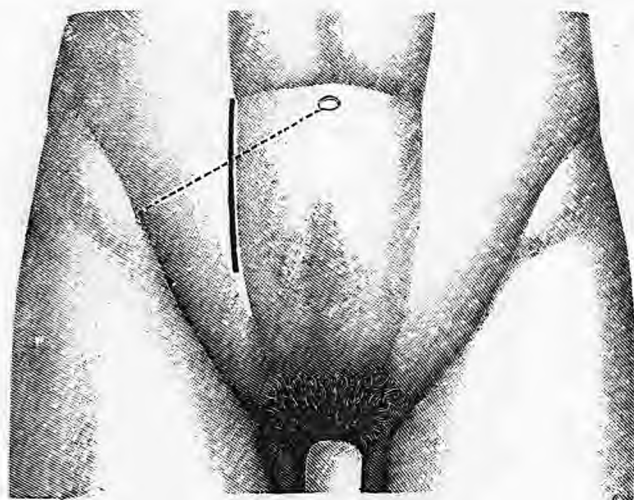
Ὁ W. Battle ἀντὶ τῆς τομῆς ταύτης συμβουλεύει τομὴν κάθετον τοῦ αὐτοῦ μήκους κατὰ τὸ ἔξω ἀκριβῶς χεῖλος τοῦ δεξιοῦ ὀρθοῦ κοιλιακοῦ μυὸς οὕτως ὥστε τὸ μέσον ταύτης ν' ἀντιστοιχῇ εἰς τὴν μεσότητα νοητῆς γραμμῆς φερομένης ἀπὸ τοῦ ὀμφαλοῦ ἐπὶ τὴν προσθίαν ἀνωτέραν δεξιάν λαγόνιον ἀκρολοφίαν, ὡς βλέπετε ἐνταῦθα ἐπὶ τοῦ πτώματος· θὰ διαιρέσητε δ' οὕτω τὸ δέρμα, τὸν ὑποδερμάτιον συνεκτικὸν ἴστον τὸν ἔξω λοξὸν καὶ διανοίξαντες τὸ πρόσθιον φύλλον τῆς θήκης τοῦ δεξιοῦ ὀρθοῦ κοιλιακοῦ κατὰ τὸ ἔξω αὐτοῦ χεῖλος ἀπωθεῖτε τοῦτον διὰ διαστολέως πρὸς τὰ ἔσω, διαιροῦντες δὲ καὶ τὸ ὀπίσθιον φύλλον τῆς θήκης τοῦ ὀρθοῦ διαιρεῖτε καὶ τὴν ἐγκαρσίαν περιτονίαν τῆς κοιλίας καὶ φθάνετε οὕτω πρὸ τοῦ περιτοναίου.

Ὁ δὲ Kammerer ἐνεργεῖ τὴν αὐτὴν σχεδὸν τομὴν, ἀλλ' ἡ μεσότης ταύτης δὲν ἀντιστοιχεῖ ἀκριβῶς εἰς τὴν νοητὴν γραμμὴν τὴν ἀπὸ τοῦ ὀμφαλοῦ ἐπὶ τὴν προσθίαν δεξιάν ἀνωτέραν λαγόνιον ἀκρολοφίαν, ἀλλὰ τὸ μείζον μήκος αὐτῆς εὗρηται ἀνωθεν ταύτης, τὸ δὲ ἔλασσον κάτωθεν· ἐπιμένει δ' ἰδίως εἰς τὸν ἀκριβῆ προσδιορισμὸν τοῦ ἔξω χεῖλους τοῦ ὀρθοῦ κοιλιακοῦ μυός. Μετὰ τὴν διαίρεσιν δὲ τοῦ δέρματος καὶ τοῦ ὑποδερματίου συνεκτικοῦ ἴστος καὶ τῆς ἀπενευρώσεως τοῦ ἔξω λοξοῦ, διαιρεῖτε τὸ πρόσθιον πέταλον τῆς θήκης τοῦ δεξιοῦ ὀρθοῦ κοιλιακοῦ κατὰ τὸ ἔξω αὐτοῦ χεῖλος καὶ ἀπωθοῦντες τοῦτον πρὸς τὰ ἔσω διὰ διαστολέως διαιρεῖτε καὶ τὸ ὀπίσθιον πέταλον τῆς θήκης αὐτοῦ, προσέχοντες τὸν νοῦν ὅπως μὴ διανοίξητε τὴν αὐτόθι ὑπάρχουσαν μηνοειδῆ γραμμὴν (Δουγλασίσις γραμμὴ), φθάντες δ' οὕτως εἰς τὴν ἐγκαρσίαν περιτονίαν διαιρεῖτε καὶ ταύτην, ὅτε πρόκειται ὑμῖν τὸ περιτόναιον. Ὁ Kammerer δὲ πλὴν τοῦ ἀκριβοῦς προσδιορισμοῦ τοῦ ἔξω χεῖλους τοῦ δεξιοῦ ὀρθοῦ κοιλιακοῦ μυός συνιστᾷ καὶ τὴν ἀποφυγὴν τῆς διαίρεσεως νευρικοῦ τινος νηματίου (χωρὶς νὰ ὀρίξη ἀκριβῶς αὐτό), ὅπερ ἐπαλλάσσει ἐγκαρσίως πρὸς τὸ ἀνώτερον μέρος τῆς τομῆς τὸ ὀπίσθιον πέταλον τῆς τενοντῶδους θήκης τοῦ δεξιοῦ ὀρθοῦ κοιλιακοῦ μυός, διότι, λέγει, ἐκ τῆς διαίρεσεως αὐτοῦ παρετήρησεν ἄτρο-

φίαν τῆς ἄνω μοίρας τοῦ μυὸς τούτου τῆς ἐννευρουμένης ὑπὸ τοῦ νευρικοῦ τούτου νηματίου.

Τομή κατὰ
Jalaguier.

Τέλος ἔχετε, Κύριοι, τὴν κάθετον τομὴν τοῦ Jalaguier, ἣτις φαίνεται μοι ἡ ἀρίστη πασῶν καὶ ταύτην ἐφήρμοσα μέχρι τοῦδε ἐν τῷ Νοσοκομείῳ. Ἡ τομὴ αὕτη συμβάλλεται μεγάλως εἰς τὴν ἐπιτυχεστέρα ἀποκατάστασιν τῶν κοιλιακῶν τοιχωμάτων ἀφ' ἑνός, ἐν ᾧ ἀφ' ἑτέρου δίδει ἐπαρκέστατον χώρον εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὅλης

Εἰκ. 10.

Τομή κατὰ Jalaguier.

ἐγχειρήσεως· θὰ ἐκτελέσητε δὲ ταύτην ὡς ἐξῆς· ἀφ' οὗ προηγουμένως ὀρίσητε ἀκριβέστατα τὸ ἐξῆς χεῖλος τοῦ δεξιοῦ ὀρθοῦ κοιλιακοῦ μυός, θὰ ἐνεργήσητε παραλλήλως πρὸς αὐτὸ τομὴν κάθετον διὰ τοῦ μαχαιρίου ὑμῶν μήκους 8—10 ἐ.μ., οὕτως ὥστε τὸ ἐν τρίτον τῆς τομῆς ταύτης ν' ἀντιστοιχῇ ἄνωθεν, τὰ δὲ δύο τρίτα ταύτης κάτωθεν τῆς μεσότητος ἀκριβῶς τῆς νοσητῆς γραμμῆς, ἣν θὰ φέρητε ἀπὸ τοῦ ὀμφαλοῦ ἐπὶ τὴν προσθίαν ἀνωτέρα δεξιὰν λαγόνιον ἀκρολοφίαν (εἰκ. 10)· τέμνετε δ' οὕτω τὸ δέρμα, τὸν ὑποδερμάτιον

συνεκτικὸν ἰστὸν καὶ φθάνετε πρὸς τὸ ἔξω χεῖλος τοῦ δεξιοῦ ὀρθοῦ κοιλιακοῦ μυός, ὡς βλέπετέ με ποιῶντα ἐνταῦθα ἐπὶ τοῦ πτώματος, κατὰ μῆκος τοῦ ὁποίου τέμνετε τὴν ἀπονεύρωσιν τοῦ ἔξω λοξοῦ καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τῆς τομῆς τοῦ δέρματος, ἐν ᾧ δὲ βοηθοὶ ἐνεργοῦσιν ἐπιμεμελημένην αἰμόστασιν καὶ ἀπάγουσι τὰ χεῖλη τοῦ τραύματος διὰ διαστολέων, πρόκειται ὑμῖν τὸ ἔξω χεῖλος τοῦ δεξιοῦ ὀρθοῦ κοιλιακοῦ μυός μετὰ τοῦ προσθίου πετάλου τῆς ἰδίας αὐτῷ τενοντώδους θήκης, τὸ ὅποιον (πέταλον) διαιρεῖτε καθέτως εἰς τὴν αὐτὴν ἔκτασιν ὅσον 1 ἐ. μ. ἔσωθεν τοῦ κυρίως ἐξωτερικοῦ χεῖλους τοῦ ὀρθοῦ κοιλιακοῦ μυός· μετὰ δὲ ταῦτα ἐνεργεῖτε διὰ λεπτομεροῦς ἀνατομῆς τῇ χρήσει ἀνατομικῆς λαβίδος καὶ ὀξυαίχμου μαχαίριου τὴν ἀποκόλλησιν δι' ὑποδορᾶς καθ' ὅλην τὴν διαιρεθεῖσαν ἔκτασιν ἐκ τῶν ἔσω πρὸς τὰ ἔξω καὶ τῆς ἔξω μοίρας τοῦ διαιρεθέντος προσθίου πετάλου τῆς ἰδίας τενοντώδους θήκης τοῦ ὀρθοῦ κοιλιακοῦ μέχρι τοῦ ἔξω χεῖλους τοῦ μυός τούτου, ὅπερ εὐκόλον ὡς παρατήρησα, διότι εἶνε γνωστὸν, μετὰ τὰς παρατηρήσεις ἰδίως τοῦ Hyrtl, ὅτι τὸ πρόσθιον πέταλον τῆς τενοντώδους θήκης τοῦ ὀρθοῦ διὰ τινων μόνων ἰνῶν κατὰ τὸ ἔσω αὐτοῦ χεῖλος συνδέεται μετὰ τῆς ἀπονεύρωσεως τοῦ ἔξω λοξοῦ καὶ διότι ἑλλείπουσι συμφύσεις μεταξὺ τοῦ προσθίου τούτου πετάλου καὶ τῶν μυϊκῶν ἰνῶν τοῦ ὀρθοῦ κοιλιακοῦ, πλὴν τῆς ἀνωτέρας μοίρας τῆς ἀντιστοιχούσης εἰς τὴν ἀνωτέραν τενοντικὴν ἐγγραφὴν καὶ ταύτης οὐχὶ πάντοτε, διὰ πεπλατυσμένου δὲ ἀμβλέος διαστολέως ἀπωθεῖτε ἀπὸ τοῦ χεῖλους τούτου πρὸς τὰ ἔσω τὸν δεξιὸν ὀρθὸν κοιλιακὸν μῦν, καὶ μετ' ἀπολίνωσιν τῶν διαιρεθέντων ἀγγείων διαιρεῖτε ἐπιμήκως καὶ τὸ ὀπίσθιον πέταλον τῆς ἰδίας τενοντώδους θήκης τοῦ μυός τούτου, καὶ τέλος τὴν ὑποκειμένην ἐγκαρσίαν περιτονίαν καθέτως 1 ἐ. μ. πρὸς τὰ ἔσω τῆς τομῆς τῆς θήκης τοῦ ὀρθοῦ κοιλιακοῦ μυός, καὶ τέλος φθάνετε πρὸ τοῦ περιτοναίου, προσέχοντες τὸν νοῦν μὴ διαιρέσητε τὰ εἰς τὴν κατωτέραν γωνίαν τοῦ τραύματος εὐρισκόμενα ἐπιγαστρικὰ ἀγγεῖα—ἅτινα ἐν ἀνάγκῃ προαπολινούτε—μεταξὺ τῆς ἐγκαρσίας περιτονίας καὶ τοῦ περιτοναίου.

Ἡ τοιαύτη τομὴ τῶν κοιλιακῶν τοιχωμάτων, Κύριοι, κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ Jalaguier, φαίνεται μοι, ὡς ἀνωτέρω εἶπον

ὑμῖν, ἡ προτιμότερα πασῶν, καὶ ταύτην συνιστῶ ὑμῖν ἐκ πείρας ἰδίας, διότι τὸ μὲν ἐνεργεῖται σχεδὸν ἀναιμῶς, ἀφοῦ τενοντώδεις ἴνας διαιρεῖτε κατὰ τὰ διάφορα στρώματα, τῶν μυϊκῶν ἰνῶν οὐδόλως θιγομένων, τὸ δὲ διότι οὐδόλως ἀντιστοιχοῦσιν αἱ διάφοροι αὗται κανονικαὶ τομαὶ τῶν διαφόρων στρωμάτων ἀλλήλαις καὶ ὡς ἐκ τούτου αἱ ῥαφαὶ τούτων κατὰ τὴν ἐκ νέου ἀποκατάστασιν τῶν κοιλιακῶν τοιχωμάτων προασπίζουσιν ἀσφαλέστερον ἀπὸ ἐπαπειλουμένης προπτώσεως σπλάγχνων κατὰ τὸ ὕψος τῆς οὐλῆς (κῆλαι). Ὁ Broca δὲ (Broca.—L'appendicite —1900) ἐτροποποίησε τὴν μέθοδον ταύτην τοῦ Jalaguier κατὰ τοῦτο, ὅτι δὴλα δὴ τέμνει συγχρόνως τὴν ἀπονεύρωσιν τοῦ μείζονος λοξοῦ καὶ τὸ πρόσθιον καὶ ὀπίσθιον πέταλον τῆς ἰδίας τενοντώδους θήκης τοῦ δεξιοῦ ὀρθοῦ κοιλιακοῦ μυός, καὶ τὴν τροποποίησιν ταύτην παρεδέχθησάν τινες (Routier).

Ἀφοῦ λοιπὸν διὰ τῆς μεθόδου ταύτης τοῦ Jalaguier φθάσητε πρὸ τοῦ περιτοναίου, τότε δι' ἀνατομικῆς λαβίδος αἴρετε κατὰ τὸ κατώτερον μέρος τῆς ὅλης τομῆς πτυχήν τινα αὐτοῦ, ἣν τέμνετε διὰ ψαλιδίου, διὰ τοῦ παραχθέντος δὲ τούτου τρήματος εὐοδιάζετε αὐλακωτὴν μήλην καὶ διευθύνετε ταύτην πρὸς τᾶν ὀδηγὸν δ' ἔχοντες αὐτὴν ταύτην τὴν αὐλακὰ αὐτῆς τέμνετε τὸ περιτόναιον καθέτως πρὸς τᾶν εἰς ἑκτασιν 3—4 ἐ. μ., ἢ καὶ ἄνευ τῆς αὐλακωτῆς μήλης, διὰ τοῦ τρήματος ἐκεῖνου εὐοδιάζετε τὸ ἕτερον τῶν σκελῶν εὐθέως ψαλιδίου καὶ τέμνετε κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον πρὸς τᾶν καθέτως τὸ περιτόναιον χωροῦντες εἰς ἀναζήτησιν τῆς σκωληκοειδοῦς ἐκφύσεως.

Ἀλλὰ περὶ αὐτῆς εἰς τὸ προσεχὲς μάθημα.

Μ Α Θ Η Μ Α Κ Θ'

Κύριοι,

Νῦν ὁ λόγος ἔσται ἡμῖν σήμερον περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀνευρέσεως τῆς σκωληκοειδοῦς ἐκφύσεως μετὰ τὴν διάνοιξιν τοῦ περιτοναίου. Πρὸς τοῦτο δὲ θὰ ἐνεργήσητε ὡς ἐξῆς· ἐν ᾧ δὴλα δὴ βοηθοί

Ἀναζητῶν
τῆς σκωληκοειδοῦς
ἐκφύσεως

διὰ σπόγγων θερμῶν ἐξ ὀθόνης προσπιζουσι τὰ χεῖλη τοῦ τραύματος, καὶ ἀνατάσσουσι τὸ τυχὸν προπίπτον ἐπίπλουν, ὑμεῖς τότε διὰ τοῦ δεξιῦ ὕμῶν λιχανοῦ καὶ μέσου δακτύλου ἀφ' ἐνὸς καὶ ἀντίχειρος ἀφ' ἐτέρου θ' ἀναζητήσητε κατὰ τὸν δεξιὸν λαγόνιον βόθρον τὸ τυφλὸν ἢ διὰ τῆς ὁράσεως ὕμῶν ὀδηγούμενοι θ' ἀναγνωρίσητε τοῦτο ἐκ τῆς ἀνατομικῆς αὐτοῦ κατασκευῆς, θὰ προσπαθήσητε δὲ νὰ ἐλξητε αὐτὸ πρὸς τὰ ἔξω, ὅπως ἀνεύρητε τὴν σκωληκοειδῆ ἐκφυσιν, ἥτις, ὡς γνωρίζετε ἐκ τῆς ἀνατομικῆς, ἐξορμᾶται ἐκ τοῦ κάτω καὶ ἐπὶ τὰ ἐντὸς μέρους τοῦ τυφλοῦ ἐντέρου καὶ φέρεται ὡς τὰ πολλὰ ἐπὶ τὰ ἄνω καὶ ἐντὸς, συγκρατουμένη ἐν τῇ θέσει ταύτῃ διὰ στενῆς πτυχῆς τοῦ περιτοναίου τοῦ μεσεντερίου τῆς σκωληκοειδοῦς ἐκφύσεως. Ὁ δ' ἐν Παρισίοις Ἑλλήν ἱατρός Κλάδος περιέγραψε (*Mémoires de la Société de Biologie de Paris* 1891) καὶ ἐτέραν πτυχὴν τοῦ περιτοναίου δρεπανοειδῆ, ἐξορμωμένην ἀπὸ τῆς βάσεως τοῦ μεσεντερίου τῆς σκωληκοειδοῦς ἐκφύσεως, ἐπαλλάσσουσιν δὲ χιαστὶ τὰ δεξιὰ εἰλεακὰ ἀγγεῖα μήκους 1—2 ε. μ. καὶ ἀφικνουμένην ἐπὶ τὸ ἄνω χεῖλος τοῦ δεξιῦ πλατέος συνδέσμου. Ἡ ἀνατομικὴ δ' αὕτη διάταξις κατὰ Treub ἐξηγεῖται τὴν ἐλάσσονα συχνότητα τῆς σκωληκοειδίτιδος παρὰ τῇ γυναικί καὶ τὸ ἥττον σοβαρὸν αὐτῆς παρ' αὐτῇ ὡς ἐκ τῆς εὐκόλου παροχетеύσεως τῶν προϊόντων τῆς φλεγμονῆς (τῆς σκωληκοειδίτιδος) διὰ τῶν πολλῶν λεμφοφόρων ἀγγείων τοῦ πλατέος συνδέσμου. Ἀλλ' ἀφ' ἐτέρου ἐκ τῆς διατάξεως ταύτης εὐκόλως παράγονται καὶ φλεγμοναὶ τῶν συστοίχων τούτων προσαρτημάτων τῆς Μήτρας, ἐκ τῆς σκωληκοειδίτιδος ἔλκουσαι τὴν καταγωγὴν αὐτῶν, ἣν δ' ὁμῶς ἐξήγησιν ὁ Bouilly καὶ ἄλλοι δὲν παραδέχονται.

Ἀλλὰ μὴ νομίσητε, Κύριοι, ὅτι ἡ ἀνεύρεσις τῆς σκωληκοειδοῦς ἐκφύσεως ἔσται πάντοτε εὐκόλος ὑμῖν ἐν τῇ πράξει, πολλοῦ γε καὶ δεῖ. Καὶ εἰς μὲν τὰς εὐκόλους περιπτώσεις θὰ ἐπιτύχητε ταχέως τοῦ τοιούτου, ἄλλοτε δ' ὁμῶς καὶ ἐπεκτείνοντες τὴν τομὴν τοῦ περιτοναίου καθέτως πρὸς τῆνω καὶ κάτω καθ' ὅλην τὴν ἑκτασιν τῆς τομῆς τῶν κοιλιακῶν τοιχωμάτων θὰ δοκιμάσητε μεγάλας δυσκολίας ὡς πρωτόπειροι πρὸς ἀνεύρεσιν ταύτης, (ἐὰν ἐπιμεινήτε μάλιστα νὰ ἐφαρμόσητε τὸ ἀπόφθεγμα τοῦ Routier, κατὰ τὸ ὁποῖον ὁ χει-

ρουργός ὁ ἐγχειρῶν τινὰ ἐπὶ τούτῳ διὰ σκωληκοειδίτιδα, ἐν πλήρει δὴλὰ δὴ εὐρισκομένου ὑγείᾳ τοῦ ἐγχειρουμένου, ὀφείλει νὰ παραδῶσιν τὴν σκωληκοειδίαν αὐτοῦ ἐκφύσιν εἰς αὐτόν· διότι ὡς ἐκ τῆς προηγηθείσης φλεγμονῆς ποικίλαι παθολογικοανατομικαὶ ἀλλοιώσεις καὶ συμφύσεις συνετελέσθησαν αὐτόθι, παραλλάξασαί πως τὴν κατὰ φύσιν θέσιν τοῦ τυφλοῦ καὶ τῆς σκωληκοειδοῦς ἐκφύσεως. Μαρτύριον δὲ τῶν λόγων μου τούτων εἶνε ἡ πληθὺς τῶν περιπτώσεων ἐκείνων, αἵτινες ἐδημοσιεύθησαν εἰς διάφορα ἰατρικὰ περιοδικὰ ἢ ἀνεκινώθησαν εἰς διάφορα Ἰατρικὰ σωματεῖα ἐν τῇ ξένῃ καὶ ὡς θ' ἀναγνώσῃτε, κατὰ τὰς ὁποίας δὲ μεθ' ὅλην τὴν ἐπιμελετημένην ἔρευναν μεθ' ἧς ἐνήργησαν χειρουργοὶ μεγάλης ἀξίας καὶ πείρας τῆς ἐνδοκοιλιακῆς χειρουργικῆς, οὐδόλως ἠδυνήθησαν ν' ἀνεύρωσι τὴν σκωληκοειδίαν ἐκφύσιν, ὅπως ἀφαιρέσωσι ταύτην. Θὰ προσπαθήσῃτε λοιπὸν τὸ μὲν διὰ τῶν δακτύλων τῆς δεξιᾶς ὑμῶν χειρὸς οὕς εὐσδιάζετε ἐν τῷ τραύματι, τὸ δὲ διὰ τῆς ὀράσεως ν' ἀνεύρῃτε ἐν τῷ δεξιῷ εἰλεακῷ βόθρῳ τὸ τυφλόν, ἔχοντες ὁδηγὸν τὴν δεξιάν προσθίαν ἀνωτέραν λαγόνιον ἀκρολοφίαν, (ἀλλὰ μὴ λησμονεῖτε ὅτι παρὰ τοῖς παῖσι τὸ τυφλόν ἐντερον κεῖται ὑψηλότερον, χαμηλότερον δὲ εἰς τοὺς ἐφήβους καὶ τοὺς γέροντας) ἢ τὸ μεσεντέριον αὐτοῦ (μεσό-τυφλον) ἢ τὸ τῆς σκωληκοειδοῦς ἐκφύσεως· τότε δὲ μετὰ μεγάλης προσοχῆς καὶ λεπτότητος ῥηγνύντες διὰ τῶν δακτύλων ὑμῶν τὰς παρὰ φύσιν ἐκ τῆς προηγηθείσης φλεγμονῆς περιτυφλικὰς συμφύσεις, ὅπως μετακινήσῃτε τὸ τυφλόν, θ' ἀνεύρῃτε διὰ τῆς δακτυλικῆς ψηλαφήσεως τὴν σκωληκοειδίαν ἐκφύσιν εἰς τὰς πλείστας τῶν περιπτώσεων (51 : 100 κατὰ Vallet) κατὰ τὴν ἔσω μοῖραν τῆς ἐξωτερικῆς ἐπιφανείας τοῦ τυφλοῦ, εἰς ἄλλας δὲ (31 : 100) ἐπὶ τῆς ὀπισθίας, καὶ εἰς σπανίας τινὰς περιστάσεις ἐπὶ τῆς προσθίας τοῦ κατωτέρου ἄκρου τοῦ τυφλοῦ. Καὶ ἄλλοτε μὲν θὰ εὕρῃτε ταύτην ἀπλῶς προσπεφυκυῖαν ἐπὶ τοῦ τυφλοῦ, κατὰ τὰς διαφόρους μοῖρας τῆς ἐξωτερικῆς ἐπιφανείας αὐτοῦ, ἄλλοτε δ' ὁμως στερεῶς καὶ διαγράφουσιν ποικίλα σχήματα καὶ κεκαλυμμένην ὑπὸ φλεγμονωδῶν ἐξιδρωμάτων, ἄλλοτε δὲ τελείως συγχέεται αὕτη μετὰ τῆς ἐξωτερικῆς ἐπιφανείας τοῦ τυφλοῦ, ὅτε δυσχερεστάτη ἢ ἀνακαλύψις αὐτῆς, καὶ ἐν τέλει δυνατόν ν' ἀνακαλύψῃτε ταύτην αἰωρουμένην ἀπὸ τοῦ

τυφλοῦ πρὸς τὰ κάτω καὶ πεπαχυσμένην ἐκ τῆς προσηγηθείσης φλεγμονῆς, ὑπεραιμοῦσαν καὶ εὐρισκομένην οὕτως εἰπεῖν «ἐν στήσει», ἐὰν ἐπιτρέπηται ἡ ἔκφρασις. Δὲν ἔλλείπουσι δὲ καὶ περιπτώσεις (Quenu-Poncet καὶ ἄλλοι), καθ' ἃς ἡ σκωληκοειδὴς ἔκφυσις μεθ' ὅλας τὰς ἐπιμελελημένας ἐρεύνας (ἐπὶ τούτῳ (à froid) εἰς ὑγρεῖς ἐνεργουμένης τῆς ἐγγχειρήσεως) δὲν εὐρέθη, εἴτε διότι κατεστράφη αὕτη ἐκ τῆς προσηγηθείσης φλεγμονῆς, εἴτε ἕνεκεν ἐξαιρετικῆς παρὰ φύσιν αὐτῆς θέσεως. Οὕτως ἐπὶ παραδείγματος δυνατόν ν' ἀνεύρητε αὐτὴν ἐντελῶς πρὸς τὰριστερά, ἐκ συγγενοῦς διαμαρτυρίας περὶ τὴν διέταξιν τοῦ ἐντερικοῦ σωλῆνος (arrêt de migration du coecum), ἄλλοτε δὲ κατερχομένην πρὸς τὴν πύελον (Appendicite pelvienne. Barnsby-Paris 1900). Ὁ Tuffier δὲ καὶ ὁ Jeanne εὗρον αὐτὴν συμπεφυκυῖαν πρὸς τὴν ἐξωτερικὴν ἐπιφάνειαν τῆς οὐροδόχου κύστεως, ἄλλοι μετὰ τοῦ ἀπευθυσμένου, ἕτεροι μετὰ τῶν συστοίχων προσαρτημάτων τῆς μήτρας, ἄλλοι εὗρον αὐτὴν ὑπὸ τὸ ἥπαρ, πρὸς τοὺς νεφρούς, πρὸς τὴν σπονδυλικὴν στήλην, ἕτεροι ἐντὸς κηλικίου θυλάκου κήλης παρομαρτούσης, καὶ ἐν τέλει ἕτεροι εὗρον τὴν σκωληκοειδῆ ἔκφυσιν ἀνωμάλως ἐκφυομένην ἀπὸ τοῦ τυφλοῦ (Vautren.—Appendicites anormales.—Revue de gynécologie et de Chirurgie abdominale 1893), ὅπως ἐπ' ἴσης δέον νὰ ἔχητε ὑπ' ὄψιν καὶ τὰς διαφόρους παρὰ φύσιν προσφύσεις τοῦ ἐπιπλόου ἕνεκα τῆς προσηγηθείσης φλεγμονῆς.

Δὲν ἀρκεῖ δ' ὁμῶς, Κύριοι, ὅτι ἀνεύρετε τὴν σκωληκοειδῆ ἔκφυσιν· δέον ἐπισταμένως νὰ ἐξετάσητε ἐκ λεπτομεροῦς ἀντικειμενικῆς ἐξετάσεως ἂν πραγματικῶς εἴνε αὕτη, διότι εὐκόλως ὡς πρωτόπειροι θὰ συγχύσητε ταύτην ἢ πρὸς ἐξιδρώματα τῆς προσηγηθείσης φλεγμονῆς, ἢ πρὸς ἕτερα σπλάγχνα καὶ δὴ τὸν δεξιὸν οὐρητῆρα.

Ὑποθεθίσθω δ' ὁμῶς ὅτι ἀνεύρετε ἐν τέλει ταύτην μετὰ ποικίλας ἐρεύνας· τότε ἐν ᾧ βοηθοὶ ἀποσπογίζουσι τὸ τραῦμα καὶ διατείνουσι τὰ χεῖλη αὐτοῦ, θὰ προσπαθήσητε ν' ἀποκολλήσητε ταύτην δι' ἐπιμελελημένης ἀνατομῆς τῇ χρήσει μαχαιρίου καὶ ἀνατομικῆς λαβίδος ἢ διὰ τῶν δακτύλων ὑμῶν, ἐὰν ποὺ τυγχάνη συμπεφυκυῖα ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, προσέχοντες τὸν νοῦν μὴ τρώσητε ἐπίσημόν τι ὄργανον ἢ ἀγγεῖον μεθ' οὗ στεργὰς ἰδίως ἐκτῆσατο προσφύσεις, ὅτε

προτιμότερον νὰ ἐγκαταλίπητε μέρος αὐτῆς — μάλιστα τὸ τελικὸν ἄκρον — αὐτόθι ἐκτέμνοντες τὴν λοιπὴν μοῖραν αὐτῆς, ἢ νὰ διακινδυνεύσητε τὴν τρῶσιν ἐπισήμου ὄργάνου ἢ ἀγγείου (οὐρητῆρ-λαγόνια ἀγγεία). Ἄλλως δὲ δὲν πρέπει ν' ἀγνοῇτε ὅτι ἡ ὀλικὴ ἐξαίρεσις τῆς σκωληκοειδοῦς ἐκφύσεως εἰς τοιαύτας περιστάσεις δὲν εἶνε ἀπαραίτητος πρὸς ἐπιτυχίαν τῆς ἐγχειρήσεως, διότι τὰ αὐτὰ καρποῦνται θεραπευτικὰ ἀποτελέσματα ἐξ αὐτῆς οἱ οὕτως ἐγχειρηθέντες, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῶν δημοσιευθεῖσων παρατηρήσεων (Walther). Ταῦτὰ ἀποτελέσματα θὰ παρατηρήσητε καὶ ἐπὶ μὴ ἀνευρέσεως τῆς σκωληκοειδοῦς ἐκφύσεως μετὰ ἐπὶ τούτῳ ἐνεργηθεῖσαν ἐγχείρησιν, ὅτε ἠρκέσθητε εἰς τὴν ῥῆξιν μόνον τῶν φλεγμονωδῶν συμφύσεων ἄς ἀνεύρετε (Quenu) καὶ τὴν ῥαφὴν — καθ' ὅσον τὸ τοιοῦτο δυνατὸν — τῶν παραχθειςῶν ἐκ τῶν ῥήξεων τραυματικῶν ἐπιφανειῶν διὰ λεπτοτάτου ζωικοῦ ῥάμματος πρὸς ἀποσυγῆν ἀναπαρχαγωγῆς τῶν συμφύσεων τούτων.

Ἐν τούτοις ὑποθετεῖσθω ὅτι ἀπεκολλήσατε τὴν συμπεφυκυῖάν που ταύτην σκωληκοειδῆ ἐκφυσιν, ἢ ὅτι ἀνεύρετε ταύτην ἐλευθεράν· τότε ἐν ᾧ βοηθὸς αἶρει ταύτην πρὸς τᾶνω, συλλαβὼν αὐτὴν ἀπὸ τοῦ τελικοῦ αὐτῆς ἄκρου, συλλαμβάνετε ὑμεῖς ταύτην περὶ τὴν ἐκφυσιν αὐτῆς ἀπὸ τοῦ τυφλοῦ μεταξὺ τῶν σκελῶν αἰμοστατικῆς τιнос λαβίδος ἐπιμήκους, καὶ ἀπολινώσαντες κάτωθεν τῆς λαβίδος δι' ἰσχυροῦ μεταξίνου ῥάμματος ἐκτέμνετε ταύτην διὰ ψαλιδίου ἄνωθεν τῶν σκελῶν τῆς λαβίδος, ἐν ᾧ χρόνῳ βοηθοὶ διὰ σπόγγων ἐξ ὀθόνης προσσπίζουσι τὸν πέριξ τοῦ ὑπολειφθέντος κολοβώματος αὐτῆς χώρον, ὅπως μὴ μολυνθῇ οὗτος ἐκ πτώσεως τῶν ἐν τῇ ἐκτμηθείσῃ σκωληκοειδεὶ ἐκφύσει προϊόντων, τὸ δὲ ὑπολειφθὲν κολόβωμα αὐτῆς μεταξὺ τῶν σκελῶν τῆς αἰμοστατικῆς λαβίδος καυτηριάζετε ἀμέσως διὰ τοῦ θερμοκαυτήρος τοῦ Paquelin· μετὰ ταῦτα δὲ ἀφαιρεῖτε τὴν αἰμοστατικὴν λαβίδα, ὃ δὲ βοηθὸς ἔλκει τὸ ὑπολειφθὲν κολόβωμα διὰ τοῦ ῥάμματος τῆς ἀπολινώσεως, τὸ ὅποιον ἀκόμη δὲν ἐκόψατε. Ἄλλ' ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ζωηρῶς ἀπησχόλησε τοὺς χειρουργοὺς ἦν ἡ ἀποθεραπεία τοῦ κολοβώματος τούτου, πρὸς τοῦτο δὲ ποικίλαι μὲν μέθοδοι ἐπενοήθησαν καὶ ἐξετελέσθησαν καὶ περιεγράφησαν ὑπὸ διαφόρων χειρουργῶν, ἀλλ' οὐδεμία σχεδὸν εἶνε

ὑπερτέρα τῆς ἄλλης. Δύνασθε ἐπὶ παραδείγματος ν' ἀρκεσθῆτε ἀπλῶς εἰς τὴν ἀπολίνωσιν καὶ ἐκτομὴν τῆς σκωληκοειδοῦς ἐκφύσεως μετὰ καυτηριάσεως διὰ τοῦ θερμοκαυτήρος τοῦ Paquelin τοῦ ὑπολειφθέντος κολοβώματος καὶ ν' ἀνατάξητε τοῦτο χωροῦντες εἰς τὴν ἐκ νέου ἀποκατάστασιν τῶν κοιλιακῶν τοιχωμάτων, ὡς ποιεῖ ὁ Routier, χωρὶς οὐδὲν δυσάρεστον νὰ ἐπακολουθήσῃ κατὰ τὰς παρατηρήσεις τοῦ Routier, τὴν μέθοδον δὲ ταύτην ἀπαξ μεταχειρίσθην χωρὶς νὰ μεταμεληθῶ. Ἀλλὰ δύνασθε ἐπ' ἑσῆς νὰ ἐπικαλύψητε τὸ κολοβῶμα τοῦτο διὰ σχηματισμοῦ — διὰ λεπτοτάτης ἀνατομῆς τῇ χρήσει ἀνατομικῆς λαβίδος καὶ μαχαίριου ἢ ὀξυαίχμου ψαλιδίου — ἐκατέρωθεν τούτου δύο μικρῶν κρημνῶν ἐκ τοῦ παρακειμένου τούτῳ περιτοναίου, οὓς φέρετε ἐπ' αὐτὸ καὶ συρράπτετε διὰ ζωϊκοῦ λεπτοτάτου ράμματος ἐνστρέφοντες τὰ χεῖλη τῶν κρημνῶν τούτων πρὸς τὰ ἔσω, ὃν σχηματισμὸν ἐνήργησα ἐπιτυχῶς· ἡ δύνασθε ἐν τέλει ἄνωθεν τῶν ραφῶν τούτων νὰ ἐνεργήσητε καὶ ἕτερον στρώμα ραφῶν προσάγοντες τὸν ὀρρογόγον ὑμένα τοῦ τυφλοῦ καὶ ἀπωθοῦντες οὕτως ἐν τῇ τοιαύτῃ πτυχῇ τοῦ τυφλοῦ τὸ κολοβῶμα τῆς σκωληκοειδοῦς ἐκφύσεως, ὡς βλέπετέ με ποιοῦντα ἐνταῦθα ἐπὶ τοῦ πτώματος, τοῦτο δὲ πρὸς προφύλαξιν καὶ ἀποφυγὴν ἀπὸ νέων συμφύσεων τοῦ κολοβώματος τούτου μετὰ τῶν πέριξ σπλάγγων καὶ ἰδίως μετὰ τοῦ ἐπιπλόου, αἵτινες πιθανὸν νὰ ἐπέλθωσι μετὰ πολὺν χρόνον ἀπὸ τῆς ἰάσεως τοῦ ἐγχειρηθέντος κατὰ τὰς παρατηρήσεις διαφορῶν.

Δὲν ἀρκεῖ δ' ὅμως ὅτι ἐνήργησατε τὴν ἐκτομὴν τῆς σκωληκοειδοῦς ἐκφύσεως, προσέτι ἀνάγκη ν' ἀσχοληθῆτε καὶ περὶ τῶν περὶ αὐτὴν παθολογικοανατομικῶν ἀλλοιώσεων κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὅλης ἐγχειρήσεως· θὰ ἐγχειρήσητε δὴλα δὴ ἐνίοτε τὸν πάσχοντα, ἐν πλήρει ὑγείᾳ, διὰ παρελθοῦσαν σκωληκοειδίτιδα, καὶ ὅμως θ' ἀνεύρητε ταύτην μὲν, μακροσκοπικῶς τοῦλάχιστον, σχεδὸν ὑγιῶς ἔχουσαν, περὶ αὐτὴν δ' ὅμως ἐξιδρώματα καὶ συμφύσεις τοῦ τυφλοῦ. Κατὰ τὰς παρατηρήσεις δὴλα δὴ τοῦ Quenu, συμβαίνει αὐτόθι πρωτοπαθῆς παρασκωληκοειδίτις (para - appendicite) χωρὶς ὡς ἀρχικὸν αἷτιον νὰ ᾖ σκωληκοειδίτις, ὅπως συμβαίνει εἰς τὰς περισκωληκοειδίτιδας· καὶ ἐν ᾧ αἱ δεύτεραι αὗται ἐκλείπουσι μετὰ τὴν

ἐκτομήν τῆς σκωληκοειδοῦς ἐκφύσεως, δὲν ἔχει οὕτω πάντοτε καὶ ἐπὶ παρασκωληκοειδίτιδος, ἥτις δεῖται ἰδιαιτέρας πως θεραπείας πλὴν τῆς ἐκτομῆς τῆς σκωληκοειδοῦς ἐκφύσεως· δέον δὴλα δὴ πρὸς τοῦτοις ν' ἀναζητήσητε τὰ λεμφικὰ γάγγλια τῆς χώρας ταύτης καὶ ἰδίως τοῦ μεσεντερίου τῆς σκωληκοειδοῦς ἐκφύσεως, ὅπερ κατὰ Κλάδον περιέχει 3—4 λεμφικοὺς ἀδένες, καὶ νὰ ἐξαιρέσητε αὐτά, νὰ ῥήξητε τὰς τοπικὰς αὐτόθι συμφύσεις τοῦ ἐπιπλόου, αἵτινες συχνὰ κατὰ τὴν στατιστικὴν τοῦ Walther (Société de Chirurgie de Paris, Συνεδρ. 7 Μαρτίου 1900), καὶ νὰ ἐκτέμνητε τοῦτο, ἐν τέλει δὲ καὶ νὰ συρράπτητε παρομαρτοῦσαν λύσιν τῆς συνεχείας τοῦ ἐντέρου. Ἀφ' οὗ δ' ἐν τέλει καθαρίσθητε ἅπαν τὸ ἐγχειρηθὲν πεδίον καὶ ἐνεργήσητε τελείαν αἰμόστασιν, χωρεῖτε εἰς τὴν ἐκ νέου ἀποκατάστασιν τῶν διαιρεθέντων κοιλιακῶν τοιχωμάτων διὰ ῥαφῆς αὐτῶν.

Ἐκτὸς τῶν
κοιλιακῶν τοι-
χωμάτων.

Προκειμένου δ' ὁμως περὶ τοῦ χρόνου τούτου τῆς ὅλης ἐγχειρήσεως, ἡ ἀγωγή ὑμῶν ἔσται ἄλλοτ' ἄλλη, ἀναλόγως τοῦ ἐκάστοτε προκειμένου ὑμῖν περιστατικοῦ· ἐὰν ἐπὶ παραδείγματος ἡ ἀνεύρεσις τῆς σκωληκοειδοῦς ἐκφύσεως ὑπῆρξεν ὑμῖν εὐκολος καὶ τελεία, αἱ δὲ παθολογικοανατομικαὶ ἀλλοιώσεις καὶ αἱ τοπικαὶ συμφύσεις ἅς διερρήξατε δὲν καταλείπουσιν ἐπιφανείας αἱμορραγούσας, τότε θὰ χωρήσητε εἰς τὴν τελείαν ῥαφὴν τῶν κοιλιακῶν τοιχωμάτων κατὰ στρώματα συρράπτοντες ἐκ τοῦ βάθους πρὸς τὴν ἐπιφάνειαν πρὸς ἄλληλα τὰ ἀντίστοιχα χεῖλη αὐτῶν· ἐν πρώτοις δὴλα δὴ θὰ συρράψητε πρὸς ἄλληλα τὰ χεῖλη τοῦ διαιρεθέντος περιτοναίου διὰ ζωικοῦ ῥάμματος, ὡς βλέπετέ με ποιοῦντα ἐνταῦθα ἐπὶ τοῦ πτώματος διὰ συνεχοῦς ῥαφῆς, προσάγοντες ταῦτα δι' ἀνατομικῆς λαβίδος, ἄνωθεν δὲ τούτου θὰ συρράψητε τὴν ἐγκαρσίαν περιτονίαν καὶ φέροντες ἐν τῇ θέσει αὐτοῦ τὸν ὀρθὸν κοιλιακὸν μὺν συρράπτετε τὰ χεῖλη τῆς διαιρεθείσης τενοντώδους θήκης αὐτοῦ κατὰ τὸ ἔξω χεῖλος αὐτοῦ, ἄνωθεν δὲ καὶ τούτου συρράπτετε τὰ χεῖλη τῆς τομῆς τῆς ἀπονευρώσεως τοῦ ἔσω λοξοῦ καὶ εἶτα τὰ τῆς τοῦ ἔξω λοξοῦ, καὶ ἐν τέλει συρράπτετε τὰ χεῖλη τῆς τομῆς τοῦ δέρματος διεκβάλλοντες τὰ ῥάμματα εἰς συμμετρικὴν ἀπόστασιν ἀπὸ τῶν χειλέων τοῦ τραύματος. Ἡ τοιαύτη δὲ κατὰ στρώματα συρράφῃ τῶν διαιρεθέντων κοιλιακῶν τοιχωμάτων διὰ ῥαφῶν (κατὰ στρώματα), αἰτι-

νες δὲν ἀντιστοιχοῦσι πρὸς ἀλλήλας—διότι ἡ διαίρεσις τῶν κοι-
λιακῶν τοιχωμάτων δὲν ἐγένετο ἐπὶ τῆς αὐτῆς γραμμῆς ἐκ τῆς
ἐπιφανείας πρὸς τὸ βάθος—εἶναι προτιμότερα τῆς συλλήβδην ραφῆς
τῶν κοιλιακῶν τοιχωμάτων διὰ διεκβολῆς ραφῶν ἀπὸ τοῦ δέρμα-
τος μέχρι τοῦ περιτοναίου, διότι προσσπίζει κάπως ἀσφαλέστερον
πάσης ἄλλης μεθόδου ἀπὸ πιθανῆς προπτώσεως σπλάγγων βραδυ-
τερον διὰ τῆς οὐλῆς (κῆλαι). Ἐὰν δ' ὅμως ἡ ἐκτομή καὶ ἡ ἀφαίρε-
σις τῆς σκωληκοειδοῦς ἐκφύσεως ἐνεκεν ἀνυπερβλήτων κωλυμάτων
ὑπῆρξεν ἀτελής, αἱ δὲ ῥήξεις τῶν παθολογικοανατομικῶν συμφύσεων
καὶ ἡ ἀφαίρεσις τῶν ἐξιδρωμάτων κατέλιπον ἐπιφανείας αἱμορρα-
γούσας, ἢ ἐὰν ἀνεύρετε μικράν περιγεγραμμένην πυώδη συλλογὴν.
τότε θὰ ἐνεργήσητε μερικὴν ραφήν τῶν κοιλιακῶν τοιχωμάτων κατὰ
στρώματα πάλιν μέχρι τοῦ περιτοναίου καὶ θὰ διασωληνώσητε
τὸ ἐγχειρηθὲν πεδίον κατὰ τὴν κατωτέραν γωνίαν αὐτοῦ εὐοδιά-
ζοντες θυριδωτὸν ἐλαστικὸν σωλῆνα ἀπὸ τοῦ δέρματος μέχρι τοῦ
πυθμένος τοῦ ὅλου τραύματος. ἄνωθεν δ' ἐν τέλει ἐπιθέτετε ἀντιση-
πτικὸν ἐπίδεσμον, ὃν συγκρατεῖτε διὰ πλατέος τοιούτου τοῦ κορ-
μοῦ· τὸν θυριδωτὸν δὲ τοῦτον σωλῆνα ἀφαίρεῖτε τὴν 2 ἢ 3 ἡμέ-
ραν ἀπὸ τῆς ἐγχειρήσεως, τὰ δ' ἐπιπολῆς ῥάμματα τῆς ραφῆς τοῦ
δέρματος τὴν 7 ἢ 8—διότι περὶ τῶν κατὰ βάθος εἰς τὰ διάφορα
στρώματα ἐπιτεθέντων τοιούτων οὐδὲν ὧς θ' ἀσχοληθῆτε. Τὴν τοιαύ-
την δ' ἀγωγὴν τῆς κατὰ στρώματα ὀλικῆς ἢ μερικῆς ραφῆς τῶν
κοιλιακῶν τοιχωμάτων μετὰ διασωληνώσεως ἢ μὴ τοῦ ἐγχειρη-
θέντος πεδίου θ' ἀκολουθήσητε καὶ οἰκνδήποτε ἄλλην μέθοδον διαι-
ρέσεως τῶν κοιλιακῶν τοιχωμάτων ἂν ἐνεργήσητε (Roux—Max
Schüller—Mac Burney) πρὸς ἐκτομὴν τῆς σκωληκοειδοῦς
ἐκφύσεως ἐν πλήρει ὑγείᾳ τοῦ πάσχοντος διατελοῦντος (à froid).

Κατὰ τὰς παρατηρήσεις δὲ τοῦ Coittier (L'avenir des
appendiculaires.—Paris 1899), ἧς ἐνήργησεν ἐπὶ 86 ὑπὸ
τοιούτους ὅρους ἐγχειρηθέντων (à froid), ἐξ ὧν 30 εἶχον καὶ
προηγούμενως ἐγχειρηθῇ ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς νόσου (à chaud), εἰς 3
ἐκ τῶν τελευταίων τούτων ἐπεγίνοντο μικραὶ προπτώσεις σπλάγγ-
νων κατὰ τὴν οὐλὴν καὶ αὐταὶ μόνον ἐν ὥρᾳ βηχός.

Καὶ ταῦτα μὲν τοιαῦτα.

Ἐγγείρησις
ἐν ἀχμῇ τῆς
νόσου.

Nūn δ' ὁ λόγος, Κύριοι, ἔστω περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἐγγείρησεως ἐν πλήρει ἀχμῇ (à chaud) τῆς νόσου.

Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην θ' ἀναγκασθῇτε νὰ ἐπεμβῇτε ἕνεκα τῆς παρομαρτούσης συλλογῆς πύου, ἥτις ὡς τὰ πολλὰ εἶνε ἐγκυστεωμένη καὶ περιγεγραμμένη ἕνεκα τῶν συμφύσεων τοῦ περιτοναίου πρὸς τὴν ἐσωτερικὴν ἐπιφάνειαν τῶν προσθίων κοιλιακῶν τοιχωμάτων. Ἀλλοτε δ' ὅμως ἡ συλλογὴ αὕτη τοῦ πύου εἶνε ἐλευθέρᾳ ἐν τῷ δεξιῷ λαγονίῳ βόθρῳ καὶ κινητῇ (Poncet). Καὶ συχνότερον μὲν εἶνε ἐνδοπεριτοναϊκὴ, σπανιώτερον δὲ ἐξωπεριτοναϊκὴ ἢ ὑπισθοπεριτοναϊκὴ.

Καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, θὰ λάβητε τὰς αὐτὰς ἀντισηπτικὰς προφυλάξεις καὶ θὰ παρασκευάσῃτε τὰ πάντα ὅπως καὶ ἐπὶ τῆς ἐν πλήρει ὑγείᾳ τοῦ πάσχοντος (à froid) ἐκτελέσεως τῆς ἐγγείρησεως, ἐπιμένοντες ἰδίως εἰς τὴν ἀντισηψίαν τῶν κοιλιακῶν τοιχωμάτων. Ἀφ' οὗ δὲ χλωροφορμίσῃτε τὸν πάσχοντα, θὰ ἐνεργήσῃτε ἐκ νέου νέαν ἐπιμεμελημένην ἐξέτασιν τῆς πασχούσης χώρας διὰ τῶν κοιλιακῶν τοιχωμάτων, ὅπως καθορίσῃτε ἀκριβέστατα τὴν ἔδραν τοῦ ἀποστήματος, καὶ ὅταν τοῦτο εἶνε περιγεγραμμένον καὶ ἐγκυστεωμένον, τὰ δὲ κοιλιακὰ τοιχώματα κατὰ τὸ ὕψος τοῦ δεξιοῦ λαγονίου βόθρου σχηματίζωσι καταφανῆ ἐξόγκωσιν, ὃ δὲ κλυδασμὸς σαφές, ὡς ἐκ τῆς σχετικῶς ἀφθονοῦ συλλογῆς τοῦ πύου, τότε ἡ σχάσις αὐτοῦ εὐκολωτάτη, διότι κατ' οὐδὲν διαφέρει τῆς σχάσεως πάσης ἐξωπεριτοναϊκῆς συλλογῆς πύου· ἔχοντες δὴλα δὲ ὁδηγὸν αὐτὴν ταύτην τὴν ὑπὸ τὰ κοιλιακὰ τοιχώματα τοῦ δεξιοῦ λαγονίου βόθρου συλλογὴν τοῦ πύου διαιρεῖτε ταῦτα καθέτως ἢ ἑλκρῶς μνηοειδῶς, ἀναλόγως τῆς ἔδρας τῆς πυώδους συλλογῆς, κατὰ στρώματα, διαιροῦντες διὰ τοῦ μαχαιρίου τὸ δέρμα, τὸν ὑποδερμάτιον συνεκτικὸν ἰστόν, τὸν ἔσω καὶ ἔξω λοξόν, τὸν ἐγκάρσιον κοιλιακὸν καὶ φθάνετε κατὰ τὴν ἐγκαρσίαν περιτοναίαν θ' ἀπαντήσῃτε περγαμνηοειδές τι στρώμα (plastron), ὅπερ ἀποτελεῖται ἐκ διηθήσεως ταύτης καὶ τοῦ περιτοναίου ὑπὸ τῆς φλεγμονώδους ἐπεξεργασίας· διαιρεῖτε δὲ καὶ τὸ στρώμα τοῦτο μετὰ μεγάλης προσοχῆς διὰ μικρᾶς πρῶτον τομῆς, δι' ἧς, ἅμα τῇ ἐξόδῳ πύου δι' αὐτῆς, εὐοδιάζετε ἐν τῇ κοιλότητι τοῦ ἀποστήματος τὸν δεξιὸν

ὕμῶν λιγανόν, ὅπως ἐξετάσῃτε ἡρέμα καὶ μετὰ προσοχῆς τὰ ἐν αὐτῷ. προσέχοντες τὸν νοῦν μὴ ῥήξῃτε τὰς περιφερικάς καὶ ἐν τῷ βάθει συμφύσεις τῆς κοιλότητος ταύτης· διευρύνοντες εἴτα τὴν τομὴν ταύτην πρὸς τᾶνω καὶ κάτω μετὰ μεγάλης προσοχῆς μὴ τρώσῃτε ἐντερικὴν τινὰ ἑλίκαν προσπεφυκυῖάν που κατὰ τὴν ὀπισθίαν ταύτην ἐπιφάνειαν τῆς ἐγκαρσίας περιτονίας, ἀποπλύναντες δὲ καὶ καθαρίσαντες καὶ ἀποσπογγίζαντες τὴν ὅλην ταύτην κοιλότητά τοῦ ἀποστήματος ἐνεργεῖτε τὴν διασωλήνωσιν ταύτης διὰ παχέος ἐλαστικοῦ σωλήνος καὶ τὴν μερικὴν ῥαφὴν κατὰ στρώματα τῶν κοιλιακῶν τοιχωμάτων. Καὶ αὕτη μὲν εἶνε ἡ ἀπλουστερά ἀγωγὴ ἢ θ' ἀκολουθήσῃτε εἰς τὰς τοιαύτας περιπτώσεις, περιορίζοντες ὁρᾶν δὴ τὴν ἐγχειρητικὴν ὕμῶν ἐπέμβασιν εἰς τὸ ἐλάχιστον, καὶ ταύτην συνιστᾷ ὑμῖν ἐκ πείρας ἰδίας ὡς τὴν προτιμωτέραν, ἐν ἐπιγνώσει ὅτι θὰ ἐπιτελέσῃτε ἐγχείρησιν ἀτελεῖ δι' οὗς λόγους ἐμνημόνευσα προηγουμένως (σ. 35). Εἰς ἄλλας δ' ὁμως περιπτώσεις ἢ ἀνεύρεσις τοῦ πύου δὲν εἶνε τόσον εὐκόλος, ἢ δὲ σκληρία τῆς ἀντιλαμβάνεσθε διὰ τῶν κοιλιακῶν τοιχωμάτων κατὰ τὸν δεξιὸν λαγόνιον βόθρον, ὁδηγεῖ μὲν εἰς τὴν ἀνεύρεσιν τούτου, ἀλλὰ μοῖρα ἐπιπλοῦ ἐσκληρισμένη καὶ προπίπτουσα ἀπὸ τοῦ τραύματος καλύπτει τὴν πυώδη συλλογὴν ἢ διάφοροι συμφύσεις τοῦ τυφλοῦ· ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει, ἂν οὐ δι' οἰσδῆποτε τομῆς, ἐξ ὧν ἐμνήσθην, τῶν κοιλιακῶν τοιχωμάτων διανοίξῃτε τὸ περιτόναιον, ἐν ᾧ βοηθοὶ διαστέλλουσι τὰ χεῖλη τῆς τομῆς καὶ ἀποσπογγίζουσι τὸ τραῦμα, συλλαμβάνετε τὸ ἐπίπλουν διὰ σπόγγου ἐξ ὀθόνης καὶ παραδίδετε πρὸς διακράτησιν εἰς βοηθόν. ἂν ἑτέρου δὲ ῥηγνύντες ἡρέμα τὰς προσφύσεις τοῦ τυφλοῦ ἀποκολλᾷτε τοῦτο καὶ χωρεῖτε εἰς τὴν ἀνεύρεσιν τῆς βαθύτερον κειμένης πυώδους συλλογῆς, ἂν οὐ ταυτοχρόνως διὰ σπόγγων ἐξ ὀθόνης προασπίζετε ἀσφαλῶς τὸν περίξ τῆς πυώδους ταύτης συλλογῆς χώρον τῆς κοιλότητος τοῦ περιτοναίου, ὅταν μάλιστα δὲν ὑπάρχωσι συμφύσεις, καὶ διὰ σπόγγων ἐξ ὀθόνης ἀποσπογγίζετε τὴν πυώδη ταύτην συλλογὴν ἀφαιροῦντες τὸ πῦον. Ἐὰν δ' ἀντιληφθῇτε μετὰ τὴν προσθίαν ταύτην διανοίξιν τοῦ περιτοναίου καὶ τὴν ἄμεσον ἐξέτασιν τοῦ λαγονίου βόθρου, ὅτι ἡ πυώδης συλλογὴ εἶνε ὀπισθοπεριτοναϊκὴ, τότε δύνασθε ὅτε

μὲν σχάζοντες καὶ τὸ ὀπίσθιον φύλλον τοῦ περιτοναίου νὰ κενώ-
 σθε διαπεριτοναϊκῶς τὴν πυώδη ταύτην συλλογὴν, ὅτε δὲ δι' ἀπο-
 κολλήσεως τοῦ περιτοναίου ἀπὸ τῆς τομῆς τῶν κοιλιακῶν τοιχω-
 μάτων αὐτοῦ νὰ φθάσθε εἰς αὐτὴν ὑποπεριτοναϊκῶς ἢ ἐξω-
 περιτοναϊκῶς, καὶ νὰ κενώσθε ταύτην χωρὶς νὰ κινδυνεύσθε νὰ
 μολύνετε τὴν περιτοναϊκὴν κοιλότητα. Ἄλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει
 εἶνε προτιμωτέρα ἡ τομὴ τῶν κοιλιακῶν τοιχωμάτων κατὰ τὴν
 μέθοδον τοῦ Roux, τοῦτου δ' ἕνεκα προϋτεινάν τινες, ὡς ὁ Crinda
 καὶ ὁ Poirrier, εἰς τὰς τοιαύτας ὀπισθοπεριτοναϊκὰς συλλογὰς
 τοῦ πύου ὀπισθίας τομὰς πρὸς ἐξωπεριτοναϊκὴν κένωσιν αὐτοῦ.
 Ἄλλὰ δύσκολος, ἂν μὴ ἀδύνατος, ἡ τοιαύτη ὀριστικὴ διάγνωσις ἐν
 τῇ πράξει τυγχάνει οὕσα, ὅπως εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἐφαρμόσθε τὰς
 τοιαύτας τομὰς τοῦ Crinda καὶ Poirrier· καὶ ὁ μὲν Crinda,
 ὡς ἀνέφερεν εἰς τὸ ἐν Μόσχᾳ συνελθὼν (1896) 12^{ον} διεθνὲς Ἰατρι-
 κὸν συνέδριον καὶ ἐδημοσίευσεν εἰς τὴν ἐν Παρισίοις ἐκδιδομένην
 «Χειρουργικὴν Ἐπιθεώρησιν» (Τεύχος 10^{ον} τοῦ ἔτους 1897 ἐν σελ.
 841), συνιστᾷ πλαγίαν τομὴν ἀκριβῶς κατὰ τὸ μῆκος τοῦ ὕψους
 τῆς συμπτώσεως τοῦ ἐξω χεῖλους τοῦ δεξιοῦ τετραγώνου ὁσφυικοῦ
 μῦος πρὸς τοὺς πλαγίους κοιλιακοὺς μῦς, τῆς τὸ κατώτερον μέρος
 φέρετε ὅσον δακτύλου πρόσθεν καὶ παραλλήλως πρὸς τὸ ἄνω χεῖλος
 τοῦ λαγονίου μέρους τοῦ δεξιοῦ ἀνωνώμου ὅσπου ἀπολῆγον εἰς ἀπό-
 στασιν 3 ἐ.μ. πρόσθεν τῆς προσθίας δεξ. ἀνωτέρας λαγονίου ἀκρολο-
 φίας· ἐνεργεῖτε δὴλα δὴ ἀκριβῶς τὴν τομὴν, ἣν θὰ μεταχειρισθῆτε
 διὰ τὰς ἐπὶ τοῦ νεφροῦ ἐγχειρήσεις, ὡς ἐν καιρῷ θὰ ὑποδείξω ὑμῖν.
 Διὰ τῆς τομῆς ταύτης θὰ διαιρέσθε κατὰ στρώματα τὰ πλαγία
 κοιλιακὰ τοιχώματα καὶ ἀποκολλῶντες τὸ περιτόναιον ἐκ τῶν ὀπίσω
 πρὸς τὰ πρόσω θ' ἀναζητήσθε τὴν ὀπισθοπεριτοναϊκὴν πυώδη
 συλλογὴν. Ἄλλ' ἡ μέθοδος αὕτη δὲν ἔτυχε τῆς ἐγκρίσεως τῶν
 χειρουργῶν καὶ περιέπεσε σχεδὸν ἐν ἀχρηστίᾳ. Ὁ δὲ Poirrier
 (Bul. et. Mém. de la Soc. de Chir. de Paris 1898 σελ.
 743, συνεδρ. τῆς 6 Ἰουλίου 1898) συμβουλεύει τὴν διαίρεσιν τῶν
 κοιλιακῶν τοιχωμάτων διὰ τομῆς παραλλήλου πρὸς τὸ ἐξωτερικὸν
 ἡμῖς τοῦ Πουπαρτείου συνδέσμου καὶ εἰς ἀπόστασιν 4 περίπου
 ἐ. μ. πρόσθεν τῆς προσθίας ἀνωτέρας δεξιᾶς λαγονίου ἀκρολοφίας·

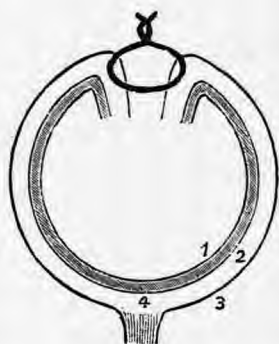
(τροποποιήσις τῆς μεθόδου τοῦ Sonnenburg)· ἀφ' οὗ δὲ διαίρεσις διὰ τῆς τομῆς ταύτης καὶ τὸν ἐγκάρσιον κοιλιακὸν μῦν καὶ τὴν ἐγκαρσίαν περιτονίαν τῆς κοιλίας, τότε, ἐν ᾧ βοηθοὶ ἀπάγουσι τὰ χεῖλη τῆς τομῆς, ἐνεργεῖ διὰ τοῦ δακτύλου τὴν ἀποκόλλησιν τοῦ περιτοναίου ἐκ τῶν ὀπίσω πρὸς τὰ πρόσω ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ λαγονίου βόθρου καὶ ἀναζητεῖ τὴν σκωληκοειδῆ ἐκφυσιν ἐκ τῆς ὀπισθίας αὐτῆς ἐπιφανείας ὡς καὶ τὴν πυώδη περιγεγραμμένην συλλογὴν, τέρμων δὲ τὸ περιτόναιον κατὰ τὴν σκωληκοειδῆ χώραν, ἐνεργεῖ διὰ τῆς ὁδοῦ ταύτης τὴν ἐκτομὴν τῆς σκωληκοειδοῦς ἐκφύσεως καὶ τὴν κένωσιν τῆς πυώδους συλλογῆς καὶ ἐκτελεῖ τὴν διασωλήνωσιν τοῦ τραύματος ἐκείθεν ἀποφεύγων οὕτω τὴν μόλυνσιν τῆς μεγάλης περιτοναϊκῆς κοιλότητος. Ἄλλ' ἡ μέθοδος αὕτη δὲν ἐγένετο κοινῶς ἀποδεκτὴ ἐν τῇ πράξει.

Ἄλλ' ὅ,τι ἰδίως δεόν ν' ἀπασχολήσῃ ὑμᾶς. Κύριοι, κατὰ τὴν ἐν πλήρει ἀκμῇ τῆς νόσου (à chaud) ἐκτέλεσιν τῆς ἐγχειρήσεως, εἶνε ἂν πρέπει ν' ἀρκεσθῇτε ἀπλῶς δι' οἰασθήποτε προσθίας μεθόδου εἰς τὴν διάνοξιν τοῦ ἀποστήματος καὶ διασωλήνωσιν πάντοτε αὐτοῦ μετὰ μερικῆς ῥαφῆς τῶν κοιλιακῶν τοιχωμάτων, ἢ ἂν πρέπει ῥηγνύοντες τὰς συμφύσεις νὰ χωρήσῃτε εἰς ἀναζήτησιν καὶ ἐκτομὴν τῆς σκωληκοειδοῦς ἐκφύσεως. Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου μακρὰ διεζήχθησαν συζητήσεις μεταξὺ τῶν διαφορῶν χειρουργῶν· καὶ οἱ μὲν συστηματικῶς ἀναζητοῦσι ταύτην, οἱ δὲ οὐδόλως, οἱ δὲ ἀρκοῦνται εἰς πρόχειρον αὐτῆς ἀναζήτησιν, ἥς μὴ ἐπιτευχθεῖσης διασωληνοῦσι τὸ τραῦμα. Ἐγὼ δ' ἐκ πείρας ἰδίας θὰ συμβουλεύω ὑμῖν, ὡς καὶ προηγούμενως εἶπον, νὰ ἐκτελέσῃτε εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας ἀτελεῖ ἐγχείρησιν ἀρκούμενοι μόνον εἰς τὴν διάνοξιν καὶ διασωλήνωσιν τοῦ ἀποστήματος, ἢ καὶ εἰς προχείρους τινὰς ἐρεῦνας ἄνευ μεγάλης ἐπιμονῆς πρὸς ἀναζήτησιν τῆς σκωληκοειδοῦς ἐκφύσεως, συμπληροῦντες δὲ βραδύτερον ταύτην διὰ νέας ἐγχειρητικῆς ἐπεμβάσεως πρὸς ἀναζήτησιν καὶ ἐκτομὴν τῆς σκωληκοειδοῦς ἐκφύσεως μετὰ τὴν ἐντελῆ ἵασιν τοῦ ἐγχειρηθέντος ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς νόσου, ἢ μετὰ τὴν ἐναπόλειψιν συριγγώδους πόρου κατὰ τὴν δεξιὰν λαγόνιον χώραν, πρὸς ἀποφυγὴν ὑποτροπῶν τῆς νόσου, ἢ νὰ διακινδυνεύσῃτε τὴν ζωὴν τοῦ πάσχοντος ῥηγνύντες τὰς προσφύσεις πρὸς ἀναζήτησιν διὰ παρα-

τεταμένων χειρισμῶν καὶ ἐκτομὴν τῆς σκωληκοειδοῦς ἐκφύσεως νὰ μολύνῃτε δ' οὕτω τὴν μεγάλην περιτοναϊκὴν κοιλότητα, μεθ' ὅλας τὰς ἀντισηπτικὰς προφυλάξεις ὥς θὰ λάβητε. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἐν ἐπιγνώσει ἐγκατάλειψις τῆς σκωληκοειδοῦς ἐκφύσεως καὶ ἡ ἐναπόλειψις συριγγίων ἀσυγκρίτως προτιμότερα τυγχάνουσιν ὄντα τοῦ ἀμέσου κινδύνου, ὃν θὰ διαδράμῃ ὁ ἐγχειρούμενος ἐκ τῶν παρατεταμένων χειρισμῶν καὶ τῆς μολύνσεως τοῦ περιτοναίου, αἱ δὲ ῥήξεις τῶν συμφύσεων καὶ οἱ παρατεταμένοι χειρισμοὶ δυνατόν νὰ ἐπιφέρωσι καὶ ῥήξεις τῶν ἐντερικῶν χιτῶνων καὶ ἐντεῦθεν συρίγγια λίαν ἐπίμονα (Brun). Ἄλλως δὲ μὴ λησμονεῖτε ὅτι εἰς τινὰς περιστάσεις ἡ σκωληκοειδὴς ἔκφυσις δυνατόν ἐκ τῆς φλεγμονῆς νὰ καταστραφῇ, νὰ ἐναπολειφθῇ δὲ μόνον μοῖρα τις αὐτῆς, ὡς δὲν πρέπει νὰ λησμονῇτε ὅτι ἡ διασωλήνωσις τοῦ τραύματος εἰς ἀπᾶσας τὰς ἐν πλήρει ἀκμῇ τῆς νόσου ἐγχειρητικὰς ὑμῶν ἐπεμβάσεις ἀπαραίτητος τυγχάνει οὖσα, αἱ δὲ προπτώσεις σπλάγχχνων (κῆλαι) διὰ τῆς οὐλῆς, βραδύτερον μετὰ τὴν ἵασιν τοῦ ἐγχειρηθέντος, εἶνε οὐχὶ σπάνιαι, διότι ἡ ἀποκατάστασις τῶν κοιλιακῶν τοιχωμάτων δὲν ἐπισυμβαίνει μετὰ τῆς αὐτῆς ἀκριθείας, διὰ τελείας αὐτῶν ῥαφῆς κατὰ στρώματα, ὅπως εἰς τὴν ἐν πλήρει ὑγιείᾳ τοῦ πάσχοντος (à froid) ἐνεργουμένην τοιαύτην ἐγχείρησιν, τὸ ὅποῖον δικαίως θεωρεῖται ὡς ἐλάττωμα τῆς ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς νόσου ἐγχειρητικῆς ἐπεμβάσεως.

Ἀλλὰ πλὴν τῆς συχνῆς ταύτης θέσεως τοῦ ἀποστήματος κατὰ τὸν δεξιὸν λαγόνιον βόθρον δέον νὰ γνωρίσω ὑμῖν, Κύριοι, ὅτι θ' ἀπαντήσητε τοῦτο ἐπὶ σκωληκοειδίτιδος, ἔστω καὶ σπανίως, καὶ εἰς ἄλλας θέσεις ἀνωμάλως· θ' ἀπαντήσητε δῆλα δὴ τοῦτο πρὸς τᾶριστερά (σπανιώτατα) «ἀριστερὰ σκωληκοειδίτις» ὅτε αἱ παθολογικοανατομικαὶ ἀλλοιώσεις ἐπεκτείνονται μέχρι τοῦ ἀριστεροῦ λαγονίου βόθρου· ἐὰν δὲ τὰ φαινόμενα—οἷδημα τοπικὸν τῶν κοιλιακῶν τοιχωμάτων—προεξέχωσι κατὰ τὸν βόθρον τοῦτον, τότε δέον νὰ ἐνεργήσητε τὴν τομὴν τῶν κοιλιακῶν τοιχωμάτων πρὸς τᾶριστερά, κατὰ τὸ ἐξωτερικὸν χεῖλος τοῦ ἀριστεροῦ ὀρθοῦ κοιλιακοῦ μυός, ἐν ἀμφιβολίᾳ δὲ ἐπὶ συμπτωμάτων κατὰ τε τὸν ἀριστερὸν καὶ δεξιὸν λαγόνιον βόθρον, μὴ ἐντετοπισμένων ἀκριβῶς εἰς σημεῖόν τι ὠρισμέ-

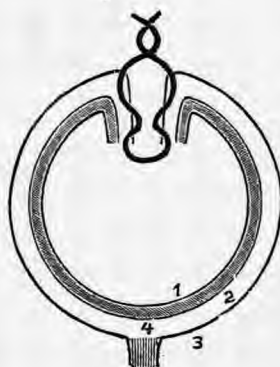
νον, θὰ ἐνεργήσητε τομὴν τῶν κοιλιακῶν τοιχωμάτων ἐν τῇ μέσῃ ὑπομφαλικῇ μοίρᾳ τῆς λευκῆς γραμμῆς. Ἄλλοτε δὲ τὸ ἀπόστημα δυνατόν νὰ ἐπινεμηθῇ τὴν προκυστικὴν κοιλότητα τοῦ Retzius, ἣν γνωρίζετε (ὄρα Τοπογραφικὴν Ἀνατομικὴν μου σελ. 303), καὶ τοιαύτη περίπτωσις ἐνέτυχε τῷ Brun ἣν ἐδημοσίευσεν (ὄρα Presse Médicale. Paris. 16 Ἰουλίου 1896). Δὲν ἐλλείπουσι δὲ καὶ περιπτώσεις ἐπικοινωνίας τοῦ ἀποστήματος μετ' αὐτῆς τῆς οὐροδόχου κύστεως (Poncet—Duret) ἢ καὶ αὐτοῦ τοῦ τυφλοῦ μετ' αὐτῆς

Εἰκ. 11.

Ῥαφὴ τοῦ ὄρρογονοῦ ὑμένος τοῦ ἐντέρου κατὰ Lembert.

1. βλεννογόνος. 2. μυϊκὸς χιτῶν.
3. ὄρρογονος χιτῶν. 4. μεσεντέριον.

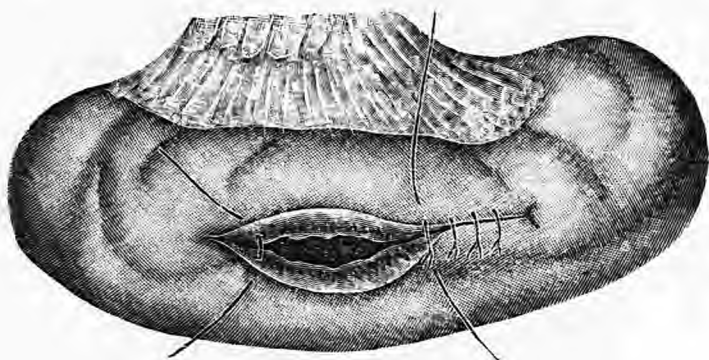
Εἰκ. 12.

Ῥαφὴ τοῦ ἐντέρου κατὰ Cusenbauer.

1. βλεννογόνος. 2. μυϊκὸς χιτῶν.
3. ὄρρογονος χιτῶν. 4. μεσεντέριον.

(Chavannaz—Tuffier et Dummont)· καὶ εἰς μὲν τὴν πρῶτην περίπτωσιν μετὰ τὴν διάνοξιν τοῦ ἀποστήματος καὶ τὴν διασωλήνωσιν αὐτοῦ δύνασθε νὰ εὐοδιάσητε διὰ τῆς οὐρήθρας ἐν τῇ κύστει παραμένοντα ἐλαστικὸν καθετῆρα τοῦ Nelaton (καὶ περὶ τῆς χρήσεως τοῦ παραμένοντος ἐν γένει· καθετῆρος θὰ εἶπω ὑμῖν τὰ δεόντα εἰς τὰς ἐπὶ τῶν οὐρητικῶν ὀργάνων ἐγχειρήσεις), ἡ δὲ ἴασις τῆς ἐπικοινωνίας τῆς οὐροδόχου κύστεως μετὰ τῆς κοιλότητος τοῦ ἀποστήματος ἐπέρχεται ἀφ' ἐαυτῆς, σὺν τῇ ἰάσει τοῦ ἀποστήμα-

τος· εἰς δὲ τὴν δευτέραν περίπτωσιν θ' ἀναγκασθῇτε νὰ ἐνεργή-
σητε ἐντερορραφίαν κατὰ τὴν ἀπλουστέραν μέθοδον τοῦ **Lembert**,
ἀφ' οὗ δῆλα δὴ ἀποκολλήσητε τὸ ἐντέρον ἀπὸ τῆς οὐροδόχου κύστεως
θὰ νεαροποιήσητε τὰ χεῖλη τοῦ τρήματος τοῦ ἐντέρου δι' ἀνατομικῆς
λεπτῆς λαβίδος καὶ μαχαιρίου ἢ ψαλιδίου, δι' οὗ ἐπεκοινώνει μετὰ
τῆς κύστεως, καὶ ἀφ' οὗ συρράψητε (εἰκ. 11, 12 καὶ 13) διὰ ζωϊ-
κοῦ λεπτοτάτου ῥάμματος μυϊκὸν πρὸς μυϊκὸν χιτῶνα τοῦ ἐντέ-
ρου, ἄνωθεν τούτου θὰ προσαγάγητε ὀρρογόνον πρὸς ὀρρογόνον
χιτῶνα καὶ θὰ συρράψητε καὶ τοῦτον διὰ διακεκομμένων ραφῶν,

Εἰκ. 13.

Ῥαφή τοῦ ἐντέρου κατὰ **Lembert**.

ἀποφράσσοντες τελείως οὕτω τὸ τρήμα τοῦ ἐντέρου. Ταῦτά δὲ
θὰ ἐνεργήσητε καὶ κατὰ τὸ τρήμα τῆς οὐροδόχου κύστεως εὐσδιά-
ζοντες ἐν αὐτῇ ἀπὸ τῆς οὐρήθρας παραμένοντα ἐλαστικὸν καθε-
τῆρα τοῦ **Nelaton**.

Ἄλλοτε δὲ ἡ συλλογὴ τοῦ πύου δυνατὸν νὰ ἐπισυμβῇ κατὰ τὴν
ὁσφυϊκὴν χώραν ὑπὸ τύπον περινεφρικοῦ ἀποστήματος, ὡς ἀνα-
φέρει ὁ **Lejars** (**Lejars**. — *Chirurgie d'Urgence*) ἢ νὰ φθάσῃ
μέχρι τῆς κατωτέρας ἐπιφανείας τοῦ ἥπατος ἢ καὶ μέχρι τῆς ὑπο-
διαφραγματικῆς χώρας, ὅτε ἀναλόγως τῆς ἑδρας τοῦ ἀποστήμα-
τος θὰ ἐνεργῇτε τὴν τομὴν τῶν κοιλιακῶν τοιχωμάτων, διεκπρίον-

τες ἐν ἀνάγκῃ μίαν ἢ πλείυτέρας πλευράς, ὡς ἔπραξεν ὁ Jalaguier (Bul. et. Mém. de la Soc. de Chir. de Paris, Δεκέμβριος τοῦ 1897).

Ἄλλοτε δὲ πάλιν ἡ συλλογὴ τοῦ πύου γίνεταί ἐν τῇ μικρᾷ λεκάνῃ (Dormon 1897—Esnaut 1898—Chevalier 1900—Del'appendicite pelvienne)—καὶ εἶνε ὁ συχνότερος τύπος τῶν ἀνωμάλων συλλογῶν τοῦ πύου ἐπὶ σκωληκοειδίτιδος—, ἀναλόγως δὲ τῆς ἑδρας τῆς συλλογῆς τοῦ πύου ἐν αὐτῇ εἴτε καὶ τῆς προβολῆς αὐτοῦ θὰ ἐνεργῇτε τὴν διάνοξιν τῆς συλλογῆς αὐτοῦ, κατὰ προτίμησιν ὅμως διὰ τῶν προσθίων κοιλιακῶν τοιχωμάτων, ἀκολουθοῦντες ὑποπεριτοναϊκῇ ἢ ἐξωπεριτοναϊκῇ ὁδῷ, καὶ ἐνεργοῦντες ὅπως ἐπὶ ἐξωπεριτοναϊκῆς ἀπολινώσεως τῆς ἐξω λαγονίου ἀρτηρίας (Τόμ. Α' σελ. 238): κατ' ἀνάγκην δ' ὅμως εἰς τινὰς περιπτώσεις, ὅταν ἡ πυώδης συλλογὴ προβῇ κατὰ τὸ ὄρθον ἔντερον, εἰς τὸ ὅποσον διὰ διαθρώσεως τοῦ τοιχώματος αὐτοῦ οὐχὶ σπανίως ἐκρέει ἐν αὐτῷ ἀφ' ἐαυτῆς ἡ πυώδης συλλογὴ, θὰ ἐνεργῇτε τὴν διάνοξιν αὐτῆς ἀπ' αὐτοῦ ὡς ὁ Rotter (Med. Wochensch. Berlin. 12 Φεβρ. 1900) συνιστᾷ. Ἀφ' οὗ δὴλα δὴ τοποθετήσῃτε τὸν πᾶσχοντα εἰς τὴν θέσιν τῶν ἐπὶ τοῦ περινέου ἐγχειρήσεων—καθ' ὃν τρόπον εἰς τὰς ἐγχειρήσεις ἐπὶ τῶν οὐρητικῶν ὀργάνων θὰ ὑποδείξω ὑμῖν—καὶ χλωροφορμίσῃτε αὐτὸν ἢ ἐνεργήσῃτε τὴν διὰ κοκαίνης ἀπὸ τοῦ νωτιαίου μυελοῦ ἀναλγησίαν, δι' ἀντισηπτικῶν δὲ διακλύσεων οἱ βοηθοὶ ὑμῶν καθαρίσωσι τὸ ὄρθον, εὐοδιάζετε ἐν αὐτῷ διὰ τοῦ δακτυλίου ἑδρῶ-διαστολέα δισκελῇ ἢ τρισκελῇ καὶ ἀντὶ πάσης ἄλλης μεθόδου, ἀφ' οὗ διὰ τῆς ῥαγῆς τοῦ ἀριστεροῦ ὑμῶν λιχανοῦ ἀντιληφθῇτε τῆς ἐν τῷ ὄρθῳ προβαλλούσης πυώδους συλλογῆς, ἐνεργεῖτε παρακέντησιν διὰ μακρᾶς λεπτῆς βελόνης κοίλης ἢ λεπτοτάτης τριγώνου ἀκίδος καὶ μετὰ τὴν ἐξοδὸν πύου ἀπὸ τοῦ ὀπισθίου ἄκρου αὐτῆς, ὁδηγὸν ἔχοντες αὐτὸν τὸν στείλῃ τῆς βελόνης ἢ τὸν καλαμίσκον τῆς ἀκίδος, ἐνεργεῖτε μικρὰν τομὴν κατὰ τὸ σύστοιχον τοίχωμα τοῦ ὄρθου ἐντέρου ἀποφεύγοντες τὴν τρώσιν ἐπισήμου παρακειμένου ἀρτηριακοῦ κορμοῦ· ἀφαιροῦντες δὲ τὴν βελόνην ἢ τὸν καλαμίσκον τῆς ἀκίδος, εὐοδιάζετε ἐν τῷ τραύματι αἰμοστατικὴν μικρὰν λαβίδα, ἥς διανοίγοντες τὰ σκέλη ἐπιτυγχάνετε τῆς διευ-

ρύνσεως τοῦ τραύματος καὶ τὴν κένωσιν τοῦ πύου. Παρὰ τῷ θήλει δὲ φύλῳ πιθανόν ν' ἀναγκασθῇτε νὰ διανοίξητε τὴν πυώδη συλλογὴν ἀπὸ τοῦ κολεοῦ διὰ τομῆς τοῦ συστοίχου τοιχώματος αὐτοῦ, τοποθετοῦντες τὴν πᾶσχουσιν ὡς ἐπὶ διανοίξεως τῆς πυώδους συλλογῆς ἀπὸ τοῦ ὀρθοῦ καὶ ἐνεργοῦντες τὰ αὐτὰ ἀπὸ τοῦ κολεοῦ, ἐν ᾧ βοηθοὶ διατείνουσι διὰ διαστολέων τὰ τοιχώματα αὐτοῦ. Ἀλλὰ καὶ ἡ μέθοδος αὕτη ὡς καὶ ἡ ἀπὸ τοῦ ὀρθοῦ δυνατὸν νὰ καταλίπωσι συρίγγια ἐπίμονα καὶ δυσίατα.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὴν ἀπὸ τῆς ἱερᾶς χώρας (παρὰ τὸ ἱερὸν ὅστον) διάνοξιν τῆς πυώδους συλλογῆς, ἣν μετεχειρίσθη ὁ Jaboulay καὶ ἐτροποποίησεν ὁ Froelitz, τὴν περιγραφὴν ταύτης παραλείπω ἀπὸ σκοποῦ, διότι δὲν ἔτυχε τῆς γενικῆς παραδοχῆς ἐν τῇ πράξει. Τὰ αὐτὰ δ' ἔχω νὰ εἶπω ὑμῖν καὶ διὰ τὴν διὰ τοῦ περινέου διάνοξιν τῆς πυώδους συλλογῆς, ἣν μετεχειρίσθησαν ὁ Mauclair, ὁ Delaglade καὶ ὁ Rother. Τὰς δύο δὲ ταύτας μεθόδους θὰ μεταχειρισθῇτε εἰς ὅλως ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς ἡ προβολὴ τῆς συλλογῆς τοῦ πύου ἔσται καταφανεστάτη αὐτόθι. Ἐν τέλει δ' ἀναφέρω ὑμῖν καὶ τὴν σπανιωτάτην ἀνώμαλον μορφήν συλλογῆς τοῦ πύου μετὰ σκωληκοειδίτιδα ἐν κηλικῷ θυλάκῳ (Naquet-L'appendicite herniaire 1900) κήλης. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην θὰ ἐνεργήσητε ὡς εἰ προὔκειτο περὶ κήλης· θὰ ἐνεργήσητε δὴλα δὴ κλασσικὴν κηλοτομίαν, καθ' ὃν τρόπον ὑπέδειξα ὑμῖν¹ εἰς τὰ περὶ κηλῶν μαθήματά μου. Ἀλλὰ μετὰ τὴν κένωσιν τοῦ πύου, ἡ ἀναζήτησις καὶ ἐκτομὴ τῆς σκωληκοειδοῦς ἐκφύσεως ἔσται ὑμῖν δυσχερεστάτη ἂν μὴ ἀδύνατος, καὶ διὰ τοῦτο θ' ἀρκεσθῇτε εἰς τὴν διασωλήνωσιν τοῦ τραύματος.

Τοιαῦτα, Κύριοι, τὰ κατὰ τὴν ἐγχειρητικὴν ἐπέμβασιν ἐν πλήρει ἀκμῇ τῆς νόσου ἐπὶ σκωληκοειδίτιδος· τὰ μειονεκτήματα δὲ τῆς ἀναγκαστικῆς ταύτης ἐγχειρητικῆς ὑμῶν ἐπεμβάσεως εἶνε, ὡς ἔλεγον ὑμῖν, ὅτι αὕτη εἶνε ἐγχείρησις ἀτελής, ὅτι ἀπαιτεῖ μακρὸν χρόνον πρὸς ἔασιν τοῦ πάσχοντος, ἔνεκα τῆς μακρᾶς πυήσεως, ὅτι ἐναπολείπει συριγγώδεις πόρους καὶ δὲν ἀπαλλάσσει ἀπὸ ὑποτροπῆς τῆς

¹ Ε. Καλλιοντζή.— Περὶ Κηλῶν καὶ τῆς θεραπείας αὐτῶν.— 1888.

νόσου τὸν ἐγχειρηθέντα, ὡς καὶ ἀπὸ προπτώσεων σπλάγχνων διὰ τῆς οὐλῆς (κῆλαι) μετὰ τὴν ἐντελῆ ἱασιν αὐτοῦ.

Καὶ ἀπὸ μὲν τῶν ὑποτροπῶν θὰ ἀπαλλάξῃτε τὸν πάσχοντα διὰ νέας ἐγχειρητικῆς ἐπεμβάσεως, μετὰ τὴν τελείαν ἱασιν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ἐν πλήρει ἀκμῇ τῆς νόσου ἐγχειρητικῆς ὑμῶν ἐπεμβάσεως, δι' ἧς θὰ ἐνεργήσῃτε τὴν ἐκτομὴν τῆς σκωληκοειδοῦς ἐκφύσεως.

Ἀπὸ τῶν συριγγῶδων δ' ὅμως πόρων—ὧν ἡ ἀναλογία δὲν ἐξηκριβώθη εἰσέτι—θ' ἀπαλλάξῃτε τὸν πάσχοντα δι' ἀγωγῆς ἄλλοτ' ἄλλης, ἀναλόγως τῆς αἰτίας δῆλα δὴ ἥτις διαιωνίζει τὴν παραμονὴν τοῦ συριγγίου· καὶ ὅτε μὲν αἰτία εἶνε ἀλλότριόν τι σῶμα (ράμμα ἢ κοπρόλιθος ἐπὶ παραδείγματος), ὅτε ἡ ἀφαίρεσις τούτου διὰ διανοίξεως τοῦ συριγγώδους πόρου ἐπιφέρει τὴν ταχεῖαν ἱασιν αὐτοῦ· ἄλλοτε δὲ ὑπόλειμμα τῆς μὴ ἀφαιρεθείσης σκωληκοειδοῦς ἐκφύσεως, ἢ διάτρησις τοῦ τυφλοῦ ἢ τοῦ κόλου, ὅτε ἀπὸ τοῦ συριγγώδους τούτου πόρου ἐξέρχονται καὶ κοπρανώδεις ὕλαι (κοπροχόα συρίγγια), καὶ ἐν τέλει τοπικὴ φυματίωσις ἢ ἀκτινομύκωσις διαιωνίζουσι τὰ συρίγγια ταῦτα. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἢ διὰ τοῦ μικροσκοπίου ἐξέτασις τοῦ πύου ἐπιβάλλεται ὑμῖν, ἀφ' οὗ δ' ἐπὶ μακρὸν διὰ τῆς ἀντισηπτικῆς ἐπιδέσεως δὲν ἐπέρχεται ἡ ἱασίς τοῦ συριγγώδους τούτου πόρου, τότε διὰ νέας ἐγχειρητικῆς ἐπεμβάσεως θ' ἀφαιρέσῃτε τὴν σκωληκοειδῆ ἐκφυσιν, ἐνεργοῦντες τὰ λοιπὰ τῆς ἐγχειρήσεως ἀναλόγως τοῦ ἐκάστοτε προκειμένου ὑμῖν περιστατικοῦ (διάτρησις τοῦ τυφλοῦ ἢ τοῦ κόλου—ἐντερορραφία—φυματίωσις—ἀκτινομύκωσις), ὅτε ἡ ἱασίς ἐπέρχεται ῥιζικῇ.

Ἀπὸ τῶν προπτώσεων δὲ σπλάγχνων (κῆλαι), αἵτινες παρητήρηθησαν κατὰ τὸ ὕψος τῆς οὐλῆς κατὰ διαφόρους ἀναλογίας μετὰ τὴν ἐντελῆ ἱασιν τῶν ἐν πλήρει ἀκμῇ τῆς νόσου ἐγχειρηθέντων [ἢ M¹¹⁶ Cordon ἀναφέρει ἐν τῇ ἐπὶ διδασκορίᾳ μονογραφίᾳ αὐτῆς 13 περιπτώσεις προπτώσεων ἐπὶ 45 ἐγχειρηθέντων ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς νόσου, ὁ Sonnenburg 18,9 : 100, ὁ δὲ Poncet (Revue de Chirurgie de Paris, σελ. 968, 1899) παρητήρησε 2 ἐπὶ 14 περιπτώσεων], θ' ἀπαλλάξῃτε τοὺς πάσχοντας ἐνεργοῦντες ῥιζικὴν θεραπείαν τῶν κηλῶν τούτων, καθ' ὃν τρόπον

ἀναγράφω εἰς τὰ περὶ κηλῶν μαθήματά μου, διενεργοῦντες ταυτοχρόνως ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ καὶ τὴν ἐκτομὴν τῆς σκωληκοειδοῦς ἐκφύσεως.

Ἐγχείρησις
σκωληκοειδίτι-
δος ἐν πληρεῖ
γενικῇ περιτο-
νίτιδι.

Ἐν τέλει δ' ὑπολείπεται νὰ ὁμιλήσω ὑμῖν, Κύριοι, περὶ τῆς ἐγχειρητικῆς ἐπεμβάσεως ἐπὶ σκωληκοειδίτιδος μετὰ γενικῆς περιτονίτιδος. Ἀλλὰ περὶ ταύτης εἶπον ὑμῖν προηγουμένως (σελ. 35) ὅ,τι φρονῶ καὶ ἰδίως περὶ τῆς ἀξίας τῆς ἐγχειρητικῆς ταύτης ἐπεμβάσεως ἐν τῇ προκειμένῃ περιόδῳ τῆς νόσου· ἐν τούτοις, ἐὰν ἀποφασίσητε νὰ ἐπεμβῇτε, ἀφ' οὗ λάβητε τὰς γνωστὰς ὑμῖν ἀντιστηπτικὰς προφυλάξεις καὶ ἐκτείνητε ὑπτιον τὸν πάσχοντα ἐπὶ τῆς ἐγχειρητικῆς τραπέζης, δύνασθε τότε κατὰ ποικίλας μεθόδους νὰ διανοίξητε τὸ περιτόναιον διὰ κοιλιστομίας (λαπαροτομίας)· δύνασθε ἐπὶ παραδείγματος νὰ ἐνεργήσητε ὑπομφαλικὴν τοιαύτην ἐπὶ τῆς λευκῆς γραμμῆς τέμνοντες τὰ κοιλιακὰ τοιχώματα, εἰς μικρὰν ἑκτασιν, καθ' ἣ συμβουλεύει ὁ Bouilly, τοσαύτην δὴλα δὴ, ὅση ἐπαρκεῖ μετὰ τὴν κένωσιν τοῦ πύου διὰ διασωλήνωσιν τοῦ κύτους τοῦ περιτοναίου δι' ἐνὸς ἢ δύο εὐρείας διαμέτρου ἐλαστικῶν σωλήνων. Ἄλλοτε δύνασθε νὰ ἐνεργήσητε μεγαλειτέραν τομὴν ταύτης, κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ Hadra· ἡ μέθοδος δ' ὅμως αὕτη καταδικάζεται ὑπὸ τῶν πολλῶν, διότι προπύπτουσι δι' αὐτῆς ἔντερα — τὰ ὅποια ἄλλως τε διεσταλμένα τυγχάνουσιν ὄντα ὡς ἐκ τῶν ἐν αὐτοῖς ἀερίων — ὧν ἡ ἀνάταξις πρὸς μερικὴν ῥαφὴν τῶν διαιρεθέντων κοιλιακῶν τοιχωμάτων ἀποβαίνει δύσκολος. Ἄλλοτε πάλιν δύνασθε νὰ ἐκτελέσητε τὴν πολλαπλὴν διάνοξιν τοῦ κύτους τοῦ περιτοναίου διὰ πολλαπλῶν μικρὰς ἐκτάσεως τομῶν τῶν κοιλιακῶν τοιχωμάτων, ὡς συμβουλεύουσιν ὁ Peyrot καὶ ὁ Guinard ὡς ἐξῆς· ἐν πρώτοις ἐνεργεῖτε κάθετον τομὴν τῶν κοιλιακῶν τοιχωμάτων κατὰ τὸ ὕψος τῆς χώρας τοῦ τυφλοῦ ἐντέρου καὶ διανοίγετε τὸ περιτόναιον· διὰ τῆς τομῆς δὲ ταύτης εὐοδιάζοντες τὸν ἀριστερὸν ὑμῶν λιχανὸν ἐν τῷ κύτει τῆς κοιλίας φέρετε τοῦτον ὑπὸ τὰ κοιλιακὰ τοιχώματα ἐγκαρσίως ἐπὶ τὸν ἀντίστοιχον χώρον τοῦ ἀριστεροῦ λαγονίου βόθρου, καὶ ὑψοῦντες αὐτόθι διὰ τῆς ῥαγῆς τοῦ ἀριστεροῦ ὑμῶν λιχανοῦ τὰ κοιλιακὰ τοιχώματα ἐνεργεῖτε κάθετον τομὴν τούτων διαιροῦντες ταῦτα μέχρι καὶ τοῦ περιτοναίου ἀκριβῶς ὡς ἐνηργήσατε κατὰ τὸν δεξιὸν λαγόνιον βόθρον,

ὁδηγὸν ἔχοντες τὴν ὑποκειμένην ῥᾶγα τοῦ ἀριστεροῦ ὕμων λιχανοῦ. Ἐν ἀνάγκῃ—ἐπὶ ἀφθόνου παρουσίας πύου—ἐνεργεῖτε καὶ τρίτην τομὴν καθέτον ὑπομφαλικὴν κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐπὶ τῆς λευκῆς γραμμῆς, καὶ ἐν τέλει δύνασθε καὶ ἐτέρας δύο τομὰς νὰ ἐνεργήσητε κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἄνωθεν καὶ παραλλήλως ἐκατέρου τῶν Που-παρτείων συνδέσμων κατὰ Guinard, ὅπως ἐπὶ ἀπολινώσεως τῆς ἑξῶ λαγονίου ἀρτηρίας (Τόμ. Α', σελ. 238). Οἰανδῆποτε δὲ τῶν μεθόδων τούτων ἂν μεταχειρισθῆτε, ἡ διασωλήνωσις τοῦ κύτους τοῦ περιτοναίου εἶνε ἀπαραίτητος. Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὰς ἀντισηπτικὰς ἢ ἀσηπτικὰς πλύσεις τοῦ κύτους τοῦ περιτοναίου, ἡ πρακτικὴ ὠφέλεια αὐτῶν ἀμφισβητεῖται ἐν τῇ προκειμένῃ περιπτώσει, διότι οἱ μὲν (Pollaillon-Poncet) ἐδημοσίευσαν περιστατικά, καθ' ἃ ἐπῆλθε θάνατος τοῦ ἐγχειρηθέντος διαρκούσης τῆς πλύσεως ἐκ παύσεως τῆς λειτουργίας τῆς καρδίας κατ' ἀνάκλασιν, οἱ δὲ κατηγοροῦσι τούτων ὡς ἐνοφθαλμιζουσῶν τὸ κύτος τοῦ περιτοναίου διὰ τῶν σηπτικῶν προϊόντων τῆς φλεγμονῆς, οἱ δὲ ἐν τέλει θεωροῦσιν ἀδύνατον τὴν δι' αὐτῶν τελείαν ἀπολύμανσιν τοῦ κύτους τοῦ περιτοναίου, ἐν ᾧ ἕτεροι, ὡς ὁ Jalaguier, ὁ Delbet καὶ ἄλλοι, ὅλως τούναντία δοξάζουσι καὶ ὑποστηρίζουσιν, ὅτι δῆλα δὴ αὗται εἶνε ἀπαραίτητοι καὶ ὠφελιμώταται.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐγχειρητικῆς ὕμων ἐπεμβάσεως ταύτης ταυτόχρονον ἐκτομὴν καὶ τῆς σκωληκοειδοῦς ἐκφύσεως, ταύτην δύνασθε νὰ ἐνεργήσητε, ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δέον εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς νὰ ἐνεργήσητε μέσσην καθέτον ὑπομφαλικὴν κοιλιοτομίαν (λαπαροτομίαν) ἐπὶ τῆς λευκῆς γραμμῆς, καὶ νὰ χωρήσητε εἰς ἀναζήτησιν καὶ ἐκτομὴν ταύτης, διασωληνοῦντες πάντοτε μετέπειτα τὸ κύτος τοῦ περιτοναίου ἀπὸ τοῦ τραύματος, ἐνεργοῦντες ἐν ἀνάγκῃ καὶ πλαγίας καθέτους ἄλλας τομὰς κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ Peyrot καὶ τοῦ J. Guinard. Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὰ θεραπευτικὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐγχειρητικῆς ταύτης ἐπεμβάσεως ἐν γένει, ἐπὶ τοιαύτης μορφῆς σκωληκοειδίτιδος, περὶ αὐτῶν εἶπον ὑμῖν τὰ δέοντα (σελ. 35), οὐδὲν δ' ἕτερον ἔχω νὰ προσθέσω ὑμῖν. Εἰς ὑμᾶς δ' ἐναπόκειται ἐξ ὧν περὶ ἐγχειρητικῆς ἐπεμβάσεως ἐπὶ σκωληκοειδίτιδος εἶπον νὰ ῥυθμίζητε τὴν ἀγωγὴν ὕμων

ἀναλόγως τοῦ ἐκάστοτε προκειμένου ὑμῖν περιστατικῶ ἐν τῇ πράξει, ἐν νῶ ἔχοντες πάντοτε καὶ πρὸ παντός ἄλλου τὴν σωτηρίαν τοῦ πάσχοντος.

Μ Α Θ Η Μ Α Κ Ι '

Κύριοι,

Ἐπιλαμβάνομαι σήμερον τῆς διδασκαλίας τῶν ἐγχειρήσεων ἐκείνων, ἃς θὰ ἐνεργήσητε κατὰ τὰ οὐρητικὰ ὄργανα κατ' ἄμφότερα τὰ φύλα καὶ τὰ γεννητικὰ τοῦ ἄρρενος.

Καὶ ἐν πρώτοις ὁ λόγος περὶ τῆς ἀντισηψίας καὶ ἀσηψίας κατὰ τὸν καθετηρισμόν.

Ἀσηψία
καὶ ἀντισηψία
κατὰ τὸν
καθετηρισμόν.

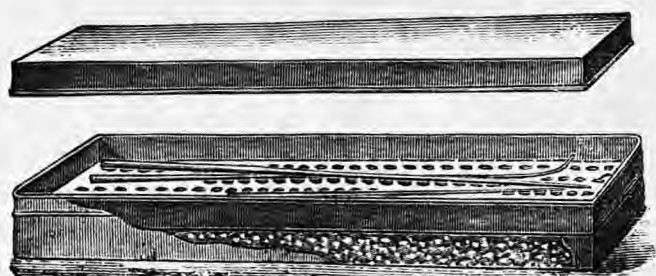
Τὴν ἀσηψίαν ἢ ἀντισηψίαν τῶν μεταλλικῶν καθετήρων οὓς θὰ μεταχειρισθῆτε εἴτε πρὸς ἐξεταστικὸν εἴτε πρὸς θεραπευτικὸν σκοπόν, θὰ ἐνεργήσητε κατὰ τοὺς γενικοὺς κανόνας, οὓς εἰς τὰ γενικά περὶ ἀντισηψίας καὶ ἀσηψίας ἐμνημόνευσα (ὄρα Τόμ. Α', μάθημα Β', σελ. 25). Ὅσον δ' ὅμως ἀφορᾷ εἰς τοὺς μαλθακοὺς ἢ ὑποσκληρούς καθετήρας, οὓς θὰ μεταχειρισθῆτε, οὗτοι ἀπαιτοῦσιν εἰδικούς τινας ὁρους πρὸς ἀποστείρωσιν ἢ ἀντισηψίαν.

Πρὸς τοῦτο πολλὰ μέθοδοι προυτάθησαν· καὶ τοὺς μὲν μαλθακοὺς καθετήρας τοῦ Nelaton εὐκολώτερον θὰ διαφυλάττειτε καὶ θ' ἀποστειρώσητε, δυσκολώτερον δὲ τοὺς ὑποσκληροὺς οὓς γνωρίζετε (Τόμ. Α', σελ. 104).

Καὶ ἐν πρώτοις θ' ἀποπλύνετε καὶ τοὺς μὲν καὶ τοὺς δὲ δι' ἀφθόνως σαπωνούχου ὕδατος θερμοῦ, ἐγχείοντες τοιοῦτο καὶ κατὰ τὸν αὐλὸν αὐτῶν, εἴτα δὲ ἀπλοῦν τοιοῦτο θερμότατον διὰ κυλινδρικῆς σύριγγος, καὶ θ' ἀποξηράνητε τούτους, εἴτε ἀφίνοντες ἐν ἐλευθέρῳ ἀέρι ἢ τοποθετοῦντες αὐτοὺς εἰς εἰδικὸν μετάλλινον κιβώτιον ἐπίμηκες τοῦ Janet (εἰκ. 14), ὅπερ φέρει ἄνωθεν τοῦ ἀληθοῦς αὐτοῦ πυθμένος ψευδῇ διάτρητον τοιοῦτον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐναποτίθετε τοὺς καθετήρας ἐπὶ 48 ὥρας, μεταξὺ δὲ τῶν δύο τούτων πυθμένων θὰ παρενθέσσητε χλωριοῦχον ἀσθέστιον ἐπικαλύπτοντες τὸ ὅλον μετάλλινον κιβώτιον διὰ τοῦ καλύμματος αὐτοῦ.

Ὅπως δ' ἀποστειρώσῃτε τοὺς οὕτως ἀποξηρανθέντας καθετήρας ἢ κηρία, θὰ ἐνεργήσῃτε τὴν ἀποστείρωσιν ἀναλόγως τῆς ἀμέσου ἢ βραδείας χρήσεως αὐτῶν, διὰ διαφορῶν μεθόδων.

Καὶ ἐὰν μὲν πρόκειται νὰ μεταχειρισθῇτε αὐτοὺς ἀμέσως, θὰ βράσῃτε τοὺς ἐπὶ 10 λεπτὰ τῆς ὥρας εἰς δοχεῖον ἐπίμηκες καθάρων μεθ' ἀπλοῦ ὕδατος, ἢ δύνασθε νὰ ἐνθέσῃτε εἰς κατ'ἀλλήλον ἀποστειρωτικὸν κλίβανον θερμοκρασίας ἄνω τῶν 100° (ὄρα εἰκ. 9, Τόμ. Α'), καθόσον ἡ παραμονὴ αὐτῶν ἐπὶ μακρὸν εἰς διαλύσεις ἀντισηπτικὰς βορικοῦ ὀξέος (4:100) ἢ νιτρικοῦ ἀργύρου (1:1000)

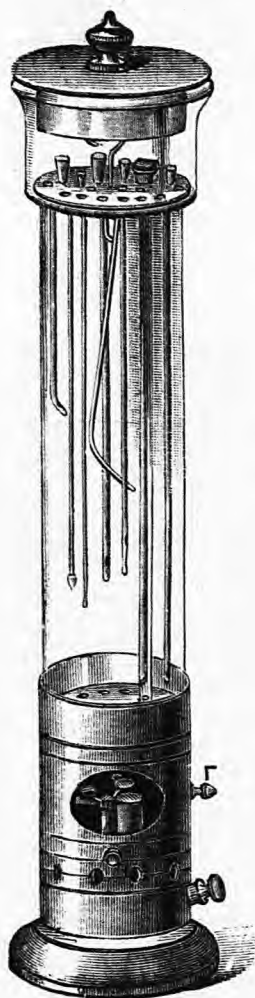

Εἰκ. 14.

Κιβώτιον μεταλλινὸν τοῦ Janet πρὸς ἀποξήρανσιν
τῶν καθετήρων.

ἢ ἄχνης τοῦ ὑδραργύρου (1:4000) νὰ μὲν διατηρεῖ τοὺς ἀντισηπτικούς, ἀλλὰ φθεῖρει αὐτοὺς ταχέως, ἢ δὲ διαπότισις τῶν τοιγμάτων αὐτῶν καὶ ἰδίως τοῦ ἐξωτερικοῦ ὑπὸ τῆς διαλύσεως τῆς ἄχνης τοῦ ὑδραργύρου τὸ μὲν καθιστᾷ αὐτὸ ἀνώμαλον καὶ ἐλαφρῶς κοκκῶδες, τὸ δὲ ἐρεθίζει τὸν αὐλὸν τῆς οὐρήθρας καὶ προκαλεῖ ἐνίοτε οὐρηθρίτιδας.

Ἐὰν δ' ὅμως πρόκειται ν' ἀποστειρώσῃτε τοὺς καὶ νὰ διατηρήσῃτε ἀσηπτικούς ἐπὶ μακρὸν, ὑπάρχουσι πολλὰ εἰδικὰ μηχανήματα πρὸς τοῦτο, ὡς τὸ τοῦ Janet λειτουργοῦν διὰ τῶν ἀτμῶν τοῦ θειώδους ὀξέος, ἢ τὸ τοῦ Porgès λειτουργοῦν διὰ φορμόλης

Εικ. 15.

Εικ. 16.

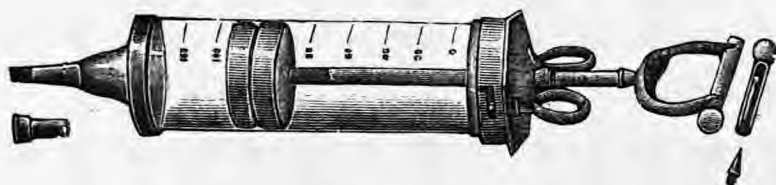
Εικ. 17.

Εικ. 15.—Μηχάνημα τοῦ Porgès δι' ἀποστείρωσιν τῶν καθετήρων δι' ἀτμῶν φορμόλης.

Εικ. 16.—Ὑάλινος σωλὴν μετὰ πώματος ἐκ κόμμεος ἐλαστικοῦ πρὸς διαφύλαξιν καθετήρων καὶ κηρίων.

Εικ. 17.—Μεταλλικὸς καθετὴρ πλήρης τοῦ Guyon.

(εἰκ. 15), μετ' ἀποστείρωσιν δ' ἐν αὐτοῖς ἀποπλύνετε τούτους διὰ διαλύσεως βορικοῦ ὀξέος ἢ ἀραιοτάτης διαλύσεως ἄχνης τοῦ ὕδραργύρου πρὸς ἀφαίρεσιν τῶν ἀτμῶν τῆς φορμύλης, οἷτινες δυνατόν νὰ ἐρεθίσωσι τὴν οὐρήθραν. Καὶ ἐν τέλει δύνασθε νὰ διατηρήσητε τούτους μετ' ἀποξήρανσιν ἐν ἀπολυμαντικῷ κλιβάνῳ καὶ προηγηθεῖσαν διὰ φορμύλης ἀπολύμανσιν εἰς ἐπιμήκεις ὑαλίνους σωλήνας εἰδικούς ἐπὶ τούτῳ μετὰ πωμάσματος ἐξ ἐλαστικοῦ κόμμεος, ὡς βλέπετε ἐν ταῖς Χειρουργικαῖς Κλινικαῖς τοῦ Νοσοκομείου Ἀθηνῶν «Ἐλπίδος» (εἰκ. 16), ἢ περιβάλλετε τούτους διὰ γάζης ἀντισηπτικῆς σαλολούχου ἢ φαινικούχου καὶ ἔξωθεν τοῦ στρώματος τούτου θέτετε ἀδιαχώρητον ὀθόνην (Makintosh).

Εἰκ. 18.

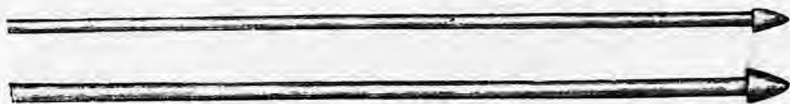
Κυλινδρικός κλειστήρ ἐξ ὑάλου καὶ ἀργύρου.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τοὺς πλήρεις μεταλλικοὺς ἐξεταστικούς καθετήρας (εἰκ. 17) τοῦ Guyon, οὓς περιέγραψα ὑμῖν (Τόμ. Α', σελ. 103), τούτους θ' ἀποστειρώσητε πρὸ τῆς χρήσεως αὐτῶν ταχέως, πλὴν τῶν ἄλλων μέσων, καὶ διὰ τῆς φλογὸς τοῦ οἰνοπνεύματος ἀποψύχοντες ἀμέσως αὐτοὺς δι' ἐμβυθίσεως ἐν διαλύσει βορικοῦ ὀξέος 4 0/0.

Πλὴν δ' ὅμως τῆς ἀντισηψίας τῶν ἐργαλείων πρὸς ἐξεταστικὸν ἢ ἐκκενωτικὸν καθετηρισμόν, ἡ ἀντισηψία τῶν χειρῶν ὑμῶν ἢ τῶν τοῦ πάσχοντος αὐτοῦ, ἐὰν πρόκειται αὐτὸς οὗτος νὰ ἐνεργήσῃ αὐτοκαθετηρισμόν, δεόν νὰ ᾖ τελεία, ὡς περὶ τούτου διέλαθον εἰς τὰ περὶ ἀντισηψίας καὶ ἀσηψίας (Τόμ. Α', μαθ. Β', σελ. 24)· ἐπίσης δὲ καὶ ἡ ἀντισηψία τῆς χώρας ἐφ' ἧς θὰ ἐνεργήσητε δεόν νὰ ᾖ πλήρης. Τὴν ἀκροποσθίαν δὴ καὶ βάλανον καὶ τὴν λοιπὴν περὶ αὐτάς χώραν θ' ἀποπλύνετε διὰ σαπωνούχου ὕδατος καὶ

ἀραιᾶς διαλύσεως ἄχνης τοῦ ὑδραργύρου (Τόμ. Α', σελ. 42), καὶ διὰ κυλινδρικοῦ κλυστήρος (Τόμ. Α', σελ. 95 εἰκ. 118 καὶ 119) θ' ἀποπλύνετε τὸ ἐξωτερικὸν στόμιον τῆς οὐρήθρας, ὅπερ διατείνετε διὰ τοῦ ἀντίχειρος καὶ λιχανοῦ τῆς ἀριστερᾶς ὑμῶν χειρὸς, διὰ διαλύσεως βορικοῦ ὀξέος $4\frac{0}{10}$ καὶ τὴν οὐρήθραν αὐτὴν ἄνευ καθετῆρος πολλακίς κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ Lavauz, δι' ἀπλῆς προσαρμογῆς κατὰ τὸ ἐξωτερικὸν στόμιον αὐτῆς τοῦ κωνοειδοῦς ῥάμφους τοῦ κυλινδρικοῦ κλυστήρος, τὸ ὅποιον σήμερον εἶνε ἐξ ὕαλου ἢ ἀργύρου (εἰκ. 18) εἰς τοὺς ἐπὶ τούτῳ κλυστήρας, ὡς περιέγραψα ὑμῖν (Τόμ. Α', σελ. 96).

Τούτων γενομένων χωρεῖτε εἰς τὸν καθετηρισμὸν ἢ τὴν διὰ καθετῆρος ἢ κηρίου ἐξέτασιν τῆς οὐρήθρας καὶ τῆς οὐροδόχου κύστεως.

Εἰκ. 19.

Ἐξεταστικὰ ὑπόσκληρα κηρία μετ' ἄκρου κωνοειδοῦς.

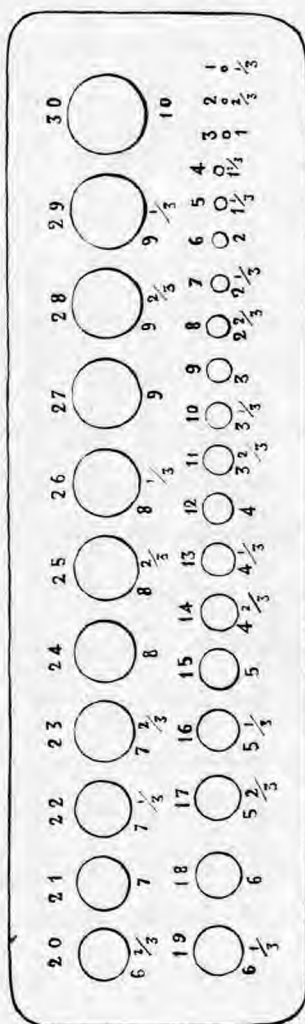
Καθετηρισμός. Καλεῖται δὲ *καθετηρισμός* τῆς οὐρήθρας ἢ τῆς οὐροδόχου κύστεως ἢ ἐν τῇ οὐρήθρᾳ τοῦ ἀνδρὸς ἢ τῆς γυναικὸς μόνῃ ἢ καὶ τῇ οὐροδόχῳ κύστει (διὰ τῆς οὐρήθρας) εἰσαγωγὴ ἐιδικῶν ἐργαλείων, ἅτινα καλοῦνται καθετῆρες ἢ κηρία καὶ τὰ ὅποια περιέγραψα ὑμῖν (Τόμ. Α', μάθ. Δ', σελ. 103) κατονομάζων τὰ εὐχρηστότερα γενικὰ χειρουργικὰ ἐργαλεῖα, τὰ ὅποια θὰ μεταχειρισθῇτε ἐν τῇ πράξει ὑμῶν.

Καὶ καθετῆρας μὲν καλοῦσι τὰ εἰδικὰ ἐκεῖνα χειρουργικὰ ἐργαλεῖα τὰ ἔχοντα αὐλὸν στρογγύλον ἀνάλογον πρὸς τὴν διάμετρον τοῦ αὐλοῦ τῆς οὐρήθρας — ἂν καὶ ὁ Heter μεταχειρίζεται τοιούτους πλαγίως πεπλατυσμένους ὡς ἀντιστοιχοῦντας κάλλιον πρὸς τὴν κάθετον διάμετρον τῆς οὐρήθρας, — κηρία δὲ προσόμοια τούτοις ἐργαλεῖα διαμέτρου ποικίλης ἀλλὰ πλήρη καὶ οὐχὶ φέροντα αὐλὸν (Τόμ. Α', σελ. 103).

Τὸν δὲ καθετηρισμὸν διαιροῦσιν εἰς ἐξεταστικὸν καὶ ἐκκενωτικὸν ἢ θεραπευτικόν.

Πρὸ παντὸς ὅμως καθετηρισμοῦ δεόν νὰ ἐνεργήσητε τὴν μεθοδικήν ἐξέτασιν τοῦ αὐλοῦ τῆς οὐρήθρας. Πρὸς τοῦτο κατακλίνετε ὑπτίως τὸν πάσχοντα ἐπὶ κλίνης ἢ τραπέζης ἐγχειρητικῆς καὶ ὑπὸ τοὺς γνωστούς ὑμῖν κανόνας τῆς ἀντισηψίας ἢ ἀσηψίας λαμβάνετε θέσιν πρὸς τ' ἀριστερὰ πλάγια τοῦ πάσχοντος—ἐκτὸς ἐὰν ἐκτήσασθε πείραν μεγάλην τοῦ καθετηρισμοῦ, ὅτε δύνασθε νὰ λάβητε ἀδιακρίτως καὶ θέσιν πρὸς τὰ δεξιὰ αὐτοῦ—καὶ διὰ τῆς δεξιᾶς ὑμῶν χειρὸς κατέχοντες ἐξεταστικὸν λεπτὸν κηρίον μετ' ἄκρου κωνοειδοῦς (εἰκ. 19) ἀριθμοῦ 18—20 τῆς γνωστῆς ὑμῖν κλίμακος τοῦ Charrière, ἣν περιέγραψα ὑμῖν (Τόμ. Α', σελ. 102), ἐν ᾧ διὰ τῶν δακτύλων τῆς ἀριστερᾶς διατείνετε τὸ πέος τοῦ πάσχοντος πρὸς τᾶν καθετῶς πρὸς τὰ κοιλιακὰ τοιχώματα, διὰ μικρᾶς περιστροφικῆς κινήσεως εὐοδιάζετε ἐν τῷ στομίῳ τῆς οὐρήθρας τὸ κωνοειδὲς ἄκρον τοῦ ἐξεταστικοῦ κηρίου, διευθύνοντες τοῦτο ἡρέμα μέχρι τοῦ τέλους τῆς σπραγγώδους μοίρας τῆς οὐρήθρας καὶ ἀντιλαμβανόμενοι διὰ τῆς ἐξετάσεως ταύτης τῆς φυσιολογικῆς ἢ μὴ καταστάσεως τῶν τοιχωμάτων τῆς προσθίας οὐρήθρας δι' εἰδικῆς αἰσθήσεως, ἣν μεταδίδει ὑμῖν ἡ κρατοῦσα τὸ ἐξεταστικὸν κηρίον δεξιᾷ ὑμῶν χεῖρ. Εὐθὺς δ' ὡς φθάσῃ τὸ κωνοειδὲς ἄκρον τοῦ κηρίου εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ὑμενώδους μοίρας φυσιολογικῆς οὐρήθρας, θὰ αἰσθανθῆτε ἀντίστασιν· τότε τὸ ἐν διατάσει εὐρισκόμε-

Μεθοδικὴ ἐξέτασις τοῦ αὐλοῦ τῆς οὐρήθρας.

Εἰκ. 20.

Κλίμαξ τοῦ Charrière.

νον ὑπὸ τῆς ἀριστερᾶς ὑμῶν χειρὸς πρὸς τοῦ πάσχοντος κλίνετε πρὸς τὰ κοιλιακὰ αὐτοῦ τοιχώματα σχεδὸν φέροντες τοῦτο ἐν παραλληλισμῷ πρὸς αὐτὰ καὶ διατηρεῖτε ἐν ἐπαφῇ τὸ κωνοειδὲς ἄκρον πρὸς τὴν ἀρχὴν τῆς ὑμενώδους μοίρας τῆς οὐρήθρας, ὅτε μετὰ μικρὸν θὰ ὑπερνικήσητε τὴν ἀντίστασιν ταύτην, εἰσερχομένου τούτου ἐν τῇ ὑμενώδει μοίρᾳ, ὃ δὲ ἐξεταζόμενος αἰσθάνεται αἰσθημα δυσάρεστον τοπικῶς ἢ καὶ ἐπειξιν πρὸς οὐρησιν· ἐκείθεν διευθύνετε τὸ κωνοειδὲς ἄκρον εἰς τὴν προστατικὴν μοῖραν τῆς οὐρήθρας, καὶ ἐκείθεν εἰς τὴν κύστιν, διότι γνωρίζετε ὅτι τὴν οὐρήθραν διαιροῦσι χειρουργικῶς εἰς προσθίαν τοιαύτην ἐκτεινομένην ἀπὸ τοῦ ἐξωτερικοῦ πρὸς τὴν βάλανον στομίου αὐτῆς μέχρι καὶ τοῦ βολβοῦ, καὶ ὀπισθίαν περιλαμβάνουσιν τὴν ὑμενῶδη καὶ προστατικὴν μοῖραν αὐτῆς. Τούτων γενομένων ἀφαιρεῖτε τὸ ἐξεταστικὸν κηρίον, οὐδεμίαν σχεδὸν ἀντίστασιν αἰσθανόμενοι κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν αὐτοῦ.

Ὅσον δ' ὁμως ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐξέτασιν πασχούσης οὐρήθρας, ταύτην θὰ ἐνεργήσητε ὡς ἐξῆς.

Ἐὰν μὲν πρόκειται ἐκ τοῦ ἀναμνηστικοῦ τοῦ πάσχοντος, τὸ ὁποῖον θὰ διηγηθῇ ὑμῖν, περὶ χρονίας μολυσματικῆς οὐρηθρίτιδος, θὰ ἐνεργήσητε τὴν ἐξέτασιν τῆς προσθίας οὐρήθρας κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον διὰ τοῦ αὐτοῦ μετὰ κωνοειδοῦς ἄκρου ἐξεταστικοῦ κηρίου ἀρ. 20 ἢ 21 τῆς κλίμακος τοῦ Charrière, ὅτε θ' ἀντιληφθῇτε τῆς ὑπερευαισθησίας τοῦ βλεννογόνου αὐτῆς εἰς τινὰ μέρη αὐτοῦ, καὶ κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν τοῦ κηρίου θὰ παρατηρήσητε εἰς τὴν ῥαχιν τοῦ κωνοειδοῦς ἄκρου βλεννοπυῶδες ὑγρὸν, ὅπερ ἐμφαίνει τὴν ὑπαρξιν χρονίας μολυσματικῆς οὐρηθρίτιδος. Τότε ἐνεργεῖτε τὴν πλῦσιν τῆς προσθίας οὐρήθρας μετὰ ἢ ἄνευ καθετῆρος, καθ' ὃν τρόπον βραδύτερον θὰ εἴπω ὑμῖν, καὶ εὐθὺς δι' ἄλλου ὁμοίου κηρίου ἢ τοῦ αὐτοῦ ἐπιμελῶς καθαρισθέντος ἐνεργεῖτε τὴν ἐξέτασιν τῆς ὀπισθίας οὐρήθρας εἰσάγοντες τὸ κηρίον μέχρι τοῦ αὐχένος τῆς οὐροδόχου κύστεως· ἀφαιροῦντες δ' αὐτὸ ἀμέσως θὰ παρατηρήσητε εἰς τὴν ῥαχιν τοῦ κωνοειδοῦς αὐτοῦ ἄκρου γαλακτοχρουν ὑπόλευκον παχύρρευστον ὑγρὸν, ἐκσημαῖνον τὴν ὀπισθίαν οὐρηθρίτιδα.

Προκειμένου δὲ περὶ στενωμάτων τῆς οὐρήθρας θὰ ἐπιληφθῇτε τῆς

ἐξετάσεως αὐτῆς κατὰ τὸν αὐτὸν μὲν τρόπον διὰ τοῦ αὐτοῦ ἐξεταστικοῦ κηρίου, ἀλλὰ τότε τὸ ἀναμνηστικὸν τοῦ πάσχοντος καὶ ἡ ἀνυπερβλήτος ἀντίστασις, ἣν θὰ συναντήσῃ εἰς μέρος τι τῆς οὐρήθρας τοῦ πάσχοντος τὸ κωνοειδὲς ἄκρον τοῦ ἐξεταστικοῦ κηρίου, θὰ γνωρίσῃ ὑμῖν ὅτι πρόκειται περὶ στενώματος τοῦ αὐλοῦ αὐτῆς, ὅτε εὐοδιάζετε κηρίον μετὰ κωνοειδοῦς ἄκρου μικροτέρας διαμέτρου (9—12—15—17) τῆς αὐτῆς κλίμακος τοῦ Charrière, καὶ ἀντιλαμβάνεσθε ἐνίοτε ἐνὸς ἢ πολλαπλῶν στενωμάτων αὐτῆς, ὡς εἰς τὰ περὶ στενωμάτων μαθήματά μου, ἅτινα ἐδιδάξα ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῷ 1889, διὰ μακρῶν διέλαθον καὶ εἰς ἴδιον τόμον ἐξέδωκα¹. Ἄλλοτε δ' ὅμως σπασμὸς κατὰ τὴν εἰσοδὸν τῆς ὑμενώδους μοίρας τῆς οὐρήθρας κωλύει τὴν εἰσαγωγὴν ἐν τῇ οὐροδόχῳ κύστει τοῦ ἐξεταστικοῦ κηρίου, ἐν ᾧ ἡ σπαραγγώδης μοῖρα τῆς οὐρήθρας εἶνε ἐλευθέρα· ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θ' ἀναμείνητε ὀλίγον, ὅπως παρέλθῃ ὁ σπασμὸς, τούτου δὲ μὴ παρερχομένου, ἀφαιρεῖτε τὸ ἐξεταστικὸν κηρίον καὶ εὐοδιάζετε μεταλλικὸν πλήρη ἐξεταστικὸν καθετῆρα τοῦ Guyon (εἰκ. 17), ὅστις εἰσέρχεται εὐκολώτερον λυομένου τοῦ σπασμοῦ, κατὰ δὲ τὴν ἐξοδὸν οὐδόλως ἀντιλαμβάνεσθε περισφίγγεως αὐτοῦ.

Ὅσον δ' ὅμως ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς προστατικῆς μοίρας τῆς οὐρήθρας, καὶ ταύτην θὰ ἐνεργήσῃτε διὰ τοῦ αὐτοῦ ἐξεταστικοῦ κηρίου καὶ θ' ἀντιληφθῇτε τοῦ μήκους καὶ τῆς διευθύνσεως αὐτῆς, ἀφοῦ προηγουμένως ἐνεργήσῃτε διὰ τοῦ δεξιοῦ ὑμῶν λιχάνου τὴν ἀπὸ τοῦ ὀρθοῦ ἐντέρου ἐξέτασιν τοῦ προστάτου.

Ἡ εἰσοδὸς τοῦ κωνοειδοῦς ἄκρου τοῦ ἐξεταστικοῦ κηρίου θὰ ἐπιτελεσθῇ διὰ κλίσεως αὐτοῦ μικρᾶς εἴτε πρὸς τὰ δεξιὰ ἢ ἀριστερὰ τοῦ προστάτου ἀναλόγως τοῦ κωλύματος ὅπερ θὰ συναντήσῃ—ἐὰν ὑπάρχῃ τοιοῦτον ἐξ ὑπερτροφίας τοῦ προστάτου—, ἄλλοτε δ' ἴσως ἐπιφέρῃ μικράν τινα αἱμορραγίαν, ἢ θ' ἀποδείξῃ καὶ τὸν προστάτην μαλθακὸν καὶ ἀγγειοθριβέστατον καὶ πρόσφορον εἰς παραγωγὴν παρὰ φύσιν ὀδῶν.

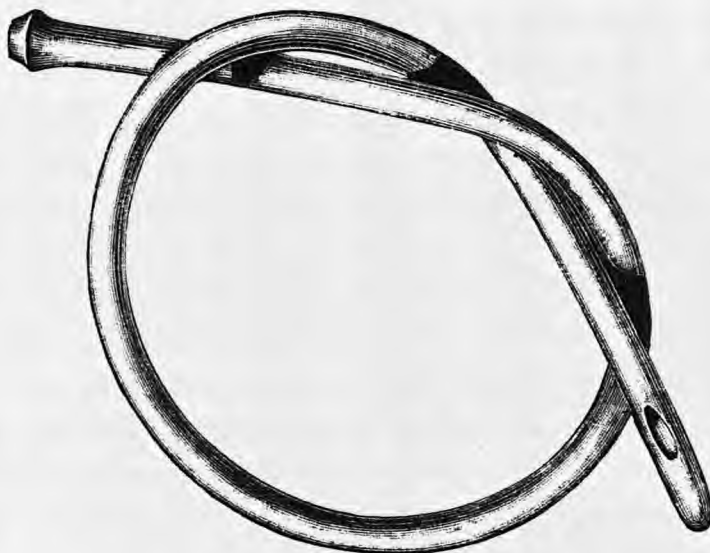
¹ Ε. Καλλιοντζή, Τὰ στενώματα τῆς οὐρήθρας καὶ ἡ θεραπεία αὐτῶν. Ἐν Ἀθήναις, 1889.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ εἰσαγωγή μεταλλικῶν ἐξεταστικῶν καθετῆρων πλήρων μετὰ ῥάμφους μικρᾶς ἢ μεγάλης κυρτότητος ἐν ἀνάγκῃ ἐνδείκνυται ἀπολύτως, ἀκολουθοῦντες δὲ εἰς τοὺς κανόνας τοῦ καθετηρισμοῦ ἐν γένει, οὓς θὰ ὑποδείξω ὑμῖν κατωτέρω, ἐνῶ ταυτοχρόνως διὰ τῆς παλάμης τῆς ἀριστερᾶς ὑμῶν χειρὸς ὠθεῖτε λοξῶς πρὸς τὰ κάτω τὰ μαλακὰ μόρια τοῦ ὑπογαστρίου καὶ τῆς ἥθης, ἐπιτυχάνετε τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ καθετῆρος, ὃν χειρίζεσθε πρῶτος ἀπὸ τῆς λαβῆς αὐτοῦ διὰ τῆς δεξιᾶς ὑμῶν χειρὸς, πρὸς τὰ δεξιὰ τοῦ ὑπτίως κεκλιμένου πάσχοντος εὐρίσκόμενοι. Ἐὰν δ' ἀπαντήσητε καὶ μεθ' ὅλους τοὺς μεθοδικούς τούτους χειρισμούς δυσκολίας, δύνασθε νὰ εὐοδιάσητε τὸν δεξιὸν ὑμῶν λιχνὸν ἐν τῷ ὀρθῷ ἐντέρῳ τοῦ πάσχοντος ὅπως ὑποβοηθήσητε τὴν ἐν τῇ οὐροδόχῳ κύστει εἰσαγωγὴν τοῦ ἐν τῇ προστατικῇ ἤδη μοῖρας τῆς οὐρήθρας εὐρίσκομένου ῥάμφους τοῦ μεταλλικοῦ ἐξεταστικοῦ καθετῆρος, ὅτε ὁμως τὴν λαβὴν αὐτοῦ κρατεῖτε διὰ τῆς ἀριστερᾶς ὑμῶν χειρὸς. Ἄλλοτε ἡ προστατικὴ μοῖρα τῆς οὐρήθρας εἶνε οὕτως ἀνευρυσμένη, ὥστε δυνατόν ὡς πρωτόπειροι ν' ἀπατηθῇτε καὶ νὰ νομίσητε ὅτι τὸ ῥάμφος τοῦ καθετῆρος εὐρίσκεται ἐν αὐτῇ τῇ οὐροδόχῳ κύστει, ἀλλὰ τότε ἡ ἐλευθέρᾳ κίνησις αὐτοῦ ἐγκαρσίως εἶνε περιωρισμένη· ἡ τοῦναντίον θὰ νομίσητε ὅτι τοῦτο εὑρήτε εἰς ἀνευρυσμένην προστατικὴν μοῖραν τῆς οὐρήθρας, ἐνῶ εὐρίσκεται εἰς μικρὰν κύστιν χρονίως συνεσταλμένην. Καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ ἐγκαρσίως ἐλευθέρᾳ κίνησις τοῦ ῥάμφους θὰ ὀδηγήσῃ ὑμᾶς εἰς διάγνωσιν. Ἐὰν δ' ἐν τέλει εὐρεθῇτε πρὸ ἀνωμάλου τινὸς περιστατικοῦ, ζητήσατε διὰ τῶν τοπογραφικῶν ἀνατομικῶν ὑμῶν γνώσεων νὰ διασαφήσητε τοῦτο, μὴ ἐπιμένοντες πλέον τοῦ δέοντος, φόβῳ διατρήσεως τῆς οὐροδόχου κύστεως.

Κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν τοῦ καθετῆρος φέρετε τὴν λαβὴν αὐτοῦ πρὸς τὰ ἔξω καὶ ὀπίσω ὀριζοντίως ἕως ἂν ἀντιληφθῇτε τοῦ κοίλου τοῦ ῥάμφους αὐτοῦ πρὸς τὸν ἀχένα τῆς οὐροδόχου κύστεως ἐστραμμένου πρὸς τᾶνω, ὅτε δι' ἡμικυκλίου κινήσεως φέρετε τὴν λαβὴν καθέτως πρὸς τᾶνω ἢ καὶ κλίνετε ταύτην πρὸς τὰ κοιλιακὰ τοιχώματα παραλλήλως πρὸς τὴν λευκὴν γραμμὴν ἢ τὴν μηροβουβωνικὴν πτυχὴν καὶ ἐξάγετε τοῦτον ἡρέμα, ἀντιλαμβανόμενοι καὶ κατὰ τὴν

ἐξαγωγὴν ταύτην τῶν κατὰ τὸν αὐχένα τῆς κύστεως καὶ τὴν προστατικὴν μοῖραν τῆς οὐρήθρας.

Τὸν καθετηρισμὸν δὲ διὰ καθετήρων θὰ μεταχειρισθῇτε, Κύριοι, ὡς τὰ πολλὰ 1^{ον}) πρὸς κένωσιν τοῦ περιεχομένου τῆς οὐροδόχου κύστεως ἐπὶ ἐπισχέσεως τῶν οὕρων, 2^{ον}) πρὸς πλύσεις ἀντισηπτικᾶς αὐτῆς, 3^{ον}) πρὸς ἔνεσιν διαφόρων ἀντισηπτικῶν διαλύσεων, προκειμένου νὰ ἐνεργήσῃτε εἰδικὰς τινὰς ἐγχειρήσεις κατ' αὐτὴν

Εἰκ. 21.

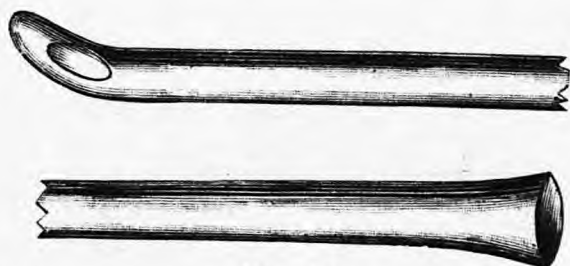
Μαλθακὸς καθετῆρ Nelaton.

(λιθοτριψία - κυστιστομία κτλ.), 4^{ον}) πρὸς εἰσαγωγὴν φαρμακευτικῶν τινῶν διαλύσεων ἐν αὐτῇ ἢ καὶ τῇ οὐρήθρᾳ, 5^{ον}) πρὸς ἐξέτασιν τοῦ κύτους τῆς οὐροδόχου κύστεως καὶ ἀνέυρεσιν λίθου ἢ ἄλλου τινὸς ἀλλοτρίου σώματος ἐν αὐτῇ, καὶ 6^{ον}) πρὸς θεραπείαν στενωμάτων τῆς οὐρήθρας διὰ προΐουσης βραδείας διαστολῆς αὐτῶν.

Συχνότατα πάντων θὰ μεταχειρισθῇτε τὸν ἐκκενωτικὸν καλούμενον καθετηρισμὸν πρὸς κένωσιν τῆς οὐροδόχου κύστεως, ἰδίως μάλιστα

Ἐκκενωτικὸς
καθετηρισμός.

στα εἰς τοὺς προστατικούς· πρὸς τοῦτο θὰ μεταχειρισθῇτε, μετὰ προηγουμένην πάντοτε μεθοδικήν ἐξέτασιν τοῦ αὐλοῦ τῆς οὐρήθρας διὰ τοῦ μετὰ κωνοειδοῦς ἄκρου ὑποσκλήρου ἐξεταστικοῦ κηρίου, μαλθακοὺς καθετῆρας ἐξ ἐλαστικοῦ κόμματος (εἰκ. 21) τοῦ Nelaton ἢ ὑποσκλήρους τοιούτους εἰδικούς διὰ τοὺς προστατικούς (εἰκ. 22)

Εἰκ. 22.

Ὑπόσκληρος καθετῆρ μετὰ ῥάμφους κεκαμμένου.

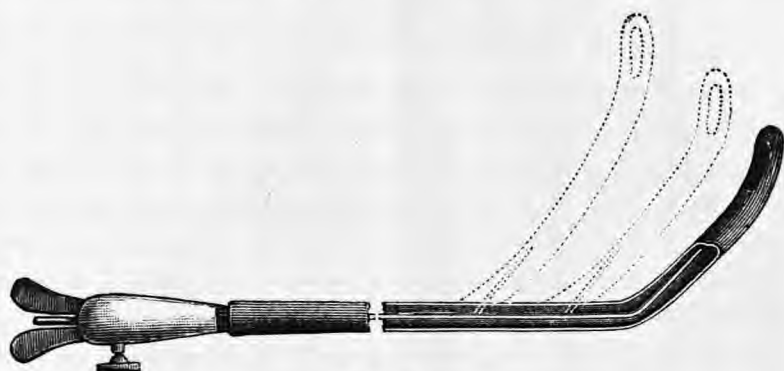
Εἰκ. 23.

Ῥάμφος μεταλλικοῦ καθετῆρος Mercier.

μετὰ ῥάμφους βραχέος κεκαμμένου ἄλλοτε ὑπ' ἄλλην γωνίαν, ἐφάπαξ ἢ καὶ δις καὶ τελευταῖον ἐν ἀνάγκῃ θὰ μεταχειρισθῇτε μεταλλικοὺς καθετῆρας μετὰ ῥάμφους ἐπίσης βραχέος καὶ κεκαμμένου (σελ. 106, Τόμ. Α') τοὺς ἄλλως καλουμένους καθετῆρας τοῦ Mercier (εἰκ. 23), ὅταν ἡ εἰσαγωγή τῶν μαλθακῶν ἢ ὑποσκλήρων τοιούτων ἀδύνατος τυγχάνῃ οὔσα.

Εἰς τοὺς στενωματίας δὲ κατὰ τὴν οὐρήθραν αὐτῶν θὰ μεταχει-

ρισθῇτε ἐν ἀνάγκῃ τριχοειδῇ μαλθακὰ ἢ ὑπόσκληρα κηρία ἢ λεπτοτάτους τοιούτους καθετῆρας. Καὶ ἐὰν μὲν μεταχειρισθῇτε μαλθακὸν καθετῆρα Nelaton (εἰκ. 21), εὐοδιάζετε τοῦτον, καθ' ὅλους τοὺς κανόνας τῆς ἀντισηψίας ἢ ἀσηψίας, ἐν τῇ οὐρήθρᾳ ἀπὸ τοῦ ἐξωτερικοῦ στομίου αὐτῆς ἀκολουθοῦντες εἰς τὰ ὅσα ἐμνημόνευσα ὑμῖν ἐν ἀρχῇ τοῦ παρόντος μαθήματος, προκειμένου περὶ τῆς μεθοδικῆς ἐξέτασως τοῦ αὐλοῦ τῆς οὐρήθρας, καὶ προωθοῦντες ἀπαύστως τοῦτον διὰ τῆς δεξιᾶς ὑμῶν χειρός, ἐνῶ διατείνετε ἀφ' ἑτέρου διὰ τῆς ἀριστερᾶς τὸ πῆος τοῦ πάσχοντος, φθάνετε δὲ διὰ τοῦ ῥάμφους αὐτοῦ

Εἰκ. 24.

Μεταλλικὸς στελεὲς πρὸς κάμψιν τοῦ ῥάμφους μαλθακοῦ ἢ ὑπόσκληρου καθετῆρος.

εἰς τὸ κύτος τῆς οὐροδόχου κύστεως, ὅτε ἀμέσως ἄρχεται ἡ ἐκροὴ τῶν οὕρων. Τοὺς καθετῆρας μάλιστα τούτους δύνασθε νὰ ἐμπιστευθῇτε εἰς αὐτοὺς τούτους τοὺς πάσχοντας πρὸς αὐτοκαθετηρισμὸν ἐπὶ χρονίας ἐπισχέσεως τῶν οὕρων τῶν προστατικῶν, ὡς ἀκινδύνους κατὰ τὴν χρῆσιν αὐτῶν ὑπὸ ἀντισηψίαν ἢ ἀσηψίαν.

Ἐὰν ὅμως ἡ ὑπερτροφία τοῦ προστάτου παρεμποδίζῃ τὴν εἰσοδὸν τοῦ ῥάμφους τοιούτου καθετῆρος ἐν τῇ κύστει, τότε θὰ καταφύγητε εἰς τὴν εἰσαγωγὴν ἐν τῷ αὐλῷ τοῦ καθετῆρος τούτου μακροῦ λεπτοῦ σιδηροῦ στελεοῦ (εἰκ. 24), τοῦ ὁποίου τὸ πρὸς τὸ ῥάμφος ἄκρον αὐτοῦ κάμπτετε γονατοειδῶς εἰς μικρὰν ἑκτασιν καὶ στηρίζετε

καλῶς εἰς τὸ τυφλὸν μέρος τοῦ ῥάμφους τοῦ μαλθακοῦ καθετῆρος δι' ἔλξεως τῆς λαβῆς τοῦ καθετῆρος ὑπὸ τῆς δεξιᾶς ὑμῶν χειρὸς καὶ στηρίζεως ἐπὶ τὴν λαβὴν τοῦ σιδηροῦ στειλεοῦ, μήπως προβάλῃ ἐκεῖνο διὰ τοῦ παρ' αὐτῷ τρήματος τοῦ ῥάμφους τοῦ καθετῆρος καὶ ὑποβηθεῖτε οὕτω τὴν ἐν τῇ κύστει εἰσαγωγὴν αὐτοῦ προωθοῦντες τοῦτον ἐπὶ τὸν στειλεόν, ὅτε ἀφαιρεῖτε τὸν σιδηροῦν στειλεόν· ἐν ἀποτυχίᾳ δὲ καὶ τούτου καταφεύγετε εἰς τὴν εἰσαγωγὴν ὑποσκληροῦ καθετῆρος μετὰ ῥάμφους κεκαμμένου, σὺν τῇ διαφορᾷ ὅτι δεόν νὰ προσέχητε τὸν νοῦν ὅπως τὸ κοῖλον τοῦ γονατοειδῶς κεκαμμένου βραχέος ῥάμφους αὐτοῦ εὕρητε πάντοτε καθ' ὅλην τὴν εἰσαγωγὴν αὐτοῦ ἐν ἀμέσῳ ἐπαφῇ πρὸς τὸ ἀνώτερον τοίχωμα τῆς οὐρήθρας, προωθεῖτε δὲ καὶ τοῦτον κατὰ τοὺς αὐτοὺς κανόνους, καὶ φθάντες εἰς τὴν προστατικὴν μοῖραν διὰ μικρῶν παρεκκλίσεων πρὸς τὰ δεξιὰ ἢ ἀριστερὰ ἢ ἄνω καὶ κάτω θὰ ὑπερνικήσητε τὰ ὑπὸ τῆς ὑπερτροφίας τοῦ προστάτου παρεμβαλλόμενα προσκόμματα, καὶ θὰ κατορθώσητε πρῶτως πάντως δρῶντες νὰ εἰσαγάγητε τὸ ῥάμφος αὐτοῦ ἐν τῇ οὐροδόχῳ κύστει· διότι ἡ πρῶτης καὶ ἡ μεγάλη ὑπομονὴ κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν παντὸς καθετηρισμοῦ εἶνε ὁρος ἀπαράθρατος, ὅχι μόνον πρὸς ἐπιτυχίαν τούτου, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἀποφυγὴν πάσης κακώσεως τοπικῆς τοῦ πάσχοντος, ἀφοῦ δὲν πρέπει ν' ἀγνοῇτε ὅτι ὁ καθετηρισμός, μεθ' ὅλην τὴν κατ' ἐπίφασιν ἀπλότητα αὐτοῦ, δύναται ν' ἀποβῇ ἐπικινδυνωδέστατος εἰς τὸν πάσχοντα, ἔστιν ὅτε δὲ καὶ θανατηφόρος.

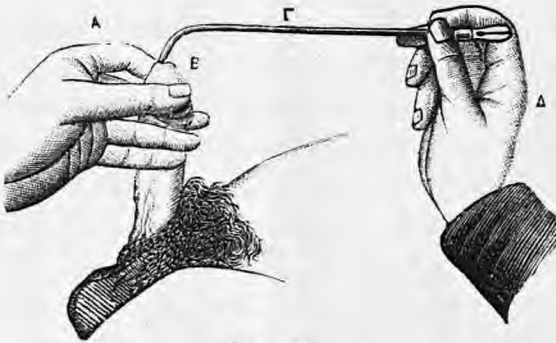
Καθετηρισμός
διὰ μεταλλικοῦ
καθετῆρος.

Ἐν τέλει δέ, ἐὰν πρόκειται νὰ μεταχειρισθῇτε μεταλλικὸν καθετῆρα (Τόμ. Α', σελ. 103) μετὰ μικροῦ ῥάμφους, θὰ εὐοδιάσητε καὶ τοῦτον ἐν τῷ αὐτῷ τῆς οὐρήθρας ἀκολουθοῦντες εἰς τοὺς αὐτοὺς γενικοὺς κανόνους τοῦ καθετηρισμοῦ ἐν γένει, καὶ ὑπὸ τοὺς γλουτοὺς τοῦ ὑπτίως κατακεκλιμένου πάσχοντος θέτετε προσκεφάλαιον σκληρόν, ὅπως ὑπεγείρητε τὴν λεκάνην αὐτοῦ 15 καὶ 20 ἐ. μ. τοῦ ἐπιπέδου τῆς λοιπῆς ὅλης κατακλίσεως αὐτοῦ, παραγγέλλοντες αὐτῷ ὅπως ἐλαφρῶς κάμψῃ τὰ γόνατα αὐτοῦ ἐν ἀπαγωγῇ καὶ διὰ τῶν πελμάτων αὐτοῦ στηρίξῃ οὕτως ἐπὶ τοῦ ἐπιπέδου τῆς κλίνης τὰ κάτω αὐτοῦ ἄκρα.

Τότε πρὸς τὰ δεξιὰ τοῦ ἁρρώστου εὐρισκόμενοι συλλαμβάνετε μεταξὺ τοῦ μέσου ἀφ' ἐνὸς καὶ τοῦ ὀπίτου καὶ παραμέσου δακτύ-

λου ἀφ' ἑτέρου τῆς ἀριστερᾶς ὑμῶν χειρὸς, τὸ πῆος τοῦ πάσχοντος καὶ διατείνεται αὐτὸ καθέτως πρὸς τάνω, ἐνῶ διὰ τοῦ ἀντίχειρος καὶ λιχανοῦ τῆς αὐτῆς χειρὸς ἀπάγετε τὰ χεῖλη τοῦ στομίου τῆς οὐρήθρας αὐτοῦ, (εἰκ. 25) καὶ διὰ λιπαρᾶς τινος οὐσίας περιβαλόντες τὸ ῥάμφος τοῦ μεταλλικοῦ καθετῆρος, φέρετε τοῦτο πρὸς τὸ στόμιον τῆς οὐρήθρας διὰ τῆς δεξιᾶς ὑμῶν χειρὸς, ἥτις διακρατεῖ ἀπὸ τῆς λαβῆς αὐτοῦ τὸν μεταλλικὸν καθετῆρα ἀπὸ τοῦ ὀπισθίου ἄκρου αὐτοῦ.

Καὶ κατὰ μὲν τὸν πρῶτον χρόνον δύνασθε φέροντες τὸ πῆος

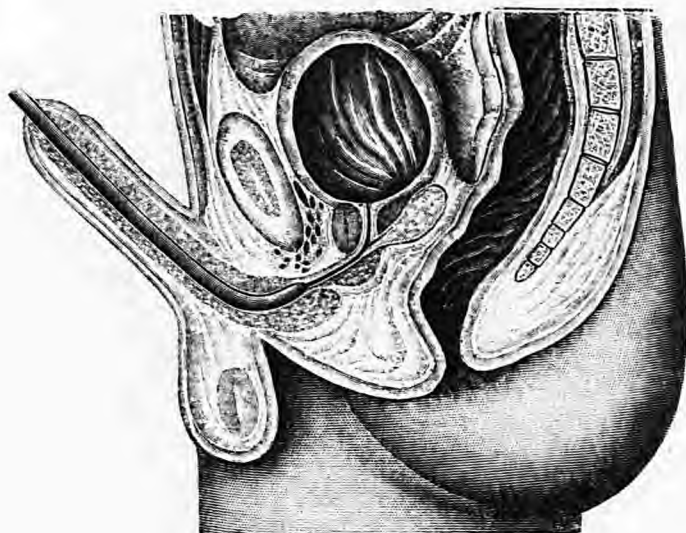
Εἰκ. 25.

Καθετηρισμὸς διὰ μεταλλικοῦ καθετῆρος.

Α. Ἀριστερὰ χεῖρ. Β. Ῥάμφος τοῦ καθετῆρος. Γ. Στελεὺς ἢ σῶμα τοῦ καθετῆρος. Δ. Δεξιὰ χεῖρ.

πρὸς τὴν δεξιάν μνηροβουβωνικὴν πτυχὴν ἢ πρὸς τὴν ἐσωτερικὴν ἐπιφάνειαν τοῦ μηροῦ ἐγκαρσίως νὰ εὐοδιάσσητε τὸν καθετῆρα οὕτως ὥστε τὸ κοῖλον τοῦ ῥάμφους αὐτοῦ νὰ προσβλέπη πρὸς τὴν ἐσωτερικὴν ἐπιφάνειαν τοῦ μηροῦ τοῦ πάσχοντος· προωθεῖτε δ' οὕτω τὸν καθετῆρα καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῆς σπαραγγώδους μοίρας τῆς οὐρήθρας μέχρι τοῦ βολθοῦ αὐτῆς, οὕτως ὥστε ἡ μὲν ῥάχιδις τῆς καμπῆς τοῦ ῥάμφους τοῦ καθετῆρος εὐρεται ἐν ἐπαφῇ πρὸς τὸ ἀριστερόν τοίχωμα τῆς οὐρήθρας, τὸ δὲ ἄκρον τοῦ ῥάμφους πρὸς τὸ δεξιόν, τούτου δὲ γενομένου, ἐκτελεῖτε τὸν δεύτερον χρόνον τοῦ καθετηρισμοῦ.

Κατὰ δὲ τὸν δεύτερον χρόνον φέρετε τὸ πέος τοῦ πάσχοντος ἐν διατάσει: διὰ τῆς ἀριστερᾶς ὑμῶν χειρὸς πρὸς τὴν λευκὴν γραμμὴν τῶν κοιλιακῶν αὐτοῦ τοιχωμάτων, ἐνῶ διὰ τῆς δεξιᾶς ὑμῶν χειρὸς κρατοῦντες πάντοτε ἀπὸ τῆς λαβῆς αὐτοῦ τὸν μεταλλικὸν καθετῆρα παρακολουθεῖτε τῇ στροφῇ τοῦ πέους καὶ προωθεῖτε τὸ ῥάμφος, ὅπερ, ἐὰν ἀκολουθῇ εἰς τὴν φυσιολογικὴν ὁδὸν κανονικῶς, εἰσέρχεται:

Εἰκ. 26.

Εἴσοδος τοῦ ῥάμφους τοῦ μεταλλικοῦ καθετῆρος εἰς τὴν ὑμενώδη μοῖραν τῆς οὐρήθρας.

εἰς τὴν ὑμενώδη μοῖραν τῆς οὐρήθρας, ὅτε τὸ κοῖλον τοῦ ῥάμφους βλέπει πρὸς τὴν ἡβικὴν σύμφυσιν καὶ ζητεῖ νὰ προχωρήσῃ. ἡ δὲ λαβὴ τοῦ καθετῆρος τείνει ν' ἀποκλίνει πρὸς τὰ κάτω μεταξὺ τῶν ῥιζομηρίων τοῦ πάσχοντος χωρὶς νὰ στραφῇ περὶ τὸν ἑαυτῆς ἄξονα, ὅπερ συμβαίνει εἰς περιστάσεις, καθ' ἃς τὸ ῥάμφος τοῦ καθετῆρος δὲν εἰσῆλθεν εἰς τὴν ὑμενώδη μοῖραν.

Κατὰ τὸν τρίτον δὲ χρόνον, ἐνῶ τὸ ῥάμφος ζητεῖ νὰ προχωρήσῃ,

ἐγκαταλείπετε ἐντελῶς τὸ πέος τοῦ πάσχοντος ἀπὸ τῆς ἀριστερᾶς ὤμων χειρός, τῆς ὁποίας τὴν παλάμην ἀνεωγμένην ἐφαρμόζετε ἐγκαρσίως ἐπὶ τῆς ἡβικῆς συμφύσεως προωθοῦντες διὰ ταύτης λοξῶς πρὸς τὰ κάτω τὰ μαλακὰ μέρια αὐτῆς, ἐνῷ διὰ τῆς δεξιᾶς ὤμων ἀπλῶς ὑποβαστάζετε τὴν λαβὴν τοῦ καθετῆρος, τῆς ὁποίας τῇ πρὸς τὰ κάτω κλίσει ἀκολουθεῖ, τὸ δὲ ῥάμφος εὗρηται οὕτως ἐπὶ τῆς μέσης γραμμῆς τῆς ὑμενώδους μοίρας τῆς οὐρήθρας.

Κατὰ δὲ τὸν τέταρτον χρόνον ἐν τέλει, ὅστις συγχέεται πολλάκις ἀνεπαισθήτως μετὰ τοῦ τρίτου εἰς τὰς φυσιολογικὰς οὐρήθρας, τὸ ῥάμφος διολισθάνει διὰ τῆς προστατικῆς μοίρας τῆς οὐρήθρας εἰσερ-όμενον εἰς τὸ κοῖλον τῆς κύστεως, ὅτε θὰ αἰσθανθῆτε ἀπόλυτον ἐλευθερίαν κινήσεων αὐτοῦ καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις, ἃς θὰ μεταδώσητε αὐτῷ διὰ τῆς λαβῆς τοῦ καθετῆρος. Ἐὰν δ' ἀπαντήσητε δυσκολίας ἀνυπερβλήτους περὶ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ ῥάμφους, ἰδίως εἰς τοὺς προστατικούς, θὰ ἐνεργήσητε ὅπως ἐμνημόνευσα ἀνωτέρω προκειμένου περὶ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ ῥάμφους τοῦ ἐξεταστικοῦ πλήρους μεταλλικοῦ καθετῆρος (σελ. 76), πρῶως πάντοτε δρῶντες, καὶ ἐν ἀποτυχίᾳ τελευταῖον τῶν πάντων μὴ ἐπιμείνητε, ἀλλ' ἀναβάλετε δι' ἀργότερον τὸν καθετηρισμόν.

Μ Α Θ Η Μ Α Λ Α

Κύριοι,

Νῦν ὁ λόγος ἔσται περὶ τοῦ καθετηρισμοῦ ἐπὶ παρὰ φύσιν ὁδοῦ.

Καθετηρισμός
ἐπὶ παρὰ
φύσιν ὁδοῦ.

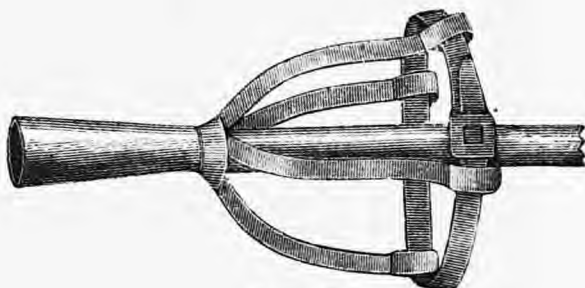
Μεθ' ὅλας δὴλα δὴ τὰς προφυλάξεις ἃς θὰ λάβητε ἐνεργοῦντες καθετηρισμόν, ἐπὶ προστατικῶν ἰδίως διὰ μεταλλικοῦ καθετῆρος, δυνατὸν ἐνίοτε ὡς πρωτόπειροι νὰ φθάσητε εἰς τὸ κύτος τῆς οὐροδόχου κύστεως διὰ παρὰ φύσιν ὁδοῦ, ἢ νὰ κληθῆτε νὰ θεραπεύσητε τοιοῦτον πάσχοντα, εἰς ὃν ἀδέξιός καθετηρισμός ἐνηργήθη διὰ παρὰ φύσιν ὁδοῦ.

Τὰς παρὰ φύσιν ταύτας ὁδοὺς θὰ συναντήσητε, ὡς τὰ πολλά,

Παραμένον
καθετήρ.

εἰς τὸ κατώτερον τοίχωμα τοῦ κοιλώματος τοῦ βολβοῦ τῆς οὐρή-
θρας καὶ εἰς τὴν προστατικήν μοῖραν αὐτῆς.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ ἐπιχειρήσητε τὸν καθετηριαμὸν εἴτε
διὰ μαλακοῦ καθετῆρος μετὰ σιδηροῦ στελλεοῦ (mandrin) εἴτε
δι' ὑποσκληροῦ τοιούτου μετὰ ῥάμφους κεκαμμένου (εἰκ. 22) διατεί-
νοντες τὸ πέος καὶ (sonde à béquille) ἀκολουθοῦντες εἰς τὸ ἀνώ-
τερον τοίχωμα τῆς οὐρήθρας, εἰς τὸ ὁποῖον πάντοτε πρέπει ν' ἀκολου-
θῇτε ἐπὶ καθετηρισμοῦ ἐν γένει πρὸς ἀποφυγὴν ἀκριβῶς παραγω-
γῆς παρὰ φύσιν ὁδοῦ. Καὶ ἐὰν μὲν ἀποτύχητε μεθ' ὅλας τὰς προσ-
παθείας ὑμῶν, τότε θὰ καταφύγητε εἰς τὴν διὰ τῆς ὑπερηβικῆς

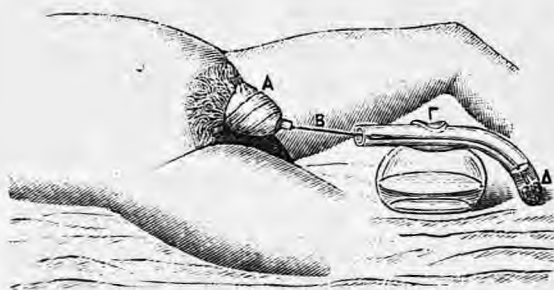

Εἰκ. 27.

Μηχάνημα ἐξ ἐλαστικοῦ κόμματος πρὸς στήριξιν
τοῦ παραμένοντος καθετῆρος.

ὁδοῦ παρακέντησιν τῆς οὐροδόχου κύστεως μετὰ διασωληνώσεως
αὐτῆς ἢ ἄνευ αὐτῆς, ἢ καὶ τὴν κυστιοτομίαν αὐτήν, ὡς εἰς τὰς ἐπὶ
τῆς οὐροδόχου κύστεως ἐνεργουμένας ἐγγειρήσεις διὰ μακρῶν θὰ δια-
λάβω. Ἐὰν ὁμως ἐπιτύχητε τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ καθετῆρος ἀκολου-
θοῦντες εἰς τὸν φυσιολογικὸν αὐλὸν τῆς οὐρήθρας, τότε θὰ ἐγκαταλί-
πητε τὸν εἰσαχθέντα καθετῆρα, στήριζοντες μάλιστα αὐτὸν καταλ-
λήλως, ὅτε οὗτος καλεῖται παραμένων καθετήρ. Χρησιμεύει δὲ ἐν τῇ
περιπτώσει ταύτῃ ὁ παραμένων καθετήρ τὸ μὲν πρὸς ἀποφυγὴν
νέας ἀποπείρας καθετηρισμοῦ καὶ εἰσόδου ἐκ νέου τοῦ καθετῆρος
εἰς τὴν παρὰ φύσιν παραχθεῖσαν ὁδόν, τὸ δὲ ὅπως προλαμβάνη τὴν

εἰσοδὸν τοῦ οὐρου—ἐὰν μάλιστα τὸ τοιοῦτο καὶ παθολογικῶς ἡλλοιω-
 μένον ᾗ—εἰς τὴν παρὰ φύσιν ταύτην ὁδόν, ὅτε αἱ οὐρώδεις διηθήσεις
 ἀποφέρουσι λίαν δυσαρέστους ἐπιπλοκάς. Τὴν στήριξιν δὲ τοῦ καθε-
 τήρος θὰ ἐνεργήσητε εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἀντιστοιχεῖ πρὸς
 τὴν στάγδην ἐκροῆν τῶν οὐρῶν ἢ τοῦ ἐγγυθέντος ἐν τῇ κύστει παρ'
 ὑμῶν ὑγροῦ, ἀπὸ τοῦ ὀπισθίου ἢ ἐξωτερικοῦ ἄκρου αὐτοῦ ἢ τῆς
 λαβῆς αὐτοῦ, ὅπερ ἐκσημαίνει τὴν καλὴν αὐτοῦ λειτουργίαν. Πρὸς
 τοῦτο δὲ ὑπάρχουσι καὶ εἰδικὰ ἐκ μαλθακοῦ ἐλαστικοῦ κόμμεος μη-
 χανήματα, ὡς βλέπετε ἐνταῦθα, κοῖλα ἔχοντα τὸ σχῆμα τῆς βαλάνου

Εἰκ. 28.

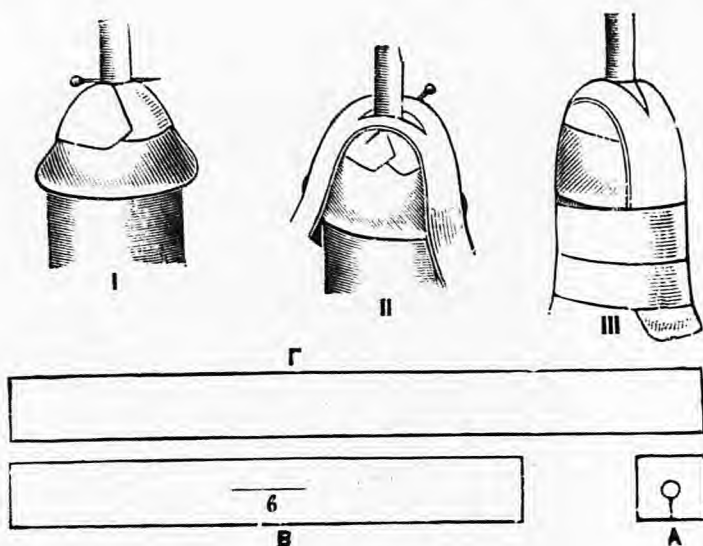
Παραμένων καθετῆρ μετ' ἐπιμηκύνσεως δι' ἐλαστικοῦ σωλήνος
 φερομένου εἰς ὑάλινον ὑποδοχέα.

A. Ταινία: κολλητικοῦ ἐμπλάστρου. B. Καθετῆρ. Γ. Ὑάλινος
 ὑποδοχεύς. Δ. Ἀντισηπτικὴ διάλυσις.

(εἰκ. 27), τὴν βάσιν τῶν ὁποίων περιβάλλετε περὶ τὴν στεφάνην τῆς
 βαλάνου, ἐνῶ διὰ τοῦ τρήματος τῆς κορυφῆς αὐτῶν, ὅπερ ἀντιστοι-
 χεῖ πρὸς τὸ στόμιον τῆς οὐρήθρας, εὐοδιάζετε τὸ ἐξέχον στέλεχος
 τῆς λαβῆς τοῦ καθετῆρος, ὅπερ διευθύνετε εἰς ὑάλινον οὐροδόχον
 ὑποδοχέα εὐρίσκόμενον μεταξὺ τῶν μηρῶν τοῦ πάσχοντος (ἢ καὶ
 ἀπλὴν οἰανδῆποτε κοινὴν φιάλην καθαρὰν) καὶ περιέχοντα ὀλίγην
 ποσότητα ἀντισηπτικῆς τινος διαλύσεως (βορικοῦ ὀξέος). Δύνασθε
 μάλιστα νὰ ἐπιπροσθέσητε εἰς τὸ χαῖνον στόμιον τῆς λαβῆς τοῦ
 καθετῆρος ἐλαστικὸν σωλῆνα ἀναλόγου διαμέτρου καὶ μήκους

ἄλλοτε ἄλλου, ὅπως τὸ ἄκρον τούτου ἐμβυθίζεται μικρὸν εἰς τὴν ἀντισηπτικὴν διάλυσιν τοῦ ὑποδοχέως.

Παρ' ἡμῖν δ' ἐν Ἑλλάδι οὐδόλως γίνεται χρῆσις τῶν τοιούτων μηχανημάτων, ἀλλὰ στηρίζομεν τὸν καθετῆρα εἴτε κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ Dittel διὰ στενῶν ταινιῶν κολλητικοῦ ἐμπλάστρου καὶ

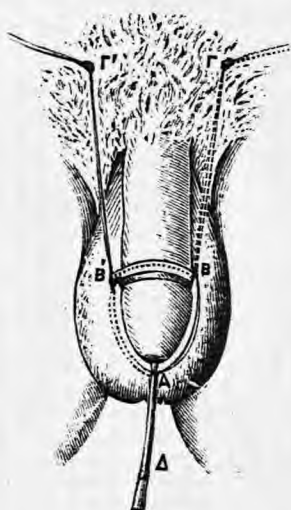
Εἰκ. 29.

Στήριξις παραμένοντος καθετῆρος κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ Dittel.

- I. Ἐφαρμογὴ τῆς πρώτης ταινίας τῆς καρφίδος. II. Στήριξις καρφίδος.
 III. Τελεία ἐφαρμογή.—B. Ταινία κολλητικοῦ ἐμπλάστρου. 6. Τρῆμα.
 Γ. Ταινία κολλητικοῦ ἐμπλάστρου. A. Ὅπὴ τρήματος ταινίας.

κοινῆς ἀργυρᾶς καρφοβελόνης, ὡς βλέπετε εἰς τὰ παρεντιθέμενα ἐνταῦθα σχήματα (εἰκ. 29).—καὶ πρῶτον περιβάλλομεν περὶ τὴν βάλανον τὰς ταινίας τοῦ ἐμπλάστρου, εἴτα τὴν καρφοβελόνην ἀκριβῶς εἰς τὸ ὕψος τοῦ στομίου τῆς οὐρήθρας, δι' ἧς διαπερῶμεν τὸν ἐλαστικὸν ἢ ὑπόσκληρον καθετῆρα, καὶ ἄνωθεν ταύτης θέτομεν στενὴν ταινίαν κολλητικοῦ ἐμπλάστρου ἐσχισμένην μόνον ἐν τῷ

μέσω, τὰ δὲ ἄκρα αὐτῆς στηρίζομεν διὰ νέας στενῆς ταινίας, κύκλῳ φερομένης περὶ τὴν μεσότητα τοῦ πέους· — ἡ ὅπερ ἀπλούστερον ἀκόμη, ὡς εἶδετέ με ποιοῦντα κατ' ἐπανάληψιν εἰς τὴν Χειρουργικὴν Κλινικὴν τοῦ ἀξιοτίμου Καθηγητοῦ κ. Ι. Γαλβάνη, στηρίζομεν τὸν καθετῆρα διὰ κοινοῦ μεταξίνου ἢ ἐκ βάμβακος ῥάμματος, κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τῆς ἐν Παρισίοις Κλινικῆς τοῦ Νοσοκομείου Necker, ἧς ἡγεῖται ὁ Cuyon, ὡς ἐξῆς· λαμβάνετε

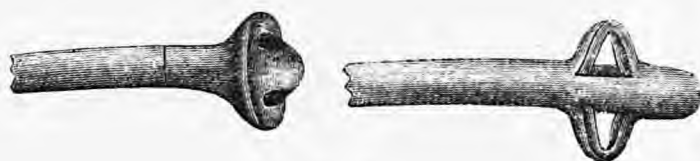

Εἰκ. 30.

Στήριξις παραμένοντος καθετῆρος διὰ ῥάμματος
ἐπὶ τῆς ἥθης φερομένου.

ῥάμμα μήκους 50 ἐκ. μ. περίπου καὶ ἀφοῦ περιβάλητε τὸν παραμένοντα καθετῆρα διὰ τῆς μεσότητος τοῦ ῥάμματος ἀκριβῶς πρόσθεν τοῦ στομίου τῆς οὐρήθρας, σχηματίζετε κόμβον, τὰ δὲ κρεμάμενα σκέλη τοῦ ῥάμματος φέρετε πρὸς τὰ ὀπίσω ἐν διατάσει πρὸς τὰ πλάγια τῆς βαλάνου καὶ τοῦ πέους καὶ στηρίζετε κατὰ τὴν μεσότητα τοῦ πέους διὰ σπειροειδοῦς περιβολῆς στενῆς ταινίας κολητικού ἐμπλάστρου κατὰ τὴν μεσότητα τοῦ πέους, ἡ διασταυ-

ροῦντες ταῦτα καταλλήλως καὶ σπειροειδῶς περὶ τὴν στεφάνην τῆς βαλάνου στηρίζετε αὐτόθι, προσδεόντες τελευταῖον ἐν διατάσει ταῦτα ἐκατέρωθεν εἰς τὰς τρίχας τῆς ἡβῆς τοῦ πάσχοντος, ὡς διὰ περιστροφικῆς κινήσεως τοῦ ἀριστεροῦ ὕμων δείκτου καὶ λιγανοῦ συλλαμβάνετε καὶ σχηματίζετε οὕτως εἰπεῖν κῶνον δι' αὐτῶν (εἰκ. 30)· πρὸς ἐπιτυχίαν δὲ τοῦ τρόπου τούτου τῆς στηρίξεως δύνασθε κάλιον νὰ μεταχειρισθῇτε διπλοῦν ῥάμμα τοῦ αὐτοῦ μήκους. Ἐὰν δὲ θελήσῃτε ν' ἀποφύγητε τὸν τρόπον αὐτὸν τῆς στηρίξεως τοῦ καθετήρος, τότε δύνασθε νὰ μεταχειρισθῇτε τοὺς εἰδικοὺς ἐλαστικούς καθετήρας τοῦ Pezzer (εἰκ. 31), οἵτινες προσομοιάζουσι πρὸς τοὺς καθετήρας τοῦ Nelaton, ἀλλὰ στηρίζονται ἀφ' ἑαυτῶν· τὸ ἄκρον δὴλα δὴ

Εἰκ. 31.

Ῥάμφη τῶν καθετήρων τοῦ Pezzer.

αὐτῶν τὸ πρὸς τὴν κύστιν εἶνε μικρόν τι πεπλατυσμένον ἐν εἵδει δίσκου κωνοειδοῦς, ὡς βλέπετε ἐνταῦθα εἰς τὰς εἰκ. 31, ὅστις ἀκριβῶς χρησιμεύει εἰς τὴν διακράτησιν τοῦ καθετήρος, ἐκατέρωθεν δι' αὐτοῦ ὑπάρχουσι δύο εὐρέα τρήματα. Ἀλλὰ πρὸς εἰσαγωγὴν τῶν καθετήρων τούτων ἔχετε ἀνάγκην πάντοτε σιδηροῦ στελλεοῦ ἐλαφρῶς κακαμμένου πρὸς τὸ ἄκρον, τὸ ὁποῖον θὰ εἰσέλθῃ ἐν τῇ κύστει, ὃν στελεὲν εὐδοιάζετε εἰς τὸ κοῖλον τοῦ καθετήρος μέχρι τοῦ κατωτέρου ἄκρου αὐτοῦ, ἐπὶ τοῦ ὁποίου στηρίζετε τοῦτον δι' ἑλξέως ὑπὸ τῆς δεξιᾶς ὕμων χειρὸς καὶ διατάσεως ἰσχυρῶς πρὸς τὰ ὀπίσω τοῦ ὀπισθίου μέρους τῆς λαβῆς τοῦ καθετήρος καὶ πίεσεως ταύτης ἐπὶ τὸν στελεόν, ὅπως ἐξαλείψῃτε οὕτως εἰπεῖν τὸν κωνοειδῆ δίσκον τοῦ κυστικοῦ ῥάμφους, ὅτε ἡ εἰσαγωγὴ αὐτοῦ κατὰ τοὺς γενικοὺς κανόνας

τοῦ καθετήρισμοῦ ἔσται ὑμῖν εὐχερής. Τῆς εἰσαγωγῆς ἐπιτευχθείσης στηρίζετε διὰ τῆς ἀριστερᾶς ὑμῶν χειρὸς τὸ πρὸς τὰ ἔξω ἐλευθερον ἄκρον τοῦ καθετήρος, ἐνῶ διὰ τῆς δεξιᾶς ἔλκετε καταλλήλως τὸν στελεόν, ὅστις ἐξέρχεται ἐλευθέρως. Ἀποκαθισταμένου δ' οὕτως ἐκ νέου τοῦ κωνοειδοῦς δίσκου τοῦ ἐν τῇ κύστει ἄκρου τοῦ καθετήρος ἔλκετε τοῦτον ἀπὸ τοῦ ὀπισθίου ἄκρου αὐτοῦ ἐλαφρῶς πρὸς τὰ ἔξω, ὅτε ἀντιλαμβάνεσθε ἀντιστάσεως τινος, ἥτις ἐμφαίνει τὴν παρὰ τὸν αὐχένα τῆς οὐροδόχου κύστεως παραμονὴν τοῦ δισκοειδοῦς ῥάμφους καὶ τὴν ἐντεῦθεν στήριξιν τοῦ καθετήρος, ὅστις δὲν ἀποπίπτει οὔτε ἔχει ἀνάγκην στηρίξεως. Ἡ δὲ μετέπειτα ἐξαγωγή τοῦ τοιούτου καθετήρος εἴτε πρὸς ἀλλαγὴν αὐτοῦ, εἴτε μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ, εὐκόλος δι' ἑλξεως τυγχάνει οὕσα.

Ἡ ἐπιτυχὴς δ' ἐφαρμογὴ τοῦ παραμένοντος καθετήρος συνίσταται εἰς τὴν καλὴν αὐτοῦ λειτουργίαν, ἐκδηλουμένην διὰ τῆς σιγῆς συνεχοῦς ἐκροῆς τῶν οὕρων δι' αὐτοῦ· διότι ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ὁ ἀσθενὴς ἔχει συχνὰς ἐπείξεις πρὸς οὕρησιν.

Ὁ παραμένων δ' ὁμως καθετήρ ἔχει καὶ τὰ δυσάρεστα αὐτοῦ· προκαλεῖ, ἐπὶ παραδείγματος, οὐχὶ σπανίως οὐρηθρίτιδας, αἰτινές εἰσι παροδικαί, διότι παρέρχονται ὅταν ἀφαιρέσητε τοῦτον, ἀποστήματα περιουρηθρικά ἢ κατὰ τὸ ἄκρον τῆς βάλανου, τὰ ὅποια, ὅπως ἀποφύγητε, δεόν νὰ περιβάλλητε τὴν βάλανον διὰ γάζης ἀντισηπτικῆς ἢ βάμβακος, ὅπως μὴ πιέζητε αὕτη μεταξὺ τοῦ καθετήρος καὶ τῶν χειλέων τοῦ ὑαλίνου ὑποδοχέως· θὰ ἐνεργῇτε δὲ συχνὰς πλύσεις ἀντισηπτικᾶς (διὰ διαλύσεως βορικοῦ ὀξέος $4 \frac{0}{10}$ ἢ νιτρικοῦ ἀργύρου 1 : 1000) τῆς οὐροδόχου κύστεως πρὸς ἀποφυγὴν μολύνσεως καὶ ταύτης διὰ τοῦ καθετήρος, καὶ θ' ἀλλάσσητε συχνὰ τὸν καθετήρα (καθ' ἐκάστην σχεδόν), ἐὰν ἡ κύστις εἴνε λίαν μολυσμένη, ἢ ἀραιότερον ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, ὅπως ἀποφύγητε οὕτω καὶ τὰς ἐπὶ τοῦ ἐν τῇ κύστει ῥάμφους αὐτοῦ ἐπικαθίσεις φωσφορικῶν ἢ οὐρικῶν ἀλάτων, ἧτινα θὰ δυσχεραίνωσι τὴν ἐξαγωγὴν τοῦ καθετήρος. Καὶ ταῦτα μὲν τοιαῦτα.

Νῦν δ' ὁ λόγος περὶ τῆς διαστολῆς τῆς οὐρήθρας. Τὴν διαστολὴν τῆς οὐρήθρας — τὴν προϊούσαν ἰδίως ἢ βαθμιαίαν τοιαύτην — θὰ ἐνεργήσητε κατὰ προτίμησιν ὡς μέθοδον ἐγχειρητικὴν

Διαστολὴ
τῆς οὐρήθρας.

πρὸς θεραπείαν τῶν στενωμάτων τῆς οὐρήθρας, ὡς διὰ μακρῶν εἰς τὰ *περὶ στενωμάτων τῆς οὐρήθρας μαθήματα* μου ἄτινα ἐδίδαξα ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῷ 1888, διέλαβον καὶ ἐν ἰδίῳ τεύχεϊ ἐξέδωκα¹. Ἡ φυσιολογικὴ δὲ καὶ τροποποιητικὴ, οὕτως εἰπεῖν, ἐνέργεια αὐτῆς συνίσταται εἰς τὴν δυναμικὴν αὐτῆς δι' ἐπαφῆς δρᾶσιν καὶ οὐχὶ τὴν μηχανικὴν, καὶ διὰ τοῦτο πρᾶως δεόν νὰ ἐνεργῇτε ταύτην. Πρὸς τοῦτο δὲ δεόν νὰ μεταχειρίζησθε τοιοῦτου ἀριθμοῦ κηρία, ὥστε νὰ εἰσέρχωνται καὶ ἐξέρχωνται ταῦτα εὐκόλως, καὶ οὐχὶ πολλὰ τοιαῦτα διαφόρου ἀριθμοῦ ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ συνεδρίᾳ, οὔτε εἰς συνεδρίας συχνὰς καὶ διὰ βραχέων χρονικῶν διαστημάτων χωρίζομένας.

Τὰ δ' ἐργαλεῖα δι' ὧν θὰ ἐνεργήσητε ταύτην καλοῦνται *κηρία*, τὰ

Εἰκ. 32.

Κηρίον ὑπόσκληρον.

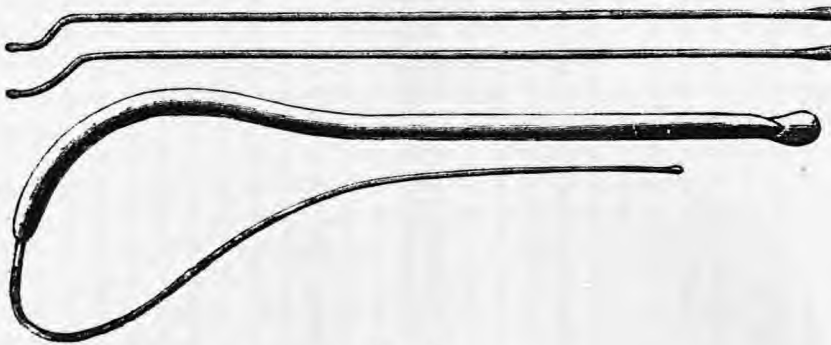
ὅποια γνωρίζετε, διότι ὠμίλησα ὑμῖν περὶ αὐτῶν (Τόμ. Α', σελ. 106). εἶνε δὲ ταῦτα ποικίλα τὸν ἀριθμὸν κατὰ τὴν περίμετρον αὐτῶν, ἀκολουθοῦντα εἰς τοὺς ἀριθμοὺς τῆς διαίρεσεως τῆς παγκοσμίου κλίμακος τοῦ Charrière (Τόμ. Α', σελ. 102).

Εἶνε δὲ ὑπόσκληρα καὶ μεταλλικὰ (εὐθέα καὶ κυρτὰ) κατὰ $\frac{1}{3}$ τοῦ χιλιοστομέτρου αὐξόντα κατ' ἀριθμὸν τὰ μὲν, κατὰ $\frac{1}{6}$ τὰ δέ. Τὰ ὑπόσκληρα εἴτε ἀπολήγουσιν εὐθέως, εἴτε εἶνε εἰς γωνίαν ἀμβλείαν ἢ σπειροειδῶς κεκαμμένα (εἰκ. 33) κατὰ τὸ κυστικὸν ἄκρον αὐτῶν· κατὰ προτίμησιν δὲ ἐκ τούτων θὰ μεταχειρίζησθε τὰ μετ' ἄκρου πυρηνωτοῦ, καὶ οὐχὶ τὰ ὀξέως ἢ κωνοειδῶς ἀπολήγοντα, καὶ ὅταν ἀκόμη μεταχειρίζησθε τριχοειδῆ τοιαῦτα, διότι τὰ οὕτως ἐν γένει ἀπολήγοντα δυνατόν νὰ διατρήσωσι τοὺς ἰστούς

¹ Ε. Καλλιοντζῆ, *Τὰ Στενώματα τῆς οὐρήθρας καὶ ἡ θεραπεία αὐτῶν*. Ἐν Ἀθήναις, 1889.

καὶ νὰ παραγάγῃσι παρὰ φύσιν ὁδόν. Τὰ δ' εὐθέα τριχοειδῆ κηρία δύνασθε ὑμεῖς αὐτοὶ νὰ μεταβάλητε εἰς κεκαμμένα ἢ σπειροειδῆ κατὰ τὸ ἄκρον αὐτῶν, διὰ κάμψεως ἢ περιστροφῆς περὶ στερεόν τι σῶμα τοῦ ἄκρου αὐτῶν καὶ ἐπαλείψεως αὐτοῦ διὰ κολλωδίου.

Τὰ δὲ κυρτὰ μεταλλικὰ κηρία καλούμενα *béniqués* (εἰκ. 33) προσομοιάζουσι πρὸς τοὺς μεταλλικοὺς καθετῆρας, εἰς δὲ τὸ ὑπο-

Εἰκ. 33.

Κηρία ὑπόσκληρα τριχοειδῆ κεκαμμένα κατὰ τὸ ἄκρον αὐτῶν.—Μεταλλικὸν κυρτὸν κηρίον (*béniqué*) μετὰ τοῦ ὁδηγοῦ τριχοειδοῦς κηρίου.

Εἰκ. 34.

Εὐθὺ κηρίον μεταλλικὸν (*béniqué*).

στρόγγυλον κυστιχὸν ἄκρον αὐτῶν φέρουσιν ὅπῃ κοχλιοειδῆ πρὸς συγκοχλίωσιν εἰδικοῦ ὑποσκλήρου κηρίου, ὅπερ χρησιμεύει ὡς ὁδηγὸς κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν αὐτῶν· τὰ δὲ εὐθέα (εἰκ. 34) εἶνε τῶν αὐτῶν ἀριθμῶν τὴν περίμετρον, ἀλλὰ βραχύτερα, μήκους δηλαδὴ 10—15 ἐκ. μ., φέρουσι δὲ καὶ ταῦτα ἐνίοτε ὅπῃ συγκοχλίωσεως κατὰ τὸ κυστιχὸν ἄκρον αὐτῶν, πρὸς συγκοχλίωσιν τοῦ ὁδηγοῦ κηρίου.

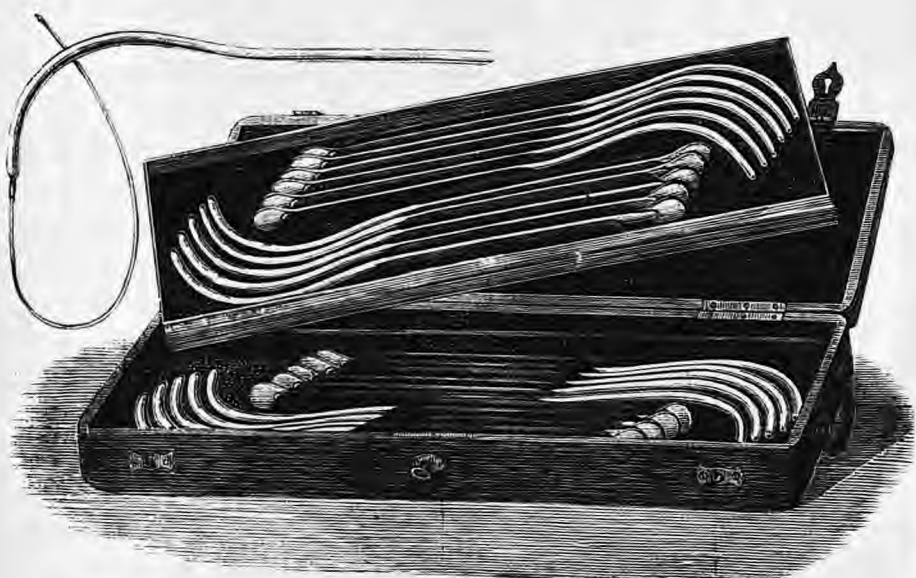
Ὅπως ἐνεργήσητε λοιπὸν διὰ τῶν ὑποσκληρῶν κηρίων τὴν προιοῦσαν διαστολὴν τῆς οὐρήθρας, θ' ἀκολουθήσητε εἰς τοὺς γενικοὺς τοῦ καθετηρισμοῦ κανόνας, καὶ ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ τοῦ στενώματος ἢ τῶν στενωμάτων τῆς οὐρήθρας θὰ μεταχειρισθῆτε τοιοῦτον ἀριθμὸν κηρίου, ὥστε τὸ ἄκρον αὐτοῦ, ἀφοῦ συναντήσῃ τὸ στένωμα καὶ εἰσέλθῃ ἐν αὐτῷ, νὰ δύναται νὰ προχωρήσῃ δι' ἐλαφροῦς προωθήσεως, χωρὶς νὰ μεταχειρισθῆτε πρὸς τοῦτο βίαν, καὶ τοῦ τοιούτου θ' ἀντιληφθῆτε δι' ἐιδικῆς αἰσθήσεως τῆς δεξιᾶς ὑμῶν χειρὸς. Ἐὰν ὅμως τὸ στένωμα δυσκόλως εἶνε διαχωρητόν, ἢ ἀδύνατος ἡ εὕρεσις τῆς εἰσόδου αὐτοῦ τυγχάνῃ οὖσα, ἔστω καὶ διὰ τριχοειδοῦς κηρίου, διότι πολλάκις τὸ στένωμα δὲν ἀντιστοιχεῖ εἰς τὸν εὐθὺν ἄξονα τῆς οὐρήθρας, ἀλλὰ κεῖται κατ' ἄλλην διεύθυνσιν, τότε θὰ προσπαθήσητε ν' ἀνεύρητε τοῦτο ἀναζητοῦντες μετὰ κεκαμμένου ἢ σπειροειδοῦς ἄκρου τριχοειδοῦς κηρίου, ὅτε μετὰ πολλαπλᾶς ἐρεῦνας θ' ἀνεύρητε τέλος αὐτό, διότι κατὰ Després δὲν ὑπάρχει ἀδιαχώρητον στένωμα, ἐφ' ὅσον ἂν ἔστω καὶ στάγδην ἐξέρχωνται τὰ οὖρα ἀπὸ τῆς οὐρήθρας.

Ἐὰν δ' ἐμπέσητε εἰς στένωμα τοιοῦτον σκληρὸν καὶ λίαν ἐκσεσημασμένον, τοῦ ὁποίου τὴν προιοῦσαν διαστολὴν δὲν δυνήθητε νὰ ἐξακολουθήσητε, τότε ἐγκαταλείπετε ἐν αὐτῷ παραμένον κηρίον τριχοειδὲς τοιοῦτον, ὥστε εὐκόλως νὰ εἰσέρχεται καὶ ἐξέρχεται τοῦτο, καὶ στηρίζετε μάλιστα αὐτὸ καταλλήλως, ὥσπερ εἰς τὰ περὶ παραμένοντος καθετηρῶς (σελ. 85) διέλκρον, ἐπὶ 24 ἢ 48 ὥρας, ὅτε ἀφαιρουμένου τούτου ἀναλαμβάνετε τὴν προιοῦσαν διαστολὴν, δι' αὐξόντων ἀριθμῶν κηρίων εὐοδίζοντες δύο ἢ τρία τοιαῦτα τὸ ἐν μετὰ τὸ ἄλλο ἐν τῇ αὐτῇ συνεδρίᾳ, καὶ ἐγκαταλείποντες ταῦτα ἐπὶ τινα μόνον λεπτὰ ἐν τῇ οὐρήθρᾳ. Τὰς συνεδρίας δὲ ταύτας θὰ ἐπαναλαμβάνητε ἐφάπαξ κατὰ 48 ὥρας, εἰς ἐκάστην δὲ μεταγενεστέρα τοιαύτην θ' ἄρχησθε τῆς προιούσης διαστολῆς διὰ τῆς εἰσαγωγῆς ἐν τῇ οὐρήθρᾳ τοῦ προτελευταίου ἀριθμοῦ τοῦ κηρίου, ἐξ ὧν μετεχειρισθῆτε εἰς τὴν τελευταίαν συνεδρίαν ἐπὶ παραδείγματος, ἐὰν μετεχειρισθῆτε σήμερον τοὺς ἀριθμοὺς 9 - 10 - 11, μεθαύριον θ' ἄρξῃσθε ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ 10 καὶ οὕτως ἐφεξῆς.

Ἐὰν δὲ, ὡς πρωτόπειροι, ἀποπειραθῆτε ταχεῖαν προιοῦσαν δια-

στολήν, πιθανόν νά προκαλέσητε δυσάρεστα τοπικά καὶ γενικά φαινόμενα, ἅτινα θ' ἀναγκάσωσιν ὑμᾶς οὐ μόνον ν' ἀναστείλητε ἐπὶ τινὰ χρόνον τὴν βραδείαν προϊούσαν διαστολήν, ἀλλὰ καὶ νά κατέλθῃτε τοῦ ἀριθμοῦ τῆς περιμέτρου τῶν κηρίων, ἅτινα προηγουμένως μετεχειρίσθητε.

Εἰς τὰς πολλὰς τῶν περιπτώσεων θὰ ἐπιτύχητε τῆς διαστολῆς

Εἰκ. 35.

Μεταλλικά κηρία κυρτά (béniqué).

τῶν στενωμάτων τῆς οὐρήθρας τῇ χρήσει τῶν κοινῶν ὑποσκληρῶν κηρίων καὶ θὰ φθάσητε μέχρι τοῦ φυσιολογικοῦ εὗρους τῆς οὐρήθρας διὰ τῆς διόδου τοῦ ἀριθμοῦ 20 τῆς κλίμακος τοῦ Charrière. Εἰς ἄλλας ὅμως οὐδὲν θὰ κατορθώσητε, ἢ θὰ φθάσητε μέχρις ἀριθμοῦ τινος, πέρα τοῦ ὁποίου ἀδύνατος ἡ διαστολή δι' αὐτῶν. Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας δεόν νά μεταχειρισθῇτε τὰ μεταλλικά κυρτά κηρία μετὰ ὁδηγοῦ κηρίου ἢ ἄνευ αὐτοῦ (εἰκ. 35). Ἀντιστοιχοῦσι δὲ καὶ

ταῦτα πρὸς τὴν κλίμακα Charrière καὶ προϊόντως αὐξάνονται κατὰ $\frac{1}{8}$ τοῦ χιλιοστομέτρου, ἀλλ' οἱ ἀριθμοὶ αὐτῶν εἶνε διπλοῖ, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν σχέσιν αὐτῶν πρὸς τὰ ὑποσκληρα κηρία· ὁ ἀριθμὸς ἐπὶ παραδείγματος 24 τῶν μεταλλικῶν κηρίων Béniqué ἀντιστοιχεί πρὸς τὸν ἀριθμὸν 12 τῶν ὑποσκληρῶν κηρίων καὶ οὕτως ἐφεξῆς, τῆς αὐτῆς πάντοτε κλίμακας τοῦ Charrière. Καὶ ταῦτα δὲ θὰ μεταχειρισθῇτε κατὰ τοὺς γενικοὺς κανόνας τοῦ καθετηρισμοῦ διὰ μεταλλικῶν καθετήρων, μετὰ μεγάλης προαίτητος καὶ οὐδεμιᾶς βίας, μετὰ ὁδηγοῦ κηρίου ἢ ἄνευ αὐτοῦ· ὡς πρωτοπείρους δὲ συμβουλεύω ὑμᾶς νὰ μεταχειρίζεσθε πάντοτε τὸ ὁδηγὸν κηρίον, ὅταν δὲ προσκλήσησθε πείραν τινα, δύνασθε καὶ ἄνευ τούτου νὰ ἐνεργήτε δι' αὐτῶν τὴν προϊοῦσαν διαστολὴν. Τὸ ὁδηγὸν κηρίον εἶνε, ὡς βλέπετε, λεπτὸν τριχοειδές, φέρεται δὲ εἰς τὸ ὀπίσθιον αὐτοῦ ἄκρον λεπτὸν μεταλλικὸν κοιλίαν· τὸ κηρίον δὲ τοῦτο εὐοδιάζετε ἐν τῇ οὐρήθρᾳ μέχρι τῆς οὐροδόχου κύστεως, ὅταν δὲ ὁ μεταλλικὸς λεπτὸς κοιλίας φθάσῃ πρὸς τὸ ἐξωτερικὸν στόμιον τῆς οὐρήθρας, ἐνεργεῖτε τὴν συγκοχλίωσιν ἀσφαλῶς τοῦ κυστικοῦ ἄκρου τοῦ μεταλλικοῦ κηρίου, ὡς ἐβλέπετέ με ποιοῦντα εἰς τὴν χειρουργικὴν κλινικὴν τοῦ ἀξιοτίμου καθηγητοῦ κ. Ἰουλίου Γαλβάνη, ἐν τῷ Δημοτικῷ Νοσοκομείῳ Ἀθηνῶν «Ἐλπίδι», ἀκολουθοῦντες δ' εἰς τοὺς γενικοὺς κανόνας τοῦ καθετηρισμοῦ προωθεῖτε τὸ μεταλλικὸν κηρίον μετὰ τοῦ τριχοειδοῦς ὁδηγοῦ τοιοῦτου ἐν τῇ κύστει προσέχοντες τὸν νοῦν μὴ τοῦτο (τὸ τριχοειδές) ἐνδιπλωθῇ ἐν τῇ οὐρήθρᾳ, πράως πάντοτε δρῶντες, καὶ φθάνετε οὕτω μέχρι τῆς οὐροδόχου κύστεως. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ ὁδηγὸν κηρίον ἐνδιπλοῦται ἐν τῇ οὐροδόχῳ κύστει, πρὸς ἀποφυγὴν δὲ θραύσεως αὐτοῦ, ἰδίως κατὰ τὸ ὕψος τῆς συγκοχλίωσεως αὐτοῦ, δέον ἢ κύστις νὰ μὴ ᾖ κενὴ ἀλλὰ νὰ περιέχῃ οὐρον, ἔαν δὲ πρὸ μικροῦ οὐρησεν ὁ πάσχων, τότε ἐγγέετε δι' αὐτοῦ βορικοῦ ὀξέος ἐν αὐτῇ. Τὴν εἰσπαγωγὴν τοῦ πρώτου τούτου μεταλλικοῦ κηρίου, ὅπερ ἀφίνετε δευτερόλεπτά τινα ἐν τῇ οὐρήθρᾳ, ἐπακολουθεῖ ἡ εἰσπαγωγὴ δευτέρου προϊόντος ἀριθμοῦ τρίτου καὶ τετάρτου, εἰς ἐκάστην δηλαδὴ συνεδρίαν εὐοδιάζετε τέσσαρας ἀριθμοὺς ἀλληλοδιαδόχως. Τοιαύτας δὲ συνεδρίας ἐνεργεῖτε κατὰ 48 ὥρον ἐπάπαζ, ἀρχόμενοι πάντοτε κατὰ τὴν ἐπιούσαν συνεδρίαν ἀπὸ τοῦ

μικροτέρου ἀριθμοῦ τῶν δύο τελευταίων, οὓς μετεχειρίσθητε κατὰ τὴν προηγουμένην τοιαύτην· ἐὰν ἐπὶ παραδείγματος μετεχειρίσθητε χθές τοὺς ἀριθμοὺς 20-21-22-23, αὐριον θ' ἄρξησθε ἀπὸ τοῦ 22 καὶ οὕτως ἐφεξῆς.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὴν χρῆσιν τῶν εὐθέων μεταλλικῶν κηρίων μετὰ ὀδηγοῦ κηρίου ἢ ἄνευ αὐτοῦ, ταῦτα θὰ μεταχειρίσθητε ἐπὶ στενωμάτων μόνον τῆς σφραγγῶδους μοίρας τῆς οὐρήθρας, οὐδὲν δὲ τὸ ἴδιον παρουσιάζει ἡ χρῆσις αὐτῶν.

Εἰς τινὰς δ' ὅμως περιπτώσεις, μεθ' ὅλην τὴν χειρουργικὴν ὑμῶν δεξιότητα, δὲν θὰ δυνηθῇτε νὰ εὐοδιάσσητε, ἔστω καὶ τριχοειδὲς κηρίον, ἐν τῇ οὐρήθρᾳ στενωματίου τινός, ὅπως ἄρξησθε τῆς προοιούσης βαθμιαίας ἢ βραδείας διαστολῆς. μὴ σπεύσητε δὲ νὰ κηρύξητε τὸ στένωμα ἀδιαχώρητον, ἀλλὰ μεταχειρίσθητε τὸ τριχοειδὲς κηρίον τὸ περιέχον λεπτότατον σιδηροῦν στείλειον, τοῦ φίλου μου Bazy χειρουργοῦ ἐν τῷ Νοσοκομείῳ Beaujon τῶν Παρισίων, τὸ ἄκρον τοῦ ὁποίου θὰ κατορθώσητε νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ στένωμα. Ἐὰν δὲ μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ προσθίου ἄκρου τοῦ κηρίου ἀδύνατος ἢ ἀκόδοτος τοῦ σώματος αὐτοῦ, τότε ἐπαφίνετε τὴν εἰσέλθοῦσαν μοῖραν ἐν τῷ στενώματι ἐπὶ μίαν τοῦλάχιστον ὥραν, ἐμπιστευόμενοι τὴν διακράτησιν αὐτοῦ εἰς αὐτὸν τοῦτον τὸν πᾶσχοντα, ὅτε ἀφαιροῦντες αὐτὸ ἄρξεσθε, ὡς τὰ πολλὰ, εὐκόλως τῆς προοιούσης διαστολῆς. Ἐπίσης ἡ χρῆσις γενικοῦ θερμοῦ λουτροῦ τὰ μέγιστα θὰ διευκολύνῃ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ τριχοειδοῦς κηρίου, οὐδὲν δὲ δύναται ἡ γενικὴ ἢ τοπικὴ ἀναίσθησία.

Ἐὰν ὁ στενωματίας ἔχῃ καὶ συμπτωματικὴν κυστίτιδα, μεγάλως θὰ ὠφελήσῃ αὐτὸν ἡ πλύσις τῆς οὐροδόχου κύστεως αὐτοῦ, ἣν θὰ ἐνεργῇτε εὐθὺς ἀμέσως μετὰ πᾶσαν συνεδρίαν προοιούσης διαστολῆς διὰ διαλύσεως νιτρικοῦ ἀργύρου ἐν ἀναλογίᾳ 1:1000. Ἐὰν δὲ φέρῃ καὶ χρονίαν μολυσματικὴν οὐρηθρίτιδα, θὰ ἐνεργήσῃτε ἐν τῇ οὐρήθρᾳ ἐνσταλάξεις νιτρικοῦ ἀργύρου ἐν ἀναλογίᾳ 1:50, καθ' ὃν τρόπον θὰ ὑποδείξω ὑμῖν εἰς τὰ περὶ ἐνσταλάξεων.

Ἐὰν δ' ὅμως καὶ διὰ τῆς χρήσεως τῶν μεταλλικῶν κηρίων, ἅτινα μεθοδικώτατα εὐοδιάζετε, ἡ προοιούσα διαστολὴ ἀδύνατος ἢ ἀτελής, ἢ ἐπιπλοκαὶ ἀνεφάνησαν, τότε δέον νὰ καταφύγητε εἰς τὴν ἐκτελε-

σιν τῆς ἐσωτερικῆς οὐρηθροτομίας, περὶ τῆς ὁποίας διὰ μακρῶν θὰ διαλάβω βραδύτερον.

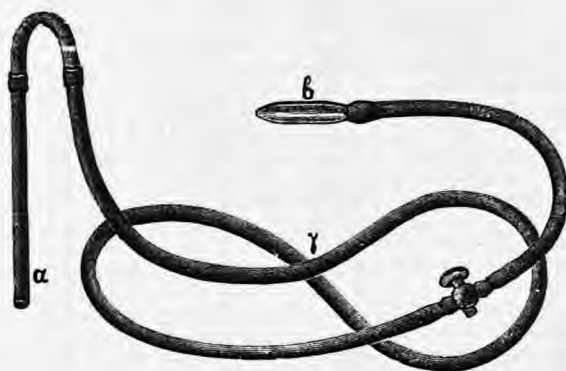
Ἐνέσεις ἐν τῇ
οὐρήθρᾳ.

Νῦν δ' ὁ λόγος ἔστω περὶ τῶν ἐνέσεων ἐν τῇ οὐρήθρᾳ.

Ἐνίοτε δὴλα δὴ θὰ παραγγείλητε ἐνέσεις φαρμακευτικὰς ἐν τῇ οὐρήθρᾳ, αἵτινες σήμερον σπανίως εἶνε ἐν χρῆσει. Πρὸς τοῦτο κατάλληλοι εἶνε μικραὶ ὑάλιναὶ σύριγγες μετὰ κορύνης καλῶς ἐφαρμοζομένης καὶ ῥύγχους οὐχὶ λεπτῶς καὶ ὀξέως ἀπολήγοντος, ἀλλὰ τούναντίον ἀμβλέος καὶ ὑποστρογγύλου ἢ κωνοειδοῦς χωρητικότητος 8 ἢ 10 γραμμαρίων. Τὸ ἄκρον τοῦτο, μετὰ τὴν πλήρωσιν τῆς σύριγγος ὑπὸ τῆς φαρμακευτικῆς διαλύσεως, ἐφαρμόζετε ὑπὸ τοὺς γνωστούς ὑμῖν κανόνας τῆς ἀντισηψίας εἴτε ὑμεῖς εἰς τὸ στόμιον τῆς οὐρήθρας τοῦ ὑπτίως κατακεκλιμένου πάσχοντος ἢ αὐτὸς οὗτος ὁ πάσχων, ἐνῷ ταυτοχρόνως ὑμεῖς ἐνεργεῖτε τὴν τάσιν τοῦ πέους τοῦ πάσχοντος διὰ τῆς ἀριστερᾶς ὑμῶν χειρός, ἢ ἐνεργεῖ ταύτην αὐτὸς οὗτος ὁ πάσχων διὰ τῆς ἀριστερᾶς αὐτοῦ χειρός. Καὶ ἐὰν μὲν ἡ πίεσις ἐπὶ τοῦ στομίου τῆς οὐρήθρας δὲν εἶνε ἐρμητικὴ, τὸ ἐγγεόμενον ὑγρὸν ἐκρέει πρὸς τὰ ἔξω καὶ οὕτω δὲν φθάνει μέχρι τοῦ βολβοῦ τῆς οὐρήθρας, ὅπου ἡ ἔδρα συνήθως τῆς χρονίως μολυσματικῆς οὐρηθρίτιδος· ἐὰν δ' ὁμοῦς τούναντίον εἶνε ἐρμητικὴ, τότε ἐγχέετε τὸ ἥμισυ τῆς σύριγγος καὶ ἀφίνετε νὰ ἐκχυθῇ τοῦτο, ὅτε ἀμέσως ἐφαρμόζετε ἐκ νέου τὸ ἀμβλὺ ὑάλινον ῥάμφος τῆς σύριγγος, πιέζετε ἐρμητικῶς ἐπὶ τὸ στόμιον τῆς οὐρήθρας καὶ ἐγχέετε ἐκ νέου τὸ ὑπόλοιπον ὑγρὸν, διακρατοῦντες αὐτὸ ἐν τῇ οὐρήθρᾳ ἕρ' ὅσον νομίζετε ἀναγκαῖον. Οὕτω πράττοντες δὲν κινδυνεύετε νὰ παραβιάσῃτε τὴν εἴσοδον τῆς ὑμενώδους μοίρας τῆς οὐρήθρας καὶ νὰ μολύνῃτε ταύτην διὰ τῆς μεταδόσεως τῆς παθήσεως τῆς προσθίας οὐρήθρας, ὅπερ συνέβαινεν ἄλλοτε καὶ συμβαίνει καὶ σήμερον ἕνεκα κακῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐνέσεων τούτων. Πολλῷ δὲ συχνότερον τῶν ἐνέσεων θὰ ἐνεργήσῃτε πλύσεις τῆς προσθίας οὐρήθρας· τὰς πλύσεις ταύτας θὰ ἐνεργήσῃτε εἴτε διὰ κυλινδρικοῦ κλυστήρος ἢ κατ'αιονητηρίου συσκευῆς (εἰκ. 118—119—124 T.A.) ἄνευ καθετήρος, ἢ μετὰ τῶν αὐτῶν συσκευῶν καὶ καθετήρος.

Πρὸς τοῦτο ὑπτίως κατακλίναντες τὸν πάσχοντα διενεργεῖτε διὰ τοῦ κυλινδρικοῦ κλυστήρος ἢ κατ'αιονητηρίου συσκευῆς, πεπληρωμένης ὑπὸ τῆς δεινῆς ἢ δεινῆς ἀντισηπτικῆς διαλύσεως, τὴν πλύ-

σιν τῆς βαλάνου τῆς ἀκροποσθίας τοῦ ἐξωτερικοῦ στομίου τῆς οὐρήθρας, καὶ διανοίγοντες τὰ χεῖλη τούτου διὰ τῶν δακτύλων τῆς ἀριστερᾶς ὑμῶν χειρός, καὶ αὐτῆς τῆς σκαφοειδοῦς κοιλότητος· τούτων γενομένων εὐοδιάζετε τὸ ρύγχος τῆς κυλινδρικής σύριγγος ἢ τῆς καταιονητηρίου συσκευῆς εἰς τὸν αὐλὸν τῆς οὐρήθρας καὶ χωρὶς νὰ προσαρμόσῃτε τοῦτο ἐρμητικῶς ἐνεργεῖτε δι' ἀνοικτοῦ οὕτως εἰπεῖν στομίου τὴν πλύσιν πιέζοντες καταλλήλως τὴν κορυφὴν τῆς σύριγγος ἢ ὑψοῦντες καταλλήλως τὴν καταιονητήριον συσκευήν. Ἐὰν θελήσῃτε μετὰ κεκλεισμένου στομίου τῆς οὐρή-

Εἰκ. 36.

Σίφων τοῦ Janet πρὸς πλύσιν τῆς οὐρήθρας.

θρας νὰ ἐνεργήσῃτε τὴν πλύσιν, τότε θὰ προσαρμόσῃτε ρύγχος ἀμβλύ ὑάλινον, ὅπερ ἐρμητικῶς προσαρμόζετε εἰς τὸ στόμιον τῆς οὐρήθρας, ἀλλὰ κινδυνεύετε τότε νὰ παραβιάσῃτε τὴν εἴσοδον τῆς ὑμενώδους μοίρας τῆς οὐρήθρας, καὶ οὕτω τὸ ὑγρὸν θὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν ὀπισθίαν οὐρήθραν. Οἱ σύγχρονοι δὲ κυλινδρικοὶ ὑάλινοι κλυστήρες τοῦ Guyon καὶ Abarran φέρουσι τοιαῦτα ἐπιπρόσθετα ὑάλινα ἀμβλέα κυλινδρικά ρύγχη, τὰ ὅποια θὰ προσαρμόσῃτε εἰς τὸ ἐξ ἀργύρου ὀξὺ ρύγχος τοῦ κλυστήρος (εἰκ. 18). Δύνασθε μάλιστα πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν αὐτῶν πλύσεων νὰ μεταχειρισθῇτε καὶ τὸν εἰδικὸν σίφωνα τοῦ Janet (εἰκ. 36) μετὰ ρύγχους ὑαλίνου, οὗτινος

τὸ ὀπίσθιον εὐθὺ ἄκρον (α) ἐμβυθίζετε εἰς φιάλην περιέχουσαν τὸ ἀντισηπτικὸν ὑγρὸν τῆς πλύσεως, τὸ δὲ ἐλεύθερον ὑάλινον (β) ῥύγχος διευθύνετε εἰς τὸ στόμιον τῆς οὐρήθρας, ἅψ' οὐ σχηματίσσετε προηγουμένως κενὸν ἐν τῷ ἐλαστικῷ σωλῆνι (γ) δι' ἀπομυζήσεως διὰ κυλινδρικοῦ κλυστήρος ἀπὸ τοῦ ὑαλίνου ῥύγχους πρὸς ἐκροήν τοῦ ἀντισηπτικοῦ ὑγροῦ.

Πλύσις προσ-
θίας οὐρήθρας.

Ὅπως δ' ὁμως ἐνεργήσετε τὴν πλύσιν τῆς προσθίας οὐρήθρας διὰ καθετήρος καὶ κλυστήρος, εὐοδιάζετε ἐν αὐτῇ μέχρι τῆς βολβώδους μοίρας αὐτῆς καθετήρα ἐλαστικὸν τοῦ Nelaton ἐπὶ παραδείγματος ἢ ἐλαφρῶς ὑπόσκληρον ταιοῦτον μετὰ δύο πλαγίων τρημάτων κατὰ τὸ ῥάμφος αὐτῶν, ἀνάλογον πρὸς τὴν ἡλικίαν τοῦ πάσχοντος καὶ διαμέτρου μικροτέρας τοῦ φυσιολογικοῦ ἔυρους τῆς οὐρήθρας· ἐνῷ δὲ διὰ τῆς μιᾶς αὐτοῦ χειρὸς ὁ πάσχων διατείνει τὸ πέος, διὰ τῆς ἐτέρας διακρατεῖ τὸν καθετήρα κατὰ τὴν μοῖραν αὐτοῦ ἐκείνην τὴν ἀντιστοιχοῦσαν εἰς τὸ στόμιον τῆς οὐρήθρας, ὑμεῖς δὲ διὰ τῆς ἀριστερᾶς ὑμῶν χειρὸς συλλαμβάνετε τὸ ὀπίσθιον ἄκρον τοῦ καθετήρος, ὅπερ προσαρμόζετε εἰς τὸ ῥύγχος τοῦ πλήρους κυλινδρικοῦ κλυστήρος ἢ τῆς καταιονητήριου συσκευῆς καὶ ὠθοῦντες τὴν κορύνην τοῦ κλυστήρος ἢ ὑψοῦντες τὴν καταιονητήριον συσκευὴν ἐνεργεῖτε τὴν πλύσιν τῆς προσθίας οὐρήθρας, τὸ δὲ ἐγγεόμενον ὑγρὸν ἐξέρχεται εὐκόλως διὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ στομίου τῆς οὐρήθρας.

Πλύσις ὀπί-
σθίας οὐρήθρας.

Ὅπως δ' ὁμως ἐνεργήσετε πλύσιν καὶ τῆς ὀπισθίας οὐρήθρας, θὰ εἰσαγάγητε τὸ ῥάμφος τοῦ καθετήρος ἐν τῇ προστατικῇ μοίρᾳ τῆς οὐρήθρας. Ἵνα δὲ βεβαιωθῇτε περὶ τοῦ τοιοῦτου καὶ ἰδίως ὅτι τὰ πλάγια τρήματα αὐτοῦ εὐρύνονται ἐν αὐτῇ, θὰ προωθήσετε τὸ ῥάμφος ἐν αὐτῇ τῇ οὐροδόχῳ κύστει καὶ θὰ κενώσετε τὸ περιεχόμενον αὐτῆς μετὰ τοῦτο ἔλκετε τὸν καθετήρα μικρὸν πρὸς τὰ ἐξω οὕτως ὥστε τὸ ῥάμφος αὐτοῦ νὰ σταματήσῃ εἰς τὴν προστατικὴν μοῖραν τῆς οὐρήθρας, ὅπερ ἐκδηλοῦται διὰ τῆς ἐνέσεως μικρᾶς ποσότητος ἀντισηπτικοῦ ὑγροῦ διὰ τοῦ κυλινδρικοῦ κλυστήρος εἰς τὸν καθετήρα, ὅτε τὸ τοιοῦτο δὲν πρέπει νὰ ἐξέρχεται μῆτε διὰ τοῦ καθετήρος μῆτε διὰ τῆς οὐρήθρας, καὶ τότε ὠθεῖτε μικρὸν πρὸς τὴν οὐροδόχον κύστιν τὸ ῥάμφος ὅτε τὸ ὑγρὸν ἐκρέει, ἔλκετε μικρὸν πρὸς τὰ

ἔξω καὶ τὸ τοιοῦτο παύεται, ὅτε ἀσφαλῶς εὐρίσκεται τὸ ῥάμφος ἐν τῇ προστατικῇ μοίρᾳ τῆς οὐρήθρας. Τούτου γενομένου, ὥς εἴτε κατὰ μικρὰς ποσότητος ἀλληλοδιαδόχως τὸ ἀντισηπτικὸν ὑγρὸν τοῦ κυλινδρικοῦ ὑμῶν κλυστήρος καὶ ἐνεργεῖτε οὕτω τὴν πλῆσιν τῆς ὀπισθίας οὐρήθρας, ἢ τὸν γαργαρισμὸν αὐτῆς κατὰ τὴν ἔκφρασιν τοῦ Guyon. Ἐν τέλει δ' ὥς εἴτε τὸ ῥάμφος ἐν αὐτῇ τῇ οὐροδόχῳ κύσσει καὶ ἐνεργεῖτε καὶ τὴν πλῆσιν ταύτης, ὅτε ἀφαιρεῖτε τὸν καθετῆρα.

Τελευταῖον δ' ὅπως ἐκτελέσητε πλῆσιν ταυτοχρόνως τῆς ὀπισθίας καὶ τῆς προσθίας οὐρήθρας διὰ καθετῆρος, θὰ ἐνεργήσητε ὡς ἐξῆς· ἀφ' οὗ δῆλα δὴ ἐν ὑπτίᾳ πάντοτε κατακλίσει εὐρισκόμενου τοῦ πάσχοντος ἀποπερατώσητε ὡς ἀνωτέρω τὴν πλῆσιν τῆς ὀπισθίας οὐρήθρας, πρόκειται δὲ ν' ἀφαιρέσητε τὸν καθετῆρα, τότε κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν τούτου, ἣν ἐνεργεῖτε βραδέως καὶ οὐχὶ ἀποτόμως, ἐνῶ ἤδη τὸ ῥύγχος τοῦ κλυστήρος εἶνε προσηρμοσμένον πρὸς τὸ ὀπίσθιον ἄκρον τοῦ καθετῆρος, ἐξακολουθεῖτε ἐγγλέοντες τὸ ὑγρὸν τοῦ κυλινδρικοῦ κλυστήρος, καὶ οὕτω διενεργεῖτε καὶ τὴν πλῆσιν τῆς προσθίας οὐρήθρας. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι καθ' οἷονδῆποτε τρόπον καὶ ἐὰν ἐνεργήσητε πλῆσιν τῆς οὐρήθρας, δεόν ὁ ἀσθενὴς νὰ οὐρήσῃ πάντοτε πρὸ τῆς πλύσεως.

Πλύσις προ-
σθίας καὶ ὀπι-
σθίας οὐρήθρας.

Μ Α Θ Η Μ Α Λ Β'

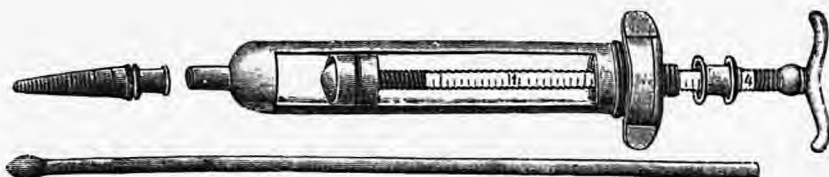
Κύριοι,

Ὁ λόγος ἔσται σήμερον περὶ τῶν ἐνσταλάξεων ἐν τῇ οὐρήθρᾳ.

Πρὸς θεραπευτικὸν δῆλα δὴ σκοπὸν, οὐχὶ σπανίως. θὰ ἐνσταλάξῃτε ἐν τῷ αὐτῷ τῆς οὐρήθρας βραδέως καὶ κατὰ σταγόνας τὴν μίαν μετὰ τὴν ἄλλην, καὶ ὠρισμένον ἀριθμὸν αὐτῶν, εἰς περιγεγραμμένην μοῖραν αὐτοῦ διαφόρους φαρμακευτικὰς διαλύσεις (νιτρικοῦ ἀργύρου-θειικοῦ χαλκοῦ-κοκκίνης-ἄχνης ὑδραργύρου-κτλ.), τὸ τοιοῦτο δὲ καλεῖται ἐνσταλάξις. Τὰς τοιαύτας δ' ἐνσταλάξεις τὸ πρῶτον ἐφήρμοσεν ὁ καθηγητὴς Guyon τῷ 1867. Πρὸς τοῦτο θὰ μεταχειρισθῇτε τὴν εἰδικὴν κυλινδρικὴν σύριγγα ἢ τὸν ἐνσταλά-

Ἐνσταλάξις
ἐν τῇ οὐρήθρᾳ.

κτην τοῦ Guyon, ὃν περιέγραψα (εἰκ. 37) ὑμῖν εἰς τὰ περί κυλινδρικῶν κλυστήρων (ὄρα Τόμ. Α', σελ. 97). Συνίσταται δὲ οὗτος ἐξ ὑάλου καὶ μετάλλου ἢ ὑάλου καὶ ἐσκληρυσμένου κόμματος καὶ ῥύγχους ἐπιπροσθέτου· ἡ χωρητικότης δ' αὐτοῦ εἶνε περίπου 4 γραμμαρίων. Ἡ δὲ λειτουργία τοῦ ἐνσταλάκτου γίνεται διὰ κοχλιοειδῶν περιστροφῶν τῆς κορύνης αὐτοῦ, ἃς μεταδίδετε αὐτῇ διὰ στροφῆς τῆς λαβῆς αὐτῆς, εἰς τὸ ῥύγχος δὲ τὸ ἐπιπρόσθετον τοῦ ἐνσταλάκτου, τὸ ὁποῖον ἐφαρμόζετε εἰς τὸ πρόσθιον μέρος αὐτοῦ, δέον νὰ ἐφαρμόσητε ἀκριβῶς τὸ ὀπίσθιον ἄκρον τοῦ λεπτοῦ καθετήρος τῆς ἐνσταλάξεως, ὅστις προσομοιάζει πρὸς τὰ ὑπόσκληρα ἐξεταστικὰ κηρία τῆς οὐρήθρας μετὰ κωνοειδοῦς ἄκρου, σὺν τῇ δια-

Εἰκ. 37.

Ἐνσταλάκτης τοῦ Guyon μετὰ τοῦ καθετήρος αὐτοῦ.

φορᾷ ὅτι εἶνε κοῖλος καὶ ἀκριβῶς εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ κώνου φέρει τρῆμα μοναδικόν.

Ὅπως ἐνεργήσητε λοιπὸν τὴν ἐνστάλαξιν, θὰ πληρώσητε ἐν πρώτοις τὸν ἐνσταλάκτην τῆς δεινῆς ἢ δεινῆς φαρμακευτικῆς διαλύσεως, καὶ ἀφοῦ προσαρμόσητε εἰς τὸ στρογγύλον αὐτοῦ ῥύγχος τὸ ἐπιπρόσθετον ὅζῳ τοιοῦτο, θὰ προσαρμόσητε ἐπίσης ἐπὶ τοῦ τελευταίου τούτου τὸν εἰδικὸν λεπτὸν ὑπόσκληρον καθετήρα τῆς ἐνσταλάξεως· ἀφοῦ δὲ πάλιν διὰ περιστροφικῶν κινήσεων τῆς λαβῆς τῆς κορύνης κατωθήσητε τὸ περιεχόμενον τοῦ ἐνσταλάκτου μέχρι τῆς ἐμφανίσεως αὐτοῦ εἰς τὸ τρῆμα τοῦ κωνοειδοῦς ἄκρου τοῦ καθετήρος τῆς ἐνσταλάξεως, ἐξωθοῦντες οὕτω τὸν ἐν αὐτῷ ἀτμοσφαιρικὸν ἀέρα, παρατηρεῖτε ὅτι ἐκάστη ἡμίσεια στροφή τῆς λαβῆς

τῆς κορύνης τοῦ ἐνσταλάκτου ἀποδίδει μίαν σταγόνα τῆς φαρμακευτικῆς διαλύσεως ἀπὸ τοῦ τρήματος τοῦ ἄκρου τοῦ καθετήρος.

Παρασκευάσαντες οὕτω τὸν ἐνσταλάκτην, παραγγέλλετε εἰς τὸν πάσχοντα νὰ οὐρήσῃ καὶ κατόπιν νὰ κατακλιθῇ ὑπτίως. Ἐὰν ἡ οὐρήθρα αὐτοῦ πυορροῇ ἀφθόνως, δύνασθε πρὸ τῆς ἐνσταλάξεως νὰ ἐνεργήσητε πλῦσιν ταύτης μετ' ἀνοικτοῦ ἢ κεκλεισμένου στομίου αὐτῆς δι' ἀντισηπτικῆς τινος διαλύσεως ἢ ὕδατος ἀπεστείρωμένου καὶ κυλινδρικῆς τινος σύριγγος, καὶ νὰ ἀποσπογγίσῃτε τὸν κύλὸν αὐτῆς τῇ χρήσει τῆς οὐρηθρικῆς λαβίδος (εἰκ. 42) τοῦ Guyon ἢ τοῦ Collin (σελ. 72, Τόμ. Α'), ἣν εὐοδιάζετε ἐν τῇ οὐρήθρᾳ φέρουσιν εἰς τὸ πρόσθιον ἄκρον αὐτῆς μικρὰν σφαῖραν ἐκ βάμβακος ὑδροφίλου.

Καὶ ἐὰν μὲν πρόκειται νὰ ἐνεργήσητε ἐνστάλαξιν ἐν τῇ προσθίᾳ οὐρήθρᾳ, δέον τὸ κωνοειδὲς ἄκρον τοῦ καθετήρος νὰ ᾖ ὡπωσδήποτε μεγάλου ἀριθμοῦ ἀναλόγου πρὸς τὸ φυσιολογικὸν εὖρος τοῦ κύλου τῆς οὐρήθρας (ἀρ. 20 ἢ 18 ἢ 16 τῆς κλίμακος τοῦ Charrière ἣν γνωρίζετε (Τόμ. Α', σελ. 102), ἰδίως μάλιστα ὅταν προτίθεσθε νὰ ἐντοπίσητε τὴν ἐνέργειαν τῆς ἐνσταλάξεως εἰς ὠρισμένην μοῖραν τῆς προσθίας οὐρήθρας, ὡς ἐπὶ παραδείγματος τὴν βολβώδη. Εἰσάγετε λοιπὸν τὸ κωνοειδὲς ἄκρον ἐν τῇ οὐρήθρᾳ, κατὰ τοὺς γνωστούς ὑμῖν κανόνας, διὰ τῆς δεξιᾶς ὑμῶν χειρὸς, ἐνῶ διὰ τῆς ἀριστερᾶς διατείνετε τὸ πέος τοῦ πάσχοντος, τοῦ πάσχοντος δὲ διακρατοῦντος τὸν ἐνσταλάκτην, διευθύνετε τοῦτο μέχρι τῆς ἀρχῆς τῆς ὑμενώδους μοίρας αὐτῆς φέροντες τὸ πρόσθιον ἄκρον τοῦτου ἐν ἐπαφῇ μετὰ τῆς ὑμενώδους μοίρας, ὅτε θ' ἀπαντήσητε πρόσκομμα φυσιολογικόν· τότε ἔλκετε μικρὸν πρὸς τὰ ἔξω τὸ κωνοειδὲς ἄκρον (1 ἐκ. μ.) καὶ διὰ περιστροφικῶν κινήσεων τῆς λαβῆς τῆς κορύνης τοῦ ἐνσταλάκτου ἐνσταλάξετε κατὰ τὴν μοῖραν ταύτην τῆς οὐρήθρας βραδέως σταγόνας τινὰς (5 — 8 — 10) τῆς φαρμακευτικῆς διαλύσεως, διακρατεῖτε οὕτω καθετήρα καὶ ἐνσταλάκτην ἐπὶ τινὰ λεπτὰ (1' — 2') τῆς ὥρας, καὶ ἀμέσως εἴτα ἀφαιρεῖτε τὸν καθετήρα. Δύνασθε μάλιστα κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐνσταλάξεως νὰ πιέσητε διὰ τῶν δακτύλων ὑμῶν κατὰ τὸ ὕψος τῆς ραφῆς τοῦ περινεῦ τοῦ μαλακὰ μόρια αὐτοῦ, ἐπομένως καὶ τὴν

Ἐνστάλαξις
ἐν τῇ προσθίᾳ
οὐρήθρᾳ.

οὐρήθραν ἄνωθεν ἀκριβῶς τοῦ κωνοειδοῦς ἄκρου τοῦ καθετῆρος τῆς ἐνσταλαξέως, ὅπως μὴ ἀναπηδήσῃ τὸ ὑγρὸν τῆς ἐνσταλαξέως εὐθύς ἀμέσως διὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ στομίου τῆς οὐρήθρας.

Ἐὰν δὲ καὶ εἰς ἕτερα μέρη τῆς προσθίας οὐρήθρας θελήσῃτε νὰ ἐνσταλαξήτε, τότε κατὰ τὴν ἐξόδον τοῦ καθετῆρος ἐνεργεῖτε τὰ αὐτὰ εἰς τὰ ὠρισμένα ἐκεῖνα σημεῖα τῆς οὐρήθρας σταματώντες τὸ κωνοειδὲς ἄκρον τοῦ καθετῆρος καὶ στρέφοντες τὴν λαβὴν τῆς κορύνης τοῦ ἐνσταλάκτου.

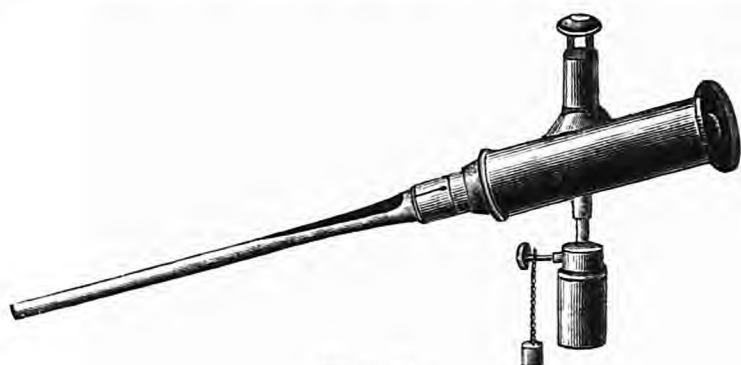
Ἐν τέλει δὲ ἂν εἰς ὁλόκληρον τὴν προσθίαν οὐρήθραν προτιθέσθῃ νὰ ἐνσταλαξήτε, τότε ἐκλέγετε καθετῆρα ἐνσταλαξέως μετὰ μικροτέρας περιμέτρου τοῦ κωνοειδοῦς αὐτοῦ ἄκρου, εὐοδιάζετε τοῦτον εἰς τὸν αὐλὸν τῆς οὐρήθρας μέχρι τῆς βολβώδους μοίρας αὐτῆς, καὶ ἀποῦ ἐνσταλαξήτε κατ' αὐτὴν ὅσας σταγόνας νομίσητε ἀρκετὰς, ἐνῷ ταυτοχρόνως ἀποφρασσετε διὰ τῶν δακτύλων τῆς ἀριστερᾶς ὑμῶν χειρὸς τὸ ἐξωτερικὸν στόμιον τῆς οὐρήθρας πιέζοντες τὰ χεῖλη τούτου περὶ τὸν στειλὸν τοῦ καθετῆρος τῆς ἐνσταλαξέως, ἐνεργεῖτε ἔλκοντες τοῦτον πρὸς ἐξαγωγήν μερικὰς ἔτι στροφᾶς τῆς λαβῆς τοῦ ἐνσταλάκτου πρὸς ἐνστάλαξιν κατὰ μῆκος τῆς οὐρήθρας καὶ ἄλλων τινῶν σταγόνων, ἧ ἐνεργεῖτε καὶ μικρὰς τινὰς κινήσεις ἀνόδου καὶ καθόδου τοῦ καθετῆρος, ὅπως τὸ ὑγρὸν τῆς ἐνσταλαξέως πανταχόθεν διαβρέξῃ τὸν αὐλὸν τῆς οὐρήθρας, διακρατοῦντες πάντοτε κεκλεισμένον ἐπὶ τινὰ λεπτὰ (1'—2') τὸ ἐξωτερικὸν στόμιον τῆς οὐρήθρας, ὅτε ἀφαιρεῖτε τὰ πάντα, ἐκρέει δὲ τότε ἡ φαρμακευτικὴ διάλυσις πρὸς τὰ ἐξω.

Ἐνστάλαξις
ἐν τῇ προσθίᾳ
καὶ ὀπισθίᾳ
οὐρήθρᾳ.

Ἐὰν ὁμως πρόκειται νὰ ἐνεργήσῃτε ἐνστάλαξιν ταυτοχρόνως ἐν τῇ προσθίᾳ καὶ ὀπισθίᾳ οὐρήθρᾳ, τότε δέον ν' ἀρχισθῇ τῆς ἐνσταλαξέως ἀπὸ τῆς ὀπισθίας ὡς ἐξῆς.

Παρασκευάσαντες τὰ πάντα ὡς ἄνωτέρω καὶ εὐοδιάσαντες τὸ κωνοειδὲς ἄκρον τοῦ καθετῆρος τῆς ἐνσταλαξέως ἐν αὐτῇ τῇ ὑμενῳδει μοίρᾳ τῆς οὐρήθρας, τὸ ὅποῖον εὐκόλως ἀντιλαμβάνεσθε διὰ τῆς διόδου τοῦ κωνοειδοῦς ἄκρου τοῦ καθετῆρος διὰ τοῦ σφιγκτῆρος αὐτῆς, ὅστις οὕτως ἔρχεται ἐν συναφείᾳ μετὰ τοῦ ὀπισθίου μέρους ἢ τῆς βάσεως τοῦ κωνοειδοῦς ἄκρου τοῦ καθετῆρος τῆς ἐνσταλαξέως, ἐνσταλάξετε κατ' αὐτὴν ὅσας νομίσητε σταγόνας ἀρκετὰς τῆς φαρ-

μακευτικῆς διαλύσεως περιστρέφοντες καὶ πάλιν κοχλιοειδῶς τὴν λαβὴν τοῦ ἐνσταλάκτου. Εἰς τὴν ὀπισθίαν ὁμῶς οὐρήθραν ἐνεργοῦντες ἐνστάλαξιν πρέπει νὰ γνωρίζητε ὅτι πολλὰς σταγόνας (20—30—40) δεόν νὰ ἐνσταλάξῃτε, διότι ἐκ τῆς ὀπισθίας οὐρήθρας διαφεύγουσι πολλὰι σταγόνες ἐν τῇ οὐροδόχῳ κύστει. Τούτων δὲ γενομένων, ἀποσύρετε τὸ κωνοειδὲς ἄκρον εἰς τὴν βολβώδη μοῖραν τῆς οὐρήθρας καὶ ἐνεργεῖτε ἐνστάλαξιν κατ' αὐτὴν ἢ καὶ ἄλλας μοῖρας τῆς προσθίας οὐρήθρας καθ' ὃν τρόπον περιέγραψα ὑμῖν ἀνωτέρω προκειμένου περὶ ἐνσταλάξεως κατὰ τὴν προσθίαν οὐρήθραν.

Εἰκ. 38.

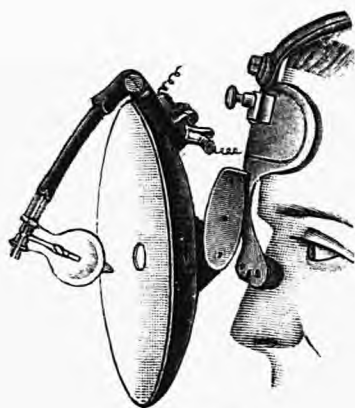
Οὐρηθροσκόπιον τοῦ Collin μετὰ λαμπτήρος δι' οἰνοπνεύματος.

Ἐὰν δ' ἐν τέλει θελήσῃτε νὰ ἐντοπίσῃτε τὴν ἐνστάλαξιν εἰς μόνην τὴν ὀπισθίαν οὐρήθραν, θὰ εὐοδιάσῃτε τὸ κωνοειδὲς ἄκρον τοῦ καθετήρος τῆς ἐνσταλάξεως ἐν αὐτῇ, ὡς ἀνωτέρω εἶπον ὑμῖν, προκειμένου περὶ ἐνσταλάξεως κατ' αὐτὴν, ἐνσταλάξτε δὲ βραδέως ὀλίγας μόνον σταγόνας (3—4—5). ἔαν δ' ἐνσταλάξῃτε περισσοτέρας καὶ ἐπιθυμῇτε ὅπως αἱ σταγόνες, αἵτινες πιθανὸν θὰ εἰσέλθωσιν ἐν τῇ κύστει, ἐξουδετερωθῶσιν, τότε ἐνεργεῖτε τὴν τοιαύτην ἐνστάλαξιν τῆς ὀπισθίας οὐρήθρας, χωρὶς νὰ οὐρήσῃ προηγουμένως ὁ πάσχων, ἢ ἐν ἀνάγκῃ πληροῦτε προηγουμένως τὴν οὐροδόχον κύστιν διαλύσεως βορικοῦ ὀξέος.

Νῦν δ' ὁ λόγος, Κυριοί, ἔστω περὶ τῆς οὐρηθροσκοπίας. Ἐνίοτε ὀυρηθροσκοπία. δῆλα δὴ θὰ ἐξετάσῃτε τὸν αὐλὸν τῆς οὐρήθρας δι' εἰδικῶ ἐργαλείου,

Ἐνστάλαξις
ἐν τῇ ὀπισθίᾳ
οὐρήθρᾳ.

τὸ ὁποῖον θὰ εὐοδιάσγητε ἐν αὐτῷ, καὶ τὸ ὁποῖον καλεῖται οὐρηθροσκοπίον, πληθὺν δὲ τοιούτων θὰ εὑρητε εἰς τὸ ἐμπόριον. Συνίστανται δὲ ταῦτα ἐκ σωλῆνος στρογγύλου καὶ μακροῦ (εἰκ. 38), εἴτε ἐκ μετάλλου εἴτε ἐξ ἐσκληρυσμένου κόμμεος περιμέτρου πάντοτε ἀναλόγου πρὸς τὸν αὐλὸν τῆς οὐρήθρας, ὅστις ἀπολήγει πρὸς τὰ ὀπίσω εἰς λαβὴν μετὰ φακοῦ καὶ φωτίζεται διὰ λαμπτήρος εἴτε δι'

Εἰκ. 39.

Προβολεὺς ἡλεκτρικὸς τοῦ Clar δι' οὐρηθροσκοπίαν.

Εἰκ. 40.

Οὐρηθροσκόπιον τοῦ Janet.

οἰνοπνεύματος λειτουργοῦντος, ὡς τὸ οὐρηθροσκόπιον τοῦ Collin, εἴτε δι' ἡλεκτρικοῦ φωτός, ὡς τὸ τοῦ Clar (εἰκ. 39), παρεντιθεμένου τοῦ φωτός μεταξὺ τοῦ φακοῦ καὶ τοῦ σωλῆνος τοῦ οὐρηθροσκοπίου.

Ἀπλούστερα δ' ὅμως τούτων καὶ πρακτικώτερα εἶνε τὰ ἀπλᾶ κυλινδρικά οὐρηθροσκόπια, εἴτε ἐκ μετάλλου εἴτε ἐξ ἐσκληρυσμένου κόμμεος ὡς τὸ τοῦ Janet (εἰκ. 40) καὶ ἄλλων παρόμοια, τῶν ὁποίων

ὁ κυλινδρικός σωλήν ἔχει μῆκος διὰ μὲν τὴν ἐξέτασιν τῆς προσθίας οὐρήθρας 10 ἐκ. μ. καὶ περίμετρον 18—24 ἀρ. τῆς κλίμακος τοῦ Charrière (Τόμ. Α', σελ. 102), διὰ δὲ τὴν ἐξέτασιν τῆς ὀπίσθιας οὐρήθρας μῆκος μὲν 13 ἐκ. μ. περίμετρον δὲ 20—24 ἀρ. τῆς αὐτῆς κλίμακος· ἀπολήγουσι δὲ πρὸς τὸ ὀπίσθιον ἄκρον ἀμφοτέρωθεν εἰς χώνης, τὸ δὲ κοῖλον αὐτῶν πληροῦται ὡς τὰ πολλὰ διὰ στειλεοῦ καλῶς ἐφαρμοζομένου καὶ ἀπολήγοντος εἰς χειρολαβήν, ἐνῶ τὸ πρόσθιον ἄκρον τοῦ στειλεοῦ προβάλλει μικρόν τι τοῦ ἐν τῇ οὐρήθρᾳ εἰσαχθησομένου ἄκρου τοῦ οὐρηθροσκοπίου δι' ἄκρου ἀμβλέος ἀπολήγοντος σφαιροειδῶς (εἰκ. 41).

Ὅπως λοιπὸν ἐφαρμόσῃτε ταῦτα καὶ ἐνεργήσῃτε τὴν οὐρηθρο-

Εἰκ. 41.

Οὐρηθροσκόπιον ἐξ ἐσκληρωσμένου κόμμεος.

σκοπίαν, κατακλίνετε τὸν πάσχοντα ὕπτιον καὶ λαμβάνετε θέσιν ὅπως ἐπὶ καθετηρισμοῦ τοῦ πάσχοντος, ἥ καὶ μεταξὺ τῶν μηρῶν αὐτοῦ, ὅτε οἱ γλουτοὶ αὐτοῦ εὐρίσκονται εἰς τὸ χεῖλος τῆς ἐγγχειρη-
τικῆς τραπέζης ἢ κλίνης· ἐνῶ δὲ διὰ τῆς ἀριστερᾶς ὑμῶν χειρὸς διατείνετε τὸ πέος αὐτοῦ. διὰ τῆς δεξιᾶς εὐοδιάζετε τὸ οὐρηθρο-
σκόπιον ἐν τῷ αὐλῷ τῆς οὐρήθρας περιαλείφοντες τὴν ἐξωτερικὴν τοῦ στειλεοῦ αὐτοῦ ἐπιφάνειαν δι' ἀσηπτικῆς λιπαρᾶς τινος οὐσίας πρὸς εὐκολωτέραν κατολίσθησιν ἐν τῷ αὐλῷ τῆς οὐρήθρας, ὅτε ἀφαιροῦντες τὸν στειλεὸν αὐτοῦ ἐξετάζετε διὰ τοῦ ὀφθαλμοῦ ὑμῶν, ὃν προσαρμόζετε εἰς τὸ δίκην βάσεως χώνης ὀπίσθιον μέρος αὐτοῦ, τὸν αὐλὸν τῆς οὐρήθρας ἀναζητοῦντες ἢ ἀλλότριον σῶμα, ἢ πολυ-
πώδη βλάστησιν ἢ ἐξέλκωσιν κτλ., διευθύνοντες αὐτὸ καταλλήλως καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις.

Ἐν γένει δ' ὁμῶς εἰπεῖν, τὴν οὐρηθροσκοπίαν εἰς ἐξαιρετικὰς μόνον περιπτώσεις θὰ ἐνεργήσητε.

Ἄλλότρια
σώματα ἐν τῷ
αὐλῷ τῆς οὐ-
ρήθρας.

Ἐν τῷ αὐλῷ δὲ τῆς οὐρήθρας οὐχὶ σπανίως θ' ἀπαντήσητε ποικίλα ἄλλότρια σώματα εἴτ' ἐκ τῶν ἔσω ἐν αὐτῷ ἐπισχεθέντα (λίθος) εἴτ' ἐκ τῶν ἔξω ἐν αὐτῷ εἰσχυθέντα (τεμάχια ἐλαστικῶν καθετηρῶν - κηρίων - πυρῆνας διαφόρων καρπῶν κτλ.).

Καὶ ἐὰν μὲν πρόκειται περὶ οὐρολίθου ἐν τῷ αὐλῷ τῆς ὀπισθίας οὐρήθρας ἐπισχεθέντος καὶ ἐκ τῶν ἔσω ἀπὸ τῆς οὐροδόχου κύστεως ἀπωσθέντος, θὰ κατακλίνητε τὸν πάσχοντα ὕπτιον καὶ θὰ προσπαθήσητε νὰ εὐοδιάσητε διὰ τοῦ στομίου τῆς οὐρήθρας μέχρι αὐτοῦ τοῦ ἄλλοτριου σώματος τὴν οὐρηθρικήν λαβίδα τοῦ Guyon (εἰκ. 42) ἢ τοῦ Collin, ἀκολουθοῦντες εἰς τοὺς κανόνας τοῦ καθετηρισμοῦ,

Εἰκ. 42.

Οὐρηθρική λαβὴς τοῦ Collin.

ἥτις μάλιστα καὶ ἐλαφρῶς κυρτὴ τυγχάνει οὕσα κατὰ τὰ σκέλη τῆς συλλήψεως, θὰ συλλάβητε δὲ τὸν λίθον καὶ ἐξαγάγητε αὐτόν. Ἐν ἀποτυχίᾳ δέ, μετὰ κατ' ἐπανάληψιν ἀποπείρας πρὸς τοῦτο, θὰ πειραθῇτε διὰ παχέος ἐλαστικοῦ κηρίου, ὅπερ θὰ εὐοδιάσητε ἐν τῇ οὐρήθρᾳ, νὰ κατωθήσητε τοῦτον ἐν τῇ κύστει ἐνεργοῦντες βραδύτερον λιθοτριψίαν καθ' ὃν τρόπον περὶ αὐτῆς διὰ μακρῶν θὰ διαλάβω. Ἐὰν ὁμῶς ἡ ἐνσφήνωσις τοῦ λίθου εἶνε τοιαύτη, ὥστε ἀδύνατος καὶ ἡ σύλληψις αὐτοῦ πρὸς ἐξαγωγήν καὶ ἡ κατώθησις τούτου πρὸς τὴν οὐροδόχον κύστιν, τότε θὰ προσπαθήσητε, εἰ δυνατόν, νὰ εὐοδιάσητε λεπτότατον τριχοειδὲς κηρίον διὰ τῆς οὐρήθρας μέχρι τῆς οὐροδόχου κύστεως, ὅπερ θὰ στηρίξητε πρὸς παραμονὴν καταλλήλως, ὡς εἰς τὰ περὶ παραμένοντος καθετηῆρος ἢ κηρίου διέλαιον, ἐπὶ 24 ὥρον

ἢ καὶ πλέον, ὅτε εὐκόλως ὁ ἐνσφηνωθείς λίθος εἴτε ἀφ' ἐαυτοῦ πίπτει ἐν τῇ οὐροδόχῳ κύστει· εἴτε διὰ κατωθήσεως διὰ κηρίου ὑποσκληρίου. Ἐν τέλει δὲ ἐὰν καὶ μεθ' ὅλην τὴν ἐπιτυχὴ παρ' ὑμῶν ἐφαρμογὴν τῶν μέσων τούτων ἀποτύχητε, κατ' ἀνάγκην θὰ καταφύγητε εἰς τὴν οὐρηθρικήν λιθοτριψίαν διὰ τοῦ εἰδικοῦ λεπτοῦ λιθοτρίπτου τοῦ Nelaton (εἰκ. 43) ἢ τοῦ μικροῦ τοιοῦτου (N° 00) τοῦ Collin. Καὶ ὁ λιθοτρίπτης δὲ τοῦ Nelaton ὅπως πάντες οἱ ἐν χρήσει σήμερον λιθοτρίπται, ὡς θὰ εἴπω ὑμῖν εἰς τὰ περὶ λιθοτριψίας, συνίσταται ἐκ δύο σκελῶν, τοῦ ἄρρενος καὶ τοῦ θήλεος, ἀπολήγει δὲ εἰς ῥάμφος (B) βραχύτατον καὶ στενόν, ἢ δὲ χειρολαβὴν ἢ τὸ ὀπίσθιον ἄκρον αὐτοῦ εἶνε πεπλατυσμένη, ὡς βλέπετε (A) ἐνταῦθα, καὶ λειτουργεῖ διὰ κοχλιοειδῶν κινήσεων· θὰ εὐσ-

Εἰκ. 43.

Οὐρηθρικός λιθοτρίπτης τοῦ Nelaton.

διάσπαιτε λοιπὸν τοῦτον ἐν τῇ οὐρήθρᾳ ἀκολουθοῦντες εἰς τοὺς κανόνας τοῦ καθετηρισμοῦ καὶ διανοίγοντες καταλλήλως τὰ σκέλη τοῦ ῥάμφους ἀπὸ τῆς λαβῆς τοῦ λιθοτρίπτου θὰ προσπαθήσητε νὰ ἐνεργήσητε τὴν τριβὴν τοῦ λίθου, ἀφαιρῶντες τὰ ψίγματα δι' αὐτοῦ τοῦ ῥάμφους τοῦ λιθοτρίπτου ἢ ἐνεργοῦντες εἴτα πλύσεις τῆς οὐρήθρας ἢ ἐν τέλει κατωθοῦντες ταῦτα ἐν τῇ οὐροδόχῳ κύστει ἐνεργεῖτε ἀπομύζησιν αὐτῶν εὐθὺς ἀμέσως, καθ' ὃν τρόπον θὰ ὑποδείξω ὑμῖν εἰς τὰ περὶ λιθοτριψίας, δι' εἰδικῆς ἀπομύζητικῆς συσκευῆς, ἢ ἐπὶ ἀδυνάτου συλλήψεως τοῦ λίθου πρὸς τριβὴν κατωθεῖτε τοῦτον διὰ τοῦ ῥάμφους τοῦ λιθοτρίπτου ἐν τῇ οὐροδόχῳ κύστει. Πρὸς ἀποφυγὴν δὲ νέας ἐνσφηνώσεως τούτου ἐν τῇ οὐρήθρᾳ παραγγέλλετε τῷ πάσχοντι νὰ οὐρῇ πάντοτε ἐν ὑπτίᾳ κατακλίσει, ἕως ἂν ἀφαιρέσητε τὸν λίθον διὰ τακτικῆς λιθοτριψίας. Ἐὰν δὲ ἡ τοιαύτη

ἐνσφηνώσας τοῦ λίθου ἐπιτελεσθῇ εἰς τὴν προστατικὴν ἰδίως ἢ τὴν ὑμενώδη μοῖραν τῆς οὐρήθρας, ὅτε ἀδύνατα ἀπέβησαν τὰ πάντα, θὰ καταφύγητε εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐξωτερικῆς οὐρηθροτομίας ἢ καὶ ἐν ἀνάγκῃ τῆς κυστιστομίας αὐτῆς ἀπὸ τοῦ περινέου, καθ' ὃν τρόπον θὰ ὑποδείξω ὑμῖν εἰς τὴν περιγραφὴν τῶν ἐγχειρήσεων τούτων.

Ἐὰν δ' ὁμως ὁ λίθος ἐνέσφηνώθῃ εἰς τὴν σπραγγώδη μοῖραν τῆς οὐρήθρας, πρὸς ἀφαίρεσιν τούτου θὰ ἐνεργήσητε τὰ ἑξῆς. Ἀφοῦ κατακλίνητε ὑπτίως τὸν πάσχοντα, ἂν μὲν ὁ λίθος εὔρηται ὀπισθεν τοῦ ἐξωτερικοῦ στομίου τῆς οὐρήθρας, πειρᾶσθε τὴν ἀφαίρεσιν αὐτοῦ διὰ τῆς οὐρηθρικῆς λαβίδος τοῦ Collin ἢ αἰμοστατικῆς τινος λαβίδος μετὰ λελεπτυσμένων σκελῶν συλλήψεως· ταύτην δὲ ἢ ἐκείνην εἰσάγετε ἐν τῇ οὐρήθρᾳ μετὰ κεκλεισμένων σκελῶν συλλήψεως καὶ διὰ τῆς λαβῆς αὐτῆς διανοίγοντες ταῦτα κατακλήλως συλλαμβάνετε τὸ ἄλλότριον αὐτὸ σῶμα καὶ διὰ κατακλήλων μοχλοειδῶν κινήσεων ἀφαιρεῖτε τοῦτο. Ἐὰν δὲ τὸ τοιοῦτον ἀδύνατον ἀποβῇ ὑμῖν, τότε ἐνεργεῖτε τομὴν ἐκ τῶν ἑξῶ πρὸς τὰ ἔσω διαιροῦντες τοὺς ἰστούς διὰ μικροῦ σμιλίου ὀξυαίχμου ἢ γαστρωτοῦ κατὰ τὸ κατώτερον τοίχωμα τῆς οὐρήθρας ἀπὸ τοῦ ἐξωτερικοῦ στομίου αὐτῆς πρὸς τὸν χαλινὸν καὶ τὴν σκαφοειδῇ κοιλότητι ἔχοντες ὀδηγὸν αὐτὸ τοῦτο τὸ ἄλλότριον σῶμα, ὅτε ἡ ἀφαίρεσις διὰ τῶν αὐτῶν ἐργαλείων εὐκόλος τυγχάνει οὕσα, ἢ εὐοδιάζετε ἐν τῇ οὐρήθρᾳ ῥάμφος ἰσχυρὰς ἀνλακωτῆς μήλης ἀπὸ τῆς κάτω γωνίας τῆς ἐνεργηθείσης τομῆς καὶ οὕτως ἐξωθεῖτε τὸ ἄλλότριον σῶμα ἀσφαλῶς.

Ἄν δ' ὁμως ὁ λίθος εὔρηται ἐνέσφηνωμένος ἐν τῷ μέσῳ τῆς σπραγγώδους μοῖρας τῆς οὐρήθρας, τότε θὰ πειραθῇτε δι' ἐκθλίψεως οὕτως εἰπεῖν, διὰ χειρισμοῦ δηλαδὴ συνισταμένου εἰς πίεσιν καὶ ἀπώθησιν ἐκ τῶν ὀπίσω πρὸς τὰ πρόσω καὶ ἐκ τῶν κάτω πρὸς τᾶνω, τοῦ ἄλλοτρίου αὐτοῦ σώματος διὰ τῶν τοιχωμάτων τῆς οὐρήθρας τῇ χρήσει τῶν δακτύλων ὑμῶν, δι' ὧν διατείνετε καὶ τὸ πῆος τοῦ πάσχοντος, ὅπως μετατοπίσητε τὸ ἄλλότριον τοῦτο σῶμα πρὸς τὸ ἐξωτερικὸν στόμιον τῆς οὐρήθρας, ὅτε, τούτου ἐπιτευχθέντος, ἐνεργεῖτε ὡς ἀνωτέρω εἶπον ὑμῖν τὴν ἀφαίρεσιν αὐτοῦ. Ἐὰν δὲ τὸ τοιοῦτον ἀποτύχῃ, τότε εὐοδιάζετε διὰ τῆς δεξιᾶς

ὕμων χειρὸς ἐν τῇ οὐρήθρᾳ τοῦ πάσχοντος τὴν οὐρηθρικὴν λαβίδα τοῦ Collin, ἣν γνωρίζετε, μετὰ κεκλεισμένων σκελῶν συλλήψεως, ἐνῶ ταυτοχρόνως διὰ τῆς ἀριστερᾶς ὕμων χειρὸς διατείνεται καθέτως τὸ πῆος τοῦ ὑπτίως κατακεκλιμένου πάσχοντος· ὅταν δ' ἀντιληφθῇτε ὅτι τὰ σκέλη τῆς συλλήψεως τῆς οὐρηθρικῆς λαβίδος ἐφθασαν ἐν συναφείᾳ πρὸς τὸ ἀλλότριον σῶμα, τότε, ἐνῶ βοηθὸς πιέζει· ἐξώθεν διὰ τῶν δακτύλων αὐτοῦ τὴν οὐρήθραν τοῦ πάσχοντος εὐθὺς κάτωθεν τοῦ ἀλλοτρίου τούτου σώματος, ὑποστηρίζων οὕτως αὐτὸ πρὸς ἀποφυγὴν κατολισθήσεως, διανοίγετε, ἀπὸ τῆς λαβίδος αὐτῆς δρώντες, τὰ ἐν τῇ οὐρήθρᾳ σκέλη τῆς συλλήψεως τῆς οὐρηθρικῆς λαβίδος καὶ συλλαβόντες τὸν λίθον ἔλκετε τοῦτον πρὸς τὰ ἔξω, ἐνεργοῦντες ἐν ἀνάγκῃ καὶ τομῇ, ὡς ἄνωτέρω εἶπον ὑμῖν, κατὰ τὸ κατώτερον τοίχωμα τοῦ ἐξωτερικοῦ στομίου τῆς οὐρήθρας.

Δύνασθε μάλιστα νὰ μεταχειρισθῇτε πρὸς ἐξώθησιν ἡ μετατόπισιν τοῦ ἀλλοτρίου τούτου σώματος καὶ τὴν μέθοδον τοῦ Amussat, συνίσταται δὲ αὕτη ἐκ τῶν ἐξῆς· θ' ἀποφράζετε δῆλα δὴ τὸ ἐξωτερικὸν στόμιον τῆς οὐρήθρας τοῦ πάσχοντος πιέζοντες αὐτὸ μεταξὺ ἀντίχειρος καὶ λιχανοῦ τῆς δεξιᾶς ὕμων χειρὸς, ἡ διὰ ταυσείδους αἰμοστατικῆς λαβίδος, καὶ θὰ παραγγεῖλητε εἰς τὸν πάσχοντα νὰ οὐρήσῃ, ὅτε τὸ οὐρον μὴ δύναμενον νὰ ἐξελθῇ διατείνει τὸν αὐλὸν τῆς οὐρήθρας καὶ μετατοπίζει τὸν λίθον, ἐὰν δὲ τότε ἀποτόμως ἀνοίξητε τὸ στόμιον τῆς οὐρήθρας, τὸ μεθ' ὀρυγῆς ἐξερχόμενον οὐρον συμπαρασύρει καὶ τὸν λίθον ἡ μετατοπίζει τοῦτον πρὸς τὸ ἐξωτερικὸν στόμιον. Ἡ μέθοδος ὁμῶς αὕτη κατακρίνεται ὑπὸ τῶν νεωτέρων.

Ἄλλ' ὑπάρχουσι καὶ περιστάσεις, καθ' ἃς ὁ λίθος οὐδόλως μετατοπίζεται μεθ' ὅλην τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διαφορῶν ἐγχειρητικῶν μεθόδων ἃς ἐμνημόνευσα, ἢ ἐνσφηνοῦται ὀπίσθεν στενώματος τῆς οὐρήθρας· ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἐὰν δὲν εἴνε δυνατὴ ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἐσωτερικῆς οὐρηθροτομίας, ὡς περὶ αὐτῆς ὡς ἰδίας ἐγχειρητικῆς μεθόδου διὰ μακρῶν θὰ διαλάβω βραδύτερον, ἢ ἡ εἰσαγωγὴ τριχοειδοῦς λεπτοτάτου κηρίου παραμένουτος πρὸς καταπολέμησιν τῶν ἐκ τῆς ἐπισχάσεως τῶν οὔρων δυσαρέστων, ἐστὶν ὅτε δὲ καὶ

διευκολύνουν τῆς ἐξαγωγῆς τοῦ ἐνσφηνωθέντος λίθου, ἀδύνατος δὲ οὕτως ἀποβαίνει ἢ διὰ τῶν φυσικῶν ὁδῶν ἐξαγωγή αὐτοῦ, τότε κατ' ἀνάγκην θὰ ἐνεργήσητε τὴν ἐξωτερικὴν οὐρηθροτομίαν, ὁδὸν γόν δῆλα δὴ ἔχοντες αὐτὸν τὸν ὑποκείμενον λίθον, θὰ ἐνεργήσητε τομὴν διὰ μαχαίριου κατὰ τὸ κατώτερον τοίχωμα τῆς οὐρήθρας διακρούοντες τοὺς ἰστούς κατὰ στρώματα ἐκ τῶν ἐξω πρὸς τὰ ἔσω ἀπὸ τοῦ δέρματος μέχρι καὶ τοῦ βλεννογόνου αὐτῆς, ἐνῶ διὰ τοῦ ἀριστεροῦ ὕμων λιχανοῦ καὶ τοῦ ἀντίχειρος διατείνετε τὸ δέριμα, διὰ τοῦ οὕτω δὲ παραχθέντος τραύματος θ' ἀφαιρέσητε τὸν λίθον δι' αἰμοστατικῆς τινος ἢ ἀνατομικῆς λαβίδος καὶ θὰ ἐνεργήσητε ἀμέσως τὴν οὐρηθρορραγίαν συρράπτοντες διὰ λεπτῆς βελόνης καὶ ῥάμματος ζωικοῦ μυϊκὸν πρὸς μυϊκὸν χιτῶνα τῆς οὐρήθρας, ἀνωθεν δὲ τὰ χεῖλη τῆς τομῆς τοῦ δέρματος.

Καὶ ταῦτα μὲν ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐξαγωγήν τῶν ἐκ τῶν ἔσω ἐν τῇ οὐρήθρᾳ ἐνσφηνωθέντων ἀλλοτρίων σωμάτων, τὰ ὅποια ὡς τὰ πολλὰ εἶνε οὐρόλιθοι. Ὅσον δ' ὅμως ἀφορᾷ εἰς τὰ ἐκ τῶν ἐξω ἐν τῇ οὐρήθρᾳ ἐνσφηνωθέντα τοιαῦτα, τὰ ὅποια ἀπὸ τοῦ ἐξωτερικοῦ στομίου τῆς οὐρήθρας εἰσάγονται ἐν αὐτῇ, ταῦτα εἶνε ποικίλα καὶ περιεργότατα· καὶ τὰ μὲν τεμάχια ἐλαστικῶν καθετήρων ἢ κηρίων θραυσθέντων ἐν αὐτῇ θὰ ἐξαγάγητε τῇ χρήσει τῆς οὐρηθρικῆς λαβίδος τοῦ Collin (εἰκ. 42) ἐνεργοῦντες τὰ αὐτὰ ὅπως ἐπὶ ἀφαιρέσεως λίθου ἀπὸ τῆς οὐρήθρας, ἐνῶ βοηθὸς πιέζει ἀπὸ τοῦ περινεοῦ διὰ τῶν δακτύλων αὐτοῦ τὴν οὐρήθραν, παρεμποδίζων οὕτω τὴν κατωλισθῆσιν ἢ κατώθησιν τούτων, καθ' ὃν χρόνον ὑμεῖς ἐνεργεῖτε τὰς ἀποπείρας πρὸς σύλληψιν καὶ ἐξαγωγήν αὐτῶν.

Ἐπ' ἴσης τοὺς αὐτοὺς χειρισμοὺς καὶ τὴν αὐτὴν λαβίδα, ἢ καὶ τὴν μέθοδον τοῦ Amussat, ἣν ἀνωτέρω ἐμνημόνευσα, θὰ μεταχειρισθῆτε πρὸς ἐξαγωγήν διαφορῶν πυρήνων καρπῶν ἢ ποικίλων ἄλλων στρογγύλων ἢ πεπλατυσμένων ἐπιμήκων σωμάτων (καπνοσύριγγες - βελονοθήκαι - ὑάλινοι κυλινδρικοὶ σωλῆνες κτλ.), ἅτινα διὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ στομίου τῆς οὐρήθρας εἰσῆχθησαν ἐν αὐτῇ.

Τὰς καρφοῖδας δὲ ἢ καρφοβελόνας δύνασθε καὶ κατ' ἄλλον τρόπον ἀφαιρέσητε· θὰ πιέσητε δῆλα δὴ ταύτας διὰ τῶν τοιχωμάτων τῆς οὐρήθρας οὕτως, ὥστε τὸ ὄξύ καὶ νύσσαν αὐτῶν ἄκρον νὰ δια-

τρήσει τὸ ὑπίσθιον ἢ κατώτερον τοίχωμα τῆς οὐρήθρας καὶ τὸ δέριμα δι' ἐνδιπλώσεως πολλάκις ἢ κάμψεως τοῦ πέους, ἃς θὰ ἐνεργήσητε, ἀφοῦ δὲ προβάλῃ οὕτως ὁ στελεὺς τούτων διὰ τοῦ οὕτως ἐνεργηθέντος τραύματος διὰ νύξεως, κατασπᾶτε τοῦτον πρὸς τὰ κάτω. ἀνορθοῦντες τὴν ἐν τῇ οὐρήθρᾳ ἀμβλείαν κεφαλὴν αὐτῶν καὶ ἀνωθοῦντες ταύτην πρὸς τὸ ἐξωτερικὸν στόμιον τῆς οὐρήθρας ἀφαιρεῖτε.

Ἐν ἀποτυχίᾳ δ' ἐξαγωγῆς διὰ τῶν φυσικῶν ὁδῶν καὶ τῶν ποικιλωτάτων τούτων ἁλλοτρίων σωμάτων τῶν διὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ στομίου τῆς οὐρήθρας εἰσαγομένων ἐν αὐτῇ, θὰ ἐνεργήσητε τὴν αὐτὴν ἐξωτερικὴν οὐρηθροτομίαν κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, καθ' ὃν διέλαβον ἀνωτέρω προκειμένου περὶ ἀφαιρέσεως τῶν ἐκ τῶν ἔσω ἐν τῇ οὐρήθρᾳ ἐνσφηνωθέντων ἁλλοτρίων σωμάτων.

Μ Α Θ Η Μ Α Λ Γ'

Κύριοι,

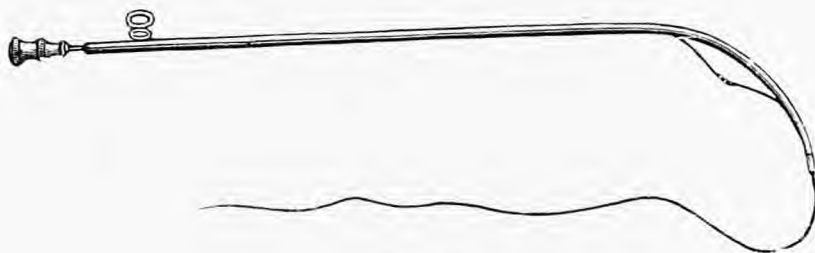
Ἐτέρᾳ ἐγγείρησις, ἣν θὰ ἐνεργήσητε κατὰ τὴν οὐρήθραν, εἶνε ἡ Ἐσωτερικὴ οὐρηθροτομία.

Γνωρίζετε ὅτι οὐρηθροτομία καλεῖται ἡ ἐπὶ τῶν τοίχωμάτων τῆς οὐρήθρας ἐνεργομένη ἐναίμως ἐγγείρησις πρὸς θεραπείαν τῶν στενωμάτων αὐτῆς ὡς διὰ μακρῶν διέλαβον εἰς τὰ περὶ στενωμάτων τῆς οὐρήθρας καὶ τῆς θεραπείας αὐτῶν μαθήματά μου, ἅτινα ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἐδίδαξα κατὰ τὸ Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1888-1889 καὶ εἰς ἴδιον βιβλίον¹ ἐξέδωκα. Αὕτη δὲ ἐνεργεῖται εἴτε ἐκ τῶν ἔσω πρὸς τὰ ἔξω, ὅτε καλεῖται ἐσωτερικὴ, εἴτε ἐκ τῶν ἔξω πρὸς τὰ ἔσω, ὅτε καλεῖται ἐξωτερικὴ.

Ὅπως λοιπὸν ἐκτελέσητε τὴν ἐσωτερικὴν οὐρηθροτομίαν, ἔχετε ἀνάγκην τοῦ εἰδικοῦ οὐρηθροτόμου καλουμένου ἐργαλείου· καὶ ἐκ τῶν πολλῶν τοιούτων ἐν χρήσει ὄντων τὸ εὐχρηστότερον εἶνε τὸ τοῦ Maisonneuve, καὶ τὸ τοῦ Albarán, ἅτινα βλέπετε ἐνταῦθα.

¹ Ε. Καλλιωντζή, Τὰ στενώματα τῆς οὐρήθρας καὶ ἡ θεραπεία αὐτῶν. Ἐν Ἀθήναις 1889.

(εἰκ. 44). Καὶ τὸ μὲν οὐρηθροτόμον τοῦ Maisoneuve συνίσταται 1ον) ἐκ τοῦ τριχοειδοῦς ὀδηγοῦ κηρίου, φέροντος μικρὰν μεταλλικὴν περιβολὴν κατὰ τὸ ὀπίσθιον ἄκρον αὐτοῦ πρὸς συγκοχλίωσιν μετὰ τοῦ αὐλακωτοῦ καθετῆρος αὐτοῦ καὶ εἶτα μετὰ τοῦ εὐθέος μεταλλικοῦ στειλεοῦ, 2ον) ἐκ τοῦ αὐλακωτοῦ μεταλλικοῦ καθετῆρος μετὰ κυρτοῦ ῥάμφους ἀπολήγοντος εἰς λεπτότατον κοχλίαν (ἢ αὐλαξ εὐρηται πρὸς τὸ κοῖλον τοῦ ῥάμφους, ἀντιστοιχοῦσα οὕτως εἰς τὸ ἄνω ἢ πρόσθιον τοίχωμα τῆς οὐρήθρας), 3ον) ἐκ τριῶν τεμνόντων μικρῶν λεπίδων (ἀρ. 1-2-3) πυραμιδοειδῶν, ὧν ἡ κορυφή ἀμβλεῖα καὶ πυρηνωτή, ἐκατέρωθεν δ' εὐρηγνται αἱ τέμνουσαι λεπίδες, ἐπικαθήμεναι ἐπὶ τοῦ ἄκρου λεπτοῦ μεταλλικοῦ στειλεοῦ, ὅστις εἰσέρ-

Εἰκ. 44.

Οὐρηθροτόμον τοῦ Maisoneuve.

χεται διολισθαίνων ἐν τῇ αὐλακί τοῦ μεταλλικοῦ καθετῆρος, καὶ 4ον) ἐκ μεταλλικοῦ εὐθέος λεπτοῦ ἀλλ' ἰσχυροῦ στειλεοῦ μετὰ κοχλίου εἰς τὸ ἕτερον αὐτοῦ ἄκρον. Τὸ δὲ οὐρηθροτόμον τοῦ Albaran (εἰκ. 45) συνίσταται ἐκ τοῦ αὐτοῦ χειραγωγοῦ τριχοειδοῦς κηρίου καὶ τοῦ κυρίως οὐρηθροτόμου συνισταμένου ἐκ λεπτοῦ μεταλλικοῦ στειλεοῦ ὡς τὰ πολλὰ εὐθέος ἢ ἐλαφρῶς κυρτοῦ κατὰ τὸ πρόσθιον ἄκρον αὐτοῦ, φέροντος αὐλακα κατὰ τὴν ῥαχιαίαν αὐτοῦ ἐπιφάνειαν, εἰς ἣν κρύπτεται κατὰ τὸ κατώτερον μέρος αὐτῆς ἡ τέμνουσα λεπίς τοῦ οὐρηθροτόμου. Ἥτις εἶνε ἀρθρωτή. Πρὸς τὰ ὀπίσω ὁ μεταλλικὸς στειλεὸς ἀπολήγει εἰς χειρολαβὴν φέρουσαν δίσκον μεταλλικὸν μικρὸν ἠριθμημένον μετὰ δείκτου, διὰ περιστροφικῶν δὲ κινήσεων τῆς χει-

ρολαβῆς ἐξέρχεται· ἡ ἐν τῇ κατωτάτῃ μοίρᾳ τοῦ οὐρηθροτόμου κεκρυμμένη ἀρθρωτὴ τέμνουσα λεπίς, καὶ σχηματίζει κώνον τέμνοντα, ἡ δὲ ἐν τῷ δείκτη τῆς χειρολαβῆς βελόνη δεικνύει τὸ ὕψος αὐτοῦ (εἰκ. 45). Πλὴν δὲ τοῦ οὐρηθροτόμου ἔχετε ἀνάγκη καὶ καθετήρων εὐθέων ἐξ ἐσκληρυσμένου κόμματος μετὰ ῥάμφους τετμημένου καὶ ἀνοικτοῦ, φέροντος προσέτι ἐκατέρωθεν τούτου ἐν ᾗ δύο τρήματα, ὡς καὶ κυλινδρικοῦ κλυστῆρος καὶ ἀντισηπτικῶν διαλύσεων.

Πρὸ πάσης ὁμῶς ἐκτελέσεως τῆς ἐγχειρήσεως τῆς ἐσωτερικῆς οὐρηθροτομίας ἀνάγκη νὰ ἐξετάσητε ἐκ νέου καὶ κατὰ τὴν τελευταίαν πρὸ τῆς ἐγχειρήσεως στιγμὴν τὰ ἐργαλεῖα ὑμῶν καὶ βεβαιω-

Εἰκ. 45.

Οὐρηθροτόμον τοῦ Albarran.

Θῆτε οὕτω περὶ τῆς καλῆς αὐτῶν καταστάσεως καὶ λειτουργίας· ἐπ' ἴσης δέον νὰ προπαρασκευάσητε εἰ δυνατόν τὴν οὐρήθραν τοῦ πάσχοντος διὰ τῆς παραμονῆς ἐν αὐτῇ τριχοειδοῦς κηρίου ἐπὶ 24ωρον ἢ 48ωρον πρὸ τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἐγχειρήσεως, ἐκτὸς ἐὰν ἐπείγουσα ἀνάγκη ἐπιβάλλῃ ὑμῖν τὴν ἄμεσον ἐκτέλεσιν αὐτῆς.

Ὡς τὰ πολλὰ σπανίως θὰ ἐνεργήσητε τὴν γενικὴν ἀναισθησίαν τοῦ πάσχοντος, ἢ τὴν τοπικὴν τοιαύτην τῆς οὐρήθρας αὐτοῦ δι' ἐνσταλάξεως ἐν αὐτῇ σταγόνων τινῶν διαλύσεως κοκκαίνης μέχρι πρὸ τοῦ στενώματος αὐτῆς, ἀλλ' ἀντισηπτικῶς καθαρίσαντες τὴν ἐξωτερικὴν οὐρογεννητικὴν σφαῖραν τοῦ ὑπτίως κατακεκλιμένου πάσχοντος καὶ λαμβάνοντες θέσιν πρὸς τὰ δεξιὰ αὐτοῦ, ἐνῶ ὁ βοηθὸς ὑμῶν εὕρηται πρὸς τὰ ἀριστερὰ αὐτοῦ, θὰ ἀφαιρέσητε τὸ παραμένον πρὸ

24ώρου ἢ 48ώρου τριχοειδὲς κηρίον, ἐὰν τοιοῦτο εἰσῆχθῃ παρ' ὑμῶν, καὶ θὰ εὐοδιάσῃτε ὑπὸ τοὺς γνωστοὺς ὑμῖν κανόνας τοῦ καθετηρισμοῦ τὸ εἰδικὸν χειραγωγὸν τριχοειδὲς κηρίον τοῦ οὐρηθροτόμου. Εἰς τὴν ὀπισθίαν δὲ τοῦτου μεταλλίνην περιβολὴν θὰ προσαρμόσῃτε διὰ συγκοχλιώσεως τὸν εὐθὺν καὶ λεπτὸν ἀλλ' ἰσχυρὸν μεταλλικὸν στειλεὸν καὶ θὰ κατωθήσῃτε δι' αὐτοῦ τὸ κηρίον μέχρι τῆς εἰσόδου τοῦτου ἐν αὐτῇ τῇ οὐροδόχῳ κύστει, καὶ θὰ βεβαιωθῇτε οὕτως ὅτι εἰσέρχεται ἐλευθέρως ἐν αὐτῇ. Ταυτοχρόνως ἐνεργεῖτε, πρὸ τῆς συγκοχλιώσεως, διὰ κυλινδρικῆς σύριγγος πλῆσιν τῆς οὐρήθρας προσαρμόζοντες τὸ ἀμβλύ ταύτης ῥάμφος εἰς τὸ ἐξωτερικὸν στόμιον ἐκείνης· τὴν πλῆσιν δὲ ταύτην τῆς οὐρήθρας δέον νὰ ἐνεργῇτε πάντοτε μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ τριχοειδοῦς χειραγωγοῦ κηρίου, διότι ἐνεργοῦντες ταύτην πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς ἐκείνου πιθανὸν νὰ προκαλέσῃτε σπασμὸν τῆς ὑμενώδους μοίρας τῆς οὐρήθρας, ὅτε ἡ εἰσαγωγὴ τοῦ κηρίου δυνατὸν ν' ἀποβῇ ὑμῖν δύσκολος ἢ καὶ ἀδύνατος.

Τούτων δὲ γενομένων, ἐνεργεῖτε τὴν ἀποκοχλιώσιν τοῦ μεταλλικοῦ στειλεὸς ἀπὸ τοῦ χειραγωγοῦ κηρίου εἰς τὸ ὕψος τοῦ ἐξωτερικοῦ στομίου τῆς οὐρήθρας, διακρατοῦντες δι' αὐτόθι τὸ ὀπίσθιον ἄκρον τοῦ χειραγωγοῦ κηρίου μετὰ ξὺ λιχανοῦ καὶ ἀντίχειρος τῆς ἀριστερᾶς ὑμῶν χειρὸς, ὅπερ εὐρῆται ἐν τῇ οὐρήθρᾳ, διὰ τῆς δεξιᾶς προσαρμόζετε κατ' αὐτὸ διὰ συγκοχλιώσεως τὸ κυρτὸν ῥάμφος τοῦ αὐλακωτοῦ μεταλλικοῦ καθετήρος, βεβαιούμενοι περὶ τοῦ ἀσφαλοῦς τῆς συγκοχλιώσεως, καὶ δι' ἐλαίου βρέξαντες τοῦτον πανταχόθεν ὡς καὶ τὴν αὐλακα αὐτοῦ εὐοδιάζετε, ὀδηγούμενοι ὑπὸ τοῦ κατωθυμένου χειραγωγοῦ κηρίου, ἐν τῇ οὐρήθρᾳ καὶ τῇ οὐροδόχῳ κύστει, ἀκολουθοῦντες εἰς τοὺς γενικοὺς κανόνας τοῦ καθετηρισμοῦ διὰ μεταλλικοῦ καθετήρος· τὸ τοιοῦτο δὲ θὰ ἐπιτύχητε ὅτε μὲν εὐκόλως, ὅτε δὲ μετὰ τινος ἀντιστάσεως.

* Ἀφοῦ δὲ βεβαιωθῇτε περὶ τῆς κανονικῆς αὐτοῦ εἰσαγωγῆς, ἐμπιστεύσθε εἰς τὸν ἑναντι ὑμῶν ἰστάμενον βοηθὸν τὴν διακράτησιν τοῦτου ἀπὸ τῆς λαβῆς αὐτοῦ διὰ τῶν δύο αὐτοῦ χειρῶν εἰς θέσιν σχεδὸν κάθετον, ὑμεῖς δὲ διὰ μὲν τῆς ἀριστερᾶς ὑμῶν χειρὸς διατείνετε τὸ πέος τοῦ πάσχοντος ἀκολουθοῦντες εἰς τὴν κάθετον φαρὰν

τοῦ μεταλλικοῦ καθετῆρος, διὰ δὲ τῆς δεξιᾶς συλλαμβάνετε ἀπὸ τοῦ ὀπισθίου ἀμβλέος κυλινδρικοῦ ἄκρου τὸν λεπτόν μεταλλικὸν στειλεόν, εἰς τὸ πρόσθιον ἄκρον τοῦ ὁποῖου ἐπικάθεται ἡ τριγωνικὴ τέμνουσα λεπίς μετ' ἀμβλείας πυρηνωτῆς κορυφῆς, καὶ εὐοδιάζετε τοῦτον εἰς τὴν αὐλακὰ τοῦ αὐλακωτοῦ μεταλλικοῦ καθετῆρος τοῦ εὐρισκομένου ἐν τῇ οὐρήθρᾳ· κατωθύντες δ' οὕτω τὸν στειλεόν ἐν τῇ αὐλακῇ διέρχεσθε τὸ ἐξωτερικὸν στόμιον τῆς οὐρήθρας καὶ χωροῦντες κατωτέρω ἐν τῷ αὐλῷ τῆς οὐρήθρας ἀντιλαμβάνεσθε τῆς διαιρέσεως κατὰ τὸ ἄνω τοίχωμα τῆς οὐρήθρας τοῦ στενώματος ἢ τῶν στενωμάτων, ἐὰν τοιαῦτα πολλαπλᾶ ὑπάρχωσι, δι' εἰδικῆς ἀντιστάσεως. Ἡ λαβὴ τοῦ στειλεοῦ ρθάνει οὕτω τὴν λαβὴν τοῦ αὐλακωτοῦ λεπτοῦ καθετῆρος, ὅτε ἔλκετε ἀμέσως πρὸς τὰ

Εἰκ. 46.

Δίοδος τοῦ καθετῆρος διὰ τοῦ στειλεοῦ μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἐσωτερικῆς οὐρηθροτομίας.

ἔξω τὸν στειλεόν, ἀντιλαμβάνόμενοι ἥσσονος ἀντιστάσεως κατὰ τὸ ὕψος τῶν διαιρεθέντων στενωμάτων.

Ἀφαιρέσαντες δ' οὕτω τὴν λεπίδα τοῦ οὐρηθροτόμου, χωρεῖτε εἰς τὴν ἐξαγωγήν τοῦ αὐλακωτοῦ καθετῆρος, κατὰ τὸ ὕψος δὲ τοῦ ἐξωτερικοῦ στομίου τῆς οὐρήθρας ἐνεργεῖτε τὴν ἀποκοχλίωσιν τούτου ἀπὸ τοῦ ὀπισθίου ἄκρου τοῦ χειραγωγοῦ τριχοειδοῦς κηρίου, ὅπερ διακρατεῖτε διὰ τοῦ ἀντίχειρος καὶ λιγανοῦ τῆς ἀριστερᾶς ὑμῶν χειρὸς ἐν τῇ οὐρήθρᾳ, ὅτε ἀμέσως συγκοχλιούτε μετ' αὐτοῦ τὸν εὐθὺν μεταλλικὸν στειλεόν· βεβαιούμενοι δὲ περὶ τῆς στερεᾶς συγκοχλιώσεως καὶ ὁδηγόν ἔχοντες αὐτὸν τοῦτον τὸν συγκοχλιωθέντα στειλεόν, διαπερᾶτε κατὰ μῆκος τούτου τὸν ὑπόσκληρον καθετῆρα μετὰ τετμημένου καὶ ἀνοικτοῦ ἄκρου ἀρ. 15-16-17 τῆς κλίμακας Charrière, βρέξαντες προηγουμένως δι' ἐλαίου τοῦτον ἐσωτερικῶς

καὶ ἐξωτερικῶς πρὸς εὐκολωτέραν διολίσθησιν αὐτοῦ ἐν τῇ οὐρήθρᾳ, καὶ ὅταν ὁ καθετῆρ διέλθῃ τὸν στελεόν, ὅστις τότε ἀντιστοιχεῖ εἰς τὸ κέντρον τοῦ καθετῆρος (εἰκ. 46), παραδίδετε εἰς βοηθὸν πρὸς στερρὰν διακράτησιν τὸ ὀπίσθιον ἐλεύθερον ἄκρον τοῦ στελεοῦ τούτου, ὑμεῖς δὲ διὰ τῆς ἀριστερᾶς ὑμῶν χειρὸς διατείνετε τὸ πέος τοῦ πάσχοντος, ἐνῶ διὰ τῆς δεξιᾶς κατωθεῖτε ἐν τῇ οὐρήθρᾳ τοῦ πάσχοντος τὸν ὑπόσκληρον καθετῆρα μέχρι τῆς οὐροδόχου κύστεως, ὅστις ἀκολουθῶν εἰς τὸν στελεόν καὶ τὸ ἐν τῇ οὐρήθρᾳ τριχοειδὲς κηρίον, εἰσέρχεται ἐν αὐτῇ ὅτε μὲν εὐκόλως, ὅτε δὲ μετὰ τινος ἀντιστάσεως. Εὐθὺς δὲ ὡς βεβαιωθῇτε τὸ τοιοῦτο διὰ τῆς ἐξόδου οὔρου ἀπὸ τοῦ καθετῆρος, ὁ βοηθὸς ἀφαιρεῖ στελεόν καὶ τριχοειδὲς κηρίον, καὶ οὕτως ἐγκαταλείπετε αὐτόθι τὸν παραμένοντα ἐκείνον ὑπόσκληρον καθετῆρα, ὃν στηρίζετε καταλλήλως, καθ' ὃν τρόπον εἰς προηγούμενον μάθημα περιέγραψα (σελ. 84), ἐπὶ 24ωρον ἢ 48ωρον, ἐνεργοῦντες δι' αὐτοῦ πλύσεις τῆς οὐροδόχου κύστεως κατ' ἐπανάληψιν δις τῆς ἡμέρας, ἐν ἀρχῇ μὲν διὰ διαλύσεως βορικοῦ ὀξέος ($4 \text{ }^{\circ}/_{10}$), εἴτα δὲ διαλύσεως νιτρικοῦ ἀργύρου ($1 : 1000$).

Ἀφαιρέσαντες δὲ καὶ τὸν παραμένοντα καθετῆρα μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ ἀνωτέρω μνημονευθέντος χρονικοῦ διαστήματος, ἐξακολουθεῖτε καθ' ἐκάστην τὰς πλύσεις τῆς οὐροδόχου κύστεως διὰ καθετῆρος, μετὰ δὲ τὴν 12—15 ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἐγχειρήσεως ἄρχεσθε τῆς προϊούσης διαστολῆς τῆς οὐρήθρας, καθ' ὃν τρόπον διὰ μακρῶν εἰς προηγούμενον μάθημα ἐμνημόνευσα. Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐκ τῆς ἐγχειρήσεως αἱμορραγίαν, αὕτη ὡς τὰ πολλὰ ἀσήμαντος τυγχάνει οὔσα, ἐπ' ἴσης δὲ καὶ ὁ ἐκ ταύτης πόνος.

Κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν ὅμως τῆς ἐσωτερικῆς οὐρηθροτομίας, Κύριοι, δυνατόν ἐνίοτε ν' ἀπαντήσητε δυσκολίας τινάς, ἃς πρέπει νὰ γνωρίζητε.

Οὕτως, ἐπὶ παραδείγματος, ἡ στένωσις ἢ ἡ ἀτρησία σχεδὸν τοῦ ἐξωτερικοῦ στομίου τῆς οὐρήθρας δυνατόν νὰ καταστήσῃ δύσκολον ἢ καὶ ἀδύνατον τὴν διόδον τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν ταύτης ἐργαλείων· ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ ἐνεργήσητε τὴν τομὴν τοῦ ἐξωτερικοῦ στομίου τῆς οὐρήθρας, εἴτε διὰ κοινοῦ σμιλίου, εἴτε διὰ τοῦ εἰδικοῦ

οὐρηθροτόμου (εἰκ. 47) πρὸς τομὴν τοῦ ἐξωτερικοῦ στομίου τῆς οὐρήθρας· διευθύνετε δὲ τὴν αἰχμὴν καὶ τὸ πρόσθιον μέρος τῆς ἀκμῆς τούτων πάντοτε πρὸς τὸ κατώτερον τοίχωμα τῆς πρὸς τὴν βάλανον ἀντιστοιχούσης μοίρας τῆς οὐρήθρας, ὅπερ τέμνετε ἐκ τῶν ἔσω πρὸς τὰ ἔξω. Ἡ ἐκ τῆς ἐγχειρήσεως δὲ ταύτης αἱμορραγία εἶνε οὐχὶ ἐπίσημος, εὐκόλως δὲ ἐπίσχεται· ἀφ' ἑαυτῆς ἢ διὰ μικρᾶς πιέσεως.

Ἄλλοτε πάλιν ἡ εἰσαγωγὴ τοῦ παραμένοντος καθετήρος δύσκολος εἶνε ἢ ἀδύνατος μεθ' ὅλας ὑμῶν τὰς προσπάθειάς· ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θ' ἀφαιρέσητε τὰ πάντα (στειλεὸν μεταλλικὸν καὶ χειραγωγὸν τριχοειδὲς κηρίον) καὶ θὰ προσπαθήσητε νὰ εὐοδιάσητε

Εἰκ. 47.

Οὐρηθροτόμον πρὸς τομὴν τοῦ στομίου τῆς οὐρήθρας.

ὑπόσκληρον καθετήρα μετὰ κυλινδρικοῦ ἢ πυρηνωτοῦ ῥάμφους ἀρ. 14 - 15 - 16 τῆς κλίμακος Charrière, ὅπερ εὐκόλως θὰ ἐπιτύχητε, καταλείποντες τοῦτον ὡς παραμένοντα καθετήρα, καὶ στήριζοντες αὐτὸν καταλλήλως καθ' ὃν τρόπον γνωρίζετε.

Πλὴν τούτων δὲ δυνατόν τὸ τριχοειδὲς κηρίον νὰ ἀποκοπῇ κατὰ τὸ ὕψος τῆς συγκοχλιώσεως ἢ νὰ διαρραγῇ· καὶ ἐὰν μὲν ἐν τῇ οὐρήθρᾳ ἐπετελέσθῃ τὸ τοιοῦτο, θ' ἀφαιρέσητε τοῦτο διὰ τῆς οὐρηθρικῆς λαβίδος τοῦ Collin (εἰκ. 42) ἀκολουθοῦντες εἰς τὰ ὅσα περιέγραψα διὰ μακρῶν ἀνωτέρω ἐν τοῖς περὶ ἀφαιρέσεως ἄλλοτρίων σωμάτων ἀπὸ τῆς οὐρήθρας, ἐὰν δὲ ἐν αὐτῇ τῇ οὐροδόχῳ κύστει ἐπετελέσθῃ, τότε θ' ἀφαιρέσητε τοῦτο ἀκολουθοῦντες εἰς τὰ ὅσα ἐν τοῖς περὶ ἀφαιρέσεως τῶν ἐκ τῶν ἔξω ἐν τῇ κύστει εἰσελθόντων ἄλλοτρίων σωμάτων θὰ εἴπω ὑμῖν βραχύτερον.

Ἐσωτερικὴ
οὐρηθροτομία
παρὰ
τῇ γυναικί.

Ὅσον δ' ἄρροξ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐσωτερικῆς οὐρηθροτομίας παρὰ τῇ γυναικί, ταύτην εἰς ὅλως ἐξαιρετικὰς περιστάσεις θὰ ἐνεργήσητε δι' εὐθέων ἐργαλείων βραχυτάτων τοῦ αὐτοῦ σχήματος, ἀκολουθοῦντες εἰς τοὺς αὐτοὺς κανόνας.

Ἐὰν δ' ἀντὶ τοῦ οὐρηθροτόμου τοῦ Maisonneuve θελήσητε νὰ ἐκτελέσητε ἐσωτερικὴν οὐρηθροτομίαν διὰ τοῦ οὐρηθροτόμου τοῦ Albarran, ὅπερ ἄνωτέρω περιέγραψα καὶ ἐπέδειξα ὑμῖν, ὅπως ἐνεργήσητε πολλαπλὰς τομὰς καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις τοῦ στενώματος ἢ τῶν στενωμάτων τῆς οὐρήθρας καὶ οὐχὶ μόνον εἰς τὸ ἄνωτερον τοίχωμα αὐτῆς, τότε θὰ εὐδοχήσητε καὶ τοῦτο διὰ συγχωλήσεως πρὸς τὸ τριχαιδὲς αὐτοῦ κηρίον ἐν τῇ οὐρήθρᾳ μέχρι τῆς οὐροδόχου κύστεως, εἴτα δὲ ἔλκοντες τοῦτο μικρὸν κατὰ μικρὸν μέχρι τοῦ στενώματος, στρέφετε οὕτω τὸ οὐρηθροτόμον, ὥστε ἡ κεκρυμμένη τέμνουσα καὶ ἀρθρωτὴ αὐτοῦ λεπίς ν' ἀντιστοιχῇ πρὸς τὸ ἄνω τοίχωμα τῆς οὐρήθρας, πρὸς τοῦτο δὲ ὀδηγεῖσθε ἐκ τοῦ παρὰ τὴν λαβὴν τοῦ οὐρηθροτόμου δίσκου μετὰ τοῦ δείκτου αὐτοῦ. Φθάνοντες δ' οὕτως εἰς τὸ ὕψος τοῦ στενώματος, ἐνεργεῖτε ἡμιπεριστροφικὰς κινήσεις 6—7 τῆς χειρολαβῆς τοῦ οὐρηθροτόμου, αἵτινες ἀρκοῦσιν ὅπως ἡ κεκρυμμένη ἀρθρωτὴ λεπίς προβάλῃ ἐν εἶδει κώνου, ὅτε ἔλκοντες πρὸς τὰ ἐξω τὸ οὐρηθροτόμον ἐνεργεῖτε οὕτω τομὴν τοῦ στενώματος κατὰ τὸ ἄνωτερον τοίχωμα τῆς οὐρήθρας ἐκ τῶν ἐσω πρὸς τὰ ἐξω, ἢ καὶ τῶν λοιπῶν ὑπαρχόντων μετὰ τοῦτο στενωμάτων, διαιροῦντες ταῦτα κατὰ τὸ αὐτὸ τοίχωμα. Ἀφαιροῦντες δὲ ἐν τέλει τὸ οὐρηθροτόμον, ἐνεργεῖτε ἀντιθέτους ἡμιπεριστροφικὰς στροφὰς τῆς χειρολαβῆς αὐτοῦ, ὅπως ἡ ἀρθρωτὴ αὐτοῦ λεπίς ἀποκρυβῇ ἐν τῇ αὐλακί αὐτῆς, καὶ εἰσάγετε ἐκ νέου αὐτὸ στρέφοντες τὴν κεκρυμμένην λεπίδα πρὸς τὸ κατώτερον τοίχωμα ἔχοντες πάντοτε ὀδηγὸν τὸν παρὰ τὴν χειρολαβὴν δίσκον, ὅστις δεικνύει ἀκριβῶς πρὸς ποῖον τοίχωμα εὐρίσκεται ἡ λεπίς, καὶ ἐνεργοῦντες τὰ αὐτὰ διαιρεῖτε ἐκ τῶν ἐσω πρὸς τὰ ἐξω τὸ στένωμα ἢ τὰ στενώματα κατὰ τὸ κατώτερον τοίχωμα τῆς οὐρήθρας. Τελευταίον δὲ ἐκ νέου ἐξαγαγόντες τὸ οὐρηθροτόμον ἐνεργεῖτε ἀντιθέτους ἡμιπεριστροφικὰς κινήσεις τῆς χειρολαβῆς αὐτοῦ, ὅπως ἀποκρύψετε τὴν τέμνουσαν ἀρθρωτὴν λεπίδα αὐτοῦ, εὐδοιάζετε δὲ καὶ πάλιν τοῦτο

στρέφοντες κατὰ τὸ δεξιὸν πλάγιον τοίχωμα τῆς οὐρήθρας τὴν τέμνουσαν ἄρθρωτήν λεπίδα καὶ διαιρεῖτε οὕτω τὰ στενώματα κατὰ τὸ δεξιὸν πλάγιον· ἀφαιροῦντες δὲ τὸ οὐρηθροτόμον καὶ ἐνεργοῦντες τὰ αὐτὰ εὐοδιάζετε αὐτὸ ἐκ νέου διευθύνοντες τὴν λεπίδα αὐτοῦ πρὸς τὸ ἀριστερὸν τοίχωμα τῆς οὐρήθρας, διαιροῦντες καὶ κατ' αὐτὴν τὸ στενῶμα ἢ τὰ στενώματα ἤτοι καὶ κατὰ τὰ τέσσαρα τοιχώματα τῆς οὐρήθρας. Δύνασθε δ' ὅμως νὰ ἐνεργήσητε τὴν τομὴν τοῦ στενώματος ἢ τῶν στενωμάτων κατὰ δύο μόνον τοιχώματα ἢ κατὰ ἓν καὶ μόνον, καὶ διὰ τοῦ οὐρηθροτόμου τοῦ Albarran, ἀναλόγως τοῦ ἐκάστοτε παρουσιαζομένου ὑμῖν περιστατικοῦ. Ἀλλ' ἀκριβῶς εἰς τοῦτο ἔγκειται τὸ πλεονέκτημα τοῦ οὐρηθροτόμου τοῦ Albarran, ὅτι δηλὰ δὴ δι' αὐτοῦ δύνασθε νὰ ἐνεργήσητε πολλαπλᾶς τομὰς καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις τοῦ στενώματος καὶ καθ' ὅλα τὰ τοιχώματα τῆς οὐρήθρας.

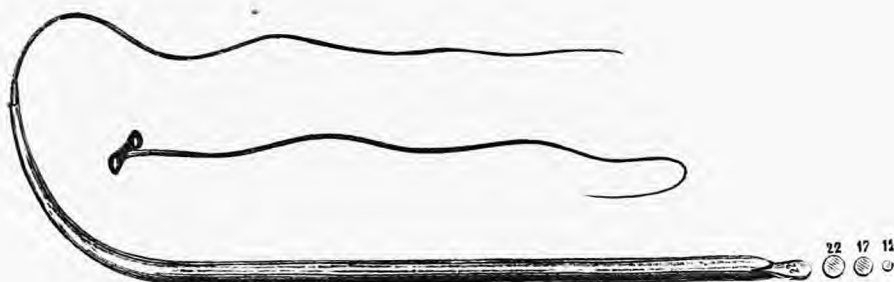
Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὰ λοιπὰ τῆς ἐγχειρήσεως μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς κυρίως οὐρηθροτομίας, ταῦτα θὰ ἐνεργήσητε ἀπαράλλακτα ὅπως καὶ ἐπὶ ἐκτελέσεως ἐσωτερικῆς οὐρηθροτομίας διὰ τοῦ οὐρηθροτόμου τοῦ Maisonneuve, εἰς ᾗ καὶ παραπέμπω ὑμᾶς.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὰς συμπληρωματικὰς καλουμένας ἐσωτερικὰς οὐρηθροτομίας δι' ἐιδικῶν ἐργαλείων, ὡς τὸ οὐρηθροτόμον τοῦ Civiale, τὸ τοῦ Otis καὶ Albarran, ἢ τὰς διὰ τῶν μεταλλικῶν κηρίων τοῦ Béniqué, ἅτινα περιέχουσιν αὐλακα ἀποκρύπτουσιν τὴν τέμνουσαν αὐτῶν λεπίδα καὶ τὰ ὅποια εἰς ὅλως ἐιδικὰς περιπτώσεις μεταχειρίζεται ὁ καθηγητὴς τῆς Ἰατρ. Σχολῆς τῶν Παρισίων Guyon, παραλείπω πάντα ταῦτα ἀπὸ σκοποῦ, διότι δὲν ἔχουσι μεγάλην πρακτικὴν σημασίαν, ἐφαρμόζονται δὲ εἰς τὰ πλατέα καλούμενα στενώματα τῆς οὐρήθρας, τὰ ὅποια διὰ τῆς μεθοδικῆς χρήσεως τῶν μεταλλικῶν κηρίων Béniqué θὰ δυνηθῇτε νὰ διευρύνετε. Δύνασθε μάλιστα πρὸς τοῦτο νὰ μεταχειρισθῇτε τὰ τέμνοντα μεταλλικὰ κηρία Béniqué, τὰ ὅποια προσομοιάζουν πρὸς τὰ κοινὰ τοιαῦτα, σὺν τῇ διαφορᾷ ὅτι εἰς τὸ κυρτὸν μέρος τοῦ κυστικοῦ ἄκρου αὐτῶν φέρουσι μικρὰν τέμνουσαν ἐξοχὴν πρὸς τομὴν τοῦ στενώματος· τὴν εἰσαγωγὴν δὲ τῶν διαφόρων ἀριθμῶν τοῦ εἶδους τούτου τῶν Béniqué θὰ ἐνεργήσητε ὅπως καὶ τὴν

τῶν λοιπῶν ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ τοῦ στενώματος, μετὰ τὴν διαίρεσιν τοῦ ὁποίου ἐνθέτετε διὰ τῆς οὐρήθρας ἐν τῇ κύστει μαλθακὸν παραμένοντα καθετῆρα.

"Αμεσος προϊ-
ούσα διαστολή.

Τὴν ἐσωτερικὴν δ' οὐρηθροτομίαν ἐπεχείρησάν τινες ν' ἀντικαταστήσωσι δι' ἄλλων μεθόδων· οὕτως, ἐπὶ παραδείγματος, ὁ Le Fort καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὑπερμαχοῦσιν ὑπὲρ τῆς ἀμέσου προϊούσης διαστολῆς τῇ χρήσει τοῦ φερωνύμου αὐτῷ οὐρηθροδιαστολέως· συνίσταται δὲ οὗτος ἐκ τριῶν μεταλλικῶν κηρίων ὁμοίων πρὸς τὰ Béniqué (εἰκ. 48), τῶν ὁποίων τὰ ῥάμφη ἀπολήγουσι κυλινδρο-

Εἰκ. 48.

Μεταλλικὸς οὐρηθροδιαστολεὺς τοῦ Le Fort πρὸς ἄμεσον προϊούσαν διαστολήν.

κωνικῶς, καὶ ἐκ λεπτοῦ ὑποσκληροῦ κηρίου μετὰ κοχλίου λεπτοτάτου μεταλλικοῦ, εἰς ὃν προσαρμόζετε διὰ συγκοχλιώσεως τὸ μεταλλικὸν κηρίον· τὰ μεταλλικὰ δὲ κηρία τοῦ Le Fort ἀντιστοιχοῦσι πρὸς τοὺς ἀριθμ. 12 - 17 καὶ 22 τῆς κλίμακος Charrière (Τόμ. Α', σελ. 102, εἰκ. 128). Τὴν ἐκτέλεσιν δὲ τῆς προϊούσης ἀμέσου διαστολῆς, ἐὰν τοιαύτην ἀποφασίσητε νὰ ἐκτελέσητε, θὰ ἐνεργήσητε ὡς ἐξῆς· θὰ κατακλίνητε ὕπτιον τὸν πάσχοντα καὶ θὰ εὐοδιάσητε ἐν τῇ οὐρήθρᾳ αὐτοῦ λεπτὸν ὑπόσκληρον ἢ μαλθακὸν τριχοειδὲς κηρίον, τὸ ὁποῖον θὰ καταλίπητε αὐτόθι ἐπὶ 24 ὥρας. Μετὰ παρέλευσιν δὲ τοῦ χρονικοῦ τούτου διαστήματος ἀφαιροῦντες

τὸ κηρίον αὐτὸ εἰσάγετε τὸ λεπτὸν ὑπόσκληρον τοιοῦτο τοῦ οὐρη-
θροδιαστολέως τοῦ Le Fort ἐν τῇ οὐρήθρᾳ μέχρι τῆς οὐροδόχου
κύστεως, εἰς δὲ τὸ πρὸς τὸ ἐξωτερικὸν στόμιον τῆς οὐρήθρας ἄκρον
αὐτοῦ ἐνεργεῖτε ἀσφαλῶς τὴν συγκοχλίωσιν τοῦ μεταλλικοῦ κυρτοῦ
κηρίου καὶ πρῶτον τοῦ ἀριθ. 12. Τούτου δὲ γενομένου, ἐνῶ διὰ
τῆς ἀριστερᾶς ὑμῶν χειρὸς διατείνετε τὸ πέος τοῦ πάσχοντος, διὰ
τῆς δεξιᾶς κατωθεῖτε τὸ μεταλλικὸν κηρίον μέχρι τῆς οὐροδόχου
κύστεως, ἔχοντες ὁδηγὸν τὸ χειραγωγὸν κηρίον καὶ ἀκολουθοῦντες
εἰς τοὺς κανόνας τοῦ καθετηριασμοῦ διὰ μεταλλικοῦ καθετῆρος·
μετὰ παρῆλυσιν δευτερολέπτων τινῶν, ἀφαιρεῖτε τὸ μεταλλικὸν
κηρίον (ἀριθ. 12) δι' ἀποκοχλίωσεως κατὰ τὸ ὕψος τοῦ ἐξωτερικοῦ
στομίου τῆς οὐρήθρας ἀπὸ τοῦ χειραγωγοῦ κηρίου, καὶ συγκο-
χλιοῦτε τὸν ἀρ. 17 καὶ εἶτα τὸν ἀριθ. 22, μετὰ δὲ τὴν ἀφαι-
ρεσιν καὶ τούτου, δύνασθε νὰ εὐοδιάσητε παραμένοντα μαλθακὸν
καθετῆρα ἐπὶ 48ωρον ἀριθ. 15—16 τῆς κλίμακος Charrière.

Ἄλλοι ὡς ὁ Fort καὶ οἱ ὀπαδοὶ αὐτοῦ μεταχειρίζονται τὴν Ἡλεκτρολύσια.
καυσικὴν γραμμοειδῆ ἠλεκτρολύσιαν δι' εἰδικοῦ ἐργαλείου—τὸ ἐργα-
λεῖον δὲ τοῦτο τοῦ Fort προσομοιάζει πρὸς τὸ οὐρηθροτόμον τοῦ
Maisoneuve,—τὸ ὁποῖον εἰσάγετε ἐν τῇ οὐρήθρᾳ μέχρι τοῦ στε-
νώματος πρὸς τομὴν αὐτοῦ· διοχετεύοντες δὲ δι' αὐτοῦ ἠλεκτρι-
κὸν ρεῦμα δι' εἰδικῆς συσκευῆς παρατηρεῖτε ἀπὸ τοῦ ἐξωτερικοῦ
στομίου τῆς οὐρήθρας ἐξερχομένης φυμαλίδας ἀέρος, αἵτινες κατὰ
τὸν Fort εἶνε προϊόν τῆς μεταμορφώσεως τῶν ἰστῶν εἰς τὰ ἀρχικά
αὐτῶν ἀερώδη συστατικά. Κατὰ Newman δὲ ἡ ἠλεκτρολύσια
ἀπορροφᾷ τὸν παθολογικὸν ἰστὸν τῶν στενωμάτων. Προτιμωτέρα
δ' ὅμως τῆς καυσικῆς ταύτης ἠλεκτρολύσεως εἶνε ἡ χημικὴ τοιαύτη,
στηρίζοντα· δὲ ἀμφότεραι καὶ μάλιστα ἡ χημικὴ εἰς τοὺς νόμους,
οὓς ἔθηκεν ὁ Faraday, καθ' οὓς τὰ διάφορα ὀργανικὰ σώματα
ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος ἀποσυντίθενται εἰς
τὰ ἐξ ὧν συνίστανται ἀερώδη αὐτῶν συστατικά. Καὶ τούτων δὲ
ὡς καὶ τῆς καταστροφῆς τῶν στενωμάτων διὰ χημικῆς γαλβα-
νοκαυστικῆς συσκευῆς τὴν λεπτομερῆ περιγραφὴν ὡς ἰδίων ἐγχει-
ρητικῶν μεθόδων ἀπὸ σκοποῦ παραλείπω, διότι εἶνε μέθοδοι, αἵτι-
νες δὲν ἐγένοντο ἀποδεκταὶ ἐν τῇ πράξει, τὰ δὲ ἀποτελέσματα

αὐτῶν δὲν εἶνε μῆτε ἐπιτυχέστερα μῆτε διαρκέστερα τῶν λοιπῶν μεθόδων. Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον παραλείπω καὶ τὴν περιγραφὴν τῆς βιαίας διαστολῆς ἢ τῆς ῥήξεως τῶν στενωμάτων, ἣν ὡς ἐπικίνδυνον καταδικάζω καὶ οὐδόλως συμβουλεύω ὑμῖν πρὸς ἐκτέλεσιν.

Μ Α Θ Η Μ Α Λ Δ '

Κύριοι,

Ἐξωτερικὴ
οὐρηθροτομία.

Μετὰ τὰ περὶ ἐσωτερικῆς οὐρηθροτομίας λεχθέντα, ἔρχομαι σήμερον εἰς τὴν περιγραφὴν ἐτέρας ἐγχειρητικῆς μεθόδου, ἣν κατ' ἀνάγκην εἰς τινὰς περιστάσεις θὰ ἐνεργήσητε πρὸς θεραπείαν τῶν στενωμάτων τῆς οὐρήθρας, τῆς ἐξωτερικῆς καλουμένης οὐρηθροτομίας, τῆς τομῆς δηλαδή τῆς ἐστενωμένης μοίρας τῆς οὐρήθρας. ἐκ τῶν ἔξω πρὸς τὰ ἔσω, κατὰ τὸ κατώτερον αὐτῆς τοίχωμα.

Πρὸς τοῦτο ἔχετε ἀνάγκην τῶν ἐξῆς ἐργαλείων :

- 1) Μαχαιρίων ὀξυαίχμων καὶ γαστρωτῶν.
- 2) Αὐλακωτῶν μεταλλικῶν καθετήρων διαφόρου διαμέτρου.
- 3) Κηρίων ὑποσκλήρων τριχοειδῶν.
- 4) Αὐλακωτῆς μῆλης κοινῆς.
- 5) Αὐλακωτῆς μῆλης εἰδικῆς τοῦ Guyon ἀποληγούσης εἰς κοιλίαν πρὸς συγκοχλίωσιν μετὰ χειραγωγοῦ τριχοειδοῦς κηρίου.
- 6) Αἰμοστατικῶν λαβίδων.
- 7) Ἀνατομικῶν λαβίδων ὀδοντωτῶν καὶ μῆ.
- 8) Διαστολέων ἀμβλέων καὶ ὀδοντωτῶν.
- 9) Ψαλιδίων (εὐθέος καὶ κυρτοῦ).
- 10) Καθετήρων ἐλαστικῶν, — ὑποσκλήρων εὐθέων ἢ κεκαμμένων — ἢ καὶ μετ' ἄκρου ἀνοικτοῦ ἢ τετμημένου.
- 11) Κυλινδρικοῦ κλυστηρός.

Ἐν τῇλει δὲ ἔχετε ἀνάγκην τοῦ εἰδικοῦ μεταλλικοῦ καθετήρος τοῦ Guyon (εἰκ. 49), μήπως ἐν ἀποτυχίᾳ τῆς ἐξωτερικῆς οὐρηθροτομίας ἀναγκασθῇτε νὰ ἐνεργήσητε τὸν ἐκ τῶν ὀπίσω πρὸς τὰ πρόσω καθετηρισμὸν τῆς οὐρήθρας δι' ἐκτελέσεως τῆς ὑπερηδικῆς κυστιοτομίας, (καθ' ὃν τρόπον ἐν καιρῷ θὰ ὑποδείξω ὑμῖν), δια-

φόρων ἀντισηπτικῶν διαλύσεων, ἀντισηπτικῶν ἐπιδεμάτων καὶ ταυσοειδοῦς ἐπιδέσμου συσκευῆς γλωροφορμίου, μετ' ἀναλόγου ἀριθμοῦ βοηθῶν.

Πρὸ τῆς ἐκτελέσεως ὅμως τῆς ἐγχειρήσεως δεόν νὰ προπαρασκευάσῃτε τὸν πάσχοντα χορηγοῦντες τὴν προτεραίαν καθαρτικόν, τὴν δὲ πρωίαν τῆς ἡμέρας τῆς ἐγχειρήσεως παραγγέλλετε κλύσμα κατὰ τὸ ὀρθὸν ἔντερον καὶ ἐνεργεῖτε καθαίρεσιν διὰ ξυροῦ τῶν τριχῶν ἀπὸ τοῦ περινέου καὶ τῆς ἥβης, ἐπιθέτοντες ἀντισηπτικὸν ἐπίδεσμον, μετὰ προηγουμένην κύστηράν ἀντισηπτικὴν πλύσιν περινέου τε καὶ τῆς ὅλης ἐξωτερικῆς οὐρογεννητικῆς σφαίρας καὶ τοῦ αὐλοῦ τῆς οὐρήθρας, ὃν ἀφαιρεῖτε κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἐγχειρήσεως.

Εἰκ. 49.

Εἰδικὸς καθετήρ τοῦ Guyon διὰ τὸν ἐκ τῶν ὀπίσω πρὸς τὰ πρόσω καθετηρισμὸν τῆς οὐρήθρας.

Τοποθετήσαντες δ' ὕπτιον ἐπὶ τῆς ἐγχειρητικῆς τραπέζης ἢ κλίνης τὸν πάσχοντα, γλωροφορμίζετε αὐτὸν ἢ ἐνεργεῖτε τὴν διὰ κοκκαίνης ἀπὸ τοῦ νωτιαίου μυελοῦ ἀναλγησίαν, κάμπτοντες δὲ τὰς κνήμας πρὸς τοὺς μηρούς καὶ τούτους πρὸς τὰ κοιλιακὰ τοιχώματα αὐτοῦ ἐν ἀποκλίσει παραδίδετε πρὸς διακράτησιν εἰς βοηθοὺς, ἐνῶ οἱ γλουτοὶ αὐτοῦ ἐξέχουσι τοῦ χεῖλους τῆς ἐγχειρητικῆς τραπέζης, ἀπέναντι δὲ τοῦ οὕτω προτεταμένου περινέου, ὅπερ φωτίζεται ἀπλῆτως, λαμβάνετε θέσιν καθήμενοι ἐπὶ ἔδρας τινός.

Τὴν ἐξωτερικὴν δ' οὐρηθροτομίαν θὰ ἐνεργήσητε εἴτε μετὰ ὀδηγοῦ αὐλακωτοῦ μεταλλικοῦ καθετῆρος, ὅταν ἡ οὐρήθρα διαχωρητῇ τυγχάνη οὕσα, ἔστω καὶ ὑπὸ λεπτοτάτου τοιούτου, εἴτε ἄνευ τοιούτου, ὅτε δῆλα δὴ ἀδύνατος ἡ εἰσαγωγὴ αὐτοῦ. Ἐπ' ἴσης θὰ

ἐνεργήσητε ταύτην εἴτε ἕνεκα στενώματος ἢ στενωμάτων τῆς οὐρήθρας, εἴτε ἕνεκα τραυματικῆς ῥήξεως αὐτῆς.

Ἐξωτερικὴ
οὐρηθροτομία
μετὰ ὁδηγοῦ
καθετήρος.

ὑποθεσίσθω λοιπὸν ὅτι ἐνεργεῖτε τὴν ἐξωτερικὴν οὐρηθροτομίαν ἕνεκα στενώματος ἢ στενωμάτων τῆς οὐρήθρας διαχωρητῶν πρὸς τοῦτο θὰ εὐοδιάσητε πρῶτον τὸν χειραγωγὸν αὐλακωτὸν καθετήρα, μετὰ ἢ ἄνευ προηγουμένης εἰσαγωγῆς λεπτοῦ τριχοειδοῦς κηρίου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου θὰ ἐνεργήσητε τὴν συγκοχλίωσιν αὐτοῦ, ἀκολουθοῦντες εἰς τοὺς κανόνας τοῦ καθετηρισμοῦ, — προτιμότερον εἶνε ἢ εἰσαγωγή τούτου μετὰ χειραγωγοῦ κηρίου, — καὶ ἀφοῦ διέλθῃτε διὰ τοῦ στενώματος ἢ τῶν στενωμάτων, φέρετε ἀκριβῶς τοῦτον ἐπὶ τῆς μέσης γραμμῆς οὕτως ὥστε ἡ ἐν τῇ κυρτῇ αὐτοῦ ἐπιφανείᾳ αὐλαξ αὐτοῦ ν' ἀντιστοιχῇ πρὸς τὴν μέσσην γραμμὴν ἢ τὴν ῥαφὴν τοῦ περινέου· τὴν λαβὴν δὲ τοῦ χειραγωγοῦ τούτου αὐλακωτοῦ καθετήρος παραδίδετε εἰς πεπειραμένον βοηθὸν πρὸς ἀσφαλῆ διακράτησιν, ὁ δὲ βοηθὸς οὗτος εἶνε ὁ πολυτιμότερος καὶ καλεῖται καὶ βοηθὸς τῆς ἐμπιστοσύνης. Ὁ βοηθὸς οὗτος φέρει τὴν λαβὴν τοῦ καθετήρος μικρὸν πρὸς τὴν λευκὴν γραμμὴν τῆς κοιλίας τοῦ πάσχοντος, ὡς βλέπετε ἐνταῦθα ἐπὶ τοῦ πτώματος, ὅπως τὸ κυρτὸν μέρος τοῦ σώματος τοῦ καθετήρος τὸ φέρον τὴν αὐλακα προβάλλῃ μᾶλλον κατὰ τὸν περίνεον, θ' ἀντιληφθῇτε δ' οὕτω τῆς αὐλακος τοῦ καθετήρος διὰ τῶν δακτύλων ὑμῶν, ἀπὸ τοῦ περινέου εἰς ἰσχρὰ ἰδίως ἄτομα.

Τούτων δὲ γενομένων καὶ ἐνῶ ὁ αὐτὸς βοηθὸς ὁ διακρατῶν τὸν καθετήρα ἀνυψοῖ διὰ τῆς ἐλευθέρας αὐτοῦ χειρὸς τὸν ὄσχεον τοῦ πάσχοντος, ὑμεῖς διὰ τῆς δεξιᾶς ὑμῶν χειρὸς, ἐχόμενοι σμιλίου γαστρωτοῦ ἢ ὀξυαίχμου, ἐνεργεῖτε τομὴν τῶν μαλακῶν μορίων τοῦ περινέου μήκους 4—5—6 ἐκ.μ. κατὰ τὸ ὕψος τοῦ στενώματος ἀκριβῶς ἀκολουθοῦντες εἰς τὴν ῥαφὴν τοῦ περινέου, καὶ αἰσθανόμενοι διὰ τῆς ἀφῆς τὸν κάτωθεν εὐρισκόμενον αὐλακωτὸν καθετήρα διακρίετε κατὰ στρώματα τοὺς ἰστούς· διὰ τῆς ῥαγὸς δὲ καὶ τοῦ ὄνυχος τῆς ἀριστερᾶς ὑμῶν χειρὸς, ὡς βλέπετέ με ποιοῦντα ἐπὶ τοῦ πτώματος, θὰ πειραθῇτε ν' ἀνεύρητε μετὰ τὴν διαίρεσιν τῶν ἐπιπολῆς στρωμάτων τῶν μαλακῶν μορίων τοῦ περινέου τὴν αὐλακα τοῦ χειραγωγοῦ καθετήρος, καὶ θὰ αἰσθανθῇτε τὰ

δύο χεῖλη αὐτῆς, ὅτε διὰ τῆς αἰχμῆς τοῦ μαχαίριου ὑμῶν παρα-
κεντεῖτε οὕτως εἰπεῖν τοὺς ἄνωθεν ἀμέσως τῆς αὐλακος τοῦ καθε-
τῆρος εὐρισκομένους ἰστούς τοῦ περινέου, καὶ ἀφοῦ αἰσθανθῇτε
τὴν αἰχμὴν τοῦ μαχαίριου ὑμῶν ἐντὸς τῆς αὐλακος, κατασπᾶτε
τὴν ἀκμὴν, οὐδόλως καταλείποντες τὴν αὐλακα τοῦ καθετῆρος διὰ
τῆς αἰχμῆς τοῦ μαχαίριου, καὶ διαιρεῖτε οὕτω πρὸς τὰ κάτω καὶ
κατὰ βάθος τοὺς ἐσκληρυσμένους ἰστούς τοῦ στενώματος, οἵτινες
τρίζουσι διαιρούμενοι, ἐνῷ βοηθοὶ ἀπάγουσι δι' ὀδοντωτῶν δια-
στολέων τὰ χεῖλη τοῦ τραύματος· ἐξακολουθεῖτε δὲ τὴν διαίρεσιν
τοῦ στενώματος οἰασδήποτε ἐκτάσεως καὶ ἂν ἡ τοῦτο κατὰ
βάθος μέχρις ἂν ἐμπέσητε εἰς ὑγιεῖς ἰστούς. Ἐὰ αὐτὰ ἐνεργεῖτε
καὶ πρὸς τὴν ἄνω μοῖραν τοῦ στενώματος, ἐνῷ βοηθοὶ ἀποσπογ-
γίζουσι δι' ἐξ ὀθόνης σπόγγων τὸ ἐγχειρητικὸν πεδίον καὶ συλ-
λαμβάνουσι δι' αἰμοστατικῶν λαβίδων τὰ αἱμορραγοῦντα ἄρτηρί-
δια πρὸς ἀπολίνωσιν.

Μετὰ ταῦτα θὰ εἰσαγάγητε παραμένοντα ὑπόσκληρον καθετῆρα
μετ' ἄκρου ἀνεωγμένου καὶ τετμημένου ἀπὸ τοῦ ἐξωτερικοῦ στο-
μίου τῆς οὐρήθρας μέχρι τῆς οὐροδόχου κύστεως· πρὸς τοῦτο ἔαν
μὲν ὁ αὐλακωτὸς ὀδηγὸς καθετῆρ εἰσῆχθῇ διὰ συγκοχλιώσεως ἐπὶ
λεπτοῦ τριχοειδοῦς κηρίου, θ' ἀποκοχλιώσῃτε τοῦτον ἀπ' ἐκείνου
κατὰ τὸ ἐξωτερικὸν στόμιον τῆς οὐρήθρας, καὶ θὰ συγκοχλιώσῃτε
πρὸς τὸ κηρίον σιδηροῦν λεπτὸν στείλεον ὅμοιον πρὸς τὸν τῆς
ἐσωτερικῆς οὐρηθροτομίας καὶ δι' αὐτοῦ καὶ τοῦ τριχοειδοῦς κηρίου
θὰ εὐοδιασθῇ ἐν τῇ κύστει διὰ τῆς οὐρήθρας τὸν παραμένοντα
καθετῆρα, ὅπως μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐσωτερικῆς οὐρηθροτο-
μίας. Ἐὰν ὅμως ἡ εἰσαγωγή τοῦ αὐλακωτοῦ καθετῆρος ἐγέ-
νετο ἄνευ ὀδηγοῦ κηρίου, τότε μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τούτου εὐο-
διάξετε τὸν παραμένοντα καθετῆρα ἀπὸ τοῦ ἐξωτερικοῦ στομίου
τῆς οὐρήθρας οὕτως ὥστε, ἔαν οὗτος προβάλλῃ ἀπὸ τοῦ τραύ-
ματος, ὑποβηθεῖτε τὴν εἰσαγωγὴν αὐτοῦ μέχρι τῆς οὐροδόχου
κύστεως ἀπὸ τοῦ τραύματος αὐτοῦ, καὶ τούτου ἐπιτευχθέντος,
ἐνεργεῖτε κατὰ στρώματα ῥαφὴν τῶν μαλακῶν μορίων τοῦ περι-
νέου ἄνωθεν τοῦ ὑποκειμένου καθετῆρος, ἀρχόμενοι ἀπὸ τῆς οὐρή-
θρας ἔαν οἱ τοπικοὶ ὄροι εἶνε εὐνοϊκοί, ἔαν δὴλα δὴ ἡ μαλθα-

κότης τῶν ἰστών καὶ ἡ ἔλλειψις συριγγωδῶν πόρων ἐπιτρέπη
τὸ τοιοῦτο.

Ἐξωτερικὴ
οὐρήθροτομία
ἄνευ ὁδηγοῦ
καθετήρος.

Εἰς ἄλλας ὁμῶς περιπτώσεις, Κύριοι, τὸ στένωμα ἢ τὰ στενώ-
ματα τῆς οὐρήθρας εἶνε ἀδιαχώρητα, ἀδύνατον δὴ νὰ δια-
περάσῃτε δι' αὐτῶν ἔστω καὶ λεπτότατον τριχοειδὲς κηρίον· ἐν
τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ ἐνεργήσῃτε τὴν ἐξωτερικὴν οὐρήθροτομίαν
ἄνευ ὁδηγοῦ.

Πρὸς τοῦτο τοποθετήσαντες, ὡς ἀνωτέρω ἐλέγχθη, τὸν πᾶσχοντα
θὰ εὐοδιάσῃτε ἐν τῷ αὐλῷ τῆς οὐρήθρας τὸν αὐλακωτὸν μεταλλι-
κὸν καθετήρα μέχρι τοῦ στενώματος, ἐλαφρῶς κατωθύνοντες τοῦτον
ὅπως τὸ ῥάμφος αὐτοῦ εἰσέλθῃ ἐν τῇ εἰσόδῳ τοῦ στενώματος, ἄνευ
οὐδεμιᾶς βίας φόβῳ ῥήξεως ἢ διατρήσεως τῆς οὐρήθρας. Τούτου δὲ
γενομένου, παραδίδετε τὴν λαβὴν τοῦ καθετήρος εἰς πεπειραμένον
βοηθόν, τὸν τῆς ἐμπιστοσύνης, ὅπως διακρατήσῃ τοῦτον ἀσφαλῶς
ἐν τῇ μέσῃ γραμμῇ, ἵνα μὴ παρεκκλίνη ταύτης, ὑμεῖς δὲ ἐχόμενοι
σμιλίου διαιρεῖτε τὰ μαλακὰ μόρια τοῦ περινεύου κατὰ στρώματα
ἀκολουθοῦντες εἰς τὴν ῥαφὴν αὐτοῦ καὶ φέρετε τομὴν ἀρχομένην
ἀκριβῶς πρόσθεν τοῦ στενώματος, εὐθύς δ' ὡς αἰσθανθῇτε εἰς τὸ
βάθος τῆς τομῆς διὰ τῆς ῥαγὸς καὶ τοῦ ὄνυχος τοῦ ἀριστεροῦ ὑμῶν
λιχανοῦ τὴν αὐλακα καὶ τὸ ἄκρον τοῦ ῥάμφους τοῦ αὐλακωτοῦ
καθετήρος, διανοίγετε τὴν οὐρήθραν κατὰ τὸ ὕψος τοῦ ῥάμφους
τοῦ αὐλακωτοῦ καθετήρος καὶ διαπερᾶτε ἀμέσως εἰς τὰ χεῖλη τῆς
οὔτω διαιρεθείσης οὐρήθρας διὰ βελόνης ἀνὰ ἐν ῥάμμα μετᾶξινον
ἐκατέρωθεν, ἵνα θὰ ὁδηγῶσιν ὑμᾶς πάντοτε περὶ τῆς θέσεως τῆς
οὐρήθρας, καὶ ἐνῷ βοηθοὶ ἀπάγουσιν δι' ὀδοντωτῶν διαστολέων τὰ
χεῖλη τοῦ τραύματος, ἕτεροι δ' ἀποσπογγίζουσιν αὐτό, ὑμεῖς ὁδη-
γούμενοι ὑπὸ τῶν ῥαμμάτων ἅτινα διαστέλλουσι τὴν διαιρεθεῖσαν
οὐρήθραν, ἀναζητεῖτε τὸ ὀπίσθιον ἄκρον αὐτῆς διὰ τῆς λεπτῆς
αὐλακωτῆς μήλης τοῦ Guyon ἢ ἄλλης οἰασθήποτε τοιαύτης,
διευθύνοντες τὸ ἄκρον τοῦ ῥάμφους αὐτῆς πάντοτε πρὸς τὸ ἀνώ-
τερον ἢ χειρουργικὸν τοίχωμα τῆς οὐρήθρας, ὅπερ ἀκολουθεῖτε
ὅπως ἐπιτύχῃτε οὔτω τὸν καθετηρισμὸν τοῦ στενώματος δι' αὐ-
τῆς. Μετὰ πολλὰς δὲ προσπάθειας καὶ δυσκολίας θὰ ἐπιτύχῃτε τὸ
τοιοῦτο, μεθ' ὑπομονῆς δρῶντες καὶ προχότητος, ὅτε διὰ τοῦ μαχαι-

ρίου ἐξακολουθεῖτε διαιροῦντες μικρὸν κατὰ μικρὸν τὸ στένωμα, ἀκολουθοῦντες εἰς τὴν αὐλακα τοῦ μετὰ δυσκολίας ἐν αὐτῷ εἰσερχομένου ῥάμφους τῆς λεπτῆς ἀργυρᾶς αὐλακωτῆς μήλης, καὶ μετὰ τὴν διαίρεσιν τοῦ ὅλου στενώματος ἡ μήλη ὑμῶν εἰσέρχεται ἐλευθέρως εἰς τὴν ὀπισθίαν οὐρήθραν, εἰς τὴν εἰσοδὸν δὲ ταύτης ἐπακολουθεῖ ἔξοδος οὐρου. Τούτων δὲ γενομένων εὐοδιᾶτε παραμένοντα καθετῆρα ἀπὸ τοῦ ἐξωτερικοῦ στομίου τῆς οὐρήθρας μέχρι τῆς οὐροδόχου κύστεως, καθ' ὃν τρόπον ὑπέδειξα ὑμῖν ἀνωτέρω εἰς τὰ περὶ ἐξωτερικῆς οὐρηθροτομίας μεθ' ὀδηγοῦ αὐλακωτοῦ καθετῆρος, ἢ ἔαν τὸ τοιοῦτο δύσκολον ἀποβῇ, τότε ἐλαστικὸν ἢ ὑπόσκληρον καθετῆρα εὐοδιᾶτε πρῶτον εἰς τὸ ὀπίσθιον ἄκρον τῆς διαιρεθείσης οὐρήθρας ἀπὸ τοῦ τραύματος αὐτοῦ μέχρι τῆς οὐροδόχου κύστεως, τὸ δὲ ὀπίσθιον ἄκρον τοῦ καθετῆρος τούτου εὐοδιᾶτε πάλιν ἀπὸ τοῦ τραύματος ἐπὶ τὴν προσθίαν οὐρήθραν ἐξερχομένου τοῦ ὀπισθίου ἄκρου αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἐξωτερικοῦ στομίου τῆς οὐρήθρας καὶ οὕτως ἀποκαθίσταται τέλειος ὁ καθετηρισμός. Ἐὰν μάλιστα ἀποβῇ ὑμῖν δύσκολος ἡ δίοδος τοῦ καθετῆρος κατὰ τὴν προσθίαν οὐρήθραν ἐκ τῶν ὀπίσω πρὸς τὰ πρόσω, δύνασθε νὰ εὐοδιάσητε κηρίον ὑπόσκληρον ἀριθμ. 15 ἀπὸ τοῦ ἐξωτερικοῦ στομίου τῆς οὐρήθρας μέχρι τοῦ κατὰ τὸν περίνεον τραύματος, καὶ τὸ πρόσθιον ἄκρον τούτου νὰ εὐοδιάσητε ἐν τῷ αὐλῷ τοῦ ὀπισθίου ἄκρου τοῦ μαλθακοῦ ἢ ὑποσκληροῦ καθετῆρος (ἐνεργοῦντες ἐγκολεασμὸν οὕτως εἰπεῖν), οὕτως τὸ ῥάμφος εὐρηται διὰ τοῦ τραύματος ἐν τῇ οὐροδόχῳ κύστει, καὶ τὰ οὕτως ἐγκολεασθέντα ἄκρα κηρίου (πρόσθιον) καὶ καθετῆρος (ὀπίσθιον) νὰ συρράψητε διὰ ῥάμματος ἰσχυροῦ, καὶ ἀφοῦ περιχρίσητε ταῦτα διὰ λιπαρᾶς τινος οὐσίας, ἔλκετε ἀπὸ τοῦ ὀπισθίου ἄκρου τὸ κηρίον κατὰ τὸ ὕψος τοῦ ἐξωτερικοῦ στομίου τῆς οὐρήθρας καὶ οὕτω ἐπιτυχάνετε τὴν δίοδον τοῦ παραμένοντος καθετῆρος καὶ κατὰ τὴν προσθίαν οὐρήθραν ἐκ τῶν ὀπίσω πρὸς τὰ πρόσω, τὸν ὅποιον στηρίζετε καταλήλως. Ἐὰν δ' οἱ ἴστοι τοῦ τραύματος σκληροὶ καὶ σηπτικοὶ τυγχάνωσιν ὄντες, τότε ἐνεργεῖτε τὴν δι' ἀντισηπτικοῦ ἐπιπωματισμοῦ ἐπίδεσιν τοῦ τραύματος ἐπιθέτοντες ἀνωθεν ταυοειδῆ ἐπίδεσμον.

Μὴ νομίσητε δ' ὅμως, Κύριοι, ὅτι ἡ ἀνεύρεσις τοῦ ὀπισθίου ἄκρου

τοῦ στενώματος τῆς οὐρήθρας κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐξωτερικῆς οὐρηθροτομίας ἄνευ ὁδηγοῦ αὐλακωτοῦ καθετῆρος εἶνε πράγμα εὐκόλον, πολλοῦ γε καὶ δεῖ· ἐκ πείρας δ' ἰδίᾳς δύναμαι νὰ βεβαιώσω ὑμᾶς ὅτι εἶνε δυσκολώτατον, ἔστιν ὅτε δὲ καὶ ἀδύνατον, ὅτε θ' ἀναγκασθῇτε νὰ καταφύγητε εἰς τὸν ἐκ τῶν ὀπισθεν καλούμενον καθετηρισμὸν τῆς οὐρήθρας μετὰ προηγουμένην ἐκτέλεσιν ἢ μὴ τῆς ὑπερθεικῆς κυστιοτομίας.

Ἐξωτερικὴ
οὐρηθροτομία
ἐπὶ ῥήξει τῆς
οὐρήθρας.

Ἄλλοτε δ' ὅμως θὰ ἐνεργήσητε τὴν ἐξωτερικὴν οὐρηθροτομίαν ἐπὶ τραυματικῶν ῥήξεων τῆς οὐρήθρας ἄνευ ῥήξεως τοῦ δέρματος τοῦ περινέου, ὡς τὰ πολλὰ δὲ ἄνευ ὁδηγοῦ αὐλακωτοῦ χειραγωγοῦ καθετῆρος.

Πρὸς τοῦτο τοποθετήσαντες τὸν πάσχοντα κατὰ τὴν αὐτὴν θέσιν τῆς ἐξωτερικῆς οὐρηθροτομίας, ἐὰν μὲν πρόκειται περὶ ῥήξεως τῆς οὐρήθρας κατὰ τὴν βολβώδη μοῖραν αὐτῆς, τότε διὰ μαχαίριου τέμνετε ἀκριβῶς κατὰ τὸ ὕψος τῆς ῥαφῆς τοῦ περινέου κατὰ στρώματα τὸ δέρμα, τὸν ὑποδερμάτιον συνεκτικὸν ἰστὸν καὶ τὴν ἐπιπολῆς περιτονίαν, διανοίγοντες οὕτω τὸν ἐξέχοντα τραυματικὸν ὄγκον τοῦ περινέου, ὅτε ἐπακολουθεῖ ἀμέσως ἔξοδος θρόμβων καὶ αἵματος. Τούτων ἀφαιρεθέντων ἀναζητεῖτε τὴν ῥῆξιν τῆς οὐρήθρας καὶ ἀνευρίσκετε ταύτην ὅτε μὲν εὐκόλως, ἄλλοτε δὲ διὰ καταλλήλων μικρῶν πολλαπλῶν τομῶν τὰ δύο αὐτῆς ἄκρα, ἀκολουθοῦντες πάντοτε εἰς τὸ ἄνω ἢ χειρουργικὸν τοίχωμα αὐτῆς, καὶ εὐοδιάζετε παραμένοντα καθετῆρα, ἀκολουθοῦντες εἰς τὰ ὅσα ἀνωτέρω ἐμνημόνευσα ἐν ἐκτάσει περὶ αὐτοῦ καὶ στηρίζοντες αὐτὸν καταλλήλως. Μετὰ τοῦτο, ἐὰν μὲν τὰ τοιχώματα τῆς διαρραγείσης οὐρήθρας ὡς καὶ τὰ μαλακὰ μέρη τοῦ περινέου δὲν εἶνε οὕτω τεθλασμένα, ὥστε ἐπιτρέπεται ὑμῖν νὰ ἐλπίσητε τὴν κατὰ πρῶτον σκοπὸν ἔνωσιν, τότε καθαρίσαντες καλῶς τὸ τραῦμα καὶ ἀφαιρέσαντες διὰ ψαλιδίου ἢ μαχαίριου καὶ ἀνατομικῆς λαβίδος τοὺς ὑπόπτους ἰστοὺς δύνασθε νὰ ἐνεργήσητε τὴν κατὰ στρώματα ῥαφὴν τοῦ περινέου, ἀρχόμενοι ἀπὸ τῆς ῥαφῆς τῆς οὐρήθρας, χωρὶς νὰ συμπεριλάβητε καὶ τὸν βλεννογόνον αὐτῆς, ἐπιθέτοντες τὸν κατάλληλον ἀντισηπτικὸν ἐπίδεσμον ὃν διακρατεῖτε διὰ ταυοειδοῦς τοιούτου. Ὡς τὰ πολλὰ δ' ὅμως ἡ θλάσις καὶ ῥῆξις τῆς οὐρήθρας καὶ

τῶν λοιπῶν πρὸ αὐτῆς στρωμάτων τοῦ περινέου εἶνε τοιαύτη, ὥστε πᾶσα τοιαύτη ἀπόπειρα ἀποτυγχάνει, ὅτε θὰ ἐπιδέσσητε ἀντιστηπτικῶς ἐπιδιώκοντες τὴν κατὰ δευτερον σκοπὸν ἔνωσιν τοῦ τραύματος.

Ἐὰν δ' ὁμῶς ἡ ῥήξις τῆς οὐρήθρας ἐπετελέσθη εἰς τὴν ὑμενῶδη μοῖραν αὐτῆς καὶ τὴν ἀρχὴν τῆς προστατικῆς, θὰ ἐνεργήσητε καὶ ἐνταῦθα τὴν ἐξωτερικὴν οὐρηθροτομίαν, ὡς ἀνωτέρω περιέγραψα ὑμῖν ἐπὶ τραυματικῆς ῥήξεως τῆς οὐρήθρας. Ἀλλ' ἡ ἀνέυρεσις τοῦ ὀπισθίου ἄκρου τῆς διαρραγείσης οὐρήθρας δυσκολωτάτη τυγχάνει οὖσα, ἔστιν ὅτε δὲ καὶ ἀδύνατος, ὡς ἐκ πείρας ἰδίας δύνάμει νὰ βεβαιώσω ὑμᾶς, ἐὰν μάλιστα ἡ ῥήξις τῆς ὀπισθίας ταύτης οὐρήθρας συνοδεύηται καὶ ὑπὸ κατάρχματος τοῦ ἡθικοῦ ὅσπου, ὅτε τεμάχιον τοῦ κατεαχότος ὅσπου συμπαρασύρει καὶ τὴν ὀπισθίαν μοῖραν τῆς διαρραγείσης οὐρήθρας, παραμορφοῦται δ' οὕτω τελείως ἡ διεύθυνσις αὐτῆς. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἐὰν μεθ' ὅλας τὰς παρατεταμένας προσπάθειάς ἀδύνατος ἀποβῇ ὑμῖν ἡ ἀνέυρεσις τοῦ ὀπισθίου ἄκρου τῆς ὀπισθίας οὐρήθρας, θ' ἀρκεσθῆτε εἰς τὴν ἀντιστηπτικὴν ἐπίδεσιν τοῦ τραύματος τοῦ περινέου, ἀπὸ τοῦ ὁποῖου θὰ ἐνεργῇ τὴν οὐρησιν αὐτοῦ ὁ πᾶσγων ἄνευ παραμένοντος καθετήρως, ἢ θὰ ἐνεργήσητε τὸν ἐκ τῶν ὀπίσω πρὸς τὰ πρόσω καθετηρισμὸν τῆς οὐρήθρας εἴτε ἀπὸ αὐτῆς ταύτης τῆς οὐρήθρας, εἴτε ἀπὸ τῆς οὐροδόχου κύστεως.

Καὶ ἐὰν μὲ πρόκειται περὶ ῥήξεως τῆς οὐρήθρας κατὰ τὴν βολβῶδη μοῖραν αὐτῆς, δύνασθε νὰ προεκτείνητε πρὸς τὰ ὀπίσω μέχρι πρὸ τοῦ ὀρθοῦ ἐντέρου τὴν τομὴν ὑμῶν τῆς ἐξωτερικῆς οὐρηθροτομίας, καὶ κατὰ βαθὸς αὐτῆς ἀναζητοῦντες τὰ πρόσθια ὅρια τοῦ προστάτου, ἐνῶ βοηθοὶ ἀπλάγουσιν ἰσχυρῶς τὰ χεῖλη τοῦ τραύματος, νὰ διαίρεσητε τὴν οὐρήθραν ἐγκαρσίως ἢ κατὰ τὴν ἐπιμήκη αὐτῆς διάμετρον εὐθὺς πρὸ τοῦ προστάτου καὶ ἐκεῖθεν νὰ εὐοδιάσητε ἐκ τῶν ὀπίσω πρὸς τὰ πρόσω καθετήρα μαλθακὸν ἢ ὑπόσκλητον, ὅπως ἀνεύρητε τὴν διαρραγείσαν οὐρήθραν κατὰ τὸ ὕψος τῆς ῥήξεως αὐτῆς, ὃν ἐγκαταλείπετε αὐτόθι ὡς παραμένοντα τοιοῦτον, ἀφοῦ εἰσαγάγητε τὸ ῥάμφος αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ τραύματος τοῦ περινέου, ἐν τῇ οὐροδόχῳ κύστει διὰ τῆς ὀπισθίας οὐρήθρας καὶ ἰδίως διὰ τῆς τεχνητῆς διαίρέσεως αὐτῆς, ἣν πρὸ μικροῦ ἐνηργήσατε.

Καθετηρισμὸς
τῆς οὐρήθρας
ἐκ τῶν ὀπίσω
πρὸς τὰ πρόσω.

Ἐὰν ὁμως πρόκειται περὶ ῥήξεως βαρείας κατ' αὐτὴν ταύτην τὴν ὀπισθίαν οὐρήθραν, τὴν ὑμενώδη δηλαδὴ καὶ προστατικὴν μοῖραν αὐτῆς, ὅτε μεθ' ὅλην τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐξωτερικῆς οὐρηθροτομίας ἀδύνατον ἀπέβη ὑμῖν ν' ἀνεύρητε τὸ ὀπίσθιον ἄκρον τῆς διαρραγείσης οὐρήθρας κατὰ τὸν προμνημονευθέντα ὑμῖν ἀνωτέρω τρόπον, καὶ μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἀκόμη πρὸ τοῦ ὀρθοῦ ἐντέρου δύσπλαγίων τομῶν, αἵτινες μετὰ τῆς καθέτου τοιαύτης ἀποτελοῦσι τὸ σχῆμα **1** καὶ δι' ὧν διηρέσατε τὰ μυϊκὰ στρώματα τοῦ περινέου καὶ τὴν ἐγκαρσίαν αὐτοῦ ἀρτηρίαν, τότε θὰ ἐπαναφέρητε ὑπτιον τὸν πάσχοντα ἐν τῇ ἐγχειρητικῇ τραπέζῃ ἢ κλινῇ, καὶ θὰ ἐνεργήσητε τὴν ὑπερηθικὴν κυστιοτομίαν, καθ' ὃν τρόπον εἰς τὰς ἐπὶ τῆς οὐροδόχου κύστεως ἐγχειρήσεις διὰ μακρῶν θὰ περιγράψω ὑμῖν. Τοῦτο δὲ μόνον λέγω ὑμῖν ἐνταῦθα, ὅτι πλὴν τῶν ἐργαλείων ἅτινα θὰ παρασκευάσητε πρὸς ἐκτέλεσιν ὑπερηθικῆς κυστιοτομίας ὡς ἐν καιρῷ θὰ ὑποδείξω ὑμῖν, ἔχετε ἀνάγκην τοῦ εἰδικοῦ μεταλλικοῦ καθετήρος τοῦ Guyon - Farabeuf (εἰκ. 49), τὸν ὁποῖον εὐκόλως θὰ εὐοδιάσητε, ὡς ἐκ τῆς μεγάλης αὐτοῦ κυρτότητος, ἀπὸ τοῦ ὑπερηθικοῦ τραύματος τῆς οὐροδόχου κύστεως, διὰ τοῦ αὐχένος αὐτῆς πρὸς τὸν περινεον, διαιροῦντες ἐπὶ τῆς αὐλακῆς αὐτοῦ ἥτις ὑπάρχει πρὸς τὴν κυρτὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ῥάμφους αὐτοῦ, τὴν ὀπισθίαν οὐρήθραν ἀπὸ τοῦ τραύματος τοῦ περινέου, ἐπὶ τοῦ ῥάμφους δ' αὐτοῦ καὶ ἰδίως διὰ τῶν κατ' αὐτὸ ὑπαρχόντων τρημάτων θὰ στηρίζητε καταλλήλως διὰ μεταξίνου ῥάμματος τὸ ῥάμφος ἐλαστικοῦ καθετήρος (ὃν προηγουμένως ἔχετε εὐοδιάσει ἐν τῇ προσθίᾳ οὐρήθρᾳ μέχρι τοῦ τραύματος τοῦ περινέου), ὅπως εἰσαγάγητε τοῦτο ἐν τῇ οὐροδόχῳ κύστει ἔλκοντες ἀπὸ τῆς λαβῆς αὐτοῦ διὰ τοῦ ὑπερηθικοῦ τραύματος τὸν μεταλλικὸν καθετήρα. τὴν ἐκτέλεσιν δὲ τῆς ὑπερηθικῆς κυστιοτομίας θὰ ἐνεργήσητε κατὰ τὴν εἰδικὴν ταύτην περίπτωσιν ἄνευ προηγουμένης πληρώσεως τῆς κύστεως δι' ἀντισηπτικῆς τινος διαλύσεως (βορικοῦ ὀξέος διὰ τὸ ἀδύνατον γενέσθαι τὸ τοιοῦτο, καὶ ἄνευ εἰσαγωγῆς τῆς ἐλαστικοῦ κόμματος σφαίρας τοῦ Petersen ἐν τῷ ὀρθῷ ἐντέρῳ). Τὴν δὲ διάνοξιν τῆς οὐροδόχου κύστεως ἀπὸ τῆς ὑπερηθικῆς ὁδοῦ θὰ ἐνεργήτε εὐθὺς ὑπὲρ τὴν ἥβην, ἐὰν ἔχητε ἑτοιμον πρὸς χρῆσιν

τὸν εἰδικὸν μεταλλικὸν καθετῆρα τοῦ Guyon - Farabeuf, εἰ δ' ἄλλως θὰ ἐπεκτείνητε τὴν τομὴν καθ' ὅλην τὴν προσθίαν αὐτῆς ἐπιφάνειαν, ὅπως οὕτω δυνηθῇτε διὰ τοῦ ἐκτεταμένου τραύματος αὐτῆς κατασπώντες ἐπὶ τὰ κοίλιχα τοι ὤματα τὴν λαβὴν αὐτοῦ νὰ εὐοδιάσητε ἕτερον κυρτὸν μεταλλικὸν καθετῆρα ἐκ τοῦ αὐχένος τῆς οὐροδόχου κύστεως πρὸς τὸν περίνεον.

Τελευταῖον δὲ θὰ ἐνεργήσητε *ἐξωτερικὴν οὐρηθροτομίαν* πρὸς ἀφαίρεσιν ἀλλοτρίου σώματος ἀπὸ τῆς οὐρήθρας. Πρὸς τοῦτο θὰ κατακλίνητε ὑπτίον τὸν πάσχοντα καὶ ἔχοντες ὁδηγὸν αὐτὸ τοῦτο τὸ ἀλλότριον σῶμα, θὰ διατείνητε μεταξὺ τοῦ ἀριστεροῦ ὤμων λιχανοῦ καὶ ἀντίχειρος τὴν κατωτέραν ἐπιφάνειαν τῆς οὐρήθρας, κατὰ τὸ ὕψος τοῦ ὑποκειμένου ἀλλοτρίου σώματος, καὶ θὰ ἐνεργήσητε τομὴν κατ' αὐτὸ διαίρουσιντες τὸ δέρμα, τὸν ὑποδερμάτιον συνεκτικὸν ἴστον καὶ τὸ κατώτερον τοίχωμα τῆς οὐρήθρας· διὰ τοῦ οὕτω δὲ παραχθέντος τραύματος ἀφαιρεῖτε τὸ ἀλλότριον σῶμα δι' οἰασθήποτε λαβίδος, ἐνεργοῦντες εὐθύς ἀμέσως τὴν ῥαφὴν τοῦ τραύματος κατὰ στρώματα διὰ λεπτοτάτων βελονῶν καὶ ζωϊκῶν ῥαμμάτων διὰ τῆς δι' ἄμματος ἢ διακεκομμένης ῥαφῆς ἐγκαρσίως, ἀρχόμενοι ἀπὸ τοῦ μυικοῦ χιτῶνος τῆς οὐρήθρας χωρὶς νὰ περιλάβητε τὸν βλεννογόνον αὐτῆς.

Καθ' οἷονδήποτε δὲ τρόπον καὶ ἐὰν ἐκτελέσητε, Κύριοι, τὴν ἐξωτερικὴν οὐρηθροτομίαν, εἴτε κατ' ἀκολουθίαν στενωμάτων τῆς οὐρήθρας εἴτε ἕνεκα τραυματικῆς ῥήξεως αὐτῆς ἢ δι' ἀφαιρέσιν ἀλλοτρίων σωμάτων, τὸν παραμένοντα ἐκείνον καθετῆρα, ὃν ἔχετε εὐοδιάσει, δέον ν' ἀφαιρέσητε τὴν ἣν πρὸς τὴν θιν' ἡμέραν ἐξακολουθοῦντες μετὰ τοῦτο τὸν καθετηρισμὸν ἐν ἀρχῇ μὲν κατ' ἐκάστην, βραδύτερον δὲ ἡμέραν πρὸς ἡμέραν καὶ ἐτι βραδύτερον κατ' ἀραιότερα διαστήματα μέχρι τῆς τελείας ἰάσεως τοῦ πάσχοντος.

Ἐξωτερ. οὐρηθροτομία πρὸς ἀφαίρεσιν ἀλλοτρίου σώματος ἀπὸ τῆς οὐρήθρας.

αίως ὀπίσθιν τοῦ τελευταίου στενώματος τὴν οὐρήθραν μέχρι τῶν σπαραγγιδῶν σωματίων τοῦ πέους, καὶ θ' ἀποψιλώσητε τὸ ὀπίσθιον ἄκρον αὐτῆς εἰς ἀπόστασιν 10—12 χ. μ.

Τούτου δὲ γενομένου, θὰ διαιρέσητε διὰ ψαλιδίου τὸ κατώτερον τοίχωμα τοῦ ὀπισθίου τούτου ἄκρου τῆς οὐρήθρας εἰς ἑκτασιν 6—8 χ. μ. ἀπὸ τοῦ ἐλευθέρου χείλους αὐτοῦ ἀρχόμενοι τῆς τομῆς, καὶ τὸ οὕτω παραχθὲν στόμιον θὰ συρράψητε πρὸς τὸ δέρμα τοῦ περινέου (εἰκ. 50), ὡς βλέπετέ με ποιοῦντα ἐνταῦθα ἐπὶ τοῦ πτώματος· μετὰ ταῦτα δὲ συρράπτετε διὰ βραφῶν τὸ πρόσθιον ἄκρον τῆς οὐρήθρας καὶ τοῦ λοιποῦ τραύματος καταλείποντες οὕτως ἀνεωγμένον τὸ νέον τοῦτο στόμιον τῆς οὐρήθρας κατὰ τὸν περίνεον, διὰ τοῦ ὁποίου οὐρεῖ ὁ πάσχων. καὶ ἐπιθέτετε ἀντισηπτικὸν ἐπίδεσμον, ὃν διακρατεῖτε διὰ ταυσιδούς τοιοῦτου.

Εἰς ἄλλας δ' ὁμως περιπτώσεις, Κύριοι, καὶ ἰδίως ἐπὶ τραυματικῶν στενωμάτων τῆς οὐρήθρας ἢ πεπαλαιωμένων τοιούτων φλεγμονωδῶν μετὰ σκληρύνσεως οὐρήθρας τε καὶ περιουρηθρικῶν ἰστῶν, θ' ἀναγκασθῇτε ἀντὶ τῆς περινεϊκῆς οὐρηθροστομίας νὰ ἐνεργήσητε ἐκτομὴν τῶν ἐσκληρυσμένων ἐκείνων καὶ ἐστενωμένων μοιρῶν τῆς οὐρήθρας εἴτε κατὰ τὸ ὕψος τοῦ περινέου, εἴτε καὶ πρὸ αὐτοῦ· θὰ ἐνεργήσητε δὴλα δὴ τὴν οὐρηθρεκτομίαν.

Πρὸς ἐκτέλεσιν δὲ ταύτης ἔχετε ἀνάγκην τῶν αὐτῶν ἐργαλείων Οὐρηθρεκτομίας, τῆς ἐξωτερικῆς οὐρηθροτομίας, τὸν δὲ πάσχοντα θὰ τοποθετήσητε κατὰ τὴν αὐτὴν θέσιν ὡς ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως ἐκείνης, καὶ ἡ τομὴ, ἢν θὰ ἐνεργήσητε κατὰ τὴν βραφὴν τοῦ περινέου, μετ' αὐλακωτοῦ χειραγωγοῦ καθετῆρος ἀπὸ τῆς οὐρήθρας ἢ ἄνευ αὐτοῦ, ἔσεται ἡ αὐτὴ ὡς ἐπὶ ἐξωτερικῆς οὐρηθροτομίας. Μετὰ τὴν ἀνεύρεσιν δὲ τῆς ἐστενωμένης μοίρας τῆς οὐρήθρας, ἐν ᾧ βοηθοὶ ἀπάγουσι δι' ὀδοντωτῶν διαστολέων τὰ χεῖλη τοῦ τραύματος, συλλαμβάνετε εἴτε δι' ὀδοντωτῆς μακρᾶς λαβίδος τοῦ Museux εἴτε δι' ἀνατομικῆς τοιαύτης τὴν ὅλην ἐσκληρυσμένην μάζαν τῆς ἐστενωμένης οὐρήθρας καὶ ἐνεργεῖτε τὴν ἀφαίρεσιν ταύτης λεπτομερῶς ἀνατέμνοντες διὰ μαχαίριου τὰ μέρη· καὶ ἐὰν μὲν ἀφαιρέσητε κατ' ὅλην τὴν περίμετρον κυκλικῶς τὴν οὐρήθραν εἰς οἰανδήποτε ἑκτασιν φθάνοντες μέχρι τῶν σπαραγγιδῶν σωματίων τοῦ καυλοῦ, τὸ τοιοῦτο καλεῖτε ὀλική

οὐρηθρεκτομία. Τέμνετε δ' οὕτως ἐγκασσίως ἄνωθεν καὶ κάτωθεν τοῦ στενώματος τὴν οὐρήθραν καὶ ἀποφιλούντες εἰς ἕκτασιν χιλιοστομέτρων τινῶν τὸ πρόσθιον καὶ ὀπίσθιον ἄκρον αὐτῆς θὰ προσπαθήσητε νὰ ἐνώσητε ταῦτα διὰ ῥαφῶν, ἐὰν ἡ ἀπόστασις αὐτῶν ἀπ' ἀλλήλων δὲν ὑπερβαίνει τὰ 2—3 ἐκ.μ. εὐοδιᾶζοντες παραμένοντα ἐλαστικὸν καθετῆρα καὶ ἐνεργοῦντες κύκλῳ τούτου τὴν οὐρηθρογραφίαν διὰ λεπτοτάτων βελονῶν καὶ ζωϊκῶν ῥαμμάτων, μὴ συμπεριλαμβάνοντες δὲ τὸν βλεννογόνον αὐτῆς, ἄνωθεν δὲ ταύτης ἐνεργεῖτε ῥαφὴν κατὰ στρώματα τοῦ περινέου, ἀφοῦ προηγουμένως ἀφαιρέσητε καὶ ἀπ' αὐτοῦ πάντας τοὺς ἐσκληρυσμένους ἰστούς διὰ τοῦ μαχαίριου ἢ ψαλιδίου καὶ ἀνατομικῆς λαβίδος.

Ἐὰν δ' ὅμως ἐνεργήσητε τὴν ἀφαίρεσιν ἢ ἐκτομὴν τοῦ κατωτέρου μόνον τοιχώματος καὶ τῶν πλαγίων τῆς οὐρήθρας, περισφύζοντες ἔστω καὶ λεπτὴν λωρίδα τοῦ ἄνω τοιχώματος αὐτῆς, τὸ τοιοῦτο καλεῖται μερικὴ οὐρηθρεκτομία· εἶνε δὲ αὕτη ἀσυγκρίτως προτιμωτέρα τῆς ὀλικῆς, διότι ἡ περίσσωσις τῆς στενῆς ἐκείνης λωρίδος τοῦ ἄνω τοιχώματος τῆς οὐρήθρας θὰ διευκολύνῃ μεγάλως τὸν καθετηρισμόν, ὃν θὰ μεταχειρισθῆτε κατὰ τὴν ἀποθεραπεῖαν. Θὰ ἐνεργήσητε δὲ καὶ κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὡς καὶ προηγουμένως, μετὰ χειραγωγοῦ ἀντακωτοῦ μεταλλικοῦ καθετῆρος ἢ ἄνευ αὐτοῦ, διαιροῦντες κατὰ τὸ ὕψος τῆς ῥαφῆς τοῦ περινέου κατὰ στρώματα τὰ μαλακὰ μόρια αὐτοῦ, φθάνοντες δ' εἰς τὸ ὕψος τῆς ἐστενωμένης μοίρας τῆς οὐρήθρας θ' ἀφαιρέσητε ταύτην διὰ πολλαπλῶν μικρῶν τομῶν διὰ τῆς αἰχμῆς τοῦ μαχαίριου ὑμῶν, διακρατοῦντες δι' ἀνατομικῆς ὀδοντωτῆς λαβίδος τὰ πολλαπλᾶ ἐσκληρυσμένα μόρια καὶ ἀποφεύγοντες ὅσον τὸ ἐφ' ὑμῖν τὴν τρῶσιν τοῦ ἄνωτέρου τοιχώματος τῆς οὐρήθρας. Τὴν ἀποκατάστασιν δὲ τῆς ἀφαιρεθείσης μοίρας τῆς οὐρήθρας, ἐὰν ἡ ἀπώλεια ταύτης μεγάλη τυγχάνῃ οὔσα, θὰ ἐνεργήσητε διὰ ῥαφῆς τῶν ἐναπολειφθέντων περιουρηθρικών μαλακῶν ἰστῶν κατὰ στρώματα, συρράπτοντες τούτους περὶ τὸν παραμένοντα καθετῆρα διὰ λεπτοῦ ζωϊκοῦ ῥάμματος καὶ περιλαμβάνοντες καὶ αὐτοὺς τοὺς βολβοσφραγγώδεις μῦς, ἐὰν διηρέθησαν, εἰς τὴν ἄνω δὲ καὶ κάτω γωνίαν τοῦ πρώτου τούτου περιουρηθρικοῦ στρώματος συρράπτετε τὸ ἄνω-

τερον καὶ κατώτερον ἄκρον τῆς διαίρεθείσης οὐρήθρας. Ἄνωθεν δὲ τοῦ στρώματος τοῦτου ἐνεργεῖτε ραφὴν καὶ πάλιν διὰ ζωϊκοῦ ράμματος τοῦ δευτέρου μυϊκοῦ στρώματος, καὶ ἄνωθεν τοῦτου πάλιν ραφὴν τοῦ δέρματος. Πρὸς ἀσφαλῆ δ' ἐπιτυχίαν τῆς κατὰ στρώματα ταύτης ραφῆς δύνασθε εἰς τινὰς περιστάσεις νὰ διασωληνώσητε διὰ λεπτοῦ ἐλαστικοῦ σωλῆνος τὸν μεταξὺ πρώτου καὶ δευτέρου στρώματος χώρον, τὸν δὲ σωλῆνα τοῦτον ἀφαιρεῖτε τὴν 2^{αν} πρὸς τὴν τρίτην ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἐγχειρήσεως.

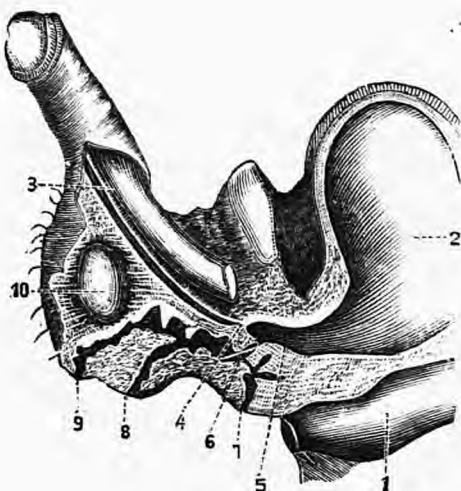
Ἐὰν δ' ὅμως ἡ ἀπώλεια τῆς οὐσίας τῶν μαλακῶν μορίων εἴνε τοιαύτη, ὥστε ἡ ἀντικατάστασις τῶν ἰστῶν ἀδύνατος ἀποθάνει διὰ τῶν προμνημονευθεισῶν μεθόδων, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θ' ἀναγκασθῆτε νὰ ἐνεργήσητε ἀναπλαστικὰς τοπικὰς ἐγχειρήσεις, καθ' ἃς μεθόδους εἰς τὰ περὶ ἀναπλαστικῶν ἐγχειρήσεων διὰ μακρῶν διέλαθον, εἰς ἃ καὶ παραπέμπω ὑμᾶς (Τόμ. Α', σελ. 156).

Μετὰ τῶν στενωμάτων ὅμως τῆς οὐρήθρας ἐκείνων, τὰ ὁποῖα θ' ἀναγκάσωσιν ὑμᾶς νὰ ἐκτελέσητε τὴν ἐξωτερικὴν οὐρηθροτομίαν, θ' ἀπαντήσητε ἐνίοτε πολλαπλᾷ οὐροχόᾳ συρίγγια κατὰ τὸν περίνεον, συγκοινωνοῦντα πρὸς τὸ ὀπίσθιον ἰδίως μέρος τῆς ἐστενωμένης μοίρας τῆς οὐρήθρας, καὶ δι' ὧν ἐξέρχεται οὐρον κατὰ πᾶσαν οὐρησιν. Καὶ ἐὰν μὲν ταῦτα εἴνε πρόσφατα, μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐσωτερικῆς ἢ ἐξωτερικῆς οὐρηθροτομίας καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παραμένοντος καθετήρος, ἰώνται διὰ τοῦ χρόνου οὐχὶ σπανίως διὰ τῆς ἀντισηπτικῆς ἐπιδέσεως, ἢ καὶ δι' ἀπλῆς ἀποξέσεως, ἣν θὰ ἐνεργήσητε τῇ χρήσει λεπτοῦ ἐπάκμου κοχλιαρίου τοῦ Volkman ἢ διὰ καυτηριάσεως αὐτῶν διὰ τοῦ λεπτοῦ μαχαίριου τοῦ θερμοκαυτήρος τοῦ Paquelin, ὅπερ θὰ ἐμβολίτῃτε πεφυρακτωμένον ἐν αὐτοῖς.

Ἐὰν δ' ὅμως τὰ συρίγγια ταῦτα τοῦ περινέου εἴνε πεπαλαιωμένα καὶ ἐσκληρωσμένα καθ' ὅλην αὐτῶν τὴν ἑκτασιν, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δέον νὰ πειραθῇτε τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐσωτερικῆς οὐρηθροτομίας, εἰ τοῦτο δυνατόν, καὶ μετὰ ταῦτα τὴν χρῆσιν τοῦ παραμένοντος καθετήρος. Ἐὰν δ' ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἐσωτερικῆς οὐρηθροτομίας ἀδύνατος τυχάνῃ οὖσα, τότε θὰ ἐνεργήσητε τὴν ἐξωτερικὴν τοιαύτην κατὰ τὰς γνωστὰς ὑμῖν μεθόδους, διανοίγοντες καὶ

Οὐροχόα συρίγγια κατὰ τὸν περίνεον.

ἅπαντα τὰ οὐροχόα συρίγγια (εἰκ. 51) διὰ τομῶν τῇ χρήσει τῆς ἀντακτικῆς μῆλης καὶ τοῦ μαχαιρίου ἢ τοῦ θερμοκαυτηῆρος φθάνοντες οὕτως μέχρι τῆς ἐστενωμένης μοίρας τῆς οὐρήθρας. Τούτων δὲ γενομένων διὰ τοῦ ἐπάρχμου κοχλιαρίου τοῦ Volkman ἐνεργεῖτε ἀπόξεσιν ὅλων αὐτῶν τῶν διανοιχθέντων συριγγίων, ἐν ἀνάγκῃ δὲ

Εἰκ. 51.

Οὐροχόα συρίγγια κατὰ τὸν ὄσχεον καὶ τὸν περίνεον (Thompson).

1. Ὁρθὸν ἔντερον. 2. Οὐροδόχος κύστις. 3. Οὐρήθρα. 4. Στένωμα τῆς οὐρήθρας ὀπίσθεν, τοῦ ὁποίου ἐρράγη ἡ οὐρήθρα διαταθεῖσα καὶ ἐντεῦθεν τὰ οὐροχόα συρίγγια κατὰ τὸν περίνεον. 5. Προστατικὴ μοῖρα τῆς οὐρήθρας διαταθεῖσα καὶ διαρραγεῖσα. 6. Ῥήξις τῆς οὐρήθρας. 7-8-9. Οὐροχόα συρίγγια. 10. Ὄρχις.

ἐπὶ ἐκτεταμένης καὶ βαθείας σκληρύνσεως τῶν ἰσθμῶν ἐνεργεῖτε διὰ τοῦ μαχαιρίου ἢ κυρτοῦ ψαλιδίου καὶ ἀνατομικῆς λαβίδος τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐσκληρωσμένων τούτων ἰσθμῶν, ἐνεργοῦντες οὕτως εἰπεῖν περινεοεκτομίαν καὶ ἐν ἀνάγκῃ μερικὴν οὐρηθρεκτομίαν ἀναλόγως τῶν περιστάσεων. Μετὰ ταῦτα δ' ἐνδοδιάσαντες παραμένοντα

καθετῆρα, ἐὰν μὲν ἡ κατάστασις τῶν ἐναπολειφθέντων ἰσῶν ἐπιτρέπη, ἐνεργεῖτε ῥαφὴν κατὰ στρώματα τῶν ἰσῶν τοῦ περινέου, ὡς ἀνωτέρω περιέγραψα, εἰ δ' ἄλλως ἐνεργεῖτε ἀντισηπτικὴν ἐπίδεσιν τοῦ τραύματος ἀναμένοντες τὴν ἐπούλωσιν αὐτοῦ κατὰ δευτερον σκοπόν.

Κατὰ τὸν περίνεον δ' ὅμως θ' ἀπαντήσητε. Κύριοι, οὐροχόα συρίγγια οὐχὶ κατ' ἀκολουθίαν στενωμάτων τῆς οὐρήθρας, ἀλλ' ἐνεκα τρώσεως τῆς οὐρήθρας, ἢ κατ' ἀκολουθίαν παρουσίας ἀλλοτρίου σώματος ἢ τοπικῆς φυματιώσεως ἢ ἀποστήματος τοπικοῦ. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἀναλόγως τῆς παραγωγῆς αἰτίας θὰ ἐνεργήσητε τοπικῶς, ἐδῶ μὲν ἀφαίρουντες τὸ ἀλλότριον σῶμα (λίθος-ῥάμμα ἐναπολειφθὲν κτλ.), ἐκεῖ δὲ ἀποξέοντες διὰ τοῦ ἐπάχμου κοχλιαρίου τοῦ Volkman καὶ καυτηριάζοντες διὰ τοῦ λεπτοῦ μαχαιρίου τοῦ θερμοκαυτῆρος τοῦ Paquelin ἢ διὰ τῆς γαλβανοκαυστικῆς, παραγγέλλοντες πάντοτε τὴν χρῆσιν ἐλαστικοῦ καθετῆρος κατὰ πᾶσαν οὕρησιν.

Ἄλλοτε θ' ἀπαντήσητε οὐροχόα συρίγγια κατὰ τὴν σπραγγώδη μοῖραν τῆς οὐρήθρας, καὶ ἰδίως κατὰ τὸ κατώτερον τοίχωμα αὐτῆς. Καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, ἐὰν δὲν ἐπαρκέσῃ πρὸς ἀπόφραξιν αὐτῶν ἡ κατ' ἐπανάληψιν ἀπόξεις καὶ ἡ διὰ τοῦ λεπτοῦ μαχαιρίου τοῦ θερμοκαυτῆρος καυτηρίασις, θὰ νεαροποιήσητε διὰ λεπτοῦ μαχαιρίου καὶ λεπτῆς ὀδοντωτῆς ἀνατομικῆς λαβίδος καθ' ὅλην τὴν περίμετρον καὶ τὸ βάθος τὰ χεῖλη καὶ τὸ λοιπὸν διάστημα τοῦ οὐροχόου συρίγγιου κωνοειδῶς ἐνεργοῦντες οὕτω τὴν ἀφαίρεσιν αὐτοῦ, εἶτα δὲ θὰ σχηματίσητε δύο πλαγίους δερμικούς κρημνούς, καὶ θὰ συρράψητε κατὰ στρώματα πρῶτον μὲν τοὺς ἐν τῇ βάθει τοῦ τραύματος περιουρηθρικούς ἰστούς διὰ ζωικοῦ ῥάμματος, ἄνωθεν δὲ τούτων τοὺς δερμικούς διὰ μεταξίνου ἢ ἀργυροῦ ῥάμματος εὐοδιάζοντες ἐν τῇ οὐρήθρᾳ παραμένοντα καθετῆρα. Ἐν ἀνάγκῃ δὲ θὰ ἐνεργήσητε καὶ ἀναπλαστικὰς ἐγχειρήσεις ἀκολουθοῦντες εἰς τοὺς γενικούς περὶ αὐτῶν κανόνας (Τόμ. Α', σελ. 155).

Ἐν τέλει δὲ θ' ἀπαντήσητε. Κύριοι, συρίγγια μεταξὺ οὐρήθρας καὶ ὀρθοῦ ἐντέρου, τὰ οὐρηθρο-ορθικά καλούμενα τοιαῦτα, ὡς ἀκολουθίαν, ὡς τὰ πολλά, τῶν ἐπὶ τοῦ ὀρθοῦ ἐντέρου ἐγχειρή-

σεων. Κατὰ γενικὸν κανόνα θὰ μεταχειρισθῇτε τὸν παραμένοντα καθετῆρα ἐπὶ παρατεταμένον χρόνον πρὸς θεραπείαν αὐτῶν, καὶ ἐν ἀποτυχίᾳ τούτου θὰ καταφύγητε εἰς τὴν μέσσην περινεοτομίαν τοποθετοῦντες τὸν πᾶσχοντα ὅπως ἐπὶ ἐξωτερικῆς οὐρηθροτομίας, καὶ ἐνῶ βοηθοὶ ἀπάγουσι διὰ διαστολέων τὰ χεῖλη τοῦ τραύματος, θὰ προβῇτε διὰ λεπτοτάτου μαχαιρίου καὶ ἀνατομικῆς ὀδοντωτῆς λαβίδος εἰς τὴν ἀποκόλλησιν τῆς προσθίας ἐπιφανείας τοῦ ὀρθοῦ ἐντέρου ἀπὸ τῆς ὀπισθίας ἐπιφανείας τῆς οὐρήθρας, νεκροποιοῦντες δὲ περιφερικῶς τὰ χεῖλη τῶν συριγγίων τούτων θὰ ἐνεργήσητε ῥαφὴν τούτων χωριστὰ διὰ λεπτοῦ ζωϊκοῦ ῥάμματος, ἐνδιπλοῦντες πρὸς τὰ ἔσω τὰ χεῖλη αὐτῶν, καὶ θὰ εὐοδιάσχητε παραμένοντα καθετῆρα ἀπὸ τῆς οὐρήθρας ἐν τῇ οὐροδόχῳ κύστει.

Οὐρώδεις ὄγκοι
κατὰ τὸν περι-
νεον. Ἀπο τή-
ματα. Διηθή-
σεις οὐρων.

Ὡς ἀποτέλεσμα δὲ τῆς ρήξεως τῶν στενωμάτων τῆς οὐρήθρας θ' ἀπαντήσητε, Κύριοι, οὐχὶ σπανίως ἐν τῇ πράξει, ὄγκους οὐρώδεις ἢ καὶ ἀποσιτήματα καὶ διηθήσεις οὐρων κατὰ τὸν περίνεον. Ἡσχάσις αὐτῶν ἐπιβάλλεται ὡς τάχιστα, θὰ ἐνεργήσητε δὲ ταύτην ὡς ἐξῆς· θὰ τοποθετήσητε τὸν πᾶσχοντα εἰς τὴν θέσιν τῆς ἐξωτερικῆς οὐρηθροτομίας, καὶ μετ' αὐστηρὰν ἀπολύμανσιν τοῦ περινέου καὶ τῶν πλησίον χωρῶν θὰ ἐνεργήσητε τομὴν διὰ γαστρωτοῦ μαχαιρίου ἐπὶ τῆς ῥαφῆς τοῦ περινέου διαιροῦντες τὸ δέρμα, τὸν ὑποδερμάτιον συνεκτικὸν ἰστὸν καὶ τὴν ἐπιπολῆς περιτονίαν τοῦ περινέου ἢ καὶ τὴν μέσσην αὐτοῦ ἀναλόγως τῆς ἐστίας τοῦ ἀποστήματος ἢ τοῦ οὐρώδους ὄγκου. Ὁ οὐρώδης ὄγκος μάλιστα οὗτος ἢ τὸ οὐρικόν ἀπόστημα ἀπωθεῖ ἐνίοτε πλάγιως τὴν ῥαφὴν τοῦ περινέου καὶ καθίσταται οὕτω προπετέστερος πρὸς τὸ ἔτερον πλάγιον τῆς ῥαφῆς. Ἀλλὰ καὶ μεθ' ὅλα ταῦτα ἐπὶ τῆς ῥαφῆς πάντοτε θὰ ἐνεργήσητε τὴν τομὴν τῶν μαλακῶν μορίων διαιροῦντες ταῦτα καθ' ὅλην τὴν ἑκτασιν αὐτῆς, ἐν ἀνάγκῃ δὲ ἀπὸ τῆς ρίζης τοῦ ὁσχεοῦ μέχρι τῆς προσθίας ἐπιφανείας τοῦ ὀρθοῦ ἐντέρου. Πλὴν τούτου δὲ δέον ἢ τομὴν ὑμῶν ν' ἀχθῇ οὕτω κατὰ βάθος ὥστε νὰ φθάσῃ τὴν πυώδη συλλογὴν, εὐθὺς δὲ ὡς ἐξέλθῃ διὰ τῆς τομῆς τὸ πῦον, θὰ εὐοδιάσχητε τὸν ἀριστερόν ἢ δεξιὸν ὑμῶν λιχανὸν ὑπὸ αὐστηροτάτην ἀντισηψίαν,—ἢ περιβεβλημένον ὑπὸ περιχειρίδος λεπτοτάτης ἀδιαχωρήτου ἀσηπτικῆς,—ἐν τῷ τραύματι καὶ φέροντες τοῦτον ἀπὸ τοῦ

πυθμένος καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις θὰ διαρρήξητε τὰ διάφορα
 μεσοδιαστήματα τῶν διαφόρων ἐπικραινουσῶν κρυπτῶν τοῦ ἀπο-
 στήματος, χωροῦντες μέχρι τῆς ρίζης τῶν σπαραγγωδῶν σωματῶν
 καὶ τῶν πλαγίων αὐτοῦ τοῦ ἥθικοῦ τόξου ἐνίοτε πρὸς τὰ πρόσω,
 καὶ μέχρι πρὸ τοῦ ὀρθοῦ ἐντέρου πρὸς τὰ ὀπίσω. Τούτων δὲ γενο-
 μένων θὰ ἐνεργήσητε τὴν διασωλήνωσιν τοῦ τραύματος, καὶ ἰδίως
 κατὰ τὰ δύο ἅκρα τῆς τομῆς αὐτοῦ, διὰ σωλήνος ἐλαστικοῦ παχέος
 μετὰ τοιχωμάτων ἀνθισταμένων καὶ μὴ συμπιπτόντων εὐκόλως διὰ
 τῆς πίεσεως· θὰ ὠθήσητε δὲ τὸ ὀπίσθιον ἄκρον τῶν σωλήνων βαθύ-
 τατα πρὸς τὰ ἄνω καὶ πρόσω πρὸς τὴν ρίζαν τῶν σπαραγγωδῶν
 σωματῶν καὶ πρὸς τὰ ὀπίσω καὶ κάτω μέχρι πρὸ τοῦ ὀρθοῦ ἐντέ-
 ρου, καὶ θὰ στηρίζετε μάλιστα αὐτοὺς καὶ ἰδίως τὸν πρῶτον διὰ
 ῥάμματος διαπερῶντες τοῦτο διὰ βελόνης ἀπὸ τοῦ δέρματος τοῦ
 περιέου παρὰ τὴν ἄνω γωνίαν τῶν χειλέων τοῦ τραύματος, περι-
 λαμβάνοντες ὅλα τὰ μυκὰ στρώματα μέχρι τοῦ ἐν τῷ βάθει ἄκρου
 τοῦ σωλήνος καὶ διεκβάλλοντες οὕτω τὴν βελόνην ἐκ τοῦ ἀντιθέτου
 χείλους τῆς ἄνω γωνίας τοῦ τραύματος, ὅτε σχηματίζετε κόμβον
 πρὸς στήριξιν καὶ διακράτησιν τοῦ σωλήνος. Μετ' ἀπόπλυσιν
 δ' ἀντισηπτικὴν τοῦ τραύματος ἐπιπωματίζετε τοῦτο διὰ γάζης
 ἀτηπτικῆς (σαλόλου), γνωρίζοντες τῷ πάσχοντι ὅτι ἀπὸ τοῦ τραύ-
 ματος θὰ ἐκρῶσι τὰ οὖρα ἐνεκα τῆς ῥήξεως τῆς οὐρήθρας
 αὐτοῦ· ἐξακολουθεῖτε δ' οὕτω δι' ἀντισηπτικῶν πλύσεων καὶ ἐπιδέ-
 σεων τὴν ἀποθεραπείαν τοῦ τραύματος καὶ ἀραιρεῖτε τὴν 8 πρὸς
 τὴν 10^{ην} ἡμέραν τοὺς παροχτετευτικοὺς σωλήνας ἢ καὶ ἐνωρίτερον,
 ἐὰν διὰ μετακινήσεως αὐτῶν ἀντιληφθῇτε ὅτι ἤρξαντο περισφιγγό-
 μενοι ἐκ τῆς ἀναπτυχθείσης ζωηρᾶς σαρκοφυίας κατὰ βάθος
 πρὸς ἐπούλωσιν τοῦ τραύματος, ὅτε ἀντ' αὐτῶν εὐοδιάζετε θρυαλ-
 λίδα ἐκ γάζης ἀντισηπτικῆς "Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὴν ῥῆξιν τῆς
 οὐρήθρας, περὶ ταύτης θ' ἀσχοληθῇτε βραδύτερον, καὶ οὐχὶ ἀμέ-
 σως μετὰ τὴν σχάσιν τοῦ οὐρικοῦ ἀποστήματος, ὅταν δῆλα δὴ τὸ
 τραῦμα καθάρισι ἐντελῶς καὶ διὰ γενναίας σαρκοφυίας ἄρξηται
 πληρούμενον, ἀποπέσῃ δὲ οἱ σφακελωθέντες ἱστοί, θὰ εὐοδιά-
 σῃτε δὲ παραμένοντα ἐλαστικὸν καθετῆρα καὶ θὰ ἐπιτύχητε οὐχὶ
 σπανίως τὴν ἐπούλωσιν τῆς διαρραγείσης μοίρας τῆς οὐρήθρας. Ἐὰν

δ' ἐναπολειφθῇ οὐροχρόν συρίγγιον κατὰ τὸν περίνεον, θὰ ἐνεργήσητε ἐγχειρητικῶς πρὸς ἱασιν τούτου πάνθ' ὅσα ἀνέπτυξα ὑμῖν ἀνωτέρω εἰς τὰ περὶ οὐροχρόν συρίγγιον κατὰ τὸν περίνεον.

Ὡς ἀκολουθίαν ἐπ' ἴσης τῶν στενωμάτων τῆς οὐρήθρας, παρὰ τῷ ἄρρενι φύλῳ, καὶ τῆς ῥήξεως αὐτῆς θ' ἀπαντήσητε, Κύριοι, οὐχὶ σπανίως ἐν τῇ πράξει τὴν διήθησιν καλουμένην τῶν οὕρων καθ' ὅλην σχεδὸν τὴν ἔκτασιν τῆς ἐξωτερικῆς οὐρογεννητικῆς σφαίρας, (ὄσχεον-πέος-ὑπογάστριον καὶ τοὺς πέριξ αὐτῶν ἱστούς), ἰδίως ὁμως κατὰ τὸν περίνεον. Καὶ ναὶ μὲν θὰ ἐνεργήσητε εὐρείας καὶ βαθείας τομὰς ἀπανταχοῦ ὅπου συνετελέσθη ἡ διήθησις, ἀλλὰ τοιαύτας ἰδίως καὶ πάντοτε κατὰ πρῶτον θὰ ἐνεργήσητε κατὰ τὸν περίνεον, διότι, ἐὰν δὲν ἄρξησθε τῶν τομῶν ὑμῶν ἀπ' αὐτοῦ, ἡ διήθησις τῶν οὕρων θὰ ἐξακολουθήσῃ ἐπεκτεινομένη, μεθ' ὅλας τὰς τομὰς ὅσας ἂν ἐνεργήσητε κατὰ τὰς ἄλλας χώρας τῆς οὐρικῆς διηθήσεως.

Πρὸς τοῦτο θὰ τοποθετήσητε τὸν πᾶσχοντα εἰς τὴν θέσιν τῆς ἐξωτερικῆς οὐρηθροτομίας καὶ διὰ τοῦ μαχαίριου ὑμῶν θὰ ἐνεργήσητε τομὴν ἀκριβῶς ἐπὶ τῆς ῥαφῆς τοῦ περινέου ἀκολουθοῦντες εἰς τὴν ἔκτασιν ταύτης, καὶ διαιροῦντες κατὰ στρώματα, κατ' ἔκτασιν καὶ κατὰ βάθος τὰ μαλακὰ μόρια τοῦ περινέου θὰ φθάσητε εἰς τὴν ἐστίαν τῆς διηθήσεως καὶ διὰ τοῦ ῥάμφους τῆς αὐλακωτῆς μήλης ἢ τοῦ ἀριστεροῦ ὑμῶν λιγανοῦ θὰ διαρρήξῃτε τὰς διαφόρους κρύπτας τῶν διαφόρων στρωμάτων τοῦ περινέου. Τοῦτ' αὐτὸ θὰ ἐνεργήσητε καὶ εἰς τὰς λοιπὰς χώρας τῆς ἐξωτερικῆς οὐρογεννητικῆς σφαίρας φέροντες πολλαπλὰς τομὰς ἐκτεταμένας καὶ βαθείας ἀπανταχοῦ ὅπου συνετελέσθη διήθησις, ὅπως προλάβητε τὸ μὲν τὴν ἐπέκτασιν ταύτης, τὸ δὲ τὸν σφάκελον τῶν ἱστῶν. Τὰ κατὰ βάθος δὲ στρώματα τοῦ τε περινέου ὥς καὶ τῶν λοιπῶν χωρῶν δύνασθε νὰ διαίρεσητε διὰ τοῦ πεφυρακτωμένου θερμοκαυτηῆρος ἀποφεύγοντες τὴν διαίρεσιν ἐπισήμων ἀγγείων καὶ νεύρων, ὁδηγούμενοι πρὸς τοῦτο ὑπὸ τῆς τοπογραφικῆς ἀνατομικῆς τῆς χώρας. Τούτων δὲ γενομένων, δι' ἀνατομικῆς λαβίδος καὶ ψαλιδίου χωρεῖτε εἰς τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐσφακελωμένων ἱστῶν, καὶ μετ' αὐστηράν ἀντισηπτικὴν ἀπόπλυσιν ἐνεργεῖτε τὴν ἀντισηπτικὴν (διὰ σαλολόχου

γάζης) ἐπίδωσιν τῶν διαφορῶν τομῶν ὥς ἐνηργήσατε, ἀναμένοντες τὴν κατὰ δεύτερον σκοπὸν ἔνωσιν. Ὁ πᾶσχω ἐπὶ μακρὸν ἐξακολουθεῖ οὐρῶν ἀπὸ τοῦ περινέου, ἀναλόγως δὲ τῶν ἐναπολειφθησόμενων οὐροχόων συριγγίων θὰ ἐπιδιώζητε καὶ τούτων τὴν ἴασιν εἴτε διὰ παραμένοντος καθετῆρος, ἢ δι' ἐπανειλημμένων καυτηριάσεων διὰ τοῦ θερμοκαυτηῆρος. εἴτε ἐν τέλει θὰ ἐνεργήσητε ὅσα περὶ αὐτῶν ἀνωτέρω περιέγραψα.

Μ Α Θ Η Μ Α Λ Σ'

Κύριοι,

Ἔστω ὑμῖν ὁ λόγος σήμερον περὶ τοῦ ἀκρωτηριασμοῦ τοῦ πέους. Ἀκρωτηριασμός τοῦ πέους.
Ἐνεκα δὴλα δὴ νεοπλασματικῆς κακοήθους ἐπεξεργασίας κατὰ τὸ πέος καὶ ἰδίως κατὰ τὴν βάλανον καὶ ἀκροποσθίαν, θὰ ἐνεργήσητε μερικὸν ἢ ὀλικὸν ἀκρωτηριασμόν τοῦ πέους.

Πρὸς τοῦτο δ' ἔχετε ἀνάγκην

- 1) Εὐθέος σμιλίου.
- 2) Ψ'αλιδίου εὐθέος.
- 3) Αὐλακωτῆς μήλης.
- 4) Αἰμοστατικῶν λαβίδων.
- 5) Ὀξέος ἀγκίστρου.
- 6) Βελονῶν - ῥαμμάτων ζωικῶν καὶ μεταζίνων.
- 7) Καθετῆρος ἐλαστικοῦ τοῦ Nelaton καὶ ἀντιστηπτικῶν διαλύσεων καὶ ἐπιδεμάτων.

Ὑποθεθίσθω λοιπὸν ὅτι πρόκειται ν' ἀκρωτηριάσητε τὸ πέος κατὰ τὴν μεσιότητα αὐτοῦ. Ἀφοῦ παρασκευάσητε τὰ πάντα ἀντιστηπτικῶς ὥς καὶ τὸ ἐγχειρητέον πεδίον, ἐκτείνετε ὑπτίον τὸν πᾶσχοντα ἐπὶ τῆς ἐγχειρητικῆς κλίνης ἢ τραπέζης, καὶ χλωροφορμίσαντες αὐτὸν λαμβάνετε θέσιν πρὸς ἀριστερὰ ἢ δεξιὰ πλάγια αὐτοῦ, ἀφ' οὗ δ' εὐοδιάσητε ἐν τῇ οὐρήθρᾳ καθετῆρα τοῦ Nelaton (ἐὰν τὸ τοιοῦτο εἶνε δυνατόν), συλλαμβάνετε διὰ τῆς ἀριστερᾶς ὑμῶν χειρὸς τὸ πέος τοῦ πᾶσχοντος, ἀπὸ τῆς βαλάνου

καὶ διατείνετε τοῦτο, ἐν ᾧ βοηθὸς διὰ τῆς ἀριστερᾶς αὐτοῦ χειρὸς τείνει πρὸς τὴν ρίζαν τοῦ πέους τὸ δέρμα αὐτοῦ, διὰ δὲ τῆς δεξιᾶς πιεῖται κάτωθεν τὸ πέος ἐπὶ τὴν ἡβικὴν σύμφυσιν πρὸς προληπτικὴν αἰμόστασιν, ἐκτὸς ἐὰν θέσατε περὶ τὴν ρίζαν τοῦ πέους ἐλαστικὸν λεπτὸν σωλῆνα καὶ ἐσφίγξατε αὐτὸν ἰσχυρῶς· διὰ δὲ τῆς δεξιᾶς ὑμῶν χειρὸς ἐρχόμενοι τοῦ μαχαίριου ἀσφαλῶς περιχαράσσετε κυκλικὴν τομὴν ἢ μικρὸν ἐλλειπτικὴν μετὰ προεξοχῆς κατὰ τὴν κατωτέραν ἐπιφάνειαν τοῦ πέους, ἐνθα ἀντιστοιχεῖ ἡ οὐρήθρα, καὶ διαίρεíte τὸ δέρμα καὶ τὸν ὑποδερμάτιον συνεκτικὸν μέχρι τῆς ἰνώδους θήκης τῶν σπαραγγιδῶν σωμάτων. Τούτου δὲ γενομένου εἰς τὸ ὕψος τῆς συστολῆς τοῦ δέρματος τέμνετε καθέτως ἢ ἐλλειπτικῶς ἀναλόγως τῆς τομῆς τοῦ δέρματος τὰ σπαραγγώδη σώματα μέχρι τῆς οὐρήθρας, ἣν ἀποψίλουτε πρὸς τὰ πρόσω ὅσον 1 ἐ.μ. ἀπὸ τοῦ ὕψους τῆς τομῆς τῶν σπαραγγιδῶν σωμάτων, ὅτε διαίρεíte καὶ ταύτην καθέτως ἢ κυκλικῶς περὶ τὸν καθετῆρα. Μετὰ ταῦτα δὲ χωρεíte εἰς τὴν ἀπολίνωσιν τῶν δύο ραχιαίων ἀρτηριῶν τοῦ πέους, ὡς καὶ τῶν δύο τῶν σπαραγγιδῶν σωμάτων, ἃς διὰ τοῦ ὀξέος ἀγκίστρου ἔλκετε πρὸς τὰ πρόσω τῆς τομῆς αὐτῶν, συρράπτετε δὲ διὰ λεπτοῦ ζωϊκοῦ ράμματος ἀπὸ τῆς ἰνώδους αὐτῶν θήκης ἀρχόμενοι χωριστὰ τὰ σπαραγγώδη σώματα, καὶ ἄνωθεν τούτων τὸ δέρμα τοῦ πέους, τὴν δὲ ἐξέχουσιν μοῖραν τῆς οὐρήθρας διαίρεíte κατὰ τὸ κατώτερον τοίχωμα αὐτῆς καὶ διὰ καταλλήλων ραφῶν προσαρμόζετε ἐπὶ τὸ δέρμα τοῦ πέους ἐραπλοῦντες ταύτην περιφερικῶς καὶ ἀποφεύγοντες οὕτως ἐνδεχομένην στένωσιν τοῦ οὕτω νεοσχηματισθέντος ἐξωτερικοῦ στομίου τῆς οὐρήθρας. Ἐγκαταλείποντες δ' ἐπὶ τινὰς ἡμέρας τὸν παραμένοντα καθετῆρα ἐνεργεíte ἀντισπαστικὴν ἐπίδρασιν.

Ἐὰν δ' ὅμως ἡ νεοπλασματικὴ ἐπεξεργασία ἐχώρησε πολὺ πρὸς τὰ ὀπίσω τοῦ πέους, τότε δεόν νά προβῇτε εἰς τὴν ὀλικὴν αὐτοῦ ἐξαίρεσιν, ἐν ἀνάγκῃ μάλιστα εἰς τὴν ὀλικὴν ἐξαίρεσιν τῶν ἐξωτερικῶν γεννητικῶν ὀργάνων τοῦ πάσχοντος, ἐὰν καὶ ταῦτα ἡλώθησαν.

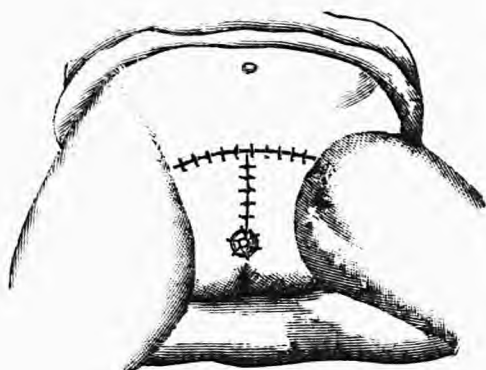
Πρὸς τοῦτο δὲ ἐπὶ τοῦ ὑπτίως κατακεκλιμένου πάσχοντος διὰ τομῶν λοξῶν ἐκατέρωθεν τῆς ἡβικῆς συμφύσεως κατὰ τὸ ὕψος τοῦ ἐξωτερικοῦ στομίου τοῦ βουβωνικοῦ σωλῆνος καὶ ὅσον δακτύλου

ἄνωθεν αὐτοῦ διαιροῦντες τὸ δέριμα, τὸν ὑποδερμάτιον συνεκτικὸν ἰστὸν καὶ τὴν περιτονίαν τοῦ ἔξω καὶ ἔσω λοξοῦ θ' ἀποφιλώσῃτε ὅσον τὸ ἐφ' ὑμῖν ὑψηλότερον τὸν σπερματικὸν τόνον ἐκατέρωθεν καὶ θ' ἀπολινώσῃτε τοῦτον δι' ἰσχυροῦ ῥάμματος, κάτωθεν δὲ τῆς ἀπολινώσεως θὰ ἐνεργήσῃτε τομὴν τούτου ἐκατέρωθεν.

Τούτου δὲ γενομένου θὰ θέσῃτε τὸν πᾶσχοντα εἰς τὴν θέσιν τῶν ἐπὶ τοῦ περινέου ἐγχειρήσεων — ὅπως ἐπὶ παραδειγματος κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐξωτερικῆς οὐρηθροτομίας — καὶ θὰ ἐπεκτείνῃτε πρὸς τὰ κάτω τὰς τομὰς ἃς ἐνεργήσατε πρὸς ἀποκάλυψιν καὶ ἀπολίνωσιν τῶν σπερματικῶν τόνων, φέροντες ταύτας ἐκατέρωθεν τοῦ ὁσχεοῦ ἐν συγχλίσει πρὸς τὴν ῥαχὴν τοῦ περινέου ὅσον 3 ἐ.μ. πρὸς τὸν δακτυλίου. Μετὰ ταῦτα δὲ δι' ἐγκαρσίας τομῆς μικρὸν τι καμπύλης ἀντιστοιχούσης κατὰ τὴν προσθίαν ἐπιφανείαν τῆς ἡβικῆς συμφύσεως, εὐθύς ἄνωθεν τῆς ρίζης τοῦ πέους, θὰ ἐνώσῃτε τὰ ἄνω ἄκρα τῶν τομῶν τῆς ἀπολινώσεως τῶν σπερματικῶν τόνων, καὶ δι' ἰσχυροῦ κυρτοῦ ψαλιδίου θὰ διαιρέσῃτε τὸν ὑποδόριον συνεκτικὸν ἰστὸν καὶ τὸν κρεμαστήρα σύνδεσμον τοῦ καυλοῦ καὶ χωροῦντες κατὰ βάθος, ἐνῶ διὰ τῆς ἀριστερᾶς ὑμῶν χειρὸς ἔχεσθε τῶν ἐξωτερικῶν γεννητικῶν ὄργάνων τοῦ πᾶσχοντος, διαιρεῖτε ἅπαντας τοὺς ἰστούς ἀποκολλῶντες τούτους διὰ τοῦ ψαλιδίου ἀπὸ τῆς κατωτέρας ἐπιφανείας τῆς ἡβικῆς συμφύσεως. Τὴν δ' αἰμορραγίαν ἐπέχετε διὰ συλλήψεως τῶν διαιρεθεισῶν ἀρτηριῶν δι' αἰμοστατικῶν λαβίδων (ῥαχιαῖαι τοῦ καυλοῦ-σπαραγγῶδεις-αἱ τοῦ βολβοῦ τῆς οὐρήθρας)· τέμνοντες δ' ἐγκαρσίως τὴν οὐρήθραν ἀποφιλοῦτε ταύτην ἀπὸ τῆς ρίζης τῶν σπαραγγῶδων σωμάτων τέμνοντες ἔτι ἐκατέρωθεν τοὺς ἰσχοσπαραγγῶδεις μῦς· τούτων δὲ γενομένων χωρεῖτε πάντοτε διὰ τοῦ κυρτοῦ ψαλιδίου εἰς τὴν ἀποκόλλησιν τῶν ριζῶν τῶν σπαραγγῶδων σωμάτων ἐνεργοῦντες ἀκριβῶς ὑπὸ τὸν ὁστέτινον ἰσχοσθικὸν σκελετὸν καὶ ἀπολινοῦντες τὰς δύο σπαραγγῶδεις ἀρτηρίας τοῦ καυλοῦ ὑπὸ τὸ ἡβικὸν τόξον πρὸ τῆς εἰσόδου αὐτῶν εἰς τὰ σπαραγγῶδη σώματα. Ἐν ἀνάγκῃ δὲ θὰ ἐνεργήσῃτε ἀπολίνωσιν καὶ τῆς ῥαχιαίας τοῦ καυλοῦ φλεβός.

Μετὰ ταῦτα δὲ δεῖον νὰ βεβαιωθῇτε ὅτι τὸ ἐναπολειφθὲν στόμιον τῆς οὐρήθρας εἶνε ὑγιές, ὅτε θὰ διαιρέσῃτε τοῦτο κατὰ τὸ

κατώτερον τοίχωμα αὐτοῦ καὶ θὰ συρράψητε εἰς τὰ χεῖλη τοῦ δέρματος τῆς ὀπισθίας γωνίας τῆς τομῆς εἰς τὸ ὕψος τῆς ραφῆς τοῦ περινέου 3 ἐ.μ. πρόσθεν τοῦ δακτυλίου. Ὅπως δ' ἀποπερατώσῃτε τὴν ἐγχείρησιν, δεόν ν' ἀφαιρέσῃτε τὰ ὑπὸ τῆς νεοπλασματικῆς ἐπεξεργασίας ἀλωθέντα λεμφικὰ γάγγλια τῶν ἐκατέρωθεν βουβωνικῶν χωρῶν ὡς καὶ τὰ ὑποπτα τοιαῦτα· πρὸς τοῦτο δὲ θὰ ἐπεκτείνῃτε τὴν ἐγκαρσίαν ἄνω τομὴν τὴν κατὰ τὴν ἡθικὴν σύμφυσιν πρὸς τὸ ῥιζομήριον ἐκατέρωθεν ἢ καὶ αὐτὰ τὰ τρίγωνα τοῦ Scarpa καὶ θὰ ἀφαιρέσῃτε δι' ἀνατομικῆς λαβίδος καὶ ψαλιδίου ἢ μαχαι-

Εἰκ. 52.

ῥαφαὶ μετὰ τὴν ὀλικὴν καθαίρεσιν πέους καὶ ὄρχεων.

ρίου πάντα ταῦτα, θὰ συρράψῃτε δὲ τὸ χαῖνον οὕτω τραῦμα ἐν εἵδει T ἄνευ διασωληνώσεως αὐτοῦ οὕτως ὥστε ἡ ἐγκαρσία ραφή ν' ἀντιστοιχῇ πρὸς τὸν κατὰ τὴν ἥβην χώρον, ἡ δὲ κάθετος εἰς τὸ ὕψος τῆς ραφῆς τοῦ περινέου, ν' ἀπολήγῃ δὲ εἰς τὸ νεοσχηματισθὲν στόμιον τῆς οὐρήθρας (εἰκ. 52). Ἡ ἐγχείρησις αὕτη, Κύριοι, ἐκ τῆς γενομένης περιγραφῆς ἴσως φανῇ ὑμῖν βαρεῖα τὴν πρόγνωσιν, καὶ ὅμως τὰ ἐπιτευχθέντα θεραπευτικὰ ἀποτελέσματα ὑπῆρξαν ἄριστα, διότι ὅλοι οἱ παρὰ διαφορῶν ἐγχειρηθέντες, καὶ ὧν αἱ περιπτώσεις ἐδημοσιεύθησαν, ἰάθησαν, ἢ δὲ ὑποτροπὴ εἰς τοὺς ἐγχειρηθέντας ὑπὸ

τοῦ Challot δὲν ἐπετελέσθη οὔτε μετὰ τρία καὶ ἥμισυ ἔτη εἰς τὸν μὲν, ὅστις ἔθανεν ἐκ πνευμονίας, οὔτε μετὰ 2 ἔτη καὶ 11 μῆνας εἰς τὸν δέ, ὃν εἶδε διὰ τελευταίαν φορὰν ἀπὸ τῆς ἐγχειρήσεως.

Καὶ ταῦτα μὲν προκειμένου περὶ τῆς οὐρήθρας τοῦ ἀνδρός.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὰς ἐπὶ τῆς οὐρήθρας τῆς γυναικὸς ἐγχειρήσεις τοιαύτας θὰ ἐνεργήσητε πρῶτον τὸν καθετηρισμόν.

Τοῦτον θὰ ἐνεργήσητε δι' οὓς λόγους καὶ παρὰ τῷ ἀνδρί, ἐπὶ πλέον δὲ καὶ εἰς διαφόρους ἐπὶ τοῦ κολεοῦ ἢ τῆς μήτρας ἐγχειρήσεις, ὑπὸ τὸ κράτος τῶν αὐτῶν κανόνων αὐστηρᾶς ἀντιστησίας ἢ ἀσπῆρας, καὶ ἰδίως τῶν ἐξωτερικῶν οὐρογεννητικῶν ὀργάνων τῆς γυναικὸς, πρὸς ἀποφυγὴν εἰσαγωγῆς μικροοργανισμῶν ἀπ' αὐτῶν ἐν τε τῇ οὐρήθρᾳ καὶ τῇ οὐροδόχῳ κύστει, καὶ διὰ τῶν αὐτῶν σχε-

Καθετηρισμός
παρὰ τῇ γυναικί.

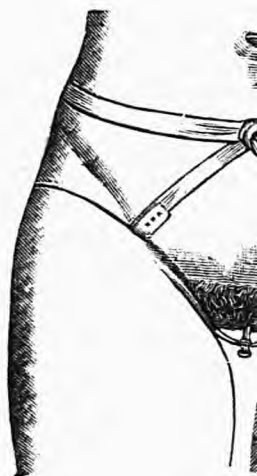
Εἰκ. 53.

Γυναικεῖος καθετήρ μεταλλικός.

δὸν μαλακῶν ὑποσκληρῶν ἢ μεταλλικῶν καθετήρων ἐν ἀνάγκῃ πλήρων ἢ κενῶν· ὡς τὰ πολλὰ δ' ὁμῶς προκειμένου περὶ χρήσεως μεταλλικοῦ καθετήρος θὰ μεταχειρισθῇτε τοιοῦτον εἰδικὸν ἄργυροῦν γυναικεῖον καλούμενον (εἰκ. 53) μήκους 15 ἐκ. μ. καὶ διαμέτρου 5 χ.μ. μετὰ ἄκρου κυστικοῦ ἐλαφρῶς κυρτοῦ, φέροντος κατὰ τὰ πλάγια αὐτοῦ δύο τρήματα.

Ὅπως λοιπὸν ἐνεργήσητε τὸν ἐκκενωτικὸν καθετηρισμὸν παρὰ τῇ γυναικί, θὰ κατακλίνητε ὑπτίαν ταύτην καὶ θὰ ὑποβάλητε ὑπὸ τοὺς γλουτοὺς αὐτῆς προσκεφάλαιον, ὅπως ἀνυψώσητε μικρὸν τὴν λεκάνην αὐτῆς, λαμβάνοντες δὲ θέσιν πρὸς τὰ δεξιὰ τῆς πασχούσης συλλαμβάνετε ἐν εἰδει γραφικοῦ καλάμου ἀπὸ τοῦ ὀπισθοῦ αὐτοῦ ἄκρου τὸν μεταλλικὸν καθετήρα διὰ τῆς δεξιᾶς ὑμῶν χειρός, ἐν ᾧ διὰ τοῦ ἀντίχειρος καὶ τοῦ λιχανοῦ τῆς ἀριστερᾶς

διανοίγετε τὰ μεγάλα καὶ μικρὰ ἀπαγωγῇ εὕρισκομένων τῶν σκελῶν ἄνω γωνίαν τῶν μικρῶν χειλέων τῆς ρίδος καὶ ὑπερθεν τῆς εἰσόδου τοῦ καθέτου, εἴτ' ἐν εἵδει κυκλικοῦ αὐστηρὰν λοιπὸν ἀντιστηψίαν καὶ

Εἰκ.

Στήριξις παραμένοντος κατὰ τὴν μέθοδον

οὐσίας τὸ ῥάμφος τοῦ καθετῆρος, ἐν τῇ οὐχὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ στομίου ἐν τῇ οὐχὶ κατασπῶντες μικρὸν τὸ ὀπίσθιον φράσσοντες τοῦτο διὰ τῆς ῥαγὸς τοῦ νοῦ, ὅπως μὴ ἐκρεύσῃ τὸ οὖρον π

Ἐάν, διὰ λόγους θεραπευτικοῦ ἐλαστικοῦ καθετῆρος ἐν τῇ κύστει τον κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ Bou

περιδέσσετε τοῦτον διὰ μεταξίνου ράμματος κατὰ τὸ ὕψος τοῦ ἐξωτερικοῦ στομίου τῆς οὐρήθρας, θὰ στηρίζετε τὰ ἄκρα τοῦ ράμματος τοῦτου ἐκατέρωθεν περὶ τὸ ριζομήριον, ὡς δεικνύει ἡ εἰκ. 54, καὶ ταῦτα πάλιν πρὸς ἀποφυγὴν διολισθήσεως δι' ἐτέρων κάτωθεν τοῦ ὀμφαλοῦ ἐπὶ τὰ κάτω καὶ ἔξω ἐν ἀποκλίσει φερομένων πρὸς ταῦτα. Τὰ τελευταῖα δὲ ταῦτα στηρίζονται κατὰ τὸ ὕψος τῆς λευκῆς γραμμῆς ὑπὸ τὸν ὀμφαλὸν ἐπὶ ὀθόνης 3 δακτύλων πλάτους κύκλῳ φερομένης ὀπισθεν μὲν κατὰ τὴν ὀφεικὴν χώραν ἔμπροσθεν δὲ ἄνωθεν τῶν προσθίων ἀνωτέρων λαγονίων ἀκρολοφίων. Ἀντὶ τοῦ εἶδους τοῦτου τῆς στηρίξεως τοῦ παραμένοντος καθετῆρος δύνασθε νὰ εὐοδιάσετε ἐν τῇ κύστει ἐλαστικὸν καθετῆρα τοῦ Pezzer (εἰκ. 31), ὃν διευθύνετε ἐν τῇ κύστει τῇ βοηθείᾳ οἰασθήποτε μακρᾶς ἀλλὰ στενῆς λαβίδος αἰμοστατικῆς, δι' ἧς πιέζοντες τὸ πεπλατυσμένον κυστικὸν ἄκρον αὐτοῦ διὰ τῶν σκελῶν τῆς συλλήψεως αὐτῆς ἐπι-
τυγχάνετε τὴν εὐκόλον εἰσαγωγὴν αὐτοῦ.

Δύνασθε ὁμως, Κύριοι, νὰ καθετηρίσητε τὴν ὑπτίως κατακεκλιμένην πᾶσχουσαν χωρὶς ν' ἀποκαλύψετε ταύτην κατὰ τὴν ἐξωτερικὴν οὐρογεννητικὴν αὐτῆς σφαῖραν. Πρὸς τοῦτο λαμβάνετε θέσιν πρὸς ἀριστερὰ αὐτῆς καὶ ἐνῶ αὕτη εὐρίσκετε εἰς ἣν καὶ κατὰ τὸν προηγούμενον καθετηρισμὸν θέσιν, χωρὶς νὰ ἀφαιρέσητε τὰ καλύμματα αὐτῆς, εὐοδιάζετε τὸν ἀριστερὸν ὕμῶν λιχανὸν ἐν τῷ κολεῷ αὐτῆς μετὰ παλάμης ἐστραμμένης πρὸς τᾶνω· μετὰ ταῦτα δ' ἔλκετε τοῦτον πρὸς τὰ ἔξω, ἕως ἂν ἡ ράξ τῆς τελευταίας φάλαγγος φθάσῃ ὑπὸ τὴν ἄνω γωνίαν τῆς συμπτώσεως τῶν μικρῶν χειλέων τοῦ αἰδοίου, καὶ στηρίζετε ταύτην αὐτόθι. Τότε διὰ τῆς δεξιᾶς ὕμῶν χειρὸς ἐχόμενοι ἀπὸ τοῦ ὀπισθίου αὐτοῦ ἄκρου τοῦ γυναικείου μεταλλικοῦ καθετῆρος, μετὰ ράμφους κυστικοῦ ὑποκύρτου ἐστραμμένου πρὸς τᾶνω καὶ πρόσω, καὶ στηρίζαντες τὸ κυρτὸν τοῦ ράμφους αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ραγὸς τοῦ ἀριστεροῦ ὕμῶν λιχανοῦ, ὅπως τὸ ἄκρον αὐτοῦ τυγχάνῃ ὃν μικρὸν τι ὑψωμένον, καὶ ἀντιστοιχῇ οὕτως εἰς τὸ ἐξωτερικὸν στόμιον τῆς οὐρήθρας, εὐοδιάζετε διὰ προωθήσεως ἐν αὐτῇ καὶ δι' αὐτῆς ἐν τῇ οὐρεθόχῳ κύστει, ὅτε κατασπῶντες μικρὸν τι τὸ ὀπίσθιον ἄκρον τῆς λαβῆς αὐτοῦ, ἐνῶ ἄρχεται ἡ ἐκροή τοῦ οὔρου, ἀφαιρεῖτε τὴν ἀριστερὰν ὕμῶν χεῖρα.

Ὁ τρόπος ὁμοῦς οὗτος τοῦ καθετηρισμοῦ τείνει νὰ ἐγκαταλειφθῇ, ὡς ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν κανόνων τῆς ἀντισηψίας ἢ ἀσηψίας κατὰ τὸν καθετηρισμὸν ἐν γένει, καὶ τῆς δυσκολίας ἣν ἐνίοτε παρουσιάζει. Ἀλλ' ὁ μετ' ἀποκαλύψεως τῆς ἐξωτερικῆς οὐρογεννητικῆς τῆς γυναικὸς σφαίρας καθετηρισμὸς δυνατὸν ν' ἀποβῇ ὑμῖν ἐνίοτε δυσχερὲς· τὸ μὲν διότι δυνατὸν τὸ ἐξωτερικὸν στόμιον τῆς οὐρήθρας νὰ καλύπτεται ὑπὸ πολυποσειδῶν βλαστήσεων, ἢ νὰ ἐκλάβητε ὡς τοιοῦτο τὰς ἐκατέρωθεν αὐτοῦ μικρὰς κοιλότητας παρὰ τὴν ἄνω γωνίαν τῆς εἰσόδου τοῦ κολεοῦ, αἵτινες ἐνίοτε ὑπάρχουσιν, τὸ δὲ διότι μετὰ τὴν ἀνεύρεσιν τοῦ ἀληθοῦς ἐξωτερικοῦ στομίου καὶ τὴν ἐν αὐτῷ εἰσαγωγὴν τοῦ ῥάμφους τοῦ καθετῆρος ἀδύνατον νὰ φθάσῃ αὐτὸ μέχρι τῆς οὐροδόχου κύστεως μεθ' ὅλην τὴν μεθοδικὴν διεύθυνσιν αὐτοῦ πρὸς αὐτήν. Τὸ τοιοῦτο δυνατὸν νὰ προέλθῃ εἴτε διότι ὁ αὐλὸς τῆς οὐρήθρας ἀπώλεσε τὴν φυσιολογικὴν αὐτοῦ διεύθυνσιν καὶ διευθύνεται λίαν πρὸς τὰ πρόσω ὡς ἐπὶ κνήσεως, εἴτε διότι διευθύνεται λίαν πρὸς τὰ ὀπίσω ὡς ἐπὶ κολποκυστιοκῆλης ἢ οὐρήθροκολποκυστιοκῆλης, ἢ καὶ προπτώσεως τῆς μήτρας. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει διευθύνετε ἀναλόγως τῆς φορᾶς τῆς οὐρήθρας τὸν καθετῆρα ὑμῶν μετ' ἀνατάξεως ἐδῶ μὲν τῆς προπετωκυίας μήτρας, ἐκεῖ δὲ τῆς κολποκυστιοκῆλης καὶ οὕτω καθεξῆς.

Πλὴν δὲ τοῦ καθετηρισμοῦ θὰ ἐνεργήσῃτε εἰς ἄλλας περιστάσεις τὴν διαστολὴν τῆς οὐρήθρας παρὰ τῇ γυναικί.

Διαστολὴ τῆς
οὐρήθρας παρὰ
τῇ γυναικί.

Ταύτην δύνασθε νὰ ἐνεργήσῃτε βραδέως τῇ χρήσει εἴτε τῶν ἐσκληρυσμένων κηρίων, τὰ ὅποια γνωρίζετε ἐκ τῆς προοιούσης βραδείας διαστολῆς τῆς οὐρήθρας τοῦ ἀνδρός, εἴτε τῶν εὐθέων μεταλλικῶν τοιούτων (εἰκ. 34) τοῦ Beniqué, ἐνεργοῦντες οὕτω τὴν προοιούσαν βραδεῖαν διαστολὴν, κατὰ τὴν αὐτὴν μέθοδον καὶ ἀκολουθοῦντες εἰς τὴν αὐτὴν ἀγωγὴν ὅπως παρὰ τῷ ἄρρενι φύλῳ. Παρὰ τῷ θήλει δ' ὁμοῦς φύλῳ θὰ μεταχειρισθῇτε κατὰ προτίμησιν τὴν ἄμεσον προοιούσαν διαστολὴν, ἥτις συνίσταται εἰς τὴν ὑπὸ χλωροφορμισμόν, ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ συνεδρίᾳ, ἀποκατάστασιν τοῦ φυσιολογικοῦ εὗρους τῆς ἐστενωμένης οὐρήθρας τῆς γυναικὸς, τῇ χρήσει εἰδικῶν ἐργαλείων, χωρὶς ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ ὑπερβῇτε τὰ ὅρια τῆς φυσιολογικῆς αὐτῆς διασταλτικότητος ἢ ἐλα-

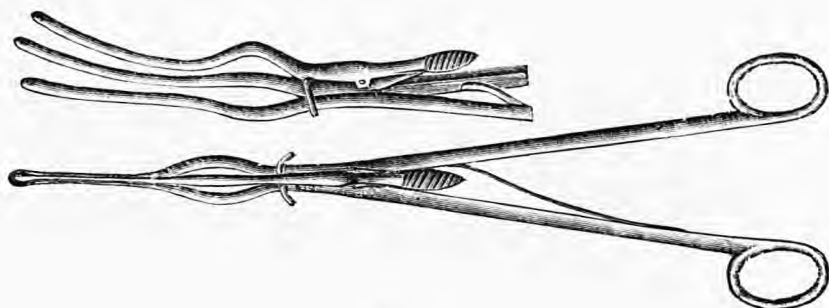
στικτότητος, φόβω ἐπαπειλουμένης ἀκρατείας, ὡς τὰ πολλὰ μὲν παροδικῆς, ἔστιν ὅτε δ' ὁμως καὶ μονίμου.

Ὡς δὲ γνωρίζετε, ἡ διασταλτικότητα τοῦ αὐλοῦ τῆς οὐρήθρας τῆς γυναικός, ἐξαιρέσει τοῦ ἐξωτερικοῦ στομίου αὐτῆς, δύναται νὰ φθάσῃ εἰς βαθμὸν ἐπίσημον· ἡ διάμετρος αὐτῆς, ἥτις εἶνε κατὰ μέσον ὅρον ἐν φυσιολογικῇ καταστάσει 7 χ. μ., δύναται νὰ φθάσῃ διὰ τῆς διαστολῆς κατὰ τὸν Simon (τῆς Heidelberg) εἰς τὰς ἐρήθους μέχρι 2 ἐ. μ., εἰς τὰς νεαράς δὲ κορασίδας (11—15 ἐτῶν) μέχρι 1 ἐκ. μ. καὶ 8 δεκάτων τοῦ ἑκατοστομέτρου.

Ὁ Reliquet μάλιστα διατείνεται, ὅτι τῇ χρήσει τῆς γενικῆς ἀναισθησίας οὐδεὶς φόβος πάρεστιν ἐμφανίσεως ἀκρατείας καὶ ἐὰν ἡ διαστολὴ φθάσῃ μέχρι καὶ αὐτῶν τῶν 3 ἐκ. μ. Ἐν τούτοις ἐκ πείρας ἰδίας θὰ συμβουλεύσω ὑμῖν νὰ μὴ ὑπερβῆτε τὰ 2 ἐ. μ. ἀπὸ τοῦ 20οῦ ἔτους καὶ ἄνω ἐνεργοῦντες διαστολὴν τῆς οὐρήθρας παρὰ τῇ γυναικί, καὶ τοσούτῳ μᾶλλον καθ' ὅσον ἡ διάμετρος αὐτῆς ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν δείκτην ἢ λιχανόν, θ' ἀρκέσῃ δ' ὑμῖν σχεδὸν πάντοτε πρὸς ἐκπλήρωσιν πάσης θεραπευτικῆς ἐνδείξεως, ἣν ἔχετε νὰ ἐκπληρώσητε. Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὴν διαστολὴν τοῦ ἐξωτερικοῦ στομίου τῆς οὐρήθρας τῆς γυναικός, ὅπερ ἐλάχιστα εἶνε διασταλτόν, ταύτην θὰ ἐνεργήσητε διὰ τομῆς κατὰ μίαν ἢ πολλαπλᾶς διευθύνσεις (ἄνω - κάτω ἢ πλαγίως) εἴτε τῇ χρήσει μαχαίριου, εἴτε τῇ χρήσει ψαλιδίου.

Τὴν ἄμεσον δὲ προοιῶσαν ταύτην διαστολὴν τῆς οὐρήθρας παρὰ τῇ γυναικί θὰ ἐνεργήσητε εἴτε πρὸς δακτυλικὴν ἐξέτασιν αὐτῆς, εἴτε πρὸς δακτυλικὴν ἐξέτασιν δι' αὐτῆς καὶ τῆς οὐροδόχου κύστεως καὶ ἄλλων παρακειμένων ὀργάνων (τῆς μήτρας ἐπὶ παραδείγματος ἐπὶ παρουσίας μυώματος κατὰ τὸ κατώτερον μέρος τῆς προσθίας ἐπιφανείας αὐτῆς - ἢ παρεγκλίσεως αὐτῆς πρὸς τὰ πρόσω, - ἢ καὶ ἐλλείψεως αὐτῆς τελείας), εἴτε πρὸς ἐξέτασιν - ἢ τομὴν τοῦ ἐνδοκυστικοῦ μέρους - ἢ σύλληψιν ἢ καθετηρισμὸν τῶν οὐρητήρων - εἴτε πρὸς ἀφαίρεσιν λίθων ἀπὸ τῆς οὐροδόχου κύστεως, μετὰ ἢ ἄνευ ἐκτελέσεως προηγουμένως τῆς λιθοτριψίας, εἴτε πρὸς ἀφαίρεσιν διαφόρων ἄλλων ἁλλοτρίων σωμάτων ἀπ' αὐτῆς, εἴτε πρὸς ἀφαίρεσιν ἢ καταστροφὴν ἐνδοκυστικῶν ἢ ἐνδοουρηθρικῶν νεο-

πλασμάτων, εἴτε πρὸς ἐπάλειψιν τοῦ κυστικοῦ βλεννογόνου διὰ διαφόρων φαρμακευτικῶν διαλύσεων καὶ ἰδίως νιτρικοῦ ἀργύρου κατὰ Heath καὶ Simon, εἴτε πρὸς μηχανικὴν θεραπείαν τῆς κυστίτιδος τοῦ αὐχένος, εἴτε ἐν τέλει πρὸς εἰσαγωγὴν δακτύλου, ὅστις θὰ χρησιμεύσῃ ὑμῖν ὡς ὁδηγὸς κατὰ τὰς ἐγχειρήσεις, ἃς θὰ ἐνεργήσητε

Εἰκ. 55.

Μεταλλικὸς τρισκελὴς οὐρηθροδιαστολεὺς τοῦ Huguier.

Εἰκ. 56.

Κηρία τοῦ Hegar μεταλλικὰ καὶ ἐξ ἐσκληρωμένου κόμματος.

εἴτε ἐπὶ τοῦ προσθίου κολποκυστικοῦ κολπώματος, εἴτε ἐπὶ τοῦ τραχήλου τῆς μήτρας.

Θὰ ἐνεργήσητε δὲ ταύτην εἴτε διὰ τῆς εἰσαγωγῆς μικρὸν κατὰ μικρὸν τοῦ ὠτίτου ἰδίου δακτύλου, εἴτε δι' εἰδικῶν ἐργαλείων, ὡς τοῦ τρισκελοῦς οὐρηθροδιαστολέως τοῦ Huguier (εἰκ. 55) ἐπὶ παραδείγματος, εἴτε διὰ τῆς σειρᾶς τῶν μεταλλικῶν ἢ ἐξ ἐσκληρωμένου κόμματος κηρίων τοῦ Hegar (εἰκ. 56) ἢ τῶν κωνοειδῶν

ἀριστερᾶς ὑμῶν χειρὸς θὰ διανοίξητε τὰ μεγάλα καὶ μικρὰ χεῖλη τοῦ αἰδοίου αὐτῆς κατὰ τὴν ἀνωτέραν σύμπτωσιν ἢ γωνίαν αὐτῶν καὶ θὰ ἐνεργήσητε τομὰς κατὰ δύο ἀντιθέτους διευθύνσεις τοῦ ἐξωτερικοῦ στομίου τῆς οὐρήθρας ἐκτάσεως 3 χ. μ. ἐκάστην, βρέξαντες δὲ δι' ἐλαίου ἀντισηπτικῶς τὸν δεξιὸν ὑμῶν ὠτίτην θὰ εὐοδιάσητε τοῦτον ἐν τῇ οὐρήθρᾳ ἀπὸ τοῦ ἐξωτερικοῦ αὐτῆς στομίου μέχρι τῆς οὐροδόχου κύστεως ὥθοντες τοῦτον μικρὸν κατὰ μικρὸν καὶ μεταδίδοντες αὐτῷ καὶ ἡμιπεριστροφικὰς κινήσεις. Μετὰ τοῦτο δὲ ἀφαιροῦντες αὐτὸν εὐοδιάζετε ἀμέσως τὸν δεξιὸν ὑμῶν δείκτην κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ἐξετάζοντες μάλιστα διὰ τῆς ῥαγῆς αὐτοῦ τὸ ἐσωτερικὸν τῆς οὐροδόχου κύστεως, συνδυάζοντες τότε καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ ὑπογαστρίου πίεσιν τῶν κοιλιακῶν τοιχωμάτων τῆς πασχούσης διὰ τῆς ἀριστερᾶς ὑμῶν χειρὸς, ἢ ἐν ἀνάγκῃ εὐοδιάζετε οὐρηθροσκοπῶν εὐρὺ τοῦ Skene (εἰκ. 58) πρὸς κατὰπτεισιν τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς οὐροδόχου κύστεως.

Ἐὰν ἀντὶ τοῦ δακτύλου μεταχειρισθῇτε τοὺς οὐρηθροδιαστολαῖς τοῦ Simon (εἰκ. 57) ἢ τοῦ Skene (εἰκ. 58), οἵτινες χρησιμεύουσιν ἐν ταύτῳ καὶ ὡς οὐρηθροσκοπία, θὰ τοποθετήσητε ἐν τῇ αὐτῇ θέσει τὴν πάσχουσαν καὶ θὰ ἐνεργήσητε προηγουμένως καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ κένωσιν τῆς οὐροδόχου κύστεως καὶ τομὴν τοῦ ἐξωτερικοῦ στομίου τῆς οὐρήθρας αὐτῆς εἰς δύο ἀντιθέτους διευθύνσεις. Μετὰ τοῦτο δ' ἐπαλείφετε διὰ λιπαρᾶς τινος ἀντισηπτικῆς οὐσίας τὴν ἐξωτερικὴν ἐπιφάνειαν τοῦ μικροτέρου ἐκ τούτων κατὰ τὴν διάμετρον (τὸν ἀριθ. 1) καὶ εὐοδιάζετε τοῦτον μετὰ τοῦ ἐμβόλου αὐτοῦ ἐν τῇ οὐρήθρᾳ διὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ στομίου αὐτῆς, ἐνῶ διὰ τοῦ ἀριστεροῦ ὑμῶν ἀντίχειρος καὶ λιχανοῦ διατείνετε τὰ μικρὰ χεῖλη τοῦ αἰδοίου τῆς πασχούσης· προωθεῖτε δὲ τοῦτον ἡρέμα, μεταδίδοντες ταυτοχρόνως αὐτῷ καὶ περιστροφικὰς κινήσεις, εἰς βάθος 3 1/2 καὶ 4 ἐκ. μ. ἀπὸ τοῦ ἐξωτερικοῦ στομίου τῆς οὐρήθρας, ὅτε ἀφαιρεῖτε τὸ ἐμβόλον καὶ καταλείπετε μόνον τὸν κολεὸν τοῦ οὐρηθροδιαστολέως, ὅτε μετὰ τινα λεπτὰ τῆς ὥρας ἀφαιρεῖτε καὶ τοῦτον, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον εὐοδιάζετε τὸν ἀριθμ. 2 καὶ οὕτως ἐφεξῆς, καὶ φθάνετε εἰς τὸν βαθμὸν τῆς προιούσης ἀμέσου διαστολῆς, οὗτινος ἐπιθυμεῖτε.

Ἐν τέλει δὲ δύνασθε νὰ μεταχειρισθῆτε μετὰ προηγουμένην καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ κένωσιν τῆς οὐροδόχου κύστεως καὶ τομήν κατὰ δύο ἀντιθέτους διευθύνσεις τοῦ ἐξωτερικοῦ στομίου τῆς οὐρήθρας, τὸν τρισκελῆ οὐρηθροδιαστολέα τοῦ Huguier (εἰκ. 55), ὃν μετὰ κεκλεισμένων σκελῶν, τὰ ὁποῖα προηγουμένως ἐπηλείψατε διὰ λιπαρᾶς τινος οὐσίας, εὐοδιάζετε ἐν τῇ οὐρήθρᾳ καὶ πιέζοντες ἡρέμα τὰ σκέλη τῆς χειρολαβῆς αὐτοῦ ἐπιτυγχάνετε τὴν διάνοξιν τῶν ἐν τῇ οὐρήθρᾳ σκελῶν αὐτοῦ, μέχρι τοῦ βαθμοῦ ὅστις ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὰ ὅρια τῆς διαστολῆς τάντιστοιχοῦντα πρὸς τὰς προηγουμένας μεθόδους. Ἐν τῷ ἐσχάτῳ δὲ ὀρίῳ τῆς διαστολῆς διακρατεῖτε ἐπὶ τινὰ λεπτὰ τῆς ὥρας ἀνεωγμένα τὰ ἐν τῇ οὐρήθρᾳ σκέλη αὐτοῦ καὶ οὕτως ἐπιτυγχάνετε τὴν προϊοῦσαν ἄμεσον διαστολὴν τῆς οὐρήθρας.

Ἐσωτερικὴ
οὐρηθροτομία
παρὰ τῇ γυναικί.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐσωτερικῆς οὐρηθροτομίας παρὰ τῇ γυναικί, ταύτην θὰ ἐνεργήσητε σπανιώτατα καὶ εἰς ὅλως ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις, ἀκολουθοῦντες εἰς τοὺς αὐτοὺς κανόνας τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἐσωτερικῆς οὐρηθροτομίας παρὰ τῷ ἀνδρί, ἀλλὰ δι' ἐργαλείων βραχυτάτων καὶ εὐθέων ἢ διὰ τοῦ εὐθέως οὐρηθροτόμου τοῦ Albarran, ὃ γνωρίζετε (εἰκ. 45).

Οὐρηθρεκτομία
παρὰ τῇ γυναικί.

Ἐτέρα ἐγχείρησις, Κύριοι, ἣν θὰ ἐνεργήσητε παρὰ τῇ γυναικί, εἶνε ἡ οὐρηθρεκτομία ὅθ' ἀπαντήσητε δῆλα δὴ ἐνίοτε ἐν τῇ πράξει εὐθὺς ὀπισθεν τοῦ ἐξωτερικοῦ στομίου τῆς οὐρήθρας διάτασιν τοῦ κατωτέρου τοιχώματος τῆς οὐρήθρας τῆς γυναικός, ἥτις προβάλλει διὰ προπτώσεως ἐπιμήκους τοῦ προσθίου τοιχώματος τοῦ κολεοῦ, εἰς τὴν διάτασιν δὲ ταύτην δυνατόν νὰ σχημασισθῶσι καὶ οὐρόλιθοι. Διὰ τῆς δακτυλικῆς δὲ ἀπὸ τοῦ κολεοῦ πίεσεως τοῦ προπεπτωκότος τούτου προσθίου τοιχώματος τοῦ κολεοῦ ἐξέρχονται οὐρα ἀπὸ τοῦ ἐξωτερικοῦ στομίου τῆς οὐρήθρας τῆς γυναικός ἐκείνης, ἅτινα ἐναπελείφθησαν αὐτόθι μετὰ τὴν οὐρησιν· ἀποσυντιθέμενα δὲ ταῦτα δύνανται διὰ τοῦ χρόνου νὰ ἐπενέγκωσιν τοπικὴν αὐτόθι φλεγμονὴν καὶ διάτρησιν τῆς προσθίας μοίρας τοῦ ἀνωτέρου ἢ προσθίου θόλου τοῦ κολεοῦ.

Πρὸς πρόληψιν λοιπὸν πάντων τούτων τῶν δυσχερέστων ἐπιπλοκῶν θὰ ἐνεργήσητε τὴν ἐπιμήκη οὐρηθρεκτομίαν, τὴν ἐκτομήν

δῆλα δὴ τοῦ κατωτέρου τοιχώματος τῆς διευρυσμένης ἐκείνης μοίρας τῆς οὐρήθρας τῆς γυναικὸς ἀπὸ τοῦ κολεοῦ.

Πρὸς τοῦτο δ' ἔχετε ἀνάγκην σμιλίων ὀξυαίχμων καὶ γαστρωτῶν μετὰ λεπτῆς λεπίδος, ἀνατομικῆς λαβίδος ὀδοντωτῆς, ἀγκίστρων ὀδοντωτῶν μικρῶν, ψαλιδίου εὐθέος καὶ κυρτοῦ ὀξυαίχμου, καθετήρος μεταλλικοῦ γυναικείου καὶ ἐλαστικοῦ τοῦ Nelaton, βελονῶν μικρῶν κυρτῶν, βελονοκατόχου, ῥαμμάτων λεπτῶν ζωϊκῶν καὶ τῆς Φλωρεντίας ἢ μεταξίνων, κολποδιαστολέων ἢ μητροσκοπίων τοῦ Sims (Τόμ. Α', εἰκ. 90-91-92-93), ἀντισηπτικοῦ ἐπιδέσμου καὶ ἀντισηπτικῶν διαλύσεων.

Ἀφοῦ λοιπὸν ἐτοιμάσητε πάντα ταῦτα, θὰ τοποθετήσητε τὴν πᾶσχουσαν ἐπὶ τῆς ἐγχειρητικῆς κλίνης ἢ τραπέζης, εἰς τὴν γυναικολογικὴν (σελ. 152) καλουμένην θέσιν τῶν ἐπὶ τοῦ περινεύου ἐνεργουμένων ἐγχειρήσεων καὶ θὰ λάβητε θέσιν πρὸ τοῦ περινεύου ταύτης, μετ' αὐστηρὰν δ' ἀντισηπτικὴν ἀπολύμανσιν τοῦ κολεοῦ τῆς ἐξωτερικῆς οὐρογεννητικῆς σφαίρας αὐτῆς ὡς καὶ τῶν γειτόνων ταύτῃ χωρῶν καὶ κένωσιν τῆς οὐροδόχου κύστεως αὐτῆς θὰ εὐοδιάσητε ἐν αὐτῇ μεταλλικὸν γυναικεῖον καθετήρα, ὃν θὰ διακρατῇ ἀπὸ τοῦ ὀπισθίου ἐξωτερικοῦ ἄκρου αὐτοῦ βοηθὸς ἀριστερόθεν τῆς πασχούσης ἰστάμενος· πρὸς τὸ κατώτερον δὲ τοίχωμα τοῦ κολεοῦ θὰ ἐνθέσητε διαστολέα ἢ μονοσκελὲς μητροσκόπιον τοῦ Sims (Τόμ. Α', εἰκ. 93), ὅπερ διακρατεῖ ἀπὸ τῆς χειρολαβῆς αὐτοῦ ἕτερος βοηθὸς ἀριστερόθεν ὑμῶν ἰστάμενος. Τότε δὲ ἐπὶ τοῦ προπεπρωκότος προσθίου μέρους τοῦ ἀνωτέρω θόλου τοῦ κολεοῦ, θὰ ἐνεργήσητε τομὴν ἐπιμήκη ἐκ τῶν πρόσω πρὸς τὰ ὀπίσω ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἐπιμήκου ἢ σφαιρικοῦ ἐκείνου ὄγκου μήκους ἄλλοτε ἄλλου, ἀναλόγως τῆς ἐκτάσεως αὐτοῦ, καὶ θὰ ἐνεργήσητε τὴν ὑποδορὰν καθ' ὅλον αὐτῶν τὸ μήκος τῶν δύο οὕτω παραχθέντων χειλέων τῆς τομῆς εἰς ἑκτασιν ἄλλοτε ἄλλην, ἀποτελουμένων οὕτως ἐκ μόνου τοῦ βλεννογόνου τοῦ κολεοῦ· ἐκ τῆς ἐπιμελουῦς δὲ ταύτης ὑποδορᾶς θ' ἀποκαλύψητε τὸν ὑποκείμενον μυϊκὸν χιτῶνα τῆς οὐρήθρας τῆς γυναικὸς, ὃν θὰ δαιρέσητε ἐπιμήκως ἀκολουθοῦντες εἰς τὰ ὄρια τῆς τομῆς τοῦ βλεννογόνου τοῦ κολεοῦ, μέχρι τοῦ ὑποκειμένου βλεννογόνου τῆς οὐρήθρας χωρὶς νὰ τρώ-

σητε τοῦτον. Τούτου δὲ γενομένου ἐνεργεῖτε τὴν ἐκτομὴν τοῦ κεχαλαρωμένου ἐκείνου μυϊκοῦ χιτῶνος τῆς οὐρήθρας εἰς ἀνάλογον ἔκτασιν κατὰ πλάτος καὶ μῆκος, δι' ὀδοντωτῆς ἀνατομικῆς λαβίδος καὶ ψαλιδίου ἢ εὐθέως ὀξυαίχμου μαχαιρίου, ἐνῶ βοηθοὶ ἀπάγουσι διὰ τῶν ὀδοντωτῶν ἀγκίστρων τὰ χεῖλη τοῦ διαιρεθέντος βλεννογόνου τοῦ κολεοῦ, καὶ εἴτα ἐνεργεῖτε ῥαφὴν κατὰ στρώματα, πρῶτον δὴλα δὴ τῶν χεϊλέων τοῦ διαιρεθέντος καὶ ἐκτμηθέντος μυϊκοῦ χιτῶνος τῆς οὐρήθρας διὰ λεπτοτάτης κυρτῆς βελόνης καὶ ζωϊκοῦ ῥάμματος (catgut) καὶ εἴτα ἄνωθεν τούτου διὰ ῥάμματος τῆς Φλωρεντίας τοῦ βλεννογόνου τοῦ κολεοῦ, ὅτε ἀφαιροῦντες τὸν μεταλλικὸν καθετῆρα εὐοδιάζετε παραμένοντα τοιοῦτον ἐλαστικὸν τοῦ Nelaton, ὃν διακρατεῖτε καταλλήλως, ὡς περὶ τούτου ἐμνημόνευσα (σελ. 146), καὶ ἀφαιρεῖτε μετὰ 48 ὥρον, ἢ βραδύτερον, εἴτα δὲ καὶ τὰ ῥάμματα ἐπιτευχθείσης τῆς κατὰ πρῶτον σκοπὸν ἐνώσεως. Δύνασθε δ' ὅμως κατὰ Duplay νὰ διαιρέσητε καὶ αὐτὸν τὸν βλεννογόνον τῆς οὐρήθρας, ἐὰν μάλιστα οὗτος ἢ ἡλλοιωμένος ἐκ τῆς χρονίας φλεγμονῆς, καὶ νὰ ἐνεργήσητε καὶ τούτου ἀνάλογον ἐκτομὴν κατὰ μῆκος καὶ πλάτος, ἐνεργοῦντες εἴτα ῥαφὴν τούτου ὡς ἀνωτέρω ἐρρήθη κατὰ στρώματα.

Πολυποειδεῖς
βλαστήσεις κατὰ
τὸ ἐξωτ. στόμιον
τῆς οὐρήθρας τῆς
γυναικός.

Εἰς τὸ ἐξωτερικὸν δ' ὅμως στόμιον τῆς οὐρήθρας τῆς γυναικός θ' ἀπαντήσητε, οὐχὶ σπανίως, Κύριοι, πολυποειδεῖς βλαστήσεις, ἔστιν ὅτε δὲ καὶ εἰς μικρὰν ἀπ' αὐτοῦ ἀπόστασιν πρὸς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ αὐλοῦ τῆς οὐρήθρας.

Πρὸς ἀφαίρεσιν τούτων, εἴτε κατὰ τὸ ἐξωτερικὸν στόμιον εὐρισκομένων εἴτε πρὸς τὰ ἔσω τούτου, θὰ τοποθετήσητε τὴν πάσχουσαν ἐν τῇ αὐτῇ πάντοτε θέσει τῶν ἐπὶ τοῦ περινέου ἐγχειρήσεων· καὶ ἐὰν μὲν αἱ πολυποειδεῖς αὗται βλαστήσεις ἐδράζωσι κατὰ τὸ ἐξωτερικὸν στόμιον τῆς οὐρήθρας, ὅπερ εἶνε καὶ τὸ συχνότερον, τότε διὰ μικρῶν διαστολέων—τὰ σκέλη λελυμένης αἰμοστατικῆς λαβίδος θ' ἀρκέσωσιν ὑμῖν πρὸς τοῦτο—προασπίζετε καὶ διατείνετε τὰ περὶ τὸ ἐξωτερικὸν στόμιον τῆς οὐρήθρας μαλακὰ μόρια τοῦ αἰδοίου τῆς γυναικός, καὶ μετὰ προηγούμενον χλωροφορμισμόν τῆς πασχούσης ἢ τοπικὴν διὰ κοκαίνης ἀναισθησίαν καταστρέφετε διὰ τοῦ θερμοκαυτηῆρος ταύτας, ἐὰν ιδίως διὰ πλατείας βάσεως ἐκφύονται.

Ἐάν ὁμως ὥσι μισχῶται, τότε δι' ἀνατομικῆς λαβίδος καὶ μικροῦ κυρτοῦ φαλιδίου ἀποκόπτετε ταύτας ἀπὸ τῆς βάσεως τοῦ μίσχου, καταστρέφοντες εἴτα διὰ τοῦ πεφυρακτωμένου θερμοκαυτήρος τὸ σημεῖον τοῦτο τῆς ἐκφύσεως τοῦ μίσχου.

Ἐάν ὁμως αἱ πολυποειδεῖς αὐταὶ βλαστήσεις ἐδράζωσιν ἐν τῷ αὐλῷ τῆς οὐρήθρας, μικρὸν ὀπισθεν τοῦ ἐξωτερικοῦ στομίου αὐτῆς, τότε θὰ ἐνεργήσητε τὴν προϋούσαν ἄμεσον διαστολὴν τῆς οὐρήθρας, καθ' ὃν τρόπον ἀνωτέρω περιέγραψα ὑμῖν, καὶ διὰ τοῦ οὐρηθροσκοπίου τοῦ Simon ἢ τοῦ Skene (εἰκ. 58) ὁδηγούμενοι θὰ συλλάβητε διὰ μακρᾶς λεπτῆς ἀνατομικῆς λαβίδος ὀδοντωτῆς ἢ μὴ ταύτας καὶ θὰ καθαιρέσητε εἴτε διὰ λεπτοῦ ὀξύαχμου φαλιδίου κυρτοῦ ἢ εὐθέος, ἢ διὰ τῆς ἀγκύλης τῆς γαλβανοκαυστικῆς ἢ καὶ περιβάλητε περὶ τὴν ἐκφυσιν τοῦ μίσχου. Ἄλλοτε ἐν τέλει τὴν καθαιρέσιν τῶν πολυποειδῶν τούτων βλαστήσεων θὰ ἐνεργήσητε διὰ δύο μηνοειδῶν τομῶν, ἃς θὰ ἐνεργήσητε περὶ τὴν βᾶσιν τοῦ μίσχου αὐτῶν συναφαιροῦντες οὕτω σὺν αὐτῷ καὶ μικρὸν μέρος τοῦ βλεννογόνου, ἐξ οὗ ἐκφύεται ὁ μίσχος, τὸ δὲ οὕτω παραχθὲν τραῦμα θὰ συρράψητε διὰ τῆς δι' ἄμματος ῥαφῆς μετὰ ζωικοῦ ἢ μεταξίνου ῥάμματος.

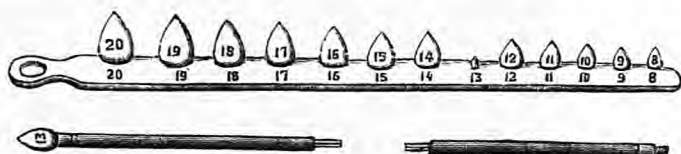
Παρά τῷ θήλει φύλῳ θ' ἀπαντήσητε, Κύριοι, οὐχὶ σπανίως, ἀκράτειαν τῶν οὐρῶν ἐπίμονον. Καὶ ἐν πρώτοις θὰ ἐφαρμόσητε τὸν ἡλεκτρισμὸν διὰ διακεκομμένου ρεύματος δι' οἰασδήποτε ἡλεκτρικῆς συσκευῆς, ὡς ἐπὶ παραδείγματος τῆς τοῦ Gaefle' καὶ τὸν μὲν ἓνα πόλον θὰ ἐφαρμόσητε ἐν τῷ χυλῷ τῆς οὐροδόχου κύστεως, τὸν δ' ἕτερον ἐπὶ τῆς ὑπερηβικῆς χώρας. Πρὸς τοῦτο δ' ὁμως ἔχετε ἀνάγκην τοῦ εἰδικοῦ λεπτοῦ ἐλαστικοῦ καθετήρος, ὅστις ἐν ἑαυτῷ φέρει λεπτότατον μεταλλικὸν στελεόν, δι' οὗ δισχετεύετε τὸ ἡλεκτρικὸν ρεῦμα· καὶ πρὸς μὲν τὰ πρόσω ὁ εὐκαμπτος οὗτος καθετήρ ἀπολήγει εἰς κοιλίαν, ἃφ' οὗ θὰ συγχοχλιώσητε μεταλλικὴν μικρὰν κωνοειδῆ σφαῖραν ἄλλοτε ἄλλου ἀριθμοῦ, ὡς βλέπετε ἐνταῦθα (εἰκ. 61), πρὸς τὰ ὀπίσω δὲ εἰς μικρὸν σιδηροῦν στελεὸν κοῖλον, ἐφ' οὗ θὰ προσαρμόσητε τὸν ἡλεκτροφόρον ἀγωγόν, δι' οὗ θὰ δισχετεύσητε τὸ ἡλεκτρικὸν ρεῦμα μέχρι τοῦ προσθίου μεταλλικοῦ κώνου· τὸν οὕτω λοιπὸν παρασκευασθέντα καθετήρα θὰ εὐοδιάσητε ὑπ' αὐστηρὰν ἀντισηψίαν ἐν τῇ οὐρήθρᾳ καὶ ἀκολουθοῦντες εἰς τοὺς κανόνας

Ἀκράτεια
οὔρων.

τοῦ καθετήρισμοῦ θὰ φέρετε τὸν μεταλλικὸν κῶνον ἐν αὐτῷ τῷ αὐχένι τῆς οὐροδόχου κύστεως, ὅπερ ἀντιλαμβάνεσθε δι' εἰδικῆς αἰσθήσεως, ὅτε ἐφαρμόζοντες τὸν ἕτερον πόλον ἐπὶ τῆς ὑπερηθικῆς χώρας θέτετε τὴν ἡλεκτρικὴν συσκευὴν ἐν ἐνεργείᾳ διοχετεύοντες οὕτως ἐπὶ τινὰ λεπτὰ τῆς ὥρας καθ' ἑκάστην τὸ ἡλεκτρικὸν ρεῦμα.

Ἐν ἀποτυχίᾳ δὲ τῆς μεθόδου ταύτης δύνασθε νὰ καταφύγητε εἰς ἐτέρας ῥιζικωτέρας μεθόδους, αἵτινες συνίστανται εἰς τὴν συστροφὴν τῆς οὐρήθρας περὶ τὸν ἄξονα αὐτῆς, ἢ καὶ ἐκτομὴν μοίρας τινὸς αὐτῆς.

Πρὸς τοῦτο δ' ἔχετε ἀνάγκην λεπτοτάτου ὀξυαίχμου μαχαίριου καὶ ἀνατομικῆς λεπτῆς λαβίδος μετ' ὀδόντων ἢ ἄνευ αὐτῶν, γυναι-

Εἰκ. 61.

Κωνοειδῇ μεταλλικᾷ ᾄχρᾳ μετὰ τοῦ καθετήρος αὐτῶν δι' ἡλεκτρισμὸν τοῦ αὐχένος τῆς οὐροδόχου κύστεως.

κείου μεταλλικοῦ καθετήρος, καὶ διαστολέων ὀνδοντωτῶν καὶ ἀμβλέων, βελονῶν μικρῶν λεπτοτάτων κυρτῶν - καὶ ῥαμμάτων ζωϊκῶν καὶ μεταξίνων λεπτῶν.

Ἄφοῦ λοιπὸν τοποθετήσητε τὴν πᾶσχουσιν εἰς τὴν θέσιν τῶν ἐπὶ τοῦ περινέου ἐγχειρήσεων (εἰκ. 60) καὶ χλωροφορμίσητε ταύτην ἢ ἐνεργήσητε τὴν ἀπὸ νωτιαίου μυελοῦ ἀναλγησίαν διὰ κοκαΐνης, θὰ κενώσητε τὴν οὐροδόχον αὐτῆς κύστιν καὶ διὰ τοῦ λεπτοῦ μαχαίριου θὰ ἐνεργήσητε ἐλλειπτικὴν τομὴν κύκλῳ τοῦ ἐξωτερικοῦ στομίου τῆς οὐρήθρας ἀρχόμενοι ἀπὸ τῆς κλειτορίδος, διὰ τῆς ἀνατομικῆς δὲ λαβίδος συλλαβόντες τοῦτο ἐνεργεῖτε τὴν λεπτομερῆ αὐτοῦ ἀποκόλλησιν ἀπὸ τῶν περιβαλλόντων αὐτὸ μαλακῶν μορίων διὰ τοῦ μαχαίριου. Τὴν ἀποκόλλησιν δὲ ταύτην δι' ἀνατομῆς ἐξακο-

λουθεῖτε κυκλικῶς πρὸς τὰ ὀπίσω καθ' ὅλην τὴν ἑκτασιν τῆς οὐρήθρας μέχρι σχεδὸν τοῦ ἀγένης τῆς οὐροδόχου κύστεως. Μετὰ τοῦτο δ' ἐνεργεῖτε τὴν συστροφὴν περὶ τὸν ἴδιον αὐτῆς ἄξονα τῆς οὕτως ἀποκολληθείσης οὐρήθρας καὶ στηρίζετε ταύτην ἐν τῇ νέᾳ αὐτῆς θέσει ἐπιθέτοντες τὰς ἀναγκαίας βάραις κατὰ τὸ ἐξωτερικὸν αὐτῆς στόμιον περιφερικῶς καὶ ἐνεργοῦντες οὕτω τὴν μέθοδον τοῦ Geursany. Πλὴν τῆς μεθόδου δὲ ταύτης δύνασθε κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ Duret νὰ ἐνεργήσητε μετὰ τὴν γενομένην ἀποκόλλησιν τῆς οὐρήθρας ἐκτομὴν μικρᾶς ἐπιμήκους μοίρας τοῦ ἄνω τοιχώματος αὐτῆς, ὅπως ἐνδιπλώσητε οὕτως εἰπεῖν εὐθὺς ἀμέσως τὴν οὐρήθραν ἐπιθέτοντες τὰς ἀναγκαίας βάραις διὰ λεπτοτάτων βελονῶν, ἢ κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ Pousson δύνασθε νὰ συνδυάσητε ἐν ταύτῳ ἀμφοτέραις τὰς προηγουμένας μεθόδους. Ἐν τέλει δὲ κατὰ τὸν Albarran δύνασθε μετὰ τὴν ἀποκόλλησιν τῆς οὐρήθρας νὰ ἐνεργήσητε καθ' ὅλην τὴν ἑκτασιν τοῦ ἀνωτέρου αὐτῆς τοιχώματος διὰ ῥάχματος ἐκδίπλωσιν. ὅπερ θὰ διεκβάλλητε ἀλληλοδιαδόχως ἐκ τῶν ὀπίσω πρὸς τὰ πρόσω ὑψοῦντες ἐν τέλει διὰ βάρης καὶ αὐτὸ τὸ ἐξωτερικὸν στόμιον τῆς οὐρήθρας πρὸς τὴν κλειτορίδα καὶ εὐθὺς ὑπ' αὐτήν.

Διὰ τῶν ποικίλων δὲ τούτων ἐγχειρητικῶν μεθόδων θὰ κατισχύσητε ἰδίως κατ' ἐκείνων τῶν ἀκρατειῶν τῶν οὕρων, αἵτινες ἀντέστησαν εἰς πάσας τὰς ἄλλας ἐφαρμοσθείσας θεραπευτικὰς ἀγωγὰς.

Μ Α Θ Η Μ Α Λ Ζ'

Κύριοι,

Ὁ λόγος σήμερον ἔσται ἡμῖν περὶ τῶν ἐγχειρήσεων ἐκείνων, ἃς θὰ ἐνεργήσητε πρὸς φυσιολογικὴν ἀποκατάστασιν τῶν συγγενῶν δυσμορφιῶν ἢ τῶν ὑπολειψέων περὶ τὴν διάπλασιν τῆς οὐρήθρας παρὰ τῷ ἄρρενι φύλῳ.

Καὶ ἐν πρώτοις περὶ τοῦ ὑποσπαδίου.

Γνωρίζετε ὑποθέτω ἢ θὰ μάθητε ὅτι ὑποσπαδίας καλεῖται ἐκεῖνος, οὗτινος τὸ ἐξωτερικὸν στόμιον τῆς οὐρήθρας ἐκβάλλει εἰς τι σημεῖον

Ἐγχείρησις
ὑποσπαδίου.

τῆς κατωτέρας ἐπιφανείας τῆς οὐρήθρας αὐτοῦ, εἴτε πρὸς τὴν ῥίζαν τῆς βαλάνου, εἴτε πρόσθεν τοῦ ὁσχείου, εἴτε κατ' αὐτὸν τὸν ὅσχεον. Ἡ δυσμορφία δ' αὕτη, ἥτις εἶνε πάντοτε συγγενοῦς καταγωγῆς, ἦν γνωστὴ τοῖς ἀρχαίοις, ὁ δὲ Γαληνὸς ἔδωκε τὴν προσω- νυμίαν ταύτην εἰς αὐτήν.

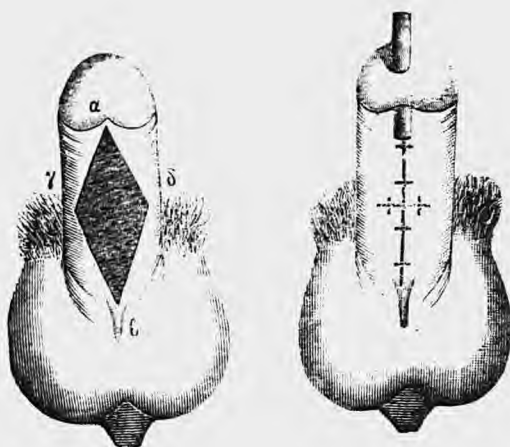
Ζήτημα ἐγενήθη περὶ τοῦ χρόνου καθ' ὃν πρέπει νὰ ἐνεργήσῃτε τὴν ἐγχείρησιν πρὸς ἱασιν τῆς δυσμορφίας ταύτης· κατὰ τὰ κρα- τοῦντα δὲ σήμερον, θὰ συμβουλευσω ὑμῖν νὰ χειρουργήσῃτε ὅσον τὸ ἐφ' ὑμῖν ἐνωρίτερον, οὐδόλως ἀναμένοντες τὴν εἰς τὸ 15ον ἔτος τῆς ἡλικίας ἔλευσιν τοῦ πάσχοντος, καθόσον, ἐὰν ἡ ἐγχείρησις ὑμῶν δὲν ἀποκαταστήσῃ τελείως τὰ πάντα, τότε ἐπιτρέπεται· ὑμῖν νὰ ἐλπίζετε ὅτι ἡ προϊοῦσα ἡλικία τοῦ πάσχοντος θὰ συμπληρώσῃ τὰ τῆς ἐγχειρήσεως ὑπολειφθέντα θεραπευτικὰ ἀποτελέσματα.

Αἱ μέθοδοι δ' ἅς θὰ ἐνεργήσῃτε εἶνε ποικίλαι, θὰ ἐκτελέσῃτε δὲ ταύτας κατὰ διαφόρους χρόνους. Ὡς τὰ πολλὰ δὲ εἰς τρεῖς διαφό- ρους κλάσεις δύνανται νὰ ὑπαχθῶσιν αἱ ποικίλαι αὗται μέθοδοι· καὶ αἱ μὲν τούτων συνίστανται εἰς τὴν ἐπιδιόρθωσιν οὕτως εἰπεῖν καὶ ἐπισκευὴν τῆς ὑποτυπώδους ὑπαρχούσης αὐλάκος τῆς οὐρή- θρας καὶ ἀποκατάστασιν ταύτης εἰς αὐλόν· αἱ δὲ εἰς τὴν δι' ἐπι- μεμελημένης ἀνατομῆς κυκλικῆν ἀπελευθέρωσιν καὶ ἀποκόλλησιν τῶν περὶ τὰς μαλακῶν μορίων τῆς ὑπαρχούσης φυσιολογικῆς οὐρή- θρας, τὴν μετακίνησιν ταύτης καὶ ἔλξιν πρὸς τὰ πρόσω καὶ μετεμ- φύτευσιν καὶ στήριξιν εἰς τὸ πρόσθιον καὶ κατώτερον μέρος τῆς βαλάνου διὰ ῥαφῶν, αἱ δὲ ἐν τέλει εἰς τὴν κατασκευὴν νέου αὐλοῦ τῆς οὐρήθρας διὰ τῆς βαλάνου καὶ τοῦ πέους αὐτοῦ μετὰ μεταμ- φυτεύσεως δέρματος κατὰ τὰς γνωστὰς ὑμῖν μεθόδους πρὸς ἀπο- φυγὴν συμφύσεων. Οὐχὶ σπανίως ὅμως θὰ συνδυάσῃτε τὰς δια- φόρους ταύτας μεθόδους πρὸς ἐπιτυχίαν τῆς ῥιζικῆς θεραπείας τοῦ ὑποσπαδίου. Πρὸς τοῦτο δὲ θὰ μεταχειρισθῇτε τὴν μέθοδον τοῦ Duplay τὴν μᾶλλον ἐν χρήσει, ἣν θὰ ἐκτελέσῃτε εἰς τρεῖς χρόνους ὡς ἐξῆς.

Ἐν πρώτοις ἔχετε ἀνάγκην μαχαίριων - ἀνατομικῶν λαβίδων ἀπλῶν καὶ ὀδοντωτῶν - αἰμοστατικῶν λαβίδων - διαστολέων ὀδον- τωτῶν - βελονῶν - ῥαμμάτων καθετῆρος τοῦ Nelaton καὶ κηρίων.

Ἄφου λοιπὸν παρασκευάσητε πάντα ταῦτα ἀντισηπτικῶς, θὰ κατακλίνητε τὸν πάσχοντα ὑπτίον καὶ θὰ γλωρφορμήσητε αὐτόν.

Καὶ ἐνῶ βοηθός, ἐναντι ὑμῶν ἰστάμενος καὶ ἀριστερόθεν τοῦ πάσχοντος, συλλαμβάνει καὶ ἔλκει ἰσχυρῶς πρὸς τὰ ἄνω τὸ πῆος τοῦ πάσχοντος, ὑμεῖς δεξιόθεν τοῦ πάσχοντος εὐρισκόμενοι θὰ ἐνεργήσητε τομὴν ἐγκαρσίαν ἐπὶ τῆς τεταμένης ἐκείνης χορδῆς, ἥτις διακρατεῖ ἐν κυρτώσει τὸ πῆος καὶ ἥτις κατέχει ἀκριβῶς τὴν φυσιο-

Εἰκ. 61.

Εἰκ. 62.

Μέθοδος τοῦ Duplay πρὸς θεραπείαν τοῦ ὑποσπαδίου.

λογικὴν διαδρομὴν τῆς ἐλλειπούσης οὐρήθρας ἐκτεινομένη ἀπὸ τῆς παρὰ φύσιν ἐκβολῆς τοῦ ἐξωτερικοῦ στομίου τῆς οὐρήθρας (ἀπὸ τῆς προσθίας ἐπὶ παραδείγματος ἐπιφανείας τοῦ ὀσχεοῦ) μέχρι τῆς φυσιολογικῆς θέσεως τοῦ χαλινού, ἐὰν πρόκειται περὶ τοιαύτης μορφῆς ὑποσπαδίου. Ἐκ τῆς ἐγκαρσίας ταύτης τομῆς καὶ τῆς ἐνεργουμένης συνεχοῦς διατάξεως τοῦ πέους πρὸς τὰνω ὑπὸ τοῦ βοηθοῦ παράγεται ἐπίμηκες ἐγχειρητικὸν πεδῖον μετὰ τεσσάρων γωνιῶν ὡς βλέπετε ἐν τῇ εἰκ. 61 ἀρ. α-β-γ-δ, τὸ βάθος δὲ τῆς ἐγκαρσίας ὑμῶν ταύτης τομῆς ἔσται ἄλλοτ' ἄλλο ἀναλόγως τοῦ ἐκάστοτε προκειμένου

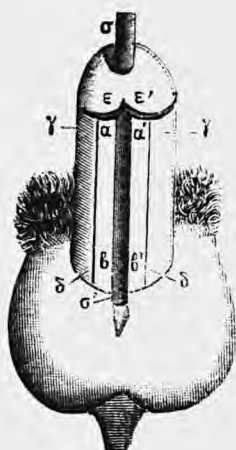
ὑμῖν περιστατικοῦ, πάντοτε δ' ὁμῶς τοιοῦτον ὥστε νὰ ἐπέλθῃ εὐθείας τοῦ πέους. Μὴ διστάσητε δ' ἐν ἀνάγκῃ νὰ ἐπεκτείνητε τὴν τομὴν ὑμῶν κατὰ βάθος καὶ ἐπ' αὐτὰ τὰ σπαραγγώδη σώματα, ἅτινα ὡς ἐκ τῆς σχετικῆς αὐτῶν ἀτροφίας ἢ σκληρύνσεως ἀνθίστανται εἰς τὴν εὐθείᾳσιν τοῦ πέους ἐνίσταται. Τοῦτου δὲ γενομένου, ἐπιθέτετε τὰ ἀναγκαίᾳς δι' ἄμματος ῥαφῆς ἐπὶ τοῦ τραύματος καὶ σχηματίζετε οὕτως ἐπιμήκη οὐλώδη γραμμὴν (εἰκ. 62), ἐν ἀνάγκῃ δ' ἐπιθέτετε καὶ ῥάμματα εἰς τὰ δύο ἅκρα τῆς ἐγκαρσίας ὑμῶν τομῆς. Κατὰ τὴν ἀποθεραπείαν δὲ ὑπὸ αὐστηρὰν ἀντισηψίαν δεόν νὰ καταβάλλητε πᾶσαν ἐπιμέλειαν, ὅπως διακρατήσητε τὴν εὐθείᾳσιν τοῦ πέους καὶ πρὸς τοῦτο δεόν νὰ κρατήσητε τοῦτο εἰς ὑπερβολικὴν ἔκτασιν ἐνεργοῦντες τὴν ἀντισηπτικὴν αὐτοῦ ἐπίδρασιν μέχρις ἐπουλώσεως ἐκτάσει καὶ ἀνυψώσει πρὸς τὰ κοιλιακὰ τοιχώματα τοῦ πάσχοντος.

Τοῦτου δὲ γενομένου, χωρεῖτε εἰς τὸν δεύτερον χρόνον τῆς ἐγχείρησεως, τὴν ἀποκατάστασιν δῆλα δὴ καὶ τὸν σχηματισμὸν τοῦ αὐλοῦ τῆς ἐλλειπούσης οὐρήθρας· τὸν χρόνον δὲ τοῦτον τῆς ἐγχείρησεως δύνασθε νὰ ἐνεργήσητε ὅτε μὲν ἀμέσως μετὰ τὴν συντελεσθεῖσαν εὐθείᾳσιν, ὅτε δὲ μετὰ παρελευσιν ἱκανοῦ χρόνου ἀπὸ τῆς ἐπουλώσεως. Καὶ ἐν τῇ μιᾷ δὲ καὶ ἐν τῇ ἄλλῃ περιπτώσει θὰ ἐνεργήσητε ὡς ἑξῆς.

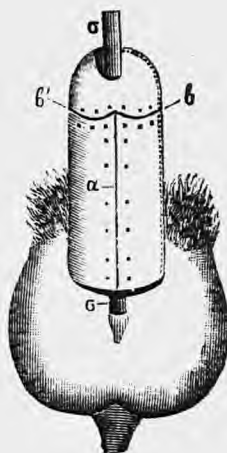
Ἐὰν μὲν ἡ ὑποτυπώδης πρὸς τὴν βάλανον σχισμὴ τοῦ ἐξωτερικοῦ στομίου τῆς οὐρήθρας βαθεῖα τυγχάνῃ οὕσα, τότε τὰ ἐλεύθερα κατώτερα ἅκρα αὐτῆς θὰ νεαροποιήσητε ἀφαιροῦντες λεπτοτάτη ἐπιμήκη λαοῖδα ἐκατέρωθεν, καὶ θὰ ἐνεργήσητε τὴν συρραφὴν τούτων διὰ τῆς δι' ἄμματος ῥαφῆς ἐνθέτοντες καὶ ἐν τῇ οὕτῳ κατασκευασθεῖσῃ μοίρᾳ τῆς ἐν τῇ βαλάνῳ οὐρήθρας ἀνάλογον τεμάχιον λεπτοελαστικοῦ ἢ ὑποσκληροῦ καθετῆρος, ἐπιτηροῦντες ἐπιμελέστατα τὴν ἀποθεραπείαν πρὸς ἀποφυγὴν ἀπορράξεως αὐτῆς. Ἀφοῦ δὲ βεβαιωθῇτε μετὰ τὴν ἐπέλθοῦσαν ἐπούλωσιν ὅτι ἡ οὕτω συντελεσθεῖσα τῆς βαλάνου μοῖρα τῆς οὐρήθρας διατηρεῖται καλῶς, τότε χωρεῖτε εἰς τὴν κατασκευὴν τῆς σπαραγγώδους μοίρας αὐτῆς ὡς ἑξῆς.

Ἐνῷ βοηθὸς διατείνει τὸ πέος πρὸς τᾶνω, τότε ὑμεῖς διὰ τοῦ μαχαίριου ἐνεργεῖτε δύο τομὰς εὐθείας καὶ ἐπιμήκεις κατὰ τὴν κατωτέραν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ, μίαν ἐκατέρωθεν τῆς μέσης γραμμῆς τῆς

ἀντιστοιχούσης εἰς τὴν φορὰν τῆς οὐρήθρας καὶ εἰς ἀπόστασιν χιλιοστομέτρων τινῶν ἀπ' αὐτῆς· ἐκτείνονται δ' αὗται ἐκατέρωθεν ἀπὸ τῆς κατωτέρας ἐπιφανείας τοῦ αὐχένος τῆς βαλάνου μέχρι τοῦ στομίου τοῦ ὑποσπαδίου πρόσθεν τοῦ ὀσχεύου (εἰκ. 63, αβ-α'β'). Μετὰ ταῦτα δὲ ἐνεργεῖτε εἰς τὸ πρόσθιον αὐτῶν ἄκρον μικρὰν ἐγκαρσίαν ἢ ἐλλειπτικὴν τομὴν πρὸς τὸ χεῖλος τοῦ αὐχένος τῆς βαλάνου ὡς καὶ εἰς τὸ ὀπίσθιον ἄκρον αὐτῶν ὁμοίαν τοιαύτην (εἰκ. 64, ε-ε'-δδ'), ὅτε ἐνεργεῖτε τὴν ὑποδορὰν τῶν κρημνῶν τούτων καθ' ὅλον

Εἰκ. 63.

Εἰκ. 64.

Ἀποκατάστασις τοῦ αὐλοῦ τῆς οὐρήθρας κατὰ Duplay.

αὐτῶν τὸ μῆκος καὶ εἰς μικρὰν ἀπὸ τοῦ ἐλευθέρου ἐσωτερικοῦ χεῖλους τῆς ἐπιμήκους τομῆς ἐκτασιν πρὸς τὴν μέσην γραμμὴν, οὕτως ὥστε νὰ ᾖ δυνατὴ ἢ πρὸς τὰ ἔσω στροφὴ τῆς δερμικῆς αὐτῶν ἐπιφανείας, χωρὶς νὰ ζητήσητε νὰ ἐπικαλύψητε τελείως τὸν λεπτὸν ὑπόσκληρον ἢ ἐλαστικὸν καθετῆρα (εἰκ. 63, οο'), τὸν ὁποῖον ἔχετε εὐοδιάσει ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ βαλάνῳ στομίου τῆς οὐρήθρας πρὸς τὴν σπυραγγώδη μοῖραν. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐνεργεῖτε τὴν ὑποδορὰν τοῦ ἔξω ἐλευθέρου χεῖλους ἐκατέρας ἐπιμήκους τομῆς εἰς ἰκάνην ἀπ' αὐτοῦ

ἐκτασιν καὶ καθ' ὅλον τὸ μῆκος, καὶ συμπλησιάζετε οὕτω διὰ προσελκυσμοῦ τῶν πλαγίων μαλακῶν μορίων τοῦ πέους τὰ ἐλευθερά ἐξωτερικὰ ταῦτα χεῖλη πρὸς τὴν μέσσην γραμμὴν τῆς κατωτέρως ἐπιφανείας τοῦ πέους, ὅπως ἐπικαλύψητε τὸν παρεντεθειμένον καθετῆρα. Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὸ εἶδος τῶν ῥαφῶν, τὰς ὁποίας θὰ ἐπιθέσητε, τινὲς προτιμῶσι τὴν ἡλωτὴν ῥαφὴν (Τόμ. Α', σελ. 144), ὅπως ἐπιτύχῃσι τὴν ἀσφαλεστέραν προσαρμογὴν τῶν ἐπιμήκων χειλέων τῶν τομῶν καὶ κατ' ἀκολουθίαν εὐκολώτερον τὴν κατὰ πρῶτον σκοπὸν ἔνωσιν· ταύτην δὲ συμπληροῦσι δι' ἐπιθέσεως διαμέσων ῥαφῶν δι' ἁμματος ἢ διακεκομμένων ἐπιπολῆς κειμένων. Θὰ ἐπιδέσητε δὲ τὰ πάντα ἀντιστηπτικῶς καὶ θὰ προσέχητε τὸν νοῦν κατὰ τὴν ἀποθεραπείαν, διότι οὐχὶ σπανίως ἀποτυγχάνει εἰς σημεῖά τινα ἡ ἔνωσις, ὅτε μετὰ παρέλευσιν χρόνου τινὸς δέον ἐκ νέου συμπληρωματικῶς νὰ ἐγχειρήσητε περὶ τὰ ἀποτυγχόντα σημεῖα ἐνώσεως, κατ' ἐπανάληψιν μάλιστα ἐνίοτε. μέχρις ὅτου ἐπιτύχητε, προσέχοντες καὶ πάλιν τὸν νοῦν ὅπως μὴ στενωθῇ ὁ οὕτω νεοσχηματισθεὶς αὐλὸς τῆς οὐρήθρας. Πρὸς τὰ πρόσω δὲ ἐνεργεῖτε τὴν ἀναστόμωσιν τοῦ αὐλοῦ τούτου μετὰ τοῦ ὀπισθίου στομίου τῆς ἐν τῇ βελάνῃ οὐρήθρας, τοῦ ὁποίου τὰ χεῖλη θὰ νεαροποιήσητε κυκλικῶς καὶ θὰ συνενώσητε οὕτω διὰ καταλλήλων ῥαφῶν.

Μετὰ πάροδον δὲ ἱκανοῦ χρόνου ἀπὸ τῆς θεραπείας καὶ τῆς ἐπουλώσεως καὶ τοῦ νέου τούτου αὐλοῦ τῆς σπαραγγώδους οὐρήθρας, θὰ ἐπιχειρήσητε τὸν τρίτον καὶ τελευταῖον χρόνον τῆς ἐγχειρήσεως. τὴν ἀναστόμωσιν δηλαδὴ τοῦ ὀπισθίου στομίου τῆς οὕτω κατασκευασθείσης σπαραγγώδους μοίρας τῆς οὐρήθρας μετὰ τοῦ στομίου τοῦ ὑποσπადίου τοῦ πρόσθεν τοῦ ὁσχεύου εὐρισκομένου. Πρὸς τοῦτο διὰ κυκλικῆς τομῆς θὰ νεαροποιήσητε τὰ χεῖλη τοῦ οὐροχόου συριγίου, οὕτως εἰπεῖν, εἰς ἐκτασιν 1 ἐκ.μ. καὶ θὰ ἐπιθέσητε τὰς ἀναλόγους ῥαφὰς πρὸς συρραφὴν, ἀφοῦ προηγουμένως εὐοδιάχητε ἐλαστικὸν καθετῆρα ἐν τῇ οὐρήθρᾳ καὶ τῇ οὐροδόχῳ κύστει πρὸς συνεχῆ ἐκροὴν τῶν οὕρων πρὸς τὰ ἔξω, καὶ τὸν ὁποῖον ἐπὶ τούτῳ θὰ στηρίζητε καταλλήλως καὶ θ' ἀφίστητε ἀνοιχτόν, ἐπιθέτοντες ἐπὶ τοῦ λοιποῦ τραύματος ἀντιστηπτικὸν ἐπίδεσμον, ὃν στηρίζετε καταλλήλως. Μετὰ παρέλευσιν δὲ 3—4 ἡμερῶν ἀφαιρεῖτε τοῦτον καὶ ὁ

ἀσθενὲς οὐρεῖ ἀφ' ἑαυτοῦ, κατὰ τινὰς μάλιστα κεκλιμένους λίαν πρὸς τὰ πρόσω, τὰ δὲ ῥάμματα ἀφαιρεῖτε τὴν 8^{ην} πρὸς τὴν 10^{ην} ἡμέραν.

Δυστυχῶς μεθ' ὅλας ὑμῶν τὰς προσπάθειάς, Κύριοι, καὶ τὰς κατ' ἐπανάληψιν γενομένας συμπληρωματικὰς ἐγχειρήσεις πρὸς ἐπιτυχίαν τῆς ὅλης ἐγχειρήσεως, θ' ἀποτύχητε ἐν τῇ πράξει ἐνίοτε ἕνεκα πολλῶν αἰτίων καὶ ἰδίως τῆς διόδου οὖρων ἀπὸ τοῦ ἐγχειρητικοῦ πεδίου, ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει ἐλλείπουσιν ὑμῖν μαλακὰ μόρια πρὸς ἐφαρμογὴν ἐκ νέου τῆς μεθόδου ταύτης, καὶ κατ' ἀνάγκην θὰ ἐφαρμόσῃτε ἄλλας αὐτοσχεδίους ἀναλόγως τοῦ ἐκάστοτε προκειμένου ὑμῖν περιστατικοῦ. Οὕτως ἐπὶ παραδείγματος κατὰ τὴν τροποποίησιν τοῦ Link¹ δύνασθε, ἐλλείψει μαλακῶν μορίων ἐκ τῶν πλαγίων τῆς κατωτέρας ἐπιφανείας τοῦ πέους συνεπείχ' ἀποτυχίας τῆς μεθόδου τοῦ Duplay, δύνασθε, λέγω, νὰ λάβῃτε ἐπιμήκη κρημνὸν ἀπὸ τοῦ ὁσχεοῦ ἀντιστοιχοῦντα εἰς τὴν διαδρομὴν τῆς οὐρήθρας καὶ νὰ φέρετε τοῦτον εἰς τὴν μεσότητά τῆς κατωτέρας ἐπιφανείας τοῦ πέους, οὕτως ὥστε ἡ δερμικὴ αὐτοῦ ἐπιφάνεια ν' ἀντιστοιχῇ εἰς τὸν αὐλὸν τῆς σχηματισθησομένης οὐρήθρας, τὰ δὲ πλάγια αὐτοῦ χεῖλη θὰ συρράψῃτε εἰς τὰ πλάγια τῆς ἐπιμήκουσ φορᾶς τῆς αὐλακος τῆς οὐρήθρας, ἀφοῦ προηγουμένως νεαροποιήσῃτε ταῦτα ἐπιμήκως δι' ἀφαιρέσεως στενῆς ἐπιμήκουσ δερμικῆς λωρίδος, καὶ οὕτω ταυτοχρόνως καὶ οὐρήθραν κατασκευάζετε καὶ ἀποφράσσετε τὸ στόμιον τοῦ ὑποσπαδίου.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὴν τραυματικὴν ἐξωτερικὴν ἐπιφάνειαν τοῦ κρημοῦ τοῦ σχηματίσαντος τὴν οὐρήθραν, ταύτην θὰ καλύψῃτε δι' ὑποδορᾶς καὶ μετακινήσεως δερμικῶν κρημνῶν ἐκ τῶν πλαγίων ἐπιφανειῶν τοῦ πέους, οὓς θὰ φέρετε πρὸς τὸ μέσον τῆς κατωτέρας ἐπιφανείας τοῦ πέους καὶ θὰ στηρίζετε ἐν τῷ μέσῳ συμπλησιάζοντες τὰ ἐλεύθερα χεῖλη αὐτῶν δι' ἐπιθέσεως καταλλήλων ῥαφῶν.

Ἀνάλογον τροποποίησιν τῆς μεθόδου τοῦ Duplay, κατὰ διὰ-

¹ Link, Eine Modification zur Operation der Hypospadie (Wiener med. Wochensch. 1897).

φορον ὁμῶς τρόπον, ἔχετε νὰ ἐφαρμόσητε τὴν τοῦ Bidder¹ κατὰ ταύτην ἐπὶ τῆς κατωτέρας ἐπιφανείας τοῦ πέους καὶ ἀκριβῶς κατὰ τὰ πλάγια τῆς αὐλάκος τῆς οὐρήθρας θὰ νεαροποιήσητε ἐκατέρωθεν ταύτης ἐπιμήκως τὰ μαλακὰ μόρια ἀπὸ τῆς ἐκβολῆς τοῦ στομίου τοῦ ὑποσπαδίου μέχρι τῆς βαλάνου δι' ἀφαιρέσεως ἐπιμήκους δερμικῆς λωρίδος καὶ θ' ἀφίστητε τὸ πέος νὰ καταπέσῃ, ἐπὶ τῆς προσθίας ἐπιφανείας τοῦ ὀσχέου. Τότε κατὰ τὴν προσθίαν ἐπιφάνειαν τοῦ ὀσχέου ἀκριβῶς εἰς μέρος αὐτοῦ ἔνθα ἀντιστοιχοῦσιν αἱ νεαροποιηθεῖσαι ἐπιφάνειαι τῆς κατωτέρας ἐπιφανείας τοῦ πέους, θὰ ἐνεργήσητε νεαροποίησιν μικρὸν ἐκατέρωθεν τῆς ῥαφῆς αὐτοῦ δι' ἀφαιρέσεως δύο ἐπιμήκων δερμικῶν ἐπιφανειῶν, καὶ οὕτω διὰ συρραφῆς τῶν νεαροποιηθεισῶν ἐπιφανειῶν τῆς κατωτέρας ἐπιφανείας τοῦ πέους πρὸς τὰς τῆς προσθίας ἐπιφανείας τοῦ ὀσχέου προσαρμόζετε τὸ πέος πρὸς τὴν προσθίαν ἐπιφάνειαν τοῦ ὀσχέου. Οὕτως ἐπιτευχθεῖσης τῆς ἐνώσεως, ἐνεργεῖτε τότε μετὰ παρέλευσιν τριῶν ἡβδομάδων τὴν ὑποδορὰν καὶ ἀποκόλλησιν ἀπὸ τοῦ ὀσχέου τοῦ κρημονοῦ ἐκείνου τοῦ δερμικοῦ, ὅστις συνέφυ πρὸς τὴν κατωτέραν ἐπιφάνειαν τοῦ πέους, εὐθειάζετε δὲ καταλλήλως τὸ πέος μέχρις ἐπιδερματώσεως τῆς ἐξωτερικῆς τραυματικῆς ἐπιφανείας τοῦ ἀνατμηθέντος κρημονοῦ, ἐνῶ ταυτοχρόνως ἐνηργήσατε ῥαφὴν δι' ἄμματος τοῦ παραχθέντος κατὰ τὴν προσθίαν ἐπιφάνειαν τοῦ ὀσχέου τραύματος διὰ συμπλησιάζσεως τῶν χειλέων αὐτοῦ, καὶ ἐπιδένετε ἀντισηπτικῶς.

Ἐτέρα μέθοδος, ἣν δύνασθε νὰ μεταχειρισθῆτε, ἰδίως ὅταν πρόκειται περὶ ὑποσπαδίου, οὗτινος μόνον ἡ μοῖρα τῆς ἐν τῇ βαλάνῃ οὐρήθρας ἐλλείπει, εἶνε, Κύριοι, ἡ μέθοδος τοῦ Kronacker² κατὰ τὴν μέθοδον ταύτην θὰ ἐνεργήσητε ἐν πρώτοις τὴν κατασκευὴν αὐλάκος εἰς τὴν μεσότητα τῆς κατωτέρας ἐπιφανείας τῆς βαλάνου

¹ Bidder, Eine Operation der Hypospadie mit Lappenbildung aus dem Scrotum (Deutsche med. Wochenschr. 1892 N° 10 p. 208).

² Kronacker, Zur Operationsbehandlung der männlichen Hypospadie (Deutsche Zeitschr. für Chir. 1896).

ἐάν μάλιστα τοιαύτη ἐλλείπη, δι' ἀφαιρέσεως στενῆς λεπτῆς ἐπιμήκουσιν λωρίδος ἐκ βλεννογόνου ἀπὸ τοῦ στομίου τῆς ἐκβολῆς τοῦ ὑποσπαδίου μέχρι τοῦ προσθίου ἄκρου τῆς κατωτέρας ἐπιφανείας τῆς βαλάνου. Μετὰ δὲ τὴν ἐπούλωσιν τῆς τραυματικῆς ταύτης ἐπιφανείας δι' ἀντιστηπτικῆς ἐπιδέσεως ὑπολείπεται ὑποτυπώδης αὐλαξ, ὅτε θὰ ἐνεργήσητε τὸν δεύτερον χρόνον τῆς ἐγγειρήσεως· κατ' αὐτὸν δὲ θὰ διαιρέσητε ἀκριβῶς κατὰ τὴν μεσότητά τῆς ῥαχιαίας ἐπιφανείας τοῦ πέους τὴν ἀκροποσθίαν, καὶ θὰ ἀναμείνητε τὴν κατ' ἰδίαν ἐπούλωσιν τῶν δύο τούτων κρημνῶν αὐτῆς, ὅτε θὰ ἐνεργήσητε τὸν τρίτον χρόνον τῆς ἐγγειρήσεως, διὰ στροφῆς δῆλα δὲ θὰ φέρητε τὸ ἕτερον ἥμισυ τῆς ἐπουλωθείσης ἀκροποσθίας εἰς τὴν κατωτέραν ἐπιφάνειαν τῆς βαλάνου καὶ θὰ συρράψητε τοῦτο, ἀφοῦ προηγουμένως νεαροποιήσητε τὸ τ' ἐλεύθερον χεῖλος τῆς ἀναστραφείσης ἡμισείας μοῖρας τῆς ἀκροποσθίας καὶ ἐπιμήκη ἀντίστοιχον μοῖραν τῆς κατωτέρας ἐπιφανείας τῆς βαλάνου παρὰ τὴν αὐλακα τῆς οὐρήθρας. Βραδύτερον δὲ θ' ἀποκόψητε τὸ πρὸς τὰ ἄνω καὶ πλάγια εὐρισκόμενον ἕτερον ἥμισυ τῆς ἐπουλωθείσης ἀκροποσθίας, ὅπερ οὐδόλως ἐχρησιμοποίησατε καὶ τὸ ὅποιον ὡς ἄχρηστον θὰ ἀποβάλητε.

Ἑτέρα σειρά μεθόδων, ἃς ἔχετε νὰ ἐφαρμόσητε, Κύριοι, εἶνε ἐκεῖναι, αἵτινες συνίστανται εἰς τὴν μετακίνησιν τῆς ἥδη ὑπαρχούσης οὐρήθρας δι' ἀνατομῆς καὶ συρραφῆς ταύτης εἰς τὴν κατωτέραν ἐπιφάνειαν τῆς βαλάνου. Αἱ μέθοδοι δ' ὅμως αὗται ἐφαρμόζονται μόνον εἰς τοὺς ὑποσπαδίας ἐκείνους, ὧν ἡ ἐκβολὴ τοῦ στομίου εὗρηται παρὰ τὴν κατωτέραν μοῖραν τῆς βαλάνου.

Οὕτως ἐπὶ παραδείγματος κατὰ τὴν μέθοδον Carl Beck¹, ἐνῶ βοηθὸς διακρατεῖ τὸ πέος τοῦ ὑπτίως κατακεκλιμένου πάσχοντος ἀνεστραμμένον πρὸς τὰ κοιλιακά αὐτοῦ τοιχώματα, οὕτως ὥστε ἡ κατωτέρα αὐτοῦ ἐπιφάνεια νὰ ᾖ προσθία, ὑμεῖς διὰ λεπτοῦ μαχαιρίου καὶ ἀνατομικῆς λαβίδος θὰ ἐνεργήσητε τὴν κυκλικὴν ἀποψίλωσιν τῆς ὑπαρχούσης ἥδη οὐρήθρας ἀπὸ τῶν περιβαλόντων ταύτην

¹ C. Beck, Neue Operationsmethode der Eichelhypospadie (New York Med. jour. 1897).

μαλακῶν ἰστών, εἰς ἔκτασιν I ε. μ. ἀπὸ τῆς ἐκβολῆς τοῦ στομίου τοῦ ὑποσπαδίου καὶ ὀπισθεν, καὶ μετὰ τὴν τοιαύτην ἀποκόλλησιν πανταχόθεν καὶ μετακίνησιν τῆς οὐρήθρας καθισταμένης οὕτως ἐλευθέρως, θὰ ἔλξητε ταύτην πρὸς τὰ πρόσω καὶ θὰ συρράψητε εἰς τὴν αὐλάκα τῆς κατωτέρας ἐπιφανείας τῆς βαλάνου φέροντες τὸ στόμιον τῆς οὐρήθρας εἰς τὸ πρόσθιον ἄκρον ἢ τὴν κορυφὴν τῆς βαλάνου καὶ στηρίζοντες τὰ πάντα διὰ καταλλήλων ραφῶν, ἃς θὰ ἐπιθέσῃτε κυκλικῶς διὰ λεπτοτάτων βελονῶν, ἀφοῦ προηγουμένως νεαροποιήσῃτε τὴν κατωτέραν καὶ μέρος τῆς προσθίας ἐπιφανείας τῆς βαλάνου δι' ἀφαίρεσεως λεπτῆς ἐπιμήκους μοίρας τοῦ βλεννογόνου αὐτῆς.

Ἀντὶ τῆς μεθόδου ταύτης δύνασθε νὰ μεταχειρισθῇτε τὴν τροποποίησιν, ἣν ἐνήργησεν ὁ Von Hacker¹ καὶ ὁ Bardenheuer· κατὰ τὴν μέθοδον δὲ ταύτην θὰ ἐνεργήσῃτε τὴν ἀποψίλωσιν διὰ κυκλικῆς ἀνατομῆς τῆς οὐρήθρας κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ εἰς τὴν αὐτὴν ἔκτασιν, ἀντὶ δὲ νὰ συρράψῃτε ἔλκοντες τὴν οὕτως ἐλευθερωθεῖσαν οὐρήθραν εἰς τὴν νεαροποιηθεῖσαν κατωτέραν ἐπιφάνειαν τῆς βαλάνου, θὰ διατρήσῃτε διὰ στενῆς λεπίδος λεπτοῦ μαχαιρίου τὴν βάλανον καθέτως ἀπὸ τῆς κορυφῆς αὐτῆς μέχρι τῆς ὀπισθίας αὐτῆς ἐπιφανείας, εἰς ἣν ἐκβάλῃ τὸ στόμιον τοῦ ὑποσπαδίου, καὶ διὰ τῆς νέας ταύτης ὁδοῦ ἦν διηνοίξατε θὰ διεκβάλῃτε ἐκ τῶν ὀπίσω πρὸς τὰ πρόσω τὴν ἀποψίλωθεῖσαν καὶ κινήτῃν μοῖραν τῆς οὐρήθρας, ἣν θὰ στηρίζετε κατὰ τὸ πρόσθιον στόμιον τῆς βαλάνου δι' ἐπιθέσεως κυκλικῶς καταλλήλων ραφῶν.

Ἄλλ' ἡ μικτὴ αὕτη μέθοδος ἄγει ὑμᾶς εἰς σειρὰν ἄλλων μεθόδων, τῆς κατασκευῆς δῆλα δὴ ὑποδορίου τεχνητῆς οὐρήθρας κατὰ τὴν κατωτέραν ἐπιφάνειαν τοῦ πέους εἰς ἐκείνους ἰδίως τοὺς τύπους τοῦ ὑποσπαδίου, ὧν ἡ ἐκβολὴ τοῦ στομίου εὗρηται εἰς τὴν κατωτέραν ἐπιφάνειαν τῆς ρίζης τοῦ πέους καὶ πρόσθεν ἀκριβῶς τῆς προσθίας ἐπιφανείας τοῦ ὀσχεύου².

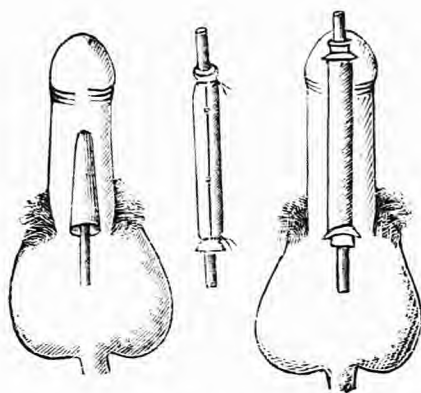
¹ Von Hacker, Zur Operationsbehandlung der Hypospadias glandis (Beitr. zur Klin. Chir. 1898).

² Chouet, Traitement de l'hypospadias par les greffes de Thiersch Paris 1899.

Πρὸς τοῦτο δ' ἔχετε ἀνάγκην μαχαιρίων, ἀνατομικῆς λαβίδος ὀδοντωτῆς καὶ ἀπλῆς, τριγώνου ἀκίδος εὐθείας, μήλης αὐλακωτῆς, καθετῆρος λεπτοῦ μεταλλικοῦ εὐθείας ἢ γυναικείου τοιοῦτου.

Ἀποῦ λοιπὸν τοποθετήσητε ὑπτίον τὸν πάσχοντα, βοηθὸς δὲ διατείνει τὸ πῆος αὐτοῦ ἀνεστραμμένον πρὸς τὰ κοιλιακὰ τοιχώματα αὐτοῦ, (ἐν ἀνάγκῃ δὲ διὰ δύο πλάγιων χαλαρῶν τομῶν, ἅς ἐπιμήκως θὰ ἐνεργήσητε κατὰ τὰ πλάγια τοῦ πέους ἀρχόμενοι πλάγιως ἀπὸ τοῦ στομίου τοῦ ὑποσπαδίου, ἐλευθεροῦτε τὸ πῆος καὶ ἐπιτυγχάνετε οὕτω τὴν διάτασιν καὶ ἀναστροφὴν αὐτοῦ εὐκολωτέραν), θὰ ἐνεργήσητε ἐγκαρσίαν τομὴν κατὰ τὴν ρίζαν τῆς κατωτέρας ἐπιφανείας τοῦ πέους ἀκριβῶς προσθεν τοῦ στομίου τοῦ ὑποσπαδίου, καὶ θὰ διαιρέσητε τὸ δέρμα καὶ τὸν ὑποδερμάτιον κυτταρολιπώδη ἵστόν. Μετὰ τοῦτο δὲ θὰ εἰσαγάγητε ἀμβλύ καὶ λεπτόν τι στρογγύλον ὄργανον ἢ κοινὴν σιδηρᾶν αὐλακωτὴν μήλην διὰ τοῦ τραύματος, τὸ ῥάμφος τῆς ὁποίας θὰ διευθύνητε ὑπὸ τὸ πρόσθιον χεῖλος τῆς τομῆς ὑποδοριῶς πρὸς τὰ πρόσω καὶ ἄνω, καὶ δι' ἀποκολλήσεως τοῦ ὑποδερματίου κυτταρολιπώδους ἵστοῦ ἀκριβῶς κατὰ τὴν μεσότητά τῆς κατωτέρας ἐπιφανείας τοῦ πέους θὰ αἰσθανθῇτε τὸ ῥάμφος πρὸς τὴν κατωτέραν ἐπιφανείαν τῆς ρίζης τῆς βάλανου, οὕτως ὥστε κατεσκευάσατε ὑποδορίον ὁδὸν ἣν θὰ καταλάβῃ ἡ σχηματισθεῖσα οὐρήθρα. Τοῦτου δὲ γενομένου, ἀφαιρεῖτε τὴν αὐλακωτὴν μήλην, καὶ εἰς τὴν οὕτως ὑποδοριῶς διανοιχθεῖσαν ὁδὸν εὐοδιάζετε τρίγωνον ἀκίδα ἀναλόγου διαμέτρου, ἣν ὠθεῖτε ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ ὑποδοριῶς ἀπὸ τοῦ τραύματος ἐκ τῶν ὀπίσω πρὸς τὰ πρόσω, καὶ διὰ τοῦ πρόσθιου μέρους τῆς τριγώνου ἀκίδος διαπερᾶτε καὶ τὴν βάλανον αὐτὴν κατὰ τὴν κατωτέραν αὐτῆς μοῖραν καὶ οὕτως ἐπιτελεῖται τελείως ἡ νέα οὐρήθρα. Ἀλλὰ δὲν ἀρκεῖ ὅτι κατεσκευάσατε οὕτως ὑποδορίως οὐρήθραν· ἀνάγκη νὰ ἐπενδύσητε ταύτην ἐσωτερικῶς, ὅπως προσλάβητε τὴν σύμφυσιν ταύτης, διὰ μεταμοσχεύσεως ἢ μετεμφυτεύσεως ἐπιδερμικῆς κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ Thiersch ἢ τοῦ Ollier (ὄρα Τόμ. Α', σελ. 170—171), ὡς ἔπραξε καὶ ἐδημοσίευσεν ὁ Nové-Josserand. Πρὸς τοῦτο διὰ λεπτοῦ μαχαιρίου καὶ ἀνατομικῆς λαβίδος θὰ προσλάβητε ἐκ τοῦ μηροῦ τοῦ πάσχοντος κρημνὸν ἐπιμήκη

ἐξ ἐπιδερμίδος καὶ ἐλαχίστου στρώματος δερμάτος, ὡς εἰς τὰ περὶ ἐπιδερμοδεσμικῆς μεθόδου τοῦ Thiersch περιέγραψα προκειμένου περὶ ἀναπλαστικῶν ἐγχειρήσεων (Τόμ. Α', σελ. 170), διαστάσεων ἀναλόγων πρὸς τὸν αὐλὸν τῆς οὐρήθρας ὃν ἐσχηματίσατε πρὸ μικροῦ, καὶ τὸν κρημνὸν τοῦτον (εἰκ. 65) θὰ περιβάλητε περὶ καθετῆρά τινα λεπτὸν μεταλλικὸν ἢ ὑπόσκληρον, οὕτως ὥστε ἡ μὲν ἐπιδερμικὴ αὐτοῦ ἐπιφάνεια νὰ ἐπικεῖται τοῦ στελλεοῦ τοῦ καθετῆρος, ἡ δὲ τραυματικὴ νὰ εὐρίσκηται πρὸς τὰ ἔξω ἐλευθέρα, στηρί-

Εἰκ. 65.

Ἐγχειρήσεις ὑποσπαδίου κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ Nové-Josserand.

ζετε δὲ τοῦτον περὶ τὸν καθετῆρα διὰ δύο ἀπολινώσεων, ἃς περιβάλλετε περὶ τὰ ἄκρα ἄνω καὶ κάτω τοῦ κρημνοῦ ἐλαφρῶς συσφίγγοντες, ἥ καὶ ἐν ἀνάγκῃ ἐπιθέτετε ῥαφάς τινας εἰς τὰ ἐλεύθερα χεῖλη αὐτοῦ, ἅτινα συμπλησιάζετε πρὸς διακράτησιν. Τὸν οὕτως ἐπενδεδυμένον καθετῆρα εὐοδιάζετε ἐν τῇ νεοσχηματισθείσῃ οὐρήθρᾳ καὶ στηρίζετε καταλλήλως, οὕτως ὥστε ἡ ὅλη τραυματικὴ ἐπιφάνεια τοῦ μετεμφυτευθέντος κρημνοῦ ν' ἀντιστοιχῇ εἰς τὸν νεοσχηματισθέντα αὐλὸν τῆς οὐρήθρας, ἐπιθέτετε δὲ κατάλληλον ἀντισηπτικὸν ἐπίδεσμον. Μετὰ παρέλευσιν δ' ὀκταημέρου ἀφαιρεῖτε

τόν καθετήρα, ἡ δὲ ἄμεσος σύμφυσις τοῦ μετεμφυτευθέντος κρημνοῦ μετὰ τῶν τοιχώματων τῆς νεοσχηματισθείσης οὐρήθρας παρέχει αὐλὸν ἐπιστρωμένον ἐσωτερικῶς ὑπὸ τῆς ἐπιδερμικῆς ἐπιφανείας τοῦ μετεμφυτευθέντος κρημνοῦ, ὅτε ἄρχεσθε καθημερινῶν καθετηρισμῶν ἐπὶ τινὰ χρόνον πρὸς διακράτησιν τοῦ εὔρου τοῦ αὐλοῦ καὶ χωρεῖτε διὰ νεαροποιήσεως τοῦ στομίου τοῦ ὑποσπαδίου καὶ τοῦ ὀπισθίου ἄκρου τῆς νεοσχηματισθείσης οὐρήθρας ἀφαιροῦντες κυκλικῶς διὰ μαχαιρίου καὶ ἀνατομικῆς λαβίδος ὅσον $1/2$ ἢ 1 ἐκ.μ. τοῦ δέρματος αὐτῶν εἰς τὴν συρραφὴν καὶ τὴν ἀπόφραξιν τοῦ μέρους τούτου τῆς οὐρήθρας, ἀποκαθιστῶντες οὕτω τελείαν τὴν συνέλειαν τοῦ αὐλοῦ τῆς οὐρήθρας. Τὴν μέθοδον ταύτην τοῦ Nové-Josserend μετεχειρίσθησαν μετ' ἐπιτυχίας, ὡς ἐδημοσίευσαν, ὁ Tuffier καὶ ὁ Berger ἐν Παριτίσις.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὸ θῆλυ φύλον, τὴν συγγενῇ ταύτην διαμαρτίαν ἢ ὑπόλειψιν περὶ τὴν διάπλασιν σπανιότατα θ' ἀπαντήσετε, ἀποτελεῖται δ' αὕτη ἐκ τῆς τελείας ἐλλείψεως τῆς οὐρήθρας, ἢ τῆς διαιρέσεως τοῦ κατωτέρου τοιχώματος τῆς οὐρήθρας εἰς ἄλλην ἄλλοτ' ἑκτασιν.

Μ Α Θ Η Μ Α Λ Η'

Κύριοι,

Σήμερον ὁ λόγος ἡμῶν ἔστω περὶ τῶν ἐγχειρητικῶν ἐκείνων μεθόδων, ἅς θὰ ἐφαρμόσητε πρὸς θεραπείαν ἐτέρας συγγενοῦς διαμαρτίας ἢ ὑπολείψεως περὶ τὴν διάπλασιν τῆς οὐρήθρας τοῦ ἄρρενος φύλου, ἥτις καλεῖται ἐπισπαδίας, καὶ ἡ ὁποία συνίσταται εἰς τὴν συγγενῇ διαίρεσιν τοῦ ἀνωτέρου τοιχώματος τῆς οὐρήθρας, ἥτις ἐξετοπίσθη εἰς τὴν ῥαχιαίαν ἐπιφανείαν τῶν σφραγγῶδων σωματίων τοῦ καυλοῦ, συνοδεύεται δ' ὡς τὰ πολλὰ καὶ ὑπὸ ἐκστροφῆς τῆς οὐροδόχου κύστεως.

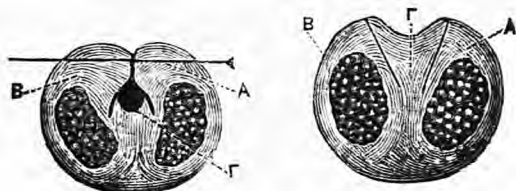
Ὅπως δ' ἐπὶ τοῦ ὑποσπαδίου οὕτω καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπισπαδίου, ἡ διαίρεσις τῆς ἐκτοπισθείσης οὐρήθρας παρατηρεῖται εἴτε εἰς τὴν μοῖραν μόνον τῆς βαλάνου, εἴτε εἰς τὴν τῶν σφραγγῶδων σωματίων.

Ἐγχείρησις
ἐπισπαδίου.

τῆς ἐκβολῆς τῆς οὐρήθρας εὐρισκομένης τότε πρὸ τῆς ἡδίκῃς συμφύσεως. Ἡ συγγενὴς δ' αὕτη διαμαρτία συνοδεύεται οὐχὶ σπανίως καὶ ὑπὸ ἐκστροφῆς τῆς οὐροδόχου κύστεως, σπανιώτατα δὲ ὑπὸ κήλης τῆς οὐροδόχου κύστεως (περίπτωσης τοῦ Willaume) ἢ διαστάσεως τῶν ἡβικῶν ὀστέων ἢ ἀτροφίας τοῦ ἐνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν ὄρχεων. ἢ κρυφορχιδίας.

Πρὸς θεραπείαν δὲ καὶ τῆς συγγενοῦς ταύτης διαμαρτίας θὰ μεταχειρισθῇτε εἴτε τὴν μέθοδον τοῦ Thiersch, τροποποιηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Pozzi¹, εἴτε τὴν μέθοδον τοῦ Duplay.

Καὶ κατὰ μὲν τὴν μέθοδον τοῦ Thiersch-Pozzi, διὰ λεπτο-

Εἰκ. 66.

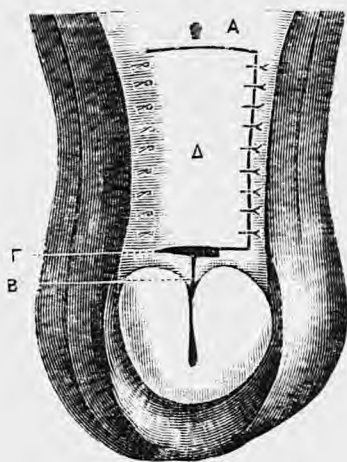
Ἐγχειρήσεις ἐπισπαδίου κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ Thiersch.
Πρῶτος χρόνος.

τάτου μαχαίριου καὶ ἀνατομικῆς λαβίδος θὰ ἀφαιρέσητε ἐπιμήκη στενὴν λωρίδα βλεννογόνου κατὰ τὴν ἀνωτέραν ἐπιφάνειαν τῆς βαλάνου ἐκατέρωθεν ἀκριβῶς τῆς ἐν τῷ μέσῳ αὐτῆς εὐρισκομένης αὐλάκος, ἥτις ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὴν διαδρομὴν τῆς ἐκτετοπισμένης οὐρήθρας, θὰ συμπληρώσητε δὲ τὰς δύο ταύτας νεαροποιηθείσας ἐπιφανείας καὶ θὰ ἐνώσητε δι' ἐπιθέσεως καταλλήλων δι' ἀμματος ραφῶν, ὅπως ἐπέλθῃ ἢ κατὰ πρῶτον σκοπὸν ἐνωσις αὐτῶν. Κατὰ Pozzi δέ, ὅστις θεωρεῖ τὸν χρόνον τοῦτον τῆς ἐγχειρήσεως δύσκολον, δύνασθε νὰ μεταχειρισθῇτε τὴν ἀκροποσθίαν τοῦ πάσχον-

¹ Pozzi, Annales des maladies des organes Genito-Uriinaires 1895 σελ. 116.

τος διὰ καταλλήλων πλαγίων χαλαρῶν τομῶν, ἣν θὰ ἐνδιπλώ-
σητε πρὸς τᾶνω.

Τούτου δ' ἐπιτευχθέντος, θὰ ἐνεργήσητε τὸν δεύτερον χρόνον τῆς
ἐγχειρήσεως, θὰ μεταβάλητε δῆλα δὴ τὴν αὐλακα τὴν εὐρισκομέ-
νην εἰς τὴν μεσότητά τῆς ἀνωτέρας ἐπιφανείας τῶν σφραγγωδῶν
σωμάτων εἰς αὐλὸν οὐρήθρας. Πρὸς τοῦτο δὲ διὰ μαχαιρίου θὰ ἐνε-
ργήσητε δύο ἐπιμήκεις τομὰς ἐπὶ τοῦ δέρματος τῆς ἀνωτέρας ἐπι-
φανείας τοῦ πέους καθ' ὅλον τὸ μῆκος καὶ παραλλήλως τῆς αὐλα-

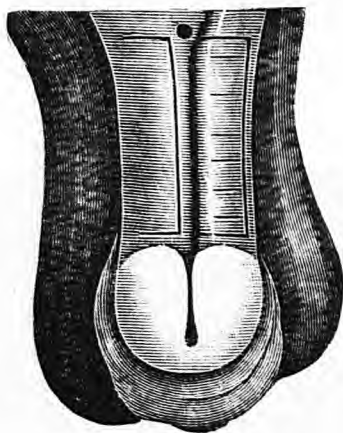

Εἰκ. 67.

Ἐγχειρήσις ἐπισπαδίου κατὰ Thiersch. Ραφαὶ κατὰ τὸν δεύτερον χρόνον.

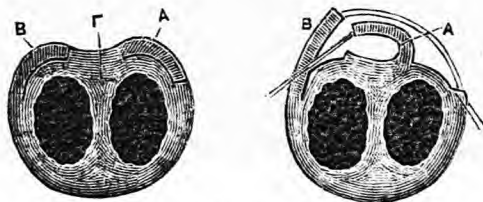
κος ταύτης, τὴν μὲν παρὰ τὸ χεῖλος αὐτῆς, τὴν δὲ μακρὰν ταύτης
1—2 ἐκ.μ. καὶ μᾶλλον πρὸς τὴν πλαγίαν ἐπιφανείαν τοῦ πέους,
ὡς δεικνύει ἡ εἰκ. 68, εἰς τὰ ἄκρα δ' αὐτῶν ἐνεργεῖτε ἐγκαρσίας
τομὰς, ὡς δεικνύει ἡ εἰκ. 68. Τούτων δὲ γενομένων, θὰ ἐνεργήσητε
τὴν ὑποδορὰν τῶν οὕτω περιχαράχθέντων δερμικῶν κρημνῶν καὶ
θ' ἀναστρέψητε τὸν ἕτερον τῶν κρημνῶν, ὃν ἐσχηματίσατε φέροντες
τὴν τομὴν πρὸς τὴν πλαγίαν τοῦ πέους ἐπιφανείαν καθ' ὅλον αὐτοῦ
τὸ μῆκος, ἐπὶ τὴν αὐλακα, ἥτις εὔρηται ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἀνωτέρας

ἐπιφανείας τῶν σπαραγγιδῶν σωμάτων, οὕτως ὥστε ἡ δερμικὴ τοῦ-
του ἐπιφάνεια νὰ ἐπικεῖται ταύτης, θὰ συρράψητε (εἰκ. 67) δὲ τὸ
ἐλεύθερον ἐπίμηκες χεῖλος τοῦ κρημνοῦ τούτου εἰς τὸ νεαροποιηθὲν

Εἰκ. 68.

Ἐγχείρησις ἐπισπαδίου κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ Thiersch.
Δεύτερος χρόνος.

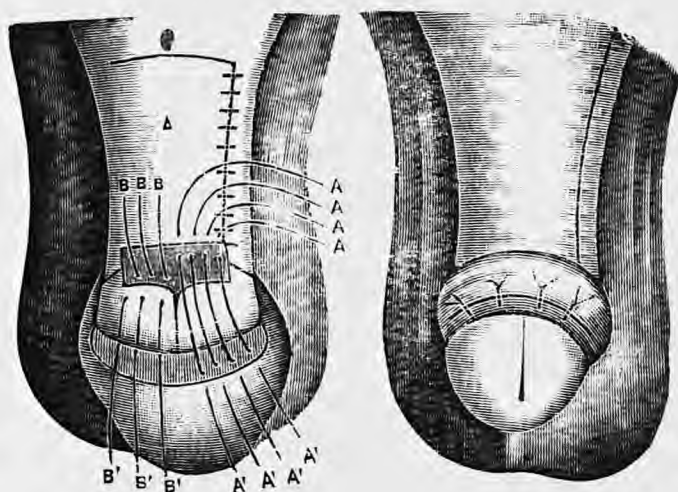
Εἰκ. 69.

Ἐγχείρησις ἐπισπαδίου κατὰ Thiersch.

χεῖλος τὸ παρὰ τὴν αὐλάκα τῆς οὐρήθρας εὕρισκόμενον, ὅπερ παρή-
χθη ἐκ τῆς ὑποδορᾶς τοῦ ἐτέρου κρημνοῦ, ἐπιθέτοντες ραφὰς διὰ
ζωικοῦ ράμματος. Τὸν ἕτερον δὲ κρημνὸν ἔλκετε ἄνωθεν τοῦ ἤδη

συρραφέντος, οὕτως ὥστε αἱ δύο τραυματικά ἐπιφάνειαι αὐτῶν νὰ ἔλθωσιν εἰς ἐπαφὴν, τὸ δ' ἐλεύθερον αὐτοῦ χεῖλος συρράπτεται πρὸς τὸ χεῖλος τῆς πλαγίας τομῆς τοῦ πέους, ὅπερ ὑπελείφθη ἐκ τῆς ὑποδορᾶς τοῦ προηγουμένου κορημοῦ, ἐπιθέτοντες τὰς ἀναγκασίας δι' ἄμματος ῥαφὰς διὰ ῥαμμάτων τῆς Φλωρεντίας, ὡς δεικνύει ἡ εἰκ. 69.

Ἐὰν δὲ ὡς ἐκ τῆς ἑλξείως ταύτης τῶν κορημῶν παρατηρήσῃτε ὅτι ἡ διάτασις αὐτῶν εἶνε μεγάλη, τότε δύνασθε νὰ ἐνεργήσῃτε κατὰ

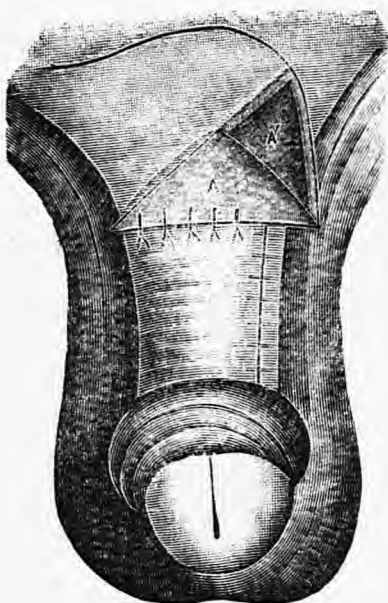

Εἰκ. 70.

Ἐγχείρησις ἐπισπαδίου.

τὴν κατωτέραν ἐπιφάνειαν τοῦ πέους μίαν ἢ πλείονας ἐπιμήκεις χαλαρὰς τομὰς. Θὰ ἀναμένητε δὲ καὶ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἐγχειρητικῆς ὑμῶν ταύτης ἐπεμβάσεως καὶ τὴν ἐπούλωσιν τοῦ ἐγχειρηθέντος πεδίου, ὅτε θὰ ἐνεργήσῃτε τὸν τρίτον χρόνον τῆς ἐγχειρήσεως, τὴν ἀπόφραξιν δηλὰ δὴ τοῦ προσθίου στομίου τῆς οὐρήθρας τοῦ εὕρισκομένου μεταξὺ τῆς ὀπισθίας μοίρας τῆς ἐν τῇ βαλάνῳ μοίρας τῆς οὐρήθρας καὶ τῆς προσθίας μοίρας τῆς σπαραγγώδους μοίρας. Πρὸς τοῦτο θὰ μεταχειρισθῇτε τὴν ἀκροποσθίαν τοῦ πάσχον-

τος, θὰ ἐνεργήσητε δὴλα δὴ ἐπὶ ταύτης, ἥτις εὕρηται πρὸς τὴν κατωτέραν ἐπιφάνειαν τοῦ πέους, καὶ ἰδίως εἰς τὴν βάσιν αὐτῆς. τρῆμα δι' ἐγκαρσίας τομῆς καὶ διὰ τοῦ ἐγκαρσίου τρήματος αὐτῆς θὰ διαπεράσητε τὴν βάλανον, οὕτως ὥστε τὸ πρόσθιον μέρος τῆς ἀκροποσθίας νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν ἀνωτέραν ἐπιφάνειαν τοῦ πέους, τὴν ὁποίαν προηγουμένως ἔχετε ἐγκαρσίως νεαροποιήσῃ· εἰς τὸ

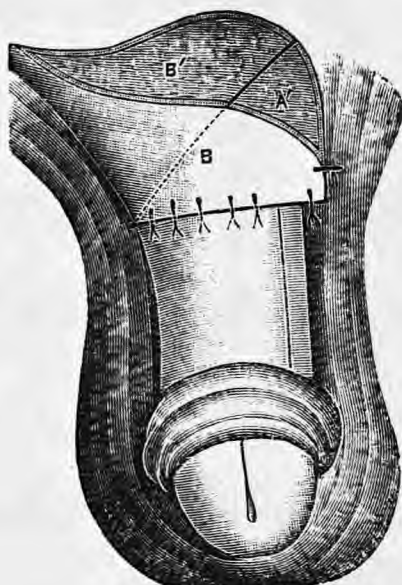
Εἰκ. 71.

Ἐγχειρήσεις ἐπισπαδίου. Τέταρτος χρόνος.

ὕψος τοῦ προσθίου στομίου, καὶ ἐπιθέτετε τὰς καταλλήλους ραφὰς πρὸς τελείαν ἀπόφραξιν τοῦ στομίου τούτου τῆς οὐρήθρας ὑπὸ τῆς ἀκροποσθίας (εἰκ. 70).

Ἐν τέλει δὲ μετὰ τὴν ἐπούλωσιν τοῦ ἐγχειρηθέντος πεδίου θὰ ἐνεργήσητε τὸν τέταρτον χρόνον τῆς ἐγχειρήσεως, τὴν ἀπόφραξιν δὴλα δὴ τοῦ ὀπισθίου στομίου τῆς νεοσχηματισθείσης οὐρήθρας τὸ

κατὰ τὴν ἡθικὴν σύμφυσιν· πρὸς τοῦτο θὰ σχηματίσῃτε τρίγωνον κρημνὸν κατὰ τὸ δέρμα τῆς ἡθικῆς συμφύσεως, ὡς δεικνύει ἡ εἰκ. 71, καὶ θ' ἀναστρέψῃτε αὐτὸν πρὸς τὰ κάτω οὕτως ὥστε ἡ δερμικὴ αὐτοῦ ἐπιφάνεια νὰ προσβλέπῃ πρὸς τὴν ρίζαν τῆς ἀνωτέρας ἐπιφανείας τοῦ πέους καὶ ν' ἀντιστοιχῇ ἀκριβῶς πρὸς τὸ ὀπίσθιον στόμιον τῆς οὐρήθρας, ἡ δὲ τραυματικὴ ἐπιφάνεια αὐτοῦ νὰ προσβλέπῃ πρὸς

Εἰκ. 72.

Ἐγχείρησις ἐπισπαδίου. Τέταρτος χρόνος.

τὰ ἔξω (εἰκ. 71), ἀφοῦ δὲ νεαροποιήσῃτε καταλλήλως περὶ τὸ ὀπίσθιον τοῦτο στόμιον τῆς οὐρήθρας ἐγκαρσίως τὰ χεῖλη αὐτοῦ, θὰ προσράψῃτε δι' ἐπιθέσεως καταλλήλων ραφῶν τὸ πρόσθιον ἐλεύθερον χεῖλος τοῦ τριγώνου τούτου κρημνοῦ (εἰκ. 71) ἐνεργοῦντες ταυτοχρόνως χαλαρὰν ἐγκαρσίαν ἢ ἐλαφρῶς ἐν εἴδει περισπωμένης τομῇ κατὰ τὸ δέρμα τῆς ἡθικῆς συμφύσεως, ὡς δεικνύει ἡ εἰκ. 72, δι' ἧς τὸ μὲν ἐνισχύετε τὸν ἀναστραφέντα κρημνὸν τὸ δὲ

σχηματίζετε δι' ὑποδορᾶς ἕτερον κρημνόν, ὃν πλαγίως κατασπῶν-
τες ἐπικαλύπτετε ἐν μέρει τὴν τραυματικὴν ἐπιφάνειαν τὴν παρα-
χθεῖσαν ἐκ τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ προηγουμένου κρημνοῦ.

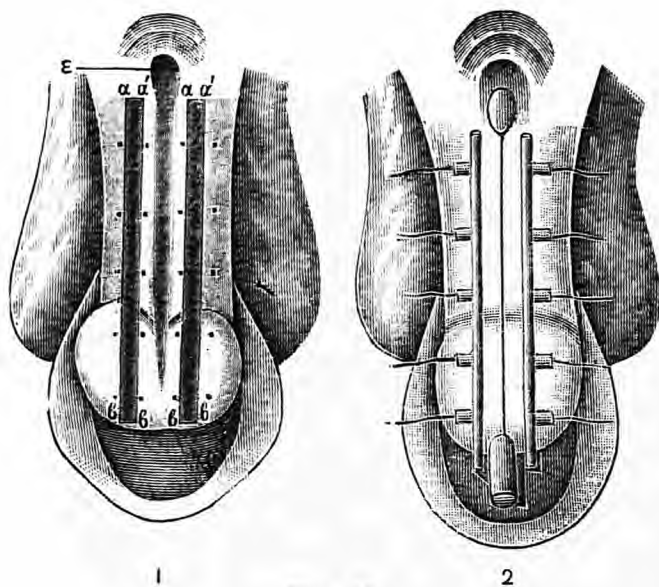
Ὅπως ὅμως ἐκτελέσητε μετ' ἐπιτυχίας τοὺς διαφοροὺς τούτους
χρόνους τῆς ἐγχειρητικῆς ταύτης μεθόδου τοῦ Thiersch, ἀνάγκη
νὰ παροχετεύσητε καθ' ὅλον αὐτὸ τὸ μακρὸν χρονικὸν διάστημα
τὴν ἐκροὴν τῶν οὖρων δι' ἄλλης ὁδοῦ καὶ δὴ διὰ τοῦ περινέου, ἐνερ-
γοῦντες οὐροχόον περινεοκυστικὸν συρίγγιον κατ' αὐτὸν κατὰ τὸ ὕψος
τῆς ῥαφῆς αὐτοῦ, καὶ τὴν μέσσην κυστιοτομίαν, καθ' ὃν τρόπον
διὰ μακρῶν θὰ διαλάβω εἰς τὰς ἀπὸ τοῦ περινέου ἐνεργοῦμένας
κυστιοτομίας. Μετὰ τὴν ἐπιτυχίαν δὲ τῆς ὅλης ἐγχειρήσεως θ' ἀπο-
φράξῃτε τὸ συρίγγιον τοῦτο, ὡς ἐν καιρῷ θὰ εἴπω ὑμῖν.

Ἀντὶ τῆς μεθόδου ὅμως ταύτης τοῦ Thiersch δύνασθε νὰ
μεταχειρισθῇτε, Κύριοι, καὶ ἑτέραν, τὴν μέθοδον τοῦ Duplay,
τὴν ὁποίαν θὰ ἐκτελέσητε ὡς ἐξῆς κατὰ διαφοροὺς χρόνους.

Κατὰ τὸν πρῶτον χρόνον τῆς ἐγχειρήσεως θὰ ἐνεργήσητε τὴν
εὐθείαν τοῦ πέους, ἐνεργοῦντες πολλαπλᾶς χαλαρὰς τομὰς πρὸς
τὴν ρίζαν αὐτοῦ, παρὰ τὴν ἡβικὴν σύμφυσιν, φέροντες ταύτας
καὶ κατὰ βάθος μέχρι τῶν σπαραγγωδῶν σωματῶν. Ὡς ἐκ τῆς
ἀτροφίας ὅμως αὐτῶν θ' ἀποβῇ ὑμῖν δύσκολον νὰ ἐπιτύχητε τὴν
ἄμεσον εὐθείαν καὶ ἐπιμήκυνσιν τοῦ πέους· τὸ τοιοῦτο δὲ θὰ
ἐπέλθῃ βραδύτερον διὰ τῆς ἀναπτύξεως τῆς ὅλης γεννητικῆς σφαί-
ρας τοῦ πάσχοντος.

Μετὰ τοῦτο βραδύτερον θὰ ἐνεργήσητε τὸν δεύτερον χρόνον τῆς
ἐγχειρήσεως, θὰ κατασκευάσητε δῆλα δὴ αὐλὸν τῆς οὐρήθρας κατὰ
τὴν ἀνωτέραν ἐπιφάνειαν τοῦ πέους ἀπὸ τῆς βαλάνου μέχρι πρὸ
τῆς ἐκβολῆς τοῦ οὐρήθρικοῦ στομίου τοῦ ἐπισπαδίου τοῦ εὐρισκομέ-
νου ὑπὸ τὴν ἡβικὴν σύμφυσιν. Πρὸς τοῦτο θὰ χρησιμοποιεῖσθε τὴν
ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἀνωτέρας ἐπιφανείας τῶν σπαραγγωδῶν σωματῶν
εὐρισκομένην αὐλακα καὶ ἐκατέρωθεν ταύτης καὶ εἰς μικρὰν ἀπ'
αὐτῆς ἀπόστασιν θὰ ἀφαιρέσητε δύο ἐπιμήκεις τετραγώνους δερμι-
κοὺς κρημνοὺς πλάτους $1\frac{1}{2}$ ἐκ. μ. μήκους δὲ (εἰκ. 73) ὅσον ὅλον τὸ
μῆκος τῆς ῥαχιαίας ἐπιφανείας ἀπὸ τῆς βαλάνου πρὸς τὰ πρόσω
μέχρι πρὸ τοῦ στομίου τοῦ ἐπισπαδίου πρὸς τὰ ὀπίσω, διὰ λεπτοῦ

μαχαιρίου καὶ ἀνατομικῆς λαβίδος, ἐνῶ βοηθὸς ἐναντι ὕμῶν ἰστάμενος διατείνει καταλλήλως τὸ πέος τοῦ ὑπτίως κατακεκλιμένου πάσχοντος. Τὰς δύο δὲ οὕτω παραχθείσας τραυματικὰς ἐπιφανείας θὰ προσαρμόσῃτε ἀλλήλαις διὰ καταλλήλου προσαγωγῆς καὶ θὰ συγκρατήσῃτε δι' ἐφαρμογῆς ἡλωτῆς καλουμένης ῥαφῆς (Τόμ. Α', σελ.

Εἰκ. 73.

Ἐγχείρησις ἐπισπαδίου κατὰ Duplay.

1. α α' - β β'. Ἀφαίρεσις κρημνῶν.— 2. Ἡλωτὴ ῥαφή.

Δεύτερος χρόνος.

143), προσεπιθέτοντες καὶ ἄνωθεν ῥαφάς τινας δι' ἄμματος ἀπλᾶς καὶ ἐνθέτοντες κατὰ τὴν αὐλακα ταύτην εἰς τὸν οὕτω σχηματισθέντα αὐλὸν τῆς οὐρήθρας λεπτὸν ἀναλόγων διαστάσεων ἐλαστικὸν καθετῆρα, ἐνῶ ταυτοχρόνως δύνασθε νὰ εὐοδιάσῃτε ἀπὸ τοῦ στομίου τοῦ ἐπισπαδίου ἕτερον καθετῆρα ἐν τῇ οὐροδόχῳ κύστει πρὸς παροχέτευσιν τῶν οὕρων. Δύνασθε μάλιστα, ἐὰν ἡ αὐλαξ εἶνε ἀβαθής, νὰ

ἐνεργήσητε κατὰ μῆκος ταύτης τομῆν καὶ εἶτα ἀμέσως τὰ λοιπὰ, ὡς ἀνωτέρω εἶπον ὑμῖν κατὰ τὸν δεύτερον χρόνον τῆς ἐγχειρήσεως (εἰκ. 73). Τὴν κατασκευὴν δὲ τῆς σπαραγγώδους ταύτης μοίρας τῆς οὐρήθρας δύνασθε νὰ ἐνεργήσητε καὶ τμηματικῶς. Κατὰ τὸν πρῶτον δὴλα δὴ χρόνον τῆς ἐγχειρήσεως δύνασθε νὰ σχηματίσητε τὴν ἐν τῇ βαλάνῳ μοῖραν τῆς οὐρήθρας διὰ σχηματισμοῦ κατὰ τὴν ἀνωτέραν ἐπιφάνειαν τῆς βαλάνου μόνον τῶν τετραπλεύρων ἐκείνων ἐπιμήκων τραυματικῶν ἐπιφανειῶν, περὶ ὧν ἀνωτέρω διέλαβον κατὰ τὸν δεύτερον χρόνον τῆς ἐγχειρήσεως, καὶ μετὰ τὴν συρραφὴν τούτων πρὸς ἑνωσιν κατὰ πρῶτον σκοπὸν διὰ τῆς ἡλωτῆς ραφῆς καὶ τὴν ἴασιν τοῦ πάσχοντος ἐκ τῆς ἐγχειρητικῆς ὑμῶν ταύτης ἐπεμβάσεως θὰ ἐνεργήσητε τὸν δεύτερον χρόνον τῆς ἐγχειρήσεως πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς λοιπῆς σπαραγγώδους μοίρας τῆς οὐρήθρας, ὡς ἀνωτέρω ἐμνημόνευσα ὑμῖν, κατὰ τὴν ἀνωτέραν ἐπιφάνειαν τῶν σπαραγγώδων σωματίων.

Ὅπως δ' ἐνισχύσητε, Κύριοι, τὸν τοιοῦτον αὐλὸν τῆς οὐρήθρας, θὰ χρησιμοποιήσητε τὴν ἐν τῇ κατωτέρᾳ ἐπιφανείᾳ τῆς βαλάνου αἰωρουμένην ἀκροποσθίαν τοῦ πάσχοντος· πρὸς τοῦτο δὲ διὰ μαχαίριου θὰ ἐνεργήσητε τομῆν ἐγκαρσίαν κατὰ τὴν βάσιν τῆς ἀκροποσθίας καὶ θὰ διαίρεσητε ταύτην παράγοντες οὕτως ἐγκάρσιον τρῆμα ἐκτάσεως τοιαύτης, ὥστε νὰ διέλθῃ δι' αὐτοῦ ἡ βάλανος, τὸ πρόσθιον δὲ τῆς ἀκροποσθίας μέρος θὰ φέρητε κατὰ τὴν ἀνωτέραν ἐπιφάνειαν τῆς βαλάνου, τῆς ὁποίας ἐγκαρσίως ἐνεαροποιήσατε ἱκανὴν ἔκτασιν τοῦ αὐχένος αὐτῆς δι' ἀφαιρέσεως λεπτῆς καὶ στενῆς ἐγκαρσίας λωρίδος βλεννογόνου διὰ λεπτοῦ μαχαίριου καὶ ἀνατομικῆς λαβίδος. Τὴν τραυματικὴν δὲ ταύτην ἐπιφάνειαν θὰ συρράψητε καταλλήλως διὰ συνεχοῦς ἢ διακεκομμένης ραφῆς πρὸς τὸ τραυματικὸν ἐκεῖνο χεῖλος τῆς ἀκροποσθίας, τὸ ὁποῖον ἠνέγκατε εἰς τὴν ἀνωτέραν ἐπιφάνειαν τῆς βαλάνου. Ἡ τοιαύτη μάλιστα συρραφὴ θὰ χρησιμεύσῃ ὑμῖν ὅπως ἀποφράξῃτε τὰ μέρη ἐκεῖνα τῆς ἀνωτέρας ἐπιφανείας τῆς νεοσχηματισθείσης οὐρήθρας, ἅτινα τυχόν δὲν ἠνώθησαν κατὰ πρῶτον σκοπὸν κατὰ τὸ ὕψος τῆς προσθίας μοίρας τῆς ραχιαίας ἐπιφανείας τοῦ πέους. Δύνασθε μάλιστα διὰ διαχασμοῦ τῆς ἀκροποσθίας καὶ λεπτομεροῦς αὐτῆς ἀνατομῆς νὰ διαίρεσητε ἐγκαρ-

σίως ταύτην εἰς δύο πέταλα, καὶ διὰ μέσου τῶν δύο τούτων πετάλων νὰ διαπεράσῃτε τὴν βάλανον φέροντες τὸ ἀνώτερον πέταλον πρὸς τὴν ἀνωτέραν ἐπιφάνειαν τῆς βάλανου καὶ ἐνεργοῦντες τὰ λοιπὰ ὡς ἀνωτέρω εἶπον ὑμῖν, ἀφοῦ δὲ τὸ κατώτερον πέταλον τῆς ἀκροποσθίας ἐνδιπλώσῃτε κατὰ τὴν τραυματικὴν αὐτοῦ ἐπιφάνειαν, ἐπιθέτετε τὰς ἀναγκαίας ραφὰς πρὸς ἔνωσιν.

Τελευταῖον δ' ὑπολείπεται ὑμῖν ὁ τρίτος χρόνος τῆς ἐγχειρήσεως, ἡ ἀναστόμωσις δῆλα δὴ τοῦ ὀπισθίου στομίου τῆς νεοσχηματισθείσης σπαραγγώδους μοίρας τῆς οὐρήθρας μετὰ τοῦ στομίου τοῦ ἐπισπαδίου· πρὸς τοῦτο διὰ λεπτοῦ μαχαίριου καὶ ἀνατομικῆς λαβίδος θὰ νεαροποιήσῃτε ἀμφοτέρω τὰ στόμια ταῦτα ἀφαιροῦντες κυκλικῶς ἐξ αὐτῶν λωρίδα οὐχὶ λίαν στενὴν, θὰ προσπλησιάζῃτε τὰς δύο οὕτω νεαροποιηθείσας ἐπιφανείας καὶ θὰ ἐπιθέσῃτε τὰς καταλλήλους ραφὰς κυκλικῶς πρὸς ἔνωσιν. Δύνασθε δὲ νὰ εὐοδιάσῃτε παραμένοντα καθετῆρα, καὶ ἐὰν ἀποτύχωσιν τινες τῶν ἐπιτεθεισῶν ραφῶν, νὰ ἐπαναλάβῃτε συμπληρωματικῶς τοπικὰς νεαροποιήσεις τῶν χειλέων τῶν ἀποτυχουσῶν ραφῶν καὶ νὰ ἐπιθέσῃτε νέας τοιαύτας μετὰ πάροδον χρονικοῦ τινος διαστήματος, καὶ ἐκ δευτέρου καὶ ἐκ τρίτου μέχρις ἐντελοῦς ἐπιτυχίας τῆς ἀναστομώσεως. Ἡ ἐπακολουθοῦσα δ' ἀκράτεια τῶν οὐρῶν μετὰ τὴν ἴασιν τοῦ πάσχοντος ἐκ τῆς ὅλης ἐγχειρητικῆς ταύτης ἐπεμβάσεως ἰᾶται ὡς τὰ πολλὰ ἀφ' ἐαυτῆς βραδύτερον. Ἐὰν δ' αὕτη ἐξακολουθήσῃ, ἐπιμένουσα, θ' ἀναγκασθῇτε νὰ ἐπεμβῇτε ἐκ νέου ἐγχειρητικῶς καὶ ἀκολουθοῦντες εἰς τὴν ἀγωγὴν τοῦ Boiffin, ἣν ἐφήρμοσεν ἐπὶ τοιοῦτου εἶδους ἀκρατείας εἰς ἐπισπαδίαν, δύνασθε νὰ ἐνεργήσῃτε τὴν συμφυσιοτομίαν, καθ' ὃν τρόπον βραδύτερον θὰ ὑποδείξω ὑμῖν, ν' ἀνεύρῃτε τὸν αὐχένα τῆς οὐροδόχου κύστεως, νὰ ἐνδιπλώσῃτε τοῦτον οὕτως ὥστε νὰ φέρῃτε εἰς ἐπαφὴν τὰς δύο ἐξωτερικὰς αὐτοῦ ἐπιφανείας, τῶν ὁποίων τὴν σύμφυσιν θὰ ἐπιδιώξῃτε δι' ἐπιθέσεως καταλλήλων ραφῶν. Καθ' ἃ δὲ διηγεῖται ὁ Boiffin, ὁ ὑπ' αὐτοῦ οὕτως ἐγχειρηθεὶς ἠδύνατο νὰ διακρατήσῃ ἐπὶ δίδωρον τὰ οὐρα αὐτοῦ καὶ ἡσθάνετο τὴν πρὸς ἐπειξιν οὐρησιν.

Πλὴν ὅμως τῶν δύο τούτων κλασσικῶν ἐγχειρητικῶν μεθόδων πρὸς ἴασιν τῆς συγγενοῦς ταύτης διαμαρτίας—τοῦ ἐπισπαδίου—

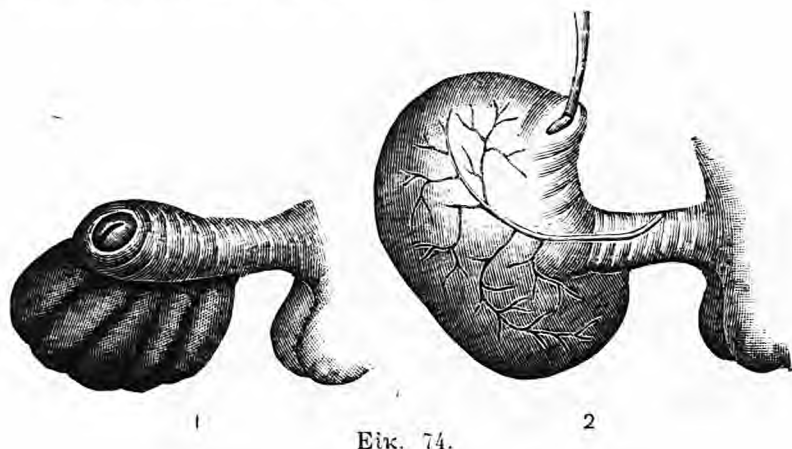
καὶ ἕτεροι ἐδημοσιεύθησαν εἰς διάφορα ἰατρικὰ περιοδικὰ κατὰ καιροὺς καὶ δημοσιεύονται· οἱ ἐγχειρήσαντες δὴλα δὴ διάφοροι χειρουργοὶ ἐτροποποίησαν ταύτας ἀναλόγως τοῦ ἐκάστοτε προκειμένου αὐτοῖς περιστατικοῦ, τοῦτο δὲ θὰ πράττειτε καὶ ὑμεῖς ὁδηγούμενοι· ἐκ τοῦ ἐκάστοτε προκειμένου ὑμῖν τοιούτου, καὶ τροποποιούντες κατὰ τὰς περιστάσεις τὰς γνωστὰς ταύτας ἐγχειρητικὰς μεθόδους, ἢ ἐπινοοῦντες νέας τοιαύτας — καὶ τὸ τοιοῦτον ἀφίσταται εἰς τὴν κρίσιν ὑμῶν καὶ τὴν πείραν ἣν θ' ἀποκτήσετε ἐν ἀρχῇ μὲν δι' ἀναγνώσεως βραδύτερον δ' ἐκ τῆς πράξεως — θὰ ἐπιτυχάνητε οὕτω τὴν ἴασιν τοῦ ἐπισπαδίου ἐκείνου.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὰς μορφὰς τοῦ ἐπισπαδίου παρὰ τῷ θήλει φύλῳ, ὡς θ' ἀπαντήσετε ἐν τῇ πράξει σπανιώτατα, κατὰ τὴν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου κριτικὴν ἐπιθεώρησιν ἣν ἐδημοσίευσεν ὁ Durand, αὗται συνίστανται εἰς τὴν ἐκτόπισιν τῆς οὐρήθρας εἰς τὴν ἀνωτέραν ἐπιφάνειαν τῆς κλειτορίδος καὶ τὴν ἐκβολὴν τοῦ ἐξωτερικοῦ στομίου αὐτῆς ἄνωθεν καὶ ὀπισθεν τῆς βαλάνου τῆς κλειτορίδος, ὅτε καλεῖται τύπος ἐπισπαδίου κλειτοριδικός. Ἐάν ὅμως ἡ ἐκτοπισθεῖσα οὕτως οὐρήθρα εἶνε διηρημένη κατὰ τὸ πλεῖστον τῆς ἀνωτέρας αὐτῆς ἐπιφανείας ὑπὸ τὴν ἡδίκην σύμφυσιν, ὁ τοιοῦτος τύπος καλεῖται ὑψηλοσυμφυσικός ἐπισπαδίας, παρατηρήθη δὲ ὑπὸ τοῦ Richelot καὶ Frommel, καὶ ἐν τέλει δυνατόν ἢ διαίρεσις αὕτη τοῦ ἀνωτέρου τοιχώματος τῆς ἐκτοπισθείσης οὐρήθρας νὰ ἐπεκτείνητε καθ' ὅλον αὐτῆς τὸ μῆκος μέχρι τοῦ σφιγκτήρος τοῦ ἀχένος τῆς οὐροδόχου κύστεως, ὅτε ἔχετε τὸν ὀπισθητικοσυμφυσικὸν τύπον ἐπισπαδίου.

Ἄλλ' οἱ τοιοῦτοι τύποι ἐπισπαδίου παρὰ τῷ θήλει φύλῳ συνοδεύονται, ὡς τὰ πολλά, καὶ ὑπὸ συγγενῶν διαμαρτιῶν τῆς διαπλάσεως τῶν ἐξωτερικῶν γεννητικῶν ὀργάνων τῆς πασχούσης, ὅτε διπλοῦν δέον νὰ ἐπιδιώξητε σκοπὸν ἐγχειρητικῶς ἐπεμβαίνοντες, διότι δύο ἐνδείξεις ἔχετε νὰ ἐκπληρώσητε 1^{ον}) ν' ἀποκαταστήσετε τὸν αὐλὸν τῆς οὐρήθρας καὶ 2^{ον}) νὰ προσδώσητε εἰς τὴν ἐξωτερικὴν γεννητικὴν σφαῖραν τῆς πασχούσης τὴν φυσιολογικὴν αὐτῆς μορφήν.

Ἀμφότερα δὲ ταῦτα θὰ ἐπιτύχητε δι' ἐγχειρητικῶν ποικίλων ἐπεμ-

βάσεων, κατὰ διάφορα χρονικά διαστήματα ἐγχειροῦντες, ἀναλόγως τοῦ ἐκάστοτε προκειμένου ὑμῖν περιστατικοῦ. Τὸ τοιοῦτο δ' ἀφίεται καὶ πάλιν εἰς τὴν κρίσιν ὑμῶν καὶ τὴν ἐγχειρητικὴν δεξιότητα καὶ ἐπινόησιν, διότι ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε δημοσιευθεῖσων περιπτώσεων οὐδεμία τῶν ἐφαρμοσθεῖσων ἐγχειρητικῶν μεθόδων ἐκρίθη, τό γε νῦν ἔχον, ὡς μέθοδος κλασσικὴ ἐφαρμοζομένη ἀδιακρίτως εἰς ἀπάσας τὰς περιπτώσεις ἐκάστου τύπου ἐπισπαδίου παρὰ τῇ γυναικί. Καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα.

Συγγενὴς διάτασις ἀσκοειδὴς τῆς οὐρήθρας.

1. Κενή.—2. Πλήρης.

Πλὴν δ' ὅμως τῶν περιγραφεισῶν διαμαρτιῶν τῆς οὐρήθρας παρὰ τῷ ἄρρενι φύλῳ, θ' ἀπαντήσητε, Κύριοι, καὶ ἐτέρας ἐν τῇ πράξει· οὕτως ἐπὶ παραδείγματος θ' ἀπαντήσητε τὰς συγγενεῖς διατάσεις ἢ τὰς ἀσκοειδεῖς διευρύνσεις τοῦ αὐλοῦ τῆς οὐρήθρας, τὰς ὁποίας θὰ παρατηρήσητε κατὰ τὸ κατώτερον τοῖχώμα τοῦ αὐλοῦ τῆς οὐρήθρας ἀπὸ τῆς βαλάνου μέχρι τοῦ περινέου, καὶ αἰτινες δύνανται νὰ καταλαμβάνωσιν εἴτε ὅλον αὐτοῦ τὸ μῆκος εἴτε μέρος μόνον αὐτοῦ (εἰκ. 74).

Συγγενὴς ἀσκοειδὴς διάτασις τῆς οὐρήθρας.

Πρὸς καθάρσεις τούτων ἔχετε ἀνάγκην μαχαίριου μικροῦ ὀξυαίμου ἢ γαστρωτοῦ, ἀνατομικῆς λαβίδος ἀπλῆς ἢ ὀδοντωτῆς, δια-

στολέων ὀδοντωτῶν, αἰμοστατικῶν λαβίδων, ἀντισηπτικῶν διαλύσεων, ἀντισηπτικοῦ ἐπιδέσμου καὶ καθετῆρος ἐλαστικοῦ ἢ μεταλλικοῦ.

Τοποθετήσαντες δ' ὑπτιῶς τὸν πάσχοντα καὶ χλωροφορμίσαντες αὐτόν, ἐτοιμάσαντες δὲ τὰ πάντα ἀντισηπτικῶς εὐοδιᾶτε καθετῆρα ἐν τῇ οὐρήθρᾳ, ὃν διακρατεῖ βοηθὸς καταλλήλως, δύνασθε δὲ δι' αὐτοῦ νὰ πληρώσῃτε τὴν διεύρυνσιν ταύτην τῆς οὐρήθρας ὅπως παρατηρήσῃτε τὰς διαστάσεις αὐτῆς ὡς ἐκ τῆς ἐπικοινωνίας ταύτης μετὰ τοῦ αὐλοῦ τῆς οὐρήθρας. Μετὰ τοῦτο δὲ διὰ δύο μνησιδῶν τομῶν, ἃς θὰ ἐνεργήσῃτε κατὰ τὴν ἐξωτερικὴν ἐπιφάνειαν καὶ κατὰ μῆκος τῆς μείζονος διαμέτρου τῆς διευρύνσεως ταύτης, ἐὰν αὕτη μεγάλη τυγχάνῃ οὔσα, εἴτε διὰ μιᾶς μόνον τομῆς εὐθείας ἐν τῷ μέσῳ τῆς αὐτῆς ἐπιφανείας καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν διεύθυνσιν, θὰ διαιρέσῃτε τὸ δέρμα αὐτῆς καὶ τὸν ὑποδερμάτιον συνεκτικὸν ἰστόν, ἐνῷ δὲ βοηθοὶ ἀπάγουσι δι' ὀδοντωτῶν διαστολέων τὰ χεῖλη τοῦ τραύματος, ὑμεῖς διὰ τοῦ μαχαιρίου καὶ ὀδοντωτῆς ἀνατομικῆς λαβίδος χωρεῖτε εἰς τὴν ὀλικὴν καὶ λεπτομερῆ ἀνατομὴν πανταχόθεν τῆς διευρύνσεως ταύτης μέχρι τοῦ στομίου, δι' οὗ ἀναστομοῦται αὕτη μετὰ τοῦ αὐλοῦ τῆς οὐρήθρας, κατὰ τὸ ὕψος τοῦ ὁποίου τέμνετε κυκλικῶς ταύτην ἐγκαταλείποντες ἑκατέρωθεν τοῦ στομίου τούτου τῆς συγκοινωνίας λεπτὴν λωρίδα ἐκ ταύτης μετὰ βλεννογόνου ὅπως ἀποφράξῃτε τοῦτο. Τὴν ἀπόφραξιν δὲ ταύτην θὰ ἐνεργήσῃτε συρράπτοντες κατὰ στρώματα τοὺς ἰστούς διὰ λεπτοτάτων βελονῶν καὶ λεπτοῦ ζωικοῦ ράμματος πρῶτον μὲν ἐνστρέφοντες τὸν βλεννογόνον, εἴτα δὲ τὸν μυϊκὸν χιτῶνα τῆς οὐρήθρας καὶ ἄνωθεν τούτου τὸ δέρμα ὅπως ἐπιτύχῃτε τὴν κατὰ πρῶτον σκοπὸν ἔνωσιν τοῦ τραύματος· τὸν παραμένοντα δὲ καθετῆρα, ὃν στηρίζετε καταλλήλως, — καὶ περὶ αὐτοῦ ἐλέχθησαν τὰ δέοντα, — ἀφαιρεῖτε τὴν 4 πρὸς τὴν 6 ἡμέραν.

Στένωσις στομίου
τῆς οὐρήθρας.

Θ' ἀπαντήσῃτε ἐπ' ἴσης τὴν συγγενῇ στένωσιν τοῦ ἐξωτερικοῦ τῆς οὐρήθρας, εἰς βαθμὸν μάλιστα δυσχεραίνοντα τὴν οὐρῃσιν· πρὸς διαστολὴν τούτου δύνασθε νὰ μεταχειρισθῇτε εἴτε τὴν προοῦσαν βραδεῖαν διαστολήν, τῇ χρήσει τῶν μεταλλικῶν ἰδίως εὐθέων (εἰκ. 34) κηρίων τοῦ Beniqué, ἀκολουθοῦντες εἰς τοὺς κανόνας τῆς προοῦσης ἐν γένει διαστολῆς τῆς οὐρήθρας, ὡς περὶ αὐτῆς (σελ. 89)

διὰ μακρῶν περιέγραφα ὑμῖν, σὺν τῇ διαφορᾷ μόνον ὅτι τὰ εὐθέα ταῦτα κηρία θὰ εὐοδιάζητε οὐχὶ καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῆς οὐρήθρας, ἀλλὰ μικρὸν πέραν τοῦ στενώματος τοῦ ἐξωτερικοῦ στομίου. Ἐὰν ὅμως ἡ προιοῦσα αὕτη διαστολὴ καθίσταται ἀδύνατος, τότε δεῖον νὰ καταφύγητε εἰς τὴν τομὴν τοῦ ἐξωτερικοῦ τούτου στομίου. Πρὸς τοῦτο δ' ἔχετε ἀνάγκην τοῦ ειδικοῦ μαχαιρίου τοῦ Guyon (εἰκ. 47), τὸ ὁποῖον συνίσταται, ὡς βλέπετε, ἐκ τοῦ προσθίου αὐτοῦ διασκελοῦς μέρους καὶ τῆς χειρολαβῆς· ἀμφότερα τὰ σκέλη τοῦ προσθίου αὐτοῦ μέρους δὲν εἶνε ἴσα τὸ μῆκος, ἀλλὰ τὸ ἕτερον τούτων, ὅπερ εἶνε ἡ κυρίως λεπίς, ἀπολήγει μικρὸν τι ὀπίσθεν τῆς προσθίας ἄκρας τοῦ ὅλου ἐργαλείου, ἥτις εἶνε ἀμβλεία καὶ ἡ ὁποία εἶνε ἡ ἀπόληξις τοῦ ἐτέρου σκέλους, ἡ λεπίς δὲ ἀπομακρύνεται τοῦ ἐτέρου σκέλους τῇ πιέσει ειδικοῦ ἐλατηρίου, ὅπερ εὑρεται παρὰ τὴν χειρολαβὴν τοῦ ὅλου ἐργαλείου. Ὑπ' αὐστηρὰν λοιπὸν ἀντιστηψίαν ἐγχειρητέου πεδίου καὶ ἐργαλείου θὰ εὐοδιάσητε τοῦτο μετὰ κεκλεισμένων καὶ συμπεπτωκότων σκελῶν κατὰ τὸ ἐστενωμένον στόμιον καὶ θὰ διαπεράσητε τοῦτο κατὰ $1\frac{1}{2}$ καὶ 1 ἐκ. μ. πέραν αὐτοῦ, οὕτως ὥστε ἡ ἀκμὴ τῆς λεπίδος νὰ προσβλέπῃ πρὸς τὸ κατώτερον τοίχωμα τῆς οὐρήθρας τοῦ πάσχοντος, ἐνῶ διὰ τῆς ἀριστερᾶς ὑμῶν χειρὸς θὰ διατείνητε καταλλήλως τὸ πέος αὐτοῦ ὑπτίως ἤδη κατακεκλιμένου, ἀποκαλύπτοντες καὶ τὴν βάλανον ἀπὸ τῆς ἀκροποσθίας. Τούτου δὲ γενομένου, θὰ πιέσητε καταλλήλως τὸ παρὰ τὴν χειρολαβὴν τοῦ ἐργαλείου ἐλατήριον καὶ οὕτω διανοίγετε τὰ ἐν τῇ οὐρήθρᾳ σκέλη αὐτοῦ, ἐνῶ δὲ ἡ λεπίς προβάλλει, ἔλκετε ταυτοχρόνως διὰ τῆς χειρολαβῆς αὐτοῦ τὸ ἐργαλεῖον πρὸς τὰ ἔξω, οὕτως ὥστε διὰ τοῦ συρμοῦ τούτου τῆς λεπίδος τέμνετε τὸ ἐστενωμένον ἐξωτερικὸν στόμιον κατὰ τὴν κατωτέραν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ. Δύνασθε μάλιστα ν' ἀναισθητήσητε τὸ μέρος τοῦτο τῆς οὐρήθρας δι' ἐνσταλάξεων σταγόνων τινῶν διαλύσεως ὑδροχλωρικῆς κοκαίνης ἀναλογίας $2\frac{0}{10}$.

Ἐὰν ὅμως στερεῇσθε τοῦ ειδικοῦ τούτου οὐρηθροτόμου, δύνασθε, Κύριοι, νὰ ἐνεργήσητε τὰ αὐτὰ δι' ὀξυαίχμου τινὸς σμιλίου, διαιροῦντες δι' αὐτοῦ ἐκ τῶν ἔσω πρὸς τὰ ἔξω τὸ κατώτερον τοίχωμα τοῦ ἐστενωμένου τούτου ἐξωτερικοῦ στομίου τῆς οὐρήθρας. Πρὸς τοῦτο θὰ εἰσαγάγητε τὴν αἰχμὴν τοῦ σμιλίου ὑμῶν

κατὰ τὸ ἐξωτερικὸν τοῦτο στόμιον, οὕτως ὥστε ἡ μὲν ῥάχις τῆς λεπίδος αὐτοῦ νὰ προσβλέπη εἰς τὸ ἀνώτερον τοῖχωμα τῆς οὐρήθρας, ἡ δὲ ἀκμὴ πρὸς τὸ κατώτερον, ὅτε ἔλκοντες αὐτὸ πρὸς τὰ ἔξω καὶ κάτω ἐνεργεῖτε τὴν διαίρεσιν.

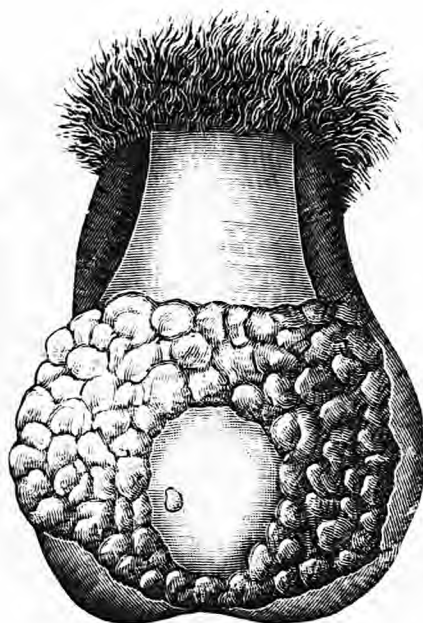
Ἄτρησία ἐξω-
τερικοῦ στομίου
τῆς οὐρήθρας
παρὰ τῷ ἀρ-
ρενι φύλῳ.

Ἐπ' ἴσης δύνασθε ν' ἀπαντήσητε τελείαν ἀτρησίαν τοῦ ἐξωτε-
ρικοῦ στομίου τῆς οὐρήθρας εἰς ἀρτιγέννητα βρέφη. Πρὸς διάνοξιν
τοῦ στομίου τούτου ἔχετε ἀνάγκην λεπτοῦ ὀξυαίχμου μαχαιρίου,
ὕπτιώς δὲ κατακλίναντες τὸν μικρὸν πάσχοντα διατείνετε διὰ τῆς
ἀριστερᾶς ὤμων τὸ πῆος αὐτοῦ καὶ ἀποκαλύπτοντες τὸ πρόσθιον
μέρος τῆς βαλάνου αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ἀκροποσθίας φέρετε τομὴν κάθε-
τον εἰς τὸ πρόσθιον μέρος τῆς βαλάνου ἀκριβῶς ἐκεῖ ἔνθα φυσιο-
λογικῶς ἀντιστοιχεῖ τὸ ἐξωτερικὸν στόμιον τῆς οὐρήθρας. Καὶ ὅτε
μὲν οὐδὲν ἶχνος ἐξωτερικοῦ στομίου φαίνεται, ἄλλοτε δ' ὅμως ση-
μειοῦται τὸ στόμιον τοῦ ὁποίου τὰ δύο χεῖλη εἶνε προσκεκολλημένα,
κατ' ἀμφοτέρας δὲ τὰς περιπτώσεις ἡ λοιπὴ οὐρήθρα εὐρηται συνε-
στηκυῖα ἐν τῇ φυσιολογικῇ αὐτῆς θέσει. Ἐξαιρετικαί δ' ὅλως εἶνε αἱ
περιστάσεις, καθ' ἃς ἡ ἀτρησία ἐδράζει εἰς ἕτερον μέρος τοῦ αὐλοῦ
τῆς οὐρήθρας, ὅτε θὰ ἐνεργήσητε εἶδος ἐξωτερικῆς οὐρηθροτομίας
κατὰ τὸ ὕψος καθ' ὃ θὰ αἰσθάνηται τὴν ἀπόληξιν τοῦ αὐλοῦ τῆς
οὐρήθρας, ἢ ἐν τέλει δυνατὸν νὰ ἐλλείπη τελείως ἡ οὐρήθρα ἢ δυνα-
τὸν νὰ ᾗ εἰς ἰνώδη χορδὴν μεταβεβλημένη, ὅτε θὰ ἐνεργήσητε κατὰ
τὰ περὶ ὑποσπαδίου καὶ ἐπισπαδίου λεχθέντα πρὸς κατασκευὴν
οὐρήθρας, ἢ θὰ σπεύσητε νὰ ἐνεργήσητε συμπτωματικὴν τινα
ἐγχείρησιν καὶ ἰδίως ὑπερθηλικὴν κυστιοτομίαν ἢ ὑπερθηλικὴν παρα-
κέντησιν τῆς οὐροδόχου κύστεως μετὰ παραμονῆς τοῦ καλαμί-
σκου, καθ' ἃ περὶ ἀμφοτέρων τῶν ἐγχειρήσεων τούτων θὰ εἴπω
ὕμιν ἐν καιρῷ.

Ἄτρησία
κονδυλώματα.

Εἰς τὴν βάλανον καὶ τὴν ἀκροποσθίαν παρὰ τῷ ἀνδρὶ θ' ἀπαν-
τήσητε οὐχὶ σπανίως τὰ ὀξέα καλούμενα κονδυλώματα (εἰκ. 75),
ὡς καὶ περὶ τὸ ἐξωτερικὸν στόμιον τῆς οὐρήθρας τῆς γυναικός.
τὰ ὅποια μάλιστα καταλαμβάνουσι τὰ μικρὰ καὶ μεγάλα χεῖλη
τοῦ αἰδοίου. Τὴν καθαίρεσιν τούτων ἐν γένει θὰ ἐνεργήσητε εἴτε
διὰ κυρτοῦ ψαλιδίου, τοῦ ὁποίου τὰ ἀνεωγμένα σκέλη θὰ προσ-
αρμόσητε ἀκριβῶς κατὰ τὴν ἔκφυσιν τῶν μίσχων αὐτῶν, ὅτε

διὰ συγκλείσεως τῶν σκελῶν τοῦ ψαλιδίου θ' ἀποκόψετε αὐτούς, εἴτε διὰ τοῦ βροχοσφιγκτηρίου (εἰκ. 126, Τόμ. Α'), τοῦ ὁποίου τὴν ἐκ σύρματος ἀγκύλην θὰ περιβάλητε περὶ τοὺς μίσχους τῶν ὀξέων τούτων κονδυλωμάτων καὶ θὰ περισφίγξῃτε τούτους δι' αὐτῆς μέχρις ἀποπτώσεως αὐτῶν, διὰ περιστροφῆς τοῦ κοιλίου

Εἰκ. 75.

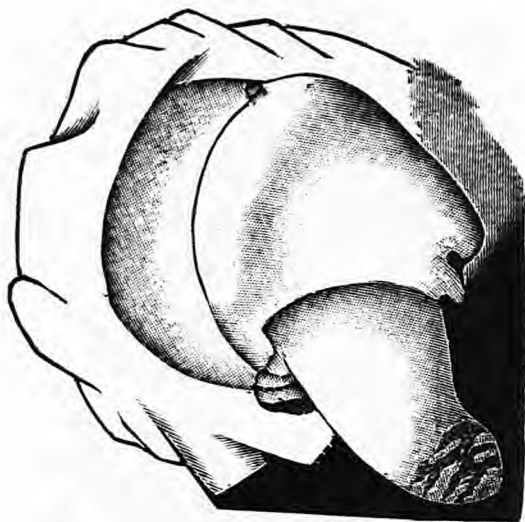
Ὅξέα κονδυλώματα ἀκροποσθίας τῆς βαλάνου.

τῆς λαβῆς τοῦ βροχοσφιγκτηρίου, ὅτε ἡ ἀγκύλη βαθμηδὸν εἰσέρχεται ἐν τῷ στελεεῶ ἐπιφέρουσα οὕτως ἐκ περισφίγξεως τὴν ἀναίμακτον ἀποκοπὴν αὐτῶν· εἴτε δύνασθε νὰ μεταχειρισθῇτε τὸ πεπλατυσμένον μαχαίριον τοῦ θερμοκαυτήρος, τὸ ὁποῖον θὰ φέρητε κατὰ τὴν ἔκφυσιν τῶν μίσχων αὐτῶν ἐρυθροπυρακτοῦντες αὐτό, ἐνῶ δι' ἀνατομικῆς λαβίδος οἰασθῇποτε ἡ λαβίδος τινὸς τοῦ Museux

(Τόμ. Α', εικ. 67) ἀναλόγως τοῦ ὄγκου τῶν ὀξέων κονδυλωμάτων ἀνηγεύρατε τὰ ὀξέα ταῦτα κονδυλώματα. Ἡ διὰ τοῦ θερμοκαυτηῆρος μάλιστα τοιαύτη καθαίρεσις θὰ χρησιμεύσῃ ὑμῖν καὶ πρὸς ἐπίσχεσιν τῆς αἱμορραγίας κατὰ τὴν ἐγχείρησιν, ἥτις ἐνίοτε τυγχάνει οὕσα ἐπίσημος, ὡς ἐκ τῆς ἀγγειοθριθείας τῶν ὀξέων ἐν γένει κονδυλωμάτων.

Κέρατα
βαλάνου.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὰ κέρατα (εἰκ. 76) τῆς βαλάνου, ταῦτα

Εἰκ. 76.

Κέρας τῆς βαλάνου (Fournier).

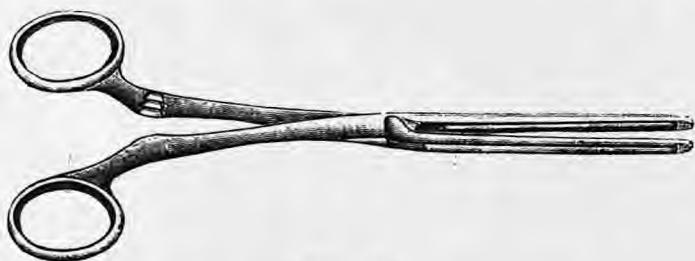
θὰ καθαίρητε διὰ δύο μηννοειδῶν τομῶν, ἃς θὰ ἐκτελέσητε περὶ τὴν βάσιν αὐτῶν, ἐγχειροῦντες ἐπὶ ὑγιoῦς ἱστοῦ τῆς βαλάνου πρὸς ἀποφυγὴν ὑποτροπῆς, ἐνεργεῖτε δ' ἀμεσῶς τὴν συρραφὴν τῶν χειλέων τοῦ τραύματος πρὸς ἄλληλα, δυνάμενοι νὰ καθαίρῃσθε ταῦτα καὶ διὰ τοῦ θερμοκαυτηῆρος.

Ἐγχειρήσεις
φιμώσεως.

Ἐτέρα ἐγχειρήσεις, ἣν θὰ ἐνεργήσῃτε κατὰ τὸ πέος, Κύριοι, καὶ μάλιστα πολὺ συχνὰ ἐν τῇ πράξει, εἶνε ἢ πρὸς θεραπείαν τῆς συγγενοῦς ἢ ἐπικτήτου φιμώσεως.

Πρὸς ἐκτέλεσιν δὲ τῆς ἐγχειρήσεως ταύτης τῆς φιμώσεως ἔχετε ἀνάγκην μαχαίριου ὀξυαίχμου ἢ γαστρωτοῦ, ἀνατομικῆς λαβίδος, ψαλιδίου, τῆς εἰδικῆς θυριδωτῆς λαβίδος τοῦ Ricord (εἰκ. 77), βελονῶν καὶ ραμμάτων ζωϊκῶν.

Καὶ ἀφοῦ πρῶτον κατακλίνητε τὸν πάσχοντα ὕπτιον, ἐνεργεῖτε τὴν τοπικὴν ἀναίσθησίαν δι' ὑποδορίου ἐνέσεως κοκαίνης καθ' ὃν τρόπον περιέγραψα ὑμῖν ἄλλοτε (Τόμ. Α', σελ. 15 - 16). Τούτου δὲ γενομένου, ἔλκετε ἐλαφρῶς πρὸς τὰ πρόσω τὸ δέρμα τῆς ἀκροποσθίας, καὶ συλλαμβάνετε τοῦτο λοξῶς διὰ τῶν δύο σκελῶν τῆς θυριδωτῆς λαβίδος τοῦ Ricord, οὕτως ὥστε ἡ διεύθυνσις τῆς φορᾶς

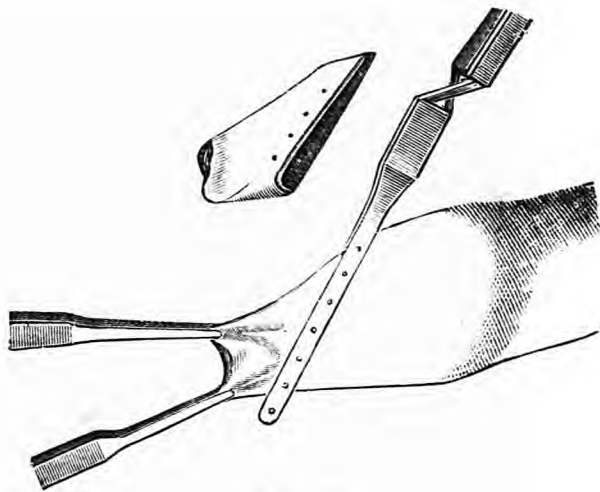

Εἰκ. 77.

Θυριδωτὴ λαβὶς τοῦ Ricord.

τῆς λαβίδος (εἰκ. 78) νὰ ᾗ λοξὴ ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω καὶ ἐκ τῶν ὀπίσω πρὸς τὰ πρόσω, προσέχοντες τὸν νοῦν ὅπως μὴ συλλάβητε καὶ τὴν βάλανον. Ἀφοῦ δὲ βεβαιωθῇτε περὶ τούτου, φέρετε τὸ μαχαίριον ὑμῶν εἴτε ἐντὸς τῶν θυριδωτῶν σκελῶν τῆς λαβίδος, εἴτε ἀκριβῶς κατὰ τὸ ἄνω χεῖλος τῶν σκελῶν καὶ τέμνετε οὕτω τὸ ἐξέχον δέρμα τῆς ἀκροποσθίας, ὅπερ ἀφαιρεῖτε. Ἐὰν δὲ στερεῇσθε τῆς εἰδικῆς ταύτης λαβίδος τοῦ Ricord, δύνασθε νὰ μεταχειρισθῇτε εἴτε αἰμοστατικὴν μακρὰν λαβίδα τοῦ Kocher (Τόμ. Α', εἰκ. 51), εἴτε καὶ ἀπλὴν ἀνατομικὴν λαβίδα, ἐν τῷ μέσῳ τῶν σκελῶν τῆς ὁποίας συλλαμβάνετε τὸ ἐξέχον δέρμα τῆς ἀκροποσθίας λοξῶς καὶ ἐνεργεῖτε τὴν ἐκτομὴν αὐτοῦ ὡς ἀνωτέρω εἶπον ὑμῖν. Μετὰ δὲ ταῦτα ἀφαιροῦντες τὴν λαβίδα τοῦ Ricord ἢ τοῦ Kocher ἢ τὴν ἀνατομικὴν

τοιαύτην, καὶ ἔλκοντες τὸ δέρμα τοῦ πέους μικρόν τι πρὸς τὰ ὀπίσω θὰ παρατηρήσητε ὅτι πρόκειται ὑμῖν ἡ βάλανος κεκαλυμμένη ὑπὸ τοῦ βλεννογόνου τῆς ἀκροποσθίας, ὅτε ὑποβάλλοντες αὐλακωτὴν μήλην εὐθέως ἐκ τῶν πρόσω πρὸς τὰ ὀπίσω κατὰ τὴν μεσότητα τῆς ραχιαίας ἐπιφανείας τῆς βαλάνου μεταξὺ ταύτης καὶ τοῦ καλύπτοντος ταύτην βλεννογόνου τῆς ἀκροποσθίας, τὸ ἄκρον τῆς ὁποίας ὠθεῖτε μέχρι τοῦ αὐχένος τῆς βαλάνου, ἐνεργεῖτε τὴν

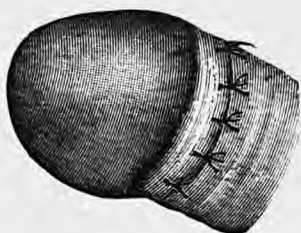
Εἰκ. 78.

Ἐγχείρησις φимώσεως. Περιτομή.

διαίρεσιν τοῦ βλεννογόνου τούτου ἐκ τῶν πρόσω πρὸς τὰ ὀπίσω ὁδηγὸν ἔχοντες τὴν αὐλακα τῆς αὐλακωτῆς μήλης εἴτε διὰ μαχαίριου εἴτε δι' εὐθέως ψαλιδίου, οὕτω δὲ κατασκευάζετε δύο κρημνοὺς ἐκ βλεννογόνου οὓς ἀναστρέφετε πρὸς τὸ δέρμα τῆς ἀκροποσθίας. Οὐχὶ ὁμῶς σπανίως ὁ βλεννογόνος οὗτος τῆς ἀκροποσθίας εὔρηται συμπεφυκῶς πρὸς τὸν τῆς βαλάνου, ἐν τῇ περιπτώσει δὲ ταύτῃ θὰ διαρρήξῃτε τὰς συμφύσεις ταύτας εἴτε διὰ τοῦ ὄνυχος ὑμῶν τοῦ ἀντίχειρος ἢ τοῦ δείκτου εἴτε διὰ τοῦ ἀμβλύος ράμφους,

εὐθέος ἢ κυρτοῦ ψαλιδίου, εἴτε διὰ λεπτομεροῦς ἀνατομῆς θ' ἀποκολλήσετε τὰς συμφύσεις ταύτας διὰ τοῦ μαχαιρίου καὶ ἀνατομικῆς λαβίδος, ὅτε προσαρμόζοντες τοὺς ἐκ βλεννογόνου κρημνοὺς εἰς τὸ δέρμα τῆς ἀκροποσθίας ἐκατέρωθεν τέμνετε διὰ ψαλιδίου τὰ ἐξέχοντα μέρη αὐτῶν καὶ ἐνεργεῖτε περιφερικῶς τὴν ραφὴν τούτων πρὸς τὸ δέρμα τῆς ἀκροποσθίας διὰ ζωϊκοῦ ράμματος (εἰκ. 79).

Πλὴν τῆς μεθόδου ταύτης περιέγραψαν καὶ ἐφήρμοσαν καὶ πολλὰς ἄλλας διάφοροι χειρουργοί, ἀλλ' ἐκ μακρᾶς ἰδίας πείρας ἐγὼ ταύτην συνιστῶ ὑμῖν, ὡς προτιμωτέραν πασῶν.

Εἰκ. 79.

Ραφὴ τῶν κρημνῶν μετὰ τὴν ἐγχείρησιν τῆς φимώσεως.

Κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐγχειρήσεως ταύτης τῆς φимώσεως θ' ἀπαντήσετε πολὺ συχνὰ βραχύτητα τοῦ χαλινοῦ τῆς ἀκροποσθίας· τὴν τομὴν δὲ τοῦ χαλινοῦ τούτου θὰ ἐνεργήσετε ὡς τὰ πολλὰ διὰ ψαλιδίου φέροντες τὰ σκέλη τούτου εὐθὺς ὑπὸ τὴν βάλανον, ἀρχόμενοι δὲ τῆς τομῆς ἀπὸ τοῦ κάτω χεῖλους τοῦ ἐξωτερικοῦ στομίου τῆς οὐρήθρας ἐπεκτείνετε ταύτην πρὸς τὰ ὀπίσω ἄλλοτε εἰς ἄλλην ἑκτασιν ἀναλόγως τῶν περιστάσεων. Ἐὰν δὲ ἡ ἐκ τῆς διαιρέσεως αἱμορραγία δὲν ἐπέχῃται διὰ τῆς πίεσεως τοῦ ἀντισηπτικοῦ πιεστικοῦ ἐπιδέσμου, τότε δύνασθε νὰ ἐπιθέσετε ραφὰς διὰ ζωϊκοῦ ράμματος συμπλησιάζοντες τὰ χεῖλη τοῦ τραύματος κατὰ τὴν ἐπιμήκη αὐτῶν διάμετρον.

Βραχύτης
χαλινοῦ
ἀκροποσθίας.

Προϊούσα
διαστολή
ἀκροποσθίας.

Ἄντι δὲ τῆς περιτομῆς πρὸς θεραπείαν τῆς φιμώσεως δύνασθε νὰ μεταχειρισθῇτε τὴν προϊούσαν διαστολὴν τῆς ἀκροποσθίας μάλιστα παρὰ τῇ μικρᾷ παιδικῇ ἡλικίᾳ. Πρὸς τοῦτο δ' ἔχετε ἀνάγκην τοῦ εἰδικοῦ διασκελοῦς μεταλλικοῦ διαστολέως προσομοιάζοντος πρὸς τὸν τρισκελῇ τοῦ Laborte (Τόμ. Α', εἰκ. 88-89), κατακλίναντες δὲ τὸν μικρὸν πάσχοντα ὑπτίον συλλαμβάνετε διὰ τῆς ἀριστερᾶς ὑμῶν χειρὸς τὸ πῆος αὐτοῦ ἀπὸ τῆς μεσότητος, ἐνῶ διὰ τῆς δεξιᾶς εἰσάγετε τὰ σκέλη τοῦ διαστολέως ἐν συγκλείσει διὰ τοῦ ἐστενωμένου στομίου τῆς ἀκροποσθίας μεταξύ ταύτης καὶ τῆς βαλάνου καὶ πιέζετε τὴν χειρολαβὴν τούτου, ὅπως οὕτω διανοίξῃτε τὰ εἰσαχθέντα σκέλη, τὰ ὅποια οὕτως ἡνεωγμένα περιάγετε καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις τῆς ἀκροποσθίας, κατέχοντες τὸ ἔργαλειον ἀπὸ τῶν κρίκων τῆς χειρολαβῆς αὐτοῦ, ἐντὸς τῶν ὁποίων ἔχετε εἰσαγάγει τὸν ἀντίχειρα ἀφ' ἑνὸς καὶ τὸν μέσον δάκτυλον ἀφ' ἐτέρου τῆς δεξιᾶς ὑμῶν χειρὸς. Τὴν προϊούσαν δὲ ταύτην διάτασιν ἐπαναλαμβάνετε καθ' ἑκάστην ἐπὶ τινὰ λεπτὰ τῆς ὥρας κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ὑπ' αὐστηρὰν ἀντιστησίαν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας μέχρι τελείας διατάσεως τῆς ἀκροποσθίας καὶ ἀποκαλύψεως τῆς βαλάνου. Ἐὰν δὲ στερεῇσθε τοῦ εἰδικοῦ τούτου διαστολέως, δύνασθε νὰ ἐνεργήσῃτε τὰ αὐτὰ δι' αἰμοστατικῆς τινος λεπτῆς λαβίδος τοῦ Réan ἢ μικρᾶς στενῆς πολυπάγρας.

Παραφίμωσις.

Ἀντιθέτως πρὸς τὸ ἀδύνατον τῆς ἀποκαλύψεως τῆς βαλάνου ἀπὸ τῆς ἀκροποσθίας — τῆς φιμώσεως δηλὰ δὴ — θ' ἀπαντήσῃτε τὴν περίσφιγξιν τῆς βαλάνου ὑπὸ τῆς ἀκροποσθίας εὐθὺς ὀπισθεν τοῦ αὐχένος αὐτῆς, καὶ ἐντεῦθεν τὸ ἀδύνατον τῆς ἐπικαλύψεως ἐκείνης ὑπὸ ταύτης — τὴν παραφίμωσιν δηλὰ δὴ.

Πρὸς θεραπείαν δὲ ταύτης θὰ ἐνεργήσῃτε τὴν ἀνάταξιν εἴτε διὰ χειρισμῶν εἴτε τῇ χρήσει τομῶν.

Ὅπως λοιπὸν ἐπιτύχῃτε τὴν ἀνάταξιν διὰ χειρισμῶν, κατακλίνετε τὸν πάσχοντα ὑπτίον ἢ παραγγέλλετε αὐτῷ νὰ καθίσῃ ἐπὶ τὴν ἑδραν, συλλαμβάνετε δὲ μεταξύ λιγανοῦ καὶ μέτου δακτύλου ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν ὑμῶν τὸ πῆος τοῦ πάσχοντος μικρὸν ὀπισθεν τῆς παραφίμώσεως, ἐνῶ ταυτοχρόνως θέτετε τοὺς δύο ὑμῶν ἀντίχειρας κατὰ τὰ πλάγια τῆς βαλάνου καὶ πρόσθεν τοῦ αὐχένος

ρείας τῆς περισφίγγεως κατὰ τὸ δέριμα τῆς ἀκροποσθίας, εὐθὺς ὀπίσθεν τοῦ αὐχένος τῆς βαλάνου, ὅτε λυομένης οὕτω τῆς περισφίγγεως θὰ ἐπιτύχητε τὴν ἀνάταξιν.

Ἐν τέλει δὲ ὁ Legueu ἀναφέρει ὅτι ἠναγκάσθη νὰ ἐνεργήσῃ ἐπὶ παραφριμώσεως τὴν ἐπείγουσαν περιτομήν, τὸ μὲν πρὸς ἀνάταξιν τῆς παραφριμώσεως, τὸ δὲ πρὸς ῥιζικὴν ἴασιν τοῦ πάσχοντος καὶ ἀποφυγὴν ὑποτροπῶν. Πρὸς τοῦτο κυκλικῶς διὰ λεπτοῦ μαχαίριου καὶ ὀδοντωτῆς ἀνατομικῆς λαβίδος ἐνήργησε διὰ δύο παραλλήλων κυκλικῶν τομῶν ἐκτομήν τοῦ ἀπεργαζομένου τὴν παραφριμώσιν κρίκου ἐκ δέρματος καὶ βλεννογόνου τῆς ἀκροποσθίας, οὕτω δὲ τὸ μὲν ἐπέτυχε τὴν ἀνάταξιν τὸ δὲ συρράψας τὰ χεῖλη τῶν τομῶν πρὸς ἀλλήλα ἐνήργησε καὶ τὴν ῥιζικὴν θεραπείαν τῆς φριμώσεως.

Δὲν πρέπει δὲ ν' ἀγνοῇτε ὅτι παραφριμώσιν δυνατὸν ν' ἀπαντήσῃ καὶ ἐκ περιβολῆς μεταλλικοῦ κρίκου οἰουδήποτε ὀπίσθεν τοῦ αὐχένος τῆς βαλάνου, ὅστις μάλιστα κρύπτεται ὑπὸ τὸ ἐπερχόμενον οἶδημα τῆς βαλάνου καὶ τῆς ἀκροποσθίας, ὡς συνέβη μοι τοιαύτην περίπτωσιν νὰ παρατηρήσω εἰς τρόφιμον τοῦ ἐνταῦθα Δρομοκαϊτείου Φρενοκομείου· ἡ ἀφαίρεσις δὲ τοῦ μεταλλικοῦ τούτου κρίκου διὰ τομῆς δι' ὀστεοτόμου ψαλλίδος ἐπιβάλλεται ὑμῖν, καὶ ταύτην θὰ ἐνεργήσῃτε τάχιστα, ὅπως προλάβῃτε ἐπικειμένην γάγγραιναν τοῦ πέους.

Μ Α Θ Η Μ Α Λ Θ'

Κύριοι,

Ὁ λόγος ἡμῶν σήμερον ἔστω περὶ τῶν ἐγχειρητικῶν ἐκείνων μεθόδων, ἃς θὰ ἐνεργήσῃτε κατὰ τὸν προστάτην.

Ἀπόστημα τοῦ προστάτου.

Καὶ ἐν πρώτοις οὐχὶ σπανίως θὰ κληθῇτε ὅπως διανοίξῃτε ἀπόστημα τοῦ προστάτου. Πρὸς τοῦτο τρεῖς ὁδοὶ πρόκεινται ὑμῖν: ἡ ἀπὸ τῆς οὐρήθρας, ἡ ἀπὸ τοῦ ὀρθοῦ ἐντέρου καὶ ἡ ἀπὸ τοῦ περινέου.

Ἡ ἀπὸ τῆς οὐρήθρας σχάσις τῶν ὀξέων ἢ θερμῶν ἀποστημάτων τοῦ προστάτου ἐπέρχεται ὡς τὰ πολλὰ αὐτομάτως ἐν τῇ πρά-

Σχάσις διὰ τῆς οὐρήθρας.

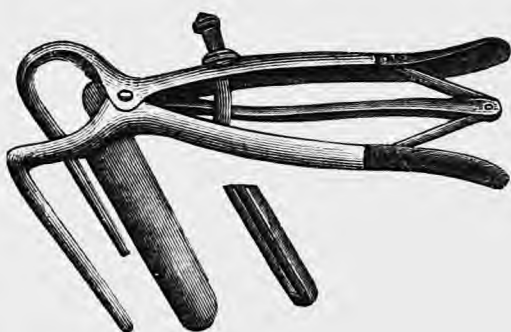
ξει. Εἰς ἄλλας δ' ὁμως περιστάσεις θὰ ἐπιτύχητε ταύτην διὰ τοῦ καθετηρισμοῦ ἀπὸ τῆς οὐρήθρας, ὃν θὰ ἐνεργήσητε συνυπαρχούσης ἐπισχέσεως τῶν οὐρων. Πρὸς τοῦτο κατακλίναντες ὑπτίον τὸν πάσχοντα καὶ ἀκολουθοῦντες εἰς τοὺς γνωστοὺς ὑμῖν κανόνας τοῦ καθετηρισμοῦ, θὰ εὐοδιάσητε εἴτε ὑπόσκληρον καθετῆρα μετὰ βραχέος ῥάμφους κεκαμμένου, ὃν γνωρίζετε (Τόμ. Α', εἰκ. 130), εἴτε μεταλλικὸν τοιοῦτον (Τόμ. Α', εἰκ. 132), κατὰ τὴν δίοδον δὲ τοῦ ῥάμφους αὐτοῦ διὰ τῆς προστατικῆς μοίρας τῆς οὐρήθρας θὰ παρατηρήσητε ὅτι ἐκρέει ἀπὸ τοῦ ὀπισθίου ἄκρου τῆς λαβῆς τοῦ καθετῆρος ἢ μεταξὺ τῶν τοιχωμάτων τούτου καὶ τῆς οὐρήθρας ἄφθονον πῦον· εἴτε δὲ αὐτομάτως εἴτε διὰ τοῦ καθετηρισμοῦ ἐπέλθῃ ἢ ἀπὸ τῆς οὐρήθρας σχάσις τοῦ ἀποστήματος, θὰ ἐξακολουθήσητε τὰς πλύσεις τῆς κύστεως καὶ οὐρήθρας καθ' ἐκάστην ἐνεργοῦντες ταυτοχρόνως καὶ τὴν μάλαξιν τοῦ προστάτου πρὸς κένωσιν τοῦ ἀποστήματος αὐτοῦ. Πρὸς τοῦτο διὰ λιπαρᾶς τινος οὐσίας θὰ περιχλείψητε τὸν δεξιὸν ὑμῶν λιχανὸν καὶ θὰ εὐοδιάσητε τοῦτον ἐν τῷ ὀρθῷ ἐντέρῳ τοῦ ὑπτίως κατακεκλιμένου πάσχοντος, οὗτινος τὰ σκέλη ἐλαφρῶς κεκαμμένα διατελοῦσιν ἐν ἀπαγωγῇ, θὰ φέρετε δὲ τοῦτον ἐπὶ τὴν ὀπισθίαν ἐξωτερικὴν ἐπιφάνειαν τοῦ προστάτου πιέζοντες αὐτὸν καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις, ὅπως ἐπιτύχητε οὕτω τὴν κένωσιν τοῦ ἐν αὐτῷ πύου ἐν τῇ οὐρήθρᾳ.

Σχάσις διὰ τοῦ
ὀρθοῦ ἐντέρου.

“Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὴν διὰ τοῦ ὀρθοῦ ἐντέρου σχάσιν αὐτοῦ, ταύτην θὰ ἐνεργήσητε, ὅταν τὸ ἀπόστημα προβάλῃ ἰδίως κατὰ τὸ ὀρθὸν ἔντερον, περὶ τούτου δὲ θὰ πεισθῇτε διὰ τῆς δακτυλικῆς ἀπὸ τοῦ ὀρθοῦ ἐντέρου ἐξετάσεως, ἣν θὰ ἐνεργήσητε.

Πρὸς τοῦτο θὰ χορηγήσητε καθαρτικὸν εἰς τὸν πάσχοντα τὴν προτεραίαν τῆς ἐγχειρήσεως, μικρὸν δὲ πρὸ ταύτης θὰ παραγγείλητε ἀντισηπτικὰς πλύσεις τοῦ ὀρθοῦ ἐντέρου διὰ καταιονητηρίου συσκευῆς, καὶ θὰ ἀναίσθητήσητε αὐτὸν διὰ χλωροφορμίου. Μετὰ ταῦτα δὲ θὰ τοποθετήσητε τοῦτον πρὸς τὰ πλάγια δεξιὰ αὐτοῦ, ἐκτείνοντες τὸ δεξιὸν αὐτοῦ κάτω κῶλον καὶ κάμπτοντες τὸ ἀριστερόν, ἐνῷ βοηθὸς ὑπεγείρει τὸν ἀριστερόν τοῦ πάσχοντος γλουτόν· φέρετε δὲ τὸν οὕτως εὐρισκόμενον πάσχοντα εἰς τὸ χεῖλος τῆς ἐγχειρητικῆς τραπέζης ἢ κλίνης, ἐν δωματίῳ φωτεινῷ, ὅπως ἐμπι-

πτη φῶς ἱκανὸν κατὰ τὸ ἐγχειρητέον πεδῖον. Τούτων δὲ γενομένων περιαλείφετε διὰ λιπαρᾶς τινος οὐσίας τὴν ἐξωτερικὴν ἐπιφάνειαν τῶν σκελῶν τοῦ δισκελοῦς ἐδροδιαστολέως τοῦ Trelat (εἰκ. 97, Τόμ. Α') ἢ τοῦ τρισκελοῦς τοιοῦτου τοῦ Nicaise (εἰκ. 82), εὐοδιάζετε δὲ ταῦτα ἐν τῷ ὀρθῷ ἐντέρω ὅσον δύνασθε ὑψηλότερον ἐν αὐτῷ, καὶ διανοίγετε ταῦτα τῇ καταλλήλῳ πιέσει τῆς χειρολαβῆς τοῦ ἐργαλείου, ὅτε διὰ καταλλήλου προσπτώσεως τοῦ φωτὸς διακρίνετε τὸ ἐξέχον μέρος τοῦ ἀποστήματος. Τότε ἐπαναλαμβάνετε τὰς πλύσεις τοῦ ὀρθοῦ ἐντέρου ἐκ νέου δι' ἀντισηπτικῆς

Εἰκ. 82.

Τρισκελὴς ἐδροδιαστολεὺς τοῦ Nicaise.

τινος διαλύσεως (βορικοῦ ὀξέος), ἀποσπογγίζετε καὶ καθαρίζετε καλῶς αὐτὸ καὶ ἐξετάζετε διὰ τοῦ δεξιοῦ ὑμῶν λιχανοῦ, ὃν εὐοδιάζετε ἐν τῷ ὀρθῷ, (ἐνῷ διὰ τῆς ἀριστερᾶς ὑμῶν χειρὸς κατέχετε τὴν χειρολαβὴν τοῦ ἐργαλείου), τὸ ἐξέχον καὶ προπίπτον μέρος τοῦ ἀποστήματος, μήπως ἀντιληφθῇτε ἀρτηριακῶν σφύξεων (ἀποβλαστήματα τῆς μέσης αἰμορροϊδικῆς ἀρτηρίας) κατ' αὐτό· ἐὰν δ' αἰσθανθῇτε τοιαύτας, ἀποφεύγετε τὴν τρώσιν αὐτῶν διευθύνοντες τὴν αἰχμὴν τοῦ μαχαίριου ὑμῶν εἰς ἀπόστασιν τινα ἀπ' αὐτῶν, ὅτε βυθίζοντες ταύτην εἰς ἱκανὸν βάθος ἐνεργεῖτε τὴν σχάσιν τοῦ ἀποστήματος ἐπιμήκως εἰς ἑκτασιν 2 καὶ 3 ἐκ.μ. Εἰς τὴν σχάσιν ταύτην

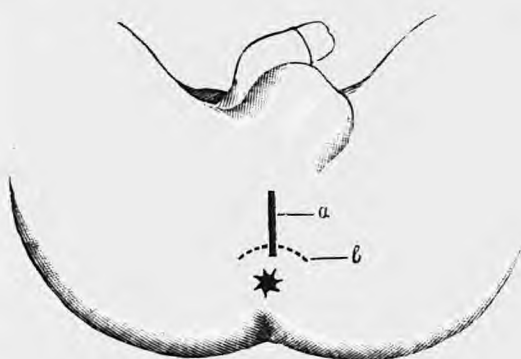
ἐπακολουθεῖ ἀθρόα ἐξόδος τοῦ πύου, τότε δὲ διακρατοῦντες πάντοτε τὸν ἐδροδιαστολέα ἀνεωγμένον εὐοδιάζετε τὸ ὑάλινον ῥύγχος καταιονητηρίου συσκευῆς ἐν αὐτῇ τῇ κοιλότητι τοῦ ἀποστήματος διὰ τῆς γενομένης σχάσεως ἀπὸ τοῦ ὀρθοῦ ἐντέρου, ἐνεργεῖτε ἐπιμεμελημένην ἀντισηπτικὴν πλυσιν αὐτοῦ καὶ μετὰ ταῦτα τὸν ἐπιπωματισμὸν τούτου διὰ τεμαχίων γάζης ἀντισηπτικῆς (ιωδοφορμούχου ἢ σαλολούχου), ὅτε ἀφαιρεῖτε τὸν ἐδροδιαστολέα. Κατὰ τὴν ἀποθεραπείαν δὲ ἐνεργεῖτε τὴν πλυσιν τῆς κοιλότητος τοῦ ἀποστήματος κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καθ' ἑκάστην μέχρι τελείας ἐπουλώσεως αὐτοῦ.

Σχάσις διὰ
τοῦ περινέου.

Τρίτη ἐν τῇ αὐτῇ ὁδῷ, ἥτις δύναται ν' ἀποκληθῇ τῆς ἐκλογῆς, εἶνε, Κύριοι, ἡ ἀπὸ τοῦ περινέου σχάσις τοῦ ὀξέος ἀποστήματος τοῦ προστάτου.

Πρὸς τοῦτο θὰ τοποθετήσητε τὸν πᾶσχοντα εἰς τὴν θέσιν τῶν ἐπὶ τοῦ περινέου ἐγχειρήσεων, ἣν περιέγραψα ὑμῖν εἰς τὰ περὶ τῆς ἐξωτερικῆς οὐρηροτομίας (σελ. 123), ἀφοῦ δὲ χλωροφορμίσητε αὐτόν, θὰ λάβητε θέσιν ἀπέναντι τοῦ περινέου τοῦ πᾶσχοντος καὶ διὰ τοῦ μαχαίριου θὰ ἐνεργήσητε τομὴν ἡμικυκλικὴν κατὰ τὴν προσθίαν ἡμιπεριφέρειαν τοῦ δακτυλίου καὶ εἰς ἀπόστασιν 10-15 χ.μ. ἀπ' αὐτοῦ, ἥς τὸ κυρτὸν θ' ἀντιστοιχῇ πρὸς τᾶνω, τὸ δὲ κοῖλον πρὸς τὰ κάτω (εἰκ. 93). Τούτου δὲ γενομένου εὐοδιάζετε ἐν τῷ ὀρθῷ ἐντέρῳ τοῦ πᾶσχοντος (ὅπερ προηγουμένως ἀπεπλύνετε δι' ἀντισηπτικῶν διακλύσεων) τὸν ἀριστερόν ὑμῶν λιχανὸν (περιβεβλημένον ὑπὸ λεπτοτάτης περιχειρίδος ἀδιαχωρήτου), ὃν ἐλαφρῶς κάμπτετε κατὰ τὸ πρόσθιον ἢ ἀνώτερον τοίχωμα τοῦ ὀρθοῦ ἐντέρου, ὁδηγόν δ' ἔχοντες τοῦτον, ἐνῷ βοηθὸς ὑψοῖ δι' ὀδοντωτοῦ ἀγκίστρου τὸ ἀνώτερον χεῖλος τῆς τομῆς, ὑμεῖς τέμνετε τὰς προσθίας ἵνας τοῦ ἐξωτερικοῦ σφιγκτήρος τοῦ δακτυλίου κατὰ τὴν φορὰν τῆς τομῆς τοῦ δέρματος ἣν ἐνηργήσατε ἡμικυκλικῶς, χωρεῖτε κατὰ βάθος τέμνοντες τὴν ἐπιπολῆς περιτονίαν τοῦ περινέου καὶ φθάνετε εἰς τὸ ὀπίσθιον χεῖλος τοῦ ἐγκαρσίου τοῦ περινέου μὴδὲ ἐνεργεῖτε τότε διὰ τοῦ δεξιοῦ ὑμῶν λιχανοῦ, ὃν εὐοδιάζετε εἰς τὸ βάθος τοῦ τραύματος, τὴν ἀποκόλλησιν τοῦ ὀπισθεν εὐρισκομένου προσθίου τοιχώματος τοῦ ὀρθοῦ ἐντέρου ὁδηγούμενοι πρὸς τοῦτο καὶ

ὑπὸ τοῦ ἐν τῷ ὀρθῷ εὐρισκομένου ἀριστεροῦ ὕμῶν λιχανοῦ καὶ ἀποφεύγοντες τὴν τρωσιν τοῦ πρὸς τὰ πρόσω εὐρισκομένου βολβοῦ τῆς οὐρήθρας. Ἐνῷ δὲ βοηθὸς διατείνει τὸ πρόσθιον μέρος τοῦ ὅλου τραύματος δι' ἀμβλῆος διαστολέως, εἰς τὸ βάθος τοῦ τραύματος ἀποκαλύπτετε τὴν ὀπισθίαν ἐπιφάνειαν τοῦ προστάτου, φθάνετε εἰς τὴν πυῶδη συλλογὴν, ἣν διανοίγετε διὰ τοῦ ῥάμφους σιδηρᾶς ἀντακωτῆς μήλης ἢ διὰ τῆς αἰχμῆς τοῦ μαχαίριου ἢ ἐν τέλει καὶ δι' αὐτοῦ τοῦ δεξιοῦ ὕμῶν λιχανοῦ, ὃν εἰσάγετε μετὰ τὴν σχάσιν

Εἰκ. 83.

α. Τομή ἐξωτερικῆς οὐρηθροτομίας.— β. Τομή ἡμικυκλικὴ πρὸς διάνοξιν τοῦ ἀποστήματος τοῦ προστάτου διὰ τοῦ περιέου.

ἐν αὐτῇ τῇ κοιλότητι τοῦ ἀποστήματος, διαρρηγνύετε τὰ διάφορα διαφράγματα τὰ ὅποια δυνατόν ν' ἀπαντήσητε ἐν αὐτῷ, ἐπικονωνοῦντες οὕτως ἀλλήλῃς τὰς διαφόρους πυῶδεις συλλογὰς, ἐὰν τοιαῦται ὑπάρχωσι, καὶ ἐνεργεῖτε ἀμέσως ἄρθρονον ἀντισηπτικὴν πλύσιν ἀπὸ τῆς σχάσεως τῆς ὅλης κοιλότητος. Καὶ ἐὰν μὲν ἡ κοιλότης αἰμορραγῇ, μετὰ τὴν ἀντισηπτικὴν πλύσιν ἐνεργεῖτε τὸν ἐπιπωματισμὸν ταύτης διὰ γάζης ἀντισηπτικῆς, ἄλλως ἐνεργεῖτε τὴν διασωλήνωσιν αὐτῆς διὰ δύο παροχευτικῶν ἐλαστικῶν θυρίδων σωλήνων τοῦ Chassaignac, οὓς γνωρίζετε, φέροντες τὸ

ἐπίσθιον ἄκρον αὐτῶν εἰς τὸν πυθμένα τῆς κοιλότητος, στήριζοντες δ' αὐτοὺς καταλλήλως ἐπιθέτετε ἄνωθεν κατὰ τὸν περινεὸν ἀντιστηπτικὸν ἐπίδεσμον, τὸ δὲ σύνολον διακράτεῖτε διὰ ταυσειδοῦς τοῦ περινεοῦ ἐπιδέσμου.

Διὰ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ τοῦ περινεοῦ θὰ διανοίξετε καὶ τὰ φυματιώδη ἀποστήματα τοῦ προστάτου, ἐνεργοῦντες καὶ τὴν δι' ἐπάκμων κοχλιαρίων τοῦ Volkman, τὰ ὅποια γνωρίζετε (Τόμ. Α', εἰκ. 136), ἀπόξεσιν αὐτῶν καὶ εὐθὺς μετὰ ταῦτα τὸν ἐπιπωματισμὸν αὐτῶν διὰ γάζης ἰωδοφορμούχου. Ἀλλὰ καὶ τὴν μερικὴν ἢ ὀλικὴν προστατεκτομίαν δύνασθε νὰ ἐνεργήσητε ἐπὶ φυματιώσεως τοῦ προστάτου, περὶ τούτων δ' ὁμῶς εἰδικώτερον θὰ πραγματευθῶ βραδύτερον.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὰς σκληρυντικὰς μεθόδους, τὰς ἐπιτελουμένας δι' ἐνέσεων ἐν τῷ παρεγχύματι τοῦ προστάτου διαλύσεως χλωριούχου ψευδαργύρου, διὰ τῆς σύριγγος τοῦ Pravaz εἴτε ἀπὸ τοῦ ὀρθοῦ ἐντέρου, εἴτε ἀπὸ τοῦ περινεοῦ μετὰ προηγουμένην ἐξωτερικὴν οὐρηθροτομίαν κατὰ τὴν ὑμενώδη μοῖραν τῆς οὐρήθρας, εἴτε ἀπὸ τῆς οὐροδόχου κύστεως μετὰ προηγουμένην ὑπερθρικὴν κυστιοτομίαν πρὸς ἴασιν τῆς φυματιώσεως τοῦ προστάτου, περὶ αὐτῶν οὐδόλως θὰ διαλάβω, διότι εἶνε μᾶλλον παρηγορικὰ μέθοδοι, σπάνια δὲ ἐδημοσιεύθησαν αἱ περιπτώσεις ῥιζικῶν ἰάσεων.

Λίθοι
τοῦ προστάτου.

Ἐν τῷ παρεγχύματι τοῦ προστάτου θ' ἀπαντήσητε ἐν τῇ πράξει ἐνίοτε λίθους· πρὸς ἐξαίρεσιν δὲ τῶν τοιούτων λίθων—καὶ οὐχὶ τῶν κατὰ τὴν προστατικὴν μοῖραν τῆς οὐρήθρας ἐπεχομένων ἐνίοτε οὐρολίθων—θὰ ἐγχειρήσητε ἀπὸ τοῦ περινεοῦ. Πρὸς τοῦτο διάφοροι ἐγχειρητικὰ μέθοδοι προτάθησαν, ἡ προτιμότερα δ' ὁμῶς πασῶν εἶνε αὐτὴ ἐκείνη, ἣν περιέγραψα ὑμῖν ἄνωτέρω πρὸς σχάσιν τῶν ἀποστημάτων τοῦ προστάτου ἀπὸ τοῦ περινεοῦ. Ἐχετε λοιπὸν ἀνάγκην μαχαιρίου—λαβίδων αἰμοστατικῶν—διαστολέων ὀδοντωτῶν καὶ ἀμβλέων—καθετῆρος μεταλλικοῦ—καὶ λιθολαβίδων μικρῶν εὐθειῶν καὶ κυρτῶν (Τόμ. Α', εἰκ. 74-75) ἢ πολυπαγρῶν (Τόμ. Α', εἰκ. 68), αἵτινες ἐπιτυχῶς δύνανται ν' ἀναπληρώσωσι τὰς λιθολαβίδας ἢ λιθουλκούς, ἀφοῦ δὲ τοποθετήσητε τὸν πᾶσχοντα ὡς εἰς τὰς ἐπὶ τοῦ περινεοῦ ἐν γένει ἐγχειρήσεις καὶ χλωροφορμίσητε αὐτόν, θὰ ἐνεργήσητε τὴν αὐτὴν ἡμικύκλιον τομὴν ὡς ἐπὶ σχά-

σεως ἀποστήματος τοῦ προστάτου ἀπὸ τοῦ περινέου, θὰ διαίρεσητε τὰ κάτω στρώματα τοῦ περινέου κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, καὶ ὅταν φθάσητε εἰς τὸν προστάτην καὶ ἀντιληφθῇτε διὰ τοῦ δακτύλου ὑμῶν ὃν εὐοδιάζετε εἰς τὸ βάθος τοῦ τραύματος τὸν λίθον, ἐνεργεῖτε τομὴν τοῦ προστάτου ἀναλόγως τῆς θέσεως τοῦ λίθου καὶ εἶτα διὰ λιθολαβίδος ἢ λιθουλκοῦ ἢ πολυπάγρας, ἣν εὐοδιάζετε διὰ τοῦ τραύματος τοῦ περινέου ἐν τῷ προστάτῃ, συλλαμβάνετε τὸν λίθον καὶ ἀφαιρεῖτε αὐτόν· εὐθὺς δ' ἀμέσως εὐοδιάζετε τὸν ἀριστερόν ὑμῶν λιχανὸν ἐν τῇ κοιλότητι τοῦ προστάτου, ἐρευνῶντες οὕτω μὴ καὶ ἕτερος λίθος πάρεστιν ἢ λιθώδη συγκρίματα, ὅτε ἀποξέετε ταῦτα δι' ἐπάκμου κοχλιαρίου εὐοδιάζοντες καὶ τοῦτο ἀπὸ τοῦ τραύματος τοῦ περινέου. Ἐντέλει δ' ἐρευνᾷτε διὰ τῆς δακτυλικῆς ἐξετάσεως μὴ καὶ ἀλλαχοῦ τοῦ προστάτου εἶνε ἐγκεκυστωμένοι λίθοι, οὓς ἀφαιρεῖτε κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον διὰ νέων τομῶν ἢ ἐπεκτάσεως τῆς πρώτης κατὰ τὸν προστάτην ἐνεργηθείσης.

Ἄλλαι ἐγχειρήσεις, ἅς θὰ ἐνεργήσητε, Κύριοι, κατὰ τὸν προστάτην, εἶνε αἱ πρὸς θεραπείαν τῆς υπερτροφίας αὐτοῦ, ἣν συχνότατα θ' ἀπαντήσητε ἐν τῇ πράξει.

Ὑπερτροφία
τοῦ προστάτου.

Καὶ ναὶ μὲν εἰς τὰς πλείστας τῶν περιπτώσεων ἐνεργεῖτε συμπτωματικῶς κατ' αὐτῆς διὰ τοῦ βαθμιαίου ἐκκνωτικοῦ καθετηρισμοῦ τῆς οὐροδόχου κύστεως ὑπὸ αὐστηρὰν ἀντισηψίαν, ὡς εἰς τὰ περὶ ἐκκνωτικοῦ καθετηρισμοῦ περιέγραψα ὑμῖν ἢ καὶ διὰ τῆς οὐροθεραπείας δυνατὸν νὰ ἐπιτύχητε ἐλάττωσιν τοῦ ὅγκου τοῦ προστάτου εἰς τινὰς περιστάσεις, ὡς ἐσημείωσαν τοιαύτας ὁ Bazy, ὁ Englisch καὶ ὁ Oraison, χρηγοῦντες ἐσωτερικῶς εἴτε ὕδατῶδες εἴτε γλυκερινοῦχον ἐκχύλισμα προστάτου ζώων, εἴτε κόνιν ἀπεξηραμμένην αὐτοῦ εἰς καταπότια, ἀλλ' ὅμως ὑπάρχουσι καὶ περιστατικά, κατὰ τὰ ὁποῖα θ' ἀναγκασθῇτε νὰ ἐπεμβῇτε ἐγχειρητικῶς.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τριῶν εἰδῶν ἐγχειρητικῆς ἐπεμβάσεως δύνασθε νὰ ἐνεργήσητε, ἀναλόγως τοῦ ἐκάστοτε προκειμένου ὑμῖν περιστατικοῦ.

Εἴτε δῆλα δὴ θὰ ἐνεργήσητε ἀμέσως ἐπ' αὐτοῦ τοῦ προστάτου, εἴτε ἐμμέσως ἐπ' αὐτοῦ δι' ἐγχειρήσεων ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν γεν-

νητικῶν ὀργάνων, εἴτε ἐν τέλει θὰ ἐνεργήσητε παρηγορικῶς δρώντες ἐπ' αὐτῆς τῆς οὐροδόχου κύστεως.

Πρὶν ἢ δ' ὁμῶς καταφύγητε εἰς οἵανδήποτε ἐγχειρητικὴν ἐπέμβα-
σιν, δύνασθε νὰ μεταχειρισθῆτε εἰς τινὰς περιστάσεις τὴν μάλαξιν
(massage) τοῦ προστάτου ἀπὸ τοῦ ὀρθοῦ ἐντέρου ὡς ἐξῆς. Ἀφοῦ
τοποθετήσητε ὑπτίον τὸν πάσχοντα μετὰ σκελῶν αὐτοῦ ἐν ἐλαφροῦ
ἀπαγωγῇ καὶ κάμψει, λαμβάνετε θέσιν πρὸς τὰ δεξιὰ πλάγια αὐτοῦ,
περιελίψαντες δὲ διὰ λιπαρᾶς τινος οὐσίας τὸν δεξιὸν ὕμῶν λιχα-
νὸν εἰσάγετε τοῦτον ἐν τῷ ὀρθῷ ἐντέρῳ καὶ φέρετε ὑψηλὰ ἐπὶ τὴν
ὅλην ὀπισθίαν ἐπιφάνειαν τοῦ προστάτου μαλάσσοντες τοῦτον ἐκ
τῆς περιφερείας πρὸς τὸ κέντρον ἐπὶ τινὰ λεπτὰ τῆς ὥρας· δύνασθε
μάλιστα νὰ περιβάλητε τὸν δάκτυλον διὰ λεπτοτάτης ἀδιαχωρήτου
δακτυλοχειριδός. Μετὰ τὴν μάλαξιν παραγγέλλετε εἰς τὸν πάσχοντα
νὰ οὐρήσῃ, ἐνεργεῖτε δ' εὐθὺς ἀμέσως πλὺσιν τῆς οὐρήθρας καὶ
τῆς οὐροδόχου κύστεως δι' ἀντισηπτικῆς τινος διαλύσεως ἄνευ
καθετήρος, ἐγκαταλείποντες μέρος τοῦ ὕγρου ἐν τῇ κύστει, ὅτε
ἐπαναλαμβάνετε ἐπὶ τινὰ λεπτὰ τὴν μάλαξιν καὶ μετὰ ταῦτα
παραγγέλλετε εἰς τὸν πάσχοντα νὰ οὐρήσῃ πρὸς κένωσιν τοῦ περιε-
χομένου ἀντισηπτικοῦ ὕγρου τῆς κύστεως. Τὸν τοιοῦτον τρόπον
τῆς μαλάξεως δύνασθε νὰ ἐνεργήτε καθ' ἐκάστην ἐφάπαξ, ἐκτὸς
ἐὰν ἐπέλθῃ τοπικὴ τις ἀντίδρασις, ὅτε ἐνεργεῖτε ταύτην κατὰ
διήμερον ἢ καὶ παύετε ταύτην.

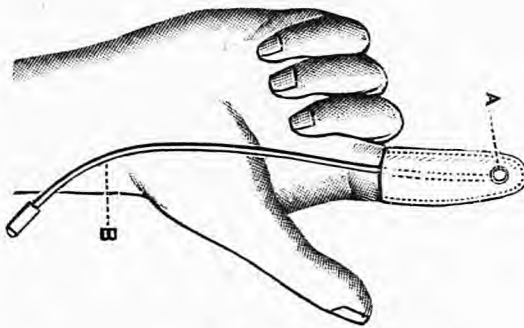
Ἀντὶ δὲ τῆς ἀπλῆς δακτυλικῆς τοιαύτης μαλάξεως δύνασθε νὰ
μεταχειρισθῆτε τὴν ἡλεκτρομαλαξίαν, διὰ τῆς ὁποίας, καθ' ἃ ἀνε-
κοίνωσεν ὁ Hogge (ἐκ Liège) ¹ εἰς τὸ ἐν Παρισίοις τῷ 1900
συνελθόν Γαλλικὸν συνέδριον τῆς οὐρολογίας, δυνατόν νὰ ἐπιτύ-
χητε εὐάρεστα ἀποτελέσματα, κατὰ τὴν ἀρχὴν μάλιστα τῆς ἐγκα-
ταστάσεως τῆς νόσου.

Πρὸς τοῦτο θὰ μεταχειρισθῆτε τὸ συνεχὲς ἡλεκτρικὸν ρεῦμα καὶ
εἰς τὸν δεξιὸν ὕμῶν λιχανὸν ἐπὶ εἰδικῆς περιχειριδός ἐξ ἐλαστικοῦ
κόμμεος θὰ προσαρμόσητε τὸν ἀρνητικὸν πόλον (εἰκ. 84), ὃν θὰ
εὐοδιάσητε ἐν τῷ ὀρθῷ ἐντέρῳ, μετὰ προηγουμένης ἀντισηπτικᾶς

¹ Hogge. Assoc. franç. d'Urologie. Paris 1900 σελ. 278.

διακλύσεις αὐτοῦ, τοῦ ὑπτίως κατακεκλιμένου πάσχοντος καὶ θὰ φέρετε ἐπὶ τὴν ὀπισθίαν ἐπιφάνειαν τοῦ προστάτου πιέζοντες ἐπ' αὐτόν, τὸν δὲ θετικὸν θὰ εὐοδιάσητε δι' εἰδικοῦ ἀπομονωτικοῦ ἐσκληρωσμένου καθετῆρος (εἰκ. 61) διὰ τῆς οὐρήθρας ἐν τῇ προστατικῇ μοίρᾳ αὐτῆς, ἣ θὰ τοποθετήσητε ἐπὶ τοῦ περινέου. Τὴν τοιαύτην ἡλεκτρομαλαξίαν δύνασθε νὰ ἐνεργῇτε ἐν ἀρχῇ μὲν καθ' ἐκάστην ἐπὶ 5'—10', βραδύτερον δὲ κατὰ τριήμερον ἢ καὶ ἀραιότερον.

Ὁ ἱατρὸς Debedat¹ συνιστᾷ τὴν ἡλεκτρολύσιν ἀπὸ τοῦ

Εἰκ. 84.

Μέθοδος τοῦ Hogge δι' ἡλεκτρομαλαξίαν τοῦ προστάτου.

ἀπευθυσμένου πρὸς θεραπείαν τῆς ὑπερτροφίας τοῦ προστάτου διὰ πολυπλόκου μηχανήματος, οὗτινος τὴν περιγραφὴν καὶ ἐφαρμογὴν ἀπὸ σκοποῦ παραλείπω ἀναμένων δημοσίευσιν περισσοτέρων παρατηρήσεων, ὅπως κρίνω περὶ τῆς ἀξίας τῆς μεθόδου ταύτης. Ἀναφέρει δὲ ὅτι ὁ A. Tripier τῷ 1859 ἐδημοσίευσεν ἐν Γαλλίᾳ πολλὰς περιπτώσεις ἰσσεως ὑπερτροφίας τοῦ προστάτου διὰ τοῦ φαραδισμού.

Καὶ νῦν ὁ λόγος ἡμῶν ἔστω περὶ τῶν ἀμέσων ἐπὶ τοῦ προστάτου ἐγχειρήσεων καὶ δὴ περὶ τῆς προστατοτομίας. Προστατοτομία.

¹ Revue internationale d'Électrothérapie, Janv. 1901.

Προστατοτομία
διὰ τῆς
οὐρήθρας.

Τὴν προστατομίαν θὰ ἐνεργήσητε εἴτε διὰ τῶν φυσικῶν ὁδῶν — τῆς οὐρήθρας δὴλα δὴ — εἴτε διὰ τοῦ περινέου, εἴτε διὰ τῆς ὑπερηβικῆς ὁδοῦ.

Ἡ διὰ τῆς οὐρήθρας ἐνεργουμένη τοιαύτη διὰ τοῦ ἐργαλείου τοῦ Mercier ἔχει ἱστορικὴν πλέον ἀξίαν καὶ διὰ τοῦτο οὐδεὶς περὶ αὐτῆς λόγος· ἡ μᾶλλον δ' ἐν χρήσει τό γε νῦν ἔχον μέθοδος ἀπὸ τῆς οὐρήθρας εἶνε ἡ γαλθανοκαυστικὴ προστατοτομία τοῦ Bottini (ἐκ Pavie).

Ἡ μέθοδος αὕτη τοῦ Bottini συνίσταται εἰς τὴν μερικὴν καταστροφὴν τοῦ μέσου λοβοῦ ἢ τῶν δύο πλαγίων τοῦ προστάτου τῇ χρήσει ἐιδικοῦ γαλθανοκαυστικοῦ τομέως εἰσαγομένου ἀπὸ τῆς οὐρήθρας κατὰ τὸν προστάτην. Ὁ γαλθανοκαυστικὸς οὗτος τομεὺς

Εἰκ. 85.

Ἐργαλεῖον τοῦ Bottini διὰ γαλθανοκαυστικὴν προστατοτομίαν.

προσμοιάζει πρὸς μικρὸν λιθοτρίπτην παιδικὸν (εἰκ. 85), συνίσταται δ' ἐξ ἄρρενος καὶ θήλεος βραχίονος στελεοῦ καὶ χειρολαβῆς. Καὶ τὸ μὲν ῥάμφος τοῦ ἄρρενος βραχίονος (εἰκ. 85, A) παριστᾷ τὸν τομέα ὅστις ἀπομακρύνεται τοῦ θήλεος εἰς ὠρισμένην ἔκτασιν, ὡς δεικνύει· ἡ ἐν τῇ χειρολαβῇ εὐρίσκομένη βεβαθμολογημένη κλίμαξ (εἰκ. 85, E)· ὁ δὲ θήλυς βραχίων (εἰκ. 85, B) εἶνε κοῖλος, διέρχεται δὲ δι' αὐτοῦ διὰ καταϊονήσεως ὕδωρ ἐν διπλῷ ρεύματι πρὸς ἀπόψυξιν αὐτοῦ διὰ τῶν στομιῶν (εἰκ. 85, Δ), ἅτινα εὗρηνται παρὰ τὴν χειρολαβὴν (εἰκ. 85, Γ). Ἡ δὲ χειρολαβὴ τίθεται ἐν συναφείᾳ μετὰ τῆς γαλθανοκαυστικῆς συσκευῆς διὰ τῶν ρευματοφόρων ἀγωγῶν. Παρασκευάσαντες δὲ τὸ ἐργαλεῖον κατακλινέτε τὸν πάσχοντα ὑπτίον καὶ ἐνεργεῖτε πρῶτον μὲν τὴν κένωσιν τῆς οὐροδόχου αὐτοῦ κύστεως, εἶτα δὲ τὴν ἐν αὐτῇ ἐγγυσιν διαλύσεως ὑδροχλω-

ρικῆς κοκαίνης 1 ἢ 2 0/0, ἣν καταλείπετε 5' τῆς ὥρας κενοῦντες εἴτα ταύτην. Τούτων δὲ γενομένων, χωρεῖτε εἰς τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ ἐργαλείου ἐν τῇ οὐροδόχῳ κύστει, ἀκολουθοῦντες εἰς τοὺς γνωστούς ὑμῖν κανόνας τοῦ καθετηρισμοῦ. Ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν τελευταίαν στιγμὴν πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ ἐργαλείου δεόν νὰ ἔχητε ἐν νῷ, ὅτι ἐκ νέου θὰ ἐξετάζητε τοῦτο ὅπως βεβαιωθῇτε περὶ τῆς κανονικῆς αὐτοῦ λειτουργίας, καὶ ἰδίως περὶ τῆς κανονικῆς εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς τοῦ ρεύματος τοῦ ὕδατος, ὡς καὶ περὶ τῆς ἐντάσεως τοῦ ἡλεκτρικοῦ ρεύματος. τὸ ὁποῖον θὰ μεταχειρισθῇτε ὅπως ἐρυθροπυρακτώσῃτε τὸν τομέα τοῦ ἐργαλείου.

Εἰσαγαγόντες λοιπὸν τὸ ἐργαλεῖον ἐν τῇ κύστει στρέφετε τὸ ῥάμφος αὐτοῦ πρὸς τὰ κάτω καὶ φέρετε αὐτὸ εἰς ἄμεσον ἐπαφὴν μετὰ τοῦ προστάτου, τότε δὲ ἄρχεσθε τῆς καταιονήσεως τοῦ ψυχροῦ ὕδατος διὰ τοῦ ἐν τῇ χειρολαβῇ τοῦ ἐργαλείου ἐπὶ τούτῳ στομίου, ὅταν δὲ παρατηρήσῃτε ὅτι ἡ ἐξοδὸς αὐτοῦ διὰ τοῦ ἐτέρου στομίου (εἰκ. 85, Δ) τῆς χειρολαβῆς εἶνε κανονικὴ, διοχετεύετε τὸ ρεῦμα τῆς γαλβανοκαυστικῆς συσκευῆς διὰ τῆς συγκυκλιώσεως τῶν ρευματοφόρων ἀγωγῶν εἰς τὴν χειρολαβὴν τοῦ ἐργαλείου πρὸς βαθμιαίαν ἐρυθροπυρακτώσιν τοῦ τομέως. ἀνυψοῦντες καθ' ἕκαστον 10^{ον} δευτερόλεπτον τὴν θερμοκρασίαν τοῦ τομέως διὰ καταλλήλου στροφῆς τῆς γαλβανοκαυστικῆς συσκευῆς κατὰ 1/10, φθάνοντες ἐν τέλει εἰς τὸ ὕψος τῆς ἐντάσεως τῆς θερμότητος, ὅπερ πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ ἐργαλείου εἶχετε καθορίσει διὰ τῆς γαλβανοκαυστικῆς. Καταλλήλως δὲ χειριζόμενοι τὴν χειρολαβὴν τοῦ ἐργαλείου διανοίγετε ταυτοχρόνως τὸ ῥάμφος τοῦ ἐργαλείου, ἀπομακρύνοντες τὸν ἄρρενα ἀπὸ τοῦ θήλεος βραχίονος καὶ ἐνεργεῖτε οὕτω τομὴν ἐπὶ τοῦ μέσου λοβοῦ τοῦ προστάτου ἐκτάσεως 2 1/2 — 3 ε. μ. ὁδηγούμενοι πρὸς τοῦτο ὑπὸ τῆς ἐν τῇ χειρολαβῇ βεβαθμολογημένης κλίμακος (εἰκ. 85, Ε). Τούτου δὲ γενομένου συμπλησιάζετε τὸ ἄρρεν καὶ θῆλυ σκέλος τοῦ ῥάμφους τοῦ ἐργαλείου διὰ καταλλήλου χειρισμοῦ τῆς χειρολαβῆς αὐτοῦ καὶ φέρετε οὕτως ἐν συγκλίσει τὸ ῥάμφος αὐτοῦ πρὸς ἐκάτερον τῶν πλαγίων αὐτοῦ λοβῶν ἀλληλοδιαδόχως ἐνεργοῦντες κατ' αὐτοὺς κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον τομὴν 2 1/2 ε. μ. Ὑπάρχουσι δ' ἄλλοι, οἵτινες καὶ πρὸς τὸ ἀνώτερον μέρος τοῦ τρα-

χήλου τῆς οὐροδόχου κύστεως ἐνεργοῦσι κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον τομὴν τῆς αὐτῆς ἐκτάσεως, ὅτε συγκλίνοντες ἐν τέλει τὰ σκέλη τοῦ ῥάμφους διὰ προσαγωγῆς τοῦ ἄρρενος πρὸς τὸν θῆλυον βραχίονα, ἀφαιρεῖτε ἡρέμα τὸ ἐργαλεῖον, ὅπως μὴ ἀποσπάσῃτε τὰς σχηματισθείσας ἐσχάρας κατὰ τὸ ὕψος τῶν τομῶν· ἐκάστη δὲ τομὴ δέον νὰ διαρκῇ 1' ἢ 2' τῆς ὥρας. Μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ἐργαλείου δέον νὰ ἐνεργῇτε τὴν κένωσιν τῆς οὐροδόχου κύστεως τετράκις τὸ ἡμερονύκτιον εἰς ὠρισμένα χρονικὰ διαστήματα διὰ καθετῆρος τοῦ Nelaton ἢ ὑποσκληρίου τοιούτου τῶν προστατικών, ἕως ἂν δυνηθῇ ὁ πάσχων νὰ οὐρῇ αὐτομάτως.

Ἰπάρχουσι τινες, ὡς ὁ Freudenberg, οἵτινες συμβουλεύουσι τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ ἀριστεροῦ λιχανοῦ τοῦ χειρουργοῦ ἐν τῷ ὀρθῷ ἐντέρω τοῦ πάσχοντος, ὅπως ἀκριθέστερον ἐφαρμοσθῇ τὸ ῥάμφος τοῦ ἐργαλείου ἐπὶ τοῦ προστάτου· ὁ αὐτὸς δὲ Freudenberg συμβουλεύει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐγχειρήσεως διὰ πληρώσεως τῆς οὐροδόχου κύστεως διὰ διαλύσεως βορικοῦ ὀξέος καὶ πυρακτώσεως τοῦ ἐργαλείου μέχρι λευκοῦ, ἕτεροι δὲ ὡς ὁ Bransford Lewis συμβουλεύουσι τὴν πλήρωσιν αὐτῆς δι' ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος, καὶ ἕτεροι ὡς ὁ Guiteras καὶ Brunce Clarke μεταχειρίζονται τὴν γενικήν ἀναισθησίαν τοῦ πάσχοντος πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἐγχειρήσεως.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὰ θεραπευτικὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐγχειρητικῆς ταύτης μεθόδου, αἱ γνώμαι τῶν διαφόρων χειρουργῶν, οἵτινες μετεχειρίσθησαν ταύτην εἶνε ποικίλαι, μεθ' ὅλον τὸν ὑπὲρ αὐτῆς ἐνθουσιασμόν τοῦ Bottini ὅστις κηρύσσει ὅτι ἡ μέθοδος αὐτοῦ αὕτη εἶνε «ἀπλῆ, λογικὴ, ἀβλαβὴς καὶ πάντοτε ἐπιτυχής».

Ἡ ἐκ τῆς ἐγχειρήσεως ἐπερχομένη γαλθανικὴ καυτηρίασις τοῦ προστάτου σχηματίζει αὐλακα σχήματος V, τῆς ὁποίας τὰ τοιχώματα ἀπανθρακοῦνται καὶ καταστρέφονται εἰς ἑκτασιν 1 ἐ.μ. ἐκατέρωθεν. Ἡ ἐκ τῆς ἀπανθρακώσεως σχηματισθεῖσα ἐσχάρα ἀπαιτεῖ 12—15 ἡμέρας πρὸς ἀπόπτωσιν, ἡ δὲ βελτίωσις, ἥτις εἰς τινὰς περιστάσεις ἐπέρχεται εὐθὺς μετὰ τὴν ἐγχείρησιν, εἰς ἄλλας περιστάσεις ἐμφανίζεται μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ χρονικοῦ αὐτοῦ διαστήματος, καὶ ἐν τέλει ἐνίοτε οἱ πάσχοντες ὑποφέρουσι περισσότερον τὰς πρώτας ἡμέρας, αἵτινες ἐπακολουθοῦσι εἰς τὴν ἐγχείρησιν, ἢ

πρὸ τῆς ἐγχειρήσεως. Κατὰ Guiteras δὲ τὴν ἐγχείρησιν θὰ θεωρήσῃτε ἀποτυχοῦσαν ἐὰν μετὰ παρέλευσιν ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐκτελέσεως ταύτης μηδεμίαν βελτίωσιν παρατηρήσῃτε εἰς τὸν πάσχοντα. Ἀλλὰ τότε δύνασθε νὰ ἐνεργήσῃτε ἐκ νέου ταύτην μετ' ἐλπίδων μάλιστα ἐπιτυχίας, διότι κατὰ δημοσιευθείσας κλινικὰς παρατηρήσεις, ἡ βελτίωσις εἰς τινὰς ἐγχειρηθέντας κατὰ τὴν μέθοδον ταύτην ἐπῆλθε μετὰ δευτέραν ἔστιν ὅτε δὲ καὶ τρίτην ἐκτέλεσιν τῆς ἐγχειρήσεως.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὰ ἐπιτευχθέντα ὀλίκα ἀποτελέσματα ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς μεθόδου τοῦ Bottini, ταῦτα κατὰ τὰς δημοσιευθείσας στατιστικὰς ἔχουσιν ὡς ἑξῆς :

Κατὰ μὲν τὴν στατιστικὴν τοῦ Stockman¹ σημειοῦνται :

51	ἐπὶ	τοῖς	100	ιάσεις
26	»	»	»	βελτιώσεις
14	»	»	»	ἀποτυχίαι
8	»	»	»	θνητότητες

Κατὰ δὲ τὴν τοῦ Willy Meyer :

48	ἐπὶ	τοῖς	100	ιάσεις
26	»	»	»	βελτιώσεις
16	»	»	»	ἀποτυχίαι
5	»	»	»	θνητότητες

Ὁ Trusch σημειοῖ ἀναλογίαν ἰάσεων 50 ἐπὶ τοῖς 100, ὁ Nossidlo 59 ἐπὶ τοῖς 100, ὁ δὲ Albarran :

41	ἐπὶ	τοῖς	100	ιάσεις
36	»	»	»	βελτιώσεις
15	»	»	»	ἀποτυχίας
6	»	»	»	θνητότητα.

Καὶ ἐν τέλει ὁ Freudenberg² :

76,75	ἐπὶ	τοῖς	100	ιάσεις
13,75	»	»	»	ἀποτυχίας
καὶ 4,75 - 8,50	»	»	»	θανάτους

¹ Stockman. Deutsche med. Wochensh. 1 καὶ 8 Juin 1899.

² Centralb. f. Harm. w. Sexualorg 1900 vol. XI σ. 513. Statist. der Bottinichen operat. bei Prostatohypertrophie.

Προστατοτομία
διὰ τοῦ περινέου.

Ἐτέρα ὁδός, δι' ἧς δύνασθε νὰ ἐνεργήσητε τὴν προστατοτομίαν, εἶνε, Κύριοι, ἡ διὰ τοῦ περινέου, ἣτις τὸ πρῶτον προυτάθη ὑπὸ τοῦ Guthrie τῷ 1834, ἐξετελέσθη δὲ τυχαίως, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν διὰ τοῦ περινέου κυστιοτομιῶν διὰ λίθους, ὑπὸ τοῦ Paget, τοῦ Thompson, τοῦ Langenbeck καὶ ἄλλων.

Ἐξ ὧν δὲ τῶν μεθόδων ὡς καλλιτέρα φημίζεταί ἡ τοῦ Ἀγγλοῦ χειρουργοῦ Harisson, καὶ ταύτην θὰ περιγράψω ὑμῖν.

Καὶ ἐν πρῶτοις ἔχετε ἀνάγκην μαχαίριων γαστρωτῶν καὶ ὀξυαίχμων, εὐθέως πυρηνωτοῦ μαχαίριου, αὐλακωτοῦ μεταλλικοῦ καθετῆρος, κοινῆς αὐλακωτῆς μήλης ἰσχυρᾶς, αἰμοστατικῶν λαθίδων, ἀνατομικῆς λαθίδος, διαστολέων ὀδοντωτῶν καὶ ἀμβλέων, παχέος ἐλαστικοῦ σωλήνος μετὰ τοιχωμάτων ἀνθισταμένων, κλυστήρων κυλινδρικῶν, ἀντισηπτικῶν διαλύσεων καὶ ἐπιδέσμου ἀντισηπτικοῦ· ἀφοῦ δὲ χορηγήσητε τὴν προτεραίαν καθαρτικὸν εἰς τὸν πάσχοντα, πρὸ δὲ τῆς ἐγχειρήσεως παραγγείλητε διακλύσεις ἀντισηπτικῆς τοῦ ὀρθοῦ ἐντέρου αὐτοῦ καὶ καθαρισμόν ἀσηπτικόν τοῦ περινέου. τοποθετεῖτε αὐτὸν ὡς ἐπὶ ἐκτελέσεως ἐξωτερικῆς οὐρηθροτομίας, χλωροφορμίζετε αὐτὸν ἢ ἐνεργεῖτε τὴν διὰ τοῦ νωτιαίου μυελοῦ κοκαϊνικὴν ἀναλγησίαν καὶ λαμβάνετε θέσιν ἀπέναντι τοῦ περινέου αὐτοῦ καθήμενοι ἐπὶ ἔδρας τινός.

Μετὰ ταῦτα εἰσάγετε τὸν μεταλλικὸν αὐλακωτὸν καθετῆρα ἐν τῇ οὐρήθρᾳ μέχρι τῆς κύστεως καὶ ἐμπιστεύεσθε τὴν διακράτησιν τούτου ἀπὸ τῆς χειρολαβῆς αὐτοῦ εἰς βοήθον ἔμπειρον, παρὰ τὰ ἀριστερὰ πλάγια τοῦ ὑπτίως κατακεκλιμένου πάσχοντος εὐρισκόμενον· ὁ βοηθὸς οὗτος διὰ μὲν τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ χειρὸς διακρατεῖ τὸν καθετῆρα ἀπὸ τῆς χειρολαβῆς αὐτοῦ ἀκριβῶς κατὰ τὴν φορὰν τῆς μέσης γραμμῆς τοῦ περινέου ἢ τῆς ραφῆς, διὰ δὲ τῆς ἀριστερᾶς ὑπεγείρει τὸν ὄσχεον τοῦ πάσχοντος.

Τούτων δὲ γενομένων, διὰ τοῦ λιχανοῦ καὶ ἀντίχειρος τῆς ἀριστερᾶς ὑμῶν χειρὸς, οὓς ἐφαρμόζετε ἐκατέρωθεν τῆς ραφῆς τοῦ περινέου, διατείνετε ταύτην καὶ ἐνεργεῖτε τομὴν κάθετον κατ' αὐτὴν 3 ἐκ. μ., ἥς τὸ ὑπίσθιον ἢ κατώτερον ἄκρον ἀπολήγει 1 ἐ.μ. πρὸσθεν τοῦ δακτυλίου, διαιροῦντες οὕτω τὸ δέρμα, τὸν ὑποδερμάτιον συνεκτικὸν ἰστόν, τὴν ἐπιπολῆς περιτονίαν τοῦ περινέου, ὅτε διὰ

τοῦ ῥάμφους τῆς αὐλακωτῆς μήλης ἀπωθεῖτε τοὺς διαιρεθέντας ἰστοὺς πρὸς τὰ πλάγια, εὐοδιάζετε τὸν ἀριστερὸν ὕμῶν λιχανὸν εἰς τὸ βάθος τοῦ τραύματος καὶ ἀπωθοῦντες πρὸς τὰ πρόσω τὸν βολβὸν τῆς οὐρήθρας, ἐνῷ βοηθοὶ διὰ διαστολέων ἀπάγουσι τὰ χεῖλη τοῦ τραύματος, ἀναζητεῖτε διὰ τοῦ ὄνυχος τοῦ δακτύλου ὕμῶν τὴν αὐλακὰ τοῦ αὐλακωτοῦ καθετῆρος διαιροῦντες τοὺς ἰστοὺς κατὰ στρώματα διὰ τῆς αἰχμῆς τοῦ μαχαίριου ὕμῶν τῇ ὁδηγίᾳ τοῦ ἐν τῷ πυθμένι τοῦ τραύματος εὐρισκομένου ὑμετέρου ἀριστεροῦ λιχανοῦ, ὅταν δ' ἀντιληφθῇτε ὅτι ὁ ὄνυξ ὕμῶν εὗρηται ἀκριβῶς πρὸ τῆς αὐλακῆς τοῦ αὐλακωτοῦ καθετῆρος, φέρετε ἐπ' αὐτὴν τὴν αἰχμὴν τοῦ μαχαίριου ὕμῶν καὶ διαιρεῖτε οὕτω τὸ κατώτερον τοίχωμα τῆς ὑμενώδους μοίρας τῆς οὐρήθρας, ἐν ἀνάγκῃ δὲ καὶ τῆς προστατικῆς μετὰ καὶ μέρους αὐτοῦ τοῦ προστάτου διὰ πυρηνωτοῦ μαχαίριου. Τούτων δὲ γενομένων, εὐοδιάζετε ἀμέσως τὸν ἀριστερὸν ὕμῶν λιχανὸν ἐν τῇ διαιρεθείσῃ προστατικῇ μοίρᾳ τῆς οὐρήθρας καὶ ἐνεργεῖτε οὕτως ἀληθῆ βιαίαν διαστολὴν αὐτῆς, μετὰ δὲ ταῦτα εὐοδιάζετε παχὺν ἐλαστικὸν σωλῆνα διὰ τοῦ τραύματος τοῦ περινείου μέχρι τῆς οὐροδόχου κύστεως ἐνεργοῦντες οὕτω διασωλήνωσιν αὐτῆς ἐπὶ 1 ἢ καὶ 2 μῆνας, ὅτε ἀφαιρουμένου τούτου ἡ οὐρησις ἄρχεται ἐπιτελουμένη ἀφ' ἑαυτῆς, ἢ ὁ ἐκκενωτικὸς καθετηρισμὸς καθίσταται εὐκόλος.

Ὁ Wishard μεταχειρίζεται τὴν αὐτὴν σχεδὸν μέθοδον ἀπὸ τοῦ περινείου, τὴν τομὴν δὲ τοῦ προστάτου ἐκτελεῖ οὐχὶ διὰ πυρηνωτοῦ μαχαίριου ἀλλὰ τῇ χρήσει μαχαίριου τῆς γαλβανοκαυστικῆς, προασπίζων τὰ λοιπὰ μαλακὰ μέρη διὰ κυλινδρικοῦ λεπτοῦ διαστολέως, ὃν εἰσάγει ἀπὸ τοῦ περινεϊκοῦ τραύματος.

Ὁ Belfield τέλος ἐνεργῶν τὴν ἀπὸ τοῦ περινείου προστατομίαν, ὡς ἀνωτέρω, μεταχειρίζεται ἐπίμηκες μαχαίριον θερμοκαυτῆρος πρὸς τομὴν τοῦ προστάτου, διανοίγων δι' αὐτοῦ νέαν ὁδὸν διὰ μέσου τοῦ ὑπερτροφικότος προστάτου ἀπὸ τοῦ περινεϊκοῦ τραύματος, εὐθὺς ὡς φθάσῃ εἰς τὸν ὑπερτροφικότα προστάτην μέχρι τῆς οὐροδόχου κύστεως, ἐμβυθίζων οὕτως ἐκ τῶν ἔξω πρὸς τὰ ἔσω τὸ μαχαίριον τοῦ θερμοκαυτῆρος καὶ ἐνεργῶν διὰ τῆς νέας ταύτης ὁδοῦ τὴν διασωλήνωσιν τῆς οὐροδόχου κύστεως.

Προστατοτομία διὰ τῆς ὑπερηθικῆς ὁδοῦ. "Όσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὴν προστατοτομίαν μετὰ προηγουμένην ἐκτέλεσιν τῆς ὑπερηθικῆς κυστιοτομίας, ταύτην σπανίως ἀναφέρουσιν ἐκτελουμένην κατὰ τὴν ἐγχειρητικὴν αὐτὴν μέθοδον. Διότι δι' αὐτῆς μᾶλλον θὰ ἐνεργήσητε προστατεκτομίαν. Ἄλλοι δ' ὁμῶς συνεβούλευσαν τὴν ἐκτέλεσιν ταύτης πρὸς ἐφαρμογὴν ἀπὸ τῆς οὐρήθρας τοῦ ἐργαλείου τοῦ Bottini, ὅπως ἐξελέγξωσι δι' ἀμέσου ἐπισκοπῆσεως (de visu) οὕτως εἰπεῖν τὴν ἐνέργειαν αὐτοῦ, καὶ ἄλλοι πρὸς καταστροφὴν μέρους τοῦ ὑπερτροφικοῦ προστατοῦ διὰ τοῦ θερμοκαυτήρος.

Μ Α Θ Η Μ Α Μ'

Κύριοι,

Προστατεκτομία. Μετὰ τὰ περὶ προστατομίας λεχθέντα, ὁ λόγος ἡμῶν σήμερον ἔσται περὶ τῆς προστατεκτομίας.

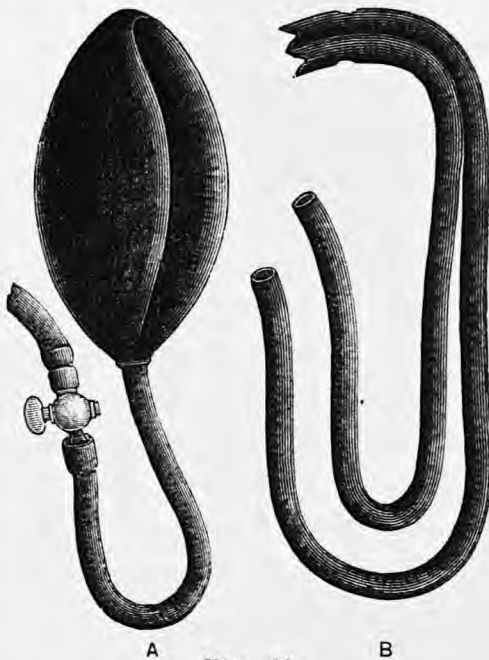
Καλεῖται προστατεκτομία, ὡς καὶ ἡ λέξις δηλοῖ, ἡ μερικὴ ἢ ὀλικὴ ἐξαίρεσις τοῦ προστατοῦ τὴν ἐγχείρησιν δὲ ταύτην θὰ ἐνεργήσητε εἴτε ἀπὸ τῆς ὑπερηθικῆς χώρας εἴτε ἀπὸ τοῦ περινέου, καθόσον ἢ ἀπὸ τῆς οὐρήθρας ἐκτέλεσις τῆς μερικῆς τοιαύτης κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ Mercier περιέπεσεν εἰς ἐντελῆ ἀχρησίαν.

Προστατεκτομία ἀπὸ τῆς ὑπερηθικῆς ὁδοῦ. Καὶ ἐν πρώτοις περὶ τῆς μερικῆς προστατεκτομίας ἀπὸ τῆς ὑπερηθικῆς ὁδοῦ. Τὴν ἐγχείρησιν ταύτην τὸ πρῶτον ἐνήργησεν ὁ Amussat τῷ 1827, ἀφαιρέσας ἐξέχον μέρος τοῦ προστατοῦ ἐν τῇ κύστει ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ὑπερηθικῆς κυστιοτομίας πρὸς ἀφαίρεσιν λίθου· βραδύτερον δ' ἐξέτελεσε ταύτην ὁ Dittel, ὁ Tredelebenbourg, ὁ Beno-Schmidt, ὁ Befield καὶ ἄλλοι, ἐν Ἀγγλίᾳ δ' ἐγενεκεύθη ἡ χρῆσις αὐτῆς μετὰ τὰς δημοσιευθείσας ἐργασίας τοῦ Mac Cill.

Ἐν Γαλλίᾳ δ' ἐνηργήθη αὕτη τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ Guyon, εἴτα δὲ καὶ ὑπ' ἄλλων, ἐδημοσιεύθησαν δὲ ὑπὸ πολλῶν οὐχὶ ὀλίγα περὶ αὐτῆς.

"Όπως δ' ἐκτελέσητε ταύτην, ἔχετε ἀνάγκην νὰ παρασκευάσητε ἅπαντα τὰ ἐργαλεῖα τῆς ὑπερηθικῆς κυστιοτοτομίας· εἶνε δὲ ταῦτα

μαχαίρια ὀξύαιχμον - γαστρωτὸν - πυρηνωτὸν ἢ ἐν τέλει καὶ μικρὸν ἀμφίστομον - φαλίδια - εὐθὺ καὶ κυρτὸν - ἀνατομικαὶ λαβίδες - ἀπλῇ καὶ ὀδοντωτῇ - αἰμοστατικαὶ λαβίδες, αὐλακωτὴ μῆλη, βελὸν τοῦ Reverdin κυρτῇ (Τόμ. Α', εἰκ. 106), διαστολεῖς ἢ ἄγκιστρα ἀμβλέα καὶ ὀδοντωτά, καθετὴρ ἀργυροῦς μετὰ στρό-

Εἰκ. 86.

Α. Σφαῖρα ἐξ ἐλαστικοῦ κόμμεος τοῦ Petersen.

Β. Σιφωνοειδεῖς σωλῆνες πρὸς διασωλήνωσιν τῆς οὐροδόχου κύστεως ἀπὸ τῆς ὑπερηβικῆς ὁδοῦ.

φιγγος, βελὸναι ἀπλαῖ - κυρταὶ - καὶ τοῦ Hagedorn (Τόμ. Α', εἰκ. 100), κυλινδρικοὶ κλυστήρες, σωλῆνες ἐλαστικοὶ πρὸς διασωλήνωσιν ἐν ἀνάγκῃ τῆς οὐροδόχου κύστεως (εἰκ. 86, Β), σφαῖρα ἐξ ἐλαστικοῦ κόμμεος τοῦ Petersen (εἰκ. 86, Α) χωρητικότητος 200 — 300 γραμμαρίων, οἱ εἰδικοὶ κοῖλοι διαστολεῖς τοῦ Bazy

διὰ τὸ κοῖλον τῆς κύστεως, ῥάμματα ζωϊκὰ καὶ τῆς Φλωρεντίας καὶ διάφοροι ἀντισηπτικαὶ διαλύσεις. Ἀφοῦ δὲ παρασκευάσῃτε πάντα ταῦτα, θὰ τοποθετήσῃτε τὸν πάσχοντα ὑπτιον ἐπὶ τῆς ἐγχειρητικῆς τραπέζης, δίδοντες αὐτῷ τὴν κεκλιμένην θέσιν τοῦ Tretelenburg, ὡς ἐβλέπετέ με ποιοῦντα ἐν τῷ Νοσοκομείῳ προκειμένου περὶ ἐκτελέσεως ἐν γένει ὑπερηθικῆς κυστιοτομίας, καὶ θὰ χλωροφορμίσητε αὐτὸν ἢ θὰ ἐνεργήσῃτε τὴν διὰ κοκαίνης μυελικὴν ἀναλγησίαν τοῦ Bier - Tuffier. Ἄλλ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν προπαρασκευὴν αὐτοῦ τοῦ ἀρρώστου πρὸ τῆς ἐγχειρήσεως, καὶ ἰδίως εἰς τὸ τεχνικὸν μέρος τῆς ἐκτελέσεως τῆς ὑπερηθικῆς κυστιοτομίας, ταῦτα ἀπὸ σκοποῦ θὰ παραλίπω σήμερον, πρὸς ἀποφυγὴν ἐπαναλήψεων, διότι περὶ αὐτῶν καὶ ἰδίως περὶ τοῦ δευτέρου θὰ ὁμιλήσω βραδύτερον ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ, ὅταν ἐπιληφθῶ τῆς διδασκαλίας τῶν ἐπὶ τῆς οὐροδόχου κύστεως ἐγχειρήσεων, ἃς θὰ ἐνεργήσῃτε ἐν τῇ πράξει ὑμῶν.

Ἀφοῦ λοιπὸν ἐκτελέσῃτε τὴν ὑπερηθικὴν κυστιοτομίαν, καθ' ὃν τρόπον θ' ἀκούσῃτε καὶ θὰ ἴδῃτε ἐκτελουμένην ἐνώπιον ὑμῶν ἀπὸ τῆς ἑδρας ταύτης βραδύτερον, δι' ἀμβλύων δὲ διαστολέων οἱ βοηθοὶ ὑμῶν διαστέλλουσι συλλήθδην τὰ χεῖλη τοῦ τραύματος μετὰ καὶ τῶν χειλέων τῆς τομῆς τῆς οὐροδόχου κύστεως, τότε ἐξετάζετε καὶ διὰ τῆς ὁράσεως, ἰδίως ὅμως διὰ τοῦ ἀριστεροῦ ἢ δεξιοῦ ὑμῶν λιγανοῦ, τὸ ἐσωτερικὸν τῆς οὐροδόχου κύστεως καὶ εἰδικώτερον τὴν περὶ τὸν αὐχένα τῆς οὐροδόχου κύστεως προστατικὴν μοῖραν, προσεκτικώτερον δὲ τὴν πρὸς τὸ στόμιον τοῦ αὐχένος προστατικὴν μοῖραν τῆς οὐρήθρας, ὅπως ἀκριβέστερον ἀντιληφθῇτε τοῦ ὑπάρχοντος ἐκ τῆς ὑπερτροφίας τοῦ προστάτου μηχανικοῦ αὐτόθι κωλύματος. Τὴν λεπτομέρειαν ταύτην οὐδέποτε πρέπει νὰ λησμονῇτε, διότι ἐδημοσιεύθησαν περιστατικά¹, κατὰ τὰ ὅποια ἡ ἀτελής ἐνδοκυστικὴ διὰ τοῦ δακτύλου ἐξέτασις δὲν ἀπεκάλυψε τὸ ἀληθὲς μηχανικὸν κώλυμα, βραδύτερον δ' ἐνηργήθη εἰς τὸν αὐτὸν πάσχοντα κυστιοτομία ἀπὸ τοῦ περινέου πρὸς καταπολέμησιν τῶν ἐκ τῆς

¹ Belfield, Meinhard - Schmidt. Deutsche Zeitschr. für Chir. Bd XX VII σ. 326.

υπερτροφίας συμπτωμάτων, διότι διὰ τῆς υπερηθικῆς κυστιστομίας ἀφῆρσαν τὴν ἐνδοκυστικὴν μόνον ὑπερτροφίαν τοῦ προστάτου, ἐγκαταλιπόντες τὸ ἀληθὲς μηχανικὸν κώλυμα παρὰ τὴν προστατικὴν μοῖραν τῆς οὐρήθρας.

Μετὰ τὴν ἐπιμεμελημένην λοιπὸν ταύτην ἐνδοκυστικὴν ἐξέταση, ἡ ἀγωγή ὑμῶν ἔσται ἄλλοτ' ἄλλη ἀναλόγως τοῦ ἐκάστοτε προκειμένου ὑμῖν περιστατικοῦ.

Ἐὰν ἐπὶ παραδείγματος ἀνεύρητε τὸν μέσον μόνον λοβὸν ὑπερτροφικότα καὶ μισχωτόν, τότε δύνασθε ἀπὸ τοῦ υπερηθικοῦ τραύματος νὰ συλλάβητε τοῦτον δι' οἰασθήποτε μακρᾶς ἰσχυρᾶς ὁδοντωτῆς λαβίδος (Τόμ. Α', εἰκ. 65), νὰ ὑπεγείρῃτε τοῦτον καὶ νὰ ἀφαιρέσητε τέμνοντες αὐτὸν ἀπὸ τῆς ἐκφύσεως τοῦ μίσχου αὐτοῦ διὰ κυρτοῦ ψαλιδίου καὶ καυτηριάζοντες ἀμέσως τὸ ὑπολειφθὲν τραῦμα διὰ τοῦ θερμοκαυτηῆρος. Ἄλλοτε δύνασθε διὰ λεπτοῦ ὀξύαίχμου μαχαίριου νὰ σχηματίσῃτε περὶ τὸν μίσχον λαμβδοειδῆ τομήν V μετὰ κορυφῆς πρὸς τὴν οὐρήθραν καὶ σκελῶν ἀποκλίσεως πρὸς τὴν κύστιν, ν' ἀφαιρέσητε δὲ τοῦτον συρράπτοντες ἀμέσως τὸ ἐκ τῆς ἀφαιρέσεως αὐτοῦ παραχθὲν τραῦμα διὰ ζωικοῦ ῥάμματος πρὸς ἐπίσχεσιν τῆς αἱμορραγίας. Ἐτεροὶ συμβουλεύουσι τὴν ἐπιμεμελημένην ἀνατομὴν τοῦ βλεννογόνου τοῦ καλύπτοντος τὸν ὑπερτροφικότα μέσον λοβόν, διὰ τομῆς ἐπιμήκους ἢν θὰ ἐνεργήσῃτε μόνον κατὰ τὸν βλεννογόνον, ἔαν μάλιστα ὁ ὑπερτροφικῶς οὗτος λοβὸς πεπλατυσμένος τυγχάνῃ ὦν καὶ οὐχὶ μισχωτός, καὶ τὴν ἀποκόλλησιν τοῦ βλεννογόνου τούτου ἀπὸ τοῦ ὑποκειμένου προστάτου μετὰ τοῦτο δ' ἐνεργεῖτε εἴτε διὰ δύο μηνοειδῶν τομῶν εἴτε διὰ λαμβδοειδοῦς V τοιαύτης τὴν ἐκτομὴν τοῦ κυρίως ὑπερτροφικότος λοβοῦ ἐπιθέτοντες εὐθὺς ἀμέσως τὸν ἐκατέρωθεν ἀνατμηθέντα βλεννογόνον ἐπὶ τῆς τραυματικῆς ἐπιφανείας καὶ συρράπτοντες τοῦτον διὰ ζωικοῦ ῥάμματος. Ἄλλ' ἡ ἀνατομὴ αὕτη τοῦ βλεννογόνου θ' ἀποδῇ ὑμῖν ὅτε μὲν δυσκολωτάτη ἔνεκα τῆς ἀμεσωτάτης τούτου συμφύσεως πρὸς τὸν προστάτην, ὅτε δὲ ἀδύνατος διὰ τὸ εὐθρυπτον αὐτοῦ κατὰ τὴν σύλληψιν δι' ἀνατομικῆς λαβίδος τούτου δ' ἔνεκεν ἔτεροι συμβουλεύουσι νὰ περιβάλλῃτε τὸν ὑπερτροφικότα λοβὸν ἀπὸ τῆς βάσεως αὐτοῦ διὰ τῆς γαλβανοκαυστικῆς ἀγκύλης, ἢν

γνωρίζετε (Τόμ. Α', σελ. 132) καὶ τοῦ ὑπερηθικοῦ τραύματος περὶ ἀφαιρούμενοι φεύγοντες τὴν αἱμορραγίαν. Ἄλλοτε τῆς ἐκ σύρματος ἀγκύλης τοῦ βροχίου περὶ τὴν βάσιν πάλιν τοῦ ὑπερτροφικοῦ τραύματος καὶ καθαίρειται τὸ ἔργαλείω καθ' ὃν τρόπον εἶπα

Εἰκ.

Ὑπερτροφία τῶν πλαγιῶν

1. Δεξιὸς λοβός.— 2.

Α', σελ. 99), καὶ ἐν τέλει ὁ C. ὑπερηθικοῦ τραύματος πρὸς τὸν αἵματι ἐφαρμόσας τοῦτον καθ' ὃν τρόπον ἀποκαταστήσει τὴν μορφήν καὶ λειτουργίαν τοῦ ἔργαλειου.

Ἐὰν ὅμως πρόκειται ν' ἀφαιρῶνται (εἰκ. 87), ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει μικρῆς λαβίδος ἐνεργεῖτε τὴν ἀνάσπασιν παρὰ τοὺς ὑπερτροφικώτατας πλα-

κυρτού ψαλιδίου είτε καὶ διὰ τοῦ μαχαιρίου αὐτοῦ είτε καὶ διὰ τῆς γαλθανοκαυστικῆς ἀγκύλης ἢ καὶ τοῦ θερμοκαυτήρος ἐνεργεῖτε τὴν τεμαχιδὸν μερικὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ὑπερτροφηκότος πλάγιου λοβοῦ. Ἐὰν ἡ ἐπελευσομένη αἱμορραγία ἐπίσημος τυγχάνη οὕσα, τότε ἐνεργεῖτε ἀπὸ τοῦ ὑπερηθικοῦ τραύματος θερμὰς ἀντισηπτικὰς διακλύσεις τῆς οὐροδόχου κύστεως διὰ καταιονητηρίου συσκευῆς ἢ κυλινδρικών κλυστήρων, ἢ ἐν ἀνάγκῃ τὸν ἀντισηπτικὸν ἐπιπωματισμὸν τῆς οὐροδόχου κύστεως διὰ γάζης ἀσηπτικῆς, ἢ ἐν τέλει ἐνεργεῖτε ῥαφὰς διὰ ζωϊκοῦ ῥάμματος κατὰ μῆκος τοῦ ἐγχειρητικοῦ πεδίου ἐμβυθίζοντες τὴν κυρτὴν ὑμῶν βελόνην ἐν αὐτῷ τῷ παρεγγύματι τοῦ προστάτου. Εἶνε δὲ ἡ μέθοδος αὕτη ἄριστον αἰμοστατικὸν μέσον.

Ἐὰν ὅμως πρόκεινται ὑμῖν καὶ οἱ τρεῖς λοβοὶ ὑπερτροφηκοῦτες πρὸς τὴν οὐροδόχον κύστιν, τότε θὰ πειραθῇτε τὴν μερικὴν αὐτῶν ἀφαίρεσιν, δι' ἄλλεπαλλήλων μερικῶν ἐκτομῶν αὐτῶν, δι' ὧν μέσων ἀνωτέρω εἶπον ὑμῖν, καὶ ἀναλόγων τομῶν καὶ ἀποκολλήσεως τοῦ κυστικοῦ βλεννογόνου, ἐνεργοῦντες τὰ αὐτὰ μέσα πρὸς ἐπίσχεσιν τῆς κατὰ τὸ ἐγχειρητικὸν πεδίου αἱμορραγίας.

Ἄφοῦ δ' ἐν τέλει καθ' οἷονδῆποτε τῶν προμνημονευθεισῶν μεθόδων ἀφαιρέσῃτε ὅ,τι ἂν νομίσητε ἀναγκαῖον ἐκ τοῦ ὑπερτροφηκότος προστάτου καὶ ἐπίσχετε τὴν αἱμορραγίαν, τότε δύνασθε, ἐὰν ἡ οὐροδόχος κύστις ἀσηπτος τυγχάνη οὕσα, νὰ ἐνεργήσῃτε τὴν τελείαν ἀπόφραξιν τῆς ὑπερηθικῆς ταύτης ὁδοῦ διὰ ῥαφῆς τῆς τε οὐροδόχου κύστεως καὶ τῶν λοιπῶν διαιρεθέντων μαλακῶν μορίων, καθ' ὃν τρόπον θὰ ὑποδείξω ὑμῖν εἰς τὰ περὶ ὑπερηθικῆς κυστιοτομίας, καὶ νὰ εὐοδιάσῃτε ἀπὸ τῆς οὐρήθρας παραμένοντα καθετήρα. Ἐὰν δ' ὅμως ἡ κύστις μεμολυσμένη τυγχάνη οὕσα καὶ χρονίως φλεγμαίνῃ, τότε φρονιμώτερον εἶνε νὰ ἐνεργήσῃτε τὴν διασωλήνωσιν ταύτης ἀπὸ τῆς ὑπερηθικῆς ὁδοῦ εἴτε δι' ἐνὸς παχείος ἐλαστικοῦ σωλήνος, εἴτε διὰ δύο σιφωνοειδῶν τοιούτων τοῦ Perrier-Guyon (εἰκ. 86, Β), ἐξασφαλίζοντες τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τούτων, ὥς καὶ περὶ αὐτῶν θὰ εἶπω ὑμῖν τὰ δέοντα εἰς τὰ περὶ ὑπερηθικῆς κυστιοτομίας.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐγχειρητικῆς ταύτης

μεθόδου, ταῦτα ἐξαρτῶνται ἐκ πολλῶν περιστάσεων, ἰδίως δ' ἐκ τῆς ἀσθηπτικῆς ἢ σπηπτικῆς καταστάσεως τῆς οὐροδόχου κύστεως τοῦ πάσχοντος, ἢ τῆς καταστάσεως τῶν νεφρῶν αὐτοῦ καὶ τῆς ἐκ τῆς ἐγγχειρήσεως αἱμορραγίας. Ἀλλὰ καὶ αἱ δημοσιευθεῖσαι στατιστικαὶ οὐδόλως συμβάλλονται εἰς τὸν καθορισμὸν τῆς θεραπευτικῆς ἀξίας τῆς ἐγγχειρητικῆς ταύτης μεθόδου, διότι ἡ ἐφαρμογὴ ταύτης ἐγένετο εἰς ποικίλα περιστατικὰ οὐδόλως προσομοιάζοντα ἀλλήλοις.

Κατὰ γενικὸν δὲ κανόνα εἰς τοὺς περισσοτέρους τῶν ἐγγχειρηθέντων κατὰ τὴν μέθοδον ταύτην ἐσημειώθη μεγάλη βελτιώσις· οὕτως ἐπὶ παραδείγματος εἰς τοὺς ἔχοντας ἀτελῆ ἐπίσχεσιν ἡ ὑποστάθμη τῶν οὕρων ἡλαττώθη ἢ ἐξηλείφθη, αἱ ἐπεΐξεις πρὸς οὕρησιν ἐγένοντο ἀραιότεραι, ἡ κυστίτις αὐτὴ ἐβελτιώθη ἢ καὶ ἐθεραπεύθη, χωρὶς ὅμως νὰ ἐκλίπη ἡ ἀνάγκη τῆς χρήσεως τοῦ ἐκκενωτικοῦ καθετηρισμοῦ εἰς πολλοὺς· εἰς δὲ τοὺς ἔχοντας τελείαν χρονίαν ἐπίσχεσιν παρατηρήθη ὅτι οἱ πλείστοι τούτων ἐπετύγχανον νὰ κενῶσι τελείως ἢ ἀτελῶς τὴν κύστιν αὐτῶν, εἰς ἄλλους τὰ ἀποτελέσματα ὑπῆρξαν ἐντελῶς ἀρνητικὰ, καὶ ἐν τέλει εἰς ἄλλους μετὰ παρατηρηθεῖσαν βελτιώσιν ἐπανῆλθεν ἡ πρὸ τῆς ἐγγχειρήσεως κατάστασις.

Ἐκ τῆς ἀναγνώσεως δὲ τῶν δημοσιευθεῖσων περιπτώσεων προκύπτει ὅτι τὰ καλλίτερα ἐγγχειρητικὰ καὶ θεραπευτικὰ ἀποτελέσματα ἐπετεύχθησαν, ὅτε τὸ μηχανικὸν κώλυμα περιωρίζετο μόνον εἰς τὸν αὐχένα τῆς κύστεως, καὶ ἰδίως ὥφειλετο εἰς τὴν τοῦ μέσου λοβοῦ μισχωτὴν οὕτως· εἰπεῖν ὑπερτροφίαν, ὅτε αὐτὸς οὗτος ὁ προστάτης ἦν μικρὸν ἐξωδηκῶς κατὰ τὸ σύνολον αὐτοῦ, καὶ ὅταν ἐν τέλει ἡ κύστις ἀσθηπτος ἐτύγχανεν οὕσα καὶ διετῆρει τὴν συσταλτικότητά αὐτῆς. Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὴν ὀλικὴν ἐξάιρεσιν τοῦ προστάτου διὰ τῆς ὑπερβικῆς κυστιοτομίας, αὕτη παρουσιάζει μεγάλαν δυσκολίαν καὶ τούτου ἕνεκεν ἐγκατελείφθη, ἐπὶ τοῦ παρόντος τοῦλάχιστον, μία δὲ μόνη περίπτωσις τοιαύτη ἀναφέρεται ὑπὸ τοῦ Fuller.

Προστατεκτομία
περινέου.

Ἐτέρα ὁδός, εἰς ἣν θ' ἀκολουθήσητε προκειμένου περὶ προσιατεκτομίας, εἶνε, Κύριοι, ἡ ἀπὸ τοῦ περινέου.

Ἀπὸ τοῦ περινέου δῆλα δὴ θὰ ἐνεργήσητε τὴν μερικὴν ἢ ὀλικὴν ἐξάιρεσιν τοῦ προστάτου.

"Ὅπως δ' ἐνεργήσητε τὴν μερικὴν τοιαύτην, πολλὰ ἐγχειρητικά μεθodoι προεβλήθησαν· καὶ ἐν πρώτοις θὰ ἐτοιμάσητε τὰ αὐτὰ ἐργαλεῖα τῆς περινεϊκῆς προστατοτομίας σὺν τῇ προσθήκῃ μακρῶν ἰσχυρῶν ὀδοντωτῶν λαβίδων (Τόμ. Α', εἰκ. 61), ἀφοῦ δὲ παρασκευάσητε τὸν πάσχοντα ὅπως καὶ εἰς τὰς λοιπὰς ἐπὶ τοῦ προστάτου ἐγχειρήσεις, θὰ τοποθετήσητε τοῦτον ἐπὶ τῆς ἐγχειρητικῆς τραπέζης εἴτε προηγῇ εἴτε κάλλιον ὑπτιον ὥς εἰς τὰς ἐπὶ τοῦ περι- νέου ἐγχειρήσεις ἐνεργοῦντες εἴτε τὴν γενικὴν ἀναισθησίαν εἴτε τὴν μυελικὴν ἀναλγησίαν διὰ κοκαίνης.

Προστατεκτομία
διὰ τοῦ περι-
νέου διανοίξεως
τῆς οὐρήθρας.

Καὶ ἐὰν μὲν πρόκειται νὰ ἐνεργήσητε τὴν μέθοδον τοῦ Dittel, τὴν πλαγίαν δηλαδὴ προστατεκτομίαν, θὰ πληρώσητε δι' ἀντισηπτικῆς τινος διαλύσεως τὴν οὐροδόχον κύστιν, θὰ εὐοδιάσητε ἐν αὐτῇ διὰ τῆς οὐρήθρας μεταλλικὸν καθετῆρα ὃν ἐμπιστεύεσθε εἰς βοηθὸν καὶ ἐνεργεῖτε τὸν ἀντισηπτικὸν ἐπιπωματισμὸν τοῦ ὀρθοῦ ἐντέρου διὰ γάζης ἀντισηπτικῆς ἢ ἀσηπτικῆς. Μετὰ δὲ ταῦτα διὰ τοῦ μαχαίριου φέρετε τομὴν κάθετον ἀπὸ τῆς μεσότητος περίπου τῆς ραφῆς τοῦ περινέου ἀρχομένην καὶ φερομένην πρὸς τὰ κάτω, διερχομένην δὲ πρὸς τὰ ἀριστερὰ πλάγια τοῦ δακτυλίου καὶ εἰς μικρὰν ἀπ' αὐτοῦ ἀπόστασιν καὶ ἀπολήγουσαν εἰς τὸν κόκκυγα. Ἐχόντες δ' ὁδηγὸν τὴν τομὴν ταύτην διαιρεῖτε κατὰ στρώματα μεταξὺ ἰσχίου καὶ ὀρθοῦ ἐντέρου τὸν περινεον, ἀπωθύνοντες τὸ ὀρθὸν ἐντερον πρὸς τὰ δεξιὰ τοῦ πάσχοντος καὶ κάτω, ἐνῷ βοηθοὶ δι' ἀμβλέων ἀγκίστρων ἀπάγουσι τὰ χεῖλη τοῦ τραύματος, ἀποφεύγοντες δὲ τὴν τρώσιν τῆς ἐγκαρσίας τοῦ περι- νέου ἀρτηρίας θὰ φθάσητε εἰς τὴν ὀπισθίαν ἐπιφάνειαν τοῦ προστάτου. Τότε δι' ἰσχυρᾶς λαβίδος ὀδοντωτῆς θὰ συλλάβητε τὸν προστάτην καὶ θὰ κατασπάσητε τοῦτον ὅσον τὸ ἐφ' ὑμῖν χαμηλότερον καὶ διὰ τοῦ μαχαίριου θὰ προβῇτε εἰς κωνοειδῆ ἐξαίρεσιν ἐξ ἑκατέρου τῶν πλαγίων λοβῶν τοῦ προστάτου ἐν εἶδει μερίδος πορτοκαλίου, χωρὶς νὰ φθάσητε μέχρι τῆς ὑποκειμέ- νης προστατικῆς μοίρας τῆς οὐρήθρας μήτε νὰ διανοίξητε ταύ- την ὁδηγοῦμενοι πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ ἐν τῇ οὐρήθρᾳ μεταλλικοῦ καθετῆρος.

Μετὰ αἰμόστασιν δὲ τοῦ τραύματος ἐνεργεῖτε εἴτε τὸν ἀντιση-

πτικόν αὐτοῦ ἐπιπωματισμὸν διὰ γάξης εἴτε τὴν διασωλήνωσιν αὐτοῦ διὰ παροχευτικῶν ἐλαστικῶν σωλήνων.

Κατηγόρησαν ὁμῶς τῆς μεθόδου ταύτης, Κύριοι, ὅτι δὲν παρέχει ἱκανὸν χώρον πρὸς εὐκόλον ἀφαίρεσιν τῶν μοιρῶν τούτων τοῦ προστάτου, τούτου δ' ἕνεκα ποικίλαι προυτάθησαν τροποποιήσεις ὑπὸ διαφόρων χειρουργῶν· οὕτως ἐπὶ παραδείγματος ὁ Nicoll¹ συμβουλεύει προστατεκτομίαν μερικὴν ἐν συνδυασμῷ τῆς ὑπερθηβικῆς μετὰ τῆς περινεϊκῆς ὁδοῦ χωρὶς νὰ διανοίξῃτε τὴν οὐρήθραν ὡς ἐξῆς· ἀφοῦ πρῶτον προπαρασκευάσῃτε τὸν πάσχοντα ὡς καὶ τὰ αὐτὰ ἐργαλεία τῆς ὑπερθηβικῆς κυστιοτομίας καὶ τῆς περινεϊκῆς προστατεκτομίας, θὰ ἐνεργήσῃτε πρῶτον τὴν ὑπερθηβικὴν κυστιοτομίαν, εἴτα δὲ θὰ τοποθετήσῃτε τὸν πάσχοντα εἰς τὴν θέσιν τῶν ἐπὶ τοῦ περινέου ἐγγειρήσεων, καὶ ἐνεργεῖτε τομὴν κατὰ τὴν ῥαφὴν τοῦ περινέου ἀπὸ τῆς μεσότητος αὐτῆς καὶ κάτω μέχρι μικρὸν πρὸ τοῦ δακτυλίου. Εἰς τὸ κατώτερον δὲ τοῦτο ἄκρον τῆς τομῆς ταύτης θὰ ἐνεργήσῃτε δύο συμπληρωματικὰς πλαγίας τοιαύτας μίαν ἐκατέρωθεν ἐν μικρᾷ λοξῇ ἀποκλίσει πρὸς τὰ κάτω καὶ ἔξω καὶ θὰ διαιρέσῃτε βαθμηδὸν τὰ διάφορα στρώματα καὶ τὰς περιτονίας τοῦ περινέου, κατὰ τὴν φορὰν τῶν τομῶν τοῦ δέρματος τοῦ περινέου Α, ἀποκολλήσαντες δὲ καὶ ἀπώθήσαντες τὸ ὀρθὸν ἔντερον πρὸς τὰ ὀπίσω καὶ κάτω, ἐνῷ βοηθοὶ ἀπάγουν· διὰ διαστολέων τὰ διάφορα διαιρεθέντα στρώματα τοῦ περινέου, θὰ φθάσῃτε μέχρι τῆς ὀπισθίας ἐπιφανείας τοῦ προστάτου, ὃν βοηθὸς διὰ δύο δακτύλων τῆς ἀριστερᾶς αὐτοῦ χειρὸς κατωθεῖ ἀπὸ τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς κύστεως διὰ τοῦ ὑπερθηβικοῦ τραύματος πρὸς τὸ τραῦμα τοῦ περινέου. Μετὰ ταῦτα δὲ διὰ τομῆς τοῦ μαχαίριου διακεῖτε τὸ ἰνῶδες περίβλημα τοῦ προστάτου ἀπὸ τοῦ περινεϊκοῦ τραύματος καὶ εἰσάγετε ἀπὸ τοῦ ὑπερθηβικοῦ τραύματος ἐν τῇ κύστει δύο δακτύλους τῆς ἀριστερᾶς ὑμῶν χειρὸς, ἀφοῦ ὁ βοηθὸς ἀφαιρέσῃ τοὺς ἑαυτοῦ, κατωθύνοντες δι' αὐτῶν τὸν προστάτην πρὸς τὸ περινεϊκὸν τραῦμα, διὰ τοῦ ὁποῖου εἰσάγετε δύο δακτύλους τῆς δεξιᾶς ὑμῶν χειρὸς πειρώμενοι δι' αὐτῶν τὸν κατακερματισμὸν καὶ τὴν τεμαχηδὸν ἀφαί-

¹ Nicoll, The Lancet. 4 'Απριλ. 1894.

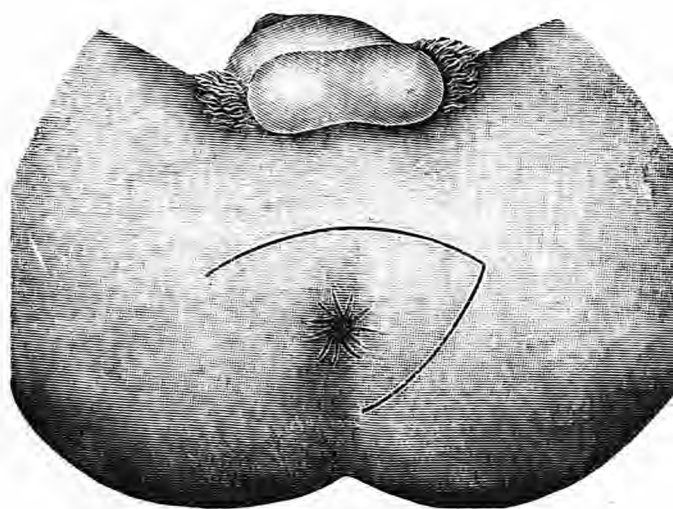
ρῆσιν τοῦ προστάτου· ἔαν δ' ὅμως οὗτος σκληρὸς τυγχάνῃ ὢν, τότε εἰσάγετε διὰ τοῦ περινέου ἑπακμα κοχλιάρια ἢ καὶ ζύστρα, δι' ὧν ἀφαιρεῖτε μέρος τοῦ προστάτου, μετὰ πλύσεις δ' ἀντισηπτικὰς τοῦ τραύματος ἐνεργεῖτε τὸν ἀντισηπτικὸν ἐπιπωματισμὸν τοῦτου διὰ γάζης, εὐοδιάζετε παραμένοντα καθετῆρα διὰ τῆς οὐρήθρας ἐν τῇ οὐροδόχῳ κύστει, ἔαν δ' ἡ κύστις ἀσηπτικὴ τυγχάνῃ οὕσα, τότε ἐνεργεῖτε τὴν ῥαφὴν ταύτης καὶ τοῦ ὑπερηθικοῦ τραύματος, ἐν ἐναντίᾳ δὲ περιπτώσει, ἀφίετε τὸ ὑπερηθικὸν τραῦμα ἀνοικτὸν ἢ ἐνεργεῖτε μερικὴν αὐτοῦ ῥαφὴν καὶ διασωλῆνωσιν ἐπιθέτοντες κατὰλληλον ἀντισηπτικὸν ἐπίδεσμον.

Ὁ Alexander¹ ἐνήργησε κατ' ἐπανάληψιν τὴν ἐγχειρητικὴν ταύτην μέθοδον, σὺν τῇ διαφορᾷ ὅτι ἐπὶ πλέον ἐνήργησε καὶ τὴν τομὴν τῆς ὑμενώδους μοίρας τῆς οὐρήθρας ἀπὸ τοῦ περινέου καθ' ὃν τρόπον περιέγραψα ὑμῖν εἰς τὴν προστατομίαν κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ Harisson, ἐνεργήσας ἐκεῖθεν τὴν διασωλῆνωσιν τῆς οὐροδόχου κύστεως.

Ἄλλοι ἐν τέλει ὡς ὁ Hotchkiss, ὁ Mansel Moulin καὶ ὁ Albarran, ἐκτελοῦσι τὴν αὐτὴν περίπου ἐγχειρητικὴν μέθοδον μετὰ τινων ὁμοῦ τροποποιήσεων. Ὁ δὲ Albarran μετὰ ἐκτέλεσιν τῆς ὑπερηθικῆς κυστιοτομίας εἰσάγει ἐν τῇ κύστει διὰ τῆς οὐρήθρας μεταλλικὸν καθετῆρα καὶ τοποθετεῖ τὸν πᾶσχοντα ὡς εἰς τὰς ἐπὶ τοῦ περινέου ἐγχειρήσεις, εἴτα δ' ἐνεργεῖ τομὴν ἐγκαρσίαν κατὰ τὸν περινεον μεταξὺ τῶν δύο ἰσχυῶν διερχομένην καὶ 2 ἐ.μ. πρόσθεν τοῦ δακτυλίου, εἰς τὸ ἀριστερὸν δὲ ἄκρον τῆς τομῆς ταύτης φέρει ἐτέραν πρὸς τὰ κάτω καὶ ἐκ τῶν πρόσω πρὸς τὰ ὀπίσω (εἰκ. 88) καὶ ἐνεργεῖ τὴν τομὴν τῶν στρωμάτων τοῦ περινέου μεταξὺ τοῦ βολβοσηραγγώδους καὶ τοῦ ἰσχιοσηραγγώδους μυὸς καὶ ἀπωθῶν πρὸς τὰ δεξιὰ τοῦ πᾶσχοντος τὸν βολβὸν τῆς οὐρήθρας αὐτοῦ φθάνει εἰς τὸ πρόσθιον μέρος τῆς κατωτέρας ἐπιφανείας τοῦ προστάτου. Μετὰ δὲ ταῦτα ἀποκολλᾷ διὰ τῶν δακτύλων, ἐνῶ βοηθοὶ ἀπάγουσι διὰ διαστολέων τὰ χεῖλη καὶ τὰ διαίρεθέντα διάφορα στρώματα τοῦ περινέου κατὰ βάθος, τὸ πρόσθιον τοίχωμα τοῦ ὀρθοῦ ἐντέρου

¹ Alexander, Med. Record New-York 1896. Vol. II p. 841.

ἀπὸ τῆς ὀπισθίας ἐπιφανείας τοῦ προστάτου (εἰκ. 89), διαίρει ἀνάγκη ἀμφοτέρωθεν ἢ ἐτέρωθεν μόνον τὸν ὑψωτῆρα τοῦ δακτύλου μῦν, δι' ἰσχυροῦ δὲ πλατέος διαστολέως ὄν εὐοδιάζει τὸ τραύματι κατασπᾶ καὶ προασπίζει τὸ ὄρθον ἔντερον. Τοῦτο γενομένων διαίρει τὸ ἰνωδὲς περιβλημα ἢ τὴν θήκην τοῦ προστάτου ἐπιμήκως καὶ ἐνεργεῖ τὴν τεμαχιδὸν ἀφαίρεσιν τοῦ προστάτου εἴτε δι' εἰδικῆς ἰσχυρᾶς λαβίδος μετὰ τεμνόντων

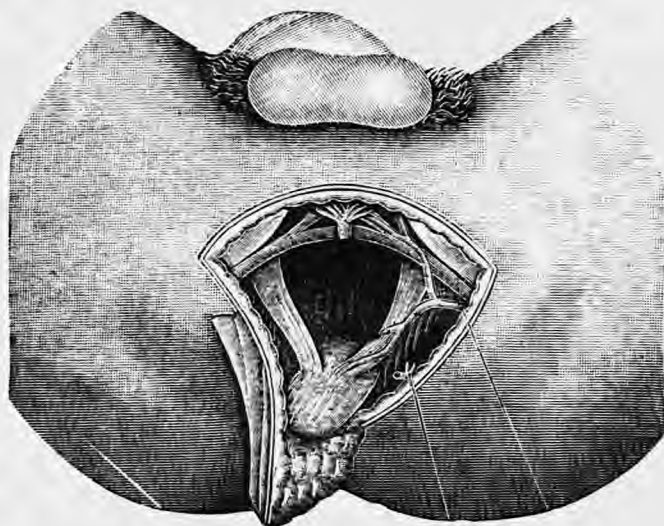

Εἰκ. 88.

Τομή κατὰ τὸν περίνεον διὰ προστατεκτομίαν
(Robert Proust et Gosset).

εἴτε διὰ τῶν δακτύλων, ἐνῷ διὰ τῶν δακτύλων τῆς ἀριστερᾶς χεὶρός ἀπὸ τοῦ ὑπερηβικοῦ τραύματος τὸ μὲν ὄρθον ἀφαιρῶν, τὸ δὲ ἐξελέγχει τὴν ἐνέργειαν τῶν ἀπὸ τοῦ περινέου εἰσαγομένων ἐργαλείων καὶ ἰδίως τῆς ἰσχυρᾶς τεμαχίδος, ὁδηγούμενος πρὸς τοῦτο καὶ ὑπὸ τοῦ ἐν τῇ οὐρᾷ μεταλλικοῦ καθετήρος. Μετὰ δὲ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ πλείστου τοῦ ὑπερτροφικοῦ προστάτου ἐνεργεῖ αἰμόστασιν τοῦ αἵματος

γούντες προστάτου ἀπὸ τοῦ περινεϊκοῦ τραύματος, εἴτε δι' ἀπολινώσεων εἴτε δι' αἰμοστατικῶν λαβίδων, ὅς καταλείπει ἐν τῷ τραύματι, καὶ ἐνεργεῖ τὸν ἀντισηπτικὸν ἐπιπωματισμὸν τοῦ περινεϊκοῦ τραύματος. Εἶτα δέ, ἐὰν μὲν ἡ κύστις ἀσηπτικὴ τυγχάνῃ οὖσα, ἐνεργεῖ τὴν ραφὴν κατὰ στρώματα τοῦ ὑπερηβικοῦ τραύματος, ἐνθέντων παραμένοντα ἐλαστικὸν καθετήρα ἀπὸ τῆς οὐρήθρας ἐν

Εἰκ. 89.

Ὁφίς τοῦ τραύματος μετὰ τὴν διαίρεσιν τῶν στρωμάτων τοῦ περινέου κατὰ τὴν ἐν τῇ εἰκ. 88 τομήν.

τῇ κύστει, ἐὰν δὲ τοῦνταντίον ἡ κύστις εἴνε μεμολυσμένη, τότε ἐνεργεῖ τὴν διασωλήνωσιν ταύτης ἀπὸ τοῦ ὑπερηβικοῦ τραύματος διὰ τῶν σιφωνοειδῶν σωλήνων τοῦ Perrier - Guyon.

Καὶ τοιαῦται μὲν εἶνε ἐν γενικαῖς γραμμαῖς αἱ ἐγχειρητικαὶ μέθοδοι τῆς μερικῆς προστατεκτομίας, ὅς ἐφῆρμσαν διάφοροι χειρουργοὶ ἄνευ διανοίξεως τοῦ αὐλοῦ τῆς οὐρήθρας πρὸς ριζικὴν θεραπείαν τῆς ὑπερτροφίας τοῦ προστάτου· ὅσον δ' ὅμως ἀφορᾷ εἰς τὰ

θεραπευτικά ἀποτελέσματα αὐτῶν, αἱ κρίσεις τῶν πολλῶν εἶνε λίαν ἐπιφυλακτικαί, τὸ μὲν ὡς ἐκ τοῦ μικροῦ ἀριθμοῦ τῶν δημοσιευθεισῶν περιπτώσεων, τὸ δὲ ὡς ἐκ τοῦ βραχέος χρονικοῦ διαστήματος τοῦ διαρρευσαντος μεταξὺ ἐγχειρήσεως καὶ δημοσιευθεισῶν περιπτώσεων, ὅπως κριθῶσι τὰ ἀπομεμακρυσμένα ἀποτελέσματα τῶν ἐγχειρητικῶν τούτων μεθόδων. Ἀλλὰ καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐκλεκτικότητα τῆς δεινῆς ἢ δεινῆς ἐγχειρητικῆς μεθόδου οἱ αὐτοὶ λόγοι ἰσχύουσιν. Ὅσον δὲ διὰ τὴν ἐπερχομένην ἀναλογίαν τῆς θνητότητος αὐτῶν γενικῶς εἶπεν ἐκ τῶν δημοσιευθεισῶν περιπτώσεων τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἐγχειρητικῶν τούτων μεθόδων, αὕτη κατὰ Albarran ἐπὶ μερικῆς προστατεκτομίας περινεϊκῆς μετὰ διανοίξεως τῆς ἰνώδους θήκης τοῦ προστάτου δὲν εἶνε μεγάλη· ἐπὶ 13 ἐν ὄλῳ δημοσιευθεισῶν περιπτώσεων ἐσημειώθησαν δύο θάνατοι, οἵτινες ἀνήκουσιν εἰς τοὺς ὑπὸ τοῦ Alexander ἐγχειρηθέντας, ὑπὸ ὅρους ὅμως δυσμενεστάτους.

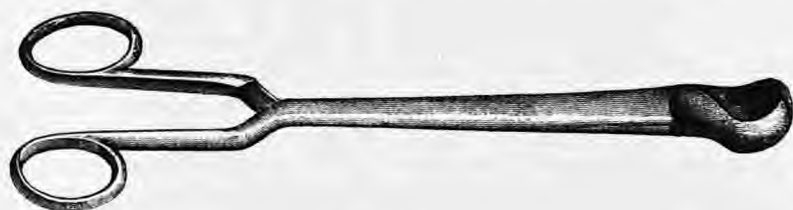
Μερικὴ
προστατεκτομία
περινεϊκῆ μετὰ
διανοίξεως τῆς
οὐρήθρας.

Τελευταῖον ὁ Gosset καὶ ὁ R. Proust¹ περιέγραψαν ἑτέραν ἐγχειρητικὴν μέθοδον, ἥτις δὲν ἐφηρμόσθη τό γε νῦν ἔχον ἐπὶ ζῶντος καὶ ἡ ὁποία σκοπὸν ἔχει τὴν ὀλικὴν σχεδὸν ἀφαίρεσιν τοῦ προστάτου, ἐκτὸς τῆς μοίρας αὐτοῦ τῆς εὐρίσκομένης πρὸ τῆς οὐρήθρας.

Καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς μεθόδου ταύτης θὰ ἐτοιμάσῃτε τὰ αὐτὰ τῆς περινεϊκῆς προστατεκτομίας ἐργαλεῖα καὶ ἰσχυρὰν λαβίδα μετὰ τεμνόντων ἄκρων τῶν σκελῶν αὐτῆς (*emporte-pièce*) (εἰκ. 90), θὰ τοποθετήσῃτε δὲ τὸν πᾶσχοντα εἰς τὴν θέσιν τῶν ἐπὶ τοῦ περινέου ἐγχειρήσεων προσδίδοντες αὐτῷ θέσιν μᾶλλον κεκλιμένην (*Tredelenbourg*) μετ' ἀνυψώσεως τῆς λεκάνης αὐτοῦ. Τούτων δὲ γενομένων εὐοδιάζετε μεταλλικὸν καθετήρα διὰ τῆς οὐρήθρας ἐν τῇ κύστει αὐτοῦ, λαμβάνοντες δὲ θέσιν πρὸ τοῦ περινέου τοῦ πᾶσχοντος ἐνεργεῖτε τομὴν ἐγκαρσίαν τοῦ περινέου εἰς ἀπόστασιν 2 ἐ. μ. πρὸσθεν τοῦ δακτυλίου, φερομένην πρὸς τὰ δύο ἰσχυρὰ κυρτώματα τοῦ ἀνωπύμου ὅστου (εἰκ. 88), εἰς τὸ ἀριστερὸν δ' ἄκρον τῆς τομῆς ταύτης φέρετε ἑτέραν τοιαύτην ἡμίκυρτον.

¹ Gosset et R. Proust, Ann. des Maladies des Org.-Gen.-Urin. 1900.

τῆς τὸ κατώτερον ἄκρον διευθύνετε πρὸς τὸν κόκκυγα, περιλαμβάνετε δ' οὕτω τὸν δακτύλιον (εἰκ. 88). Μετὰ ταῦτα δ' ἐνεργεῖτε τὴν διαίρεσιν τῶν διαφόρων στρωμάτων τοῦ περινέου κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τῆς τομῆς τοῦ δέρματος, καθ' ὃν τρόπον εἶπον ὑμῖν ἀνωτέρω ἐπὶ τῆς περινεϊκῆς προστατεκτομίας κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ Albar-
ran, φθάντες δὲ εἰς τὸ πρόσθιον ἄκρον τῆς ὀπισθίας ἐπιφανείας τοῦ προστάτου, ἐνῶ βοηθοὶ διὰ πλατέος διαστολέως ἀπωθοῦσι πρὸς τὰ κάτω τὸ ὀρθὸν ἔντερον, διαιρεῖτε διὰ τοῦ μαχαίριου ἐν τῇ μεσότητι αὐτοῦ ἐπιμήκως τὸν προστάτην καὶ τὴν σύστοιχον αὐτῷ μοῖραν τῆς οὐρήθρας μέχρι τοῦ ὑποκειμένου μεταλλικοῦ καθετήρος. Εἶτα δὲ δι' ἰσχυρᾶς ὀδοντωτῆς λαβίδος (Τόμ. Α',

Εἰκ. 90.

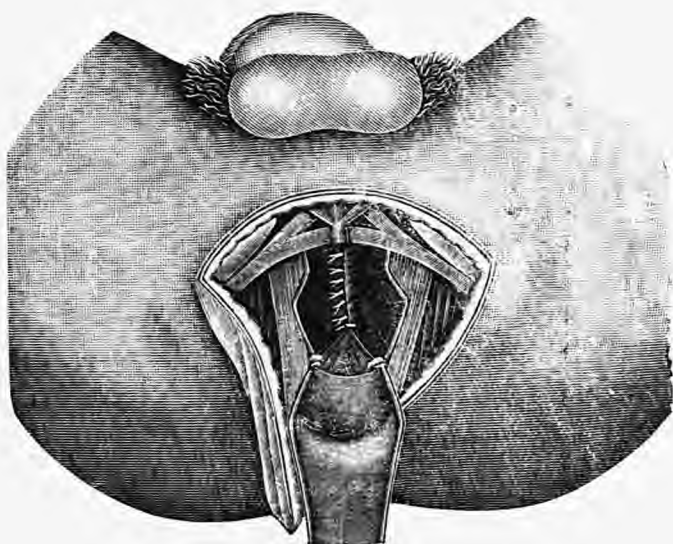
Ἰσχυρὰ λαβὴς μετὰ τεμνόντων ἄκρων σκελῶν.

εἰκ. 65) συλλαμβάνετε ἑκατέρωθεν τῆς τομῆς ἀλληλοδιαδόχως τὸν δεξιὸν καὶ ἀριστερὸν λοβὸν τοῦ ὑπερτροφικότος προστάτου καὶ διὰ τοῦ μαχαίριου ἐκτέμνετε, ἀποψιλοῦντες δι' ἐπιμεμελημένης ἀνατομῆς τὴν σύστοιχον μοῖραν τῆς οὐρήθρας κατὰ τὸ χεῖλος τῆς μέσης τομῆς ἀφ' ἑνός, καὶ ἀφ' ἑτέρου ἀποχωρίζοντες τὰς σπερματοδόχους κύστες, τέμνετε δὲ ταυτοχρόνως, μετὰ προηγουμένην ἀπολίνωσιν, τὸν ἐκφορητικὸν αὐτῶν πόρον. Τούτων γενομένων, εὐοδιάζετε ἐν τῇ οὐροδόχῳ κύστει διὰ τῆς οὐρήθρας παραμένοντα ἐλαστικὸν καθετήρα, συρράπτετε ἄνωθεν τούτου ἀπὸ τοῦ τραύματος τοῦ περινέου τὴν διαιρεθεῖσαν μοῖραν τῆς οὐρήθρας (εἰκ. 91) διὰ ζωϊκοῦ ῥάμματος καὶ τὰ λοιπὰ στρώματα τοῦ περινέου μέχρι καὶ τοῦ δέρματος αὐτοῦ, διασωληνοῦντες διὰ παροχετευτικοῦ ἐλαστι-

κοῦ σωλήνος ἡ θρυαλλίδος γάζης ἀντισηπτικῆς τὸ κατωφερέστερον μέρος τοῦ τραύματος.

Ὀλικὴ
προστατεκτομία
ἐπὶ τοῦ περινέου.

Ὅσον δ' ὁμῶς ἀφορᾷ εἰς τὴν ὀλικὴν προστατεκτομίαν διὰ τοῦ περινέου, ἰδίως μάλιστα ἐπὶ νεοπλασματικῆς αὐτοῦ ἐπεξεργασίας (καρκίνωμα), αὕτη κατὰ τὸν Chevallier εἶνε, τό γε νῦν ἔχον. σχεδὸν ἀδύνατος ἐν τῇ πράξει, ὡς ἐναπολειπομένου τοῦ πρὸ τῆς

Εἰκ. 91.

Ῥαφὴ τῆς οὐρήθρας (R. Proust et Gosset).

προσθίας ἐπιφανείας τῆς οὐρήθρας μέρους αὐτοῦ. Ἄλλ' αἱ δημοσιευθεῖσαι ὀλικαὶ προστατεκτομίαι διὰ τοῦ περινέου διὰ κακότητος νεόπλασμα τοῦ προστάτου, ὅκτω τὸν ἀριθμὸν, ὃς ἀναφέρει Albarran, ἔδωκαν πέντε ἰάσεις καὶ τρεῖς θανάτους ἐγχειρητικούς. ἐκ τῶν πέντε δ' ἰαθέντων, 4 ἀπέθανον ἐξ ὑποτροπῆς τῆς νόσου μεταξὺ 9 καὶ 14 μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐγχειρήσεως, εἰς δὲ μόνον ὑπὸ τοῦ Socin ἐγχειρηθεὶς εἶχε καλῶς καὶ τὸ τέταρτον ἀκόμ. ἔτος ἀπὸ τῆς ἐγχειρήσεως.

Ὡς ἐγχειρητικὴ δὲ μέθοδος πρὸς ὀλικὴν ἐξαίρεσιν τοῦ προστάτου διὰ τοῦ περινέου συνιστᾶται ὑπὸ τοῦ Albarran ἡ μέθοδος τοῦ Rober Proust, ἣν περιέγραψα ὑμῖν ἀνωτέρω προκειμένου περὶ τῆς μερικῆς περινεϊκῆς προστατεκτομίας μετὰ διανοίξεως τῆς οὐρήθρας (εἰκ. 91), σὺν τῇ διαφορᾷ ὅτι μετὰ τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ προστάτου ἀπὸ τοῦ περινεϊκοῦ τραύματος θὰ διαιρέσητε τὴν οὐρήθραν κατὰ τὴν ὑμενώδη αὐτῆς μοῖραν καὶ εἴτα τὸν προστάτην αὐτόν, μετὰ ταῦτα δὲ θὰ διαιρέσητε τὸν αὐχένα τῆς οὐροδόχου κύστεως ἐγκαρσίως, ὅπως οὕτως ἀποκολλήσητε τὸν προστάτην ἀπὸ τῆς βάσεως τῆς οὐροδόχου κύστεως, ἐναπολείπονται δ' αὐτῷ τότε αἱ πλάγιαί καὶ ἀνώτεραι προσφύσεις, ὅτε διαιροῦντες εἰς δύο ἡμίση τὸν προστάτην, ἀφαιρεῖτε αὐτόν μετὰ τῶν σπερματοδόχων κύστεων τεμαχισθὲν συλλαμβάνοντες ἀλληλοδιαδόχως δι' ἰσχυρῶν ὀδοντωτῶν λαβίδων τὰ δύο ἡμίση αὐτοῦ καὶ φέροντες τὸ μαχαίριον ὑμῶν περὶ τὰς προσθιοπλάγιας προσφύσεις αὐτῶν, μετὰ προηγούμενην τομὴν καὶ ἀπολίνωσιν τοῦ σπερματικοῦ πόρου τῶν σπερματοδόχων κύστεων. Τούτων δὲ γενομένων καὶ τῆς αἰμοστάσεως τῆς ὅλης τραυματικῆς ἐπιφανείας ἐπιτευχθείσης, εὐοδιάζετε μαλακὸν ἐλαστικὸν καθετῆρα διὰ τῆς οὐρήθρας ἐν τῇ κύστει, συρράπτετε ταύτην πρὸς ἐκείνην, τὰ δὲ λοιπὰ ἐνεργεῖτε κατὰ τὸν περίνεον ὡς ἐπὶ τῆς μερικῆς περινεϊκῆς προστατεκτομίας.

Μ Α Θ Η Μ Α Μ Α '

Κύριοι,

Μετὰ τὰς ἐπὶ τοῦ προστάτου αὐτοῦ ἐγχειρητικὰς ταύτας μεθόδους, ἅς εἰς τὸ προηγούμενον μάθημα περιέγραψα ὑμῖν, ὁ λόγος ἡμῶν ἔσται σήμερον περὶ τῶν ἐγχειρητικῶν ἐκείνων μεθόδων, ἅς θὰ ἐνεργήσητε ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν γεννητικῶν ὀργάνων, ὅπως ἐπιτύχητε τὴν συμπτωματικὴν ἀτροφίαν τοῦ ὑπερτροφικοῦ προστάτου.

Καὶ ἐν πρώτοις περὶ τῆς ὄρχεκτομίας.

Ὁρχεκτομία.

Ἡ ἀφαίρεσις τῶν ὄρχεων εἰς ζῶα ἔχει ὡς ἀσφαλῆ συνέπεια τὴν ἀτροφίαν τοῦ προστάτου αὐτῶν, οἰαδήποτε καὶ ἂν ᾖ ἡ ἡλικία

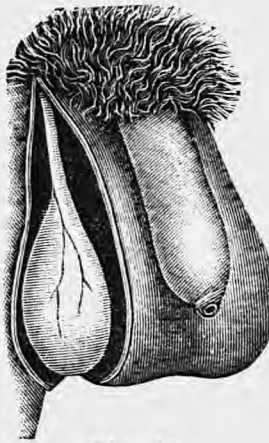
τοῦ ζώου ἐφ' οὗ ἐγένετο αὕτη. Ἡ δ' ἀτροφία αὕτη παρατηρεῖται ἰδίως εἰς τὸ ἀδενώδες παρέγχυμα τοῦ προστάτου, καὶ εἰδικώτερον ἄρχεται, παρὰ τῷ κυνί τοῦλάχιστον, ἀπὸ τῶν ἀδένων τῶν παρὰ τὸν αὐλὸν τῆς οὐρήθρας εὐρισκομένων καὶ ἐκαῖθεν ἐπεκτείνεται ἐπὶ τοὺς λοιπούς· ὁ διάμεσος συνεκτικὸς ἰστός συρρικνοῦται, πληθὺς δὲ μυϊκῶν ἰνῶν ἐξαφανίζεται δι' ἀτροφίας, ἐπὶ πλέον δὲ ἡ ἀτροφία αὕτη ἐπεκτείνεται εἰς τὰς σπερματοδόχους κύστες καὶ τοὺς ἀδένους τοῦ Cooper. Ἀφ' ἐτέρου παρατηρήθη παρὰ τῷ ἀνδρὶ ὅτι ἡ συγγενὴς ἑλλειψις τῶν ὄρχεων ἢ ἡ ἀτελὴς ἀνάπτυξις τῶν δύο ὄρχεων συνοδεύεται ὑπὸ ἐπισήμου ἐλαττώσεως τοῦ ὄγκου τοῦ προστάτου, ὡς παρατηρήθη τὸ αὐτὸ ἐπὶ σκληρύνσεως τῶν ὄρχεων ἐκ κληρονομικῆς συφιλίδος, καὶ ἐπὶ κρυφορχιδίας.

Τὰ γεγονότα ταῦτα παρεθάρρυναν τοὺς συγχρόνους χειρουργούς, ὅπως ἐνεργήσωσι τὴν διπλὴν ὀρχεκτομίαν εἰς τοὺς γέροντας προστατικούς.

Πρὸς ἐκτέλεσιν δὲ τῆς ἐγχειρήσεως ταύτης ἔχετε ἀνάγκην μαχαίριου, αὐλακωτῆς μήλης, ψαλιδίου εὐθέος καὶ κυρτοῦ, ἀνατομικῆς λαβίδος, αἰμοστατικῶν λαβίδων, βελονῶν, ῥαυμάτων καὶ ἀντισηπτικῶν εἰδῶν (ἐπιδέσμου καὶ διαλύσεων).

Τὸν πάσχοντα θὰ τοποθετήσητε ὑπτίον ἐπὶ τῆς ἐγχειρητικῆς κλίνης, ἐνεργεῖτε δὲ δι' ὑποδορίου ἐνέσεως κοκαίνης ($2 \frac{0}{10}$) κατὰ τὸ ὕψος τῆς διαδρομῆς τοῦ συστοίχου σπερματικοῦ τόνου ταπινῶν ἀναισθησίαν, εἴτε μυελικὴν ἀναλγησίαν διὰ κοκαίνης, εἴτε ἐν τέλει ἐνεργεῖτε τὴν γενικὴν αὐτοῦ νάρκωσιν διὰ χλωροφορμίου. Εἴτα δὲ λαμβάνοντες θέσιν εἴτε μεταξὺ τῶν μηρῶν τοῦ πάσχοντος, εἴτε κάλλιον πρὸς τὰ δεξιὰ τούτου, καὶ μετὰ προηγουμένην διὰ ξυροῦ καθαίρεσιν τῶν τριχῶν καὶ τὸν ἀντισηπτικὸν καθαρισμὸν τοῦ ἐγχειρητέου πεδίου, φέρετε τομὴν εὐθεῖαν ἀπὸ τοῦ ἐξωτερικοῦ στομίου τοῦ βουβωνικοῦ σωληνός μέχρι τοῦ κατωτέρου μέρους τῆς προσθίας ἐπιφανείας τοῦ συστοίχου ἡμίσεος τοῦ ὀσχεοῦ (εἰκ. 92). διαίρετε δὲ τὸ δέρμα τοῦ ὀσχεοῦ, τὸν δαρτὸν χιτῶνα, καὶ φθάνετε εἰς τὸν κοινὸν ἐλυτροειδῆ τοῦ ὄρχεως καὶ τοῦ σπερματικοῦ τόνου καὶ διὰ τῶν δακτύλων τῆς δεξιᾶς χειρὸς διαρρηγνύετε τὰς συμφύσεις, αἵτινες ὑπάρχουσι μεταξὺ τῶν δύο τούτων χιτῶνων

καὶ ἐξωθεῖτε οὕτω τὸν ὄρχιν ἐκτὸς τοῦ ὀσχεύου. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐνεργεῖτε εἴτε τὴν ἀγγειοτριψίαν ἢ τὴν ἰσθμοπλασίαν διὰ τοῦ ἀγγειοτριβίου ἢ ἰσθμοπλάσιου τοῦ Tuffier, ὃν γνωρίζετε (Τόμ. Α', εἰκ. 206), τοῦ σπερματικοῦ τόνου κατὰ τὸ ὕψος τοῦ ἐξωτερικοῦ στομίου τοῦ βουβωνικοῦ σωληνός εἴτε τὴν ἀθρόαν ἀπολίνωσιν τούτου δι' ἰσχυροῦ ῥάμματος μεταξίνου, ἥτις καταδικάζεται ὑπὸ τῶν πολλῶν, φρόβῳ ὑστερογενοῦς αἱμορραγίας, εἴτε τὴν ἀπολίνωσιν τούτου διαιροῦντες αὐτὸν εἰς δύο ἴσα μέρη, διὰ διεκβολῆς ἐν τῷ μέσῳ αὐτοῦ

Εἰκ. 92.

Ὁρχεκτομία.

διπλοῦ μεταξίνου ἀσηπτικοῦ ῥάμματος, ἐκατέρωθεν δὲ συλλαμβάνοντες τὸ ἥμισυ τοῦ σπερματικοῦ τόνου ἀπολινούτε. Κάτωθεν δὲ τῆς ἀπολινώσεως ὅσον 1 ἐ. μ. τέμνετε διὰ τοῦ ψαλιδίου τὸν σπερματικὸν τόνον, καυτηριάζετε τὸ κολόβωμα τούτου διὰ τοῦ θερμοκαυτηῆρος τοῦ Paquelin καὶ τέμνετε τὸ ῥάμμα ἄνωθεν τοῦ ἄμματος, ἀφοῦ βεβαιωθῇτε περὶ τῆς ἐντελοῦς αἱμοστάσεως τοῦ κολοβώματος ἐπιθέτοντες, μετὰ ἐνεργηθεῖσαν αἱμόστασιν τοῦ ὅλου τραύματος, τὰς ἀναγκαίας ῥαφὰς κατὰ μῆκος τῶν χειλέων αὐτοῦ, πρὸς ἐπίτευξιν τῆς κατὰ πρῶτον σκοπὸν ἐνώσεως. Πρὸς τοῦτο δὲ ἀνάγκη ἢ

αίμόστασις καὶ τοῦ λοιποῦ τραύματος νὰ ᾖ τελεία, διότι ἐσημειώθησαν ὑστερογενεῖς αἱμορραγίαι, προσερχόμεναι οὐχὶ ἐκ τοῦ σπερματικοῦ τόνου καὶ ἰδίως τῆς σπερματίτιδος ἀρτηρίας, ἀλλ' ἐκ τῆς ἀρτηρίας τοῦ διαφράγματος τοῦ ὀσχεύου.

Τὰ αὐτὰ θὰ ἐνεργήσητε καὶ κατὰ τὸ ἕτερον μέρος τοῦ ὀσχεύου ἐπὶ διπλῆς ὀρχεκτομίας.

Ἰπάρχουσι τινες τῶν χειρουργῶν, οἵτινες συμβουλεύουσι τὴν ἐν τῷ ὀσχεῷ, μετὰ διπλὴν ὀρχεκτομίαν, εἰσαγωγὴν ἀσηπτικῶν τεχνητῶν ἐξ ἐκκληρυσμένου κόμμεος ἢ ἐξ ἀργύρου ὄρχεων, ἀναλόγων διαστάσεων καὶ βάρους πρὸς τοὺς φυσιολογικοὺς τοιούτους, καὶ ῥαφὴν ἄνωθεν τούτων τοῦ δέρματος τοῦ ὀσχεύου, ὅπως μὴ κλονισθῇ τὸ ἠθικόν (testicules morales) τῶν πασχόντων μεθ' ὅλην τὴν προβεβηκυῖαν ἡλικίαν αὐτῶν· ἐσημειώθησαν μάλιστα ἐπὶ διπλῆς ὀρχεκτομίας πλὴν τῶν γενικῶν διαταραχῶν (ἀδυναμία καὶ ἐξάντλησις γενικὴ) καὶ ψυχικαὶ τοιαῦται (psychoses post-opératoires), αἵτινες ὑπῆρξαν βραχείας διαρκείας.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ἐνὸς μόνου ὄρχεως πρὸς ἐπίτευξιν συμπτωματικῆς ἀτροφίας τοῦ προστάτου, αὕτη περιέπεσεν εἰς ἀχρησίαν, διότι ἐλαχίστην ἐξασκεῖ ἐπίδρασιν ἐπὶ τὸν προστάτην· ἄλλως τε δὲ παρατηρήθησαν συχνότατα τῆς ὑπερτροφίας τοῦ προστάτου τὰ συμπτώματα εἰς τοὺς πρὸ ἐτῶν ὑποστάντας τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ἐνὸς τῶν ὄρχεων αὐτῶν. Εἶνε δὲ γνωστὴ ἡ ἀσυμμετρία τῶν ὄρχεων καὶ ἡ διαφορὰ τοῦ βάρους αὐτῶν, ἡ δὲ ἀσυμμετρία αὕτη ἀπηχεῖ ἐνίοτε καὶ ἐπὶ τοῦ προστάτου αὐτοῦ, διότι παρατηρήθη — οὐχὶ ὅμως πάντοτε — ὅτι πρὸς τὸν ὀγκωδέστερον ὄρχιν ἀντιστοιχεῖ ἡ ὑπερτροφικὴ μοῖρα τοῦ προστάτου.

Ἀλλὰ καὶ ἡ διπλὴ αὕτη ὀρχεκτομία περιέπεσεν ἤδη εἰς ἀχρησίαν, τὸ μὲν διότι τὰ ἀπομεμακρυσμένα ἀποτελέσματα τῆς ἐγχειρητικῆς ταύτης ἐπεμβάσεως, τὸ γε νῦν ἔχον, ἐλλείπουσιν, ὅπως κριθῇ αὕτη ὑπὸ ἔποψιν ριζικῆς θεραπείας τῆς ὑπερτροφίας τοῦ προστάτου, τὸ δὲ διότι καὶ αὐτοὶ οἱ προβεβηκότες τὴν ἡλικίαν δυσκόλως ἀποδέχονται νὰ προσφέρωσι τὴν θυσίαν ταύτην, τὴν ἀφαίρεσιν δῆλα δὴ τῶν δύο αὐτῶν ὄρχεων, μεθ' ὅλα τὰ μαρτύρια τὰ ὅποια ὑποφέρουσιν ἐκ τῆς ὑπερτροφίας τοῦ προστάτου. Τούτου

ένεκεν οί σύγχρονοι χειρουργοί επενόησαν πρὸς τὸν αὐτὸν θεραπευτικὸν σκοπὸν — ὅπως δῆλα δὴ ἐπιτύχῃσι τὴν συμπτωματικὴν ἀτροφίαν τοῦ προστάτου — ἐτέρας ἐγχειρητικὰς μεθόδους ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν γεννητικῶν ὀργάνων, καὶ τοιαῦται εἶνε ἡ μερικὴ ἐκτομὴ τῶν ἐκφορητικῶν πόρων ἀμφοτέρων τῶν ὄρχεων ἢ τοῦ σπερματικοῦ τόνου αὐτοῦ, αἱ σκληρυντικαὶ ἐνέσεις διαλύσεως χλωριούχου ψευδαργύρου ἐν αὐτῷ τῷ παρεγχύματι τῶν ὄρχεων, καὶ ἡ ἀγγειοενεξεκτομία τοῦ σπερματικοῦ τόνου μετὰ περισώσεως τοῦ σπερματικοῦ πόρου.

Καὶ τὴν μὲν ἐκτομὴν τῶν ἐκφορητικῶν πόρων τῶν ὄρχεων θὰ ἐνεργήσῃτε ὡς ἐξῆς: μετὰ τὴν ἀντισηψίαν τοῦ ἐγχειρητέου πεδίου, ἐνεργεῖτε εἴτε ἀπὸ τοῦ νωπιαίου μυελοῦ τὴν μυελικὴν ἀναλγησίαν διὰ κοκαίνης, εἴτε τοπικὴν τοιαύτην δι' ὑποδορίου ἐνέσεως τοῦ αὐτοῦ φαρμάκου, εἴτε γενικὴν διὰ χλωροφορμίου νάρκωσιν, καὶ ἐν ὑπτίᾳ κατακλίσει εὐρισκομένου τοῦ πάσχοντος συλλαμβάνετε μεταξὺ τοῦ ἀριστεροῦ ὕμων λιχανοῦ καὶ ἀντίχειρος διὰ τοῦ δέρματος τοῦ ὄρχεου πρῶτον τὸν ἀριστερὸν σπερματικὸν τόνον τοῦ πάσχοντος, πρὸς τὰ πλάγια δεξιὰ αὐτοῦ ἰστάμενοι, ὃν πιέζοντες φέρετε ὑποδοριῶς εἰς ἀπόστασιν τινα ἀπὸ τοῦ ἐξωτερικοῦ στομίου τοῦ βουθωνικοῦ πόρου καὶ κάτω πρὸς τὸν ὄρχιν, ἔχοντες δ' ὀδηγὸν αὐτὸν τοῦτον τὸν σπερματικὸν τόνον διαιρεῖτε ἄνωθεν αὐτοῦ τὸ δέριμα καὶ τὸν ὑποδερμάτιον συνεκτικὸν ἰστόν, τὸν δαρτὸν χιτῶνα, τὸν κρεμαστήρα μὺν καὶ τὸν ἰνώδη ἐλυτροειδῆ χιτῶνα τοῦ σπερματικοῦ τόνου. Μετὰ ταῦτα δέ, ἐνῶ βοηθοὶ ἀπάγουσι τὰ χεῖλη τοῦ τραύματος διὰ διαστολέων, ἐνεργεῖτε τὴν ἀποψίλωσιν τοῦ σπερματικοῦ πόρου μετὰ τῆς ἀρτηρίας αὐτοῦ, τὸν ὁποῖον εὐκόλως θὰ διακρίνητε ὡς ἐκ τῆς συστάσεως αὐτοῦ, εἰς ἑκτὰσιν 3 ἐκ.μ. διεκβάλλετε κάτωθεν τούτου αὐλακωτὴν μήλην, περιβάλλετε βρόχον ἀπολινωτικὸν εἰς τὰ δύο ἄκρα τῆς ἀποψιλωθείσης αὐτοῦ μοίρας διὰ ζωϊκοῦ ἢ μεταξίνου ῥάμματος ἀντισηπτικοῦ, διὰ ψαλιδίου δὲ τέμνετε πρόσθεν τῶν ἀπολινώσεων τὸν σπερματικὸν πόρον καὶ ἀφαιρεῖτε τὸ τεμάχιον αὐτοῦ τοῦτο. Μετὰ αἰμόστασιν δὲ τοῦ ἐγχειρηθέντος πεδίου καὶ ἀπόπλυσιν ἀντισηπτικὴν, ἐνεργεῖτε τὴν ῥαφὴν τοῦ τραύματος καὶ ἐπιθέτετε ἀντισηπτικὸν ἐπίδεσμον, ὅπως ἐπιτύχῃτε

Ἐκτομή τῶν
σπερματ. πόρων
τῶν ὄρχεων.

τὴν κατὰ πρῶτον σκοπὸν ἔνωσιν. Τὰ αὐτὰ ἐνεργεῖτε καὶ κατὰ τὸ ἕτερον μέρος τοῦ ὀσχεοῦ, κατὰ τὸν δεξιὸν δὴλα δὴ ὄρχιν, καὶ οὕτως ἔχετε τὴν διπλὴν ἐκτομὴν τῶν σπερματικῶν πόρων.

Ἀγγειονευ-
ρεκτομία.

Τὴν δὲ ἀγγειονευρεκτομίαν, ἥτοι τὴν ἐκτομὴν εἰς ἑκτασίν τινα τοῦ σπερματικοῦ τόνου πλὴν τοῦ σπερματικοῦ πόρου τοῦ ὄρχεως, θὰ ἐνεργήσητε κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν ἐγχειρητικὴν μέθοδον· ἀφοῦ δὴλα δὴ διὰ τῆς αὐτῆς τομῆς τοῦ ὀσχεοῦ, ὅπως ἐπὶ τῆς ἐκτομῆς τῶν σπερματικῶν πόρων, ἀποκαλύψετε τὸν σπερματικὸν τόνον, θ' ἀποψιλώσητε τὸν σπερματικὸν πόρον ἀπ' αὐτοῦ μετὰ τῆς ἀρτηρίας αὐτοῦ καὶ τινων φλεβιδίων εἰς ἑκτασίν τινα καὶ θὰ παραδώσητε εἰς βοήθην πρὸς διακράτησιν, τὰ δὲ λοιπὰ συστατικά τοῦ σπερματικοῦ τόνου θὰ περιλάβητε συλλήβδην μεταξὺ δύο ἀπολινώσεων εἰς ἀπόστασιν 3 ε. μ. ἀπ' ἀλλήλων καὶ διὰ ψαλιδίου θὰ ἐνεργήσητε τὴν ἐκτομὴν τῆς μεταξὺ τῶν δύο τούτων ἀπολινώσεων μοίρας τοῦ σπερματικοῦ τόνου· τούτων δὲ γενομένων, μετὰ αἰμόστασιν τοῦ ἐγχειρηθέντος πεδίου ἐνεργεῖτε τὴν ῥαφὴν αὐτοῦ. Καὶ ἐν τέλει τὰ αὐτὰ ἐνεργεῖτε καὶ κατὰ τὸν ἕτερον σπερματικὸν τόνον.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὰς λοιπὰς ἐγχειρητικὰς μεθόδους, τὰς σκληρογυνικὰς δὴλα δὴ ἐνέσεις τοῦ χλωριούχου ψευδαργύρου ἐν τῷ παρεγχύματι τῶν ὄρχεων ὡς καὶ τὰς ἀπολινώσεις τῶν ἔσω εἰλεακῶν ἀρτηριῶν, πρὸς ἐπίτευξιν τῆς συμπτωματικῆς ἀτροφίας τοῦ προστάτου, ταύτας ἀπὸ σκοποῦ παραλείπω, διότι τὰ ἀποτελέσματα αὐτῶν οὐδόλως ὑπῆρξαν ἀνώτερα τῶν λοιπῶν ἐγχειρητικῶν μεθόδων ἃς περιέγραψα ὑμῖν, καὶ ὡς ἐκ τούτου περιέπεσον εἰς παντελεῖ σχεδὸν ἀχρηστίαν.

Καὶ ἐν τέλει ὑπολείπεται νὰ ὁμιλήσω ὑμῖν περὶ τῶν κατὰ τὴν οὐροδόχον κύστιν ἐγχειρητικῶν μεθόδων, ἃς θὰ ἐνεργήσητε ἐπὶ ὑπερτροφίας τοῦ προστάτου· ἀλλὰ περὶ τούτων πρὸς ἀποφυγὴν ἐπαναλήψεων θὰ ὁμιλήσω ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ, ὅταν βραδύτερον πραγματευθῶ ἐνώπιον ὑμῶν περὶ τῶν κατὰ τὴν οὐροδόχον κύστιν ἐγχειρήσεων. Ἀλλως δὲ αἱ ἐπὶ ταύτης δι' ὑπερτροφίαν τοῦ προστάτου ἐνεργούμεναι ἐγχειρήσεις εἶνε πάντοτε τὸ ἔσχατον παρηγορικὸν μέσον, ὅπερ ἔχετε νὰ χορηγήσητε εἰς τοὺς προστατικούς

χωρίς τὸ παράπαν νὰ ἐπιφέρητε συμπτωματικὴν ἀτροφίαν τοῦ προστάτου (κυστιοτομία ὑπερθεϊκῆ-κυστιστοτομία).

Ἄλλ' ἐκ τῶν προλεχθέντων, Κύριοι, ἔπεται ὡς ἐπακολούθημα, ὅτι ὡς ἐκ τῆς πληθύος τῶν ἐγχειρητικῶν μεθόδων πρὸς ἐπίτευξιν τῆς ἀτροφίας τοῦ ὑπερτροφικοῦ προστάτου οὐδεμία εἶνε βεβαία καὶ ἀσφαλής, πλὴν δὲ τούτου οὐδόλως προσομοιάζουσιν ἀλλήλοις οἱ προστατικοί· ἐπομένως οὐδόλως εἶναι ἐφαρμοσίμοι ἀδιακρίτως εἰς ὅλους τοὺς προστατικούς αἱ διάφοροι αὐταὶ ἐγχειρητικαὶ μέθοδοι, τοσούτῳ μᾶλλον καθ' ὅσον παραστάς εἰς τὸ τμήμα τῆς χειρουργικῆς τῶν οὐρητικῶν ὀργάνων τοῦ 13ου διεθνοῦς Ἰατρικοῦ Συνεδρίου, ὅπερ συνήλθεν ἐν Παρίσι τοῖς τὸν Αὐγούστου τοῦ π. ἔ. 1900, παρετήρησα ὅτι ἐκ τῶν συζητήσεων αἰτίαι ἐγένοντο κατ' ἀκολουθίαν ἀνακοινώσεων ὑπὸ διαφόρων χειρουργῶν, σχετικῶς πρὸς τὴν ριζικὴν θεραπείαν τοῦ ὑπερτροφικοῦ προστάτου, οὐδὲν τὸ ὀριστικὸν προέκυψεν, ὡς δύνασθε νὰ πεισθῆτε καὶ ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῶν πρακτικῶν τοῦ Συνεδρίου ἐκείνου. Ἄλλως δὲ τινὲς τῶν ἐγχειρητικῶν τούτων μεθόδων ἐφηρμόσθησαν ἐπ' ἐσχάτων, δὲν παρήλθε δ' εἰσέτι ἱκανὸς χρόνος, ὅπως δημοσιευθῶσι τὰ ἀπομεικροσμένα αὐτῶν θεραπευτικὰ ἀποτελέσματα, οὕτως ὥστε ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν νὰ κριθῶσιν αὐταὶ ἀσφαλῶς· ἔνεκα δὲ ἀκριβῶς τοῦ λόγου τούτου δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ὀρισθῶσι, τό γε νῦν ἔχον, αἱ ἐνδειξεις τῆς δεινῆς ἢ δεινῆς ἐγχειρητικῆς μεθόδου πρὸς ριζικὴν θεραπείαν τοῦ δεινῆς ἢ δεινῆς περιστατικοῦ τῆς ὑπερτροφίας τοῦ προστάτου.

Ἀλλὰ προκειμένου περὶ τῆς ὑπερτροφίας τοῦ προστάτου δεόν νὰ ὑπομνήσω εἰς ὑμᾶς, Κύριοι, ὅτι αἱ κρατοῦσαι θεωρίαι ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν παθογένειαν αὐτῆς, εἰς δύο δύνανται νὰ ὑπαχθῶσι κατηγορίας· καὶ εἰς μὲν τὴν πρώτην ὑπάγονται ἡ θεωρία τοῦ Guyon-Launois, ἥτις ἐδέσποσεν ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν, καθ' ἣν ἡ ὑπερτροφία τοῦ προστάτου εἶνε ἀποτέλεσμα τῆς γενικῆς ἀρτηριοσκληρύνσεως, καὶ ἡ θεωρία τοῦ Harisson, καθ' ἣν ἡ ὑπερτροφία τοῦ προστάτου εἶνε ἀποτέλεσμα κυστικῆς πρωτοπαθοῦς παθήσεως καὶ ἰδίως τῆς ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον εὐρύνσεως τοῦ πυθμένου αὐτῆς· ὡς ἐκ τῆς πάλης δὲ ἦν ἡ κύστις ἀγωνίζεται πρὸς κένωσιν τοῦ περιεχομένου

αὐτῆς. λέγει ὁ Harisson, ἐπέρχεται σὺν τῇ ὑπερτροφίᾳ τῆς κύστεως καὶ ἡ τοῦ προστάτου.

Εἰς δὲ τὴν δευτέραν κατηγορίαν ὑπάγονται αἱ θεωρίαι ἐκείναι, αἵτινες θεωροῦσι τὴν ὑπερτροφίαν τοῦ προστάτου ὡς ἀποτέλεσμα φλεγμονῶν αὐτοῦ, κατὰ Ciechanowski δὲ χρονίων χρονιωτάτων τοιούτων, μετὰ βραδυτάτης πορείας (*Quelques aperçus sur le prostatisme au point de vue anatomo-pathologique* 1901) ἢ ὡς ἀκολουθίαν διαταράξεως ἢ τροποποιήσεως τῶν λειτουργιῶν τῶν ὄρχεων, ἢ ἐν τέλει ὡς αὐτόχρημα νεοπλασματικὴν ἐπεξεργασίαν. Κατὰ τὰς ἐργασίας μάλιστα τοῦ Albarran, ἧς ἐδημοσίευσεν τὸ παρελθὸν ἔτος 1900¹, ἡ ὑπερτροφία τοῦ προστάτου εἶνε νεοπλασία ἀδενώδους καταγωγῆς παρουσιαζομένη ὑπὸ διαφόρους ἀνατομικοὺς τύπους τοὺς ἐξῆς: 1^{ον} ὡς καλὸς θες ἀδένωμα δυνάμενον νὰ μεταμορφωθῇ εἰς ἐπιθηλίωμα, 2^{ον} ὡς ἀδενό-ινωμα καὶ 3^{ον} ὡς ἰνω-αδένωμα.

Τὸ τοιοῦτο, Κύριοι, ἔχει μεγάλην πρακτικὴν σημασίαν· διότι, ἐὰν παραδεχθῇτε τὰς τῆς πρώτης κατηγορίας θεωρίας, πᾶσα ἐγχειρητικὴ ἐπέμβασις θ' ἀποβῇ ματαία, ἀφοῦ ἀδύνατος ἡ ριζικὴ θεραπεία. Ἐὰν ὅμως παραδεχθῇτε τὰς τῆς δευτέρας, τότε ἐπιτρέπεται ὑμῖν νὰ ἐλπίζετε τὴν ριζικὴν ἱασιν δι' ἐγχειρητικῆς ἐπεμβάσεως, διότι ἡ νόσος τοπικὴ τυγχάνει οὖσα. Ἀλλ' ἀκριβῶς πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ τοιοῦτου δέον ἐγκαίρως νὰ ἐπεμβῇτε ἐγχειρητικῶς, διότι τὰ δυσάρεστα συμπτώματα, ἅτινα ἐπιπλέκουσι τὴν ὑπερτροφίαν τοῦ προστάτου καὶ ἐπιφέρουσι τὸν θάνατον εἰς πολλοὺς προστατικούς, ἐπέρχονται ὡς τὰ πολλὰ ἐκ τῆς κρατούσης ιδέας ὅτι πάντες οἱ προστατικοὶ εἶνε ἀθεράπευτοι. Καὶ ναὶ μὲν εἰς πολλοὺς, τοὺς πλείστους τούτων, ἔνεκα τῆς γενικῆς καὶ τοπικῆς αὐτῶν καταστάσεως πᾶσα ἐλπίς ριζικῆς θεραπείας ἐξέλιπεν, ἐπομένως καὶ πᾶσα ἐγχειρητικὴ ἀπόπειρα πρὸς ριζικὴν θεραπείαν ἀπαγορεύεται, ἀλλ' ὑπάρχουσι καὶ ἕτεροι, εἰς οὓς ἡ ἐγκαίριος ἐγχειρητικὴ ἐπέμβασις δυνατὸν νὰ ἐπενέγκῃ ταύτην.

¹ Albarran, Annales des maladies des Organes Génito-Uri-naires 1900.

Ἐὰν ἐπὶ παραδείγματος ἡ σκλήρυνσις τῆς οὐροδόχου κύστεως εἶναι λίαν ἐκπεφρασμένη καὶ προκεχωρηκυῖα, ἢ νεφρική καὶ οὐρητηρική καὶ παθήσεις χρόνιαι συμπαρομαρτῶσιν, ἢ ὁ πάσχων φέρῃ τὴν οὐρώδη καχεξίαν, τότε βεβαίως θ' ἀποφύγητε πᾶσαν ἐγχειρητικήν ἐπέμβασιν πρὸς ῥιζικὴν θεραπείαν τῆς ὑπερτροφίας τοῦ προστάτου, θὰ καταφύγητε δ' εἰς τὴν παρηγορικὴν τοιαύτην, ἣτις κατ' ἐξοχὴν εἶναι ἡ μεθοδικὴ χρῆσις τοῦ καθετηῆρος (σελ. 77)· διὰ τῆς παρηγορικῆς δὲ ταύτης μεθόδου σπουδαίως θὰ βελτιώσῃτε τὴν γενικὴν καὶ τοπικὴν κατάστασιν τοῦ πάσχοντος, ὡς εἰς τὰ περὶ καθετηρητισμοῦ ἐν γένει περιέγραψα ὑμῖν (σελ. 77). Ἐξαιρετικαὶ δ' ὅλως εἶναι αἱ περιστάσεις, καθ' ἃς εἰς τοὺς τοιοῦτους προστατικούς θ' ἀναγκασθῇτε νὰ ἐνεργήσῃτε τὴν κυσαιοτομίαν ἢ τὴν κυσιστοτομίαν, καθ' ὅν τρόπον θὰ ὑποδείξω ὑμῖν, ὅταν θὰ διαλάβω περὶ τῶν ἐπὶ τῆς οὐροδόχου κύστεως ἐγχειρήσεων.

Ἐὰν δ' ὅμως ἡ ὑπερτροφία τοῦ προστάτου κατὰ τὸ πρῶτον αὐτῆς στάδιον τυγχάνῃ οὖσα, δὲν συνοδεύηται δ' ὑπὸ ἐπισχέσεως, ἢ συνοδεύηται ὑπὸ τοιαύτης τελείας ἢ ἀτελοῦς ἀσθητικῆς ὅμως ἢ ἐλαφρῶς σπητικῆς, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δύνασθε νὰ ἐφαρμόσῃτε τὰς διαφορὰς ἐγχειρητικὰς μεθόδους ἃς περιέγραψα ὑμῖν, ὅπως ἐπιδιώξῃτε τὴν ῥιζικὴν θεραπείαν τῆς ὑπερτροφίας τοῦ προστάτου.

Ἀλλὰ καὶ μεθ' ὅλα ταῦτα οὐδεμία τούτων δύναται ν' ἀσφαλίσῃ ὑμῖν, τὸ γε νῦν ἔχον, ὀριστικὴν τὴν διάρκειαν τῆς ἰάσεως τοῦ πάσχοντος, διότι, ὡς ὀρθῶς παρετήρησεν εἰς τὸ αὐτὸ 13^{ον} Διεθνὲς Συνέδριον τῆς Ἱατρικῆς (Αὐγούστος 1900) ὁ ἐκ Βιέννης καθηγητῆς Von Frisch, μεθ' ὅλην τὴν ἀφαίρεσιν τῶν μοιρῶν τοῦ προστάτου, διὰ τῶν διαφορῶν μεθόδων, αἵτινες ἀπεργάζονται τὴν ἀπόφραξιν τῆς προστατικῆς μοίρας τῆς οὐρήθρας, δὲν πρέπει νὰ ἀγνοῇτε ὅτι αἱ μηχανικαὶ συνθήκαι, αἵτινες συμβάλλονται εἰς τὴν παραγωγὴν τῆς ἀποφράξεως ταύτης, εἶναι οὕτω ποικίλαι εἰς τοὺς διαφορῶς προστατικούς, ὥστε οὐδεμία τῶν ἐν χρήσει ἐγχειρητικῶν μεθόδων εἶναι ἐπαρκὴς πρὸς ὀλικὴν πάντοτε ἀνακάλυψιν αὐτῶν. Τὸ τοιοῦτον εἶναι τὸ αἷτιον εἰς πολλὰς τῶν περιπτώσεων τῆς ἀποτυχίας ὑπὸ ἔποψιν θεραπευτικῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἐγχειρητικῶν μεθόδων. Ἄλλως δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν Von Frisch τὸ ἐπιτευχθὲν εὐάρε-

στον θεραπευτικὸν ἀποτέλεσμα δύναται ν' ἀποβῇ παροδικὸν μόνον, νὰ διαρκέσῃ δὲ μόνον ἐπὶ τινὰ χρόνον, ὡς ἐκ τοῦ σχηματισμοῦ βραδύτερον οὐλῶν σκληρῶν καὶ ὑπερτροφικῶν, κατ' ἀκολουθίαν τῆς ἐφαρμογῆς τῆς δεινῆς ἢ δεινὸς ἐγχειρητικῆς μεθόδου, αἵτινες δυνατόν ν' ἀποτελέσωσι νέον κώλυμα ἢ νὰ ἐπέλθῃ τὸ τοιοῦτον ἐκ τῆς προϋούσης ὑπερτροφίας τοῦ ὑπολειφθέντος μέρους τοῦ προστάτου καὶ τοῦ σχηματισμοῦ νέων ἐξοχῶν καὶ ἐξοιδήσεων.

Ἀφ' ἐτέρου δὲ τὰ ἐπὶ ζῶων ἐνεργηθέντα πειράματα τῆς ὀρχεκτομίας ἀπέδειξαν ὅτι αὕτη ἐπιφέρει ἀσφαλῶς τὴν συμπτωματοκὴν ἀτροφίαν τοῦ προστάτου, οἰασδήποτε ἡλικίας καὶ ἂν ᾗ τὸ ζῶον ἐφ' οὗ αὕτη ἐνηργήθη (ἵππος-βοῦς-κύων-γαλῆ), ἐπεκτείνεται δ' αὕτη καὶ εἰς τὰς σπερματοδόχους κύστες καὶ τοὺς ἀδένες τοῦ Cooper.

Ἄλλ', ὡς ὀρθῶς ἐρωτᾷ ὁ Legueu, ἡ ἀτροφικὴ αὕτη ἐπενέργεια τῆς ὀρχεκτομίας, ἡ παρατηρουμένη ἐπὶ ὑγιεῖς προστάτου, ἐπενεργεῖ ἄρα γε κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἐπὶ προστάτου πάσχοντος ὑπερτροφίαν; Ἰδοὺ τὸ ζήτημα.

Κατὰ τὰς δημοσιευθείσας παρατηρήσεις ὑπὸ πολλῶν (Albarán-Motz-White κτλ.), ἡ ἀνατομικὴ νεκροτομικὴ ἐξέταση προστάτων, ἀνθρώπων ἀποθανόντων μετὰ τινὰ χρόνον ἐξ ἄλλης νόσου (5-7-8 καὶ 12 μῆνας) μετὰ διπλὴν ὀρχεκτομίαν, δὲν ἀπέδειξεν ἐλάττωσιν τοῦ ὅγκου τοῦ προστάτου. Ὁ Bryson μάλιστα ἐδημοσίευσεν περὶ πτωσιν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ ἱστολογικὴ ἐξέταση προστάτου, ἀνδρὸς ὑποστάντος πρὸ ἔτους τὴν διπλὴν ὀρχεκτομίαν, οὐδὲ ἔχνος ἀτροφίας ἀπέδειξεν.

Ἐκεῖνο δ' ὅμως τὸ ὁποῖον εἶνε βέβαιον καὶ εἰς τὸ ὁποῖον οἱ πάντες σχεδὸν φαίνονται σύμφωνοι εἶνε ὅτι τὰς πρῶτας ἡμέρας ἢ τὰς πρῶτας ἐβδομάδας μετὰ τὴν ὀρχεκτομίαν ἐπέρχεται ἐπαίσθητὴ ἐλάττωσις τοῦ ὅγκου τοῦ πάσχοντος ὑπερτροφίαν προστάτου· ἀλλ' ἀκριβῶς τὸ τοιοῦτο δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ὀφείλῃται εἰς ἀληθῆ ἱστολογικὴν ἀτροφίαν τοῦ προστάτου, ὀφείλεται δὲ ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἐπερχομένην ἔκλειψιν τῆς συμφορῆσεως τοῦ προστάτου, καὶ διὰ τοῦτο ἡ ἐλάττωσις αὕτη τοῦ ὅγκου μετὰ ὀρχεκτομίαν παρατηρεῖται ἰδίως εἰς προστάτας ἀγγειοθριβεῖς καὶ μαλακοὺς, καὶ οὐχί

εις σκληρυνθέντας ἕνεκα τῆς χρονιότητος τῆς νόσου. Ἡ ἀληθὴς ιστολογικὴ ἀτροφία τοῦ ὑπερτροφίαν πάσχοντος προστάτου καὶ μετὰ πάροδον ἐτῶν ἀπὸ τῆς ὀρχεκτομίας εἶνε ὅλως ἐξαιρετικὴ κατὰ Legueu, δὲν ἐξηκριβώθη δὲ τὸ τοιοῦτον εἰσέτι κατὰ Albar-
ran, ἐλλείψει ἀνατομικῶν παρατηρήσεων· ἐπὶ 68 δὲ περιπτώσεων ἃς συνέλεξεν ὁ Legueu, ἡ κλινικὴ ἐξέτασις τῶν ὑπερτροφηκότων προστατῶν ἐνεργηθεῖσα ἐν χρονικῷ διαστήματι 8 μηνῶν μέχρι 4 ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐκτελέσεως τῆς ὀρχεκτομίας ἀπέδειξε τὰ ἐξῆς·

Προφανῆ ἀτροφίαν	4	περιστατικά
Ἐλάττωσιν τοῦ ὄγκου	41	»
Στάσιμον κατάστασιν ἢ καὶ αὐξήσιν τοῦ ὄγκου	23	»
	68	»

Ἡ ἀτροφία δὲ κατὰ Legueu μετὰ ὀρχεκτομίαν παρατηρήθη ἰδίως εἰς τοὺς προστάτας ἐκείνους, ὧν ἡ ἐξόγκωσις ὀφείλεται εἰς τὴν ὑπερτροφίαν τοῦ ἀδενώδους παρεγχύματος αὐτῶν· τοῦ-
ναντίον δὲ αἱ παρατηρηθεῖσαι τροποποιήσεις εἶνε μηδαμιναί· εἰς τοὺς προστάτας ἐκείνους, ὧν ἡ ὑπερτροφία προσέβαλε τὸν διάμε-
σον συνεκτικὸν ἰστόν αὐτῶν· ἐκ τούτων λοιπὸν ἐξάγεται ὅτι ἡ ἀτροφικὴ ἐπενέργεια τῆς ὀρχεκτομίας εἶνε εἰς τινὰς μὲν περι-
στάσεις καταφανής, εἰς ἄλλας δ' ὅμως ὅλως ἀβέβαιος.

Κατὰ τὴν θεωρίαν δὲ τοῦ Mac-Even (Wiener medic. Presse 1897), οἱ ὀρχεῖς ἐφορεύουσιν ἐπὶ τὴν κανονικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ προστάτου· ἐὰν δ' ἐκ τῆς γεροντικῆς ἀτροφίας αὐτῶν παύση-
ται ἐξασκουμένη ἐπὶ τοῦ προστάτου ἡ ἐπενέργεια αὐτῶν αὕτη, τότε ὁ προστάτης ἀναπτύσσεται πέρα τῶν φυσιολογικῶν αὐτοῦ ὁρίων, καὶ ἐντεῦθεν ἡ ὑπερτροφία αὐτοῦ.

Κατὰ Legueu δὲ μετὰ διπλῆν ὀρχεκτομίαν τὰ ἀπομεμακρυ-
σμένα θεραπευτικὰ ἀποτελέσματα τῶν προστατικῶν ἀντιστοιχοῦσιν ὡς ἐξῆς·

60 %	βελτιώσεις
30 %	οὐδεμία βελτιώσεις
10 %	σχεδὸν ἰάσεις

Ἄλλα τὰ εὐνοϊκὰ ἀποτελέσματα τῆς ὀρχεκτομίας ἐπὶ ὑπερτροφίας τοῦ προστάτου δέον νὰ γνωρίζητε, Κύριοι, ὅτι ἐπεκτείνονται καὶ ἐπὶ τῆς οὐροδόχου κύστεως εὐνοϊκῶς, ἰδίως δὲ ἐπὶ τῆς συσταλτικότητος αὐτῆς, κατὰ τρόπον μὴ ἐξηγηθέντα, τό γε νῦν ἔχον, ἐπαρκῶς κατὰ Legueu.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐπενέργειαν τῆς ὀρχεκτομίας τοῦ ἐνὸς μόνον ὄρχεως εἰς ἄνδρας πάσχοντας ὑπερτροφίαν τοῦ προστάτου, αὕτη εἶνε ἀθέβαιος, ἐλάχιστα δ' ἐπενεργεῖ ἐπὶ τοῦ προστάτου, διότι καὶ μὲν εἰς τινας τῶν περιπτώσεων παρετηρήθη βελτίωσις τοπικῇ τοῦ προστατικοῦ, ἰδίως δὲ κατὰ τὸ ἐπακολουθοῦν εἰς τὴν ἐγχείρησιν ἀμέσως χρονικὸν διάστημα, ἀλλ' εἶνε ἀποδεδειγμένον ὅρ' ἑτέρου ὅτι εἰς ὑποστάντας ὀρχεκτομίαν τοῦ ἐνὸς αὐτῶν ὄρχεως πρὸ ἐτῶν παρετηρήθη εἰς τοὺς μετέπειτα χρόνους κλασσικὴ ὑπερτροφία τοῦ προστάτου.

Ἐπ' ἴσης ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἀτροφικὴν ἐπενέργειαν ἐπὶ τοῦ προστάτου τῆς μερικῆς ἐκτομῆς τῶν σπερματικῶν πόρων καὶ τῶν δύο ὄρχεων, οὐδεμίᾳ ἐδημοσιεύθη παρατήρησις ἀποδειξάσα μετὰ χρόνον τὴν ἱστολογικὴν ἀτροφίαν τοῦ προστάτου· καὶ αἱ δύο δὲ δημοσιευθεῖσαι περιπτώσεις ἀνατομικῆς ἐξετάσεως ὑπερτροφικότητος προστάτου, ἡ μὲν ὑπὸ τοῦ Geulliot 24 ἡμέρας ἡ δὲ ὑπὸ τοῦ Moltz 8 ἡμέρας μετὰ τὴν ἐνεργηθεῖσαν μερικὴν ἐκτομὴν τῶν σπερματικῶν πόρων, οὐδεμίαν ἀπέδειξαν ἀτροφίαν. Ἡ δὲ παρατηρουμένη καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἐλάττωσις τοῦ ὄγκου τοῦ προστάτου, τὰς πρώτας ἰδίως ἡμέρας μετὰ τὴν ἐγχείρησιν, ὀφείλεται εἰς τὴν ἐπερχομένην κατ' ἀκολουθίαν τῆς ἐγχειρήσεως ἐκλείψιν τῆς συμφορήσεως τοῦ προστάτου, βραδύτερον δὲ καὶ ἡ ἐπενέργεια αὕτη, κατὰ τὰς δημοσιευθείσας παρατηρήσεις, παρέρχεται, ὁ δὲ προστάτης ἀναλαμβάνει τὸν ἀρχικὸν αὐτοῦ ὄγκον καὶ δύναται μάλιστα νὰ ἐξακολουθήσῃ ὑπερτροφόμενος. Διὰ τοῦτο ἀποτελέσματα τῆς ἐγχειρήσεως ταύτης ὡς καὶ τῆς διπλῆς ὀρχεκτομίας εἶνε καταφανέστερα, ὅταν οἰαδήποτε ἐκ τούτων ἐκτελεσθῇ ἐν πλήρει συμφορήσει τοῦ προστάτου καὶ ὀξείᾳ καταστάσει, ἥτις ἐμφανίζεται εἰς τὰ πρῶτα στάδια τοῦ προστατισμοῦ. Ἡ δ' εὐνοϊκὴ ἐπέκτασις τῆς ἐπενεργείας τῆς ἐγχειρήσεως ταύτης (τῆς μερικῆς

δῆλα δὲ ἐκτομῆς τῶν σπερματικῶν πόρων τῶν ὄρχεων) καὶ ἐπὶ τῆς οὐροδόχου κύστεως, ἰδίως ὡς πρὸς τὴν συσταλτικότητα αὐτῆς εἶνε ἥττον καταφραγῆς ἢ ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως τῆς διπλῆς ὄρχεκτομίας. Ἀλλ' ἐὰν δὲν ἔχῃ ἡ διπλῇ αὕτη ἐκτομὴ τῶν σπερματικῶν πόρων τῶν ὄρχεων ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἀτροφίαν τοῦ προστάτου, ἀπαλλάσσει δ' ὅμως τοὺς προστατικούς ἀσφαλῶς τῶν ἐπιδιδυμιτίδων ἐκείνων καὶ τῶν ὀρχιτίδων, ἅς οὗτοι οὐχὶ σπανίως ὑφίστανται ἐνεκα τῶν καθημερινῶν ἐκκενωτικῶν καθετηρισμῶν, οὓς κατ' ἀνάγκην ἐνεργοῦσι.

Τὰ αὐτὰ ἰσχύουσι περίπου καὶ περὶ τῆς ἀτροφικῆς ἐπενεργείας ἐπὶ τοῦ ὑπερτροφηκότος προστάτου τῆς ἀγγειονευρεκτομίας τῆς ἐνεργουμένης κατ' ἀμφοτέρους τοὺς σπερματικούς τόνους, ὡς ἔλλειπουσὼν ἐπαρκῶν ἀνατομικῶν καὶ ἱστολογικῶν παρατηρήσεων.

Γενικῶς δ' εἰπεῖν, Κύριοι, τὰ περὶ ἀτροφικῆς ἐπενεργείας ἐπὶ τοῦ προστάτου τῶν διαφορῶν ἐγχειρητικῶν μεθόδων, αἵτινες ἐφηρμόσθησαν κατὰ τὸν σπερματικόν τόνον καὶ τοὺς ὄρχεις, περιεγράψαν ἐπὶ τὸ ὑπερβολικώτερον, ἔχουσι δὲ μόνον ὡς βέβαιον σχεδὸν ἀποτέλεσμα τὴν ἐξάλειψιν τῶν συμφορητικῶν φαινομένων τοῦ προστάτου καὶ τούτων ἐπὶ τινα μόνον χρόνον διὰ τὰς πλείστας τῶν περιπτώσεων.

Κπὶ ταῦτα μὲν τοιαῦτα.

Προκειμένου δ' ὅμως περὶ τῶν κατὰ τὸν προστάτην αὐτὸν ἐγχειρητικῶν μεθόδων, ὅσον μὲν ἀφορᾷ εἰς τὴν προστατοτομίαν κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ Bottini, ἣν περιέγραψα ὑμῖν, τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς τὰ ἅμμεσα εἶνε λίαν εὐάρεστα· οὕτως ἐπὶ παραδειγματός ὁ Freudenberg ἐπ' ἐσχάτων (1900) εἰς τὸ 29^{ον} Συνέδριον τῶν Γερμανῶν χειρουργῶν τὸ συνελθὼν ἐν Βερολίνῳ ἀνεκοίνωσε στατιστικὴν ἐξ 683 περιστατικῶν ὑπερτροφίας τοῦ προστάτου ἐγχειρηθέντων κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ Bottini, καθ' ἣν ἐσημείωσε 17 θανάτους, ἐκ δὲ τῶν ἐτέρων 666 περιστατικῶν εἰς 42 οὐδὲν ἐπῆλθεν ἀποτέλεσμα, οἱ δὲ λοιποὶ 624 εἴτε ἐθεραπεύθησαν εἴτε ἐβελτιώθησαν, οἱ δὲ ἰαθέντες ἦσαν διπλάσιοι τὸν ἀριθμὸν τῶν βελτιωθέντων. Ἀλλὰ τὰ περιστατικὰ ταῦτα ἀποβλέπουσιν εἰς τὰ ἅμμεσα ἀποτελέσματα τῆς ἐγχειρήσεως, ὅσον δ' ὅμως ἀφορᾷ εἰς τὰ ἀπο-

μεμακρυσμένα τοιαῦτα, οὐδὲν ὀριστικὸν δύναμει νὰ εἶπω ὑμῖν περὶ αὐτῶν, διότι ἐλλείπουσι, τό γε νῦν ἔχον, τοιαῦται παρατηρήσεις μετ' ἀπομεμακρυσμένων ἀποτελεσμάτων, ὅπως δεόντως ἐκτιμηθῇ ἡ ἀξία τῆς ἐγχειρητικῆς ταύτης μεθόδου ὡς ριζικῆς, ἀφοῦ καὶ ἡ θνητότης αὐτῆς εἶνε σχετικῶς μικρὰ 3% , ἐνδείκνυται δὲ ἰδίως ὅταν τὸ μηχανικὸν κώλυμα περιγεγραμμένον τυγχάνη ὄν, καὶ ὀφείλεται εἰς τὴν ὑπερτροφίαν ἰδίως τοῦ μέσου μόνον λοβοῦ τοῦ προστάτου.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὴν προστατεκτομίαν εἴτε διὰ τῆς ὑπερηθικῆς ὁδοῦ εἴτε διὰ τῆς τοῦ περινέου, ἡ μὲν πρώτη ὁδὸς ἐνδείκνυται ἰδίως ὅταν ἡ ἐξοχὴ τοῦ προστάτου προβάλλῃ πρὸς τὴν οὐροδόχον κύστιν καὶ ὅταν ὀφείλῃται εἰς τὴν ὑπερτροφίαν τοῦ μέσου ἰδίως λοβοῦ αὐτοῦ, ὅπερ κατὰ τὴν στατιστικὴν τοῦ Legueu παρατηρεῖται εἰς τὸ $\frac{1}{3}$ τῶν περιπτώσεων ἃς συνέλεξε, δύσκολος δὲ τότε ἡ ἐξάίρεσις διὰ τῆς ὁδοῦ ταύτης τῶν πλαγίων λοβῶν· καὶ ἡ μὲν ἀναλογία τῆς θνητότητος αὐτῆς κυμαίνεται ἀπὸ 5 ἕως 15 ἐπὶ τοῖς 100, τὰ δὲ θεραπευτικὰ αὐτῆς ἀποτελέσματα κατὰ τὴν στατιστικὴν τοῦ αὐτοῦ Legueu εἶνε 140 ἰάσεις ἢ βελτιώσεις καὶ 102 ἀποτυχίαι ἐπὶ 242 προστατεκτομιῶν διὰ τῆς ὑπερηθικῆς ὁδοῦ. Ἡ δευτέρα ὁδὸς ἐνδείκνυται ἰδίως πρὸς ἀφαίρεσιν τῶν πλαγίων λοβῶν, τὰ δὲ θεραπευτικὰ ἀποτελέσματα τόσῳ μᾶλλον εὐάρεστα τυγχάνουσιν ὅντα ὅσῳ μᾶλλον πρῶϊμος καὶ εὐρεῖα ἐγένετο ἡ ἐξάίρεσις τῶν λοβῶν τούτων.

Ἐπειδὴ δὲ κατὰ τὰς τελευταίας ἐργασίας τοῦ Albarran (1900) ἡ ὑπερτροφία τοῦ προστάτου φαίνεται οὕσα νόσος πρωτοπαθὴς καὶ τοπικὴ, δρῶσα δευτεροπαθῶς ἐπὶ τῆς οὐροδόχου κύστεως ἥς διαταράσσει καὶ ἄλλοι οἱ μηχανικῶς τὴν φυσιολογικὴν λειτουργίαν, τούτου ἔνεκεν ὡς ἀποτέλεσμα ἐπέρχεται ἡ παρακώλυσις τῆς ἐξόδου τοῦ οὔρου, ἡ ἐπίσχεσις αὐτοῦ, ἡ διάτασις τῆς οὐροδόχου κύστεως καὶ ἐντεῦθεν ἡ μόλυνσις τῶν οὐρητικῶν ὁδῶν. Ὡς φυσικὴ λοιπὸν ἀκολουθία τῶν προλεχθέντων ἔπεται ὅτι πρὸς ριζικὴν θεραπείαν οὐδὲν ἕτερον ἐναπομένει εἰ μὴ ἡ ἀφαίρεσις τοῦ μηχανικοῦ κωλύματος, τοῦ ὑπερτροφηκότος δῆλα δὴ προστάτου. Τὸ θεραπευτικὸν δὲ ἀποτέλεσμα ἔσται τοσούτῳ μᾶλλον καταφανέστερον καὶ ριζικώτερον, ὅσῳ

πρωϊμώτερον ἐνηργήθη ἡ ἀφαίρεσις τοῦ καλύμματος, πρὶν ἢ ἡ οὐροδόχος κύστις ἐπηρεασθεῖσα οὕτως εἰπεῖν ὑπὸ τοῦτου ἀπολέσῃ τὴν συσταλτικότητά αὐτῆς, ἡ δὲ μόλυνσις ἐπελθοῦσα ἡλλοίωσεν οὕτως ἱστολογικῶς τὰς οὐρητικὰς ὁδοὺς, ὥστε δυσκόλως αὐταὶ δύνανται νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὸ πρῶτον φυσιολογικὸν καθεστῶς.

Ἀλλὰ πλὴν τῆς πρωΐμου ἀφαιρέσεως τοῦ καλύμματος δεόν αὕτη νὰ ᾗ εὐρεῖα, νὰ ἐπεκταθῇ δὴλα δὴ καθ' ὅλην τὴν ἑκτασιν τῆς ὑπερτροφίας ἢ καὶ τῶν μερῶν αὐτοῦ ἀκόμη ἐκείνων, ἅτινα πιθανὸν νὰ ὑπερτροφήσωσιν ἐναπολειπόμενα.

Πρὸς τοῦτο δὲ ἡ μὲν διὰ τῆς ὑπερθηλικῆς ὁδοῦ προστατεκτομία μᾶλλον πρόσφορος τυγχάνει οὕσα, ὥς καὶ ἀνωτέρω εἶπον ἡμῖν, δι' ὑπερτροφίας περιωρισμένας, καὶ δὴ ὀφειλόμενας εἰς ὑπερτροφίαν ἰδίως τοῦ μέσου λοβοῦ τοῦ προστάτου· ἡ δὲ διὰ τοῦ περινέου ὁδὸς μᾶλλον πρόσφορος δι' ἀφαιρέσιν τῶν πλαγίων λοβῶν, μὴ ἐπιτρέπουσα ταυτοχρόνως καὶ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ πρὸς τὴν κύστιν ἐξέχοντος μέσου λοβοῦ.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει γεννᾶται φυσικῶς τὸ ζήτημα: ἂν ἐπιτρέπεται ἐν συνδυασμῷ καὶ τῶν δύο ὁδῶν ν' ἀφαιρεθῶσι καὶ ὁ μέσος καὶ οἱ δύο πλαγιοὶ λοβοί, διὰ τῆς ἐκτελέσεως ἀλληλοδιαδόχως καὶ τῶν δύο ἐγχειρητικῶν μεθόδων.

Τὸ τοιοῦτον εἶνε ζήτημα ὑπὸ μελέτην ἐπὶ τοῦ παρόντος τοῦλάχιστον, μὴ λυθὲν εἰσέτι. Ἀλλ', ὥς λίαν προφυῶς ἔλεγεν ὁ Legueu εἰς τὸ τμήμα τῆς Χειρουργικῆς τῶν Οὐρητικῶν ὀργάνων τοῦ ἐν Παρισίοις 13ου διεθνοῦς Ἰατρικοῦ Συνεδρίου (Αὐγούστος 1900), ἐπιτρέπεται ἡμῖν νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι αἱ σύγχρονοι πρόοδοι τῆς ἐγχειρητικῆς καὶ τῆς χειρουργικῆς θὰ λύσωσι καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο, διὰ τελειοποιήσεως τῶν διαφορῶν ἐγχειρητικῶν μεθόδων τῆς προστατεκτομίας, ἀφοῦ δυσκολώτερα ζητήματα τοῦ παρόντος ἔλυσαν ἐπιτυχέστατα ὑπὲρ τῆς πασχούσης ἀνθρωπότητος.

Ὅπως δ' ἔχητε πλήρη καὶ σαφεῖς ἰδέαν τῶν κρατούντων, τό γε νῦν ἔχον, ἐν τῇ ἐπιστήμῃ ἐγχειρητικῶν μεθόδων πρὸς συμπτωματικὴν θεραπείαν τῆς ὑπερτροφίας τοῦ προστάτου, ἀναφέρω ἡμῖν καὶ τὴν *κυστιοπηγίαν* (cystopexie), ἥτις προυτάθη πρὸ τινῶν ἐτῶν ὑπὸ τοῦ Krynscki, ὑπεστηρίχθη δ' ἐκ νέου ὑπὸ τοῦ Goldman

(ἐκ Fribourg - en - Brisgau) κατὰ Ἀπρίλιον ἐ.ἔ. 1901 εἰς τὸ ἐν Βερολίῳ συνελθὼν 30ὸν Συνέδριον τῆς Γερμανικῆς Χειρουργικῆς Ἑταιρείας συνίσταται δ' αὕτη εἰς τὴν διὰ μέσης κοιλιοτομίας (λαπαροτομίας) στήριξιν διὰ συρραφῆς τῆς προσθίας ἐπιφανείας τῆς οὐροδόχου κύστεως ἐπὶ τὴν ὀπισθίαν ἐπιφάνειαν τῶν προσθίων κοιλιακῶν τοιχωμάτων πρὸς ἀνύψωσιν αὐτῆς, διὰ τῆς τοιαύτης δὲ τάσεως τοῦ προσθίου τοιχώματος αὐτῆς ἐπιζητεῖται ἡ ἐξάλειψις ἢ σμίκρυνσις οὕτως εἰπεῖν τοῦ πυθμένος αὐτῆς. Ἀλλὰ τὴν περιγραφὴν τῆς ἐγχειρητικῆς ταύτης ἀγωγῆς ἀπὸ σκοποῦ παραλείπω· διότι, μέχρι τοῦδε τοῦλάχιστον, δὲν ἐγένετο ὑπὸ τῶν πολλῶν ἀποδεκτῇ, ὡς μὴ δοῦσα πρακτικῶς ὅ,τι θεωρητικῶς ὑπέσχετο.

Τοιαῦτα, Κύριοι, καὶ τὰ περὶ θεραπείας τῆς ὑπερτροφίας τοῦ προστάτου δι' ἐγχειρητικῆς ἐπεμβάσεως.

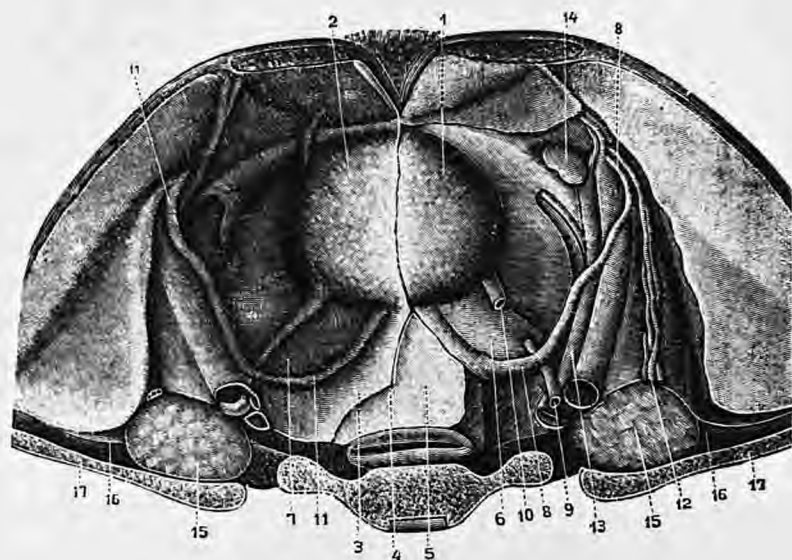
Ἀφαίρεσις
σπερματοδόχων
κύστεων.

Νῦν ὁ λόγος ἔστω περὶ τῆς ἀφαίρεσεως τῶν σπερματοδόχων κύστεων.

Ἀπὸ τῆς ὀπισθίας δῆλα δὴ ἡ κατωτέρα ἐπιφανεία τοῦ προστάτου θὰ ἐνεργήσῃτε εἰς τινὰς περιστάσεις τὴν ἀφαίρεσιν τῶν σπερματοδόχων κύστεων. Πρὸς τοῦτο δ' ἔχετε ἀνάγκην μαχαίριου ὀξυαίχμου καὶ γαστρωτοῦ, ἀνατομικῆς λαβίδος καὶ αἰμοστατικῶν τοιούτων, διαστολέων ἀμβλέων καὶ ὀδοντωτῶν ῥαμμάτων-βελονῶν, ἀντισηπτικῶν διαλύσεων καὶ ἐπιδέσμου ἀντισηπτικοῦ.

Ἀφοῦ δὲ τὴν προτεραίαν τῆς ἐγχειρήσεως χορηγήσῃτε καθαρτικὸν εἰς τὸν πάσχοντα, τὴν δὲ ἡμέραν τῆς ἐγχειρήσεως παραγγείλῃτε ἀντισηπτικὰς διακλύσεις τοῦ ὀρθοῦ ἐντέρου. θὰ τοποθετήσῃτε τὸν πάσχοντα εἰς τὴν θέσιν τῶν ἐπὶ τοῦ περινέου ἐγχειρήσεων, ἣν γνωρίζετε ἐκ προηγουμένης μου περιγραφῆς αὐτῆς, καὶ θὰ καθαρίσῃτε ἀντισηπτικῶς τὴν χώραν τοῦ περινέου καὶ τὴν περὶ τὸ ὀρθὸν καὶ τὸν ὄσχεον κατὰ τοὺς γνωστούς ὑμῖν τρόπους· μετὰ δὲ ταῦτα, ἀφοῦ προηγουμένως κενώσῃτε τὴν οὐροδόχον κύστιν τοῦ πάσχοντος, θὰ λάβῃτε θέσιν ἔναντι τοῦ περινέου αὐτοῦ, χλωροφορμίσαντες δὲ τοῦτον ἢ ἐνεργήσαντες τὴν διὰ κοκαίνης μυελικὴν ἀναλγησίαν ἀπὸ τῆς ὁσφυϊκῆς χώρας θὰ ἐνεργήσῃτε τομὴν κάθετον παρὰ τὴν μεσότητά τῆς ῥαφῆς τοῦ περινέου καὶ κάτω πρὸς τὰρι-

στερά αὐτῆς καὶ εἰς ἀπόστασιν ἀπ' αὐτῆς 2—3 ἐ. μ. διερχομένην παρὰ τὸ ἀριστερὸν πλάγιον τοῦ δακτυλίου καὶ ἐκτεινομένην πρὸς τὰ ὀπίσω καὶ κάτω μέχρι τοῦ κόκκυγος αὐτοῦ· διακρίνεται δὲ οὕτως ἀλληλοδιαδόχως τὰ διάφορα στρώματα τοῦ περινέου, τὰ ὅποια κατ' ἐπανάληψιν ἐμνημόνευσα, καὶ ἐνῶ βοηθοὶ ἀπάγουσιν τὰ χεῖλη τοῦ τραύματος διὰ διαστολέων, διακρίνεται καὶ τὰς προσ-

Εἰκ. 93.

Σχέσεις τῶν σπερματοδόχων κύστεων.

1. Δεξιὸν ἡμιπλάγιον τῆς οὐροδόχου κύστεως.—2. Ἀριστερὸν ἡμιπλάγιον τῆς οὐροδόχου κύστεως κεκαλυμμένον ὑπὸ τοῦ περιτοναίου.—3, 4, 5. Περιτόναιον.—6. Δεξιὰ σπερματοδόχος κύστις.—7. Ἀριστερὰ σπερματοδόχος κύστις κεκαλυμμένη ὑπὸ τοῦ περιτοναίου.—8. Δεξιὸς σπερματικὸς πόρος.—9. Δεξιὸς οὐρητῆρ διατμηθεὶς ὅπως φανῇ καθαρῶς ἢ δεξιὰ σπερματοδόχος κύστις.—10. Ὁ διατμηθεὶς δεξιὸς οὐρητῆρ.—11, 11. Ἀριστερὸς οὐρητῆρ κεκαλυμμένος ὑπὸ τοῦ περιτοναίου.—12. Σπερματικὴ ἀρτηρία καὶ φλέβες.—13. Ἐξωτερικὴ λαγόνιος ἀρτηρία καὶ φλέβ.—14. Λεμφικὸν γάγγλιον κείμενον ἐν τῷ μηριαίῳ δακτυλίῳ ἐπὶ τὰ ἐντὸς τῆς μηριαίας ἀρτηρίας.—15, 15. Διατομή τῶν ψοίτων μυῶν.—16, 16. Διατομή λαγονίων μυῶν.—17, 17. Διατομή τοῦ λαγονίου ὀστέου.

θίας ἴνας τοῦ ὑψωτῆρος τοῦ δακτυλίου μύος, καὶ φθάνετε εἰς τὴν ὀπισθίαν ἐπιφάνειαν τοῦ προστάτου καὶ τὴν προσθιοπλαγίαν τοῦ ὀρθοῦ ἐντέρου.

Τούτων δὲ γενομένων, εὐοδιάζετε τὸν ἀριστερόν ὕμῶν λιχανὸν ἐν τῷ ὀρθῷ ἐντέρῳ τοῦ ἐγχειρουμένου, καὶ ἀγκιστροειδῶς κάμπτοντες τὴν τελευταίαν αὐτοῦ φάλαγγα θὰ προσπαθήσητε νὰ κατασπάσῃτε ὅσον τὸ ἐφ' ὑμῖν χαμηλότερον τὴν σπερματοδόχον κύστιν (εἰκ. 93), φέροντες ταύτην πρὸς τὸν πυθμένα τοῦ τραύματος· τούτου δὲ γενομένου διεκβάλλετε δι' αὐτῆς μετὰ κυρτῆς μικρᾶς βελόνης ῥάμμα τὸ μὲν πρὸς ὀδηγόν, τὸ δὲ πρὸς κατάσπασιν καὶ διὰ τοῦ δεξιοῦ ὕμῶν λιχανοῦ, εἰσάγοντες τοῦτον ἐν τῷ τραύματι, ἐνεργεῖτε τὴν ἀποκόλλησιν ταύτης πανταχόθεν ῥηγνύοντες τὰς συμφύσεις ταύτης μετὰ τοῦ περιβάλλοντος συνεκτικοῦ ἱστοῦ. Μετὰ ταῦτα δέ, ἐνῷ βοηθὸς ἔλκει ταύτην πρὸς τὰ κάτω, ὑμεῖς διὰ ψαλιδίου κυρτοῦ ἢ μαχαιρίου πυρηνωτοῦ, τὸ ὅποιον φέρετε εὐθὺς ὑπὸ τὸν προστάτην, ἐνεργεῖτε τομὴν τοῦ αὐχένος ταύτης καὶ ἀφαιρεῖτε αὐτήν, θέτοντες κατὰ τὸ ὕψος τοῦ τραύματος τῆς ἐκτομῆς ῥαφάς τινας δι' ἄμματος τῇ χρήσει λεπτοτάτης κυρτῆς βελόνης καὶ λεπτοῦ ζωϊκοῦ ῥάμματος (catgut), ἄνωθεν δὲ τοῦ στρώματος τούτου τῆς ῥαφῆς θέτετε ἕτερον στρῶμα συρράπτοντες τὰ μυϊκὰ στρώματα τοῦ περινεοῦ καὶ ἐν τέλει τὸ δέρμα αὐτοῦ.

Μ Α Θ Η Μ Α Μ Β'

Κύριοι,

Ἐγχειρήσεις
κατὰ τὴν
οὐροδόχον κύστιν.

Μετὰ τὰ περὶ τῶν ἐγχειρητικῶν μεθόδων, ἃς θὰ ἐνεργήσητε κατὰ τὸν προστάτην, λεχθέντα, ἔρχομαι σήμερον εἰς τὴν διδασκαλίαν τῶν ἐγχειρητικῶν μεθόδων ἐκείνων, ἃς θὰ ἐνεργήσητε κατὰ τὴν οὐροδόχον κύστιν.

Ἐξέτασις
τῆς οὐροδόχου
κύστεως.

Καὶ ἐν πρώτοις περὶ τῆς ἐξετάσεως τῆς οὐροδόχου κύστεως. Ταύτην θὰ ἐνεργήσητε καὶ δι' ἄλλων μὲν τρόπων, μάλιστα δὲ δι' ὑποσκληρίου καθετῆρος ἢ κηρίου ἢ καὶ ἰδίως διὰ μεταλλικοῦ καθετῆρος πλήρους ἢ φέροντος αὐλόν, ὅστις εἶνε ἐπέκτασις τοῦ

δακτύλου τοῦ ἐξετάζοντος χειρουργοῦ ἐν τῇ κύστει τοῦ πάσχοντος κατὰ Guyon. Τὴν εἰσαγωγὴν τούτου ἐν τῇ κύστει τοῦ ὑπτίως κατακεκλιμένου πάσχοντος θὰ ἐνεργήσητε ἀκολουθοῦντες ἀπαρεγκλίτως εἰς τοὺς κανόνας τοῦ καθετηρισμοῦ διὰ μεταλλικοῦ καθετῆρος μετὰ ῥάμφους ἑλαφρῶς κεκαμμένου, οὓς περιέγραψα ὑμῖν (σελ. 8(1), θ' ἀντιληφθῆτε δὲ ὅτι τὸ ῥάμφος τοῦ καθετῆρος εὐρηται ἐν τῇ κύστει, ὅταν ἐλευθέρως δύνασθε νὰ περιαγάγητε τοῦτο καθ' ὅλας τὰς διαμέτρους αὐτῆς καταλλήλως χειριζόμενοι τὴν χειρολαβὴν τοῦ καθετῆρος· πρὸς τοῦτο, ἐὰν ὁ πάσχων πρὸ μικροῦ ἔχει οὐρήσῃ, ἐγχεέτε διὰ μαλακοῦ καθετῆρος καὶ κυλινδρικοῦ κλυστῆρος χλιαρὰν διάλυσιν βορικοῦ ὀξέος ἐν τῇ κύστει πρὸς εὐκολωτέραν περιφορὰν τοῦ ῥάμφους, διότι τὸ τοιοῦτο δυσκολώτερον κενῆς οὔσης τῆς κύστεως. Ὅπως δὲ ὅσον τὸ δυνατόν ἀκριβέστερον ἀντιληφθῆτε τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς κύστεως, διευθύνετε τὸ πρὸς τᾶν ἐστραμμένον ῥάμφος τοῦ καθετῆρος ἐντελῶς πρὸς τὰ ὀπίσω, ὅτε θ' ἀπαντήσητε ἀντίστασιν τινα ἐκ τῆς συναντήσεως τῆς ὀπισθίας ἐπιφανείας τῆς οὐροδόχου κύστεως· τότε δὲ καταλλήλως χειριζόμενοι τὴν χειρολαβὴν τοῦ καθετῆρος στρέφετε τοῦτο πρὸς τὰ δεξιὰ ὀριζοντίως καὶ ἔλκοντες ἡρέμα τὴν χειρολαβὴν πρὸς τὰ ἔξω, φέρετε αὐτὸ πρὸς τὸν αὐχένα τῆς οὐροδόχου κύστεως, ἀκολουθοῦντες τὴν δεξιὰν πλευρὰν τοῦ βλεννογόνου τῆς κύστεως, ἥτις εὐρηται οὕτως ἐν ἐπαφῇ μετὰ τοῦ ἄκρου τοῦ ῥάμφους τοῦ καθετῆρος, καὶ ἀντιλαμβάνεσθε τῶν κατ' αὐτήν. Ὅταν δὲ τὸ ῥάμφος φθάσῃ εἰς τὸν αὐχένα τῆς οὐροδόχου κύστεως, ἐκτὸς τῆς νέας ἀντιστάσεως ἣν θὰ αἰσθανθῆτε, στρέφεται τοῦτο ἀφ' αὐτοῦ πρὸς τᾶν, ὅτε ἐκ νέου ὠθοῦντες τοῦτο πρὸς τὰ ὀπίσω, στρέφετε αὐτὸ ὀριζοντίως πρὸς τὰ ἄριστερά ἐνεργοῦντες τὰ αὐτά, ὅπως ἀντιληφθῆτε τῶν κατὰ τὸ ἄριστερόν πλάγιον τοίχωμα τῆς οὐροδόχου κύστεως μέχρι τοῦ αὐχένος.

Μετὰ τοῦτο δὲ στρέφοντες τὸ ῥάμφος πρὸς τᾶν διὰ κατασπάσεως τῆς χειρολαβῆς τοῦ καθετῆρος πρὸς τὰ κάτω μεταξὺ τῶν μηρῶν τοῦ πάσχοντος ἐξετάζετε τὸ ἄνω τοίχωμα τῆς κύστεως· ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ πυθμένου ὑγιоῦς κύστεως νεαροῦ ἀνδρὸς διὰ στροφῆς τοῦ ῥάμφους τοῦ καθετῆρος πρὸς τὰ κάτω,

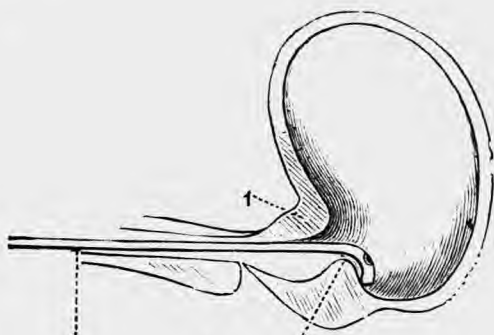
τὸ τοιοῦτο δυσκόλως θὰ κατορθώσητε, διότι δὲν ὑπάρχει πυθμὴν. Παρὰ τῇ γυναικί δ' ὅμως καὶ ιδίως τῇ πολυτόκῃ ἄλλως ἔχουσι τὰ πράγματα· ἐπειδὴ δὴλα δὴ ἡ κύστις δὲν ὑποβαστάζεται πλέον ἐν τῇ φυσιολογικῇ αὐτῆς θέσει· ἔνεκα τῆς χαλαρώσεως τοῦ προσθίου ἢ ἄνω θόλου τοῦ κολεοῦ, ἔχετε οὕτω βαθὺν πυθμένα, ὥστε διὰ ν' ἀψηται τοῦτου τὸ ἄκρον τοῦ ῥάμφους τοῦ καθετῆρος, δέον ν' ἀνασπάσητε τὴν χειρολαβὴν τοῦ καθετῆρος λίαν πρὸς τ' ἄνω, ὅπως ἀντιστρόφως κατασπάσητε λίαν πρὸς τὰ κάτω τὸ ἐστραμμένον ῥάμφος τοῦ καθετῆρος καὶ ἀγάγητε εἰς ἐπαφὴν τὸ ἄκρον τοῦτου πρὸς τὸν βλεννογόνον τοῦ πυθμένος. Ἐπὶ ὕγιους κύστεως ἡ τοιαύτη γενικὴ διὰ μεταλλικοῦ καθετῆρος ἐξέτασις αὐτῆς δίδει εἰς τὴν κατέχουσαν τὴν χειρολαβὴν τοῦ καθετῆρος χεῖρα τοῦ ἐξετάζοντος αἰσθημα περιφορᾶς τοῦ ῥάμφους ἐπὶ πυκνῆς ὀθόνης μαλθακῆς καὶ εὐκόλως ἐνδιδούσης εἰς πίεσιν ἄνευ ἐπισήμου ἀντιστάσεως οὐδ' ἐξοχῶν καὶ ἐπαρμάτων. ἔκτος ἐὰν ἐπέλθῃ σύσπασις τῆς οὐροδόχου κύστεως. Καθ' ὅλην δὲ τὴν ἐξέτασιν ταύτην οὐδόλως προκαλεῖτε πόνον ἢ ἐπειξιν πρὸς οὐρησιν.

Ὅταν ὅμως πρόκειται νὰ ἐξετάσῃτε οὐροδόχον κύστιν πάσχουσαν διὰ τοῦ ἐξεταστικοῦ μεταλλικοῦ καθετῆρος, δέον ν' ἀναζητήσητε, πλὴν τῶν ἁλλοτρίων σωμάτων ἅτινα δυνατόν ἐστι νὰ ὑπάρχωσιν ἐν αὐτῇ, καὶ ἀλλοιώσεις ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν κοιλότητα αὐτῆς, εἰς τὰ τοιχώματα αὐτῆς ὡς καὶ εἰς τὴν αἰσθητικότητά καὶ συστατικότητά αὐτῆς, αἵτινες (ἀλλοιώσεις) δυνατόν νὰ ὦσι τὸ μὲν χρόνιαι, ἐξ ἀνατομικῶν ἢ ιστολογικῶν ἀλλοιώσεων, τὸ δὲ παροδικαὶ καὶ φυσιολογικαὶ κατὰ Guyon, προερχόμεναι ἐκ νευρικῆς τινος ἐπωδύνου καταστάσεως τῆς κύστεως.

Πρὸς τοῦτο δέον τὸ ῥάμφος τοῦ ἐξεταστικοῦ ὕμῶν καθετῆρος νὰ ᾖ κατὰ προτίμησιν βραχύ· καὶ ἐν πρώτοις θὰ περιφέρητε τοῦτο, καταλλήλως χειριζόμενοι τῇ χειρολαβῇ τοῦ καθετῆρος, περὶ τὸν αὐχένα τῆς κύστεως, ἔλκοντες τὴν χειρολαβὴν πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς, ὅτε θ' ἀντιληφθῇτε τῆς ἀντιστάσεως αὐτοῦ, ἢ θὰ παρακωλυθῇ ἡ ἐλευθέρα αὐτοῦ περιστροφή, ἰδίως πρὸς τὰ κάτω, ὑπὸ ἐξοχῆς τινας, ὅτε ὠθεῖτε τοῦτο μᾶλλον πρὸς τὰ ὀπίσω· εἶνε ἡ ὑπερτροφία τοῦ προστάτου προβάλλουσα πρὸς τὴν οὐροδόχον κύστιν καὶ παρεμ-

ποδίζουσα οὕτως τὴν ἐλευθέραν περιστροφὴν τοῦ ῥάμφους πρὸς τὰ κάτω.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὅπως ἐξετάσῃτε τὸν πυθμένα τῆς οὐροδόχου κύστεως, δεόν ν' ἀνυψώσῃτε τὴν χειρολαβὴν τοῦ καθετήρος ἰσχυρῶς καὶ νὰ στρέψῃτε τὸ ῥάμφος ἐν ἀνάγκῃ πρὸς τὰ κάτω, ὅπως ἀγάγῃτε τὸ ἄκρον αὐτοῦ εἰς ἐπαρῆν πρὸς τὸν πυθμένα τῆς κύστεως εὐρισκόμενον κάτωθεν τοῦ αὐχένος καὶ ὀπίσθεν τοῦ προστάτου (εἰκ. 94). Μετὰ ταῦτα διευθύνετε πλαγίως δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τὸ ῥάμφος, εἴτα δὲ πρὸς τὰ ὀπίσω κατ'εὐθείαν, ὅτε ἀντιλαμ-

Εἰκ. 94.

Ἐξέτασις τοῦ πυθμένος τῆς οὐροδόχου
διὰ στροφῆς τοῦ ῥάμφους τοῦ μεταλλικοῦ καθετήρος κατ' αὐτὸν
εὐθὺς ὀπίσθεν τοῦ προστάτου.

Θάνεσθε ὅτι ἡ βαθεῖα αὕτη κοιλότης (πυθμὴν) συνέχεται μετὰ τῆς λοιπῆς κοιλότητος τῆς οὐροδόχου κύστεως καὶ οὕτω διαγιγνώσκετε ὅτι πρόκειται περὶ πυθμένος καὶ οὐχὶ περὶ κυψέλης τινός. Σπανίως θὰ ἀντιληφθῇτε τοῦ πυθμένος εὐρισκομένου μικρὸν πρὸς τὰ πλάγια καὶ οὐχὶ ἀκριβῶς ἐν τῷ μέσῳ, ὡς ἐκ τῆς ἀνισότητος τῆς ὑπερτροφίας τῶν λοβῶν τοῦ προστάτου.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὰ πλάγια τοιχώματα τῆς κύστεως, ταῦτα ἀλλοιούμενα παθολογικοανατομικῶς ἀλλάσσουν ὑφὴν ὑπερτροφονται ἢ σκληρύνονται καὶ σχηματίζουσι στύλους (colonnes)

εἰς τοὺς γέροντας μάλιστα προστατικούς, ὅτε ἡ περιφορὰ τοῦ ἄκρου τοῦ ῥάμφους τοῦ καθετῆρος κατὰ τὰ πλάγια τοιχώματα, καθ' ὃν τρόπον ἐμνήσθην ἀνωτέρω, προκειμένου περὶ τῆς ἐξετάσεως ὕγιους κύστεως, δίδει εἰς τὴν χεῖρα τοῦ ἐξετάζοντος, ἥτις κατέχει τὴν χειρολαβὴν τοῦ ἐργαλείου, αἶσθημα τριβῆς, σκληρότητας, ἀνωμαλίας καὶ ἀνισότητος τοῦ βλεννογόνου. Θὰ ἐνεργήσῃτε μάλιστα ἐνδοκυστικὴν ἐπικρούσιν διὰ τοῦ ῥάμφους τοῦ καθετῆρος χειριζόμενοι καταλλήλως τὴν χειρολαβὴν αὐτοῦ, μεταξὺ τῶν δακτύλων τῆς δεξιᾶς ὑμῶν χειρὸς συστρέφοντες ταύτην, ἵνα τὸ ῥάμφος προσπίπτῃ τὸ μὲν ἐπὶ τὰ τοιχώματα τῆς κύστεως, ὅπως δι' εἰδικῆς αἰσθήσεως ἀντιληφθῇτε τῶν ἐπ' αὐτῶν ἐπικαθημένων φωσφορικῶν ἰδίως συγκριμάτων, τὸ δὲ ὅπως ἀντιληφθῇτε διὰ χαρακτηριστικοῦ ἤχου αἰσθητοῦ καὶ εἰς τοὺς περὶ τὸν ἐξετάζοντα τῆς παρουσίας ἄλλοτρίου σώματος (λίθος ἢ ἄλλο τι διὰ τῆς οὐρήθρας εἰσαχθὲν στερεὸν σῶμα). Ἐὰν δὲ τὸ ἄλλότριον αὐτὸ σῶμα, ὅπερ ὡς τὰ πολλὰ εἶνε λίθος, εὐκόλως μετατοπιζέται διὰ τοῦ ῥάμφους τοῦ καθετῆρος, τότε εὐκόλως συμπεραίνετε ὅτι τὸ μέγεθος αὐτοῦ μικρὸν τυγχάνει ὅν· ἐὰν ὅμως τούναντίον οὐδόλως μετατοπιζέται, τότε ἢ τὸ μέγεθος αὐτοῦ μέγα, ἢ συμπεφυκὸς τυγχάνει ὅν μετὰ μέρους τοῦ βλεννογόνου τῆς οὐροδόχου κύστεως. Ὁ ἤχος δὲ ὁ παραγόμενος ἐκ τῆς ἐπικρούσεως δὲν ἔχει πάντοτε ἀπόλυτον σημασίαν· ὡς τὰ πολλὰ δ' ὅμως ὁ ξηρὸς καὶ ὀξὺς παράγεται ἐπὶ ἐπικρούσεως τοῦ ῥάμφους πρὸς λίθους σκληροὺς (οὐρικῶν ἢ ὀξυαλικῶν ἀλάτων), ὁ δὲ βαθεὺς καὶ ἀμβλὺς πρὸς λίθους εὐθρύπτους (φωσφορικῶν ἀλάτων). Περιφέροντες δὲ τὸ ῥάμφος κατὰ διαφόρους διευθύνσεις τῆς κύστεως θὰ προσκρούσῃτε ἐνίοτε εἰς πολλαπλᾶ ἀλλότρια σῶματα εὐκίνητα· εἶνε ἢ παρουσία λίθων πολλαπλῶν μικρῶν.

Διὰ τῆς ἐνδοκυστικῆς δὲ ταύτης ἐπικρούσεως δύνασθε καὶ νὰ καταμετρήσῃτε ἐνίοτε τὸ μῆκος τοῦ λίθου κατὰ μίαν τοὐλάχιστον διάμετρον αὐτοῦ. Πρὸς τοῦτο, ἀφοῦ ὠθήσῃτε τὸ ῥάμφος τοῦ καθετῆρος, καταλλήλως διευθύνοντες τὴν χειρολαβὴν τοῦ ἐργαλείου, πρὸς τὸ ὀπίσθιον ἄκρον τοῦ λίθου, ἐπιθέτετε τὸν ἀριστερὸν ὑμῶν λιχνὸν ἐγκαρσίως ἐπὶ τοῦ σημείου ἐκείνου τοῦ στεῖλεοῦ τοῦ καθετῆρος, ὅπερ ἀντιστοιχεῖ εἰς τὸ στόμιον τῆς οὐρήθρας, ὅτε ἔλκετε τὴν χει-

ρολαβὴν τοῦ καθετῆρος πρὸς τὰ ἔξω μικρὸν κατὰ μικρὸν, ἐπικρούοντες ταυτοχρόνως διὰ τοῦ ῥάμφους τὸν λίθον, ἕως ἂν τὸ ῥάμφος ἐρχόμενον πρὸς τὰ πρόσω παύσῃται μεταδίδον ὑμῖν τὸν χαρρακτηριστικὸν ἦχον τῆς ἐπικρούσεως. Τὸ αὐτὸ δ' ἐνεργεῖτε ἐκ τῶν πρὸσω πρὸς τὰ ὀπίσω, τὸ δὲ διάστημα τὸ σημειωθὲν οὕτως ἐπὶ τοῦ στελλεοῦ τοῦ καθετῆρος μεταξὺ ἀριστεροῦ ὑμῶν λιχανοῦ καὶ στομίου τῆς οὐρήθρας κατὰ τὴν ἐκ τῶν ὀπίσω πρὸς τὰ πρόσω ἐπικρουσιν θὰ δώσῃ ὑμῖν τὸ μῆκος περίπου τῆς μιᾶς τοῦλάχιστον διαμέτρου τοῦ λίθου.

Ἀλλὰ τῆς παρουσίας τῶν λίθων τῆς κύστεως δυνατὸν ἐνίοτε διάφοροι περιστάσεις νὰ καταστήσωσιν ὑμῖν δύσκολον τὴν διάγνωσιν, συσπάσεις δῆλα δὴ ἀνώμαλοι τῆς οὐροδόχου κύστεως, διάτασις μεγάλη ταύτης, ὡς καὶ ὑπέρμετρος συναγωγὴ οὔρου· ἀλλὰ τὰς δυσκολίας ταύτας θὰ εἴπω ὑμῖν τίνι τρόπῳ θὰ ὑπερνικήσητε, ὅταν θὰ διαλάβω ἐνώπιον ὑμῶν ἀπὸ τῆς ἑδρας ταύτης περὶ λιθοτρυψίας.

Διὰ τοῦ καθετηρισμοῦ δὲ θ' ἀντιληφθῇτε προσέτι τῆς αἰσθητικότητος τῆς οὐροδόχου κύστεως· ἐπὶ πασχούσης δῆλα δὴ κύστεως ἡ ἐπαφὴ τοῦ ῥάμφους εἰς τὰ διάφορα μέρη τοῦ βλεννογόνου αὐτῆς προξενεῖ πόνον, ἡ αἰσθητικότης δῆλα δὴ τοῦ βλεννογόνου τῆς κύστεως εἶνε ὑπερηνυξημένη, μάλιστα δὲ κατὰ τὸν τράχηλον.

Ἐπ' ἴσης ἡ συσταλικότης ἐπὶ πασχούσης κύστεως διαταράσσεται· θ' ἀντιληφθῇτε δῆλα δὴ διὰ τοῦ καθετῆρος, ὅτι ἡ κύστις συστέλλεται ἀκανονίστως, ἀνωμάλως ἢ ἀτελῶς, καὶ προξενεῖ πόνον εἰς τὸν πάσχοντα. Ἐνίοτε μάλιστα θ' ἀντιληφθῇτε ὅτι αἱ συσπάσεις αὗται καὶ συστολαὶ τῆς κύστεως ἐπισυμβαίνουνσιν οὕτως ἰσχυρῶς περὶ τὸ ῥάμφος τοῦ καθετῆρος, ὥστε παρακωλύουσι τὴν ἐλευθέραν τούτου περιφορὰν ἐν τῇ κύστει.

Τὴν ὑπερηνυξημένην δὲ ταύτην αἰσθητικότητα καὶ συσταλικότητα τῆς πασχούσης κύστεως δύνασθε ν' ἀντιληφθῇτε καὶ δι' ἐγκύσεώς τινος ἀντισηπτικῆς διαλύσεως ἐν αὐτῇ τῇ χρήσει καθετῆρος καὶ κυλινδρικοῦ κλυστήρος.

Γνωρίζετε δῆλα δὴ ὅτι ἐν φυσιολογικῇ καταστάσει ἡ οὐροδόχος κύστις δύναται νὰ περιλάβῃ ποσότητα οὔρου ἀπὸ 200 — 300 γραμμαρίων κατὰ μέσον ὅρον, χωρὶς ἡ αἰσθητικότης αὐτῆς νὰ

προκαλέσῃ συσπάσεις ἐκ τῆς ἐπερχομένης διατάσεως συνεπεία τῆς συλλογῆς ταύτης.

Ἐν παθολογικῇ ὅμως καταστάσει ἡ ὑπερευαίσθησία τοῦ βλεννογόνου ἐκ τῆς συλλογῆς καὶ ἐλαχίστου ποσοῦ οὔρου προκαλεῖ συσπάσεις τῆς οὐροδόχου κύστεως ἐπὶ τῇ ἐλαχίστῃ ποσότητι διατάσει αὐτῆς.

Τὴν τοιαύτην λοιπὸν παθολογικὴν κατάστασιν τῆς ὑπερευαίσθησίας τοῦ βλεννογόνου τῆς κύστεως δύνασθε νὰ ἐννοήσητε συχνότατα μὲν διὰ τοῦ κυλινδρικοῦ κλυστήρος, εἰς ὅλως δ' ἐξαιρετικὰς περιστάσεις διὰ τοῦ μανομέτρου.

Ἐκ τῶν δύο τούτων μεθόδων θὰ περιγράψω ὑμῖν τὴν πρώτην, τὴν δὲ διὰ μανομέτρου ἀπὸ σκοποῦ θὰ παραλίπω, διότι· δὲν ἔχει μεγάλην πρακτικὴν σημασίαν· τὸ διὰ μανομέτρου δὲ μηχανήμα, τὸ ἄλλως τε λίαν εὐφύες, ὅπερ περιέγραψεν ἐν μονογραφίᾳ ἐκδοθείσῃ τῷ 1885 ὁ Genouville, μόνον εἰς μεγάλα Νοσοκομεῖα θὰ ἴδῃτε ἐφαρμοζόμενον καὶ εἰδικὰς κλινικὰς τῶν νόσων τῶν οὐρητικῶν ὀργάνων, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ σπανιώτατα.

Ὅπως λοιπὸν διὰ τῆς πρώτης μεθόδου ἀντιληφθῇτε ταύτης, θὰ ἐκτείνητε τὸν πᾶσχοντα ὑπτιον, ὑπὸ τὸ κράτος δὲ τῶν κανόνων τῆς ἀντισηψίας διὰ καθετῆρος μαλακοῦ ἢ ὑποσκληροῦ θὰ κενώσητε τὸ περιεχόμενον τῆς κύστεως. Μετὰ ταῦτα δὲ θὰ προσαρμόσητε ἐπακριβῶς τὸ ρύγχος πεπληρωμένου κυλινδρικοῦ κλυστήρος εἰς τὸ ὀπίσθιον ἄκρον τοῦ καθετῆρος καὶ διὰ τῆς δεξιᾶς ὑμῶν χειρὸς θὰ κατωθήσητε ἡρέμῃ τὸν στείλῃν μετὰ τῆς κορύνης τοῦ κυλινδρικοῦ κλυστήρος ἐγγέοντες οὕτω τὸ ὑγρὸν τούτου ἐν τῇ κύστει, οἱ ἐν τῷ στείλῳ δὲ τῆς κορύνης ἀναγεγραμμένοι ἀριθμοὶ δηλοῦσι τὸ ποσὸν τῶν γραμμαρίων τοῦ ἐγγυθέντος ὑγροῦ· κατὰ τὸν χρόνον δὲ τοῦτον καθ' ὃν ἐκτελεῖτε τὴν ἐγγυσιν, αἰφνης ὁ πᾶσχων αἰσθάνετε ἐπείγουσαν ἐπειξιν πρὸς οὔρησιν, ὅτε ταυτοχρόνως ἢ μικρόν τι πρότερον εἰς τὸν δεξιὸν ὑμῶν ἀντίχειρα, δι' οὗ προωθεῖτε τὴν κορύνην τοῦ κλυστήρος ἀπὸ τῆς χειρολαβῆς αὐτῆς, θ' ἀντιληφθῇτε ἀντιστάσεως ἐκ τῆς ἀρχομένης συσπάσεως τῆς οὐροδόχου κύστεως, ὡς ἐκ τῆς ἀνισορροπίας τῆς αἰσθητικότητος πρὸς τὴν διάτασιν αὐτῆς· κατὰ γενικὸν δὲ κανόνα, ὅταν ποσότης

ἐγγυθέντος ὑγροῦ, ἐλάσσων τῶν 200 — 250 γραμμαρίων κατὰ μέσον ὅρον — ἣν θὰ γνωρίζητε ἐκ τῶν σημειουμένων ἐν τῷ στελεῶ τῆς κορύνης τοῦ κλυστήρος ἀριθμῶν — ἐπιφέρει συσπάσεις καὶ συστολάς τῆς οὔροδόχου κύστεως, τότε ἡ αἰσθητικότης τῆς κύστεως τυγχάνει οὕσα ἡλλοιωμένη παθολογικῶς. Τὸ τοιοῦτο δὲ θὰ παρατηρήσητε εἰς ὅλας τὰς μορφάς τῶν κυστιτιδων, εἰς τινὰς δὲ μάλιστα τούτων ἡ ἔνσεις καὶ 20 — 30 γραμμαρίων προκαλεῖ σφοδροὺς πόνους, συστολάς καὶ ἀποβολὴν τοῦ ἐγγυθέντος ὑγροῦ καὶ καθετήρος, ἔαν ἐξακολουθήσητε ἐπιμένοντες νὰ συνεχίσητε τὴν ἐγγυσιν.

Ὑπάρχουσι ὅμως καὶ περιστάσεις, καθ' ἧς ἡ ἐγγυσις πολλὰ πλὴν κλυστήρων ἀλλήλοδιαδόχως τοῦ ἐνὸς εὐθὺς μετὰ τὸν ἄλλον καὶ ἡ ὑπέρμετρος συλλογὴ τοῦ ἐγγυθέντος ὑγροῦ οὐδόλως ἐπιφέρουσι συστολάς τῆς κύστεως, ἡ αἰσθητικότης δὴλα δὴ τῆς κύστεως εἶνε ἡλαττωμένη· τὸ τοιοῦτο θὰ παρατηρήσητε εἰς τινὰς προστατικούς, εἰς τοὺς νευροπαθεῖς, καὶ εἰς τοὺς πάσχοντας τὸν νωτιαῖον μυελόν.

Ἄλλος τρόπος ἐξετάσεως τῆς οὔροδόχου κύστεως εἶνε, Κύριοι, ἡ δι' ἐπισκοπήσεως, ψηλαφήσεως καὶ ἐπικρούσεως τοῦ ὑπογαστρίου· περιφέροντες δὴλα δὴ τοὺς δακτύλους τῶν χειρῶν ὑμῶν κατὰ τὸ ὑπογάστριον τῶν κοιλιακῶν τοιχωμάτων τοῦ ὑπτιῶς κατακεκλιμένου πάσχοντος θ' ἀντιληφθῇτε ὄγκου σφαιρικοῦ ἐν τῷ μέσῳ κειμένου καὶ ἐκτεινομένου ἄνωθεν τῆς ἥδικοῦ συμφύσεως ἐκ διατάσεως τῆς οὔροδόχου κύστεως κατ' ἀκολουθίαν ἐπισχέσεως τῶν οὐρῶν· ἀλλὰ καὶ ἡ ἐπισκόπησις καὶ ἡ ψηλάφησις οὐδὲν τὸ ἀπόλυτον ἔχουσι, διότι προκυστικοὶ κυστικοὶ ὄγκοι ἢ ὀπισθοκυστικοὶ τοιοῦτοι τὴν αὐτὴν αἰσθησιν θὰ δώσωσι ὑμῖν. Ἐπ' ἴσης καὶ ἡ ἐπικρούσις κατὰ τὸ ὑπογάστριον διὰ τῶν δακτύλων ὑμῶν, κατὰ τοὺς γνωστούς ὑμῖν κανόνας τῆς ἐπικρούσεως, νὰ μὲν θὰ δώσῃ ὑμῖν ἤχον ἀμβλὺν καθ' ὅλην τὴν ἑκτασιν τοῦ σφαιρικοῦ ὄγκου, ἀλλὰ διὰ τοὺς αὐτοὺς, οὓς ἀνωτέρω ἐμνημόνευσα λόγους, οὐδεμίαν καὶ αὕτη ἀπόλυτον ἀξίαν ἔχει. Δυνατὸν δὲ μάλιστα νὰ πρόκεινται ἐν μέρει καὶ ἐντερικαὶ ἑλίκες· τούτου δ' ἕνεκα θὰ συνδυάσητε τὴν ἀπὸ τῶν κοιλιακῶν τοιχωμάτων διὰ ψηλαφήσεως ἐξετάσιν μετὰ ταυτοχρόνου ἀπὸ τοῦ ὀρθοῦ

Ἐξετάσις
τῆς οὔροδόχου
κύστεως ἀπὸ τοῦ
ὑπογαστρίου.

ἐντέρου δακτυλικῆς ἐξετάσεως παρὰ τῷ ἄρρени φύλῳ, καὶ ἀπὸ τοῦ κολεοῦ παρὰ τῷ θήλει.

Πρὸς τοῦτο ὁ ὑπτίως κατακεκλιμένος πάσχων δέον νὰ κάμψῃ τὰ κάτω αὐτοῦ ἄκρα ἐν μικρᾷ ἀπαγωγῇ, ὑμεῖς δὲ πρὸς τὰ δεξιὰ τούτου ἰστάμενοι θὰ εὐοδιάσητε ἐν τῷ ὀρθῷ αὐτοῦ ἐντέρῳ τὸν δεξιὸν ὕμῳν λιχνόν, μετὰ παλαμιαίας ἐπιφανείας πρὸς τᾶν ἐστραμμένης, ὃν προηγουμένως περιηλείψατε διὰ λιπαρᾶς τινος οὐσίας, φέρετε δὲ τοῦτον πρὸς τὴν κατωτέραν καὶ ὀπισθίαν εἰ δυνατὸν ἐπιφάνειαν τῆς κύστεως, ὅπως ἀντιληφθῇτε τὰ κατὰ τὸν προστάτην καὶ ἰδίως τὰ ὅρια αὐτοῦ, τὰς σπερματοδόχους κύστεις καὶ τὸν πυθμένα τῆς κύστεως, ἀντιλαμβανόμενοι σκληρίας κατ' αὐτὸν ἢ ἄλλης τινὸς περιγεγραμμένης διηθήσεως νεοπλασματικῆς, ἢ καὶ παρουσίας ἁλλοτρίου σώματος ἐν τῇ κύστει. Κατὰ τὸν χρόνον δὲ τοῦτον τῆς ἐξετάσεως ἐπιθέτετε τὴν παλαμιαίαν ἐπιφάνειαν τῆς ἀριστερᾶς ὕμῳν χειρὸς ἐγκαρσίως ἐπὶ τοῦ ὑπογαστρίου ἀκριβῶς ἄνωθεν τῆς ἡδίκῃς συμφύσεως καὶ πιέζετε ὁμαλῶς καὶ μεθοδικῶς τὰ κατ' αὐτὸ κοιλιακὰ τοιχώματα, ἀναζητοῦντες οἷον εἰ νὰ εὑρῇτε τὴν ῥάγα τοῦ ὑποκειμένου ἐν τῷ ὀρθῷ δακτύλῳ ὕμῳν. Ἐπὶ ὑγιῶς δὲ κύστεως κενῆς παρὰ τῷ ἄρρени φύλῳ ἢ ἀριστερὰ ὕμῳν χεῖρ μόνον τὴν ἐκ τῶν κοιλιακῶν τοιχωμάτων ἀντίστασιν αἰσθάνεται, ὁ δὲ ἐν τῷ ὀρθῷ ἐντέρῳ τοῦ πάσχοντος δάκτυλος ὕμῳν μαλθακὴν ἐπιφάνειαν πανταχοῦ καὶ εὐπίεστον· δι' ἰσχυρᾶς δὲ ταυτοχρόνου πίεσεως τῶν κοιλιακῶν τοιχωμάτων ἀφ' ἑνὸς καὶ τοῦ ὀρθοῦ ἐντέρου ἀφ' ἑτέρου οἱ ἐξετάζοντες δάκτυλοι δυνατὸν νὰ χωρίζωνται μόνον διὰ τῆς κενῆς κύστεως.

Ἐὰν δ' ὅμως ἡ οὐροδόχος κύστις πλήρης τυγχάνῃ οὔσα, τότε ἢ ἐπὶ τοῦ ὑπογαστρίου πίεσις ὡθεῖ ταύτην πρὸς τὸ ὀρθὸν ἔντερον ἔνθα εὑρεται ὁ δάκτυλος ὕμῳν, ὅτε αἰσθάνεσθε σαφῶς τὴν πεπληρωμένην κύστιν ἀπωθουμένην, ὡς καὶ τὴν σκληρίαν ἢ ὑπερτροφίαν τῶν τοιχωμάτων αὐτῆς· ἡ διάτασις μάλιστα τῆς ὑπερπεπληρωμένης κύστεως δέον νὰ γνωρίζητε ὅτι ἐκτείνεται πολλῷ περισσώτερον κατὰ τὴν ὀπισθίαν ἐπιφάνειαν αὐτῆς καὶ τὴν λεκάνην, ἢ κατὰ τὴν προσθίαν ἐπιφάνειαν καὶ τὰ κοιλιακὰ τοιχώματα.

Παρὰ δὲ τῇ γυναικὶ τὴν διπλὴν ταύτην ἐν συνδυασμῷ ἐξέτασιν

θά ἐνεργήσητε ὡς ἐξῆς· ἀφοῦ δὴλα δὴ κατακλίνητε ταύτην ὑπτίως καὶ εὐοδιάσητε τὸν δεξιὸν ὑμῶν λιχανὸν ἐν τῷ κολεῷ αὐτῆς μετὰ παλαμιαίας ἐπιφανείας πρὸς τᾶν ἑστραμμένης, θά πιέσητε τὸν ἄνω θόλον τοῦ κολεοῦ ὅπως ἐννοήσητε τὰ κατὰ τὴν εὐαισθησίαν καὶ τὸν πυθμένα τῆς οὐροδόχου κύστεως, τὴν μαλακότητα ἢ τὴν σκληρύνησιν ἢ τὴν διήθησιν αὐτοῦ ὑπὸ νεοπλάσματος, ἐνῶ ταυτοχρόνως ἀπὸ τοῦ ὑπογαστρίου διὰ τῆς παλαμιαίας ἐπιφανείας τῶν δακτύλων τῆς ἀριστερᾶς ὑμῶν χειρὸς ἐνεργεῖτε τὴν αὐτὴν μεθοδικὴν πίεσιν ὥσπερ παρὰ τῷ ἄρρενι φύλῳ. Παρὰ τῇ γυναικὶ μάλιστα δύνασθε νὰ ἐνεργήσητε τὴν διὰ τοῦ δακτύλου ὑμῶν καὶ ἰδίως τοῦ δεξιοῦ ὑμῶν λιχανοῦ ἐνδοκυστικὴν ἐξέτασιν, τὸν ὁποῖον περιελείψαντες διὰ λιπαρᾶς τινοῦ οὐσίας εὐοδιάζετε διὰ τῆς οὐρήθρας ἐν τῇ κύστει, ὅπως ἀντιληφθῇτε τῆς καταστάσεως τοῦ βλεννογόνου αὐτῆς ἢ τῆς παρουσίας ἀλλοτρίου σώματος τῆς ὑπτίως κατακεκλιμένης πασχούσης. Ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον ἀπαιτεῖ νὰ ἐνεργήσητε προηγουμένως τὴν διαστολὴν τῆς γυναικείας οὐρήθρας καθ' ὃν τρόπον περιέγραψα ὑμῖν ταύτην εἰς τὰ περὶ διαστολῆς αὐτῆς (σελ. 148).

Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς διατάσεως ἰδίως τῆς οὐροδόχου κύστεως ἀπὸ τῶν κοιλιακῶν τοιχωμάτων διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ φωνενδοσκοπίου (εἰκ. 95), ταύτην ἀπὸ σκοποῦ παραλείπω, διότι δὲν κέκτηται μεγάλην πρακτικὴν σημασίαν, περίεπεσε δὲ σχεδὸν εἰς ἀχρησίαν.

Ἐν τέλει δὲ τὸ ἐσωτερικὸν τῆς οὐροδόχου κύστεως θά ἐξετάσητε ἐνίοτε καὶ διὰ τοῦ κυστιοσκοπίου.

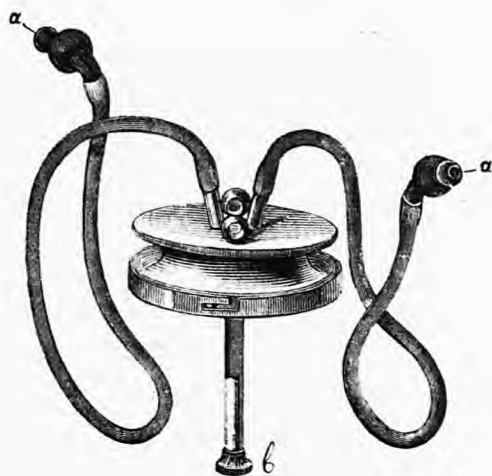
Τὴν κυστιοσκοπίαν δέ, ἣτις συνίσταται εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς ἐσωτερικῆς ἐπιφανείας τῆς οὐροδόχου κύστεως, διὰ τεχνητοῦ φωτὸς καὶ ὀπτικῶν σωλήνων ἢ ἀνακλαστικῶν κατόπτρων, θά ἐνεργήσητε δι' εἰδικῶν ἐργαλείων, τῶν καλουμένων κυστιοσκοπίων ἢ ἐνδοσκοπίων.

Τὰ ἐν χρήσει σήμερον κυστιοσκοπία εἶνε δύο εἰδῶν· τὰ μὲν φέρουσι τὴν μικρὰν ἡλεκτρικὴν λυχνίαν ἐν αὐτῇ ταύτῃ τῇ οὐροδόχῳ κύστει, ὅτε ὁ ὀφθαλμὸς ἐξετάζει διὰ τῶν ἐν τῷ αὐλῷ τοῦ σωλήνος τοῦ κυστιοσκοπίου ἀνακλαστικῶν κατόπτρων τὴν ἐσωτερικὴν ἐπιφάνειαν τῆς κύστεως· εἶνε τὰ μετὰ ἐσωτερικοῦ φωτὸς κυστιο-

Φωνενδοσκόπιον.

Κυστιοσκοπία.

σκόπια· τὰ δὲ φέρουσιν ἐν τῇ κύστει φῶς ἐξ ἀνακλάσεως ἡλεκτρικῇ δὴ λυχνία εὗρηται πρὸς τὰ ἔξω, αἱ φωτειναὶ δὲ ταύτης ἐκπεμπόμεναι ἀκτῖνες παραπέμπονται ἐν τῇ κύστει δι' ἀνκλαστικοῦ κατόπτρου τὸ ὁποῖον φέρει ἐν τῷ μετώπῳ αὐτοῦ ὁ ἐξάγων (εἰκ. 39). Ὁ δὲ κυλινδρικός δίκην καθετῆρος σωλὴν τῆς κυστιοσκοπίου χρησιμεύει τὸ μὲν πρὸς ἐξέτασιν τὸ δὲ πρὸς δίοδον τοῦ

Εἰκ. 95.

Φωνενδοσκόπιον.

α α. Ἀκουστικοὶ ἄγωγοι προσαρμοζόμενοι εἰς τὰ ὦτα τοῦ ἐξετάζοντος.—β. Ἀγωγὸς προσαρμοζόμενος ἐπὶ τῶν κοιλιακῶν τοιχωμάτων τῆς ὑπερήχικῆς χώρας.

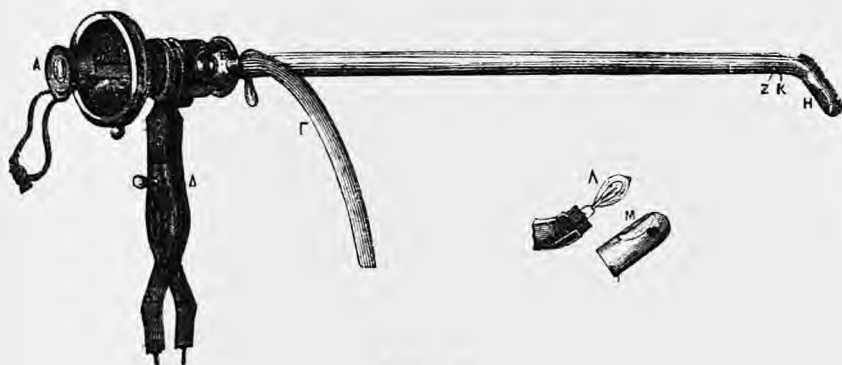
φωτεινῶν ἀκτῖνων· εἶνε τὰ μετὰ ἐξωτερικοῦ φωτὸς κυστιοσκόπια.

Καὶ τὴν μὲν περιγραφὴν καὶ χρῆσιν τῶν μετὰ ἐξωτερικοῦ φωτὸς κυστιοσκοπίων, τὰ ὁποῖα εἶνε τροποποιήσεις ἐπὶ τὸ τελειότερον τῆς κυστιοσκοπίου τοῦ Desormeaux, ὅστις τὸ πρῶτον παρουσίασεν τοῦτο τῷ 1853 εἰς τὴν Ἱατρικὴν Ἀκαδημίαν τῶν Παρισίων, ἀπορρίπτω θὰ παραλίπω, διότι πάντα σχεδὸν τὰ τοιαῦτα περιέπεσαν εἰς ἀχρησίαν, ὥς ὄντα πολὺ κατώτερα ὑπὸ πρακτικὴν ἔποψιν.

τῶν μετὰ ἐσωτερικοῦ φωτός τοιούτων. Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὴν περιγραφὴν καὶ χρῆσιν τῶν μετὰ ἐσωτερικοῦ φωτός κυστισκοπίων, ἐξ ὧν τῶν ἐν χρήσει τοιούτων θὰ περιγράψω ὑμῖν τὰ εὐχρηστότερα καὶ τοιαῦτα εἶνε τὸ τοῦ Nitze καὶ τὸ τοῦ Albarran, θὰ μνημονεύσω δὲ καὶ τὸ τοῦ Bosseau du Rocher, ὅπερ τινὲς ὀνομάζουσι καὶ μεγαλοσκόπιον.

Καὶ τὸ μὲν κυστισκοπίον τοῦ Nitze ἀποτελεῖται, ὡς βλέπετε ἐνταῦθα, ἐκ κυλινδρικοῦ μεταλλικοῦ σωλῆνος μετὰ κυστικοῦ ῥάμφους βραχέος κεκαμμένου, προσομοιάζοντος κατὰ τὸ σύνολον πρὸς

Κυστισκοπίον
Nitze.

Εἰκ. 96.

Κυστισκοπίον τοῦ Nitze.

καθετῆρα, μήκους μὲν περίπου 29 ἐ. μ., περιμέτρου δὲ ἀντιστοιχοῦσης πρὸς τὸν ἀριθμ. 23 τῆς κλίμακας τοῦ Charrière.

Εἰς τὸ κυστικὸν δὲ ῥάμφος αὐτοῦ φέρει ἡλεκτρικὴν λυχνίαν, ἥτις συγκοχλιοῦται καὶ ἀποκοχλιοῦται μετὰ τοῦ λοιποῦ στειλεοῦ, τὰ δὲ ἡλεκτροφόρα νήματα ταύτης διέρχονται διὰ τοῦ αὐλοῦ τοῦ κυλινδρικοῦ σωλῆνος τοῦ στειλεοῦ συγκοινωνοῦντα ἀπὸ τῆς ὀπίσθιας λαβῆς τοῦ ἐργαλείου μετὰ τοῦ ἡλεκτρικοῦ συμπυκνωτῆρος (accumulateur). Ἀκριβῶς δ' εἰς τὴν γωνίαν τῆς συγκοχλιώσεως τοῦ κεκαμμένου κυστικοῦ ῥάμφους εὔρηται πρῶτα, τὸ ὁποῖον δέχεται καὶ ἀνακλᾷ τὰς φωτεινὰς ἀκτῖνας τῆς ἐν τῷ κυστικῷ

ράμφει ἡλεκτρικῆς λυχνίας, παριστώσας διαφόρους εἰκόνας τοῦ βλεπνογόνου τῆς κύστεως ὑπ' ὀρθὴν γωνίαν, αἵτινες, ἕως ἂν φθάσωσιν εἰς τὸν ἐξετάζοντα ὀφθαλμὸν ὑμῶν, ὃν θὰ τοποθετήσῃτε εἰς τὸν ἐν τῷ κέντρῳ τῆς δισκοειδοῦς χειρολαβῆς τοῦ ἐργαλείου ὑπάρχοντα φακόν, μεγεθύνονται ὡς διερχόμεναι σύστημα φακῶν εὐρίσκομένων ἐν τῷ κυλινδρικῷ αὐτῷ τοῦ ὅλου ἐργαλείου. Καὶ εἰς τινὰ μὲν κυστισκοπία τοῦ Nitze (εἰκ. 96) τὸ πρίσμα τοῦ ῥάμφους εὐρηταὶ κατὰ τὴν προσθίαν ἢ κοίλην ἐπιφάνειαν αὐτοῦ, εἰς ἄλλα δ' ὅμως κατὰ τὴν ὀπίσθιαν ἢ κυρτὴν, ὅπως εὐκολώτερον γίνηται ἡ ἐξέτασις τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς κύστεως καθ' ὅλας αὐτῆς τὰς διευθύνσεις.

Κατὰ τὸ ὀπίσθιον δὲ ἄκρον τοῦ κυλινδρικοῦ μεταλλικοῦ σωλῆνος εὐρηταὶ ἡ στρογγύλη δισκοειδὴς λαβὴ αὐτοῦ, ἥτις ἐν τῷ κέντρῳ φέρει φακόν, ὅστις εἶνε ἡ ἀπόληξις τοῦ ἐσωτερικοῦ ὀπτικοῦ σωλῆνος, ὅστις εἶνε κινητὸς πρὸς τὸν περιβάλλοντα τοῦτον ἐξωτερικὸν τοιοῦτον. Παρὰ τὸν δίσκον δὲ τοῦτον τῆς χειρολαβῆς τοῦ ἐργαλείου παράκεινται δύο κύκλοι μεταλλικοί, εἰς οὓς προσαρμόζεται μεταλλίνη λαβή, ἐπιτρέπουσα καὶ περιστροφικὰς κινήσεις τοῦ ὅλου ἐργαλείου καὶ φέρουσα τὰ ἡλεκτροφόρα νήματα τοῦ ἡλεκτρικοῦ συμπυκνωτῆρος (accumulateur), ἅτινα οὕτως ἔρχονται εἰς ἄμεσον ἐπαφὴν καὶ συνέχειαν πρὸς τὰ τῆς ἐν τῷ ῥάμφει ἡλεκτρικῆς λυχνίας· ἡ λαβὴ δ' αὕτη φέρει κομβίον, ὅπερ τῇ πίεσει μετοχετεύει τὸ ἡλεκτρικὸν ρεῦμα πρὸς παραγωγὴν φωτὸς ἐν τῇ λυχνίᾳ ἢ διακόπτει αὐτό.

Εἰς τὸ μέρος δ' ἐκείνο τῆς κυκλικῆς περιφερείας τοῦ δίσκου τῆς χειρολαβῆς τοῦ ἐργαλείου, ὅπερ ἀντιστοιχεῖ εἰς τὸ κοῖλον μέρος τοῦ κεκαμμένου ῥάμφους τοῦ κυστισκοπίου, εὐρηταὶ μικρὸν κομβίον, ὅπερ χρησιμεύει ὡς ὁδηγὸς ὅπως δεικνύῃ τὴν διευθύνσιν ἀκριβῶς τοῦ κοίλου τοῦ ἐν τῇ κύστει ῥάμφους τοῦ ἐργαλείου.

Ἐν τέλει δέ, κατὰ τὸ πρὸς τὸν δίσκον τῆς χειρολαβῆς ὀπίσθιον ἄκρον τοῦ ἐξωτερικοῦ μεταλλικοῦ σωλῆνος τοῦ κυστισκοπίου ὑπάρχουσι δύο στόμια, ἐν εἰς ἐκάστην πλαγίαν ἐπιφάνειαν, τὰ ὅποια φέρουσιν εἰς ἀγωγοὺς χωροῦντας καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῆς ἐξωτερικῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐξωτερικοῦ σωλῆνος τοῦ κυστισκοπίου.

ἀμφότεροι ἀπολήγουσιν εἰς τὸ κυστικὸν ῥάμφος τοῦ κυστιοσκοπίου, ἀλλ' ὁ μὲν διὰ πολλαπλῶν μικρῶν τρημάτων πρόσθεν τοῦ πρίσματος τῆς ἡλεκτρικῆς λυχνίας καὶ χρησιμεύει πρὸς πλύσιν αὐτοῦ, ὁ δὲ διὰ μοναδικοῦ εὐρέος σχετικῶς τρήματος καὶ χρησιμεύει πρὸς πλύσιν τῆς οὐροδόχου κύστεως. Εἰς τὰ παρὰ τὸν δίσκον δὲ τῆς χειρολαβῆς τοῦ ἐργαλείου στόμια τῶν ἀγωγῶν τούτων, ἅτινα φέρουσι καὶ μικρὰν στροφίγγα ἑκάτερον, προσαρμόζονται ἀνάλογοι ἐλαστικοὶ σωλῆνες, δι' ὧν γίνονται αἱ πρὸς πλύσιν ἐγχύσεις.

Τὸ δὲ κυστιοσκόπιον τοῦ Albarran, τὸ ὁποῖον βλέπετε ἐνταῦθα (εἰκ. 97), εἶνε τελειότερον τοῦ τοῦ Nitze, συνίσταται δὲ καὶ τοῦτο, ὡς τὸ τοῦ Nitze, ἐξ ἐπιμήκους μεταλλικοῦ κυλινδρικοῦ σωλῆνος δίκην καθετῆρος μήκους 32—33 ἐκ. μ. περιμέτρου δὲ ἀντι-

Κυστιοσκόπιον
Albarran.

Εἰκ. 97.

Κυστιοσκόπιον τοῦ Albarran.

στοιχούσης πρὸς τὸν ἀρ. 23 τῆς κλίμακος τοῦ Charrière, ἣν γνωρίζετε, μετὰ ῥάμφους κυστικοῦ κεκαμμένου ἐπὶ τοῦ ὁποίου εὐρῆται ἡ ἡλεκτρικὴ λυχνία, συγκοχλιουμένη καὶ ἀποκοχλιουμένη πρὸς ἀλλαγὴν. Ἡ ὀπτικὴ δὲ μοῖρα τοῦ ὅλου ἐργαλείου ἔχει σχεδὸν τὴν αὐτὴν διάταξιν τοῦ κυστιοσκοπίου τοῦ Nitze ἐν τῷ αὐτῷ τοῦ ἐπιμήκους μεταλλικοῦ κυλινδρικοῦ σωλῆνος, τὸ δὲ πρῶτον εὐρῆται ἀκριβῶς εἰς τὴν προσθίαν ἐπιφάνειαν τοῦ κυστικοῦ ῥάμφους· πρὸς τὸ τέλος δὲ τοῦ κυστικοῦ ἄκρου τοῦ κυλινδρικοῦ αὐλοῦ καὶ ἀκριβῶς πρόσθεν τῆς γωνίας ἣν οὗτος σχηματίζει μετὰ τοῦ κεκαμμένου ῥάμφους, εὐρῆται μικρὰ βαλβὶς ὀνυχοειδῆς ἀνοίγουσα καὶ κλείουσα καὶ λαμβάνουσα κλίσεις ὑπὸ διαφόρους γωνίας, διὰ στροφῆς καταλλήλου μικροῦ κοχλίου εὐρίσκομένου παρὰ τὰ πλάγια τῆς δισκοειδοῦς χειρολαβῆς τοῦ ἐργαλείου. Ἡ βαλβὶς δ' αὕτη καμπτομένη χρησιμεύει

πρὸς καθοδήγησιν τοῦ μακροῦ καὶ λεπτοῦ καθετήρος τοῦ πρὸς καθετηρισμὸν τῶν οὐρητήρων χρησίμου.

Πρὸς τὸ ὀπίσθιον δὲ ἄκρον τοῦ ὅλου ἐργαλείου ἢ τὴν χειρολαβὴν ἣτις εἶνε δισκασιδὴς καὶ φέρεται ἐν τῷ μέσῳ φακόν, εὗρηνται δύο στόμια ἄκροντα εἰς τὸν αὐτὸν χωριστὸν λεπτότατον αὐλὸν τὸν ἐκτεινόμενον κατὰ μῆκος τοῦ κυλινδρικοῦ αὐλοῦ τοῦ ὅλου ἐργαλείου καὶ ἐκβάλλοντα ἀκριβῶς πρὸ τοῦ πρίσματος· διὰ τοῦ ἐτέρου δὲ τῶν δύο ἐξωτερικῶν τούτων στομιῶν τοῦ φέροντος καὶ στρόφιγγα ἐνεργοῦνται· πλύσεις, διὰ προσαρμολογίας κατ' αὐτὸ τοῦ ῥύγχους κυλινδρικοῦ κλυστήρος τῇ παρεμβολῇ λεπτοῦ ἐλαστικοῦ σωλῆνος, τοῦ θολωθέντος πρίσματος τοῦ κυστικοῦ ῥάμφους, διὰ τοῦ ἄλλου δὲ στομίου εὐοδίζεται· ὁ πρὸς καθετηρισμὸν τῶν οὐρητήρων εἰδικὸς μακρὸς οὐρητηρικὸς καθετήρ ἢ κηρίον.

Παρά τὸν δίσκον δὲ τῆς χειρολαβῆς ὑπάρχουσι δύο μεταλλικὴν κύκλοι, ἐφ' ὧν προσαρμόζεται μεταλλικὴ λαβὴ φέρουσα τὰ ρεύματα τοσοῦτα νήματα δι' ὧν μετοχετεύεται τὸ ἡλεκτρικὸν ρεῦμα ἀπὸ τοῦ ἡλεκτρικοῦ συμπυκνωτήρος (accumulateur), ὃν βλέπετε ἐν ταύτῃ πρὸς τὴν ἐν τῷ κυστικῷ ῥάμφει ἡλεκτρικὴν λυχνίαν, οὕτω δὲ διὰ πίεσεως κομβίου εὐρισκομένου παρὰ τὴν μεταλλικὴν λαβὴν διοχετεύεται ἢ κόπτεται τὸ ἡλεκτρικὸν ρεῦμα καὶ τίθεται ἐν ἐνεργείᾳ ἢ ἡλεκτρικὴ λυχνία τοῦ κεκαμμένου κυστικοῦ ῥάμφους. Ἡ μεταλλικὴ μάλιστα λαβὴ, ἣν θὰ προσαρμόσητε εἰς τὸ ὀπίσθιον ἄκρον, ἐπιτρέπει περιστροφικὰς κινήσεις τοῦ κυστισκοπίου, οὕτω ὥστε τὸ ἐν τῇ κύστει ῥάμφος δύνασθε νὰ φέρητε καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις.

Τὰ πλεονεκτήματα δὲ τοῦ κυστισκοπίου τούτου τοῦ Albarran κατὰ τὴν κρίσιν τῶν πολλῶν εἶνε, ὡς παρετήρησα καὶ ἐγὼ αὐτός ἐξ ἐφαρμογῆς τοῦ ἐργαλείου, 1^{ον}) ὅτι δύναται νὰ χρησιμεύῃ τοῦτο κατὰ βούλησιν εἴτε πρὸς κυστισκοπίαν ἀπλὴν εἴτε μετὰ πλύσεως τῆς κύστεως, εἴτε καὶ πρὸς καθετηρισμὸν τῶν οὐρητήρων· 2^{ον}) ὅτι τὸ παραγόμενον ὀπτικὸν πεδίου ἐν τῇ κύστει σχετικῶς εὐρύτατον τυγχάνει ὅν, ἢ δὲ ἡλεκτρικὴ λυχνία παρέχει ἰσχυρότατον φῶς, ὅπερ διευκολύνει οὕτω μεγάλως τὴν ἐνδοκυστισκοπίαν· 3^{ον}) ἐξέτασιν, καὶ ἰδίως τὸν καθετηρισμὸν τῶν οὐρητήρων παρὰ τὰς

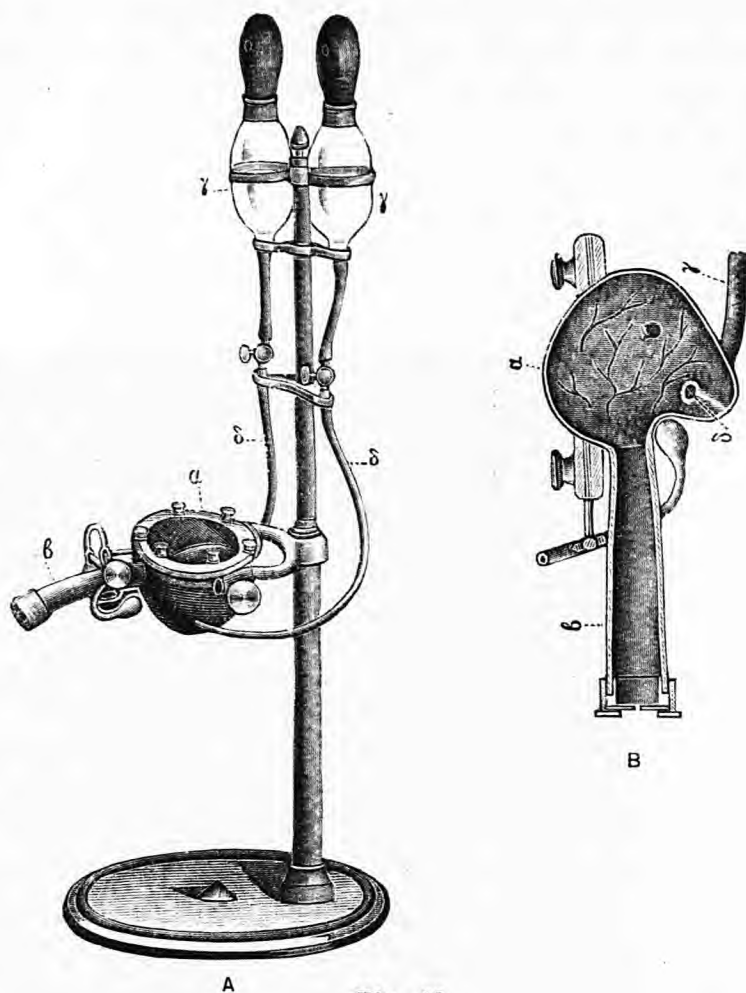
ἄρρενι καὶ θήλει φύλῳ· 3ον) διὰ τοῦ μέρους ὅπερ χρησιμεύει δι' ἐγγύσεις δύνασθε νὰ ἐνεργήσητε εὐκόλως τὴν πλύσιν τοῦ τε πρίσματος καὶ τῆς λυχίας, ἐὰν κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ ἐργαλείου ἐν τῇ κύστει ἐρρυπάνθησαν, ἢ καὶ νὰ κενώσητε τὸ περιεχόμενον τῆς κύστεως ἐν μέρει ἢ καὶ νὰ ἐγγύσητε ἀντισηπτικὰς διαλύσεις· 4ον) ὅτι εὐκόλως ἀπολυμαίνεται εἰς εἰδικούς ἀποστειρωτικούς κλιβάνους.

Μ Α Θ Η Μ Α Μ Γ'

Κύριοι,

Μετὰ τὴν περιγραφὴν τῶν δύο μᾶλλον ἐν χρήσει κυστιοσκοπίων, εἰσέρχομαι σήμερον εἰς τὴν διδασκαλίαν τῆς χρήσεως αὐτῶν καὶ ἰδίως τοῦ εὐχρηστοτέρου τούτων, τοῦ κυστιοσκοπίου δῆλα δὴ τοῦ Albarran.

Καὶ ἐν πρώτοις δεόν νὰ ἐξασκηθῇτε εἰς τὸν χειρισμὸν τοῦ ἐργαλείου, πρὶν ἢ ἐφαρμόσητε τοῦτο ἐπὶ ἄρρῳστου, ὡς καὶ εἰς τὸν σχηματισμὸν τῶν κυστιοσκοπικῶν εἰκόνων ἢ ἰνδαλμάτων, ἅτινα παρουσιάζονται ὑμῖν ἀνεστραμμένα, πειραματιζόμενοι εἴτε εἰς κυστικά προπλάσματα ὡς τὸ παρόν, ὅπερ βλέπετε ἐνταῦθα ἐπὶ τῆς ἑδρας ταύτης (εἰκ. 98) (Gysto - Fantome τοῦ Albarran), εἴτε εἰς οὐροδόχους κύστεις πτωμάτων· δεύτερον δεόν νὰ εὐοδιάσητε πρὸς τὸ μέρος αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον χρησιμεύει διὰ τὸν καθετηρισμὸν τῶν οὐρητήρων, εἰδικὸν κηρίον ἢ καθετῆρα λεπτόν, ὅταν δὲ τὸ ἄκρον αὐτοῦ προβάλῃ εἰς τὸ παρὰ τὴν ὀνυχοειδῆ βαλβίδα τοῦ κεκαμμένου κυστικοῦ ῥάμφους τοῦ κυστιοσκοπίου τρῆμα, θὰ περιστρέψῃτε τὸν κοχλίαν, ὃν ἐστημείωσα ὑμῖν εὐρισκόμενον παρὰ τὴν χειρολαβὴν τοῦ κυστιοσκοπίου, ὅπως ρυθμίσῃτε τὴν κάμψιν τῆς βαλβίδος ἐκεῖνης καὶ παρατηρήσῃτε τὴν κανονικὴν λειτουργίαν αὐτῆς, ἰδίως μάλιστα ὅταν πρόκειται νὰ ἐνεργήσητε διὰ τῆς κυστιοσκοπίας καθετηρισμὸν τῶν οὐρητήρων, κατακλίνοντες ἐν τέλει ταύτην εἰς τὴν ἐπὶ τούτῳ αὐλακᾷ, ὅπως μὴ ἐξέχῃ ποσῶς· τρίτον δὲ δεόν πάντοτε νὰ ἐξετάζῃτε ἐπιμελῶς πρὸ τῆς χρήσεως αὐτοῦ ἂν ἡ

Εικ. 98.

Α. Πρόπλασμα κυστικὸν τοῦ Albarran μετὰ τεχνητῶν νεφρῶν πρὸς ἐνδοκυστικὴν ἐξέτασιν διὰ κυστισκοπίου καὶ καθετηρισμὸν τῶν οὐρητῆρων ἀπὸ τῆς οὐροδόχου κύστεως. — α. Οὐροδόχος κύστις. β. Πέος. γ γ. Τεχνητοὶ νεφροί. δ δ. Οὐρητῆρες.

Β. Τομὴ κάθετος τοῦ κυστικοῦ προπλάσματος τοῦ Albarran πρὸς καθετηρισμὸν τῶν οὐρητῆρων ἀπὸ τῆς κύστεως. — α. Οὐροδόχος κύστις. β. Πέος. γ. Οὐρητήρ. δ. Στόμιον ἐκβολῆς τοῦ οὐρητήρος ἐν τῷ βλεννογόνῳ τῆς κύστεως.

ἡλεκτρικὴ λυχνία λειτουργεῖ καλῶς, ἡ δὲ παροχέτευσις τοῦ ἡλεκτρικοῦ ρεύματος γίνεται κανονικὴ, ῥυθμίζοντες ταύτην προηγουμένως ἀκριβῶς διὰ τοῦ ἡλεκτρικοῦ συμπυκνωτήρος, ὅπως μὴ ἐπέλθῃ τῆξις αὐτῆς, θὰ παρατηρήσητε δ' ἐν γένει ἂν τὸ ὀπτικὸν αὐτοῦ μέρος διατελεῖ ἐν καλῇ καταστάσει· ἐν τέλει δέον ν' ἀποστειρώσῃτε αὐτὸ καταλλήλως διὰ τῶν ἀτμῶν τῆς φορμόλης ἢ διαλύσεως φαινικοῦ ὀξέος 5 0/0, ἀπέχοντες τῆς κυστισκοπίας ἐπὶ γενικῆς μολύνσεως τῶν οὐρητικῶν ὁδῶν.

Μετὰ τὴν τοιαύτην προπαρασκευὴν τοῦ ἐργαλείου δέον νὰ προπαρασκευάσῃτε τὸν πᾶσχοντα.

Πρὸς τοῦτο δέον 1^{ον}) ἡ οὐρήθρα αὐτοῦ νὰ ᾖ ἱκανῶς εὐρεῖα, ὅπως ἐπιτρέψῃ τὴν διόδον τοῦ κυλινδρικοῦ σωλήνος τοῦ κυστισκοπίου· ἀνάγκη δὴ νὰ ἐπιτρέπῃ τὴν διόδον ὑποσκλήρου κηρίου ἀριθ. 23 ἢ καὶ 24 τῆς γνωστῆς ὑμῖν κλίμακος τοῦ Charrière, πρὸς τοῦτο δὲ δύνασθε προηγουμένως νὰ ἐνεργήσῃτε προϊοῦσαν βαθμιαίαν διαστολὴν αὐτῆς ἢ τὴν προτεραίαν τῆς κυστισκοπίας νὰ εὐοδιάσῃτε παραμένοντα ἐλαστικὸν καθετήρα ἐν τῇ οὐρήθρᾳ, ὃν ἀφαιρεῖτε κατὰ τὴν ὥραν τῆς κυστισκοπίας· 2^{ον}) δέον ἡ οὐροδόχος αὐτοῦ κύστις νὰ δύναται νὰ διακρατήσῃ διαυγῇ ἀντισηπτικὴν τινα διάλυσιν 80-120 γραμμαρίων. Τὸ τοιοῦτον εἶνε ἀπαραίτητον, διότι κάτω τῶν 80 γραμμαρίων παρατηρήθη ὅτι ἡ περιφορὰ τοῦ ἐν τῇ κύστει ῥάμφους τοῦ κυστισκοπίου καθ' ὅλας αὐτῆς τὰς διευθύνσεις μετὰ δυσκολίας ἐπιτυγχάνεται, διότι τὰ τοιχώματα αὐτῆς δὲν ἀναπτύσσονται εἰς ἔκτασιν μεγάλην, φόβος δὲ ἐγκαύματος τούτων ὑπὸ τῆς ἡλεκτρικῆς λυχνίας ὑπάρχει, ὡς ἐβεβαιώθη τοῦτο ἐνεργηθείσης ὑπερηβικῆς κυστιστομίας. Ἡ δὲ ἐπὶ πλέον ἔνσεις τῶν 80-120 γραμμαρίων εἶνε περιττή, ὡς διατείνουσα τὴν κύστιν καὶ ἀπομακρύνουσα οὕτω λίαν τὸ ἐσωτερικὸν αὐτῆς ἀπὸ τοῦ πρίσματος τοῦ κυστικοῦ ἄκρου τοῦ κυστισκοπίου. Ἀλλ' ἡ 2^α αὕτη συνθήκη τῆς κυστισκοπίας δυσκόλως ἐκπληροῦται ἐν τῇ πράξει, ὡς καὶ ὑμεῖς θὰ παρατηρήσητε, ὡς ἐκ τῆς φύσεως τῆς νόσου τῆς κύστεως δι' ἣν ἐνεργεῖτε τὴν κυστισκοπίαν, καὶ ἐν τέλει 3^{ον}) τὸ περιεχόμενον τῆς οὐροδόχου κύστεως δέον νὰ ᾖ διαυγές, πρὸς τοῦτο δὲ δέον αἱ πλύσεις τῆς κύστεως νὰ προηγηθῶσι τῆς κυστισκοπίας. Ἐὰν δὲ κατὰ τὴν

εκτέλεσιν τῆς κυστιοσκοπίας ἡ κύστις αἰμορραγῇ, τότε διὰ τοῦ πρὸς ἐγχύσεις σωλῆνος τοῦ κυστιοσκοπίου ἐνεργεῖτε διακλύσεις συνεχεῖς τῆς οὐροδόχου κύστεως, ὅπως ἐπιτύχητε περιεχόμενον διαυγές καὶ ἐνεργήσητε οὕτω τὴν κυστιοσκοπίαν· ἐὰν δ' ἡ αἰμορραγία ἐξακολουθῇ, τότε ἀναβάλλετε τὴν κυστιοσκοπίαν.

Πρὸς ἐπιτυχίαν δὲ τῆς κυστιοσκοπίας καλὸν εἶνε νὰ μεταχειρισθῇτε τὴν τοπικὴν ἀναισθησίαν δι' ἐγχύσεως ἐν τῇ κύστει διαλύσεως κοκαίνης ἢ ἐν ἀποτυχίᾳ ταύτης τὴν γενικὴν τοιαύτην ἢ ἐν τέλει καὶ τὴν μυελικὴν διὰ κοκαίνης ἀναλγησίαν (Bier-Tuffier).

Καὶ τὴν μὲν τοπικὴν ἀναισθησίαν τῆς οὐροδόχου κύστεως θὰ ἐπιτύχητε, ὡς τὰ πολλά, διὰ τῆς κοκαίνης ἢ τῆς εὐκαίνης. Μὴ λησμονῆτε δ' ὅμως, Κύριοι, ὅτι θὰ ἐνσταλάξητε ἢ θὰ ἐγχύσητε, τὴν διάλυσιν τῆς κοκαίνης εἰς κύστιν νοσοῦσαν καὶ ἐσπερημένην τοῦ ἐπιθελίου αὐτῆς, ἐπομένως πρόσφορον εἰς ἀνάποσιν ταύτης. Ἐν τούτοις ἡ αὐστηρὰ κλινικὴ παρατήρησις ἀπέδειξεν ὅτι δύνασθε νὰ ἐγχύσητε ἀφόβως 20—25 γραμμάρια διαλύσεως κοκαίνης ἀναλογίας 1 0/0, ἢ κατὰ Albarran νὰ ἐνσταλάξητε κατὰ τὸν αὐχένα τῆς κύστεως 40—60 σταγόνας διαλύσεως κοκαίνης ἀναλογίας 3 0/0.

Τὴν δὲ γενικὴν ἀναισθησίαν, ἐν ἀποτυχίᾳ τῆς τοπικῆς, θὰ ἐνεργήσητε διὰ χλωροφορμίου κατὰ τοὺς γνωστούς ὑμῖν κανόνας (Τόμ. Α', σελ. 2)· ἐν τῇ εἰδικῇ δὲ ταύτῃ περιπτώσει δὲν νομίζω ἄσκοπον νὰ συστήσω ὑμῖν, καὶ ἐκ πείρας ἰδίας, ὅπως, μικρὸν πρὸ τοῦ χλωροφορμισμού τοῦ πάσχοντος, ἐνεργήσητε ὑποδόριον ἔνεσιν διαλύσεως ὕδροχλωρικῆς μορφίνης διὰ τῆς Πραβαζείου σύριγγος, κατὰ τὴν ὑπερηθικὴν αὐτοῦ χώραν, διότι παρατηρήθη ὅτι ἐπὶ τὴν κύστιν κάλλιον ἐπιδρᾷ ἡ μορφίνη, ὅτε δὲν ἔχετε ἀνάγκην νὰ ἐνεργήσητε χλωροφορμισμὸν τοῦ πάσχοντος βαθύτατον ἀλλὰ τοῦναντίον ἀσθενέστατον.

Θέσις τοῦ
πάσχοντος πρὸς
κυστιοσκοπίαν.

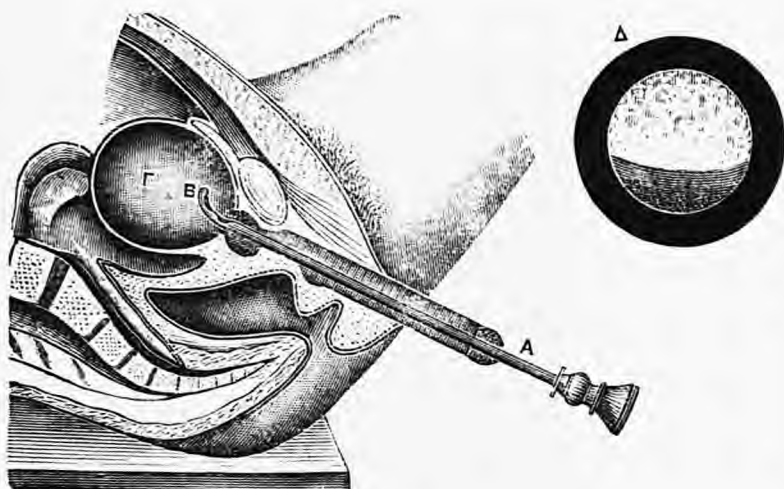
Προκαίμενον ἐν τέλει νὰ ἐνεργήσητε τὴν κυστιοσκοπίαν, θὰ τοποθετήσητε τὸν πάσχοντα οὕτως, ὥστε οἱ γλουτοὶ αὐτοῦ ν' ἀντιστοιχῶσιν εἰς τὸ χεῖλος τῆς ἐγχειρητικῆς τραπέζης ἢ κλίνης, αἱ δὲ κνήμαι αὐτοῦ ἐν μικρᾷ ἀπαγωγῇ νὰ ᾧσι κεκαμμέναι, τὰ δὲ πέλματα αὐτοῦ νὰ στηρίζωνται ἐπὶ δύο ἐδρῶν· τούτων δὲ γενομένων, ἐνεργεῖτε τὴν ἀντισηπτικὴν πλύσιν τῶν ἐξωτερικῶν οὐρογεννητικῶν αὐτοῦ

ὀργάνων, ὡς καὶ τῆς οὐρήθρας αὐτοῦ, κατὰ τοὺς γνωστούς ὑμῖν κανόνας, καὶ εἶτα ἐνεργεῖτε διὰ μαλακοῦ καθετῆρος τὴν πλύσιν τῆς οὐροδόχου κύστεως, διὰ διαλύσεως βορικοῦ ὀξέος 4% ἢ κατὰ Nitze διὰ διαλύσεως φαινικοῦ ὀξέος 5:1000, καθ' ὅν τρόπον θὰ εἴπω ὑμῖν εἰς τὰ περὶ πλύσεων τῆς οὐροδόχου κύστεως, ἕως ἂν τὸ ὑγρὸν ἐξέρχεται καθαρὸν καὶ διαυγές, ὅτε καταλείπετε 80-120 γραμμάρια ἐκ τούτου ἐν τῇ κύστει, καὶ χωρεῖτε εἰς τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ κυστισκοπίου, βεβαιούμενοι προηγουμένως καὶ κατὰ τὴν τελευταίαν ταύτην στιγμὴν πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς, ὅτι πάντα τὰ κατ' αὐτὸ λειτουργοῦσι καλῶς. Τότε δὲ λαμβάνοντες θέσιν ἐν μέσῳ τῶν σκελῶν τοῦ πάσχοντος καὶ πρόσθεν τοῦ περινέου αὐτοῦ καὶ διακρατοῦντες διὰ τῆς δεξιᾶς ὑμῶν χεὶρὸς τὸ κυστισκοπίον ἐλεύθερον ἀπὸ πάσης ἐπικαιωνίας αὐτοῦ μετὰ τοῦ ἡλεκτρικοῦ συμπυκνωτήρος (accumulateur), διὰ δὲ τῆς ἀριστερᾶς τὸ πῆος τοῦ πάσχοντος, χωρεῖτε εἰς τὴν εἰσαγωγὴν αὐτοῦ ἐν τῇ κύστει ἀπὸ τῆς οὐρήθρας (περιλείψαντες προηγουμένως τὸ κυρτὸν ἰδίως μέρος τοῦ κυστικοῦ ῥάμφους αὐτοῦ διὰ λιπαρᾶς τινος οὐσίας, ἐλαίου ἐπὶ παραδείγματος ἀπεστερωμένου) ἀκολουθοῦντες εἰς τοὺς γνωστούς ὑμῖν κανόνας τοῦ καθετηριζμοῦ διὰ μεταλλικοῦ καθετῆρος, προσέχοντες τὸν νοῦν ἰδίως εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ κοίλου τοῦ κυστικοῦ ῥάμφους, πρὸς τοῦτο δὲ ὁδηγεῖσθε ἐκ τοῦ παρὰ τὴν χειρολαβὴν τοῦ ἐργαλείου ὑπάρχοντος κομβίου, ὅπερ δεικνύει, ὡς εἶπον ὑμῖν, ἀκριβῶς τὴν διεύθυνσιν τοῦ κοίλου τοῦ ῥάμφους. Κατὰ τὴν εἴσοδον δὲ τοῦ ῥάμφους ἐν τῇ κύστει πιθανὸν ν' ἀπαντήσητε δυσκολίαν ὡς ἐκ τῆς ὑπερτροφίας τοῦ προστάτου, ἀλλὰ καὶ ταύτην θὰ ὑπερνικήσητε, καθ' ὅν τρόπον εἰς τὰ περὶ καθετηριζμοῦ ἐμνημόνευσα, ὅτε ἡ ἐλευθέρα περιφορὰ τοῦ κυστικοῦ ῥάμφους καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις τῆς κύστεως διὰ καταλλήλου χειρισμοῦ τῆς χειρολαβῆς τοῦ ἐργαλείου θὰ πείσῃ ὑμᾶς περὶ τῆς ἐν τῇ κύστει εἰσόδου αὐτοῦ.

Τούτου δὲ βεβαιωθέντος, προσαρμύζετε διὰ τῆς μεταλλικῆς λαβῆς τὰ ρευματοφόρα νήματα ἐπὶ τὴν χειρολαβὴν τοῦ ἐργαλείου, καὶ φέρετε οὕτως εἰς ἐπικαιωνίαν τὴν ἡλεκτρικὴν λυχνίαν τοῦ ῥάμφους πρὸς τὸν ἡλεκτρικὸν συμπυκνωτήρα, διὰ τῆς πίεσεως δὲ τοῦ εἰδικοῦ κομβίου τῆς μεταλλικῆς λαβῆς τοῦ κυστισκοπίου ἀνάπτετε

τὴν ἡλεκτρικὴν λυχνίαν αὐτοῦ καὶ χωρεῖτε εἰς τὴν ἐνδοκυστικὴν ἐξέτασιν.

Ταύτην δέον νὰ ἐνεργήσητε μεθοδικῶς· ἀφοῦ δὴλα δὴ ἀνάψητε τὴν ἡλεκτρικὴν λυχνίαν τοῦ κυστικοῦ ἄκρου, θὰ προσαρμόσητε τὸν δεξιὸν ὕμων ὀφθαλμόν, ἐπὶ τοῦ φακοῦ τοῦ εὕρισκομένου εἰς τὸ κέντρον τῆς χειρολαβῆς τοῦ ὅλου ἐργαλείου, ἣν διακρατεῖτε διὰ τῆς

Εἰκ. 99.

Θέσις τοῦ κυστισκοπίου κατὰ τὴν εἴσοδον αὐτοῦ ἐν τῇ κύστει.

Α. Στελεὶς τοῦ κυστισκοπίου. Β. Ἡλεκτρικὴ λυχνία αὐτοῦ.

Γ. Οὐροδόχος κύστις. Δ. Ὀπτικὸν πεδίων κατὰ τὸ ὕψος τοῦ αὐχένου τῆς οὐροδόχου κύστεως.

ἀριστερᾶς ἢ δεξιᾶς ὕμων χειρὸς καὶ καταλλήλως χειριζόμενοι ταύτην θὰ φέρητε τὸ κυστικὸν ῥάμφος τοῦ ἐργαλείου ἐστραμμένον πρὸς τᾶνω κατ' αὐτὸν τὸν αὐχένα τῆς οὐροδόχου κύστεως, θὰ παρατηρήσητε δὲ εἰς τὸ ὀπτικὸν πεδίων τὸ παραγόμενον ὑπὸ τοῦ πρίσματος τῆς ἡλεκτρικῆς λυχνίας κυκλικὴν περιφέρειαν ἐρυθρὰν πρὸς τὸ σκοτεινὸν τείνουσαν, ἥτις (εἰκ. 99) εἶνε ὁ αὐχὴν τῆς οὐροδόχου κύστεως. Μετὰ ταῦτα δὲ φέρετε τὸ ῥάμφος πρὸς τὰ ἀριστερὰ καὶ πρὸς τὰ

δεξιά καὶ ἐξετάζετε τὰ κατ' αὐτόν, στρέφετε τοῦτο ἐντελῶς πρὸς τὰ κάτω καὶ διευθύνετε πρὸς τὰ ὀπίσω ἐξετάζοντες τὸν πυθμένα τῆς κύστεως, ἀναστρέφετε αὐτὸ πρὸς τὰνω καὶ φέρετε τοῦτο ἀλληλοδιαδόχως πρὸς τὰριστερά ἐκ τῶν πρὸσω πρὸς τὰ ὀπίσω καὶ πρὸς τὰ δεξιά κατὰ τὴν αὐτὴν φορὰν. Τὰ κυστισκοπικὰ δὲ ἰνδάλματα, τὰ ὅποια, ὡς καὶ ἀνωτέρω εἶπον ὑμῖν, θὰ ἀνεύρητε ἀνεστραμμένα, εἶνε τόσῳ μᾶλλον μεῖζονα ὅσῳ πλησιέστερον τὸ κυστικὸν ῥάμφος τοῦ κυστισκοπίου πρὸς τὴν ἐξεταζομένην πλευρὰν τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς κύστεως, πρὸς τοῦτο δὲ ποικίλλας θὰ ἐνεργήσῃτε μετατοπίσεις τοῦ κυστικοῦ ῥάμφους, ἕως ἂν εὑρήτε τὴν κατάλληλον θέσιν διὰ πᾶσαν πλευρικὴν ἐξέτασιν ἢ ἀντιληφθῇτε τῆς παρουσίας ἁλλοτρίου σώματος ἢ νεοπλασματικῆς ἐπεξεργασίας. Καθ' ὅλην ὁμῶς τὴν διάρκειαν τῆς ἐνδοκυστικῆς ταύτης ἐξετάσεως δεῖον κατὰ διάφορα διαστήματα νὰ σθενύνετε τὴν ἡλεκτρικὴν λυχνίαν διὰ καταλλήλου πιέσεως τοῦ κομβίου τῆς λαβῆς τῶν ρευματοφόρων νημάτων τὸ μὲν πρὸς ἀπόψυξιν τῆς ἡλεκτρικῆς λυχνίας, τὸ δὲ ὅπως μὴ τὸ ἐνδοκυστικὸν ὑγρὸν θερμανθῇ ὑπερμέτρως.

Οὐχὶ δ' ὁμῶς σπανίως τὸ πρῖσμα τοῦ κυστικοῦ ἄκρου κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν ῥυπαίνεται ὑπὸ τῆς οὐρήθρας, ἡ δὲ ὄρασις δι' αὐτοῦ θολοῦται· ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει σθενύνετε τὴν ἡλεκτρικὴν λυχνίαν διὰ καταλλήλου πιέσεως τοῦ κομβίου τῆς χειρολαβῆς καὶ ἐνεργεῖτε πλύσιν αὐτοῦ δι' ἐγχύσεως ἀντισηπτικῆς ἀπὸ τοῦ παρὰ τὴν χειρολαβὴν ἐξωτερικοῦ στομίου τοῦ λεπτοῦ ἐκείνου σωλήνος τοῦ ἐργαλείου τοῦ χρησιμεύοντος δι' ἐγχύσεις, ὅτε ἡ ὄρασις ἀποκαθίσταται διαυγής. Τὸ αὐτὸ θὰ πράξῃτε ἐὰν τὸ πρῖσμα ἐθολώθῃ διαρκούσης τῆς ἐνδοκυστικῆς ἐξετάσεως, ἡ δὲ ὄρασις ἡ τέως καθαρὰ ἐθολώθῃ ἔνεκα θρόμβου αἵματος ἢ βλεννης ἢ πύου, ἅτινα ἔνεκα τῆς θερμότητος τῆς ἡλεκτρικῆς λυχνίας πηγνυνται πολλάκις ἐπὶ τοῦ πρίσματος· ἐν ἀποτυχίᾳ δὲ τῆς πλύσεως, ἐν τῇ εἰδικῇ ταύτῃ περιπτώσει, θὰ ἀφαιρέσῃτε τὸ κυστισκοπίον ὅπως ἀντικαταστήσῃτε τὴν ἡλεκτρικὴν λυχνίαν. Ἄλλοτε πάλιν, ἐνῶ ἡ ὄρασις ἐξακολουθεῖ οὕσα καθαρὰ, αἶφνης ἀποτόμως οὐδὲν βλέπετε· τὸ τοιοῦτο, δέ, ἐὰν δὲν ὀφείλῃται εἰς τὴν προηγουμένην αἰτίαν, ἐπῆλθεν εἴτε ἔνεκα διακοπῆς τοῦ ἡλεκτρικοῦ ρεύματος, εἴτε ἔνεκα τήξεως τοῦ

λαμπτήρος τῆς ἡλεκτρικῆς λυχνίας. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ν' ἀφαιρέσητε τὸ ὅλον ἐργαλεῖον, ὅπως ἐκ νέου ἐπιθεωρήσῃτε αὐτὸ ἂν λειτουργεῖ καλῶς, καὶ νὰ ἐπαναρχίσῃτε τὴν ἐξέτασιν νέου, εἴτε ν' ἀναβάλλῃτε ταύτην δι' ἄλλην ἡμέραν. Ἐὰν ὁ πάσχων, διαρκούσης τῆς ἐνδοκυστικῆς ἐξετάσεως, αἰσθανθῇ ἰσχυροῦσαν ἐπειξιν πρὸς οὖρησιν, θὰ σβύσῃτε τὴν ἡλεκτρικὴν λυχνίαν καθ' ὃν τρόπον ἀνωτέρω εἶπον ὑμῖν, θ' ἀφήσῃτε νὰ ἐκρεύσῃ τὸ ἐν τῇ κύστει ὕγροῦ, εἴτε ἀπὸ τῆς οὐρήθρας, μεταξὺ τῶν χωμάτων ταύτης καὶ τῶν τοῦ κυστισκοπίου, εἴτε ἀπὸ τοῦ κοῦ σωλήνος τοῦ ἐργαλείου τοῦ χρησιμεύοντος δι' ἐγχύσεις, νοίγοντες τὴν παρὰ τὸ ἐξωτερικὸν στόμιον αὐτοῦ στρόφιγγαν. θ' ἀναμείνῃτε ἐπὶ μικρόν, ὅπως ἐπαναλάβῃτε τὴν ἐξέτασιν καὶ τότε ἐξακολουθῇ ὑποφέρων ὁ πάσχων, θ' ἀφαιρέσῃτε τὸ κυστισκοπίον καὶ θ' ἀναβάλλῃτε δι' ἄλλην ἡμέραν τὴν ἐνδοκυστικὴν ἐξέτασιν.

Τὴν ἐξαγωγὴν δὲ τοῦ κυστισκοπίου θὰ ἐνεργήτε πάντοτε λουθοῦντες εἰς τοὺς κανόνας τῆς ἐξαγωγῆς τῶν μεταλλικῶν καθήτων, οὓς ἐμνημόνευσα, σὺν τῇ ῥητῇ προφυλάξει: ὅτι δεόν ἐστὶ νὰ σθενύῃτε προηγουμένως τὴν ἡλεκτρικὴν λυχνίαν, πρὸς ἀπομάκρυνσιν τῆς οὐρήθρας, εἴτε διὰ καταλλήλου πιέσεως κομβίου τῆς λαβῆς τῆς φερούσης τὰ ρευματοφόρα νήματα, εἴτε δι' ἀφαιρέσεως τελείως τούτων ἀπὸ τῆς χειρολαβῆς.

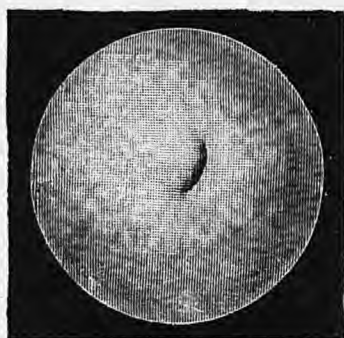
Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὰ δυσάρεστα ἐκεῖνα συμπτώματα τῆς μετεκτασεως, ἅτινα παρατηροῦντο ἄλλοτε κατ' ἀκολουθίαν κυστισκοπίας, ταῦτα σήμερον δὲν παρατηροῦνται, ὅπως ἄλλοτε, χάρις εἰς τὸ ἐν τὸν τῆς τελείας ἀποστειρώσεως τοῦ κυστισκοπίου, μάλιστα δὲ τοῦ Albarran, εἰς εἰδικὸν κλῖβανον διὰ φορμύλης.

Κυστισκοπία
πρὸς
καθετήριον
τῶν οὐρητήρων.

Τὴν κυστισκοπίαν δὲ ταύτην θὰ ἐνεργήσῃτε ἐνίοτε ὅχι πρὸς ἐξέτασιν τῆς οὐροδόχου κύστεως, ἀλλὰ καὶ πρὸς καθήτησιν τῶν οὐρητήρων, ἰδίως μάλιστα διὰ τοῦ κυστισκοπίου τοῦ Albarran. Πρὸς τοῦτο δ' ἔχετε ἀνάγκην εἰδικῶν λεπτῶν καθετήρων κηρίων ὑποσκήλων μήκους 70 ἐκ.μ. διὰ τοὺς ἄνδρας καὶ 50 διὰ τὰς γυναῖκας· τῶν καθετήρων δὲ τούτων τὸ τελικὸν κυστικὸν ἄκρον ὅτε μὲν εἶνε ἀνοικτὸν καὶ φέρεται καὶ πλάγιον τρῆμα, ἃ

δὲ εἶνε τυφλὸν καὶ στρογγύλον ἢ καὶ πυρηνωτὸν καὶ φέρει πλαγίως ἐν ἡ δύο τμήματα, ἀντιστοιχοῦσι δ' οἱ καθετῆρες οὗτοι ὡς τὰ πολλὰ πρὸς τοὺς ἀριθμοὺς 6-7-8 τῆς κλίμακος τοῦ Charière, ἣν γνωρίζετε (Τόμ. Α', σελ. 102), ἂν καὶ ὁ Albarran κατ' ὁμοίαν νὰ εὐδοιάσῃ εἰς τοὺς οὐρητῆρας καθετῆρας τοιοῦτους ἀριθ. 9-10-11 καὶ 12 ἀκόμη.

Ὅπως λοιπὸν ἐπιτευχθῇ τὸ τοιοῦτο, δεόν ἐν πρώτοις ν' ἀνεύρῃτε τὸ ἐν τῷ βλεννογόνῳ τῆς οὐροδόχου κύστεως στόμιον τῆς ἐκβολῆς τοῦ οὐρητῆρος· πρὸς τοῦτο δὲ θὰ διευθύνητε τὸ κυστικὸν

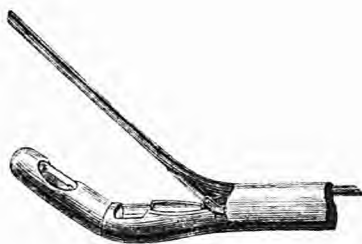

Εἰκ. 100.

Ἐνδοκυστική ἀποψις τοῦ στομίου τῆς ἐκβολῆς τοῦ οὐρητῆρος ἐν τῷ κυστικῷ βλεννογόνῳ διὰ τοῦ κυστισκοπίου.

ῥάμφος τοῦ κυστισκοπίου $2\frac{1}{2}$ -3 ἐκ. μ. ὀπισθεν τοῦ αὐχένος τῆς οὐροδόχου κύστεως, στρέφοντες δὲ τοῦτο οὕτως ὥστε τὸ πρῶτον νὰ προσβλέπῃ πρὸς τὰ κάτω καὶ ἔξω ἀριστερὰ (ἐὰν πρόκειται περὶ ἀναζητήσεως τοῦ στομίου τοῦ ἀριστεροῦ οὐρητῆρος) ἀνάπτετε τὴν ἡλεκτρικὴν λυχνίαν διὰ καταλλήλου πίεσεως τοῦ κομβίου τῆς λαβῆς τῆς φερούσης τὰ ρευματοφόρα νήματα, προσαρμόζοντες δὲ τὸν δεξιὸν ὕμῶν ὀφθαλμὸν ἐπὶ τοῦ φακοῦ τοῦ εὐρίσκομένου ἐν τῷ κέντρῳ τῆς δισκοειδοῦς χειρολαβῆς θὰ ἀναζητήσητε ὁδηγούμενοι ὑπὸ τοῦ ὀπτικοῦ πεδίου, ὅπερ σχηματίζεται ἐν τῷ βλεννογόνῳ

τῆς κύστεως ὑπὸ τοῦ πρίσματος, τὸ στόμιον τῆς ἐκβολῆς τοῦ οὐρη-
τῆρος, ὑψοῦντες τὴν χειρολαβὴν τοῦ ἐργαλείου ὅπως ἐμβυθίσητε
τὸ ῥάμφος ἐν τῇ κύστει πρὸς τὰ κάτω καὶ ἔξω, ὅτε παρατηρεῖτε
ὅτε μὲν μικρὰν ἐλλειψοειδῆ σχισμὴν ῥοδόχρουν, ὅτε δὲ ἐντύπωμα
τοιούτον, ὅτε δὲ ὕβωμα μικρόν, ὅπερ κατὰ διαλείμματα ἐπιτρέπει
ἐξοδὸν σταγόνος οὔρου: εἶνε τὸ στόμιον τῆς ἐκβολῆς τοῦ οὐρη-
τῆρος (εἰκ. 100). Τότε διακρατοῦντες διὰ τῆς ἀριστερᾶς ὤμων
χειρὸς τὸ ὀπίσθιον ἄκρον τοῦ ἐργαλείου εὐοδιᾶτε διὰ τῆς δεξιᾶς
ὤμων χειρὸς ἀπὸ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰδικοῦ στομίου τοῦ εὐρισκο-
μένου πρόσθεν τῆς δισκοειδοῦς χειρολαβῆς τοῦ κυστισκοπίου

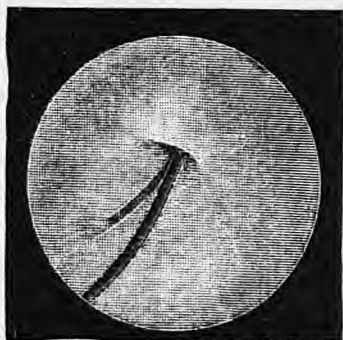

Εἰκ. 101.]

Κάμψις τῆς ὀνυχοειδοῦς βαλβίδος καὶ οὐρητηρικὸς καθετήρ
πρὸς καθετηρισμὸν τοῦ οὐρητῆρος.

τὸν εἰδικὸν λεπτὸν οὐρητηρικὸν καθετήρα καὶ ὠθεῖτε τοῦτον ἕως
ἂν τὸ πρόσθιον αὐτοῦ ἄκρον προβάλῃ εἰς τὸ πρόσθεν τῆς ὀνυ-
χοειδοῦς βαλβίδος, ἥτις εὐρηταὶ πρὸ τοῦ ἐν τῇ κύστει κεκαμ-
μένου ῥάμφους, εὐρισκόμενον στόμιον τοῦ οὐρητηρικοῦ, οὕτως
εἰπεῖν, σωλῆνος τοῦ ἐργαλείου, παρατηρεῖτε δὲ τὸ τοιοῦτον ἀπὸ τοῦ
φακοῦ τοῦ ἐν τῷ μέσῳ τῆς δισκοειδοῦς λαβῆς τοῦ ἐργαλείου. Κατὰ
τὸν χρόνον δὲ τοῦτον περιστρέφοντες τὸν παρὰ τὴν χειρολαβὴν
μικρὸν κοιλίαν δίδετε κλίσεις ὑπὸ διαφόρους γωνίας τῆς ὀνυχoi-
δοῦς βαλβίδος, ὅτε τὸ προβάλλον ἄκρον τοῦ καθετήρος κάμπτεται
ἀμβλύως καὶ ἀντικρύζει τὸ στόμιον τοῦ οὐρητῆρος (εἰκ. 101),
ὅταν δέ, ἀπὸ τοῦ φακοῦ τῆς δισκοειδοῦς λαβῆς παρακολουθοῦντες

εἰς πάντα ταῦτα διὰ τοῦ ὀφθαλμοῦ ὑμῶν, πεισθῆτε περὶ τούτου, τότε ὡθεῖτε βραδέως ἐκ τῶν ἔξω τὸν καθετῆρα, ἢ παρὰγγέλλετε νὰ ἐνεργήσῃ τὸ τοιοῦτο βοηθὸς ὑμῶν, ὅτε τὸ ῥάμφος τοῦ καθετῆρος εἰσέρχεται ἐν τῷ οὐρητῆρι (εἰκ. 102). Ἄλλοτε δ' ὅμως δὲν θὰ ἐπιτύχητε τὸ τοιοῦτον οὕτως εὐκόλως, ἀλλὰ τὸ ἄκρον τοῦ καθετῆρος διολισθάνει εἴτε πρὸς τὰριστερὰ εἴτε πρὸς τὰ δεξιὰ, εἴτε πρὸς τὰ πρόσω εἴτε πρὸς τὰ ὀπίσω τοῦ στομίου τοῦ οὐρητῆρος· ἐν τοιούτῃ δὲ περιπτώσει, χωρὶς ν' ἀπολέσητε ἀπὸ τῆς ὀράσεως διὰ τοῦ κυστιοσκοπίου τὸ στόμιον τοῦ οὐρητῆρος, θὰ μετατοπίσητε τὸ ἐν τῇ κύστει

Εἰκ. 102.

Εἴσοδος τοῦ ῥάμφους τοῦ οὐρητηρικοῦ καθετῆρος ἐν τῷ στομίῳ τῆς ἐκβολῆς τοῦ οὐρητῆρος κατὰ τὸν βλεννογόνον τῆς οὐροδόχου κύστεως.

ῥάμφος τοῦ ἐργαλείου διὰ καταλλήλου χειρισμοῦ τῆς χειρολαβῆς, τοποθετοῦντες αὐτὸ καταλληλότερον ὅπως ἐπιτύχητε τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ καθετῆρος ἐν τῷ οὐρητῆρι· τὸν καθετῆρα δὲ τοῦτον προωθεῖτε ἐκ τῶν ἔξω, μέχρι τοῦ σημείου εἰς τὸ ὅποιον νομίζετε ὅτι ἐπαρκεῖ, παρακολουθοῦντες διὰ τῆς ὀράσεως ἀπὸ τοῦ φακοῦ πάντοτε τῆς δισκοειδοῦς λαβῆς εἰς τὴν κανονικὴν αὐτοῦ ἐν τῷ οὐρητῆρι ἄνοδον, τὸ ὅποιον εὐκόλως ἐπιτυγχάνετε, διότι ὁ αὐλὸς ὁ οὐρητηρικός τοῦ ἐργαλείου ἀφ' ἐνός, καὶ ἡ ἐν γωνίᾳ κεκαμμένη ὀνυχοειδὴς βαλβίς, ὡς καὶ τὸ ὑπόσκληρον τοῦ καθετῆρος συμβάλλονται πρὸς τοῦτο. Ἀνάγκη

δὲ νὰ προωθήσητε τὸν καθετῆρα τοῦτον εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς μέχρι σημείου εἰς ὃ νομίζετε ὅτι πρέπει νὰ ὠθήσητε αὐτὸν ἐν τῷ οὐρητῇ διότι μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ κυστιοσκοπίου (καὶ θὰ ἴδωμεν σὺν πῶς θ' ἀφαιρέσητε τοῦτο), ἐὰν θελήσητε νὰ ἐνεργήσητε τοιοῦτο, θ' ἀποτύχητε, ὃ δὲ οὐρητηρικός οὗτος καθετῆρ διὰ προωθήσεως θὰ ἐνδιπλῶται ἐν τῇ κύστει· τὸ τοιοῦτο μάλιστα παρατηρήσητε καὶ διὰ τοῦ κυστιοσκοπίου, ὅτε ἀκόμη δὲν ἀφαιρέσατε αὐτό, εἰς τὰς περιστάσεις ἐκείνας, καθ' ἃς δι' οἰονδὴ κώλυμα μεθ' ὅλην τὴν ἐν τῷ οὐρητῇ εἰσόδον τοῦ ἄκρου τοῦ καθετῆρος, ἡ ἄνοδος αὐτοῦ ὑψηλὰ μέχρι τῆς πυέλου τῶν νεφρῶν ἀδύνατος ἀποβαίνει.

Ὑποθετεῖσθαι ἐν τέλει ὅτι ἐπιτύχετε τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ καθετῆρος ἐν τῷ οὐρητῇ, καὶ ὅτι τὸ ἄκρον αὐτοῦ ἔφθασεν εἴτε μέχρι πυέλου τοῦ συστοίχου νεφροῦ, εἴτε κάτω ταύτης· ἐπειδὴ ὁ καθετῆρ οὗτος πιθανὸν νὰ ᾖ ἀνάγκη νὰ παραμείνῃ ὡς παραμένων καθετῆρ πρὸς συλλογὴν τοῦ οὔρου τοῦ ἐκ τοῦ συστοίχου νεφροῦ κατερχομένου, ἀνάγκη τότε πάρεστιν ὅπως λάβητε εἰδικὰς τινὰς προφυλάξεις κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν τοῦ κυστιοσκοπίου, ὅπως μὴ συμπαρασπασθῇ καὶ τοῦτον, πρὸς τοῦτο δὲ δεόν ἐν πρώτοις διὰ καταλλήλου στροφῆς τοῦ παρὰ τὴν χειρολαβὴν τοῦ ἐργαλείου κοιλίου νὰ κατεβῇ σπᾶσθε τελείως ὀρίζοντιως τὴν παρὰ τὸ κυστικὸν ῥάμφος οὐρητηρικὴν ὀνυχοειδῆ βαλβίδα φέροντες ταύτην τελείως πρὸς τὸν ῥαχιαίον ἀξονα τοῦ ἐργαλείου. Μετὰ ταῦτα σθένετε τὴν ἡλεκτρολυχνίαν διὰ καταλλήλου πίεσεως τοῦ κομβίου τῆς λαβῆς τῶν μεταφορῶν νηματῶν, ἀναμένετε μικρὸν ὅπως αὕτη ἀποφυχθῇ· ἀφαιρεῖτε τὰ ρευματοφόρα νήματα, ἐνῶ δὲ διὰ τῆς μιᾶς ὑποχειρὸς διακρατεῖτε τὸν καθετῆρα, προωθοῦντες μάλιστα τὸν καθετῆρα ἐπ' ἐλάχιστον, διὰ τῆς ἐτέρας βραδέως ἀφαιρεῖτε τὸ κυστιοσκοπίον, ἀκολουθοῦντες εἰς τοὺς κανόνας τῆς ἀφαιρέσεως τῶν μεταλλικῶν ῥαμφῶν μετὰ τὴν ἀφαιρῶν καθετῆρων· ἀλλ' ὅταν τὸ ῥάμφος τοῦ κυστιοσκοπίου ἐπιφανῇ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν στόμιον τῆς οὐθρας, τότε συλλαμβάνετε διὰ δύο δακτύλων τῆς μιᾶς τῶν χειρῶν τὸν καθετῆρα πρὸ τοῦ πρίσματος καὶ κατέχετε αὐτὸν ἀκίνητον, ἐνῶ διὰ τῆς ἐτέρας ἀφαιρεῖτε τελείως τὸ κυστιοσκοπίον,

εὐχερῶς διὰ τοῦ οὐρητηρικοῦ σωλῆνος διολισθάνει ἐπὶ τὸ ὀπίσθιον ἄκρον τοῦ μακροῦ οὐρητηρικοῦ καθετήρος, οὕτω δὲ διὰ τῆς οὐρήθρας παραμένει ὁ ἐν τῷ οὐρητῆρι καθετήρ.

Ἡ εἰσαγωγή δ' ὁμῶς ἐν τῷ οὐρητῆρι εἰδικῶν οὐρητηρικῶν καθετήρων μετὰ κυστικοῦ ἄκρου ἀνεωγμένου, ἀριθμοῦ 9 - 10 - 11 - 12 τῆς κλίμακος τοῦ Charrière, ἐπὶ πυελονεφρίτιδος ἰδίως, ἀποβαίνει ἐνίοτε δύσκολος· τοῦτου δ' ἕνεκα θὰ μεταχειρισθῆτε εἰς τινὰς περιστάσεις ὁδηγὸν στελεὸν λεπτὸν δίκην λεπτοῦ τριχοειδοῦς κηρίου, τοῦ ὁποῖου τὸ ὅλον μῆκος εἶνε πλέον τῶν 70 ἐκ.μ., καὶ τὸ μὲν πρόσθιον ἢ κυστικὸν ἄκρον εἶνε εὐκαμπτον εἰς ἑκτασιν 10 ἐκ. μ. τὸ δὲ ἐπίλοιπον μῆκος αὐτοῦ 60 ἐκ. μ. εἶνε σκληρὸν ἐκ βαλένης (baleine)· τὸ ὀπίσθιον δὲ ἄκρον αὐτοῦ ἀπολήγει εἰς κοχλίαν λεπτότατον, ἐφ' οὗ συγκαχλιῶται τὸ ἐπίλοιπον μέρος τοῦ ὅλου στελεοῦ, τὸ ὁποῖον εἶνε μῆκους ἄλλοτ' ἄλλου.

Τὸν τριχοειδῆ δὲ τοῦτον στελεὸν θὰ εὐοδιάσσητε ἀπὸ τοῦ οὐρητηρικοῦ σωλῆνος τοῦ κυστισκοπίου ἐν τῇ κύστει, καὶ τὸ ἄκρον τοῦτου τὸ κυστικὸν θὰ διευθύνετε εἰς τὸ στόμιον τῆς ἐκβολῆς τοῦ οὐρητήρος ἐν τῇ κύστει, ἀκολουθοῦντες εἰς τοὺς αὐτοὺς κανόνας, οὓς ἀνωτέρω ἐμνημόνευσα προκειμένου περὶ καθετηρισμοῦ τῶν οὐρητήρων, εἰς τὸ ὀπίσθιον δὲ ἄκρον αὐτοῦ θὰ συγκαχλιώσητε τὸ ἐλεύθερον μέρος τοῦ στελεοῦ ὅπως ἐπιμηκύνετε τοῦτον, θὰ διαπεράσσητε δὲ ἀπὸ τοῦ ὀπισθίου ἢ ἐξωτερικοῦ ἄκρου τοῦ οὕτως ἐπιμηκυνθέντος στελεοῦ ἀνάλογον οὐρητηρικὸν καθετήρα (ἀριθ. 9 - 10 - 11 - 12) τῆς κλίμακος τοῦ Charrière, τὸν ὁποῖον (ὁδηγὸν ἔχοντες τὸν στελεὸν, ὃν διακρατεῖτε διὰ τῆς ἀριστερᾶς ὑμῶν χειρὸς ἀπὸ τοῦ ὀπισθίου αὐτοῦ ἄκρου) διευθύνετε διὰ τοῦ οὐρητηρικοῦ σωλῆνος τοῦ κυστισκοπίου ἐν τῇ κύστει καὶ ἐκείθεν εἰς τὸ στόμιον τοῦ οὐρητήρος καὶ πρὸς τᾶν, προωθοῦντες τοῦτον ἡρέμα διὰ τῆς δεξιᾶς ὑμῶν χειρὸς, ἐνῶ βοηθὸς διακρατεῖ τὸ κυστισκοπίον, ὑμεῖς δ' ἐπισκοπεῖτε τὰ πάντα διὰ προσαρμογῆς τοῦ ὀφθαλμοῦ ὑμῶν ἀπὸ τοῦ ἐν τῷ μέσῳ τῆς δισκοειδοῦς χειρολαβῆς τοῦ ἐργαλείου εὐρισκομένου φακοῦ. Τούτων δὲ γενομένων ἀφαιρεῖτε πρῶτον τὸν στελεὸν, εἶτα δὲ τὸ κυστισκοπίον, καθ' ὃν τρόπον περιέγραψα ὑμῖν ἀνωτέρω, καταλείποντες τὸν καθετήρα, ὡς παραμένοντα τοιοῦτον, διὰ τῆς οὐρήθρας

ἐν τῷ οὐρητῆρι. Δύνασθε μάλιστα τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ οὐρητηριοῦ καθετῆρος νὰ ἐνεργήσητε διὰ τοῦ στειλεοῦ ἄνευ τῆς χρήσεως τοῦ κυστισκοπίου· ἀφοῦ δὴ διὰ τοῦ κυστισκοπίου εὐοδιάσητε τὸν στειλεόν (τριχ.κηρίον) ἀπὸ τῆς κύστεως ἐν τῷ οὐρητῆρι, καταλείπετε τοῦτον ἐν αὐτῷ διὰ τῆς οὐρήθρας, ἀφαιροῦντες τὸ κυστισκοπίον καθ' ὃν τρόπον περιέγραψα, ἔχοντες δ' οὕτως ὁδηγὸν τὸν στειλεόν διαπεράετε τὸν οὐρητηρικὸν καθετῆρα δι' αὐτοῦ, ὃν περιηλείψατε διὰ λιπαρᾶς τιнос οὐσίας, καὶ προωθοῦντες τοῦτον ἡρέμα εὐοδιάζετε ἐν τῷ οὐρητῆρι, ὅτε ἀφαιρεῖτε τὸν στειλεόν καταλείποντες τὸν οὐρητηρικὸν καθετῆρα ὡς παραμένοντα τοιοῦτον. Τὰ αὐτὰ θὰ ἐνεργήσητε καὶ ὅταν πρόκειται ν' ἀλλάξητε τὸν οὐρητηρικὸν καθετῆρα· θὰ διαπεράσητε δὴ διὰ εἰς τὸν παραμένοντα οὐρητηρικὸν καθετῆρα τὸν περὶ οὗ ὁ λόγος στειλεόν, ὃν θὰ προωθήσητε ὅσον ἂν νομίσητε ἀναγκαῖον πρὸς τᾶν ἐν τῷ οὐρητῆρι, ὅτε ἀφαιρεῖτε τὸν οὐρητηρικὸν καθετῆρα διακρατοῦντες καταλλήλως τὸν στειλεόν ἐπ' αὐτοῦ δέ, ὡς ἐπὶ ὁδηγοῦ, θὰ διαπεράσητε τὸν νέον οὐρητηρικὸν καθετῆρα περιελείψαντες τοῦτον διὰ λιπαρᾶς τιнос οὐσίας καὶ θὰ προωθήσητε διὰ τῆς οὐρήθρας καὶ κύστεως ἐν τῷ οὐρητῆρι, ὅτε θ' ἀφαιρέσητε τὸν στειλεόν διακρατοῦντες καταλλήλως τὸν καθετῆρα, τὸν ὅποιον ὡς παραμένοντα θὰ ἐγκαταλίπητε αὐτόθι. Ὡς δὲ ἀπέδειξεν ὁ Albarran, ὁ παραμένων οὗτος οὐρητηρικὸς καθετῆρ δύναται νὰ παραμείνῃ ἀκινδύνως καὶ ἀβλαβῶς ἐπὶ 10 - 12 καὶ 33 συνεχεῖς ἡμέρας ἄνευ ἀλλοιώσεως αὐτοῦ.

Ἄλλοτε δ' ὅμως, ἰδίως ἐπὶ πυελονεφρίτιδος, τὸ πῦον κατερχόμενον διὰ τοῦ οὐρητῆρος ἐν τῇ κύστει, συλλέγεται κατὰ τὸ στόμιον τῆς ἐκβολῆς αὐτοῦ καὶ καλύπτει τοῦτο, μάλιστα ἐάν ᾖ παχύρρευστον· ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει θὰ προσπαθήσητε, διὰ τοῦ ἄκρου τοῦ οὐρητηριοῦ καθετῆρος ἢ κηρίου, ὁδηγούμενοι ὑπὸ τῆς ὁράσεως διὰ τοῦ ἐν τῇ δισκοειδεῖ χειρολαβῇ τοῦ ἐργαλείου φακοῦ ν' ἀπωθήσητε τὸ πῦον ὅπως ἀνακαλύψητε τὸ ὑποκείμενον στόμιον τῆς ἐκβολῆς τοῦ οὐρητῆρος, ἢ ἐν ἀνάγκῃ θὰ ἐγγύσητε διὰ τοῦ καθετῆρος τούτου ποσὸν τι ὑγροῦ ὅπως ἀποκολλήσητε τὸ πῦον.

Ἄλλοτε δέ, ἐνῶ τὸ ἄκρον τοῦ οὐρητηριοῦ καθετῆρος ἢ κηρίου εὐρηται ἀκριβῶς κατὰ τὸ στόμιον τοῦ οὐρητῆρος, ἢ εἰσαγωγῇ

αὐτοῦ δύσκολος ἢ ἀδύνατος τυγχάνει οὕσα· ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δέον ν' ἀλλάξῃτε μικρὸν τὴν διεύθυνσιν τοῦ ῥάμφους τοῦ καθετῆρος ἢ τοῦ κηρίου, ὅπως τοῦτο ὠθούμενον ἡρέμα κατὰ τὸ στόμιον τοῦ οὐρητῆρος λάβῃ τὴν λοξὴν διεύθυνσιν τοῦ οὐρητῆρος, ὅτε εὐκόλως εἰσέρχεται ἐν αὐτῷ.

Ἡ ἄνοδος δ' ὅμως αὕτη τοῦ οὐρητηρικοῦ καθετῆρος ἐν τῷ οὐρητῆρι· ὅτε μὲν ἐπισυμβαίνει εὐκόλως μέχρι τῆς πυέλου τοῦ νεφροῦ, ὅτε δὲ ἀφοῦ ἀνέλθῃ ἐν αὐτῷ εἰς ἑκτασιν 3-4 ἐκ.μ., ἡ περαιτέρω αὐτοῦ ἄνοδος ἀποβαίνει δύσκολος ἢ καὶ ἀδύνατος. Ἐνεκεν ἀμέσου συναφείας τοῦ τοιχώματος τοῦ οὐρητῆρος πρὸς τὸ ἐξωτερικὸν τοίχωμα τοῦ οὐρητηρικοῦ καθετῆρος, εἴτε ἕνεκα μὴ ἀκριβοῦς διευθύνσεως τῆς λοξότητος τοῦ καθετῆρος πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ οὐρητῆρος, ὡς ἐκ τούτου δὲ προσκρούει εἰς τὸ τοίχωμα τοῦ οὐρητῆρος τὸ ἄκρον τοῦ οὐρητηρικοῦ καθετῆρος. Κατὰ τὴν εἰδικὴν δὲ ταύτην περίπτωσιν δέον νὰ μεταχειρισθῇτε καθετῆρα μαλακόν· ἀλλὰ καὶ μεθ' ὅλην ὑμῶν τὴν ὑπομονὴν καὶ δεξιότητα ὑπάρχουσι καὶ περιπτώσεις, καθ' ἃς θ' ἀποβῇ ὑμῖν ἀδύνατος ἡ περαιτέρω ἄνοδος τοῦ οὐρητηρικοῦ καθετῆρος.

Ἐν τέλει δὲ κατὰ τὸν καθετηρισμὸν τῶν οὐρητῆρων παρὰ τῷ ἄρρενι φύλῳ θὰ παρὰσχι ὑμῖν πράγματα καὶ ἡ ὑπερτροφία τοῦ προστάτου· κατὰ τὴν εἰδικὴν δὲ ταύτην περίπτωσιν, ὅπως τὸ ἄκρον τοῦ οὐρητηρικοῦ καθετῆρος ἀντικρύσῃ εἰς τὸ στόμιον τοῦ οὐρητῆρος καὶ εἰσέλθῃ ἐν αὐτῷ εὐκόλως, δέον νὰ ἐγγύσητε, πλὴν τοῦ ὑπάρχοντος, ἐπὶ πλέον ποσότητά τινα τοῦ αὐτοῦ διαυγοῦς ἀντισηπτικοῦ ὑγροῦ, ὅπως ἐμβυθίσῃτε τὸ κυστικὸν ῥάμφος τοῦ ἐργαλείου ἐπὶ πλέον ἐστραμμένον πρὸς τὰ κάτω καὶ ἔξω, οὕτω δ' ἐπιτύχητε τὸν οὐρητηρικὸν καθετηρισμὸν εὐκολώτερον.

Παρὰ τῷ θήλει δ' ὅμως φύλῳ, ὡς ἔλεγον ὑμῖν, δύνασθε νὰ ἐνεργήσῃτε τὸν καθετηρισμὸν τῶν οὐρητῆρων καὶ ἄνευ τῆς χρήσεως τοῦ κυστισκοπίου κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ Simon· πρὸς τοῦτο θὰ τοποθετήσῃτε τὴν πάσχουσαν εἰς τὴν θέσιν τῶν ἐπὶ τοῦ περινέου ἐγγειρήσεων, ἣν γνωρίζετε (εἰκ. 60), ἀφοῦ δ' ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας προηγουμένως ἐνηργήσατε πλύσεις ἀντισηπτικὰς τῆς οὐροδόχου κύστεως, θὰ λάβῃτε θέσιν ἑναντι τοῦ περινέου αὐτῆς καὶ θὰ χωρήσῃτε

Καθετηρισμός
τῶν οὐρητῆρων
παρὰ γυναίκι
ἄνευ
κυστισκοπίου.

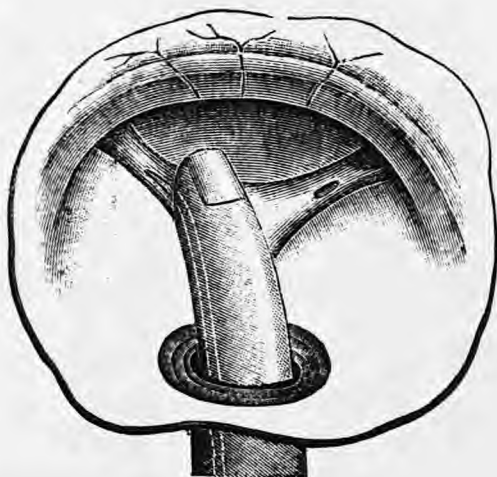
εἰς τὴν προῖοῦσαν ἄμεσον διαστολὴν τῆς οὐρήθρας αὐτῆς, καθ' ἕνα τρόπον περιέγραψα ὑμῖν (σελ. 151), τούτου δ' ἐπιτευχθέντος θὰ διδάσχητε τὸν ἀριστερόν ὑμῶν δείκτην περιαλείψαντες τοῦτο λιπαρᾶς τινος οὐσίας, ἐὰν πρόκειται περὶ καθετηρισμοῦ τοῦ ἀριστεροῦ οὐρητήρος, ἢ τὸν δεξιὸν ἐὰν πρόκειται περὶ τοῦ δεξιοῦ διὰ τῆς οὐρήθρας ἐν τῇ κύστει, καὶ στρέφοντες τὴν ῥάγα τῆς τελευταίας αὐτοῦ φάλαγγος πρὸς τὸν πυθμένα τῆς κύστεως ἀναζητεῖτε ἐγκάρσιως τὴν βάσιν τοῦ Λιετωδείου τριγώνου, ἥτις διὰ τῆς ὑπὸ ἄκρου δακτύλου ὑμῶν ἐνεργουμένης πίεσεως παρίσταται ἐν χερδῆς τεταμένης, τὴν ὁποῖαν ὀνομάζουσι μάλιστα *διάμεσον οἰκτικὸν σύνδεσμον*, διότι εἰς τὰ ἄκρα τούτου ἐγκαρσίως ἐκβάλλονται οἱ οὐρητήρες κατὰ τὸν βλεννογόνον τῆς κύστεως. Τὸ μέσον δὲ οὕτω δὴ καλούμενου τούτου συνδέσμου θὰ συναντήσητε διὰ τῆς ῥαγὸς τοῦ δακτύλου ὑμῶν εἰς ἀπόστασιν $2 \frac{1}{3}$ — 3 ἐκ.μ. ὑπὸ τοῦ αὐχένος τῆς οὐροδόχου κύστεως· εἰς ἀπόστασιν δὲ $1 \frac{1}{2}$ ἐκ.μ. πρὸς τὰ ἐξω ἐγκαρσίως ἐκατέρωθεν ἀπὸ τῆς μεσότητος τοῦ συνδέσμου τούτου θὰ συναντήσητε τὰς δύο ὀπισθίας γωνίας τῆς βάσεως τοῦ Λιετωδείου τριγώνου, καθ' ἃς θὰ αἰσθανθῆτε τὰ στόμια ἐκβολῆς τῶν οὐρητήρων ἐν εἴδει μικρῶν ἐντυπωμάτων ἢ σχισμῶν λοξῶς διευθυνόμενα πρὸς τὰ ὀπίσω καὶ μικρὸν πρὸς τὰ ἐξω (εἰκ. 1).

Ἄφοῦ λοιπὸν οὕτως ἀντιληφθῆτε τοῦ στομίου τῆς ἐκβολῆς τοῦ οὐρητήρος, διὰ τῆς ἐτέρας ἐλευθέρας ὑμῶν χειρὸς θὰ λάβετε τὸν οὐρητηρικὸν μακρὸν καθετήρα, περιαλείψαντες δὲ καὶ τοῦτον λιπαρᾶς τινος ἀντισηπτικῆς οὐσίας εὐοδιάζετε κατὰ μῆκος πλευρικῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐν τῇ οὐρήθρᾳ καὶ τῇ κύστει τῆς πασχαλίου εὐρίσκομένου δακτύλου ὑμῶν, ὅτε ὁδηγούμενοι ὑπὸ αὐτοῦ ἰδίως ὑπὸ τῆς ῥαγὸς αὐτοῦ φέρετε τὸ ἄκρον τούτου ἐπὶ τὸ στόμα τοῦ οὐρητήρος καὶ προωθοῦντες τοῦτον ἡρέμα ἐπιτυγχάνετε εἰσαγωγὴν αὐτοῦ καὶ ἄνοδον ἐν τῷ οὐρητήρι, καταλλήλως γινόμενοι τὸ ἐξωτερικὸν αὐτοῦ αἰωρούμενον μέρος, ὡς βλέπετε ἐν ταῦθα ποιοῦντα ἐπὶ τοῦ πτώματος.

Πλὴν δὲ τῆς μεθόδου ταύτης ἔχετε καὶ ἐτέραν μέθοδον καθετηρισμοῦ τῶν οὐρητήρων παρὰ τῇ γυναικί· ἄνευ κυστισκοπίου, τὴν Pawlik, διὰ τοποθετήσεως τῆς πασχούσης εἴτε ἐπὶ τὰ γόνατα

καὶ τοὺς ἀγκῶνας, εἴτε πλαγίως κατακλίνοντες ταύτην, ἀλλ' οὐδό-
λως ἡ μέθοδος αὕτη εἶνε πρακτικωτέρα τῆς τοῦ Simon καὶ διὰ
τοῦτο ἀπὸ σκοποῦ παραλείπω τὴν περιγραφὴν αὐτῆς.

Ἐν τέλει δὲ ἀναφέρω ὑμῖν ὅτι ὁ Nitze κατεσκεύασε καὶ φωτο-
γραφικὸν κυστιοσκόπιον διὰ φωτογραφικὰς εἰκόνας τοῦ ἐσωτερικοῦ
τῆς κύστεως, ὥς καὶ κυστιοσκόπια διὰ καυτηριάσεις ἐνδοκυστικές,

Εἰκ. 103.

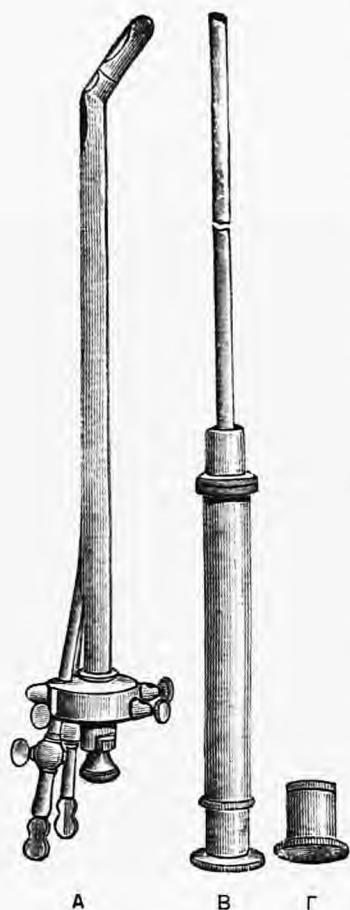
Καθετηρισμὸς τῶν οὐρητήρων ἀπὸ τῆς οὐροδόχου κύστεως παρὰ
τῇ γυναικί κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ Simon.

ἀλλ' ἡ πρακτικὴ αὐτῶν ἀξία, τό γε νῦν ἔχον, δὲν εἶνε μεγάλη,
ὅπως περιγράψω ὑμῖν καὶ ταῦτα.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὸ κυστιοσκόπιον ἢ κατ' ἄλλους μεγαλο-
σκόπιον τοῦ Boisseau du Rocher (εἰκ. 104), ὀλίγα περὶ αὐτοῦ
θὰ εἶπω ὑμῖν, διότι δὲν εἶνε ἐν μεγάλῃ χρήσει· προσομοιάζει δὲ καὶ
τοῦτο ἐν συνόλῳ πρὸς τὰ λοιπὰ κυστιοσκόπια κατὰ τὸ σχῆμα καὶ
συνίσταται ἐκ μεταλλικοῦ κυλινδρικοῦ αὐλοῦ περιμέτρου ἀντιστοι-
χούσης πρὸς τὸν ἀριθ. 22 τῆς κλίμακος τοῦ Charrière καὶ

Κυστιοσκόπιον
τοῦ Boisseau
du Rocher.

μήκους 29 — 30 περίπου εκ. μ. προσομοιάζον πρὸς καθετῆρα (εἰκ. 104 A), τὸ δὲ κεκαμμένον ἢ κυστικὸν αὐτοῦ ἄκρον ἢ ῥάμφο

Εἰκ. 104.

Κυστισκόπιον ἢ μεγαλοσκόπιον
τοῦ Boisseau du Rocher.

φέρει εἰς τὸ ἄκρον λυχνίαν ἢ λε-
κτρικὴν φέρουσαν δύο πρίσματα
κατὰ τὴν προσθίαν καὶ ὀπίσθια
αὐτῆς ἐπιφάνειαν, πρὸ δὲ ταύτης
δύο τρήματα· ἐν τῷ αὐτῷ δὲ
τοῦ κυλινδρικοῦ τούτου καθετῆρος
εἰσέρχεται τὸ ὀπτικὸν μέρος τοῦ
ὅλου ἐργαλείου ἐν εἵδει ἐπιμήκω
κυλίνδρῳ (εἰκ. 104 B), οἷτι-
νες ἀκριθέστατα ἐφαρμόζονται ἐν
αὐτῷ· εἰς τὸ ὀπίσθιον δὲ μέρος
τούτων ἐφαρμόζεται μικρὸς φα-
κός (εἰκ. 104 Γ), ἐφ' οὗ προσαρ-
μόζεται ὁ ὀφθαλμὸς πρὸς κυστι-
σκοπίαν. Διὰ τῆς χρήσεως τοῦ
μεγαλοσκοπίου τούτου εἶνε ὅρα-
τος καὶ αὐτὸς ὁ περὶ τὸν αὐχέν
τῆς οὐροδόχου κύστεως χώρος
ἢ δὲ κατασκευὴ αὐτοῦ ἐπιτρέπει
ἄνευ βλάβης αὐτοῦ τὴν ἀπολύ-
μανσιν ἐν ξηρῷ δι' ὑψηλῆς θερμό-
τητος 120° .

Ὅπως δ' ἐνεργήσητε κυστι-
σκοπίαν δι' αὐτοῦ, θὰ εὐοδιάστη-
ἐν πρώτοις διὰ τῆς οὐρήθρας ἐν
τῇ κύστει τὸν κυλινδρικὸν δίκτυον
καθετῆρος αὐλὸν τοῦ ὅλου ἐργα-
λείου μετὰ τοῦ ἐν αὐτῷ στελλεοῦ
μετὰ ταῦτα δ' ἀφαιροῦντες τὸ
μεταλλικὸν στελεὲς ἐνεργεῖτε δι-

τοῦ παραμένοντος κυλινδρικοῦ αὐλοῦ πλῦσιν τῆς οὐροδόχου κύστεως
καὶ ἀμέσως εὐοδιάζετε ἐν τῷ αὐτῷ τὸ ὀπτικὸν μέρος τοῦ ἐργαλείου

ἐνεργούντες τὰ λοιπὰ τῆς κυστιοσκοπίας ὡς ἐπὶ τῇ χρήσει τοῦ κυστιοσκοπίου τοῦ Albarran.

Τοιαῦτα καὶ τὰ περὶ κυστιοσκοπίας.

Μ Α Θ Η Μ Α Μ Δ'

Κύριοι,

Ὁ λόγος ἡμῶν σήμερον ἔσται περὶ τῶν πλύσεων τῆς οὐροδόχου κύστεως, τὰς ὁποίας συχνότατα θὰ ἐνεργήσητε ἐν τῇ πράξει, πρὸς καθαρισμὸν αὐτῆς, εἴτε δι' ἀντισηπτικῶν διαλύσεων, εἴτε ἀσηπτικῶν τοιούτων (ὑδρὼ ἀπεστείρωμένον).

Πλύσεις
τῆς οὐροδόχου
κύστεως.

Τὰς πλύσεις τῆς οὐροδόχου κύστεως δύνασθε νὰ ἐνεργήσητε καὶ ἄνευ τῆς χρήσεως καθετήρος κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ Lavaux, τῇ χρήσει μόνον κυλινδρικοῦ κλυστήρος, τὸ ρύγχος τοῦ ὁποίου θὰ εἰσαγάγητε ἐν τῇ οὐρήθρᾳ ἀπὸ τοῦ ἐξωτερικοῦ στομίου αὐτῆς καὶ θὰ ἐγγύσητε τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ ἐν τῇ κύστει διὰ τῆς οὐρήθρας, ὠθοῦντες τὴν κορύνην αὐτοῦ ἡρέμα καὶ καταλείποντες εἴτα τὴν κένωσιν αὐτοῦ δι' οὐρήσεως τοῦ πάσχοντος. Ἄλλ' ἡ τοιαύτη μέθοδος, καίτοι ἐνθέρμως ὑποστηρίζεται ὑπὸ τοῦ Lavaux, οὐδόλως πληροῖ τοὺς ὅρους τῆς καλῶς ἐννοουμένης πλύσεως τῆς οὐροδόχου κύστεως, καὶ διὰ τοῦτο οὐδόλως συνιστῶ ὑμῖν ταύτην.

Ὅπως λοιπὸν ἐνεργήσητε κανονικὴν πλύσιν τῆς οὐροδόχου κύστεως, ἔχετε ἀνάγκην 1ον) καθετήρος, 2ον) κλυστήρος ἢ καταιονητηρίου συσκευῆς, καὶ 3ον) ἀντισηπτικῆς τινος διαλύσεως ἢ ὑδατος ἀπεστείρωμένου.

Ἐξ ὅλων τῶν εἰδῶν τῶν καθετήρων κατὰ προτίμησιν θὰ μεταχειρισθῇτε τοὺς μαλθακοὺς ἢ ἐλαστικοὺς τοῦ Nelaton (Τόμ. Α', σελ. 105) ἢ ὑποσκληροὺς ἰδίως εἰς προστατικούς μετὰ κυστικοῦ ῥάμφους κεκαμμένου (Τόμ. Α' σελ. 104), οὓς γνωρίζετε, εἰς ὅλως δ' ἐξαιρετικὰς περιστάσεις μεταλλικοὺς τοιούτους. Τὸ εὖρος αὐτῶν δεόν νὰ ᾖ ἀνάλογον πρὸς τὸν αὐλὸν τῆς οὐρήθρας τοῦ πάσχοντος, νὰ ἐκλέγητε δὲ τοὺς εὐρυτέρους, καὶ κατὰ προτίμησιν τοὺς φέρον-
τας δύο τμήματα κατὰ τὸ κυστικὸν αὐτῶν ῥάμφος, ἰδίως μάλιστα

δταν πρόκειται νὰ ἐνεργήσῃτε πλῦσιν οὐροδόχου κύστεως πυόρρουσσης, ἢ περιεχούσης θρόμβους αἵματος, ἢ λιθάρια μικρὰ ἐκ τῶν νεφρῶν ἐν τῇ κύστει κατερχόμενα.

Ἐκ τῶν κλυστήρων δὲ κατὰ προτίμησιν θὰ μεταχειρισθῇτε τοὺς κυλινδρικοὺς τοιοῦτους ἐξ ἐσκληρυσμένου κόμμεος, ἢ ὑαλίνους τοιοῦτους μετ' ἀργύρου, ἢ νικελωθέντος τινὸς μετάλλου, ἢ ἐν τέλει καὶ μεταλλικοὺς (τῶν ὁποίων ὁμως ἡ χρῆσις εἰς τινὰς εἰδικὰς περιστάσεις ἀπαγορεύεται, ὡς ἐπὶ παραδείγματος ἐπὶ πλύσεων τῆς οὐροδόχου κύστεως διὰ διαλύσεως νιτρικοῦ ἀργύρου ἢ ἄχνης τοῦ ὑδραργύρου) χωρητικότητος 120 — 180 γραμμαρίων, οὓς γνωρίζετε (Τόμ. Α', σελ. 95) μετὰ κορύνης εὐκόλως ἀνερχομένης καὶ κατερχομένης διὰ καταλλήλου χειρισμοῦ τῆς χειρολαβῆς αὐτῆς. Λέγω δὲ κατὰ προτίμησιν, διότι δι' αὐτῶν εὐκολώτερον ἀντιλαμβάνεσθε τῆς ἀντιστάσεως καὶ τῶν συστολῶν τῆς κύστεως ἐπὶ ἐνεργουμένης πλύσεως αὐτῆς, ὡς κατωτέρω θὰ ὑποδείξω ὑμῖν, καὶ οὕτως ἀναλόγως τοῦ ἐκάστοτε προκειμένου ὑμῖν περιστατικοῦ θὰ ρυθμίζετε τὴν ἀγωγὴν ὑμῶν, ὡς ἐκ πείρας μακρᾶς δύναμαι νὰ βεβαιώσω ὑμᾶς· ἐλλείψει δὲ τοιούτων δύνασθε νὰ μεταχειρισθῇτε σφαιρικοὺς κλυστήρας (Τόμ. Α', σελ. 98) ἢ καὶ καταιονητηρίου συσκευᾶς (Τόμ. Α', σελ. 99) μετὰ εἰδικοῦ ρύγχους.

Καὶ ἐν τέλει ὡς ἀντισηπτικὰς διαλύσεις θὰ μεταχειρισθῇτε ἀναλόγως τῶν περιστάσεων καὶ τῶν ἐνδείξεων ἃς ἔχετε νὰ ἐκπληρώσῃτε τὰς διαλύσεις τοῦ βορικοῦ ὀξέος (4%), τοῦ νιτρικοῦ ἀργύρου (1 : 1000 — 1 : 500), τοῦ ὑπερμαγγανικοῦ καλίου (1 : 5,000 — 1 : 1000), τῆς ἄχνης τοῦ ὑδραργύρου (1 : 10,000 — 1 : 20,000, ἄνευ προσθήκης οἰνοπνεύματος οὔτε τρυγικοῦ ὀξέος), ὡς ἀσηπτικὰς δὲ τὸ ἀπεστερωμένον ὕδωρ, ἀπάσας δὲ κατὰ προτίμησιν χλιαράς.

Παρασκευάσαντες λοιπὸν τὰ πάντα ὑπὸ τὸ κράτος αὐστηρᾶς ἀντισηψίας ἢ ἀσηψίας, θὰ κατακλίνετε τὸν πάσχοντα ὑπτιον, καὶ ἀφοῦ ἐνεργήσῃτε ἀντισηπτικὴν πλῦσιν τῶν ἐξωτερικῶν οὐρητικογεννητικῶν αὐτοῦ ὀργάνων, θὰ εὐοδιάσῃτε διὰ τῆς οὐρήθρας ἐν τῇ κύστει αὐτοῦ τὸν μαλακὸν ἢ ὑπόσκληρον ἢ μεταλλικὸν καθετῆρα λαμβάνοντες θέσιν πρὸς τὰ δεξιὰ πλάγια αὐτοῦ καὶ ἀκολουθοῦντες εἰς τοὺς γνωστοὺς ὑμῖν κανόνας τοῦ καθετηρισμοῦ διὰ μαλακοῦ

ἡ ὑποσκληρῶς ἢ μεταλλικοῦ καθετήρος (σελ. 76) ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως. Εὐθύς δ' ὡς κενωθῇ τὸ περιεχόμενον τῆς κύστεως διὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἢ ὀπισθίου ἄκρου τοῦ καθετήρος, τὸ ὅποιον κατέχετε διὰ τῆς ἀριστερᾶς ὑμῶν, εἰσάγετε εἰς τοῦτο προσαρμόζοντες ἀκριβέστατα τὸ ῥύγχος τοῦ κυλινδρικοῦ κλυστήρος (ἐὰν διὰ τοιοῦτου ἐνεργῇτε τὴν πλύσιν), τὸν ὅποιον προηγουμένως ἐπληρώσατε δι' ἀντισηπτικῆς τιнос διαλύσεως ἢ ὕδατος ἀπεστείρωμένου, καθ' ὃν τρόπον περιέγραψα ὑμῖν εἰς τὰ περὶ κυλινδρικών κλυστήρων (Τόμ. Α', σελ. 96)· διακρατοῦντες δὲ τοῦτον καταλλήλως διὰ τῆς δεξιᾶς ὑμῶν χειρός, διὰ συλλήψεως τῆς παρὰ τὸ ὀπίσθιον ἄκρον τοῦ κυλίνδρου χειρολαβῆς, ἐγκαρσίως μεταξὺ μέσου καὶ παραμέσου δακτύλου, ἢ διὰ διεκβολῆς μέσου καὶ παραμέσου δακτύλου διὰ τῶν δύο κρίκων, ἐὰν τοιοῦτος φέρῃ ὁ κυλινδρικός κλυστήρ ἀντὶ ἐγκαρσίας χειρολαβῆς, ὅπερ θ' ἀπαντήσητε εἰς τοὺς μεταλλικοὺς κυλινδρικοὺς κλυστήρας, καὶ ἀντίχειρος τεταμένου μετ' ἐπιθέσεως τῆς ῥαγὸς τῆς τελευταίας αὐτοῦ φάλαγγος ἐπὶ τὸ ὀπίσθιον δισκοειδὲς ἄκρον τῆς κορύνης ἐπὶ κυλινδρικοῦ κλυστήρος ἐκ κόμματος ἐσκληρυσμένου ἢ διεκβολῆς τούτου διὰ τοῦ κρίκου τοῦ ὀπισθίου ἄκρου τῆς κορύνης ἐπὶ μεταλλικοῦ κυλινδρικοῦ κλυστήρος, ἐὰν μὲν πρόκειται περὶ χρονίας παθήσεως τῆς κύστεως, ὠθεῖτε διὰ τοῦ δεξιοῦ ὑμῶν ἀντίχειρος ἀποτόμως τὸ ὀπίσθιον ἄκρον τῆς κορύνης, κενοῦντες οὕτω μέρος τοῦ περιεχομένου ἐν τῷ κυλινδρικῷ κλυστήρι, ὅπερ εἰσέρχεται βιαίως ἐν τῇ κύστει διὰ τοῦ κυστικοῦ ῥάμφους τοῦ καθετήρος συνταράσσον οὕτως τὰ διάφορα προϊόντα τῆς χρονίας παθήσεως τῆς κύστεως, ἅτινα καθιζάνουσιν ἐν τῷ πυθμένι μετὰ τὴν προσηγηθεῖσαν ἐκκένωσιν, ὅτε ἀποσύροντες τὸ ῥύγχος τοῦ κλυστήρος ἀποτόμως ἀπὸ τοῦ ὀπισθίου ἄκρου τοῦ καθετήρος εὐκολύνετε τὴν ἐξοδὸν τοῦ βιαίως ἐγχυθέντος ὑγροῦ, ὅπερ ἐξερχόμενον συμπαρασύρει μεθ' ἐαυτοῦ οὕτω τὰ διάφορα ταῦτα καθιζάνοντα φλεγμονώδη προϊόντα πρὶν ἢ καθιζήσωσι ταῦτα ἐκ νέου. Τούτου δὲ γενομένου, πρὸ τοῦ ἐκκενωθῆαι ἅπαν τὸ ἐγχυθὲν ὑφ' ὑμῶν ὑγρόν, ἐκ νέου προσαρμόζετε τὸ ῥύγχος τοῦ κυλινδρικοῦ κλυστήρος καὶ ἐγγέετε βιαίως νέαν ποσότητα τοῦ περιεχομένου αὐτοῦ, ἀποσύροντες ἐκ νέου ἀποτόμως τὸ ῥύγχος πρὸς ἐκκένωσιν μερικὴν τοῦ ἐγχυθέντος, ἐξακο-

λουθεῖτε δ' οὕτως ἐνεργοῦντες καὶ μετατοπίζοντες τὸ ἐν τῇ κοιλίᾳ ῥάμφος τοῦ καθετῆρος εἰς διαφόρους θέσεις κατ' ὥσεις ἐγγύς τὸ περιεχόμενον τοῦ κλυστήρος, ἕως ἂν τὸ ἐγγεόμενον ἐξέλθῃ σχεδὸν ἢ ἐντελῶς διαυγές, ἐκτὸς ἐὰν ἡ κύστις ἀντίστανται διὰ συσπάσεων καὶ συστολῶν, ὅπερ θ' ἀντιληφθῇτε ἐκ τῆς στάσεως ἣτις μεταδίδεται εἰς τὸν δεξιὸν ὕμῶν ἀντίχειρα τὸν ὠθῶν τὸ ὀπίσθιον ἄκρον τῆς κορύνης· ἐν ᾧ δῆλα δὴ ἡ κάθοδος ἦν εὐκολος καὶ ἡ διολίσθησις αὐτῆς ἐν τῷ κυλινδρικῷ κλυστήρϊ εὐχερὴς καὶ δι' ἐλαφροῦς πιέσεως τῆς χειρολαβῆς αὐτῆς μέχρ' ἵνα μικροῦ, αἰφνης τὸ τοιοῦτον ἀποβαίνει δυσχερές, ἔστιν ὅτε δὲ ἀδύνατον· ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ καταπαύσητε τὴν πίεσιν ἀμέσως. Πρὸς ἀποφυγὴν δὲ τοῦ τοιοῦτου δυσχεροῦς οὐδὲν κατὰ κανόνα ἀπαράβατον δεῖν νὰ διατείνητε τὴν κύστιν μέτρως, ὅταν ἐνεργῇτε πλῦσιν αὐτῆς, διότι· ἐκτὸς τῶν συσπάσεων αὐτῆς, ἃς θὰ ἐπενέγκητε, ἐὰν ἐπιμείνητε, θὰ προκαλέσητε καὶ αἱμορραγίαν κατ' αὐτὴν καὶ αἱμορραγίαν, πιθανὸν δὲ νὰ παραβιάσητε καὶ τὸ στόμα τῆς ἐκβολῆς τῶν οὐρητήρων, ἢ νὰ ἐπενέγκητε καὶ ἐν τῇ τῆς οὐροδόχου κύστεως ὑπαρχούσης ἱστολογικῆς ἀλλοιώσεως τοιχωμάτων αὐτῆς.

Τοῦτου ἕνεκα θὰ ἐγγέητε καθ' ἐκάστην ὥσιν τῆς κορύνης ἀρχῇ 20 — 30 γραμμάρια ἐκ τοῦ ἐν τῷ κυλινδρικῷ κλυστήρϊ ὑγροῦ εἰς τὰ ἀμφίβολα περιστατικά, ἅτινα τὸ πρῶτον βλέπετε ἂν δοκιμάσητε τὴν ἀντίστασιν τῆς οὐροδόχου κύστεως, καὶ ἀμέσως ἢ εἰς περιπτώσεις ἃς ἐκ προηγουμένων πλύσεων γνωρίζετε 40 — 50 γραμμάρια.

Ἐὰν δ' ὅμως ἡ κύστις τυγχάνῃ οὕσα λίαν εὐαίσθητος ἐν ἀρχῇ τῆς πλύσεως, τότε μὴ ἐπαναλαμβάνετε τὰς κατ' ὥσεις πλύσεις ἐπὶ πολὺ, ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ συνεδρίᾳ, ἀλλ' ὠθοῦντες τὴν κορύνην ἐνεργεῖτε δύο ἢ τρεῖς τοιαύτας ὥσεις ἐν τῷ κλυστήρϊ ὑγροῦ πρῶτως, καταπαύοντες ἀμέσως ταῦτα ὡς ἡ κύστις ἀντιδράσῃ διὰ συσπάσεων ἢ συστολῶν, ὅπερ γινώσκουται ἐκ τῆς δυσκόλου καθόδου τῆς κορύνης.

Καὶ ἐν τέλει ἐὰν ἡ κύστις φλεγμαίνῃ ὑποξέως — διότι ὀξείας αὐτῆς φλεγμονῆς οὐδέποτε θὰ ἐνεργήσητε πλύσεις — καὶ

ἐλάχιστα ἐπώδυνος κατὰ τὴν ἐγγυσιν τοῦ ὕγρου, τότε μετὰ προχύτητος δύνασθε νὰ συνεχίσητε τὰς κατ' ὤσεις ἐγγύσεις τοῦ ὕγρου. μὴ παρατείνοντες ταύτας ἐπὶ πολὺ πρὸς ἀποφυγὴν ἐπελεύσεως συστολῶν καὶ πόνων κατ' αὐτήν.

Κατὰ τὸ τέλος δὲ τῆς ὅλης πλύσεως, εἰς τὰς χρονίας ἰδίως φλεγμονάς τῆς κύστεως, θὰ ἐγκαταλιμπάνητε ἐν αὐτῇ γραμμάρια τινα (15 - 30) τῆς διαλύσεως, δι' ἧς ἐνηργήσατε πρὸ μικροῦ τὴν πλύσιν, βραδέως ἐγγέροντες ταῦτα, καὶ μάλιστα ἐὰν κατὰ τὸ τέλος τῆς ἐκκενώσεως τοῦ περιεχομένου αἰμορραγῇ ἡ κύστις, ὅτε καὶ μεῖζον ποσὸν δύνασθε νὰ καταλίπητε ἀραιροῦντες τὸν καθετῆρα, ἐκτὸς ἐὰν ἡ κύστις λίαν εὐαίσθητος τυγχάνῃ οὕσα, ὅτε ἀδύνατος ἡ ἐγκατάλειψις ὕγρου ἔστω καὶ ἐλαχίστου τὴν ποσότητα· κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν δὲ τοῦ καθετῆρος δύνασθε ἐγγέροντες ἐν αὐτῷ βραδέως διὰ τοῦ κλυστήρος ἐκ τῆς αὐτῆς διαλύσεως νὰ ἐνεργήσητε πλύσιν καὶ τῆς οὐρήθρας αὐτῆς.

Ἀντὶ τοῦ κυλινδρικοῦ κλυστήρος δύνασθε νὰ μεταχειρισθῆτε σφαιρικὸν τοιοῦτον, ὃν θὰ πληρώσητε ἐκ τῆς ἀντισηπτικῆς διαλύσεως καθ' ὃν τρόπον περιέγραψα ὑμῖν εἰς τὰ περὶ σφαιρικῶν κλυστήρων (Τόμ. Α', σελ. 97), θὰ προσαρμόσητε δὲ καὶ τοῦτον εἰς τὸ ὀπίσθιον ἄκρον τοῦ καθετῆρος ἐνεργοῦντες τὰ αὐτά.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὴν χρῆσιν τῶν καταιονητηρίων συσκευῶν διὰ πλύσεις τῆς οὐροδόχου κύστεως, ταύτας θὰ μεταχειρισθῆτε καθ' ὃν τρόπον περιέγραψα ὑμῖν εἰς τὰ περὶ καταιονητηρίων συσκευῶν (Τόμ. Α', σελ. 98) καὶ μετὰ πολλῆς προσοχῆς, διότι εἶνε δύσκολον νὰ ὀρίσητε ἀκριβῶς τὴν πίεσιν μεθ' ἧς τὸ ὕγρον καταρρέει ἐν τῇ κύσει· ἄλλως δὲ ἔχετε ἀνάγκην καὶ εἰδικοῦ λεπτοῦ ρύγχους μετὰ στρόφιγγος, τὸ ὅποιον νὰ εἰσέρχεται ἀκριβῶς εἰς τὸ ὀπίσθιον ἄκρον τοῦ καθετῆρος, ὅτε ἐνεργεῖτε τὰ αὐτά.

Τὰς πλύσεις δ' ὁμως ταύτας τῆς οὐροδόχου κύστεως θὰ ἐνεργήσητε οὕτω προκειμένου περὶ χρήσεως διαλύσεως βορικοῦ ὀξέος ἢ ὕδατος ἀπεστείρωμένου· ἐὰν δ' ὁμως μεταχειρισθῆτε, ἀναλόγως τῶν περιστάσεων, διάλυσιν νιτρικοῦ ἀργύρου, ἐπὶ χρονίας ἐπὶ παραδείγματος κυστίτιδος τῶν προστατικῶν, τότε δεόν ν' ἀρχήσθε τῆς πλύσεως αὐτῆς διὰ διαλύσεως χλιαρᾶς βορικοῦ ὀξέος, ἕως ἂν τὸ ἐγγε-

μενον ὑγρὸν ἐξέλθῃ καθαρὸν, εὐθὺς δ' ἀμέσως ἐγγέετε βραδύτατα 15 - 30 γραμμάρια τῆς διαλύσεως τοῦ νιτρικοῦ ἀργύρου, τὰ ὁποῖα καταλείπετε 1'—2' τῆς ὥρας, κενοῦντες δὲ ταῦτα ἐγγέετε ἐκ νέου ἄλλα τόσα, καὶ οὕτω καθεξῆς, ἕως ἂν μεταχειρισθῇτε ἐν ὅλῳ δι' ἐκάστην πλῦσιν 100—125 γραμμάρια· δὲν θὰ ζητήσητε δῆλα δὴ διὰ βιαίας εἰσαγωγῆς τῆς διαλύσεως ταύτης, ὡς ἐπὶ τῇ χρήσει διαλύσεως βορικοῦ ὀξέος, νὰ συνταράξητε τὴν ὑποστάθμην τῶν φλεγμονωδῶν προϊόντων τῆς κύστεως, ὅπως ἀφαιρέσητε ταῦτα διὰ πλύσεως τῇ χρήσει διαλύσεως νιτρικοῦ ἀργύρου, διότι θὰ προκαλέσητε βιαίας συστολὰς τῆς κύστεως καὶ πόνους καὶ αἱμορραγίαν κατ' αὐτήν, ἀλλὰ θὰ προηγηθῇ ταύτης ἡ διὰ βορικοῦ ὀξέος πλύσις, καὶ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν φλεγμονωδῶν ἐκείνων προϊόντων θὰ ἐγγύσητε τὴν διάλυσιν τοῦ νιτρικοῦ ἀργύρου.

Ἐπὶ χρονίων δ' ὅμως κυστιτίδων συχνότατα θ' ἀπαντήσητε. Κύριοι, ἐν τῇ πράξει καὶ μόλυνσιν τῆς προστατικῆς μοίρας τῆς οὐρήθρας· ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς πλύσεως τῆς οὐροδόχου κύστεως διὰ διαλύσεως νιτρικοῦ ἀργύρου, μετὰ τὸ τέλος ἐκάστης τοιαύτης, κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν τοῦ καθετῆρος θὰ ἐνεργήσητε καὶ πλῦσιν τῆς προστατικῆς μοίρας τῆς οὐρήθρας καθ' ὃν τρόπον περιέγραψα ὑμῖν ταύτην (σελ. 98).

Ἐν τῇ οὐροδόχῳ δ' ὅμως κύστει θ' ἀπαντήσητε ἐνίοτε θρόμβους κατ' ἀκολουθίαν ἐνδοκυστικῆς αἱμορραγίας, ἥ καὶ συμπήγματα βλέννης καὶ πύου, ἅτινα κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν πλύσεων ἀποφράσσουσι τὰ τρήματα τοῦ ἐν τῇ κύστει ῥάμφους τοῦ καθετῆρος· ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ μεταχειρισθῇτε εὐρεῖς ὑποσκληρὺς καθετῆρας μετὰ ῥάμφους κυστιτικοῦ κεκαμμένου ἀρ. 20 - 22 - 23 τῆς κλίμακος τοῦ Charaière (Τόμ. Α', σελ. 102), ἣν γνωρίζετε, ἥ ἐν ἀνάγκῃ τοὺς εὐρεῖς μεταλλικοὺς καθετῆρας τῆς ἀπομυζητικῆς συσκευῆς τοῦ Bigelow-Guyon, οὓς βλέπετε ἐνταῦθα (εἰκ. 105) καὶ οὓς θὰ περιγράψω ὑμῖν εἰς τὰ περὶ λιθοτριψίας. Ἐκ πάντων τούτων θὰ εἰσαγάγητε ἐν τῇ κύστει τὸν εὐρύτερον, ἂν δύναται ἡ οὐρήθρα τοῦ πάσχοντος νὰ δεχθῇ τοῦτον, καὶ εἰς τὸ ὀπίσθιον αὐτοῦ ἄκρον θὰ προσαρμόσητε τὸ ῥύγχος κενοῦ κυλινδρικοῦ κλυστῆρος, ἀνασύροντες δὲ τὴν κορύνην αὐτοῦ, διὰ καταλλήλου συλλήψεως

τοῦ ὀπισθίου ἄκρου αὐτῆς εἴτε ὑφ' ὑμῶν αὐτῶν, εἴτε ὑπὸ παρακειμένου βοηθοῦ, θὰ σχηματίσῃτε ἐν τῷ κυλινδρικοῦ κλυστήρι κενόν, ὅτε οἱ ἐν τῇ κύστει θρόμβοι εἰσέρχονται ἐν τῷ καθετῇ ἢ καὶ τῇ σύριγγι αὐτῇ· ἀφαιροῦντες δὲ τότε τὸ ρύγχος τῆς σύριγγος ἐκ τοῦ ὀπισθίου ἄκρου τοῦ καθετῆρος παρατηρεῖτε ὅτι ἡ ἐκροὴ τῶν οὕρων μετὰ τὴν ἐξοδὸν τῶν θρόμβων ἐπιτελεῖται εὐκόλως. Τὴν ἄμεσον δὲ ταύτην ἀπομύζησιν θὰ ἐνεργήσῃτε ὅταν ἡ κύστις τυγχάνῃ οὕσα πεπληρωμένη καὶ διατεταμένη, ἢ δ' ἐξοδος τῶν οὕρων καὶ μετὰ τὴν εἰσοδὸν τοῦ καθετῆρος δὲν ἐπισυμβαίνει, ὡς ἐκ τῆς ἀποφράξεως τῶν τρημάτων τοῦ ἐν τῇ κύστει ῥάμφους αὐτοῦ ὑπὸ θρόμβων· ἐὰν δ' ὅμως ἡ ἐξοδος τῶν οὕρων διὰ τοῦ καθετῆρος δὲν ἐπιτελῇται διὰ τὸν αὐτὸν λόγον, ἐπὶ κύστεως μετρίως πεπλη-

Εἰκ. 105.

Εὐρύς μεταλλικὸς καθετῆρ τῆς ἀπομυζητικῆς συσκευῆς τοῦ Bigelow - Guyon μετὰ τοῦ στελλεοῦ αὐτοῦ (mandrin).

ρωμένης, τότε δέον νὰ ἐνεργήσῃτε κατ' ὥσεις μικρὰς καὶ βιαίας διὰ πεπληρωμένου κυλινδρικοῦ κλυστήρος ἐγγύσεις θερμῆς διαλύσεως βορικοῦ ὀξέος, τὸ ρύγχος δὲ τούτου θὰ προσαρμόσῃτε καὶ πάλιν ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου ἄκρου τοῦ καθετῆρος, ὅπως ἀπωθήσῃτε τοὺς ἐν τοῖς τρήμασι τοῦ κυστικοῦ ῥάμφους τοῦ καθετῆρος ἐπικαθίσαντας θρόμβους, οὕτω δὲ εὐκολύνετε τὴν τοῦ οὐροῦ ἐξοδὸν. Ἄλλ' ἐν ἀποτυχίᾳ καὶ τῶν ἐγγύσεων τούτων ἐνεργεῖτε τότε ἄμεσον ἀπομύζησιν καθ' ὃν τρόπον ἀνωτέρω εἶπον ὑμῖν διὰ τοῦ κυλινδρικοῦ κλυστήρος.

Ὑπάρχουσι δ' ὅμως καὶ περιστάσεις, καθ' ἃς ἡ οὕτως ὑφ' ὑμῶν ἐνεργηθησομένη ἀπομύζησις οὐδὲν θὰ φέρῃ πρὸς τὰ ἐξω· ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ ἐξετάσῃτε τὸ ρύγχος τῆς σύριγγος ὑμῶν μήπως

τυγχάνει ὃν ἀποπεφραγμένον, ὅτε καθαρίζετε αὐτό, ἐὰν δ' ὁμοίως τοῦτο εἶνε ἐλεύθερον, τότε ἡ ἀπόφραξις τῶν τρημάτων τοῦ ἐν κύστει ῥάμφους τοῦ καθετήρος ὑπὸ θρόμβων εἶνε ἡ αἰτία. ὅτε βιαίως ἐγγέστε θερμὴν τινὰ ἀντισηπτικὴν διάλυσιν, ὅπως ἀπωθήσῃτε τοὺς ἐκεῖθεν. Ἐὰν δὲ καὶ τὸ τοιοῦτον ἀποτύχῃ καὶ ἡ ἐξοδὸς τῶν οὖρων δὲν ἐπισυμβαίνει, τότε ἐὰν μὲν ὁ καθετήρ, ὃν ἔχετε εὐοδιάσει ἐν τῇ κύστει, τυγχάνει ὢν ὑπόσκληρος, θ' ἀφαιρέσητε αὐτὸν καὶ θὰ καθαρίσῃτε τὸ κοῖλον καὶ τὰ τρήματα τοῦ κυστικοῦ αὐτοῦ ῥάμφους καλῶς, θὰ εὐοδιάσῃτε δὲ τοῦτον ἐκ νέου ἢ θὰ μεταχειρισθῇτε ἕτερον τοιοῦτον, ἐὰν δὲ εἶνε μεταλλικός, θὰ εἰσαγάγῃτε ἐν τῷ κοίλῳ αὐτοῦ τὸν εἰδικὸν τῶν μεταλλικῶν καθετήρων τῆς ἀπομυζήσεως ἀρθρωτὸν στελεθὸν (εἰκ. 105), ὅπως ἀπωθήσῃτε τοὺς ἐν τοῖς τρήμασι τοῦ κυστικοῦ αὐτοῦ ῥάμφους θρόμβους, ἢ ἐν τέλει θ' ἀφαιρέσητε καὶ τοῦτον πρὸς καθαρισμὸν ἢ θ' ἀντικαταστήσῃτε καὶ τοῦτον.

Ὅπως ὁμως κατορθώσῃτε πάντα ταῦτα, Κύριοι, δεῖν μετ' ἐπιμονῆς καὶ ὑπομονῆς νὰ δράσῃτε, ἐνεργοῦντες ἐν τέλει καὶ ἀπόπλυσιν ἀντισηπτικὴν τῆς κύστεως καὶ ἐναπόλειψιν γραμμαρίων τινῶν τῆς αὐτῆς ἀντισηπτικῆς διαλύσεως ἐν αὐτῇ, δι' ἧς ἐνηργήσῃ τὴν πλύσιν. Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὰς πλύσεις τῆς οὐροδόχου κύστεως διὰ καθετήρος μετὰ διπλοῦ ρεύματος, ταύτας οὐδόλως θὰ μεταχειρισθῇτε ἐν τῇ πράξει, διότι οἱ μετὰ διπλοῦ ρεύματος καθετήρες περιέπεσον σχεδὸν εἰς ἀχρησίαν.

Τὰς πλύσεις δὲ ταύτας τῆς οὐροδόχου κύστεως ἐν γένει θὰ ἐνεργήσῃτε ἐν τῇ πράξει, ὑπτιῶς κατακεκλιμένου ὄντος τοῦ πάσχοντος καὶ μετὰ προηγουμένην κένωσιν τοῦ περιεχομένου αὐτῆς· θὰ ἐνεργήσῃτε δὴλα δὴ προηγουμένως τὸν ἐκκενωτικὸν καθετηρισμὸν. Ἀλλ' ὑπάρχουσι καὶ εἰδικαί τινες περιστάσεις, καθ' ἃς δὲν ἐπιτρέπεται ὑμῖν νὰ κενώσῃτε εἰς ἓνα χρόνον ταχέως καὶ τελείως τὴν οὐροδόχον κύστιν· εἰς τοὺς προστατικούς δὴλα δὴ τοὺς παθόντας ἐπὶ σχεσιν τῶν οὖρων τελείαν ὀξείαν ἢ χρονίαν, μετὰ διατάσεως μεγάλης τῆς οὐροδόχου κύστεως χρονολογουμένης ἀπὸ πολλῶν ὥρων, θὰ χωρήσῃτε εἰς τὴν κατὰ διαλείμματα, ὑπ' αὐστηροτάτην ἀντισηψίαν, ἐντὸς τοῦ 24ώρου μεθοδικὴν καὶ τελείαν ἐκκένωσιν τῆς οὐρα-

δόχου κύστεως, ὅπως ἀποφύγητε τὴν ἐνδοκυστικὴν αἱμορραγίαν ἐκ κενοῦ (ex vacuo) ἣν θὰ προκαλέσητε, ἐὰν θελήσητε νὰ κενώσητε εἰς ἓνα χρόνον τὸ περιεχόμενον τῆς ἐξ ἐπισχέσεως διαταθείσης κύστεως. Τὸ τοιοῦτο δὲ θὰ ἐπέλθῃ ὡς ἐκ τῆς ἀποτόμου ἄρσεως τῆς ἐνδοκυστικῆς πίεσεως διὰ τῆς ταχείας καὶ τελείας κενώσεως τοῦ περιεχομένου αὐτῆς καὶ τῆς ἐντεῦθεν ἀθρόας κατασπάσεως τοῦ αἵματος ἐπὶ τὴν κύστιν καὶ ἰδίως ἐπὶ τὸν βλεναγόνον αὐτῆς, ὅπερ θὰ ἐννοήσητε ἀμέσως, διότι, ἐν ᾧ τὸ ἐξερχόμενον οὔρον ἦν οὐχὶ αἱματηρόν, περὶ τὸ τέλος τῆς ταχείας καὶ ἀμέσου ἐκκενώσεως γίνεται τοιοῦτον, ἢ ἐξέρχεται καὶ καθαρὸν αἷμα· τοῦτου δ' ἐνεκεν εὐοδιάσαντες ἐν τῇ κύστει τὸν ὑπόσκληρον μετὰ κεκαμμένου ῥάμφους καθετῆρα τῶν προστατικῶν, θὰ ἀφήσητε νὰ ἐκρεύσῃ τὸ οὔρον ἀφ' ἑαυτοῦ ἄνευ πίεσεως ἐπὶ τὴν διατεταμένην οὔροδόχον κύστιν διὰ τῶν κοιλιακῶν τοιχωμάτων, ὅταν δὲ ἡ ἀκτὶς τοῦ οὔρου ἢ ἐξερχομένη διὰ τοῦ καθετῆρος ἄρχηται ἐλαττουμένη, τότε θὰ ἐπίσχητε τὴν ἐξοδὸν τοῦ οὔρου δι' ἐπιθέσεως τῆς ῥαγὸς τοῦ ἀριστεροῦ ὕμων λιχανοῦ ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου ἄκρου τοῦ καθετῆρος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἀμέσως θὰ προσαρμόσητε τὸ ῥύγχος κυλινδρικοῦ κλυστῆρος πεπληρωμένου ὑπ' ἀντισηπτικῆς τινος διαλύσεως (βορικοῦ ὀξέος 4 ‰ ἢ νιτρικοῦ ἀργύρου 1 : 1000) καὶ θὰ ἐγγύσητε ἐκ ταύτης ἐν τῇ κύστει γραμμάρια τινα (20 - 30), ἐὰν μάλιστα αὕτη μεμολυσμένη τυγχάνῃ οὕσα, ὅτε θ' ἀποσύρητε καὶ καθετῆρα καὶ κλυστῆρα. Μετὰ 4 ὥρον δ' ἐπαναλαμβάνετε ἐκ νέου τὸν καθετηριασμόν καὶ τὴν μερικὴν ἐκκένωσιν τοῦ ὑπολειφθέντος ἐκ τῆς πρώτης ἐκκενώσεως, ἀντικαθιστῶντες καὶ πάλιν μέρος τοῦ ἐκκενωθέντος τοῦτου οὔρου κατὰ τὴν δευτέραν ἐκκένωσιν διὰ γραμμάριων τινῶν (20 - 25) ἀντισηπτικῆς διαλύσεως, ὅτε καὶ πάλιν μετὰ 4 ὥρον ἐνεργεῖτε τὰ αὐτὰ οὕτως ὥστε ἐντὸς τοῦ 24 ὥρου ἢ 48 ὥρου τοῦ ἐπακολουθήσοντος εἰς τὴν ἐπίσχεσιν ἐνεργεῖτε οὕτω μεθοδικῶς τὴν τελείαν ἐκκένωσιν τῆς οὔροδόχου κύστεως. Τὰς πρώτας δ' ἡμέρας αἵτινες θὰ ἐπακολουθήσωσιν εἰς τὴν βαθμιαίαν καὶ μεθοδικὴν ταύτην ἐκκένωσιν τῆς κύστεως, δεόν νὰ ἐξακολουθήσητε τὸν ἀσηπτικὸν τοῦτον ἐκκενωτικὸν καθετηριασμόν κατ' ἀραιότερα ὁμῶς χρονικὰ διαστήματα τρὶς ἢ τετράκις τὸ ὅλον ἐντὸς τοῦ 24 ὥρου, ἀραιοῦντες καὶ τοῦτον βαθμηδόν, ἕως ἂν

ἡ οὐροδόχος κύστις ἀνακτήσεται τὴν αὐτόματον φυσιολογικὴν αὐτῆς συσταλτικότητά· διότι παρατηρήθη ὅτι ἡ βαθμιαία αὕτη ἀραιώσεις καὶ κατάπαυσις τῶν ἐκκενωτικῶν τούτων καθετηρισμῶν εἰς τοὺς τοιοῦτους πάσχοντας ἐπαναφέρει κάλλιον καὶ ταχύτερον τὴν συσταλτικότητά τῆς κύστεως αὐτῶν, ἢ οἱ ἀγῶνες οὓς οὗτοι μεταχειρίζονται πρὸς αὐτόματον οὕρησιν εὐθὺς τὴν ἐπιούσαν τῆς μεθοδικῆς ταύτης ἐκκενώσεως καὶ οἷτινες εἶνε ἐπιβλαβεῖς εἰς αὐτούς.

Καὶ οὕτω μὲν θὰ ἐνεργῇτε, Κύριοι, εἰς τοὺς προστατικούς ὁσάκις ὁ καθετηρισμὸς αὐτῶν εἶνε ὅπωςδῆποτε εὐκόλος, μεθ' ὅλην τὴν ὑπερτροφίαν τοῦ προστάτου αὐτῶν ὑπάρχουσι· δ' ὅμως καὶ περιπτώσεις, ὡς καὶ ἐκ πείρας ἰδίας δύναμαι νὰ βεβαιώσω ὑμᾶς, καθ' ἃς οὗτος εἶνε δυσκολώτατος καὶ ὀδυνηρὸς διὰ τὸν πάσχοντα, ἰδίως μάλιστα ὅταν εἴσθε ἠναγκασμένοι νὰ ἐπαναλαμβάνητε αὐτὸν πολλάκις ἐντὸς τοῦ 24ώρου. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ θὰ καταφύγητε εἰς τὴν ἐφαρμογὴν παραμένοντος καθετηῆρος ἐν τῇ κύστει διὰ τῆς οὐρήθρας, εἴτε ὑποσκληροῦ τοιοῦτου τῶν προστατικῶν μετὰ κεκαμμένου κυστικοῦ ῥάμφους, ὅπερ φέρει δύο τρήματα, εἴτε καθετηῆρος τοῦ Pezzer (εἰκ. 31), ἰδίως μάλιστα ὅταν ἡ κύστις μεμολυσμένη τυγχάνῃ οὔσα, ἢ αἱμορραγῇ, ἢ ἐν περιπτώσει ἀφθόνου συλλογῆς οὔρου μετὰ διατάσεως τῆς οὐροδόχου κύστεως, πρὸς συνεχῇ διασωλήνωσιν οὕτως εἰπεῖν καὶ εὐκόλον πλὺσιν αὐτῆς. Καὶ τὸν μὲν ὑπόσκληρον καθετηῆρα, ἐὰν τοιοῦτον μετεχειρίσθητε, θὰ στηρίξητε καταλλήλως καθ' ὃν τρόπον ὑπέδειξα ὑμῖν εἰς προηγούμενον μάθημα (σελ. 85)· ἐὰν δ' ὅμως μετεχειρίσθητε καθετηῆρα τοῦ Pezzer, θὰ εὐοδιάσθητε τοῦτον ἐν τῇ κύστει καθ' ὃν τρόπον περιέγραψα ὑμῖν (σελ. 88), δὲν ἔχετε δ' ἀνάγκην νὰ στηρίζετε τοῦτον δι' ὃν λόγον γνωρίζετε (σελ. 88). Ὁ παραμένων δ' οὗτος καθετῆρ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ παρουσιάζει δύο πλεονεκτήματα· πρῶτον μὲν ἀπαλλάσσει ὑμᾶς τῆς συχνῆς ἐπικαλήψεως τοῦ καθετηρισμοῦ ὡς καὶ τὸν πάσχοντα ἀπὸ τοὺς ἐκάστοτε πόνους κατὰ τὸν δύσκολον καθετηρισμὸν αὐτοῦ (διότι περὶ τοιοῦτου πρόκειται, ἀφοῦ θὰ γείνη χρῆσις παραμένοντος καθετηῆρος), διευκολύνων μεγάλως μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν αὐτοῦ τοὺς μετέπειτα καθετηρισμοὺς τοῦ πάσχοντος, καὶ δεύτερον διὰ τῆς προσαίρου παραμονῆς αὐτοῦ, διὰ τῆς μηχαν-

νικής αὐτοῦ ἀμέσου πίεσεως ἐπὶ τὸν προστάτην διανοίγει ὁδὸν πρὸς εὐκόλον καθετηρισμὸν συμβάλλων οὕτω μεγάλως εἰς τὴν ἐλάττωσιν τῆς συμφορήσεως αὐτοῦ.

Τὸν παραμένοντα δὲ τοῦτον καθετῆρα, ἐὰν ἐφαρμόσῃτε κατ' ἀνάγκην εἰς προστατικούς ἔνεκα τελείας ἐπισχέσεως ὀξείας, ἢ ἐνεκεν ἀτελοῦς ἐπισχέσεως μετὰ διατάσεως τῆς οὐροδόχου κύστεως, ὡς ἐκ τοῦ δυσκόλου καὶ ἐπωδύνου κατ' ἐπανάληψιν καθετηρισμοῦ αὐτῶν, δεόν ν' ἀποφράξῃτε κατὰ τὸ ὀπίσθιον ἐξωτερικὸν ἄκρον αὐτοῦ διὰ καταλλήλου βύσματος ἐκ κωνοειδοῦς ξύλου ἢ κόμμεος ἐλαστικοῦ ἢ βάμβακος ὑδροφίλου, τὸ ὁποῖον ἀφαιρῆτε κατὰ κανονικὰ χρονικὰ διαστήματα, ὅπως ἐνεργῇτε τὴν προιοῦσαν καὶ βαθμιαίαν ἐκκένωσιν τῆς οὐροδόχου κύστεως, ἀντικαθιστῶντες οὕτως ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὸν μεθοδικὸν ἐκκενωτικὸν καθετηρισμὸν τῆς κύστεως, ὃν ἀνωτέρω περιέγραψα ὑμῖν.

Ἐπὶ παραγωγῆς δὲ παρὰ φύσιν ὁδοῦ, κατ' ἀκολουθίαν ἀδεξίου καθετηρισμοῦ εἰς προστατικούς, θὰ μεταχειρισθῇτε ἐπ' ἴσης τὸν παραμένοντα καθετῆρα, ὃν θὰ εὐοδιάσῃτε ἐν τῇ κύστει διὰ τῆς οὐρήθρας, καθ' ὃν τρόπον περιέγραψα ὑμῖν εἰς τὰ περὶ καθετηρισμοῦ ἐπὶ παρὰ φύσιν ὁδοῦ (σελ. 83), τὸ μὲν ὅπως ἀποφύγῃτε τὸν κατ' ἐπανάληψιν καθετηρισμὸν τοῦ πάσχοντος, — φόβος δὲ τότε πάρεστι μὴ ἐμπέσῃτε καὶ πάλιν εἰς τὴν παρὰ φύσιν ὁδόν, — τὸ δὲ ὅπως ἐξασφαλίσῃτε τὴν ἐξοδὸν τοῦ οὔρου διὰ τοῦ παραμένοντος καθετῆρος καὶ προλάβῃτε οὕτω τὰς οὐρώδεις διηθήσεις διὰ τῆς διηθήσεως τοῦ οὔρου ἀπὸ τῆς παρὰ φύσιν ταύτης ὁδοῦ ἐπὶ τοὺς διαφόρους ἰστούς καὶ χώρας, μεθ' ὧν τῶν δυσκρέστων τῶν παρεπομένων ταύτῃ, ἐὰν μάλιστα τὸ οὔρον ἡλλοιωμένον τυγχάνῃ ὃν, τὸ ὁποῖον συχνότατα θὰ παρατηρήσῃτε εἰς τοὺς προστατικούς.

Τὸν παραμένοντα δ' ἐν τέλει καθετῆρα θὰ μεταχειρισθῇτε εἰς τὰς βαρείας μορφὰς τῆς γενικῆς μολύνσεως τῶν προστατικῶν ἐκ τῆς ἐπισχέσεως τῶν οὔρων, ὅταν δῆλα δῇ ἡ μόλυνσις δὲν περιορίζεται μόνον ἐν τῇ οὐροδόχῳ κύστει—ὅτε αἱ πλύσεις αὐτῆς διὰ νιτρικοῦ ἀργύρου, ἐπὶ εὐκόλου καθετηρισμοῦ θ' ἀρκέσωσι πρὸς ἴασιν, — ἀλλ' ἐπεξετάθῃ καὶ εἰς τοὺς οὐρητῆρας καὶ τοὺς νεφροὺς αὐτοὺς, ἐξεδηλώθῃ δὲ καὶ διὰ γενικωτέρων συμπτωμάτων. Ἀνάγκη δῆλα δῇ

τότε τὸ ἡλλοιωμένον οὖρον νὰ παραμένῃ ὅσον τὸ δυνατόν ὀλιγώτερον χρόνον ἐν τῇ οὐροδόχῳ κύστει, μόλις δὲ κατερχόμενον διὰ τῶν οὐρητῆρων ἐν αὐτῇ νὰ παροχετεύηται τὸ ταχύτερον πρὸς τὰ ἔξω διὰ τοῦ παραμένοντος καθετῆρος, ὅπως μὴ ἐκ τῆς παραμονῆς αὐτοῦ ἐν τῇ κύστει ἐπέρχηται ἀπορρόφησης τῶν σηπτικῶν αὐτοῦ μικροβίων καὶ τῶν τοξινῶν αὐτῶν· τοῦ τοιοῦτου δ' οὔρου δέον νὰ παρεμποδίζητε καὶ τὴν διὰ τῆς οὐρήθρας διόδον, ὅπως μὴ καὶ ἀπὸ ταύτης ἐπιγίγηται ἀπορρόφησης αὐτοῦ, κατορθοῦτε δὲ τὸ τοιοῦτο διὰ τοῦ αὐτοῦ παραμένοντος καθετῆρος. Εἰς τὰς περιστάσεις δὲ ταύτας δὲν ἔχετε ἀνάγκην ν' ἀποφράξητε τὸ ἐξωτερικὸν στόμιον τοῦ καθετῆρος, ἀλλ' ἀφίετε τοῦτο ἀνοικτὸν πρὸς συνεχῇ ἐκροὴν τοῦ οὔρου πρὸς τὰ ἔξω.

Ἡ τοιαύτη δὲ διασωλήνωσις τῆς οὐροδόχου κύστεως, ὑπ' αὐστηρὰν ἀντισηψίαν μετὰ τῶν ἀντισηπτικῶν αὐτῆς πλύσεων, εἰς τὰς πλείστας τῶν περιπτώσεων τῆς μολύνσεως τῶν οὐρητικῶν ὁδῶν τοῦ πάσχοντος μετὰ καὶ γενικῆς τοιαύτης ἐλαφράς, θὰ δώσῃ ὑμῖν τὰ πλέον εὐάρεστα ἀποτελέσματα ἐν τῇ πράξει, ὡς καὶ ἐκ πείρας ἰδίας δύναμαι νὰ βεβαιώσω ὑμᾶς. Ἐξαιρετικαί δ' εἶνε αἱ περιπτώσεις ἐκεῖναι βαρυτάτης μολύνσεως τῶν οὐρητικῶν ὁδῶν μετὰ γενικῆς τοιαύτης, καθ' ἧς ἡ μέθοδος αὕτη ἔσται ἀνεπαρκής, ὡς ἐκ τοῦ μακροῦ χρόνου ὃν ἀπαιτεῖ, ὅπως ἐπενέγκῃ εὐάρεστον ἀποτέλεσμα, ἢ ἔνεκεν ἐπιδεινώσεως τῆς καταστάσεως τοῦ πάσχοντος μεθ' ὅλην τὴν καλὴν λειτουργίαν τοῦ παραμένοντος καθετῆρος, ἢ ἔνεκα τῆς μὴ ἀνεκτικότητος τούτου ὑπὸ τοῦ πάσχοντος, ὅτε θ' ἀναγκασθῇτε νὰ προσθῇτε εἰς γενναιοτέρας ἐγχειρητικὰς ἐπεμβάσεις ἔνεκεν ἐπειγούσης ἀνάγκης, εἰς τὴν ταχείαν δὴλα δὴ διάνοιξιν τῆς οὐροδόχου κύστεως, καθαρισμὸν καὶ ἄμεσον διασωλήνωσιν αὐτῆς πρὸς συνεχῇ ἐκροὴν τῶν οὔρων πρὸς τὰ ἔξω· θὰ ἐνεργήσητε δὴλα δὴ εἴτε τὴν κυστιοτομίαν, εἴτε τὴν κυστιστομίαν, καθ' ὃν τρόπον εἰς τὰ περὶ τῶν κατὰ τὴν οὐροδόχον κύστιν ἐγχειρήσεων θὰ περιγράψω ὑμῖν.

Ἄλλ' ὡς τὰ πολλὰ τὸν παραμένοντα καθετῆρα ἀνέχονται εὐκολώτατα καὶ ἐπὶ μακρὸν μάλιστα χρόνον οἱ τοιοῦτοι προστατικοί, ὁ Bazy δὲ μάλιστα ἐπενόησε καὶ ἴδιον καθετῆρα, ὃν ἐκάλεσε περιπαιητικόν, ἃν ἐπιτρέπηται ἡ ἐκφρασις· οἱ τῆς κατηγορίας δὴλα δὲ

ταύτης προστατικοί δύνανται νὰ φέρωσι τοῦτον ἐν τῇ κύστει αὐτῶν διὰ τῆς οὐρήθρας, στήριζοντες τοῦτον καθ' ὃν τρόπον γνωρίζετε (σελ. 84) περὶ τὴν βάλανον αὐτῶν, καὶ νὰ ἐπιδίδωνται εἰς τὰς ἐργασίας αὐτῶν.

Μεταχειριζόμενοι δ' ὁμως τὸν παραμένοντα καθετῆρα εἰς τὰς περιστάσεις ἐκείνας, εἰς ἃς οὐκ ἔστιν ἄλλως γενέσθαι, μὴ λησμονεῖτε, ὡς πρωτόπειροι, ὅτι αὐστηροτάτη ἀντισηψία ἐνδείκνυται καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς χρήσεως αὐτοῦ, μετὰ συχνῆς ἀντισηπτικῆς πλύσεως πολλάκις τῆς ἡμέρας τοῦ αὐλοῦ τῆς οὐρήθρας τοῦ πάσχοντος, διότι ἢ μὴ τήρησις τῶν κανόνων τούτων ἐπὶ τῇ χρήσει τοῦ παραμένοντος καθετῆρος πάντοτε μὲν εὐκολύνει τὴν μόλυνσιν τῶν οὐρητικῶν ὁδῶν, ἢ οἱ κατ' ἀνάγκην ὑπ' αὐστηρὰν ἀντισηψίαν ἐπαναλαμβανόμενοι ἐκκενωτικοὶ καθετηρισμοὶ τῶν προστατικῶν, ἰδίως ὁμως συμβαίνει τὸ τοιοῦτον εὐκολώτερον εἰς τοὺς πάσχοντας χρονίαν ἐπίσχεσιν τῶν οὕρων μετὰ διατάσεως τῆς οὐροδόχου κύστεως. Καὶ ταῦτα μὲν τοιαῦτα.

Ἐν τῇ οὐροδόχῳ, ὁμως κύστει θὰ ἐνεργήσητε, Κύριοι, ἐνσταλάξεις διαφόρων φαρμακευτικῶν διαλύσεων.

Ἐνσταλάξεις
ἐν τῇ οὐροδόχῳ
κύστει.

Τὰ πρὸς ἐνστάλαξιν δ' ἐργαλεῖα, ὧν ἔχετε ἀνάγκην, εἶνε αὐτὰ ἐκείνα, τὰ ὁποῖα περιέγραψα εἰς τὰ περὶ ἐνσταλάξεων ἐν τῇ οὐρήθρᾳ (σελ. 99), ὁ ἐνσταλάκτης δῆλα δὲ τοῦ Guyon ὃν γνωρίζετε (σελ. 100) καὶ ὁ ὑπόσκληρος λεπτὸς καθετῆρ μετ' ἄχρου κυστικοῦ κωνοειδοῦς ὃν γνωρίζετε (σελ. 100).

Πρὸ πάσης, ὁμως ἐνσταλάξεως ἐν τῇ οὐροδόχῳ κύστει δεόν νὰ οὐρήσῃ προηγουμένως ὁ πάσχων, ὅπως καὶ ἐπὶ τῶν ἐνσταλάξεων ἐν τῇ οὐρήθρᾳ, καὶ ἀφοῦ πληρώσῃτε ἐκ τῆς δεινῆς ἢ δεινῆς φαρμακευτικῆς διαλύσεως τὸν ἐνσταλάκτην καὶ προσαρμόσῃτε τούτῳ τὸν καθετῆρα τῆς ἐνσταλάξεως, πληροῦντες καὶ τοῦτον ἐκ τῆς αὐτῆς φαρμακευτικῆς διαλύσεως, καθ' ὃν τρόπον εἰς τὰ περὶ ἐνσταλάξεων ἐν τῇ οὐρήθρᾳ περιέγραψα ὑμῖν διὰ μακρῶν (σελ. 99), θὰ κατακλίνητε τὸν πάσχοντα ὑπτίον καὶ θὰ εὐοδιάσῃτε τὸν καθετῆρα τῆς ἐνσταλάξεως ἐν αὐτῇ τῇ κύστει διὰ τῆς οὐρήθρας ἀκολουθοῦντες εἰς τὰ ὅσα ἀνέφερα ὑμῖν εἰς τὰ περὶ ἐνσταλάξεων ἐν τῇ προστατικῇ μοίρᾳ τῆς οὐρήθρας (σελ. 103), σὺν τῇ διαφορᾷ ὅτι ὅταν

μετὰ τὴν διόδον τοῦ κωνοειδοῦς κυστικοῦ ἄκρου τοῦ ὑποσκληρίου καθετῆρος τῆς ἐνσταλάξεως διὰ τοῦ αὐχένος τῆς οὐροδόχου κύστεως, ὅπερ δι' εἰδικῆς αἰσθήσεως θὰ ἐννοήσητε, ὡς περιέγραψα εἰς τὰ περὶ ἐνσταλάξεων κατὰ τὴν προστατικὴν μοῖραν τῆς οὐρήθρας (σελ. 103), κενεμβατήρη οὕτως αὐτὸ ἐν τῷ κύτει τῆς κύστεως, τότε θὰ παύσητε τὴν ἐπὶ πλέον προώθησιν τοῦ καθετῆρος τῆς ἐνσταλάξεως καὶ διὰ περιστροφικῶν κινήσεων τῆς λαβῆς τῆς κορύνης τοῦ ἐνσταλάκτου, ὅπως καὶ ἐπὶ ἐνσταλάξεων ἐν τῇ οὐρήθρᾳ, θὰ ἐνσταλάξῃτε ἐν αὐτῇ τῇ κύτει σταγόνας (30—40) τῆς ἐν τῷ ἐνσταλάκτῃ φαρμακευτικῆς διαλύσεως. Ἡ οὕτως ἐνεργουμένη ἐνστάλαξις ἐν τῇ κύτει καλεῖται ἄμεσος· ἔμμεσος δέ, ὅταν ἐνεργῇτε ἐνστάλαξιν πολλῶν σταγόνων τῆς δεινῆς ἢ δεινῆς φαρμακευτικῆς διαλύσεως ἐν τῇ ὀπισθίᾳ οὐρήθρᾳ, ἐξ ἧς διαφεύγουσαι σταγόνες τινὲς ἐμπίπτουσιν ἐν τῇ οὐροδόχῳ κύτει καὶ ἰδίως κατὰ τὸν αὐχένα αὐτῆς. Τὴν τοιαύτην δ' ἔμμεσον ἐνστάλαξιν θὰ ἐνεργήσητε πολλάκις ἀπὸ σκοποῦ, ἰδίως μάλιστα ἐπὶ γονοκοκκικῆς κυστίτιδος τοῦ αὐχένος, διότι δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ τοιαύτης φύσεως κυστίτις τοῦ αὐχένος χωρὶς νὰ συνυπάρχῃ καὶ μόλυνσις τῆς ὀπίσθιας οὐρήθρας.

Ἐὰν δὲ θελήσητε νὰ ἐνεργήσητε ἐνστάλαξιν καὶ κατ' αὐτὸν τὸν αὐχένα τῆς κύστεως, μετὰ τὴν ἐν αὐτῇ τῇ κύτει ἄμεσον ἐνστάλαξιν, ἢ καὶ μόνον κατ' αὐτόν, τότε ἔλκετε πρὸς τὰ ἔξω τὸν καθετῆρα τῆς ἐνσταλάξεως ἡρέμα, μόλις δ' ἀντίληφθῇτε ὅτι τὸ κωνοειδὲς κυστικὸν αὐτοῦ ἄκρον εὐρίσκει ἀντίστασιν κατὰ τὴν ἔλξιν πρὸς τὰ ἔξω, θὰ παύσητε ἰμέσως ταύτην, διότι τὸ κωνοειδὲς ἄκρον ἐλκόμενον πρὸς τὰ ἔξω συνελήφθη οὕτως εἰπεῖν ὑπὸ τοῦ σφιγκτήρος τοῦ αὐχένος τῆς κύστεως, ὅτε περιστρέφοντες τὴν λαβὴν τῆς κορύνης τοῦ ἐνσταλάκτου ἐνσταλάξετε κατ' αὐτόν ὅσας ἂν νομίσητε ἀναγκαίως σταγόνας (8—10), ὧν πολλαὶ καὶ πάλιν θὰ ἐμπέσωσιν ἐν τῇ κύτει. Ἐνθυμεῖσθε δέ, ὡς εἰς τὰ περὶ ἐνσταλάξεων ἐν τῇ οὐρήθρᾳ εἶπον ὑμῖν, ὅτι ἐκάστη περιστροφικὴ κίνησις τῆς λαβῆς τοῦ ἐνσταλάκτου ἀντιστοιχεῖ πρὸς μίαν σταγόνα, ἥτις προβάλλει ἀπὸ τοῦ κωνοειδοῦς κυστικοῦ ἄκρου τοῦ καθετῆρος τῆς ἐνσταλάξεως, μετὰ προηγουμένην πλήρωσιν καὶ τούτου.

Μετὰ τὴν ἐνεργηθεῖσαν δὲ ἐνστάλαξιν, θ' ἀφαιρέσετε τὸν καθετῆρα τῆς ἐνσταλάξεως, ἡρέμα ἀποσύροντες τοῦτον πρὸς τὰ ἔξω.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὰς φαρμακευτικὰς διαλύσεις, ἃς θὰ ἐνσταλάξῃτε ἐν τῇ οὐροδόχῳ κύστει, ταύτας θὰ ἐνσταλάξῃτε τὸ μὲν πρὸς θεραπευτικὸν σκοπὸν (διαλύσεις νιτρικοῦ ἀργύρου 1 ἕως 5 ἐπὶ τοῖς 100, ἄχνης τοῦ ὑδραργύρου 1 : 1000—1 : 5000 κτλ.), τὰ δὲ πρὸς ἀναλγησίαν τοπικὴν (κοκαΐνη 2 : 100).

Τὰς ἐνσταλάξεις δὲ ταύτας τῆς κύστεως δύνασθε νὰ ἐνεργήσῃτε ἐν ἀνάγκῃ καὶ ἄνευ τοῦ εἰδικοῦ καθετῆρος τῆς ἐνσταλάξεως· ὅταν δὴλα δὴ ἔχῃτε εὐοδιάσῃ καθετῆρα μαλακὸν ἢ ὑπόσκληρον ἐν τῇ κύστει διὰ τῆς οὐρήθρας, ὅπως ἐνεργήσῃτε πλῴσιν αὐτῆς, δύνασθε τότε πρὸ τῆς ἀφαιρέσεως τοῦτου, ἐὰν μάλιστα ἀποστρέφῃται ὁ πᾶσχων καὶ δεύτερον καθετηρισμὸν διὰ τοῦ καθετῆρος τῆς ἐνσταλάξεως, νὰ προσαρμόσῃτε εἰς τὸ ὀπίσθιον αὐτοῦ ἄκρον τὸν ἐνσταλάκτην καὶ νὰ ἐνσταλάξῃτε ἢ νὰ ἐγχύσῃτε δι' αὐτοῦ τὴν φαρμακευτικὴν διαλύσιν ἐν τῇ κύστει, ἀλλὰ τότε δεῖον νὰ προυπολογίσῃτε ἀκριβέστατα τὸ ποσὸν τοῦ ὑγροῦ, τὸ ὁποῖον θὰ παραμείνῃ ἐν τῷ καθετῇ· ἐκείνῳ. ὥς ἐκ τοῦ εὗρους τοῦ αὐλοῦ αὐτοῦ.

Μ Α Θ Η Μ Α Μ Ε'

Ὅτι τεμεῖω δε οὐδε μὴν λιθιῶντας, ἐκχωρήσω
δὲ ἐργάτησαν ἀνδράσιν πρὸς τὴνδε.

* Ἰπποκρ. ὄγκος.

Κύριοι,

Σήμερον ὁ λόγος ἡμῶν ἔσται περὶ τῆς λιθοτριψίας.

Λιθοτριψία.

Καλεῖται λιθοτριψία ἡ τεχνητὴ συντριβὴ καὶ κονιοποίησις τοῦ ἐν τῇ οὐροδόχῳ κύστει λίθου (ἢ λίθων) καὶ ἐξαγωγή τῶν οὕτω παραχθέντων συντριμμάτων ἢ κόνεως διὰ τῆς εἰσαγωγῆς ἀπὸ τῶν ρυσικῶν ὁδῶν εἰδικῶν ἐργαλείων.

Ἡ ἰδέα τῆς τεχνητῆς συντριβῆς τοῦ λίθου ἐν τῇ κύστει δι' ἐργαλείων εἶνε ἀρχαιοτάτη· καὶ ὁ Ἰπποκράτης καὶ ὁ Κέλσος καὶ Παῦλος ὁ Αἰγινήτης καὶ ὁ Albucasis, ὁ πρίγκιψ οὗτος τῶν ἱατρῶν

κατὰ τοὺς Ἀραβας, καὶ ὁ Ambroise Paré καὶ ἄλλοι ὁμιλοῦσι περὶ αὐτῆς ἀρχαιοτάτῃ ἐπ' ἱσῆς περικοπῇ περὶ λιθοτριψίας ἀναφέρεται· εἰς τὴν «Ἱατρικὴν Μέλισσαν τῶν Ἀθηνῶν» ὀφειλομένη εἰς τὸν μακαρίτην καθηγητὴν τῆς Χειρουργικῆς Κλινικῆς τοῦ Ἑθν. Πανεπιστημίου Ὀλύμπιον, ἦν οὗτος ἀνεῦρεν εἰς τὸν πανηγυρικὸν τοῦ μοναχοῦ Θεοφάνους. Ἔχει δ' αὕτη ὡς ἐξῆς· «Ὅργανα γὰρ » διὰ τοῦ φυσικοῦ ὑπονόμου τῇ κύστει παραπεμπόμενα, καὶ τοὺς » ἐγκειμένους ἐν ταύτῃ διαθρύπτοντα λίθους. ταῖς ἐκτὸς παρεπέμ- » ποντο, τὴν ἐξοδὸν τῷ ὑγρῷ περιττώματι ὡς δυνατόν ἀκώλυτον » μηχανώμενα.»

Ὁ πρῶτος χειρουργὸς ὁ συλλαβὼν καθαρῶς τὴν ιδέαν τοῦ δυνατοῦ τῆς τεχνητῆς λιθοτριψίας, ἐπινοήσας μάλιστα καὶ ἐργαλεῖα πρὸς ἐκτέλεσιν ταύτης, ὑπῆρξεν ὁ Βαυαρὸς ἱατρός Cruthuisen δημοσιεύσας περὶ τούτου καὶ ἐκτενῆ πραγματείαν τῷ 1813 εἰς τὴν Ἱατροχειρουργικὴν ἐφημερίδα τοῦ Σαλτσβούργου.

Εἰς τὸν Γάλλον δ' ὅμως χειρουργὸν Civile παρὰ μένει ἀφθιτος ἡ δόξα ὅτι πρῶτος ἐνῆργησεν ἐπὶ ζῶντος μετ' ἐπιτυχίας καὶ λαμπροῦ ἀποτελέσματος τὴν λιθοτριψίαν κατὰ Ἰανουάριον τοῦ 1824 ἐν τῷ Νοσοκομείῳ Necker τῶν Παρισίων διὰ τῆς εἰσαγωγῆς ἀπὸ τῆς οὐρήθρας εἰδικῶν ἐργαλείων, τῶν λιθοτριπτῶν, οἵτινες τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἦσαν ἀτελέστατοι καὶ χονδρεϊδέστατοι· ἡ δὲ διάρκεια τῆς τριβῆς τοῦ λίθου τῇ χρήσει αὐτῶν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ Civile διήρκει ἐκάστοτε μόνον 10'—12' τῆς ὥρας, μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν ὁποίων ἀφῆρει τὸν λιθοτρίπτην ὁ Civile καὶ παρήγγελλε τῷ πάσχοντι νὰ οὐρῇ στηριζόμενος ἐπὶ τῶν ἀγκῶνων καὶ τῶν γονάτων αὐτοῦ. Ἀλλ' ἡ οὐρῆσις ἐτελείτο δυσκόλως, διότι ἐν τῷ αὐτῷ τῆς οὐρήθρας ἐπίσχοντο τὰ συντρίμματα τοῦ λίθου· τὸ τοιοῦτο δὲ λίαν ἀπησχόλει τὸν Civile, ὅστις συνίστα τὴν χρῆσιν μαλακῶν καθετήρων πρὸς ἐξαγωγὴν τῶν ἐν τῇ κύστει συντριμμάτων.

Κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ὁ Horteloup, ὁ Lerroy d'Etiolles καὶ ὁ Amussat ἐπειροῦν καὶ ἐτελειοποιοῦν τὰ λιθοτριπτικὰ ἐργαλεῖα, ὁ δ' Amussat παρουσιάζων ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ τῶν Ἐπιστημῶν ἐν Παρισίοις τὸν ὑπ' αὐτοῦ ἐπινοηθέντα λιθοτρίπτην ἔλεγεν

ὅτι « χάρις εἰς τὸ ἐργαλεῖον τοῦτο, εἶνε δυνατὴ ἡ συντριβὴ τοῦ λίθου εἰς μίαν μόνην συνεδρίαν ». Τοὺς πάντας δ' ὁμως ἀπησχόλει τότε ἡ μετὰ τὴν τριβὴν τοῦ λίθου ἐπερχομένη κυστίτις καὶ ἡ ἐπίσχεσις τῶν τριμμάτων ἐν τῷ αὐτῷ τῆς οὐρήθρας.

Πρὸς τοῦτο δ' ἐπεδόθησαν εἰς τὴν ἐφεύρεσιν εἰδικῶν ἐργαλείων πρὸς κένωσιν τῶν τριμμάτων· καὶ ὁ μὲν Horteloup ἐπενόησε μεταλλικὸν καθετῆρα εὐρὺν μετὰ κυστικοῦ ῥάμφους μεγάλης κυρτότητος φέροντος εἰς τὰ πλάγια αὐτοῦ δύο τρήματα, — ὠνόμασε δὲ τοῦτον ἐκκενωτικόν, — καὶ ἐπέζητει διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τούτου ἐν τῇ κύστει τὴν κένωσιν τῶν τριμμάτων τοῦ λίθου μετὰ προηγηθεῖσαν λιθοτριψίαν. Ὁ δὲ Leroy d' Etioilles ἐφεύρε παρόμοιον τινα καθετῆρα, ὁ δὲ Mercier ἐτροποποιεῖ τὸν φερώνυμον αὐτῷ καθετῆρα εἰς δίαυλον, ὅπως διὰ πλύσεων τῆς οὐροδόχου κύστεως συμπαρὰσῶρῃ πρὸς τὰ ἔξω τὰ τρίμματα τοῦ λίθου, ὁ δὲ Maisoneuve ἐπενόησε τὸν λιθεξαιρέτην αὐτοῦ, εἶδος δὴλα δὴ καθετῆρος εὐρέος μετὰ τρήματος κατὰ τὸ κυστικὸν ῥάμφος αὐτοῦ πρὸς ἀφαιρέσιν τῶν τριμμάτων τοῦ λίθου.

Ταυτοχρόνως σχεδὸν σὺν τῇ ἐφευρέσει τῶν διαφορῶν τούτων ἐκκενωτικῶν καθετῆρων νέα ἀρχὴ ἐπενοεῖτο πρὸς ἀφαιρέσιν τῶν συντριμμάτων τοῦ λίθου μετὰ λιθοτριψίαν, ἡ ἀπομύζησις δὴλα δὴ αὐτῶν.

Πρῶτος ὁ Cornay (ἐκ Rochefort) ἐπενόησε τὸν πρῶτον ἀπομυζητῆρα συνιστάμενον ἐκ καθετῆρος εὐρέος μεταλλικοῦ καὶ ὑαλίνης σφαίρας, τοῦ ὑποδοχέως καλουμένου, εἰς ὃν ἐνηργεῖτο τὸ κενὸν δι' ἀπομυζητικῆς σύριγγος, ἀμφότερα δὲ συνεκινῶνουν ἀλλήλοις διὰ σωλήνος ἐξ ἐλαστικοῦ κόμματος· τὰ ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς ὁμως αὐτοῦ ἐν τῇ πράξει ἀποτελέσματα ὑπῆρξαν μηδαμινά, καὶ διὰ τοῦτο ταχέως περιέπεσεν εἰς ἐντελῇ ἀχρηστίαν.

Τῷ 1846 ὁ Crampton ἐπενόησε νέαν ἀπομυζητικὴν συσκευήν, τῷ 1866 ὁ Clower νέον ἀπομυζητῆρα τελειότερον τῶν δύο προηγουμένων, ὃν ὁ Sir Henri Thompson κατ' ἐπανάληψιν μετεχειρίσθη ἐπιτυχῶς καὶ τὸν ὅποιον ἐτροποποίησαν ἐπὶ τὸ τελειότερον οἱ ἐν Παρισίοις ὀργανοποιοὶ Robert καὶ Collin, τῷ δὲ 1880 νέαν τούτου τροποποίησιν ἐπήνεγκεν ὁ ἐκ Στρασβούργου

χειρουργός E. Boeckel, ἐνῶ ἀφ' ἑτέρου ἐν Φλωρεντία ὁ Corradi νέον ἐπενόει ἀπομυζητῆρα προσμοιᾶζοντα κατὰ πολὺ πρὸς τὸν τοῦ Clower.

Ἀλλὰ πάντες οὗτοι οἱ ἀπομυζητῆρες καὶ πᾶσαι αἱ ἀπομυζητικαὶ αὐταὶ συσκευαὶ περιέπεσον εἰς ἐντελῆ ἀχρηστίαν καὶ ἱστορικὴν μόνον ἀξίαν ἔχουσι· διότι, ἐνῶ μέχρι τοῦ 1878 ἡ λιθοτριψία ἐνηργεῖτο κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ Civiale, εἰς μικράς δὴ καὶ ἐπανειλημμένας συνεδρίας διαρκείας ἐκάστης κατωτέρας τῶν 10' - 12' τῆς ὥρας καὶ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον μακρὰ χρονικὰ διαστήματα, μέχρι τελείας συντριβῆς τοῦ λίθου, ἀπὸ τοῦ ἔτους ὁμῶς ἐκείνου (1878) νέος ἀνέτειλεν ἐκ τοῦ Νέου Κόσμου ἀστὴρ πλησιφαῆς, ἕως ἂν καὶ τούτου ἡ αἰγλή ἀμαυρωθῇ, ὅπως πάντων τῶν ἐπὶ γῆς. Ὁ ἐν Βοστώνη δὴ κατηγηγῆς Bigelow ἐδόξαζεν ὅτι τὰ τῇ λιθοτριψίᾳ παρεπόμενα δυσάρεστα κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην προήρχοντο μᾶλλον ἐκ τῶν ἐναπολειπομένων τριμμάτων τοῦ λίθου ἐν τῇ κύστει, ἥτινα ὡς γωνιώδη καὶ ὀξέα ἠδύναντο νὰ ἐπιφέρωσι τρώσιν τοῦ βλεννογόνου τῆς κύστεως· ἐπενόησε λοιπὸν τὸν φερώνυμον αὐτῷ ἰσχυρότατον ἀπομυζητῆρα καὶ λιθοτρίπτην, δι' οὗ ἐνήργει τὴν τριβὴν πρῶτον τοῦ λίθου καὶ εἶτα τὴν τελείαν ἀπομύζησιν τῶν συντριμμάτων αὐτοῦ. Ἀπέδειξε δὲ διὰ τῆς νέας ταύτης συγχρόνου μεθόδου ὁ Bigelow τὴν μεγάλην ἀνεκτικότητα τῆς οὐροδόχου κύστεως, ὑπὸ τὸ κράτος τῆς γενικῆς ἀναίσθησις, εἰς τὸν ἐν αὐτῇ χειρισμὸν ἐπὶ παρατεταμένον χρόνον τοῦ λιθοτρίπτου, παρατείνας τὴν λιθοτριψίαν μέχρι 3 ὥρων καὶ $\frac{3}{4}$ τῆς ὥρας, καὶ ἀφ' ἑτέρου ὅτι ὁ αὐλὸς τῆς οὐρήθρας, χάρις εἰς τὰς παρατηρήσεις τοῦ Ἀμερικανοῦ Otis, δύναται νὰ δεχθῇ πολὺ ὀγκωδέστερα ἐργαλεῖα καὶ δὴ ἐκκενωτικούς καθετῆρας εὐρυτάτους. Καὶ νὰ μὲν τὴν γενικὴν ἀναίσθησιν μετεχειρίζετο καὶ ὁ Lerroy d'Etiolles καὶ ὁ Amussat, ἀλλὰ βραδύτερον ἐγκατέλιπον ταύτην, λέγοντες ὅτι εἰς τὰς πλείστας τῶν περιπτώσεων αὕτη εἶνε ἀνωφελὴς καὶ ἰσχυρίζόμενοι τοῦτο μὲν ὅτι ἡ ἐγχείρησις δὲν πρέπει νὰ ᾖ ἐπώδυνος τῷ πάσχοντι, τοῦτο δὲ ὅτι ἡ εὐαισθησία τοῦ βλεννογόνου τῆς κύστεως εἶνε ἀναγκαία ὡς ὁδηγὸς τῷ ἐγχειροῦντι ὅπως μὴ ἐπιφέρῃ κακώσεις τοῦ βλεννογόνου τῆς κύστεως· οὐαὶ τῷ

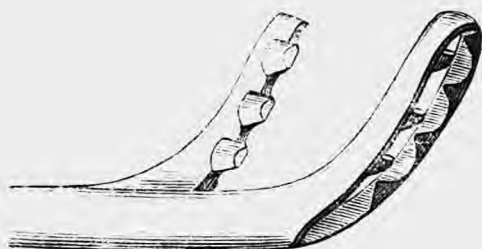
χειρουργῶ τῷ τοιοῦτον ἔχοντι ὁδὸν. διότι, ἐὰν ἡ κάκωσις τοῦ βλεννογόνου συντελεσθῇ διὰ συλλήψεως καὶ συντριβῆς τούτου ὑπὸ τοῦ ῥάμφους τοῦ λιθοτρίπτου καὶ ἐκδηλωθῇ διὰ κραυγῶν καὶ πόνων τοῦ πάσχοντος, αὕτη ἔχει συντελεσθῇ ἤδη κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐκδηλώσεως. Ἀλλως δὲ ἀκριβῶς τοῦτο ἀπέδειξεν ὁ Bigelow, ὅτι, δηλὰ δὴ ὁ βλεννογόνος τῆς οὐροδόχου κύστεως δὲν εἶνε τόσο ἐναισθητός ὅσον ἐφαντάζοντο οἱ πρὸ αὐτοῦ, δύναται δ' οὗτος ν' ἀνεχθῇ ἐπὶ μακρὸν χρόνον διάφορα ἀλλότρια σώματα γωνιωδῆ ἢ ὀξεία χωρὶς ὁ πάσχων νὰ ἐκδηλώσῃ, ἐπώδυνα ἢ φλεγμονώδη φαινόμενα ἀπὸ τῆς κύστεως αὐτοῦ.

Ὁ Bigelow δ' αὗτος ἐπινοῶν τὴν συγχρονὸν ταύτην τροποποίησιν τῆς παλαιότερας λιθοτριψίας, ἀπέδιδε μεγάλην σημασίαν μᾶλλον εἰς τὴν ἀπομύζησιν τῶν συντριμμάτων τοῦ λίθου. Τούναντιον δὲ ὁ καθηγητὴς Guyon τροποποιήσας τὴν μέθοδον τοῦ Bigelow ἀποδίδει μείζονα σημασίαν μᾶλλον εἰς τὴν συντριβὴν τοῦ λίθου· ἐνῶ δηλὰ δὴ κατὰ τὸν Bigelow ἡ ἀπομύζησις εἶνε τὸ πᾶν, τούναντιον κατὰ Guyon ἡ συντριβὴ τοῦ λίθου εἶνε τὸ οὐσιωδέστατον μέρος τῆς ἐγχειρήσεως.

Ἀλλὰ καὶ τὸν λιθοτρίπτην τοῦ Bigelow, ὡς βαρύτατον καὶ ἔχοντα ῥάμφος μακρὸν καὶ ὡς ἐκ τούτου δύσχρηστον ὄντα, ἐτροποποίησαν οἱ σύγχρονοι Γάλλοι χειρουργοὶ καὶ ὀργανοποιοί, ἰδίως δὲ ὁ Collin, ὡς καὶ τὸν ἀπομύζητῆρα αὐτοῦ ὁ καθηγητὴς Guyon ἐπὶ τὸ τελειότερον, σήμερον δὲ ἐκτελεῖται ἡ λιθοτριψία καὶ ἡ ἀπομύζησις τῶν συντριμμάτων τοῦ λίθου ὑπὸ τὸ κράτος τῆς γενικῆς ἀναισθησίας, ἢ τῆς δι' ἐνέσεως κοκαίνης ἀπὸ τοῦ νωτιαίου μυελοῦ ἀναλγησίας ἐπιτυχέστατα, — καὶ ἐνήργησα κατὰ τὴν τελευταίαν ταύτην μέθοδον τοιαύτας ἐπιτυχῶς — διὰ τελειοτάτων ἐργαλείων, ὡς θὰ ἴδωμεν κατωτέρω.

Ὅπως λοιπὸν ἐκτελέσητε λιθοτριψίαν ἐν τῇ οὐροδόχῳ κύστει, ἔχετε ἀνάγκην εἰδικῶν ἐργαλείων, τοιαῦτα δὲ εἶναι οἱ λιθοτρίπται (εἰκ. 106), ἡ εἰδικὴ σφύρα τῆς λιθοτριψίας, ἥτις προσομοιάζει πρὸς τὰς ἐν χρήσει ἐν τῇ χειρουργικῇ (Τόμ. Α', εἰκ. 156), ὁ ἀπομύζητῆρ τοῦ Guyon (εἰκ. 109) καὶ οἱ ἀπομύζητικοὶ μεταλλικοὶ καθετῆρες μετὰ τοῦ ἀρθρωτοῦ αὐτῶν στειλεοῦ (mandrin) (εἰκ. 105)· πλὴν

δευτέρου· ὁ στειλὲς δ' ἀμφοτέρων ἀπολήγει πρὸς μὲν τὰ πρόσω εἰς ῥάμφος (μήκους ἄλλοτε ἄλλον, ὡς τὰ πολλὰ δ' ὅμως βραχέος). κυρτὸν ὑπ' ἀμβλείαν γωνίαν πρὸς τὸν στειλῆν (εἰκ. 106, Θ-Π), πρὸς δὲ τὰ ὀπίσω εἰς τὴν χειρολαβὴν (εἰκ. 106, Α). Τὸ ῥάμφος δὲ αὐτῶν ὅτε μὲν εἶνε ὀδοντωτὸν (εἰκ. 107), οἱ δὲ ὀδόντες τοῦ ἄρρενος εἰσέρχονται εἰς τοὺς τοῦ θήλεος καὶ οὕτως ἐκ τῆς συμβολῆς αὐτῶν. κεκλεισμένου ὄντος τοῦ λιθοτρίπτου (εἰκ. 108), οὐδεμία προεξοχὴ ὀδόντος ἀναφαίνεται, εἶνε δὲ οὗτοι· οἱ μετὰ ὀδοντωτοῦ ἢ θυριδωτοῦ ῥάμφους λιθοτριπται τοῦ Reliquet, καταλληλότετοι πρὸς κατακερματισμὸν καὶ συντριβὴν τοῦ λίθου καὶ οἱ ἄριστοι πάντων,

Εἰκ. 107.

Ῥάμφος λιθοτρίπτου θυριδωτὸν ὀδοντωτὸν ἀνοικτὸν.

μεθ' ὅλας τὰς κατ' αὐτῶν κατηγορίας τοῦ Thompson, ὡς καὶ ἐκ πείρας ἰδίας δύναμαι νὰ βεβαιώσω ὑμᾶς· ὅτε δὲ εἶνε πεπλατυσμένον (εἰκ. 106) εἰσέρχεται δὲ τὸ πεπλατυσμένον ῥάμφος τοῦ ἄρρενος εἰς τὸ τοῦ θήλεος, κεκλεισμένου ὄντος τοῦ λιθοτρίπτου, εἶνε δὲ οὗτοι· οἱ μετὰ πεπλατυσμένοι ῥάμφους λιθοτριπται, καταλληλότετοι διὰ τὴν κονιοποιήσιν τοῦ κατακερματισθέντος λίθου. "Ὅσον δ' ὅμως ἀφορᾷ εἰς τὸ ὀπίσθιον ἄκρον ἢ τὴν χειρολαβὴν τοῦ λιθοτρίπτου, αὕτη εἶνε διάφορος εἰς τὸν ἄρρενα καὶ θῆλην βραχίονα· καὶ ἡ μὲν χειρολαβὴ τοῦ θήλεος (εἰκ. 106, Α), ἥτις χρησιμεύει καὶ πρὸς στερεάν διακράτησιν τοῦ ὅλου ἐργαλείου κατὰ τὴν λειτουργίαν αὐτοῦ, εἶνε κυλινδρική, φέρει δὲ καθ' ὅλον τὸ μήκος τῆς προσθίας αὐτῆς ἐπι-

φανείας σχισμῆν, εἰς δὲ τὸ ἀνώτερον μέρος τῆς αὐτῆς ἐπιφανείας, ἥτις ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ κοῖλον μέρος τοῦ ῥάμφους, δικλῖδα (εἰκ. 106, Β), διὰ καταλλήλου χειρισμοῦ ἀνασπωμένην καὶ κατασπωμένην, ἥτις χρησιμεύει εἰς τὴν κανονικὴν καὶ ῥυθμικὴν λειτουργίαν τοῦ ἄρρενος βραχίονος, κατὰ τὴν σύλληψιν τοῦ λίθου πρὸς συντριβὴν αὐτοῦ. Ἀνωθεν δὲ τῆς ὅλης χειρολαβῆς ὑπάρχει κρίκος μετὰλλινος (εἰκ. 106, Δ), περιγράφων τὰ ἀνώτερα ὅρια τῆς λειτουργίας τῆς δικλίδος ταύτης. Ἡ δὲ χειρολαβὴ τοῦ ἄρρενος βραχίονος φέρει ἐγκαρσίως ἐπιτεθειμένον εἰς τὸ ἄκρον αὐτῆς ἰσχυρὸν τροχὸν (εἰκ. 106, Γ), ὅσον δεκαλέπτου τὸ σχῆμα, ῥαβδω-

Εἰκ. 108.

Ῥάμφος θυριδωτὸν λιθοτρίπτου κλειστὸν.

τὸν καθ' ὅλην αὐτοῦ τὴν ἐξωτερικὴν περίμετρον, ὅστις χρησιμεύει πρὸς χειρισμὸν τοῦ ἄρρενος βραχίονος πρὸς βαθμιαίαν διολίσθησιν τούτου ἐπὶ τὸν θῆλυν κατὰ τὴν σύλληψιν τοῦ λίθου, διὰ περιστροφικῶν κινήσεων τοῦ τροχοῦ αὐτοῦ· ὁ ἄρρην δ' οὗτος βραχίων φέρει, μικρὸν τι κάτωθεν τοῦ τροχοῦ καὶ εἰς ἑκτασιν ἀντιστοιχοῦσαν ἀκριβῶς πρὸς τὸ μῆκος τῆς κυλινδρικῆς χειρολαβῆς τοῦ θήλεος βραχίονος, κοχλιοειδεῖς περιστροφάς (εἰκ. 106, Ε), εἰς ἃς, κατὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ ὅλου ἐργαλείου πρὸς συντριβὴν τοῦ λίθου, εἰσέρχονται διὰ καταλλήλου χειρισμοῦ τῆς δικλίδος (εἰκ. 106, Β) τοῦ θήλεος βραχίονος, οἱ ὀδόντες τῆς δικλίδος οἱ εὐρισκόμενοι κατὰ τὰ πλάγια τῆς ἔσω ἐπιφανείας αὐτοῦ, οὕτω δὲ βαθμηδὸν κατερχομένου τοῦ ἄρρενος σκέλους τοῦ ῥάμ-

φους ἐπὶ τὸ τοῦ θήλεος διὰ περιστροφικῶν κινήσεων τοῦ τροχοῦ (εἰκ. 106, Γ) συντελεῖται· ἡ συντριβὴ τοῦ λίθου. Αἱ κοχλίσαι-
δεῖς δ' αὗται περιστροφῇ τοῦ ἄρρενος βραχίονος περιβάλλονται·
ὑπὸ μεταλλικοῦ λεπτοῦ περιβλήματος πρόσθεν καὶ ὀπίσθεν, ὅπερ
κατὰ τὰ πλάγια εἶνε θυριδωτὸν καθ' ὅλον αὐτοῦ τὸ μῆκος (εἰκ.
106, Ζ), εἰς τὴν προσθίαν δ' ἐπιφάνειαν τοῦ περιβλήματος τοῦ-
του ἀναγράφονται ἀριθμοὶ ἐκσημαίνοντες τὴν διάμετρον τοῦ ἐν
τῇ κύστει λίθου κατὰ τὴν σύλληψιν αὐτοῦ ὑπὸ τῶν σκελῶν
τοῦ ῥάμφους.

Πρὸ πάσης δὲ χρήσεως τοῦ λιθοτρίπτου δεόν νὰ βεβαιωθῇτε.
Κύριοι, ἀνσῦτος λειτουργεῖ καλῶς πρὸς τοῦτο δὲ διὰ καταλλή-
λων χειρισμῶν θὰ παρατηρήσητε ἂν ἡ διολίσθησις τοῦ ἄρρενος
ἐπὶ τὸν θῆλυν βραχίονα καθ' ὅλον αὐτοῦ τὸ μῆκος ἐπισυμβαίνει
εὐχερῶς καὶ ἐλευθέρως, ὅποτε θὰ ἐπαλείψητε καθ' ὅλον αὐτοῦ
τὸ μῆκος τὸν στελεῖον τοῦ ἄρρενος βραχίονος δι' ἐλαίου ἀπεστε-
ρωμένου. ἢ θὰ ἐνσταλάξητε σταγόνας τινὰς ἐκ τούτου ἐν τῇ
αὐλάκῃ τοῦ θήλεος βραχίονος· ἢ ἀνασπάσητε καὶ θὰ κατασπά-
σητε τὴν δικλίδα τοῦ θήλεος βραχίονος, ὅπως παρατηρήσητε ἂν
αὕτη λειτουργεῖ καλῶς καὶ ἂν τῇ ἀνασπάσει καὶ κατασπάσει
ταύτης κανονικῶς καὶ βαθμηδὸν κατέρχεται ὁ ἄρρην βραχίον ἐπὶ
τὸν θῆλυν, θὰ ἐξασκηθῇτε δὲ εἰς τὸν χειρισμὸν τοῦ ὅλου ἐργαλείου
πρὸ τῆς ἐπὶ ἄρρώστου χρήσεως ἐπὶ τεχνητῶν κύστεων καὶ ἐν
τέλει· θὰ δοκιμάσητε τὴν ἀντίστασιν τῶν σκελῶν τοῦ ῥάμφους
τῆς συλλήψεως ἐπὶ οἰουδῆποτε στερεοῦ σώματος μὴ εἶνε ταῦτα
ἡλλοιωμένα ἢ ἀτελῶς τεθραυσμένα.

Ἡ σειρά τῶν λιθοτρίπτων ποικίλλει ἀπὸ τοῦ ἀρ. 000 - 00 - 0 -
 $\frac{1}{5}$ - 1 - 1 $\frac{1}{2}$ - 2 - 2 $\frac{1}{2}$ καὶ 3· ὁ ἀριθμὸς δ' ἐκάστου λιθοτρίπτου
εἶνε ἐγκεχαρᾶγμένος εἰς τὸ ἀνώτερον μέρος τῆς ὀπισθίας ἐπιφανείας
τῆς κυλινδρικής χειρολαβῆς τοῦ θήλεος βραχίονος· ὡς τὰ πολλὰ
δὲ θὰ μεταχειρισθῇτε τὸν ἀριθμὸν 2 μετὰ θυριδωτοῦ ῥάμφους λιθο-
τρίπτου πρὸς συντριβὴν τοῦ λίθου, καὶ τὸν ἀριθμὸν 1 μετὰ πεπλα-
τυσμένου ῥάμφους πρὸς κονιοποίησιν τῶν συντριμμάτων αὐτοῦ.
τὸν δὲ ἀρ. 3 θὰ μεταχειρισθῇτε εἰς ἐξαιρετικὰς περιστάσεις ἐπὶ
λίθων ὀγκωδῶν καὶ σκληρῶν.

Ἡ δὲ μεταλλικὴ σφύρα τῆς λιθοτριψίας (Τόμ. Α', εἰκ. 156) οὐδόλως διαφέρει τῶν κοινῶν ἐν χρήσει μεταλλικῶν σφυρῶν, ὧν ἐμνήσθην περιγράφων τὰ εὐχρηστότερα χειρουργικὰ ἐργαλεῖα (Τόμ. Α', σελ. 117)· εἶνε δὲ μόνον κατὰ τι μικροτέρα καὶ ἐλαφροτέρα, συνισταμένη καὶ αὕτη ἐκ τῆς λαβῆς, τοῦ στελλεοῦ, καὶ τοῦ πλήκτρου.

Ἀπομυζητήρ. Ὁ δὲ ἀπομυζητήρ, ὁ ἐν χρήσει σήμερον, εἶνε ὁ τοῦ Guyon

Εἰκ. 109.

Ἀπομυζητήρ τοῦ Bigelow - Guyon.

(εἰκ. 109)· συνίσταται δ' οὗτος, ὡς βλέπετε ἐνταῦθα, ἐκ σφαίρας ἐλαστικῆς μετὰ ἰσχυροτάτων καὶ παχυτάτων τοιχωμάτων, ἥτις πρὸς μὲν ἄνω φέρει μικρὰν μεταλλικὴν χωνοειδῆ συσκευὴν μετὰ στροφίγγος, χρησιμεύουσαν πρὸς πλήρωσιν ἐντεῦθεν τῆς ἐλαστικῆς σφαίρας ὑπὸ ἀντισηπτικοῦ ὑγροῦ, πρὸς δὲ τὰ κάτω εὐρύν κυλινδρικοὺς μεταλλικοὺς σωλῆνας· καὶ εἰς μὲν τὴν μεσότητά τῆς προσθίας ἐπιφανείας τούτου εἶνε προσηρτημένος βραχὺς κυλινδρικός μεταλλικός σωλὴν ὑπ' ὀξυτάτην γωνίαν, ὅστις τῇ παρεμ-

βολή μικροῦ κυλινδρικοῦ ὑαλίνου σωλήνος ἀπολήγει εἰς καμπήν ὑπ' ὀρθήν γωνίαν, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἀκριβῶς εὐρεται στρόφιγγς. ἡ δὲ ἀπόληξις τῆς καμπῆς ταύτης εἶνε κυλινδρική καὶ ἐστρωμένη ἐσωτερικῶς κύκλῳ ὑπὸ φελοῦ, χρησιμεύει δὲ εἰς προσαρμογὴν τοῦ ὀπίσθιου ἄκρου τοῦ μεταλλικοῦ εὐρέος καθετῆρος τῆς ἀπομύζησης. Εἰς τὸ πρὸς τὰ κάτω δὲ χεῖνον εὐρὺ καὶ στρογγύλον στόμιον τοῦ κυλινδρικοῦ μεταλλικοῦ σωλήνος προσαρμόζεται κύκλῳ δι' εἰδικῆς μεταλλικῆς ἀρθρώσεως ὁ ὑάλινος ὑποδοχεύς, ὅστις ὅτε μὲν εἶνε στρογγύλος, ὅτε δὲ εἶνε μᾶλλον πεπλατυσμένος πρὸς τὴν βᾶσιν αὐτοῦ, πρὸς δὲ τὰ ἄνω στενεύεται ἐν εἶδει ἀνεστραμμένου μύκητος, χρησιμεύει δὲ πρὸς ὑποδοχὴν τῶν συντριμμάτων τοῦ συντριβέντος λίθου κατὰ τὴν ἀπομύζησιν.

Ὅπως λειτουργήσῃ δὲ ὁ ἀπομύζητῆρ οὗτος, ἀνάγκη πάρεστι νὰ πληρώσῃτε τοῦτον δι' ἀσηπτικοῦ τινος ὑγροῦ (ὕδατος ἀπεστερωμένου) ἢ ἀντισηπτικῆς τινος διαλύσεως (βορικοῦ ὀξέος 4 ‰ - νιτρικοῦ ἀργύρου 1 : 1000) ἀπὸ τῆς πρὸς τᾶνω εὐρισκομένης χωνοειδοῦς μεταλλικῆς συσκευῆ διανοίγοντες τὴν στρόφιγγα αὐτῆς, ἐν ᾧ ταυτοχρόνως θὰ λάβῃτε πρόνοιαν νὰ κλείσῃτε τὴν στρόφιγγα τοῦ ὑπ' ὀξυτάτην γωνίαν εἰς τὸ κατώτερον μέρος τῆς ἐλαστικῆς σφαίρας προσηρτημένου μεταλλικοῦ κυλινδρικοῦ σωλήνος, ὅστις χρησιμεύει, ὡς εἶδομεν, εἰς προσαρμογὴν τοῦ ἀπομύζητικοῦ καθετῆρος.

Ὁ Bazy ἐπενόησεν ἰσχυρότερον ἀπομύζηρα τοῦ παρόντος, ὁ δὲ Duchastelet ἀπλούστερον τοιοῦτον, ἀλλ' ἀμφοτέρων τούτων οἱ ἀπομύζητῆρες δὲν ἐγένοντο, ἐπὶ τοῦ παρόντος τοῦλάχιστον, ἀποδεκτοὶ ἐν τῇ πράξει· διὰ τὴν καθεμερινὴν χρῆσιν.

Οἱ δὲ πρὸς ἀπομύζησιν καθετῆρες (εἰκ. 105) εἶνε μεταλλικοὶ εὐρύτατοι καὶ προσομοιάζουσι πρὸς τοὺς μεταλλικοὺς καθετῆρας, τὸ εὖρος δ' αὐτῶν ἀντιστοιχεῖ ἀπὸ τοῦ ἀρ. 21 μέχρι τοῦ ἀρ. 26 τῆς κλίμακος τοῦ Charrière ἣν γνωρίζετε (Τόμ. Α', σελ. 102). Καὶ τὸ μὲν κυρτὸν ῥάμφος αὐτῶν εἶνε ὡς τὰ πολλὰ βραχύ, φέρει δὲ δύο τρήματα μεγάλα καὶ ἐπιμήκη, ἑκάτερον δὲ τούτων κεῖται εἰς τὴν πλαγίαν ἐπιφάνειαν τοῦ ῥάμφους καὶ ἐγγύτατα τοῦ ἀμβλέος ἄκρου αὐτοῦ, ἐναντι δὲ ἀλλήλων ἀκριβέστατα· καὶ οἱ τοιοῦτοι ἀπομύζητι-

Καθετῆρ
ἀπομύζησης.

κοί καθετῆρες εἶνε οἱ ἄριστοι πάντων. Οἱ δὲ ἀπομυζητικοὶ καθετῆρες τοῦ Bigelow φέρουσιν ἓν μόνον τρήμα εὐρύ ἐγγύτατα τοῦ ἀμβλέος ἄκρου τοῦ κυρτοῦ αὐτῶν ῥάμφους καὶ κατὰ τὸ κοῖλον μέρος αὐτοῦ· πρὸς τὸ ὀπίσθιον δ' αὐτῶν ἄκρον οἱ καθετῆρες οὗτοι ἐν γένει εἶνε τῆς αὐτῆς πάντοτε περιμέτρου. ὅπως ἀκριβέστατα προσασμύζωνται εἰς τὸ ἐλεύθερον κυλινδρικόν ἐκεῖνο ἄκρον, τὸ ἐστρωμένον ὡς εἶδομεν εἰς τὰ ἐντὸς ὑπὸ φελοῦ, τοῦ ὑπ' ὀξυτάτην γωνίαν εἰς τὸ κατώτερον μέρος τῆς ἐλαστικῆς σφαίρας προστηρομένου κυλινδρικοῦ μεταλλικοῦ σωλήνος μετὰ στρόφιγγος. Φέρουσι δ' εἰς μικρὰν ἀπόστασιν τοῦ ἐλευθέρου ὀπίσθιου ἄκρου δύο κοῖλα ἐπιμήκη πτερύγια, ἀνά ἓν εἰς ἐκάστην πλαγίαν ἐπιράνειαν. τὰ ὁποῖα χρησιμεύουσιν εἰς διακράτησιν τοῦ ὅλου καθετῆρος κατὰ τὴν ἀπομύζησιν.

Οἱ ἀπομυζητικοὶ δ' οὗτοι καθετῆρες ἔχουσι καὶ ἀνεξάρτητον μεταλλικὸν στελεόν, ὅστις εἰσέρχεται ἐν αὐτοῖς καθ' ὅλον τὸ μήκος ἀκριβέστατα πληρῶν τὸν αὐλὸν αὐτῶν (εἰκ. 105)· καὶ τὸ μὲν ὀπίσθιον μεταλλικὸν ἄκρον τῶν στελεῶν τούτων εἶνε κυλινδρικῶς ἐξωδηκὸς καὶ χρησιμεύει ὡς χειρολαβή, τὸ δὲ πρόσθιον εἶνε ἀρθρωτόν, ὅπως καμπτόμενον εὐκόλως εἰσέρχεται εἰς τὸ κυρτὸν μέρος τοῦ ῥάμφους. Εἰς τὸ ἀκρότατον δ' αὐτοῦ μέρος ἀπολήγει σπειροειδῶς μὲν ἀλλὰ πλατέως, ὅπως συντρίβωνται δι' αὐτοῦ τὰ συντρίμματα ἐκεῖνα τοῦ λίθου, ἅτινα εὐρίσκονται εἰς τὸ ἀκρότατον μέρος τοῦ κυρτοῦ ῥάμφους τοῦ ἀπομυζητικοῦ καθετῆρος μετὰ τὸ τέλος τῆς ἀπομυζήσεως, ὅτε πρόκειται ν' ἀφαιρέσῃτε τὸν καθετῆρα τοῦτον. Οἱ μεταλλικοὶ δ' οὗτοι στελεοὶ χρησιμεύουσιν ὅπως εὐοδιαζόμενοι ἐν τῷ αὐλῷ τοῦ ἀπομυζητικοῦ καθετῆρος, τοῦτο μὲν ἀποφράξωσι· τὰ τρήματα τοῦ ῥάμφους τοῦ καθετῆρος, τῶν ὁποίων τὰ χεῖλη εἶνε ὀξεία, κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν αὐτοῦ διὰ τῆς οὐρήθρας ἐν τῇ κύστει πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀπομυζήσεως. τοῦτο δὲ ὅπως, εὐοδιαζόμενοι ἐκ νέου ἐν τῷ καθετῆρι μετὰ τὸ τέλος τῆς ἀπομυζήσεως, ἀπωθήσωσι τὰ ἐν τοῖς τρήμασι τοῦ ῥάμφους ἐπισχεθέντα κατὰ τύχην γωνιώδη συντρίμματα τοῦ λίθου, τὰ ὁποῖα δυνατόν ἐστὶ κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν τοῦ καθετῆρος νὰ τρώσωσι τὸν αὐλὸν τῆς οὐρήθρας.

Οἱ δὲ κυλινδρικοὶ κλυστῆρες, τοὺς ὁποίους θὰ μεταχειρισθῇτε,

εἶνε αὐτοὶ ἐκεῖνοι οὓς περιέγραψα ὑμῖν εἰς τὰ περὶ κλυστήρων (Τόμ. Α', σελ. 95). Κατὰ προτίμησιν δὲ θὰ μεταχειρισθῆτε τοὺς ἐξ ὑάλου καὶ ἀργύρου κυλινδρικοὺς κλυστήρας τοῦ Guyon ἢ τοῦ Albarran (Τόμ. Α', σελ. 96).

Πρὸ πάσης δ' ὁμῶς ἐκτελέσεως τῆς λιθοτριψίας δέον, Κύριοι, νὰ προπαρασκευάσῃτε τρόπον τινὰ τὸν πάσχοντα πρὸς ἐπιτυχίαν ταύτης.

Ἡ λιθοτριψία δῆλα δὴ προϋποθέτει αὐλὸν τῆς οὐρήθρας φυσιο-λογικὸν καὶ εὐκόλως διασταλτόν. Ὅπως λοιπὸν διέλθωσι δι' αὐτοῦ ἀκωλύτως τὰ ἐργαλεῖα τῆς λιθοτριψίας καὶ τὰ τῆς ἀπομυζήσεως, καλῶς θὰ πράξῃτε ἐὰν τὴν προτεραίαν τῆς ἐγχειρήσεως εὐοδιάσῃτε μαλακὸν ἐλαστικὸν καθετῆρα ἐν τῇ οὐρήθρᾳ μέχρι τῆς κύστεως. ὅν καταλείπετε αὐτόθι ὡς παραμεινοντα καθετῆρα ἐπὶ 24ωρον, στηρίζοντες μάλιστα αὐτὸν καταλλήλως καθ' ὃν τρόπον ὑπέδειξα ὑμῖν (σελ. 84), ὅπως οὕτω καταστῇ εὐκολωτέρα ἡ διὰ τῆς οὐρήθρας διόδος τῶν ἐργαλείων τῆς λιθοτριψίας· ἐὰν δὲ τὸ ἐξωτερικὸν στόμιον τῆς οὐρήθρας εἶνε ἐστενωμένον ἢ δυσκόλως δι' αὐτοῦ διέρχωνται· τὰ διάφορα ἐργαλεῖα, τότε ἐνεργεῖτε τὴν τομὴν αὐτοῦ καθ' ὃν τρόπον περιέγραψα ὑμῖν (σελ. 116). ἐὰν δὲ ὁ αὐλὸς τῆς οὐρήθρας τοῦ πάσχοντος φέρῃ στένωμα ἢ στενώματα, θὰ ὑποβάλῃτε αὐτὸν προηγουμένως εἰς τὴν προϊούσαν βαθμιαίαν διαστολὴν αὐτῶν ἢ θὰ ἐνεργήσῃτε τὴν ἐσωτερικὴν οὐρηθροτομίαν ἀναλόγως τοῦ ἐκάστοτε προκειμένου ὑμῖν περιστατικοῦ, ἐνεργούντες τὰ δέοντα καθ' ὃν τρόπον περιέγραψα ὑμῖν καὶ ταῦτα (σελ. 89-111). ἀποκαθίστωντες οὕτω τὸν αὐλὸν τῆς οὐρήθρας εἰς τὸ φυσιολογικὸν αὐτοῦ εὖρος, ὅπως εὐκόλως διέλθωσι δι' αὐτοῦ τὰ ἐργαλεῖα τῆς λιθοτριψίας καὶ τὰ τῆς ἀπομυζήσεως.

Ἐὰν δὲ ἡ οὐροδόχος κύστις μεμολησμένη τυγχάνῃ οὕσα, τότε θὰ βελτιώσῃτε προηγουμένως τὴν κατάστασιν αὐτῆς διὰ καταλλήλου γενικῆς καὶ τοπικῆς θεραπείας, μάλιστα δὲ δι' ἐνσταλάξεων ἐν αὐτῇ διαλύσεως νιτρικοῦ ἀργύρου (1 : 50), καθ' ὃν τρόπον περιέγραψα ὑμῖν (σελ. 287), ἀποφεύγοντες τὴν διάτασιν αὐτῆς διὰ πλύσεων ἀντισηπτικῶν, ὥς ἐν μέτρῳ δύνασθε νὰ ἐνεργήσῃτε.

Τὴν προτεραίαν δὲ τῆς ἡμέρας τῆς ἐγχειρήσεως, ἢ καὶ μίαν

ἔτι ἡμέραν πρὸ ταύτης, δέον ὁ πάσχων νὰ ἀναπαύηται ἐντὸς τοῦ δωματίου αὐτοῦ ἢ καὶ ἐν τῇ κλίνῃ αὐτῇ, ἐὰν μάλιστα ἡ κύστις αὐτοῦ ἐπωδυνος τυγχάνῃ οὕσα· ἀφοῦ δὲ χορηγήσῃτε αὐτῷ καθαρτικόν τι, εὐοδιάζετε τὴν ἐσπέραν τῆς προτεραίας τῆς ἐγχειρήσεως τὸν παραμένοντα καθετῆρα, ὡς ἀνωτέρω εἶπον ὑμῖν, ἐν τῇ οὐρήθρᾳ αὐτοῦ. καὶ ἐὰν ἡ κύστις αὐτοῦ εὖρηται ἐν ὑπερευαισθησίᾳ, ὡς ἐκ τῆς συμπαρομαρτούσης κυστίτιδος, τότε δύνασθε νὰ παραγγείλῃτε καὶ κλύσμα ἐν τῷ ὄρθῳ, ἐκ 50 - 60 γραμμαρίων ὕδατος μεθ' ἐνὸς γραμμαρίου ἀντιπυρίνης καὶ σταγόνων τινῶν ἐγκρόκου βάμματος τοῦ ὀπίου, τὴν νύκτα ἀκριβῶς τῆς προτεραίας τῆς ἐγχειρήσεως.

Κατὰ τὴν ἡμέραν δὲ τῆς ἐγχειρήσεως προπαρασκευάσαντες τὰ πάντα ἀντισηπτικῶς, παραγγέλλετε εἰς τὸν πάσχοντα νὰ λάβῃ ὑπτίαν θέσιν ἐπὶ τῆς ἐγχειρητικῆς κλίνης ἢ τραπέζης, χωρὶς νὰ ἔχητε ἀνάγκην τῶν ἐιδικῶν κλινῶν πρὸς ἐκτέλεισιν τῆς λιθοτρίψεως, ὑπὸ τοὺς γλουτοὺς δ' αὐτοῦ ὑποβάλλετε προσκεφάλαιον ὅπως ὑπεγείρῃτε τούτους, ἐν ᾧ ἡ κεφαλὴ καὶ οἱ ὦμοι αὐτοῦ εὐρίσκονται ὀριζοντίως εἰς χαμηλότερον πεδίον, τὰ δὲ γόνατα αὐτοῦ ἔχει ἐλαφρῶς κεκαμμένα καὶ ἐν μικρᾷ ἀπαγωγῇ, ἐν ᾧ τούναντίον συμπλησιάζει ἀλλήλοις τοὺς ἄκρους αὐτοῦ πόδας· πρὸς ἀποφυγὴν δὲ ψύξεως περιβάλλετε χωριστὰ ἐκάτερον τῶν σκελῶν αὐτοῦ διὰ μαλίνων ὀθονῶν ἀπὸ τοῦ ἄκρου ποδὸς μέχρι τῆς μεσότητος τοῦ μηροῦ. Μεταξὺ δὲ τῶν μηρῶν αὐτοῦ καὶ εὐθὺς ὑπὸ τοὺς γλουτοὺς θὰ τοποθετήσῃτε λεκάνην ἐπιμήκη πεπλατυσμένην πρὸς ὑποδοχὴν τῶν διαφόρων ὑγρῶν κατὰ τὴν ἐκτέλεισιν τῆς ἐγχειρήσεως.

Μετὰ δὲ ταῦτα ἐνεργεῖτε τὴν λίαν ἐπιμελετημένην ἀντισηπτικὴν πλύσιν τοῦ ὑπογαστρίου, τοῦ πέους, τοῦ ὁσχείου, τῶν ῥιζομετρίων, ἰδίως ὅμως τῆς βαλάνου καὶ ἀκροποσθίας, δι' ἐπανειλημμένων ἀντισηπτικῶν ἀποπλύσεων, χωρὶς νὰ καθαίρεσῃτε διὰ ξυροῦ τὰς τρίχας τοῦ ἐρθηαίου, διότι θὰ χρησιμεύσωσιν ὑμῖν αὗται, ὅπως στηρίξῃτε μετὰ τὸ τέλος τῆς ὅλης ἐγχειρήσεως τὸν παραμένοντα καθετῆρα. ἐκτὸς ἐὰν καθαιρέσαντες ταύτας διὰ ξυροῦ στηρίξῃτε τοῦτον διὰ ταινιῶν κολλητικῶν ἐμπλάστρου περὶ τὸ πέος, καθ' ἃ περὶ αὐτοῦ ἐμνημόνευσα (σελ. 86).

Τὴν οὕτω δὲ ἀπολυμνωθεῖσαν ἐξωτερικὴν οὖρο - γεννητικὴν

σφαίραν τοῦ πάσχοντος θὰ ἐπικαλύψητε διὰ λεπτῶν ὀθονῶν ἀντισηπτικῶν ἢ ἀσηπτικῶν, παραγγέλλοντες νὰ ἄρξῃται τοῦ γλωροφορμισμού τοῦ πάσχοντος ὁ ἐπὶ τούτῳ τεταγμένος βοηθός. ἔκτος ἐὰν ἐνεργήσῃτε ἐνέσιν κοκαίνης ὑπὸ τὴν ἀραχνοειδῆ μήνιγγα κατὰ τὴν ὁσφυϊκὴν μοῖραν τοῦ νωτιαίου μυελοῦ κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ Tuffier, ὡς εἶδετέ με ἐνεργήσαντα λιθοτριψίας ἐν τε τῷ Ἀρεταίειῳ καὶ τῷ Δημοτικῷ Νοσοκομείῳ Ἀθηνῶν ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τῆς ἀναλγησίας ταύτης.

Καὶ νὰ μὲν θὰ ἐνεργήσῃτε ἐνίοτε λιθοτριψίαν μικρῶν λίθων τῆς οὐροδόχου κύστεως, ἄνευ τῆς χρήσεως τῆς γενικῆς ἀναισθησίας, ἢ τῆς μυελικῆς διὰ κοκαίνης ἀναλγησίας (Bier - Tuffier), ὡς καὶ ἐγὼ αὐτός κατ' ἐπανάληψιν ἐνήργησα τοιαύτας ἐν τῷ Νοσοκομείῳ Ἀθηνῶν «Ἐλπίδι», ἢ καὶ τῇ χρήσει τοπικῆς ἀναισθησίας δι' ἐγγύσεως ἐν αὐτῇ τῇ οὐροδόχῳ κύστει διαλύσεως κοκαίνης—ἥτις ὅμως δεικται μεγάλῃς προσοχῆς ὀρθῶ ἀθρόας ἀπορροφήσεως ὑπὸ τοῦ ἡλλοιωμένου βλεννογόνου τῆς κύστεως ὡς ἐκ τῆς συμπαραμοαρτούσης φλεγμονῆς καὶ τῆς ἀποπτώσεως τοῦ ἐπιθηλίου αὐτοῦ—ὡς ἐνήργησα τοιαύτην καὶ τὴν περίπτωσιν ἐκείνην ἐδημοσίευσα εἰς τὰ Annales des Maladies des organes Génito - Urinaires τῶν Παρισίων κατὰ Νοέμβριον τοῦ 1886, ἀλλ' ἐν τούτοις, ἡ χρῆσις τῆς γενικῆς ἀναισθησίας ἢ τῆς μυελικῆς ἀναλγησίας διὰ κοκαίνης ἀναγκαιοτάτη καὶ ἀπαραίτητος ὡς τὰ πολλὰ τυγχάνει οὖσα, ὅταν μάλιστα ἡ κύστις εὕρηται ἐν ὑπερευαισθησίᾳ, ὡς ἐκ τῆς συμπαραμοαρτούσης μολύνσεως καὶ φλεγμονῆς αὐτῆς.

Ἀλλὰ καὶ ὁ βαθμὸς τοῦ γλωροφορμισμού τοῦ πάσχοντος—ἐὰν διὰ γλωροφορμίου ἐνεργῇτε γενικὴν ἀναισθησίαν—δύναται νὰ ἦ ἄλλοτε ἄλλος, ἀναλόγως τοῦ ἐκάστοτε προκειμένου ὑμῖν περιστατικοῦ· ἂν, ἐπὶ παραδείγματός, ὁ πάσχων εἴνε οὐχὶ λίαν εὐαίσθητος εἰς τοὺς πόνους, ἢ δὲ κύστις αὐτοῦ οὐχὶ μεμολυσμένη, οὔτε ἐπώδυνος, οὔδὲ κυστίτις ἐπομένως πάρεστιν, ὁ δὲ λίθος μικρὸς, τότε δύνασθε νὰ ἐνεργήσῃτε τὴν λιθοτριψίαν χρησιμοποιῶντες τὸ γλωροφόρμιον ἕως ἂν ὁ πάσχων πάθῃ ἀπλὴν θόλωσιν τῆς διανοίας (ehloroformisation à la reine), χωρὶς νὰ φθάσῃ μέχρι τοῦ σταδίου τῆς διεγέρσεως. Κατὰ τὸ προδιεγερτικὸν δὲ τοῦτο στάδιον τοῦ γλωρο-

μορφισμού ὁ χλωροφορμιζόμενος συνδιαλέγεται μετὰ τῶν περὶ αὐτὸν καὶ τοῦ ἐγχειροῦντος αὐτοῦ, οὐδόλως ὁμως αἰσθάνεται πόνους, ἢ δὲ οὐροδόχος αὐτοῦ κύστις, μεθ' ὅλας τὰς κινήσεις τῶν μυῶν τῆς βουλήσεως, οὐδόλως ἀντιδρᾷ, οὐδὲ συσπᾶται καί, τῆς ἐγχειρήσεως τελείως ἀποπερατωθείσης, ὁ πάσχων συνέρχεται εἰς ἑαυτὸν ταχύτατα οὐδὲν ἀπολύτως ἐνθυμούμενος τῶν γενομένων.

Ἐὰν δ' ὁμως τοῦναντίον ὁ πάσχων εὐαίσθητος τυγχάνῃ ὢν εἰς τοὺς πόνους, ἢ δὲ κύστις αὐτοῦ ἐν ὑπερευαίσθησίᾳ καὶ λίαν εὐαίσθητος καὶ ἐπώδυνος εἶνε τῇ πίεσει ἢ καὶ αὐτομάτως, συμπαρομαρτῇ δὲ καὶ κυστίτις, τότε ὁ χλωροφορμισμὸς αὐτοῦ δεόν νὰ ᾖ βαθύτατος, ἰδίως μάλιστα κατὰ τὸν χρόνον τῆς συντριβῆς τοῦ λίθου καὶ τῆς ἀπομυζήσεως τῶν συντριμμάτων, ὅπως μὴ συσπᾶται ἡ κύστις, οὐχὶ δὲ καὶ κατὰ τὸν χρόνον τῶν διὰ κυλινδρικών κλυστήρων ἐκκένωτικῶν πλύσεων πρὸς ἐξοδὸν τῶν συντριμμάτων, διότι αἱ συσπάσεις τῆς κύστεως κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον ὑποβοηθοῦσιν εἰς τὴν ἐκκένωσιν αὐτῶν. Εἰς τινὰς μάλιστα περιστάσεις, εἰς τοὺς καθ' ὑπερβολὴν δῆλα δὴ εὐαίσθητους καὶ εἰς τὸν ἐλάχιστον πόνον, εἰς τοὺς φέροντας χρόνιον κυστίτιδα, μετὰ ὑπερευαίσθησίας τῆς κύστεως ἐπὶ μετρίᾳ διατάσει αὐτῆς, κατ' ἀκολουθίαν ἐγχύσεως ἀντισηπτικοῦ ὑγροῦ πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς λιθοτριψίας ἢ κατ' ἀκολουθίαν τῆς ἐν αὐτῇ λειτουργίας τοῦ ῥάμφους τοῦ λιθοτρίπτου, θὰ συνδυάσῃτε τὸν ἐνεργούμενον χλωροφορμισμὸν μετὰ ὑποδορίου ἐνέσεως μορφίνης ($\frac{1}{3}$ τοῦ κόκκου) κατὰ τὸ ὑπογάστριον εἰς τὴν προκυστικήν χώραν εὐθὺς ἄνωθεν τῆς ἡδίκης συμφύσεως, ἥτις ἐπενεργεῖ θαυμασίως ἐπὶ τῆς κύστεως, διότι θὰ παρατηρήσῃτε ὅτι εἰς τὰς περιστάσεις ταύτας ἐνίοτε μεθ' ὅλον τὸν βαθύτατον χλωροφορμισμὸν τοῦ πάσχοντος ἡ κύστις ἐξακολουθεῖ ν' ἀντιδρᾷ, νὰ ἐπαναστατῇ καὶ νὰ συσπᾶται μερικῶς, παρακωλύουσα οὕτω τὴν κανονικὴν ἐκτέλεσιν τῆς λιθοτριψίας· πάντα δὲ ταῦτα θ' ἀντιληφθῇτε διὰ τοῦ λιθοτρίπτου αὐτοῦ κατὰ τὸν χειρισμὸν τούτου μεταξὺ τῶν χειρῶν ὑμῶν διαρκούσης τῆς ἐγχειρήσεως, θὰ ρυθμίζετε δὲ τὸν βαθμὸν τοῦ χλωροφορμισμοῦ τοῦ πάσχοντος παραγγέλλοντες εἰς τὸν χλωροφορμιζόντα βοηθὸν τὰ δεόντα, νὰ ἐντείνῃ δῆλα δὴ ἢ νὰ ἐλαττοῖ τὸν χλωροφορμισμὸν τοῦ πάσχοντος.

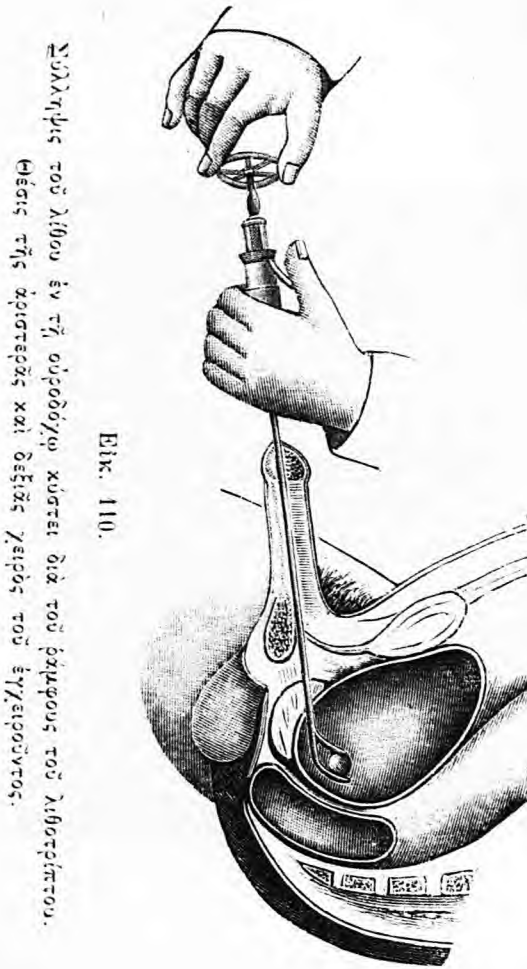
Λαβόντες δὲ τότε θέσιν κατ'ἀλλήλον πρὸς τὰ δεξιὰ πλάγια τοῦ ὑπτίως κατακεκλιμένου πάσχοντος καὶ εἰς ἀνάλογον ὕψος πρὸς τὸ πεδῖον ἐφ' οὗ κεῖται ὁ πάσχων, ἐνεργεῖτε διὰ μαλακοῦ ἢ ὑποσκληρῶς καθετῆρος ἀρ. 18 - 20 τῆς κλίμακος τοῦ Charrière, ἣν γνωρίζετε (Τόμ. Α', σελ. 102), καὶ κυλινδρικοῦ κλυστήρος πλῆσιν τῆς οὐροδόχου κύστεως, ἣν δύνασθε νὰ ἐνεργήσητε καὶ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ χλωροφορμισμού τοῦ πάσχοντος, ὡς καὶ τῆς οὐρήθρας αὐτοῦ διὰ διαλύσεως βορικοῦ ὀξέος ($4 \text{ }^{\circ}/_{10}$), ἐγκαταλείπετε δ' ἐν τέλει ποσότητά τινα τοῦ ἀντισηπτικοῦ τούτου ὑγροῦ ἐν τῇ κύστει, ἄλλοτε ἄλλην, ἀναλόγως τῆς ἀνεκτικότητος αὐτῆς, 80 - 100 - 120 ἢ καὶ 150 γραμμάρια, ὅτε ἐξάγετε τὸν καθετῆρα. Θὰ προτιμήσητε δὲ τὴν διάλυσιν ταύτην τοῦ βορικοῦ ὀξέος ἀπὸ τὴν τοῦ νιτρικοῦ ἀργύρου (1 : 1000) κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον τῆς ἐγχειρήσεως, διότι παρατηρήθη ὅτι ἡ τελευταία αὕτη διεγείρει τὴν εὐαίσθησίαν τῆς κύστεως.

Τούτων δὲ γενομένων καὶ πρὸς τὰ δεξιὰ πλάγια τοῦ ἐγχειρουμένου πάντοτε ἱστάμενοι εὐοδιάζετε διὰ τῆς οὐρήθρας ἐν τῇ οὐροδόχῳ κύστει μετὰ ῥάμφους κεκλεισμένου τὸν ἐκλεγέντα πρὸς τοῦτο λιθοτρίπτην, ἀκολουθοῦντες ἀπαρεγκλίτως εἰς τοὺς κανόνας τοῦ καθετηρίσμου διὰ μεταλλικοῦ καθετῆρος (σελ. 80) καὶ κρατοῦντες τοῦτον διὰ τῆς δεξιᾶς ὑμῶν χειρὸς ἀπὸ τῆς κυλινδρικῆς αὐτοῦ χειρολαβῆς, ἀφοῦ προηγουμένως ἐπαλείψητε ῥάμφος καὶ στελεῖον δι' ἐλαίου ἀπεστειωμένου ὡς καὶ τὴν ἀΐλακα τοῦ στελεῖος τοῦ θήλεος βραχίονος καθ' ὅλον αὐτῆς τὸ μῆκος καὶ τὸν στελεῖον τοῦ ἐν αὐτῇ εἰσερχομένου ἄρρενος βραχίονος. Ὡς δὲ καὶ προηγουμένως περιέγραψα ὑμῖν, θὰ μεταχειρισθῆτε συχνότατα τὸν ὑπ' ἀρ. 1 $\frac{1}{2}$ ἢ 2 μετὰ βραχέος θυριδωτοῦ ῥάμφους λιθοτρίπτην, διότι διὰ τοῦ τοιούτου εὐκολώτερον συλλαμβάνονται οἱ μικροὶ λίθοι, ἐξαιρετικαὶ δ' εἶνε αἱ περιστάσεις, καθ' ἃς θὰ μεταχειρισθῆτε τοιοῦτον μετὰ μακροῦ ῥάμφους (τὸν ὑπ' ἀριθ. δῆλα δὲ 2 $\frac{1}{2}$ ἢ 3)· τοιαῦται δὲ εἶνε ὅταν ὁ λίθος τυγχάνῃ ὦν σκληρὸς ἢ σκληρότατος, ἢ ὁ προστάτης ὑπερτροφικῶς, καὶ δυσχεραίνεται ὡς ἐκ τούτου καὶ ἡ εἰσαγωγή τοῦ μετὰ βραχέος ῥάμφους λιθοτρίπτου ὡς καὶ ἡ σύλληψις τοῦ λίθου.

Ἄφοῦ δὲ ἀντιληφθῇτε ὅτι τὸ ῥάμφος τοῦ λιθοτρίπτου εἰσῆλθεν ἐν τῇ οὐροδόχῳ κύστει, — θὰ ἐννοήσητε δὲ τοῦτο εὐκόλως διὰ τῆς περιφορᾶς αὐτοῦ ἐλευθέρως καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις τοῦ κύτους τῆς κύστεως, — διὰ καταλλήλου χειρισμοῦ τῆς χειρολαβῆς αὐτοῦ, ἢν θὰ κατασπάσητε ὀριζοντίως μεταξὺ τῶν ῥιζομηρίων τοῦ ἐγχειρουμένου, οὕτως ὥστε ὁ στειλεὶς τῶν βραχιόνων τοῦ λιθοτρίπτου ν' ἀντιστοιχῇ ἀκριβῶς ἐπὶ τῆς νοητῆς προεκτάσεως ὀριζοντίως τῆς λευκῆς γραμμῆς τῆς κοιλίας τοῦ πάσχοντος, τότε μὴ λησμονεῖτε ὅτι ἡ χειρουργικὴ διάμετρος τῆς οὐροδόχου κύστεως εἶνε κατὰ Guyon ἢ ἐγκαρσία διάμετρος αὐτῆς, καὶ ὅτι κατὰ τὴν σφαῖραν τῆς διαμέτρου ταύτης θὰ διευθύνητε τὰς ἀποπείρας ὑμῶν πρὸς ἀναζήτησιν τοῦ λίθου, πρὸς σύλληψιν αὐτοῦ μεταξὺ τῶν σκελῶν τοῦ ῥάμφους τοῦ λιθοτρίπτου καὶ συντριβὴν.

Καὶ ἐὰν μὲν ἀνεύρητε τὸν λίθον καὶ σὺν αὐτῷ ὅτι ἡ οὐροδόχος κύστις φέρει τοιχώματα ἰσχυρὰ καὶ πυθμένα οὐχὶ βαθύν, τότε ἐν τῇ ὀριζοντίᾳ ταύτῃ θέσει τοῦ λιθοτρίπτου θὰ ἐνεργήσητε· ἐὰν δ' ὅμως τὰ τοιχώματα τῆς κύστεως εἶνε χαλαρὰ καὶ εὐένδοτα τῇ πίεσει, φέρῃ δ' αὕτη πυθμένα βαθύν, τότε θὰ διευθύνητε τὸ κυρτὸν τοῦ ῥάμφους πρὸς τὰ κάτω δι' ἀνυψώσεως τῆς χειρολαβῆς τοῦ λιθοτρίπτου μέχρι σχεδὸν τοῦ καθέτου ἐνίοτε, ὅπως ἐνεργήσητε (εἰκ. 115). Τότε δὲ διὰ μὲν τῆς ἀριστερᾶς ὑμῶν κατέχοντες τὴν κυλινδρικήν χειρολαβὴν τοῦ θήλεος βραχίονος, διὰ τῶν τριῶν δακτύλων (μέσου παραμέσου καὶ μικροῦ) ἀπὸ τῆς μιᾶς πλάγιάς ἐπιφανείας αὐτῆς καὶ τοῦ ἀντίχειρος ἀπὸ τῆς ἐτέρας, ὅπως ὁ δείκτης παραμείνῃ ἐλεύθερος πρὸς ἀνάσπασιν καὶ κατὰσπασιν τῆς δικλίδος τῆς χειρολαβῆς, ἢν κατὰ τὴν περιγραφὴν τοῦ ἐργαλείου ἐσημείωσα ὑμῖν (εἰκ. 106), ἢ διὰ τῶν τεσσάρων δακτύλων ὁμοῦ περιλαβόντες κύκλῳ τὴν χειρολαβὴν, καὶ ἀντίχειρος ἐλευθέρου πρὸς ἀνάσπασιν καὶ κατὰσπασιν τῆς αὐτῆς δικλίδος (εἰκ. 110), διὰ δὲ τῶν δακτύλων τῆς δεξιᾶς (ἀντίχειρος ἄφ' ἑνὸς καὶ δείκτης ἄφ' ἐτέρου ἢ ἀντίχειρος ἄφ' ἑνὸς καὶ δείκτης καὶ μέσου ἄφ' ἐτέρου) συλλαβόντες τὸν τροχὸν τῆς χειρολαβῆς τοῦ ἄρρενος βραχίονος ἔλκετε τοῦτον πρὸς τὸν ἀσθένεα τῆς κύστεως ὅπως διανοίξητε τὰ σκέλη τοῦ ῥάμφους τοῦ λιθοτρίπτου, τῆς δικλίδος τῆς χειρολαβῆς τοῦ θήλεος βραχίον-

νος ούσης άνεωγμένης πρὸς τὰ κάτω, καὶ χωρεῖτε εἰς ἀναζήτησιν τοῦ λίθου πρὸς τὸ μέρος καθ' ὃ άντελήφθητε αὐτοῦ στρέφοντες τὰ άνεωγμένα σκέλη τοῦ ράμφους, διὰ καταλλήλου χειρισμοῦ τῆς

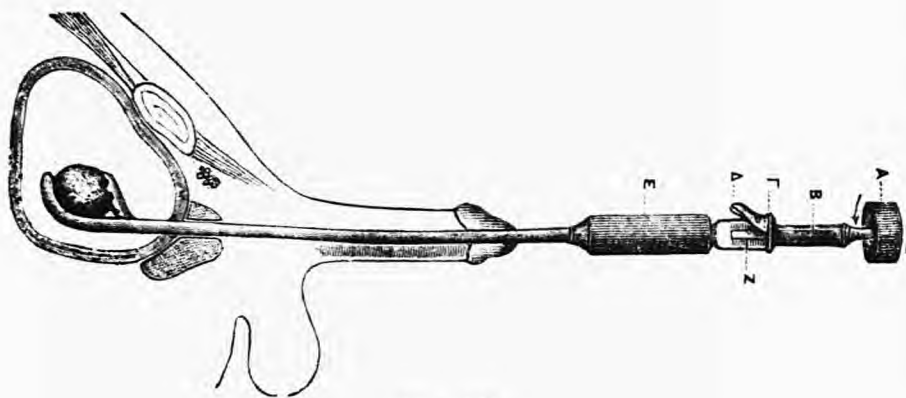

Εικ. 110.

Εὐλατήρις τοῦ λίθου ἐν τῇ οὐροδόγῳ κύστει διὰ τοῦ ράμφους τοῦ λιθοτρίπτου.
(Θέσις τῆς ἀριστερᾶς καὶ δεξιᾶς χειρὸς τοῦ ἐγχειροῦντος.)

χειρολαβῆς τοῦ ἐργαλείου, πρὸς τὰ πλάγια δεξιὰ (ὅπου συχνότατα θ' ἀπαντήσητε τὸν λίθον) ἢ ἀριστερὰ τῆς ἐγκαρσίας διαμέτρου τῆς κύστεως, ἢ καὶ πρὸς τὸν πυθμένα τῆς κύστεως καθέτως, ἀλλὰ

πάντοτε διατηροῦντες τὸν στείλειόν τῶν βραχιόνων, ὧν τὸ πλείστον μέρος εὐρητα· ἐν τῇ οὐρήθρᾳ, ἐν τῇ μέσῃ εὐθείᾳ γραμμῇ τοῦ σώματος τοῦ ἐγχειρουμένου (εἰκ. 111)· οὕτω δ' ἐνεργοῦντες θὰ συλλάβητε ταχέως τὸν λίθον μεταξὺ τῶν σκελῶν τοῦ ῥάμφους τοῦ λιθοτρίπτου, διὰ προσαγωγῆς τοῦ ἄρρενος σκέλους πρὸς τὸ θῆλυ, τῇ κατωθήσει τοῦ τροχοῦ τῆς χειρολαβῆς τοῦ ἄρρενος βραχίονος, ἐνῶ τὸν θῆλυν βραχίονα κρατεῖτε ἀκίνητον ἀπὸ τῆς χειρολαβῆς διὰ τῆς ἀριστερᾶς ὑμῶν χειρός, ὅτε ἀνασπῶντες τὴν δικλίδα τῆς κυλινδρικοῦς χειρολαβῆς τοῦ θήλειος βραχίονος κατέχετε καὶ στη-

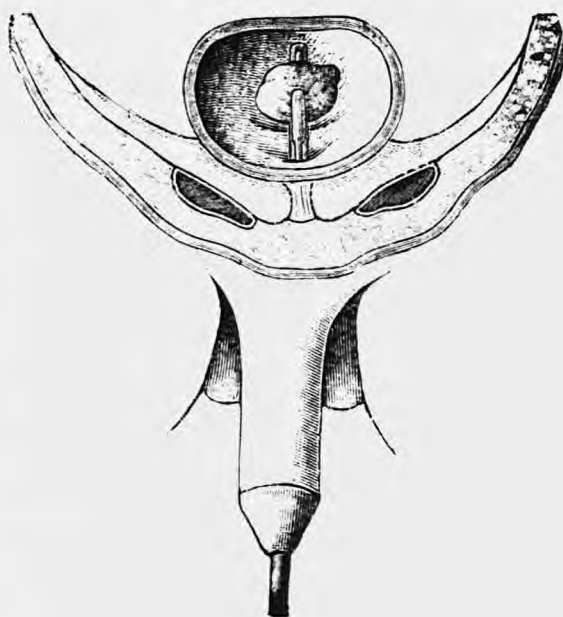

Εἰκ. 111.

Ἡέσις τοῦ λιθοτρίπτου μετὰ τὴν σύλληψιν τοῦ λίθου.

ρίζετε ἀσφαλῶς τὸν λίθον μεταξὺ τῶν σκελῶν τοῦ ῥάμφους καὶ καταμετρεῖτε τὴν διάμετρον αὐτοῦ, ἣν σημειοῦσιν ὑμῖν οἱ ἀριθμοὶ οἱ ἐν τῷ μεταλλικῷ ἐπενδύτῃ τῶν κοχλιοειδῶν περιστροφῶν τῆς χειρολαβῆς τοῦ ἄρρενος βραχίονος σημειούμενοι καὶ οὓς ἐμνημόνευσα ὑμῖν ἐν τῇ περιγραφῇ τοῦ ὅλου ἐργαλείου (εἰκ. 106). Κατέχοντες δ' οὕτω στερεῶς τὸν λίθον στρέφετε αὐτόν, διὰ καταλλήλου χειρισμοῦ τῆς χειρολαβῆς τοῦ ἐργαλείου, πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ ἀριστερά, τὸ μὲν ὅπως πεισθῇτε ὅτι οὐδεμίαν πτυχὴν τῆς κύστεως συνελάβετε, τὸ δὲ ὅπως ἀντιληφθῇτε μήπως καὶ ἄλλοι λίθοι συν-

υπάρχῃσι διὰ προσκρούσεως ἐπ' αὐτῶν, καὶ ἐν τέλει φέροντες αὐτὸν ἐν τῷ μέσῳ τῆς κύστεως μετὰ ῥάμφους πρὸς τὰ ἄνω ἐστραμμένου (εἰκ. 112) καὶ στείλεσθαι τοῦ λιθοτρίπτου ἐν μέσῳ εὐθείᾳ γραμμῇ τοῦ σώματος τοῦ ἐγχειρουμένου, συντρίβετε αὐτὸν διὰ περιστροφικῶν κινήσεων τοῦ τροχοῦ τῆς χειρολαβῆς τοῦ ἄρρενος βραχίονος.

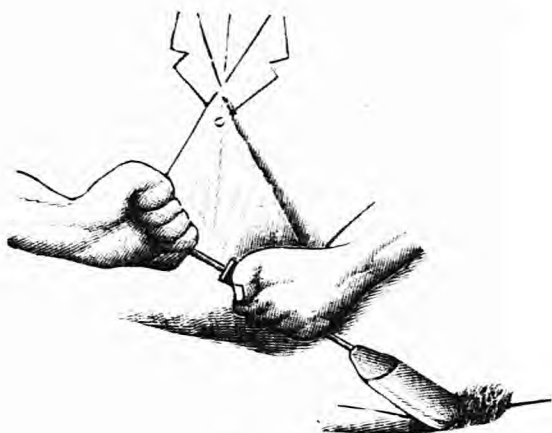

Εἰκ. 112.

Θέσις τοῦ ῥάμφους τοῦ λιθοτρίπτου ἐν τῷ μέσῳ τῆς οὐροδόχου κύστεως μετὰ τὴν σύλληψιν τοῦ λίθου.

ἢς ἐνεργεῖται διὰ τῆς δεξιᾶς ὑμῶν χειρὸς (εἰκ. 113) (ἀντίχειρος καὶ δείκτου αὐτῆς), ἕως ἂν τὸ ῥάμφος τοῦ ἄρρενος βραχίονος εἰσέλθῃ εἰς τὸ τοῦ θήλεος, τὸ ὁποῖον θὰ ἐννοήσητε διὰ τῆς τελείας καθόδου τοῦ τροχοῦ τῆς χειρολαβῆς τοῦ ἄρρενος παρὰ τὴν χειρολαβὴν τοῦ θήλεος, ὡς ἐὰν ὁ λιθοτρίπτης ἐτύγγανεν ὦν κεκλεισμένος. ἐν ᾧ ταυτοχρόνως διὰ τῆς ἀριστερᾶς ὑμῶν χειρὸς διακρατεῖτε ἀπὸ

τῆς χειρολαβῆς αὐτοῦ ἀκίνητον τὸν θῆλον βραχίονα. Ἄλλως δὲ τὴν σύλληψιν τῆς οὐροδόχου κύστεως (εἰκ. 114) μεταξὺ τῶν σκελῶν τοῦ ῥάμφους θὰ ἐννοήσητε δι' εἰδικῆς αἰσθήσεως, ἣν παρέχει ἡ σύλληψις ἐλαστικοῦ κόμματος, ἐνῶ ἡ σύλληψις τοῦ λίθου θὰ γείνη, ὑμῖν αἰσθητὴ ἐκ τῆς σκληρότητος καὶ τῆς ἀντιστάσεως, ἣν παρέχει· οὗτος εἰς τὰ σκέλη τοῦ ῥάμφους ἅμα τῇ πιέσει τοῦ ἄρρενος σκέλους πρὸς τὸ θῆλυ διὰ καταλλήλου στροφῆς τοῦ τροχοῦ τῆς χειρολαβῆς τοῦ ἄρρενος βραχίονος. Τὸ τοιοῦτο δὲ θ' ἀποφύγητε

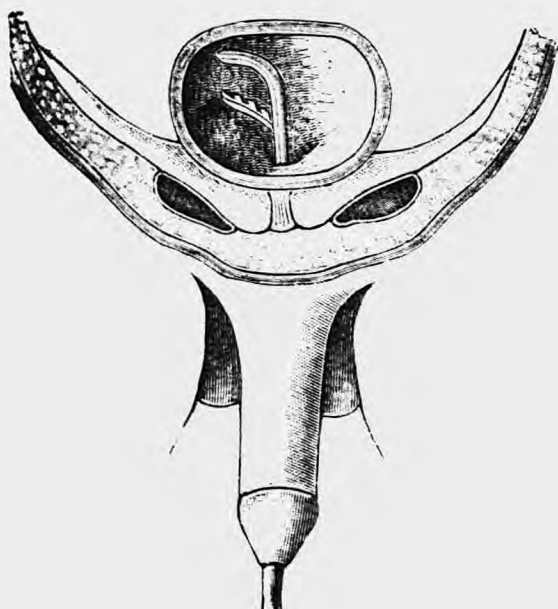
Εἰκ. 113.

Συντριβὴ τοῦ λίθου.

ἀσφαλῶς καὶ εἰς αὐτὰς ἀκόμη τὰς κύστεις τὰς ἀνωμάλους, ἐὰν μετὰ προσοχῆς περιστρέφητε περὶ τὸν ἄξονα αὐτοῦ τὸν λιθοτρίπτην μετὰ πᾶσαν σύλληψιν τοῦ λίθου, πρὶν ἢ ἐνεργήσητε τὴν συντριβὴν αὐτοῦ.

Ἄλλοτε δ' ὅμως, καὶ ἰδίως ὅταν μικρὸς ὁ λίθος τυγχάνῃ ὦν καὶ διαφεύγῃ τὴν σύλληψιν, δύνασθε νὰ διευθύνητε τὸ ῥάμφος τοῦ λιθοτρίπτου πρὸς τὸν πυθμένα τῆς κύστεως πιέζοντες μάλιστα τοῦτον διὰ τῆς ῥάχεως ἢ τοῦ κυρτοῦ μέρους τοῦ ῥάμφους, δι' ἀνασπάσεως μέχρι σχεδὸν τοῦ καθέτου τῆς χειρολαβῆς τοῦ

λιθοτρίπτου. ἤν ἀνυψοῦτε διὰ τῆς δεξιᾶς ὑμῶν χειρὸς (εἰκ. 115), καὶ ἡς διαανοίγετε τὰ σκέλη τοῦ ῥάμφους, ἀνασύροντες τὸν τροχὸν τῆς χειρολαβῆς τοῦ ἄρρενος βραχίονος, ἐν ᾧ διὰ τῆς ἀριστερᾶς ὑμῶν χειρὸς μεταδίδετε διασείσεις τοῦ πάσχοντος πλήτοντες ἀποτόμως τοῦτον κατὰ τὸ δεξιὸν πλάγιον τῆς λεκάνης

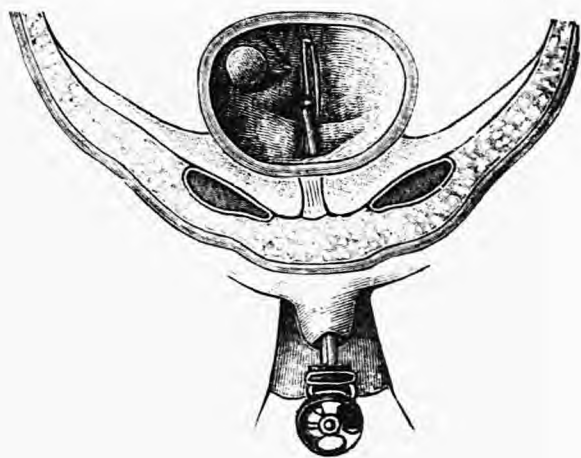

Εἰκ. 114.

Σύλληψις πτυχῆς τοῦ βλεννογόνου τῆς οὐροδόχου κύστεως ὑπὸ τῶν σκελῶν τοῦ ῥάμφους τοῦ λιθοτρίπτου.

αὐτοῦ, ὅπως οὕτω διὰ τῶν διασείσεων τούτων ἐμπέσῃ ὁ λίθος μεταξύ τῶν ἀνεωγμένων σκελῶν τοῦ λιθοτρίπτου, ὅτε κατασπῶντες τὸν τροχὸν τῆς χειρολαβῆς τοῦ ἄρρενος βραχίονος, ἐνᾧ διακρατεῖτε ἀκίνητον ἀπὸ τῆς κυλινδρικής αὐτοῦ χειρολαβῆς τὸν θῆλυν βραχίονα, συμπλησιάζετε οὕτω τὰ σκέλη τοῦ ῥάμφους, συλλαμβάνετε τὸν λίθον καὶ συντρίβετε αὐτόν.

Μετὰ τὴν πρώτην συντριβὴν τοῦ λίθου κατὰ τὴν ὁποίαν θ' ἀντιληφθῇτε καὶ τῆς ἀντιστάσεως αὐτοῦ, θ' ἀναζητήσητε κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον μεταχειριζόμενοι τὸν λιθοτρίπτην τὰ ἐκ ταύτης παραχθέντα μεγάλα τεμάχια (εἰκ. 116) πρὸς συντριβὴν καὶ κονιοποίησιν καὶ τούτων· ταῦτα δὲ θ' ἀναζητήσητε καὶ θ' ἀνεύρητε, ὡς τὰ πολλὰ, εἰς τὸ αὐτὸ μέρος, εἰς ὃ συνελάβετε τὸ πρῶτον τὸν λίθον, καὶ διὰ τοῦτο πρὸς τὸ μέρος ἐκεῖνο θὰ διευθύνητε τὸ ῥάμφος τοῦ

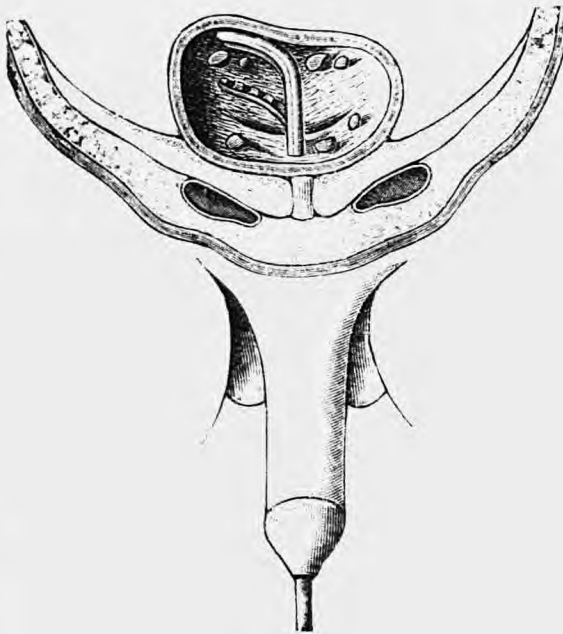

Εἰκ. 115.

Πίεσις τοῦ πυθμένου τῆς κύστεως ὑπὸ τοῦ κυρτοῦ μέρους τοῦ ῥάμφους τοῦ λιθοτρίπτου μετ' ἀνεωγμένων σκελῶν.

λιθοτρίπτου, πρὸς τὸν πυθμένα δὴλα δὴ τῆς κύστεως καὶ τὰ δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ πλάγια τῆς ἐγκαρσίας ἢ χειρουργικῆς διαμέτρου αὐτῆς, ὡς καὶ περὶ τὸν ἀντίον αὐτῆς, μόνον δ' ἐν ἀποτυχίᾳ τῶν ἐρευνῶν ὑμῶν κατὰ τὰ μέρη ταῦτα θὰ διευθύνητε τὸ ῥάμφος κατ' ἄλλας διευθύνσεις, καὶ δι' ἐπανειλημμένων τοιούτων συλλήψεων τῶν τεμαχίων τοῦ κατακερματισθέντος λίθου θὰ συμπληρώσητε τὴν τελείαν αὐτοῦ συντριβὴν καὶ κονιοποίησιν. Τὰς συλλήψεις δὲ ταύτας θὰ παρατείνητε ἐφ' ὅσον ἂν συλλαμβάνητε τεμάχια λίθου,

($\frac{1}{4} - \frac{1}{2} - \frac{3}{4}$ τῆς ὥρας), ὅταν δὲ πεισθῇτε ὅτι τὸ πᾶν συνετρίψατε καὶ δὲν συλλαμβάνετε πλέον οὐδὲν τεμαχίον οὐδὲ ἀντιλαμβάνεσθε τοιοῦτου διὰ τοῦ ῥάμφους τοῦ λιθοτρίπτου, τότε παύετε τὴν συντριβὴν καὶ ἐνεργεῖτε τὰς ἐκκενωτικὰς πλύσεις καὶ τὴν ἀπομύζησιν καθ' ὃν τρόπον ἀμέσως θὰ εἴπω ὑμῖν, διότι δὲν πρέπει

Εἰκ. 116.

Σύλληψις τῶν τεμαχίων τοῦ λίθου μετὰ τὴν πρώτην συντριβὴν αὐτοῦ.

νὰ λησμονῇτε ὅτι, ἐὰν μετὰ τὰς πλύσεις καὶ τὴν ἀπομύζησιν θελήσῃτε νὰ ἐπαναλάβῃτε ἀμέσως τὴν συντριβὴν ὑπολειφθέντων τεμαχίων, θὰ ἀπαντήσῃτε δυσχερείας τινάς, διότι καὶ αἱ πλύσεις καὶ ἡ ἀπομύζησις προδιέθεσαν τὴν κύστιν εἰς συστολὰς.

Ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει, ἐὰν αἱ συλλήψεις τῶν ὑπολειφθέντων τεμαχίων τυγχάνωσιν οὔσαι δυσχερεῖς, τότε δύνασθε νὰ καταλί-

πητε ταῦτα ἐν τῇ κύστει καὶ νὰ προβῇτε εἰς τὴν συντριβὴν καὶ ἀφάιρεσιν αὐτῶν βραδύτερον μετὰ ἡμέρας, ἐὰν μάλιστα δὲν ἐξῆλθον ταῦτα διὰ τῆς οὐρήσεως τοῦ πάσχοντος.

Τῆς δὲ συντριβῆς τοῦ λίθου συντελεθείσης, συγκλίνετε τὰ σκέλη τοῦ ῥάμφους τοῦ λιθοτρίπτου καλῶς διὰ καταλλήλου χειρισμοῦ τῆς χειρολαβῆς τοῦ ὅλου ἐργαλείου, ἐξάγετε τοῦτον ἀκολουθοῦντες ἀπαρεγκλίτως εἰς τοὺς κανόνες τῆς ἐξαγωγῆς τῶν μεταλλικῶν καθετήρων (σελ. 76) καὶ χωρεῖτε εἰς τὰς ἐκκενωτικὰς πλύσεις καὶ ἀπομύζησιν καθ' ὃν τρόπον θὰ ὑποδείξω ὑμῖν. Ἀλλὰ πρὸ τούτου δέον νὰ περιγράψω ὑμῖν τὰς δυσχερείας, ἃς ἐνίοτε θ' ἀπαντήσητε κατὰ τὴν συντριβὴν τοῦ λίθου, διότι ἀκριβῶς αὐτὰς δέον νὰ γνωρίζετε, ὅπως τελεσφόρως ὑπερνικήσητε καὶ ταῦτας ἐν δεδομένῃ περιπτώσει καὶ περατώσητε ἐπιτυχῶς τὴν συντριβὴν τοῦ λίθου. Ἀλλὰ περὶ αὐτῶν ἐν ἐκτάσει εἰς τὸ προσεχὲς μάθημα.

Μ Α Θ Η Μ Α Μ Σ'

Κύριοι,

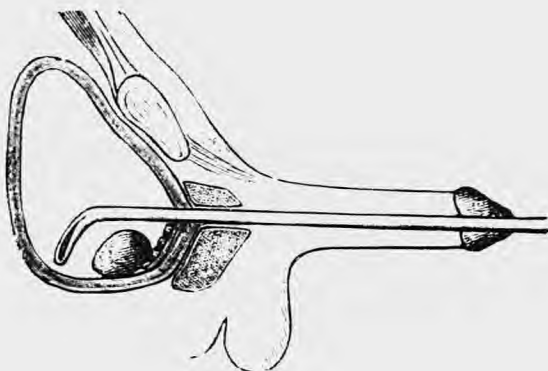
Δυσχερεῖαι
κατὰ τὴν
λιθοτρίψιν.

Ὁ λόγος ἡμῶν σήμερον ἔσται, ὡς ὑπεσχέθην ὑμῖν, περὶ τῶν δυσχερειῶν ἃς θ' ἀπαντήσητε κατὰ τὴν συντριβὴν τοῦ λίθου.

Καὶ ἐν πρώτοις, ἐὰν ἡ κύστις τοῦ πάσχοντος παραμεμορφωμένη τυγχάνῃ οὕσα, ἰδίως δὲ ἐὰν ἡ συμπαρομαρτοῦσα εἰς τοὺς γέροντας ὑπερτροφία τοῦ προστάτου ἢ προβάλλουσα πρὸς τὸ κύτος τῆς οὐροδόχου κύστεως παρουσιάζῃ πυθμένα βαθὺν μετ' ἀνωμάλων ἐξοχῶν πρὸς τὴν κύστιν ὡς ἐκ τῆς ἀνίσου προβολῆς ἐν αὐτῇ τοῦ ὑπερτροφικότος προστάτου, τότε θὰ στρέψητε ἐντελῶς πρὸς τὰ κάτω τὸ ῥάμφος τοῦ λιθοτρίπτου, διὰ καταλλήλου χειρισμοῦ τῆς χειρολαβῆς τοῦ ἐργαλείου, κάτωθεν δὲ τοῦ τραχήλου καὶ ὀπισθεν τοῦ προστάτου θ' ἀναζητήσητε τὸν λίθον πρὸς σύλληψιν καὶ συντριβὴν ὡς καὶ τὰ συντρίμματα αὐτοῦ, ἀκολουθοῦντες πάντοτε εἰς τὴν ἐγκαρσίαν ἢ χειρουργικὴν διάμετρον τῆς κύστεως καὶ τὰ δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ πλάγια αὐτῆς, καὶ βυθίζοντες εἰς τὰ διάφορα μέρη τοῦ πυθμένος τὸ οὕτως ἐστραμμένον πρὸς τὰ κάτω ῥάμφος

(εἰκ. 117) δὲ ἄνυψώσεως μέχρι τοῦ καθέτου τῆς χειρολαβῆς τοῦ ἐργαλείου· ἐπαναφέροντες δὲ τὸν ὅλον λιθοτρίπτην εἰς τὴν ὀριζοντίαν θέσιν μετὰ πᾶσαν σύλληψιν τοῦ λίθου συντριβετε τοῦτον μετὰ ῥάμφους πρὸς τᾶν ὠ ἐστραμμένον.

Ἄλλοτε δὲ κυνέλαι τῆς οὐροδόχου κύστεως δυνατόν νὰ ἀποκρύψωσιν ὑμῖν τὸν λίθον ἢ τὰ συντρίμματα αὐτοῦ· ἀλλ' αἱ ἀληθεῖς κυνέλαι τῆς οὐροδόχου κύστεως σπανιώταται· τυγχάνουσιν οὕσαι ἐν τῇ πράξει· συχνότερον δὲ δυνατόν ν' ἀπαντήσητε κατ' αὐτὴν διάφορα κολπώματα (*vessie à colonnes*) ἐξ ὑπερ-

Εἰκ. 117.

Σύλληψις τοῦ λίθου κατὰ τὸν πυθμένα τῆς οὐροδόχου κύστεως διὰ στροφῆς τοῦ ῥάμφους πρὸς τὰ κάτω.

τροφίας τοῦ βλεννογόνου αὐτῆς, ὅτε θὰ διευθύνητε τὸ ῥάμφος κατ' αὐτὰ πρὸς σύλληψιν καὶ συντριβὴν τοῦ λίθου καὶ τῶν συντριμμάτων αὐτοῦ.

Ἄλλοτε δὲ πάλιν ἐξ ἄνωμάλων συστολῶν τοῦ σώματος τῆς οὐροδόχου κύστεως παράγονται κρύπται ἐν εἰδει χαρτοφυλακίου (*vessie en portefeuille*) μακρὰν τοῦ ἀγένης· εἰς ἧς ἐπίσχεται ὁ λίθος ἢ τὰ συντρίμματα αὐτοῦ, οὕτω δ' σύλληψις αὐτοῦ πρὸς συντριβὴν ἀποβαίνει δύσκολος, ὡς καὶ ἡ τῶν μεγάλων τεμαχίων, ἅτινα παρήχθησαν μετὰ τὴν πρώτην σύλληψιν καὶ συντριβὴν αὐτοῦ.

Κατὰ τὴν περίπτωσιν δὲ ταύτην οὐχὶ σπανίως ὁ βαθὺς χλωροφορμισμός τοῦ πάσχοντος σὺν τῇ προκυστικῇ ὑποδορίᾳ ἐνέσει τῆς μορφίνης θ' ἀπαλλάξῃ ὑμᾶς τῆς ὀχληρᾶς ταύτης ἐπιπλοκῆς, ἣν θὰ παρατηρήσητε ἰδίως εἰς κύστεις εὐαισθήτους, ὡς ἐκ τῆς συμπαρομαρτούσης κυστίτιδος, δι' ἣν οὐδόλως ἐλάθετε πρόνοιαν πρὸ τῆς λιθοτριψίας ἵνα θεραπεύσητε καταλλήλως ἢ βελτιώσητε ἐπαισθητικῶς δι' ἐνσταλάξεων ἢ πλύσεων καθ' ὃν τρόπον ὑπέδειξα ὑμῖν. Κατὰ τὰς περιστάσεις δὲ ταύτας θ' ἀναζητήσητε τὸν λίθον διὰ τοῦ ῥάμφους τοῦ λιθοτρίπτου πρὸς σύλληψιν οὐχὶ ἐν τῷ πυθμένι τῆς κύστεως ἢ τὰ πλάγια τῆς ἐγκαρσίας ἢ χειρουργικῆς διαμέτρου αὐτῆς, ἀλλ' εἰς τὴν ὀροφὴν αὐτῆς φέροντες κατ' αὐτὴν τὸ ῥάμφος τοῦ λιθοτρίπτου διὰ κατασπάσεως τῆς κυλινδρικῆς χειρολαβῆς τοῦ ὅλου ἐργαλείου πρὸς τὴν κάτω ἐπιφανείαν τῶν ῥιζομερίων μέχρις ἂν ἄψησθε σχεδὸν τῆς ἄνω ἐπιφανείας τῆς κλινωστρωμνῆς τοῦ πάσχοντος ἢ τῆς ἐγχειρητικῆς τραπέζης, ὅτε καταλλήλως χρώμενοι τῇ χειρολαβῇ διανοίγετε τὰ σκέλη τοῦ ῥάμφους, συλλαμβάνετε τὸν λίθον, φέρετε τοῦτον πρὸς τὸν πυθμένα καὶ ἐνεργεῖτε τὴν συντριβὴν αὐτοῦ ὡς καὶ τῶν ἐκ τῆς πρώτης συντριβῆς παραχθέντων συντριμμάτων. Ἀλλὰ τὸ τοιοῦτο, ἐπαναλαμβάνω, ἔσται ὑμῖν δυσχερέστατον, θ' ἀναγκασθῇτε δὲ νὰ ἐπαναλάβητε τὴν λιθοτριψίαν εἰς μεταγενεστέρας συνεδρίας, πολλαπλᾶς ἐνίοτε, ὅπως συμπληρώσητε τὴν τελείαν συντριβὴν τοῦ λίθου.

Κύστεις εὐρεῖται.
Λιθοτριψία
παρὰ
τῇ γυναικί.

Εἰς ἄλλας δὲ πάλιν περιστάσεις, ὅταν ἡ κύστις τυγχάνῃ οὕσα εὐρείας χωρητικότητος, τὰ δὲ τοιχώματα αὐτῆς λίαν εὐένδοτα, τότε ἡ σύλληψις τοῦ λίθου ἀποβαίνει δύσκολος, καὶ ὅτε ἀκόμη ἡ κύστις εἶνε ὑγιὴς καὶ οὐδόλως πάρεστι κυστίτις. Τὸ τοιοῦτον ἰδίως θὰ παρατηρήσητε παρὰ ταῖς γυναῖξί, καὶ διὰ τοῦτο ἡ λιθοτριψία εἰς τὰς γυναῖκας δυσκολωτέρα τυγχάνει οὕσα ἢ εἰς τοὺς ἄνδρας· διότι παρὰ τῇ γυναικί ἡ οὐροδόχος κύστις εἶνε μεγάλης χωρητικότητος, ἄφ' ἑτέρου δὲ τὰ τοιχώματα αὐτῆς εἶνε λίαν εὐπίεστα καὶ εὐένδοτα, διότι προστάτης ἐλλείπει, ὡς γνωρίζετε, ὡς καὶ πυθμὴν τῆς κύστεως ὅπισθεν αὐτοῦ, ὅστις διευκολύνει τὴν καθίζησιν τοῦ λίθου καὶ τὴν ὁπωσδήποτε εὐκολωτέραν κατ' αὐτὸν ἀνεύρεσιν τοῦ λίθου. Τούτου δ' ἕνεκα παρὰ τῇ γυναικί δέον, ἀφοῦ

εἰσαγάγητε τὸν λιθοτρίπτην ἐν τῇ κύστει αὐτῆς, ν' ἀνασπάσῃτε σιγῶδῶς καθέτως τὴν χειρολαβὴν αὐτοῦ πρὸς τᾶνω. ὅπως διὰ τοῦ κυρτοῦ μέρους τοῦ ῥάμφους τοῦ λιθοτρίπτου πιέσῃτε τὴν κατωτέραν ἐπιφάνειαν τῆς οὐροδόχου κύστεως. ἥτις ἐπικείται, ὡς γνωρίζητε, τοῦ προσθίου ἢ ἀνωτέρου τοιχώματος τοῦ κολοῦ, σχηματίσῃτε δ' οὕτω πυθμένα. εἰς ὃν νὰ κατελθῇ ὁ ὡς ἐκ τῆς μεγάλης καὶ εὐκόλου διατάξεως τῆς κύστεως περιπλανώμενος λίθος. ὅτε καταλλήλως χρώμενοι τῇ χειρολαβῇ τοῦ λιθοτρίπτου διανοίγετε τὰ σκέλη τοῦ ῥάμφους, συλλαμβάνετε τὸν λίθον καὶ χωρεῖτε εἰς τὴν συντριβὴν αὐτοῦ καθ' ὃν τρόπον ἀνωτέρω περιέγραψα ὑμῖν.

Διὰ τὸν αὐτὸν δὲ λόγον, ὡς ἐκ τῆς εὐρείας δὴλα δὴ χωρητικότητος τῆς κύστεως καὶ τῆς στοιχειώδους καταστάσεως τοῦ προστάτου παρὰ τοῖς παισίν, ὡς καὶ τῆς ἐντεῦθεν ἐλλειψέως πυθμένος τῆς κύστεως, ἡ σύλληψις τοῦ λίθου εἶνε δύσκολος κατὰ τὴν ἡλικίαν ταύτην, ἐὰν μάλιστα οὗτος μικρὸς τυγχάνῃ ὢν, ὅτε ὡς ἐκ τῆς συμικρότητος αὐτοῦ περιπλανᾶται εὐκόλως.

Ἄλλοτε, ἢ ἐν τῇ οὐροδόχῳ κύστει ἐγγυσις μεγάλης ποσότητος ἀντισηπτικοῦ ὑγροῦ δύναται· ἀρ' ἐνός μὲν νὰ καταστήσῃ δύσκολον τὴν σύλληψιν τοῦ λίθου, ἀρ' ἐτέρου δὲ νὰ διεγείρῃ τὴν εὐαισθησίαν τῆς κύστεως καὶ κατ' ἀκολουθίαν νὰ προκαλέσῃ συστολὰς ταύτης καὶ συσπάσεις, αἵτινες νὰ δυσχεράνωσι σπουδαίως τὴν ἐν αὐτῇ λειτουργίαν τοῦ ῥάμφους τοῦ λιθοτρίπτου. Διὰ τοῦτο εἰς τὰς κύστεις ἐκείνας, αἵτινες πάσχουσι τὴν μορφήν ἐκείνην τῆς κυστίτιδος, ἥτις καλεῖται ἐπώδυνος (cystites douloureuses) καὶ τὴν ὁποίαν περιέγραψα ὑμῖν εἰς τὰ περὶ κυστίτιδων μαθήματά μου, ἔτινα ἐδίδαξα ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ¹. θ' ἀναγκασθῇτε νὰ ἐνεργήσῃτε λιθοτριψίαν εἴτε ἐν ξηρῷ οὕτως εἰπεῖν, ἄνευ δὴλα δὴ ἐγγύσεως ἀντισηπτικῆς διαλύσεως ἐν τῇ κύστει, εἴτε μετ' ἐλαχίστης τοιαύτης. Ἄλλως δὲ ἡ πρώτη σύλληψις τοῦ λίθου καὶ ἡ πρώτη συντριβὴ ἔσται ὡς τὰ πολλὰ ἢ μᾶλλον ἐπίπονος καὶ δύσκολος, ἡ δὲ σύλληψις καὶ συντριβὴ τῶν ἐκ ταύτης προελθόντων τεμαχίων εὐκολωτέρα ὁπωσδήποτε ἔσται ὑμῖν, τῆς εὐαισθησίας τῆς κύστεως

Λιθοτριψία
παρὰ
τοῖς παισίν.

¹ Ε. Καλλιοντζή. Αἱ Κυστίτιδες. Ἀθήναι 1888.

μετὰ τὴν πρώτην σύλληψιν καὶ συντριβὴν τοῦ λίθου μειουμένης· τὸ τοιοῦτο δὲ θ' ἀπαντήσετε καὶ κατὰ τὴν σύλληψιν μεγάλων λίθων, ὅταν μάλιστα ἡ εὐαισθησία τῆς κύστεως ηὐξημένη τυγχάνῃ οὕσα.

Ἄλλὰ καὶ ἡ χημικὴ σύστασις τοῦ λίθου θὰ παράσχη ὑμῖν ἐνίοτε πράγματα κατὰ τε τὴν σύλληψιν καὶ συντριβὴν αὐτοῦ· οὕτως ἐπὶ παραδείγματος λίθοι ἐλαφρότατοι καὶ πορώδεις, οἵτινές εἰσιν ὡς τὰ πολλὰ μικροί, ἐπιπλέουσι τοῦ περιεχομένου τῆς κύστεως, περιπλύνονται καὶ διολισθάνουσιν εὐκολώτατα εἰς διάφορα μέρη τῆς κύστεως, ὡς ἐκ τούτου δ' ἡ σύλληψις αὐτῶν καθίσταται δύσκολος· εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας ἡ ἀπομύζησις εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἐνεργουμένη διευκολύνει τὰ μέγιστα τὴν ἀφαίρεσιν τούτων, ἐὰν μάλιστα ὡς μικροὶ τὸν ὄγκον, ὅπερ συχνότατα παρατηρεῖται. Ἄλλως δὲ πολλάκις διὰ τῆς φυσικῆς οὐρήσεως οἱ τοιοῦτοι λίθοι εὐκολώτατα ἀποβάλλονται. Εἰς ἄλλας δ' ὅμως περιστάσεις ἡ σκληρὰ σύστασις τῶν λίθων (λίθοι ὀξάλικοι καὶ μοροειδεῖς) καθιστᾷ δύσκολον τὴν συντριβὴν αὐτῶν καὶ μεθ' ὅλην τὴν χρῆσιν ἰσχυροτάτων λιθοτρίπτων· ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἀφοῦ συλλάβητε τὸν λίθον κατέχοντες αὐτὸν ἀσφαλῶς μεταξὺ τῶν σκελῶν τοῦ ῥάμφους τοῦ λιθοτρίπτου, καὶ ἀφοῦ δι' ἐπανειλημμένων ἀποπειρῶν πρὸς συντριβὴν τοῦ λίθου διὰ καταλλήλου χειρισμοῦ τοῦ τροχοῦ καὶ τῆς ὅλης χειρολαβῆς τοῦ λιθοτρίπτου ἀποτύχητε, τότε δύνασθε νὰ μεταχειρισθῆτε τὴν σφύραν πρὸς συντριβὴν αὐτοῦ ὡς ἐξῆς· ἀφοῦ πρῶτον συλλάβητε τὸν λίθον μεταξὺ τῶν σκελῶν τοῦ ῥάμφους τοῦ λιθοτρίπτου καὶ φέρετε αὐτὸν ἐν τῷ μέσῳ τῆς κύστεως μετὰ ῥάμφους τοῦ λιθοτρίπτου πρὸς τᾶν ἑστραμμένου, καθ' ὃν τρόπον προηγουμένως περιέγραψα ὑμῖν, τότε θὰ στηρίζητε διὰ μὲν τῆς ἀριστερᾶς ὑμῶν χειρὸς στερεῶς τὴν κυλινδρικὴν χειρολαβὴν τοῦ θήλεος βραχίονος συλλαμβάνοντες ταύτην κύκλῳ ἀπὸ τῆς προσθίας αὐτῆς ἐπιφανείας διὰ τῶν τριῶν δακτύλων (μέσου, παραμέσου καὶ μικροῦ) καὶ δικλίδος ἀνεωγμένης, ἐν ᾧ διὰ τῶν δύο ἐτέρων δακτύλων τῆς αὐτῆς χειρὸς, τοῦ ἀντίχειρος δὴλα δὴ καὶ λιχανοῦ, διακρατεῖτε στερεῶς ἀπὸ τῶν κοχλιοειδῶν περιστροφῶν τὴν πρὸς τὰ ἄνω ἀνεωγμένην χειρολαβὴν τοῦ ἄρρενος βραχίονος, διὰ δὲ τῆς δεξιᾶς ὑμῶν χειρὸς κατέχοντες τὴν σφύραν, ἣν γνωρίζετε, θὰ πλῆξῃτε διὰ τοῦ πλῆκτρος

αὐτῆς ἐπὶ τοῦ ἐν τῷ μέσῳ τῆς κυκλικῆς περιφερείας τοῦ τροχοῦ ἐξέχοντος κώνου, διὰ μικρῶν ξηρῶν πλήξεων ἐπανειλημμένων καὶ ταχειῶν οὐχὶ μεγάλης ἐντάσεως, ὅπως ἐπενέγκητε τὴν συντριβὴν τοῦ λίθου εἰς μέγαρα τεμάχια. Καὶ ἐὰν μὲν ἀντιληφθῇτε ὅτι ὁ λίθος ἐνδιίδει ἢ ἐνέδωκε, τότε συμπλησιάζετε τὰ σκέλη τοῦ ῥάμφους τοῦ λιθοτρίπτου διὰ καταλλήλου χειρισμοῦ τῆς χειρολαβῆς τοῦ ἄρρενος καὶ ἠήλεος βραχίονος τῇ ἀνασπάσει τῆς δικλίδος τοῦ τελευταίου τούτου, ἀφίνοντες κατὰ μέρος τὴν σφύραν, καὶ ἐξακολουθεῖτε ἀμέσως τὴν ἀναζήτησιν καὶ σύλληψιν τῶν παραχθέντων τεμαχίων τοῦ λίθου πρὸς συντριβὴν αὐτῶν εἴτε τῇ χρήσει καὶ πάλιν τῆς σφύρας, εἴτε διὰ περιστροφικῶν κινήσεων τοῦ τροχοῦ ὡς ἐπὶ ὀμαλῶν περιπτώσεων. Ἐὰν δ' ὅμως ἀντιληφθῇτε ὅτι ὁ λίθος ἀνθίσταται, καὶ μεθ' ὅλην τὴν χρῆσιν τῆς σφύρας καὶ ῥάμφους ἰσχυροτάτου (ἀρ. λιθοτρίπτου ὀδοντωτοῦ Β), τότε νὰ μὴ ἐπιμείνητε, διότι φρόδος ἐστὶ στρεβλώσεως ἢ θραύσεως τοῦ ῥάμφους ἢ καὶ τοῦ λιθοτρίπτου αὐτοῦ ἀλλαχοῦ. Εἰς τοιαύτας δὲ περιπτώσεις θὰ διανοιζήτε τεχνητὴν ὁδὸν πρὸς ἀφαίρεσιν τοῦ λίθου, ἐνεργούντες κυστιοτομίαν καθ' ὃν τρόπον βραδύτερον θὰ περιγράψω ὑμῖν.

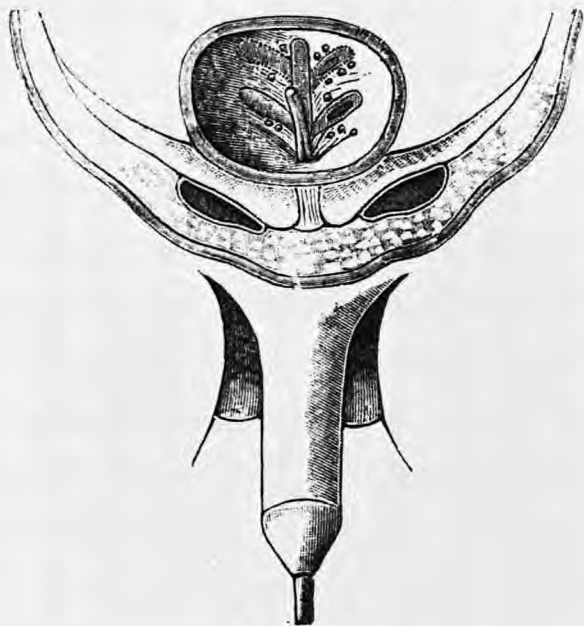
Ἀλλ' ὑποθεθείσθω ὅτι ὑπερνήσαντες πάσας ταύτας τὰς δυσκολίας, ἢ μὴ συναντήσαντες τοιαύτας, συνετρίψατε τὸν λίθον καὶ ἀφηρέσατε καὶ τὸν λιθοτρίπτην, καθ' ὃν τρόπον περιέγραψα ὑμῖν· τότε θὰ ἐνεργήσητε ἀμέσως τὴν ἀφαίρεσιν τῶν συντριμμάτων τὸ μὲν διὰ πλύσεων, τὸ δὲ δι' ἀπομυζήσεως ὡς ἐξῆς· θὰ εἰσαγάγητε ἐν πρώτοις τὸν ἐκκενωτικὸν εὐρὺν μεταλλικὸν καθετῆρα, ὃν ἐπέδειξα ὑμῖν (εἰκ. 105), μετὰ τοῦ στελλεοῦ αὐτοῦ, κατέχοντες τοῦτον ἀπὸ τῆς χειρολαβῆς αὐτοῦ, διὰ τῆς δεξιᾶς ὑμῶν χειρὸς, καὶ ἀκολουθοῦντες εἰς τοὺς κανόνας τοῦ καθετηρισμοῦ διὰ μεταλλικοῦ καθετῆρος, εὐθὺς δ' ὡς ἀντιληφθῇτε ὅτι τὸ ῥάμφος αὐτοῦ εἰσῆλθεν ἐν τῇ οὐροδόχῳ κύστει, θὰ φέρητε τὸ ὀπίσθιον ἄκρον τοῦ καθετῆρος μετὰ τῆς χειρολαβῆς τοῦ μεταλλικοῦ αὐτοῦ στελλεοῦ ὀριζοντίως μεταξὺ τῶν ῥιζομηρίων τοῦ πάσχοντος, ἢ ἀφαιρέσητε δὲ τὸν στελλεὸν διὰ τῆς δεξιᾶς ὑμῶν χειρὸς ἔλκοντες τοῦτον ἀπὸ τῆς χειρολαβῆς αὐτοῦ πρὸς τὰ ἔξω, ἐν ᾧ διὰ τῆς ἀριστερᾶς ὑμῶν χειρὸς διακρατεῖτε στερεῶς τὸν κυρίως καθετῆρα ἀπὸ τοῦ ὀπισθίου αὐτοῦ ἄκρου, ὅπως

Πλύσεις
ἐκκενωτικαὶ μετὰ
λιθοτρίπταν.

οὗτος παραμείνη αὐτόθι· διὰ τῆς οὐρήθρας ἐν τῇ κύστει. Ἄμα δὲ τῇ ἐξαγωγῇ τοῦ στείλεοῦ θὰ παρατηρήσητε ὅτι· διὰ τοῦ μεταλλικοῦ καθετῆρος ἐξέρχεται τὸ ἐν τῇ κύστει ἐγγυθὲν πρὸ τῆς συντριβῆς τοῦ λίθου ὑγρὸν ὅτε μὲν αἰμόφυρτον, ὅτε δὲ ἐλαφρῶς σκωριόχρουν ὡς ἐκ τῶν συντριμμάτων τοῦ λίθου ἄτινα συμπαρασύρει, ὅτε ἄμέσως ἄρχεσθε τῶν ἐκκενωτικῶν πλύσεων τῇ χρήσει κυλινδρικοῦ κλυστήρος, ὃν περιέγραψα ὑμῖν· ἀφοῦ δὲ πληρώσητε τοῦτον, καθ' ὃν τρόπον περιέγραψα ὑμῖν (Τόμ. Α', σελ. 96), χλιαρᾶς διαλύσεως βορικοῦ ὀξέος ($4 \frac{0}{10}$), προσαρμόζετε τὸ εὐρὺ ρύγχος τούτου εἰς τὸ ὀπίσθιον ἄκρον τοῦ ἐκκενωτικοῦ καθετῆρος, ἐγγέετε ἀποτόμως ἐν τῇ κύστει τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ, διὰ κατωθήσεως τῆς λαβῆς τῆς κορύνης αὐτοῦ. καὶ τότε, ἐὰν μὲν ἡ κύστις τυγχάνῃ οὕσα ὑγιής, — τὸ τοιοῦτο θὰ παρατηρήσητε εἰς τοὺς ἐξ οὐρικών ἀλάτων λίθους, — δύνασθε ἀρόθως, μετὰ τὴν ἐκκένωσιν διὰ τοῦ καθετῆρος τοῦ πρώτου ἐγγυθέντος ἀντισηπτικοῦ ὑγροῦ, νὰ ἐγγύσητε ἄμέσως ἑτερον δι' ἑτέρου κυλινδρικοῦ κλυστήρος, καὶ οὕτως ἀλληλοδιαδόχως διὰ τῆς ἐγγύσεως τοῦ περιεχομένου τῶν κυλινδρικών κλυστήρων ἐν τῇ κύστει· νὰ κενώσητε τὸ πλεῖστον μέρος τῶν συντριμμάτων τοῦ λίθου. Κατὰ τὸν χρόνον δὲ μάλιστα τοῦτον τῆς ἐγχειρήσεως ἐπίσχετε τὸν χλωροφορμισμόν, ὅπως διὰ τῆς ἀποτόμου διατάσεως τῆς οὐροδόχου κύστεως προκαλέσητε συστολὰς αὐτῆς πρὸς ἐπιτυχεστέραν ἐξώθησιν τοῦ ἐγγεομένου ὑγροῦ μετὰ καὶ τῶν συντριμμάτων τοῦ λίθου· δύνασθε δὲ μάλιστα μετὰ τὴν ἐγχυσιν τοῦ ὑγροῦ ν' ἀφαιρέσητε τὸν κυλινδρικὸν κλυστήρα καὶ ν' ἀποφράξῃτε διὰ τοῦ δακτύλου ὑμῶν τὸ ὀπίσθιον ἄκρον τοῦ καθετῆρος ἐπὶ τινὰ δευτερόλεπτα, ὅπως προκαλέσητε οὕτω σύσπασιν τῆς κύστεως ἐκ τῆς διατάσεως αὐτῆς, ὅτε ἀφαιροῦντες τὸν δακτύλον ὑμῶν θὰ παρατηρήσητε ἐξώθησιν τοῦ ἐγγυθέντος ὑγροῦ καὶ τῶν συντριμμάτων τοῦ λίθου μεθ' ὀρμῆς, περισυλλέγετε δὲ τότε πάντα ταῦτα ἐντὸς ἐπιμήκους λεκάνης, ἣν ἐτοποθετήσατε μεταξὺ τῶν σκελῶν τοῦ πάσχοντος.

Ἐὰν ὅμως ἡ κύστις πάσχη χρονίαν φλεγμονήν, τότε τὰς ἐγγύσεις ταύτας θὰ ἐνεργῇτε μετὰ μείζονος προσοχῆς, ὅπως μὴ ἐπενέγκητε ῥῆξιν ταύτης. Τοῦτου δ' ἕνεκα θ' ἀντιλαμβάνησθε τῆς διεγέρσεως καὶ τῶν συστολῶν αὐτῆς ἐκ τῆς ἀντιστάσεως ἣν δοκιμάζει

ἡ κατωθουμένη κορύνη τοῦ κυλινδρικοῦ κλυστήρος, ὅτε ἀναλόγως τῶν περιστάσεων θὰ ῥυθμίζητε καὶ τὸ ποσὸν τοῦ ἐγγυθησομένου ὑγροῦ καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐνέσεως. Ἐὰν δὲ ἡ οὐροδόχος κύστις λίαν εὐαίσθητος τυγχάνῃ οὕσα, τότε ἐξακολουθεῖτε ἢ μᾶλλον ἐντείνετε τὸν χλωροφορμισμόν, ἂν μάλιστα ὁ πάσχων μεθ' ὅλον τὸν χλω-

Eik. 118.

Περιφορὰ τοῦ ῥάμφους τοῦ ἐκκενωτικοῦ καθετήρος μετὰ λιθοτριψίαν κατὰ διαφόρους διευθύνσεις ἐν τῇ οὐροδόχῳ κύστει διαρκούσης τῆς ἐκκενωτικῆς πλύσεως καὶ ἀπομυζήσεως.

ροφορμισμόν αὐτοῦ ἀλγῆ, ὅπερ θὰ ἐκδηλώσῃ διὰ κραυγῶν ἢ ἀποτόμων κινήσεων· διότι δεόν νὰ γνωρίζητε ὅτι ὁ χρόνος οὗτος τῆς ἐγχειρήσεως, ὡς καὶ ὁ τῆς ἀπομυζήσεως, εἶνε ὁ μᾶλλον ἐπώδυνος, ὡς ἐκ τῆς ἀποτόμου διατάσεως ἣν ὑφίσταται ἡ οὐροδόχος κύστις καὶ δὴ κύστις φλεγμαίνουσα. Ἐν τέλει δὲ δύνασθε ἐνεργούντες τὰς ἐκκενωτικὰς ταύτας πλύσεις νὰ στρέψητε κατὰ διαφόρους διευ-

θύνσεις (εἰκ. 118) τὸ ῥάμφος τοῦ καθετήρος, καταλλήλως χειρίζομενοι τὸ ὀπίσθιον ἄκρον αὐτοῦ, ὅπως εὐκολώτερον ἐπιτύχητε τὴν ἐξαγωγήν μείζονος ποσότητος συντριμμάτων τοῦ λίθου, ἢ καὶ νὰ στρέψετε αὐτὸ ἐντελῶς πρὸς τὸν πυθμένα τῆς κύστεως. Τὰς ἐκκενωτικὰς δὲ ταύτας πλύσεις ἐξακολουθεῖτε, ἕως ἂν παύσωνται ἐξερχόμενα δι' αὐτῶν συντρίμματα τοῦ λίθου, τὸ δὲ ἐγχεόμενον ὑγρὸν ἐξέρχεται σχεδὸν καθαρόν. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐνεργεῖτε τὴν κυρίως ἀπομύζησιν διὰ τοῦ ἀπομυζητήρος ὡς ἐξῆς.

Ἀπομύζησις
μετὰ
λιθοτριψίαν.

Ἄρου ὀφθαλμοὺς δὴ πληρώσατε τὸν ἀπομυζητήρα διαλύσεως νιτρικοῦ ἀργύρου (1:1000) καὶ τὴν οὐροδόχον κύστιν τῆς αὐτῆς διαλύσεως (χωρὶς νὰ διατείνετε ταύτην ὑπερμέτρως), μετὰ τὸ τέλος τῶν ἐκκενωτικῶν πλύσεων, ἃς ἐνηργήσατε πρὸ μικροῦ διὰ διαλύσεως βορικοῦ ὀξέος, τότε θὰ προσαρμόσητε τὸν ἀπομυζητήρα διὰ τοῦ κεκαμμένου αὐτοῦ κυλινδρικοῦ σωλήνος τοῦ ἐνδεδυμένου διὰ φελλοῦ, εἰς τὸ ὀπίσθιον ἄκρον τοῦ ἐκκενωτικοῦ καθετήρος, ἀνοίγοντες δὲ τὴν στρόφιγγα τοῦ σωλήνος τούτου φέρετε οὕτως εἰς ἐπικοινωνίαν τὸ περιεχόμενον τῆς οὐροδόχου κύστεως πρὸς τὸ τοῦ ἀπομυζητήρος, ἐν ᾧ ταυτοχρόνως ἐντείνετε τὸν χλωροφορμισμόν τοῦ πάσχοντος. διότι, ὡς καὶ ἄνωτέρω εἶπον ὑμῖν, ἡ ἀπομύζησις εἶνε ὁ μᾶλλον ἐπώδυνος χρόνος τῆς ἐγχειρήσεως. Καὶ ἐν ᾧ βοηθὸς ἰστάμενος ἐναντι ὑμῶν καὶ πρὸς τὰ ἁριστερά τοῦ ἐγχειρουμένου διακρατεῖ τὸν ἀπομυζητήρα τοῦτον διὰ μὲν τῆς μιᾶς αὐτοῦ χειρὸς ἐκ τῶν κάτω ἀπὸ τοῦ ὑαλίνου ὑποδοχέως, διὰ δὲ τῆς ἑτέρας ἐκ τῶν ἄνω ἀπὸ τῆς αὐτόθι εὐρισκομένης μεταλλικῆς χωνοειδοῦς μοίρας αὐτοῦ, οὕτως ὥστε ὁ ἐκκενωτικὸς καθετήρ ν' ἀντιστοιχῇ εἰς ὀριζοντίαν θέσιν, ὑμεῖς διὰ μὲν τῆς ἁριστερᾶς ὑμῶν χειρὸς διακρατεῖτε τὸν ἐκκενωτικὸν καθετήρα στερεῶς, ἀπὸ τοῦ ὀπισθίου αὐτοῦ ἄκρου, διὰ δὲ τῆς δεξιᾶς πιέζετε ἰσχυρῶς καὶ ἀποτόμως (διὰ τοῦ ἀντίχειρος ἀφ' ἐνὸς καὶ τῶν τεσσάρων δακτύλων ἀφ' ἑτέρου) ἀπὸ τῶν πλαγίων αὐτῆς τοιχωμάτων τὴν ἐλαστικὴν σφαῖραν, ὡς εἶδετέ με ποιοῦντα κατ' ἐπανάληψιν ἐν τῷ Νοσοκομείῳ, οὕτως ὥστε ἀπωθεῖτε βιαίως τὸ περιεχόμενον αὐτῆς ἐν τῇ κύσει. Ἀποσύροντες δὲ τοὺς δακτύλους ὑμῶν ἀπὸ τῆς ἐλαστικῆς σφαίρας ἀποτόμως ἀναμένετε ἕως ἂν αὕτη λάβῃ τὸ ἀρχικὸν αὐτῆς σφαιρικὸν σχῆμα, ὅτε παρατηρεῖτε

κατερχόμενα διὰ τοῦ ἐκκενωτικοῦ καθετῆρος εἰς τὸν ὑάλινον ὑποδοχέα τὰ (εἰκ. 109) συντρίμματα τοῦ λίθου. Τὰς τοιαύτας δὲ βιαίας πιέσεις τῶν τοιχωμάτων τῆς ἐλαστικῆς σφαίρας ἐξακολουθεῖτε ἐφ' ὅσον κατέρχονται συντρίμματα λίθου εἰς τὸν ὑάλινον ὑποδοχέα. Κατὰ τὸν χρόνον δὲ τοῦτον τῆς διαρκείας τῆς ἀπομυζήσεως στρέφετε κατὰ διαφόρους διευθύνσεις (εἰκ. 118) ἢ καὶ ἐντελῶς πρὸς τὰ κάτω τὸ ῥάμφος τοῦ ἐκκενωτικοῦ καθετῆρος, διὰ καταλλήλου χειρισμοῦ τοῦ ὀπισθίου ἄκρου αὐτοῦ, χωρὶς ν' ἀφαιρέσητε τὸν ἀπομυζητῆρα· ὅταν δὲ πλέον παρατηρήσητε ὅτι οὐδόλως κατέρχονται εἰς τὸν ὑποδοχέα συντρίμματα λίθου, ἢ δὲν ἀντιλαμβάνησθε ὅτι προσκρούουσιν τοιαῦτα εἰς τὸ ῥάμφος τοῦ καθετῆρος, παύετε τὴν ἀπομύζησιν, κλείετε τὴν στρόφιγγα τοῦ κυλινδρικοῦ σωλῆνος τῆς προσαρμογῆς τοῦ ἀπομυζητῆρος πρὸς τὸν ἐκκενωτικὸν καθετῆρα, ἀφαιρεῖτε τὸν ἀπομυζητῆρα, καὶ ἀφοῦ ἐνεργήσητε διὰ τοῦ ἐκκενωτικοῦ καθετῆρος πλύσεις τῆς οὐροδόχου κύστεως διὰ διαλύσεως βορικοῦ ὀξέος ($4 \text{ }^{\circ}/_0$) τῇ χρῆσει κυλινδρικοῦ κλυστήρος, ἀφαιρεῖτε καὶ τὸν καθετῆρα, διὰ τῆς εἰσαγωγῆς ἐν αὐτῷ τοῦ σιδηροῦ αὐτοῦ στελλεοῦ.

Κατὰ τὴν διάρκειαν ὁμοῦς τῆς ἀπομυζήσεως ἡ ἐλαστικὴ σφαῖρα μετὰ τὴν πίεσιν πρὸς κατώθησιν τοῦ περιεχομένου αὐτῆς ἐν τῇ κύστει, δὲν ἐπανέρχεται ἐνίοτε εἰς τὸ σφαιρικὸν αὐτῆς σχῆμα· ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὰ τοιχώματα τῆς οὐροδόχου κύστεως ἀπέφραξαν τὰ τρήματα τοῦ ῥάμφους τοῦ ἐκκενωτικοῦ καθετῆρος, ὅτε θὰ μετατοπίσητε τὸ ῥάμφος ἐμβυθίζοντες τοῦτο ἔτι μᾶλλον ἐν τῇ κύστει ἢ στρέφετε αὐτὸ κατὰ πλαγίαν τινὰ διεύθυνσιν καὶ τὰ πάντα παρέρχονται. Ἄλλοτε μεγάλα τρίμματα λίθου ἀποφράσσουσιν αὐτά, ὅτε θὰ πιέσητε ἔτι μᾶλλον τὴν ἐλαστικὴν σφαῖραν ὅπως ἀποδιώξητε αὐτὰ ἐκείθεν, καὶ ἐν τῇλει ἐν ἀποτυχίᾳ τῶν πάντων ἀφαιρεῖτε τὸν ἀπομυζητῆρα, πληροῦτε ἐκ νέου καὶ τοῦτον καὶ τὴν οὐροδόχον κύστιν καὶ ἐπαναλαμβάνετε τὴν ἀπομύζησιν.

Ἄλλοτε δὲ πάλιν διαρκούσης τῆς ἀπομυζήσεως, παύονται κατερχόμενα εἰς τὸν ὑάλινον ὑποδοχέα συντρίμματα λίθου, ἐν ᾧ ἀφ' ἐτέρου ἀντιλαμβάνεσθε διὰ χαρακτηριστικοῦ ἤχου ὅτι τοιαῦτα προσκρούουσιν εἰς τὸ ῥάμφος τοῦ ἐκκενωτικοῦ καθετῆρος· τὸ τοιοῦτο θὰ

Ἐπιπλοκαὶ
κατὰ τὴν
ἀπομύζησιν.

παρατηρήσετε καθ' ἕως περιπτώσεις παραμένουσιν ἐν τῇ κύστει· μεγάλα τεμάχια τοῦ συντριβέντος λίθου, ἢ ἕτεροι λίθοι· οὓς δὲν συνετριψάτε. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει· μετὰ τὴν ἐνεργηθεῖσαν ἀπομύζησιν καὶ πλύσιν τῆς οὐροδόχου κύστεως ἐναπολείψαντες ἐν αὐτῇ διαλύσιν βορικοῦ ὀξέος ἀφαιρεῖτε τὸν ἐκκενωτικὸν καθετῆρα, εὐοδιάζετε ἐκ νέου τὸν λιθοτρίπτην καὶ συντρίβετε τὰ ἐναπολειφθέντα τεμάχια ἢ τοὺς ὑπολειφθέντας λίθους, ἐνεργοῦντες τὴν ἐκκένωσιν καὶ τῶν συντριμμάτων τούτων δι' ἐκκενωτικῶν πλύσεων καὶ ἀπομύζησεως.

Μετὰ τοῦτο ἐξετάζετε τὴν κύστιν ἰδίως δὲ τὸν πυθμένα αὐτῆς εἴτε διὰ λιθοτρίπτου εἴτε διὰ πλήρους ἐξεταστικοῦ μεταλλικοῦ καθετῆρος, καὶ ἀφοῦ βεβαιωθῇτε ὅτι οὐδὲν τεμάχιον λίθου ἀνενρίσκετε, εὐοδιάζετε ἐν αὐτῇ παραμένοντα ὑπόσκληρον ἢ μαλακὸν καθετῆρα τοῦ Nelaton, ἀρ. 18-20, ὃν στηρίζετε κατακλίθως, κατὰ τὸν γνωστὸν ὑμῖν τρόπον (σελ. 85), καὶ περισυλλέγετε δι' αὐτοῦ τὰ οὖρα εἰς ὑάλινον οὐροδοχεῖον, τὸ ὁποῖον τοποθετεῖτε μεταξὺ τῶν ριζομηρίων τοῦ πάσχοντος (σελ. 85).

Τὰ οὖρα δὲ τὴν πρώτην καὶ δευτέραν ἡμέραν μετὰ τὴν ἐγχείρησιν εἰσίν, ὡς τὰ πολλὰ, αἰμόφυρτα, περιέχουσι δὲ καὶ κόνιν ἢ μικρὰ συντρίμματα λίθου ὑπολειφθέντα μετὰ τὴν ἀπομύζησιν· διὰ τοῦ καθετῆρος δὲ τούτου τοῦ παραμένοντος ἐνεργεῖτε καὶ πλύσιν τῆς οὐροδόχου κύστεως ἐφ' ἅπαξ τῆς ἡμέρας διὰ διαλύσεως βορικοῦ ὀξέος ($4 \text{ } ^\circ\text{/}_0$) καὶ εἴτα νιτρικοῦ ἀργύρου (1 : 1000). καταλείπετε δὲ τοῦτον ἀναλόγως τῶν περιστάσεων 24 ὥρας ἢ καὶ 48, ὅτε ἀφαιρεῖτε αὐτόν, ἐκτὸς ἐὰν συνυπάρχῃ ἔντονος κυστίτις, ὅτε καταλείπετε τοῦτον πλείονας ἡμέρας ἐνεργοῦντες καθ' ἐκάστην πλύσει τῆς οὐροδόχου κύστεως.

Ἡ ἀποθεραπεία εἶνε ἀπλουστάτη, οἱ δὲ οὕτως ἐγχειρηθέντες ἐγείρονται· τῆς κλίνης τὴν 4ην πρὸς τὴν 5ην ἡμέραν, τὴν δὲ 8ην ἐξέρχονται ἐπὶ ὁμαλῶν περιπτώσεων, ὡς εἶδετε πολλοὺς τοιοῦτους πάσχοντας ἐν τῷ Νοσοκομείῳ, εἰς οὓς ἐπιτυχῶς ἐνήργησα τὴν λιθοτριψίαν.

Ἐν τούτοις πρὶν ἢ κηρύξῃτε τὸν πάσχοντα ἐντελῶς ἀπηλλαγμένον τοῦ λίθου αὐτοῦ, δεῖον νὰ ἐνεργήσῃτε τὴν ἐκ νέου ἐξέτασιν τῆς

οὐροδόχου αὐτοῦ κύστεως, πρὸ τῆς ἐξόδου αὐτοῦ, περὶ τὸ τέλος ὅλῃα δὴ τῆς ἀποθεραπείας, εἴτε διὰ πλήρους μεταλλικοῦ ἐξεταστικοῦ καθετήρος, εἴτε διὰ λιθοτρίπτου, ἐνίοτε μάλιστα καὶ τῇ χρήσει τοῦ γλωφορμίου, ὅτε οὐδὲν ἀνακαλύπτεται· ἂν δ' ὅμως ἀντιληφθῇτε τεμαχίων λίθου, τότε θὰ ἐνεργήσητε ἐκ νέου κατὰ τοὺς αὐτοὺς κανόνας νέαν λιθοτριψίαν καὶ ἀπομύζησιν.

Κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν δὲ τῆς ὅλης ἐγχειρήσεως σπανίως θὰ παρατηρήσητε τὰ δυσάρεστα τῆς συλλήψεως τῆς οὐροδόχου κύστεως μεταξὺ τῶν σκελῶν τοῦ ῥάμφους τοῦ λιθοτρίπτου (εἰκ. 114) καὶ συντριβὴν ταύτης ἢ τὴν ῥῆξιν αὐτῆς κατ' ἀκολουθίαν ἀκαίρου ἢ ἀδεξίου ἐκκενωτικῆς πλύσεως ἢ ἀπομύζήσεως, ἐὰν ἀκριβῶς ἀκολουθήσητε εἰς τὰ ὅσα ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ περιέγραψα πρὸς ἐπιτυχῇ ἐκτέλεσιν αὐτῆς.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὸν σπασμὸν τῆς ὑμενώδους ἰδίως μοίρας τῆς οὐρήθρας κατὰ τοὺς διαφόρους χρόνους τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ λιθοτρίπτου ἢ τοῦ ἐκκενωτικοῦ καθετήρος, καὶ τοῦτον πρῶτος δρῶντες πάντοτε θὰ ὑπερνικήσητε. ὥς καὶ τὰ ἐκ τῆς ὑπερτροφίας τοῦ προστάτου παρεμβλλόμενα προσκώμματα, μεταχειριζόμενοι καταλλήλους ἐκκενωτικούς καθετήρας μετὰ ῥάμφους ἐπιμήκους καὶ μεγάλης κυρτότητος.

Ἡ αἰμορραγία δὲ τῆς κύστεως, ἥτις συνοδεύει ὥς τὰ πολλὰ τὴν ὅλην ἐγχείρησιν, σπανίως λαμβάνει ἐπίσημον χαρακτήρα ὅπως ἐκδηλωθῇ ὥς ἐπιπλοκή. Διότι, ὥς καὶ ἐκ πείρας ἰδίας δύναμαι νὰ βεβαιώσω ὑμᾶς, αὕτη καταπαύεται εἴτε εὐθὺς μετὰ τὴν ὅλην ἐγχείρησιν εἴτε κατὰ τὰς πρώτας 24 ὥρας μετὰ ταύτην.

Αἱ λοιπαὶ δ' ἐπιπλοκαί, αἵτινες ὀφείλονται εἰς μὴ λυνσιν τοῦ ἐγχειρητικοῦ πεδίου, αἱ ὀρχίτιδες-αἱ προστάτιδες-ὥς καὶ αἱ ἀπὸ τῶν νεφρῶν τοιαῦται, σπανιώτατα σήμερον παρατηροῦνται, ἂν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὅλης ἐγχειρήσεως ἐτηρήθησαν οἱ κανόνες τῆς ἀντισηψίας ἢ ἀσηψίας, ὥς ἐπίσης καὶ αἱ ἐκτὸς τοῦ ἐγχειρητικοῦ πεδίου ἐπιπλοκαὶ ἀπὸ τῶν πνευμόνων καὶ τῶν βρόγχων εἰς τοὺς γέροντας ἰδίως, λαμβανομένων ἐγκαίρως τῶν καταλλήλων προφυλάξεων.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐνίοτε ἐπερχομένην κυστίτιδα, αὕτη

Ἐπιπλοκαὶ
λιθοτριψίας

ὀφείλεται ὡς τὰ πολλὰ εἰς παλιγκότησιν ὑπαρχούσης πρὸ τῆς ἐγχειρήσεως χρονίας τοιαύτης, ἐπομένως προϋπῆρχεν ἡ μόλυνσις τῆς κύστεως· διότι εἶνε σπάνιον νὰ ἐπέλθῃ κυστίτις εἰς κύστιν ὑγιᾶ, μὴ μεμολυσμένην πρὸ τῆς ἐγχειρήσεως, ἐκτὸς ἐὰν δὲν ἐτηρήθησαν αὐστηρῶς κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὅλης ἐγχειρήσεως καὶ τὴν ἀποθεραπείαν οἱ κανόνες τῆς ἀντισηψίας, ὡς ἐκ τούτου δὲ ἡ κύστις ἐμολύνθη.

Ἐνδείξεις
καὶ ἀντενδείξεις
λιθοτριψίας.

Ὅπως δὲ πᾶσα ἐγχείρησις, οὕτω καὶ ἡ λιθοτριψία, Κύριοι, ἔχει τὰς ἐνδείξεις αὐτῆς καὶ ἀντενδείξεις· οὕτως, ἐπὶ παραδείγμα-
τος, τοὺς σκληροὺς λίθους (ὀξαλικούς), τοὺς ἀνθισταμένους καὶ εἰς τὴν χρῆσιν τῆς σφύρας αὐτῆς, θ' ἀφαιρῆτε διὰ κυστιοτομίας· ἐπ' ἴσης τοὺς ἐξ οὐρικών ἢ καὶ ἄλλων ἀλάτων μικτοὺς λίθους μεγάλης διαμέτρου, 5 ἐκ.μ. καὶ πλέον, τοὺς ὁποίους δὲν θὰ δυνηθῇτε νὰ συλλαβῆτε διὰ τοῦ λιθοτρίπτου, ὡς καὶ τοὺς πολλαπλοῦς ἐνίοτε λίθους.

Σπανίως δὲ θ' ἀπαντήσητε ἀπόλυτον ἀντενδείξιν ἐκ τῆς μεγάλης ὑπερτροφίας τοῦ προστάτου, ὅτε ἡ εἰσαγωγή τῶν λιθοτριπτῶν ὡς καὶ τῶν ἐκκενωτικῶν καθετήρων ἀποβαίνει· ἔστιν ὅτε ἀδύνατος.

Ἐπ' ἴσης ὅταν εἰς λιθιώντα ἡ συμπαρομαρτοῦσα κυστίτις εἶνε εἰς ἄκρον ἐπώδυνος, ἡ λιθοτριψία ἀποβήσεται ὑμῖν ἀπολύτως ἀδύνατος, ἐνδείξεις δὲ τότε κυστιοτομίας πρὸς ἀφαίρεσιν τοῦ λίθου, ἥτις ἄλλως τε ἐνδείκνυται καὶ πρὸς θεραπείαν τῆς ἐπώδυνου κυστιτίτιδος.

Ἐν τέλει δὲ ὅταν ἡ μόλυνσις τῶν οὐρητικῶν ὁδῶν τοῦ πάσχοντος εἶνε γενικὴ καὶ βαρεία, συμμετέχῃ δὲ ταύτης διὰ γενικωτέρων ἐκδηλώσεων καὶ ὁ λοιπὸς ὁργανισμός, ἐπομένως ἡ γενικὴ κατὰστασις τοῦ πάσχοντος εἶνε ἀθλία, τότε εἶνε ζήτημα ἂν ὄχι μόνον ἡ λιθοτριψία ἀλλὰ καὶ ἡ κυστιοτομία αὐτή, ἥτις κατὰ τοὺς πολλοὺς προτιμᾶται εἰς τοιαύτας περιστάσεις, ἐπιτρέπουσα τὸν ταχὺν καθαρισμὸν τῆς μεμολυσμένης κύστεως, θὰ βελτιώσῃ τόσον τὴν γενικὴν κατὰστασιν τοῦ πάσχοντος, ὅσον καὶ τὴν τοπικὴν, καὶ δι' ἄλλους μὲν λόγους μάλιστα δὲ διότι ἡ παρατεταμένη κατὰκλι-
σις τῶν οὕτω κυστιοτομηθησομένων, οἵτινες ὡς τὰ πολλὰ γέροντες τυγχάνουσιν ὄντες, ἐπιφέρει δυσάρεστους ἐπιπλοκάς, αἵτινες προξενούσι τὸν θάνατον τοῦ πάσχοντος. Εἰς τὴν ἡλικίαν ὁμως

ταύτην ὑπερτερεῖ ἡ λιθοτριψία, ὅπου αὕτη δυνατή, τῆς κυστιστομίας κατὰ τοῦτο, ὅτι δῆλα δὴ ταχύτατα ἐγείρονται οἱ γέροντες τῆς κλίνης, ὡς ἐδόθη μοι εὐκαιρία νὰ παρατηρήσω εἰς γέροντα 86 ἐτῶν, εἰς ὃν ἐνήργησα κληθεὶς ἐν Κερκύρᾳ τὴν λιθοτριψίαν ἐπιτυχῶς. καὶ τὴν παρατήρησιν ἐκείνην διὰ τὸ σπάνιον τῆς ἡλικίας ἐδημοσίευσα εἰς τὴν *Anjou Médical (Angers)* κατὰ Νοέμβριον τοῦ 1899.

Ἐκεῖνο δ' ὅμως τὸ ὅποιον πρέπει νὰ γνωρίζητε, Κύριοι, εἶνε ὅτι, ἀφοῦ ἀπαλλάξητε τὸν πάσχοντα τοῦ λίθου αὐτοῦ διὰ τῆς λιθοτριψίας, ἢ καὶ δι' οἰασδήποτε κυστιστομίας ἐν γένει, δεόν νὰ συστήσητε αὐτῷ τὰ δεόντα πρὸς ἀποφυγὴν ὑποτροπῆς τῆς νόσου, ἀναλόγως τοῦ ἐκαστοτε ὑμῖν προκειμένου περιστατικοῦ· ἐὰν ἐπὶ παραδείγματος πρόκειται περὶ λίθου πρωτογενοῦς ἐξ οὐρικοῦ ὀξέος καὶ ἐκ τῶν νεφρῶν κατελθόντος ἐν τῇ κύστει, δευτερογενῶς δ' ἐν αὐτῇ ἀναπτυχθέντος κατὰ τὸν ὄγκον, τότε θὰ συμβουλευσῃτε γενικὴν θεραπείαν καθ' ὃν τρόπον ἡ Γενικὴ καὶ Χειρουργικὴ Παθολογία διδάσκουσι, διότι οἱ λίθοι οὗτοι εἶνε, ὡς γνωρίζετε, ἐκδηλώσεις γενικῆς διαταραχῆς τῆς θρέψεως, κατὰ τὰ κρατοῦντα σήμερον ἐν τῇ Ἐπιστήμῃ, ἰδίως μάλιστα μετὰ τὰς ἐργασίας τοῦ ἐπιφανοῦς **Bouchard**. Ἐὰν ὅμως πρόκειται περὶ λίθου ἀναπτυχθέντος ἐν αὐτῇ τῇ κύστει· πρωτοπαθῶς (ἐκ φωσφορικῶν ἀλάτων) κατ' ἀκολουθίαν κυστιτίδος, τότε ἡ τοπικὴ θεραπεία τῆς κυστιτίδος, μάλιστα δὲ τῶν προστατικών, καὶ ἡ μεθοδικὴ ἐκκένωσις καὶ αἱ πλύσεις τῆς οὐροδόχου κύστεως καὶ ἡ πρόληψις τῆς ἀποσυνθέσεως τῶν οὐρῶν καὶ τῆς ἐντεῦθεν μολύνσεως τῆς κύστεως καὶ τῶν λοιπῶν οὐρητικῶν ὁδῶν ἀσφαλιζουσιν ἂν μὴ διὰ παντός τοῦλάχιστον ὅμως ἐπὶ μακρὸν ἀπὸ τῆς ὑποτροπῆς τῆς νόσου.

Αἱ πλύσεις μάλιστα εἰς τοιαύτας περιστάσεις διὰ διαλύσεως νιτρικοῦ ἀργύρου (1 : 1000 1 : 500 καὶ ἰδίως ὅταν τὰ οὐρά τοῦ πάσχοντος ἐπαύσαντο νὰ ὦσιν ὀξίνα) ἔχουσιν εἰδικὴν ἐπενέργειαν, ὡς ἀπέδειξαν τὰ πειράματα τοῦ **Hallé** ἐπὶ τοῦ πυογόνου βακτηριδίου καὶ τοῦ οὐρο-βακκιλίου, ἅτινα κατ' ἐξοχὴν μολύνουσι τὰς οὐρητικὰς ὁδοὺς (**Guyon - Mercredi Médial 11 Φεβρ. 1901**). Ἀποδίδουσι δ' αἱ πλύσεις αὗται τῆς κύστεως τὴν φυσιολογικὴν ὀξίνην

ἀντιδρᾶσιν εἰς τὰ οὖρα καὶ ἀσφαλίζουσιν ἐπὶ μήκιστον ὡς τὰ πολλὰ ἂν μὴ διὰ παντός ἀπὸ τῆς ἀποτροπῆς τοῦ λίθου.

Εἰς τὴν ἀγωγὴν δὲ ταύτην τῆς γενικῆς δηλὰ δὴ ἡ τοπικῆς θεραπείας μετὰ λιθοτριψίαν δεόν ν' ἀκολουθῇτε πάντοτε μὲν, ἰδίως ὅμως ὅταν ἐνεργῇτε λιθοτριψίαν διὰ λίθους πρωτοπαθῶς ἐν τῇ κύστει ἀναπτυχθέντας· διότι κατηγοροῦσιν ἀκριβῶς τινὲς τῆς λιθοτριψίας ὡς μεθόδου ἀβεβαίου καὶ οὐχὶ ριζικῆς πρὸς θεραπείαν τῶν λίθων τῆς οὐροδόχου κύστεως, ἕνεκα τῆς παρατηρουμένης ἐνίοτε ὑποτροπῆς τῆς λιθιάσεως τῆς οὐροδόχου κύστεως μετὰ λιθοτριψίαν. Ἀλλ' ἡ λιθοτριψία, Κύριοι, καὶ ἡ ἀπομύζησις, ὅταν ἐκτελεσθῶσι καθ' ὅλους τοὺς κανόνας, οὓς λεπτομερῶς περιέγραψα ὑμῖν, ἀφαιρεθῶσι δὲ οὕτω πάντα τὰ συντρίμματα τοῦ λίθου, οὐδὲν ὡς προδιαθέτει εἰς ὑποτροπήν· διότι ἡ ὑποτροπὴ τῆς νόσου, ἐὰν ἐπέλθῃ, θὰ ὀφείλῃται· εἴτε εἰς τὴν παράλειψιν τῆς ἐκτελέσεως ὑπὸ τοῦ πάσχοντος τῶν διαιτητικῶν καὶ θεραπευτικῶν μέσων, ἅτινα συνεστήσατε αὐτῷ, τόσον τοπικῶν ὅσον καὶ γενικῶν, καὶ τὰ ὁποῖα ἐπὶ μήκιστον χρονικὸν διάστημα δεόν νὰ ἐξακολουθήσῃ ἐφαρμοζῶν ἂν μὴ ἐφ' ὅρου ζωῆς, εἴτε, καὶ μεθ' ὅλην τὴν χρῆσιν αὐτῶν, εἰς βαρεῖαν γενικὴν διαταραχὴν τῆς θρέψεως (λίθοι ἐξ οὐρικῶν ἀλάτων), ἢ τοπικὴν χρονίαν πάθησιν τῆς κύστεως (λίθοι ἐκ φωσφορικῶν ἀλάτων).

Τί πρὸς τὴν λιθοτριψίαν, Κύριοι, ἂν μεθ' ὅλην τὴν ἐπιτυχῇ ἐκτέλεσιν αὐτῆς καὶ τὴν τελείαν ἀφαίρεσιν τῶν συντριμμάτων τοῦ λίθου οἱ νεφροὶ ἐξακολουθοῦσι κατεργαζόμενοι οὐρικούς ἢ ὀξάλικούς λίθους, οὓς διὰ τοῦ χρόνου παραπέμπουσιν ἐν τῇ κύστει; Τί πρὸς τὴν λιθοτριψίαν, Κύριοι, ἂν χρονία κυστίτις μετ' ἐπισημοτάτης ὑπερτροφίας τοῦ προστάτου ἀπεργάζεται διὰ τοῦ χρόνου τὸν σχηματισμὸν νέου λίθου, μεθ' ὅλην τὴν ἐπιτυχῇ ἀφαίρεσιν τοῦ πρώτου λίθου δι' αὐτῆς καὶ μεθ' ὅλην τὴν μετέπειτα ἐπὶ μήκιστον ἐφαρμοζομένην τοπικὴν θεραπείαν, ἥτις εἶνε οὐχὶ σπανίως ἀνίσχυρος νὰ προλάβῃ τὸν ἐκ νέου σχηματισμὸν λίθου, ὡς ἐκ τῆς παθολογικῆς ἀλλοιωσεως τῆς τε κύστεως καὶ τοῦ προστάτου αὐτοῦ, αἵτινες θὰ ἐξακολουθῶσι καὶ μετὰ τὴν ἐγχειρητικὴν ἱασιν τοῦ πάσχοντος ὑπάρχουσαι; Εἰς τὰς περιστάσεις ταύτας βεβαίως ἡ ὑποτροπὴ τῆς νόσου θὰ

ἐπέλθῃ διὰ τοῦ χρόνου· ἀλλ' αὕτη δέον νὰ γνωρίζητε ὅτι θὰ ἐπέλθῃ καὶ τὴν κυστιοτομίαν αὐτὴν ἐὰν μεταχειρισθῇτε ὡς ριζικωτέραν δῆθεν μέθοδον, ἥτις οὐδεμίαν εἰς τὰς περιστάσεις ταύτας παρέχει ἀσφάλειαν ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν λιθοτριψίαν οὐδὲ ὑπεροχὴν. Καὶ πρὸς πίστωσιν τῶν λεγομένων μου τούτων ἀναφέρω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ αὐτὸς ἐνήργησα λιθοτριψίαν ἐν τῷ Δημοτ. Νοσοκομείῳ Ἀθηνῶν «Ἐλπίδι» εἰς συνάδελφον ἐκ Σαλαμῖνος ὁρμώμενον κατ' Αὔγουστον τοῦ 1899—καὶ τὴν περίπτωσιν ταύτην ἐδημοσίευσα εἰς τὴν *Anjou Médical* (Angers) ὑπεραμυνόμενος τῆς λιθοτριψίας—εἰς ὃν κατὰ προηγούμενα χρονικά διαστήματα δις ἐνηργήθη ἡ ὑπερθηβικὴ κυστιοτομία διὰ λίθον ἐπιτυχέστατα ἢ μὲν ὑπὸ τοῦ διαπρεποῦς καθηγητοῦ κ. Γαλθάνη ἐν τῷ «Εὐαγγελισμῶ», ἡ δὲ βραδύτερον ἐν Πειραιεὶ ὑπὸ διακεκριμένου συναδέλφου, τοῦ κ. Σ. Κοντολέοντος, καὶ ὅμως καὶ διὰ τρίτην φορὰν ὁ λίθος ἐσχηματίσθη, ὡς καὶ εἰς χωρικὸν ἐκ Μεγάρων ἐν τῷ Ἀρεταίειῳ Νοσοκομείῳ κατὰ Μάρτιον τοῦ 1901—διὰ κοκαίνικῆς ἀναλγησίας ἀπὸ τοῦ νωτιαίου μυελοῦ κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ Tuffier—εἰς ὃν πρὸ τριετίας ἐνηργήθη ἐπιτυχέστατα ἡ ὑπερθηβικὴ κυστιοτομία πρὸς ἀφαίρεσιν λίθου ἐν τῷ «Εὐαγγελισμῶ» ὑπὸ τοῦ ἀξιοτίμου καθηγητοῦ κ. Ἰουλ. Γαλθάνη· ἀλλ' ὅμως καὶ εἰς τὴν μίαν ὡς καὶ εἰς τὴν ἄλλην περίπτωσιν ὁ λίθος ἐσχηματίσθη ἐκ νέου, οὐχὶ ἐξ ὑπαίτιότητος τῆς ἐφαρμοσθείσης ἐγχειρητικῆς μεθόδου, ἀλλὰ διότι τὰ ἀρχικὰ παραγωγικὰ αἷτια τοῦ πρώτου λίθου ἐξηκολούθουν ὑφιστάμενα, οὐδόλως δ' ἐξῆσφάλισε τοὺς πάσχοντας αὐτοὺς ἡ κυστιοτομία ἀπὸ τῆς ὑποτροπῆς τοῦ λίθου. Τὰ αὐτὰ παρετήρησα εἰς γνωστὸν ἔμπορον τῶν Ἀθηνῶν, εἰς ὃν δις ἐνηργήθη ἡ λιθοτριψία ἐνταῦθα ἡ πρώτη ὑπὸ τοῦ κ. Γαλθάνη ἡ δευτέρα μετὰ ἔτη ὑπ' ἐμοῦ καὶ εἰς ὃν, μεταβάντα εἰς Βιέννην τὸ παρελθὸν θέρος, ἐνήργησεν ὑπερθηβικὴν κυστιοτομίαν ὁ A. Von Frisch πρὸς ριζικὴν δῆθεν ἴασιν τῆς νόσου. Καὶ ὅμως καὶ εἰς τοῦτον τὸν πάσχοντα, ὃν μετὰ τὴν ὑπερθηβικὴν κυστιοτομίαν ἐπανελθόντα ἐκ Βιέννης εἶδον, νέος λίθος ἀνεσχηματίσθη ἐν τῇ κύστει ὡς κατελθὼν ἐκ τῶν νεφρῶν. Ἄλλως δὲ εἰς τὰς περιστάσεις, εἰς ἅς ἡ λιθοτριψία ἐνδείκνυται καὶ δυνατὴ πρὸς ἐκτέλεσιν τυγχάνει οὕσα, εἶνε ἐγχειρήσις αὕτη σχεδὸν ἀκίνδυνος μετὰ

θνητότητας ἐλαχίστης ($1 - 2 \frac{1}{2} : 100$ Legeu)· εἰς 40 δὲ λιθοτριψίας ἄς ἐνήργησα μέχρι τοῦδε ἐν τῷ Νοσοκομείῳ καὶ ἀνὰ τὴν πόλιν ἓνα μόνον ἔσχον θάνατον καὶ τοῦτον ἐκ πνευμονικῆς ἐπιπλοκῆς εἰς γέροντα προστατικόν. Ὁ καθηγητὴς Guyon ἐν τῇ στατιστικῇ αὐτοῦ ἐπὶ 555 λιθοτριψιών, ἄς ἐνήργησε κατὰ τὴν τελευταίαν ταύτην δεκαετίαν, ἀναγράφει 17 θανάτους ἤτοι 3,1 ἐπὶ τοῖς 100. Τούτου δ' ἔνεκεν ἐξαικολουθῶ νὰ φρονῶ ὅτι κατὰ γενικὸν κανόνα ἡ μὲν λιθοτριψία εἶνε καὶ ἔσται μέθοδος ἐγχειρητικὴ τῆς ἐκλογῆς πρὸς θεραπείαν τῶν λίθων τῆς κύστεως, ἡ δὲ κυστιστομία μέθοδος τῆς ἀνάγκης· καθίσταται δὲ καὶ ἡ κυστιστομία εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς μέθοδος τῆς ἐκλογῆς εἰς ἄς περιστάσεις ἡ λιθοτριψία ἀντενδείκνυται ἀπολύτως, δι' οὓς λόγους ἀνωτέρω ἐμνημόνευσα. Διὰ τοῦτο οὐδέποτε δέον νὰ ζητῆτε ἀπὸ ἐγχειρητικῆς τινος μεθόδου πλεον τοῦ ὅ,τι αὕτη δύναται νὰ δώσῃ ὑμῖν, οὐδ' ἀποκλειστικῶς καὶ συστηματικῶς νὰ ἐφαρμόζετε τὴν λιθοτριψίαν ἢ τὴν κυστιστομίαν προκειμένου περὶ λίθου τῆς κύστεως· ἀλλ' ἀκριβῶς ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἐκάστοτε προκείμενον ὑμῖν περιστατικόν καὶ τὰς ἐνδείξεις καὶ ἀντενδείξεις, τὰς ἀπὸ τοῦ λίθου καὶ τῶν οὐρητικῶν ἐν γένει ὀργάνων (νεφροί) ὡς καὶ τῆς ὅλης καταστάσεως τοῦ πάσχοντος προερχομένης, θὰ ρυθμίζετε τὴν ἀγωγὴν ὑμῶν καταλλήλως ὑπὲρ τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἄλλης μεθόδου.

Λιθοτριψία
διὰ τοῦ
περινέου.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὴν λιθοτριψίαν διὰ τοῦ περινέου, ἥτις καὶ μέθοδος τοῦ Dolbeau καλεῖται, αὕτη προϋποθέτει τὴν ἐκτέλεσιν τεχνητῆς ὁδοῦ ἀπὸ τοῦ περινέου καὶ τὴν ἐντεῦθεν εἰσαγωγὴν τῶν ἐργαλείων τῆς λιθοτριψίας πρὸς συντριβὴν τοῦ λίθου ἢ καὶ τοῦ λιθοκλάστου (εἰκ. 119) αὐτοῦ. Ἀλλ' αὕτη περιέπεσεν εἰς ἐντελῆ ἀχρησίαν ὡς ἐκ τῶν προόδων καὶ τελειοποιήσεων τῆς συγχρόνου ταχείας λιθοτριψίας. Ὁ Γάλλος δ' ὅμως χειρουργὸς Bazy¹ ὡς καὶ ὁ Ἀγγλος Harisson² ἐνήργησαν καὶ κατὰ τοὺς τελευταίους τούτους

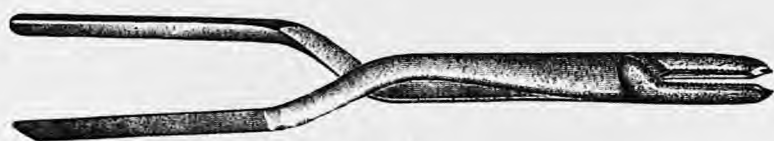
¹ Bazy. Annales des maladies des organes génito-urinaires 1893, σελ. 336.

² Harisson. Annales des maladies des org. génito-urinaires 1894, σελ. 396.

χρόνους εἰς τινὰς εἰδικὰς περιστάσεις ἀπὸ τοῦ περινέου λιθοτριψίαν διὰ τομῆς τῆς ὑμενώδους μοίρας τῆς οὐρήθρας ἀπὸ τῆς ῥαφῆς τοῦ περινέου καὶ τῆς ἐντεῦθεν εἰσαγωγῆς τῶν τῆς λιθοτριψίας ἐργαλείων.

Διὰ τοῦ ῥάμφους δὲ τοῦ λιθοτρίπτου θὰ ἐνεργήσητε ἐνίοτε ἀπόξεσιν τῶν λιθωδῶν συγκριμάτων ἐκ φωσφορικῶν ἀλάτων, ἅτινα ἐπικαθύνονται τοῦ βλεννογόνου τῆς οὐροδόχου κύστεως· πρὸς τοῦτο δέ, ἀφοῦ μετρίως διατείνητε τὴν οὐροδόχον κύστιν δι' ἐγχύσεως ἐν αὐτῇ γλίστρης διαλύσεως βορικοῦ ὀξέος, θὰ εὐδιάσητε λιθοτρίπτῃν κεκλεισμένον μετὰ θυριδωτοῦ ῥάμφους ἐν τῇ οὐροδόχῳ κύστει, κατὰ τοὺς γνωστοὺς ὑμῖν κανόνας, καὶ καταλλήλως χειριζόμενοι τὴν κλειστήν ἐπ' ἴσης κυλινδρικήν χειρολαβὴν αὐτοῦ θὰ περιφέρητε τὸ

Ἀπόξεσις τῆς οὐροδόχ. κύστεως διὰ τοῦ ῥάμφους τοῦ λιθοτρίπτου.

Εἰκ. 119.

Λιθοκλάστης.

ἐν τῇ κύστει ῥάμφος τοῦ λιθοτρίπτου καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις τῆς κύστεως, ἰδίως δὲ καθ' ἃ μέρη θ' ἀντιληφθῇτε τῶν λιθωδῶν συγκριμάτων, ἀναστρέφοντες δὲ τοῦτο ἐντελῶς πρὸς αὐτὰ ἢ καὶ τὸν πυθμένα τῆς κύστεως θὰ ἐνεργήσητε διὰ τοῦ ἄκρου αὐτοῦ ἀπόξεσιν τοῦ βλεννογόνου καὶ εἴτα πλύσεις ἐκκενωτικὰς καὶ ἀπομύζησιν τῶν ἀποξεσθέντων συγκριμάτων διὰ τοῦ ἀπομυζητήρος ὥσπερ ἐπὶ λιθοτριψίας. Τοιαύτην δ' ἀπόξεσιν τῆς κύστεως ἐδόθη μοι εὐκαιρία νὰ ἐνεργήσω μετ' ἐπιτυχίας εἰς πατέρα συναδέλφου ἐξ Αἰτωλικοῦ, καὶ τὴν περίπτωσιν ἐκείνην ἐδημοσίευσα εἰς τὰ ἐν Παρισίοις ἐκδιδόμενα Annales des Maladies des Organes Génito - Urinaires κατ' Αὐγούστον τοῦ 1889.

Μ Α Θ Η Μ Α Μ Ζ '

Κύριοι,

*Αλλότρια
σώματα ἐν τῇ
οὐροδ. κύστει.

Ὁ λόγος ἡμῶν σήμερον ἔσται περὶ τῶν ἐγχειρητικῶν ἐκείνων μεθοδῶν, ἅς θὰ μεταχειρισθῆτε πρὸς ἀφαίρεσιν τῶν ἀλλοτρίων σωμάτων, ἅτινα εἰσῆλθον ἐν τῇ οὐροδόχῳ κύστει εἴτε ἀπὸ τῶν φυσικῶν ὁδῶν, εἴτε διὰ λύσεως τῆς συνεχείας τῶν τοιχωμάτων αὐτῆς τραυματικῆς ἢ ἄλλης φύσεως.

Ποικίλα δ' εἶνε καὶ περιεργότατα, Κύριοι, τὰ ἀλλότρια σώματα. τὰ ὅποια θ' ἀπαντήσητε ἐν τῇ οὐροδόχῳ κύστει, μάλιστα δὲ τὰ εὐοδιαζόμενα ἐν αὐτῇ διὰ τῆς οὐρήθρας διαιροῦνται δὲ ταῦτα, ὡς τὰ πολλά, εἰς εὐθρυπτα καὶ μαλακά, εἰς ἐλαστικά καὶ εἰς σκληρά. Θ' ἀπαντήσητε δῆλα δὴ ὅτε μὲν τεμάχια ἐλαστικῶν καθετήρων,

Εἰκ. 120.

Γραφὶς ἐξαχθεῖσα ἐκ τῆς οὐροδόχου κύστεως (A. Poulet).

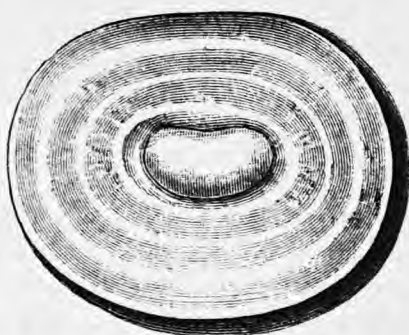
οἵτινες ἐχρησίμευσον τῷ πάσχοντι πρὸς θεραπευτικὸν σκοπὸν, ἔνεκα δὲ τῆς καθημερινῆς αὐτῶν χρήσεως ἐφθάρησαν καὶ ἐθραύσθησαν ἐν τῇ κύστει κατὰ τὴν χρῆσιν αὐτῶν, ἢ τεμάχια κηρίων ἅτινα ἐχρησίμευσον πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν, οὐχὶ δὲ σπανίως καὶ ὁλόκληρον τριχοειδὲς κηρίον, ὡς συνέβη μοι κατ' ἐπανάληψιν νὰ παρατηρήσω ἐν τῇ πράξει καὶ νὰ κληθῶ πρὸς ἀφαίρεσιν αὐτοῦ, ὅπερ διωλίσθησεν ἀπὸ τῆς οὐρήθρας ἐν τῇ κύστει, ἢ ἀπαικόπη ἀπὸ τοῦ μεταλλικοῦ κηρίου τοῦ Beniqué κατὰ τὸ ὕψος τῆς συγχοχλιδώσεως αὐτοῦ μετ' ἐκείνου καὶ ἔμεινεν ἐν τῇ κύστει ἐπὶ καθετηρισμοῦ πρὸς προιούσαν διαστολὴν τῆς οὐρήθρας ἐπὶ στενωμάτων αὐτῆς, καθ' ὃν τρόπον περιέγραψα ὑμῖν (σελ. 91), ὅτε δὲ θ' ἀπαντήσητε διάφορα ἄλλα ἐπιμήκη ἀλλότρια σώματα ἐλαστικά ἢ σκληρά, μολυβδοκόνδυλα, ἐπὶ παραδείγματος, γραφίδας (εἰκ. 120), βελόνας πλεκτικῆς, σωλήνας

ελαστικούς θηλάστρου (Guyon), ὀδοντογλυφίδας, καπνοσύριγγας στρογγύλας (καὶ τοιαύτην δύνασθε νὰ παρατηρήσητε εἰς τὸ Μουσεῖον τῆς Χειρουργικῆς Κλινικῆς τοῦ Δημοτ. Νοσοκομείου Ἀθηνῶν α' Ἐλπίδος), βελονοθήκας, κυάμους, φασιόλους (εἰκ. 122), κηρία

Εἰκ. 121.

Στάχυν μετὰ λίθωδῶν συγκριμάτων ἐξαχθεῖς ἐκ τῆς οὐροδόχου κύστεως (A. Poulet) (λίθος βοτρυσειδῆς).

Εἰκ. 122.

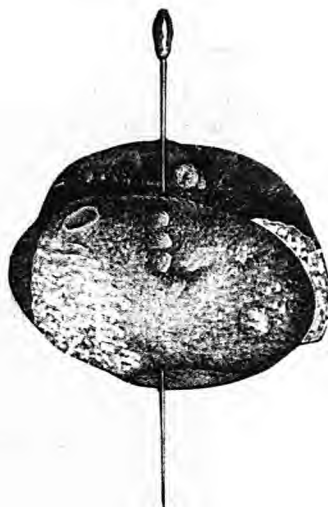
Λίθος οὐροδόχου κύστεως σχηματισθεὶς περὶ φασιόλον.

τῆς κοινῆς χρήσεως ἐπιμήκη, ἐκ κοινοῦ κηροῦ καὶ στέατος, καρφίδας διαφόρους (εἰκ. 123-124) καὶ ἰδίως τὰς ἐν χρήσει παρὰ ταῖς γυναῖξι· πρὸς στήρηξιν τῆς κόμης (φουρκέται) (εἰκ. 125-126), ξύλα στρογγύλα· ὅτε δὲ θ' ἀπαντήσητε πολὺ περιεργότερα π.χ. ἐνώτια ὡς

ἀναφέρει ὁ Voillemier, τεμάχιον δέρματος στρογγύλου καὶ μήκους 12 ἐκ.μ. ὡς ἀναφέρει ὁ αὐτός, μικρὸν πέος χοίρου ὡς ἀναφέρει ὁ Bazy¹, ἱατρικὸν θερμόμετρον ὡς ἀναφέρει ὁ Vincent² κτλ. Ὅτε δ' ἐν τέλει διὰ φλεγμονώδους χρονίας ἐπεξεργασίας ἢ νεοπλασματικῆς τοιαύτης, ἀπὸ παρακειμένου σπλάγχνου (ἐντερικὸς σωλήν)

Εἰκ. 123.

Εἰκ. 124.

Εἰκ. 123.—Λίθος σχηματισθεὶς ἐν τῇ οὐροδόχῳ κύστει
περὶ καρφίδα (A. Poulet).

Εἰκ. 124.—Λίθος σχηματισθεὶς περὶ καρφοβελόνην ἐν οὐροδόχῳ κύστει
Μουσείου Νοσοκομείου Necker τῶν Παρισίων.—Κλινικὴ Guyon.

ἢ ὀστεώδους σκελετοῦ (ἢ β. σύμφυσις) εἰσέρχονται ἐν τῇ κύστει διάφορα ἀλλότρια σώματα (σπόροι ἢ πυρῆνες καρπῶν) ἢ ἀπολύματα ὀστέων (ἢ β. σύμφυσις) διὰ προϊούσης διαβρώσεως τῶν τοιχωμάτων τῆς κύστεως ἢ συριγγώδους τινὸς πόρου· σήμερον μάλιστα ὡς ἐκ τῆς πληθύος τῶν ἐγχειρητικῶν μεθόδων αἰτίνες ἐφαρμόζονται

¹ Bazy. Ann. des mal. des Org. Gén.-Urin. 1891.

² Dict. encycl. des sci. Méd. Art. Vessie. σελ. 366.

εἰς τὰ ἐσωτερικὰ γεννητικὰ ὄργανα τοῦ θήλεος, συχνότερον ἀπαν-
τῶσιν ἐν τῇ κύστει τοῦ φύλου τούτου ῥάμματα ἐμπεσόντα ἐν
τῇ κύστει μετὰ χρόνον ἐκ παρακειμένης ἀπολινώσεως (Dittel-
Landau - Mankiewiz).

Καὶ ἐὰν μὲν τὰ ἀλλότρια αὐτὰ σώματα μικρὰ τυγχάνωσιν ὄντα
καὶ εὐκίνητα, τότε θ' ἀνεύρητε ταῦτα, ὡς τὰ πολλὰ, κατὰ τὸν

Εἰκ. 125.

Εἰκ. 126.

Εἰκ. 125.— Καρφίς μετὰ λιθωδῶν συγκριμμάτων ἐξαχθεῖσα
ἐκ τῆς οὐροδόχου κύστεως κορασίδος (Le Dendu).

Εἰκ. 126.— Καρφίς ἐμπεπαρμένη ἐν τῷ βλεννογόνῳ τῆς οὐροδόχου
κύστεως καὶ ὀρωμένη διὰ κυστισκοπίου (Tuffier et Janet).

πυθμένα τῆς κύστεως, ἐὰν δ' ὁμῶς ἐπιμήκη καὶ σκληρά, τότε
λαμβάνουσι ταῦτα θέσιν ἀντιστοιχοῦσαν εἰς μίαν τῶν ἐγκαρσίων
διαμέτρων τῆς κύστεως, τὸ τοιοῦτο δὲ δεόν νὰ γνωρίζητε διότι
κατ' αὐτὰς τὰς διαμέτρους θ' ἀναζητήσητε τὰ σώματα ταῦτα.

Πληθὺν δ' εἰδικῶν ἐργαλείων ἐπενόησαν κατὰ καιροὺς οἱ διά-
φοροι χειρουργοὶ καὶ ἐργαλειοποιοί, ἀναλόγως τοῦ εἶδους καὶ τῆς

φύσεως τῶν ἀλλοτρίων σωμάτων, πρὸς ἀφαίρεσιν τούτων διὰ τῶν φυσικῶν ὁδῶν· πάντα δ' ὅμως ταῦτα δὲν ἔχουσι μεγάλην πρακτικὴν ἀξίαν. Κατὰ γενικὸν κανόνα ἡ ἀφαίρεσις τῶν ἀλλοτρίων σωμάτων ἀπὸ τῆς κύστεως διὰ τῶν φυσικῶν ὁδῶν πολὺ εὐκολωτέρα τυγχάνει οὔσα παρὰ τῷ θήλει· φύλῳ ὡς ἐκ τῆς βραχύτητος καὶ τῆς φορᾶς καὶ τῆς διασταλτικότητος τῆς οὐρήθρας, ἢ παρὰ τῷ ἄρρενι.

Καὶ ἐὰν μὲν τὸ ἀλλότριον σῶμα εἴνε εὐθρυπτον καὶ μικρόν, τότε, ἀφοῦ τοποθετήσητε τὸν πᾶσχοντα ὕπτιον ἐν τῇ ἐγχειρητικῇ κλίνῃ καὶ γλωροφορμίσητε αὐτόν, ἐνεργεῖτε ὑπὸ τὸ κράτος τῆς ἀντιστήφιας τὴν συντριβὴν αὐτοῦ, τῇ χρήσει λιθοτρίπτου, τὴν δ' ἀπομύζησιν τῶν συντριμμάτων αὐτοῦ διὰ τοῦ ἀπομυζητήρος, ὡς ἐὰν ἐπρόκειτο περὶ λιθοτριψίας μικροῦ λίθου.

Εἰκ. 127.

Ἄγκιστρον τοῦ Guyon πρὸς ἀφαίρεσιν εὐκάμπτων ἀλλοτρίων σωμάτων ἀπὸ τῆς οὐροδόχου κύστεως.

Ἐὰν ὅμως πρόκειται περὶ ἐπιμήκους λεπτοῦ ἀλλοτρίου σώματος εὐκάμπτου καὶ ἐλαστικοῦ, ὡς ἐπὶ παραδείγματος κηρίου χειραγωγοῦ ἢ τριχοειδοῦς, τότε δύνασθε νὰ πειραθῇτε τὴν ἐξαγωγήν αὐτοῦ διὰ τοῦ ἄγκιστρον τοῦ Guyon (εἰκ. 127) ἢ τοῦ Collin (εἰκ. 128) προκειμένου περὶ γυναικός. Τὰ ἄγκιστρα δὲ ταῦτα διαφέρουσιν ἀλλήλων, ὡς βλέπετε ἐνταῦθα· καὶ τὸ μὲν ἄγκιστρον τοῦ Guyon συνίσταται ἐκ λεπτοῦ μακροῦ ὑποσκληροῦ στείλεοῦ μήκους 40 περίπου ἐκ. μ., εἰς τὸ πρόσθιον ἄκρον τοῦ ὁποίου εὗρηται μεταλλικὸν ἄγκιστρον ἀμβλύ, εἰς δὲ τὸ ὀπίσθιον πεπλατυσμένη μικρὰ λαβή· τὸ δὲ τοῦ Collin εἶνε βραχύτερον, συνίσταται δὲ καὶ τοῦτο ἐκ λαβῆς μεταλλικῆς καὶ στείλεοῦ λεπτοῦ μεταλλικοῦ ἐπιμήκους, ὅστις ἀπολήγει εἰς ἄγκιστρον ἀμβλύ. Καὶ

τὸ μὲν πρῶτον θὰ μεταχειρισθῇτε ὡς τὰ πολλὰ πρὸς ἐξαγωγὴν εὐκάμπτων ἐλαστικῶν σωμάτων παρὰ τῷ ἄρρени· ἰδίως φύλψ, τὸ δὲ δεύτερον πρὸς ἀφαίρεσιν μεταλλικῶν ἀλλοτρίων σωμάτων καὶ ἰδίως καρφίδων, αἵτινες χρησιμεύουσι πρὸς στήριξιν τῆς κόμης τῶν γυναικῶν (φουρκέται). Τὴν εἰσαγωγὴν δ' ἀμφοτέρων ἐν τῇ κύστει· διὰ τῆς οὐρήθρας θὰ ἐνεργήσητε ὡς ἐξῆς· μετὰ χλωροφορμισμόν ἢ μὴ τοῦ ὑπτίως κατακεκλιμένου πάσχοντος καὶ ἀφοῦ ἐγγύσητε μικρὰν ποσότητα γλιαρᾶς διαλύσεως βορικοῦ ὀξέος ἐν τῇ κύστει· αὐτοῦ μετὰ προηγουμένην οὕρησιν, θὰ εὐοδιάσητε τὸ ἀγκίστρον τοῦ Guyon ἐν τῇ κύστει τοῦ πάσχοντος διὰ τῆς δεξιᾶς ὑμῶν χειρός, ἀκολουθοῦντες εἰς τοὺς κανόνας τοῦ καθετηρητισμοῦ,

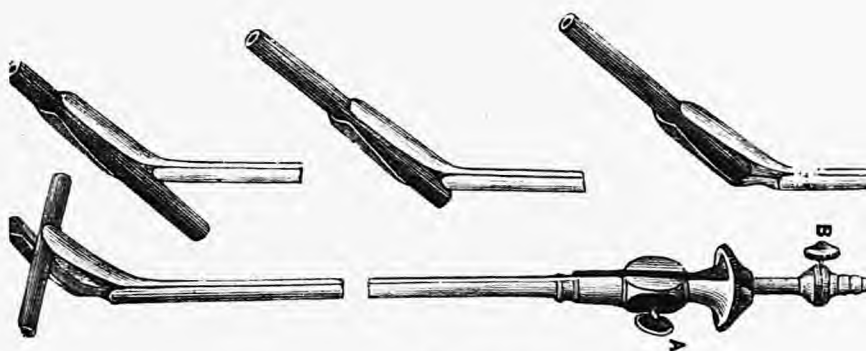
Εἰκ. 128.

Ἐγκίστρον τοῦ Collin πρὸς ἀφαίρεσιν ἀλλοτρίων σωμάτων ἀπὸ τῆς οὐροδόχου κύστεως τοῦ θήλεος φύλου.

ἐν ᾧ διὰ τῆς ἀριστερᾶς διατείνετε τὸ πέος τοῦ πάσχοντος, ἀφοῦ δὲ ἀντιληφθῇτε ὅτι τὸ ἀγκίστρον εὔρηται ἐν τῇ κύστει, θὰ στρέψητε αὐτό, καταλλήλως χειριζόμενοι διὰ τῆς δεξιᾶς ὑμῶν χειρός τὸν στελεὸν αὐτοῦ, πρὸς τὰ κάτω ὅπως συλλάβητε εἰς τὸ σκέλος τοῦ ἀγκίστρον τὸ μαλθακὸν κηρίον, ὅτε ἐξάγοντες τὸ ὅλον ἐργαλεῖον δι' ἑλξεως αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ στελεοῦ ἀφαιρεῖτε καὶ τὸ κηρίον. Κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον θὰ ἐνεργήσητε διὰ τοῦ ἀγκίστρον τοῦ Collin ἐν τῇ κύστει γυναικὸς μετὰ ἢ ἄνευ προηγουμένης διαστολῆς τῆς οὐρήθρας αὐτῆς ἢ καὶ τῇ χρήσει κυλινδρικοῦ οὐρηθροδιαστολέως ἢ οὐρηθροσκοπίου (εἰκ. 128).

Ἐάν δ' ὁμως πρόκειται περὶ κυλινδρικοῦ λεπτοῦ ὑποσκληροῦ ἢ

καὶ σκληροῦ ἐπιμήκους σώματος, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θ' ἀπο-
πειραθῇτε τὴν ἐξαίρεσιν αὐτοῦ εἴτε διὰ κοινοῦ λιθοτρίπτου εἴτε
δι' εἰδικοῦ τοιοῦτου ἐργαλείου τοῦ Collin, τὸ ὁποῖον προσομοιάζει
τῷ λιθοτρίπτῃ ὡς βλέπετε ἐνταῦθα (εἰκ. 129), συνίσταται δὲ καὶ
τοῦτο ἐκ δύο βραχιόνων τοῦ ἄρρενος καὶ τοῦ θήλεος· τὸ σκέλος
ὅμως τοῦ ῥάμφους τοῦ θήλεος βραχίονος εἶνε αὐλακοειδές, εἰς
τοῦτο δ' εἰσέρχεται τὸ πεπλατυσμένον σκέλος τοῦ ἄρρενος βραχί-
ονος καὶ οὕτως ἀποτελεῖται τὸ ὅλον ῥάμφος. Τὴν εἰσαγωγὴν δὲ τοῦ
ἐργαλείου τούτου μετὰ ῥάμφους κεκλεισμένου ἐν τῇ κύστει θά

Εἰκ. 129.

Ἐργαλεῖον τοῦ Collin (προσομοιάζον τοῖς λιθοτρίπταις) πρὸς ἀφαίρεσιν
ἄλλοτρίων σωμάτων ἀπὸ τῆς οὐροδόχου κύστεως παρὰ τῷ ἀνδρὶ.

ἐνεργήσετε ἀκολουθοῦντες εἰς τοὺς κανόνας τοῦ καθετηρισμοῦ διὰ
μεταλλικοῦ καθετῆρος (σελ. 80), ἀφοῦ προηγουμένως ἐπληρώσατε
ἐν μέρει τὴν οὐροδόχον κύστιν διὰ χλιαρᾶς διαλύσεως βορικοῦ ὀξέος·
χειριζόμενοι δὲ τοῦτο ἀπὸ τῆς χειρολαβῆς αὐτοῦ, ὥσπερ τὸν λιθο-
τρίπτῃν, θὰ διανοίξητε τὰ σκέλη τοῦ ῥάμφους καὶ στρέφοντες
τοῦτο κατὰ τὴν ἐγκαρσίαν διάμετρον τῆς κύστεως ἢ καὶ ἐντελῶς
πρὸς τὰ κάτω θ' ἀναζητήσητε τὸ ἀλλότριον σῶμα, διανοίγοντες τὰ
σκέλη τοῦ ῥάμφους διὰ καταλλήλου χειρισμοῦ τῆς χειρολαβῆς τοῦ
ἐργαλείου, ὅτε συλλαμβάνετε τοῦτο διὰ προσαγωγῆς τῶν σκελῶ

τοῦ ῥάμφους, καθ' ὃν τρόπον περιέγραψα ὑμῖν εἰς τὰ περὶ συλλήψεως τοῦ λίθου, ἀντιλαμβανόμενοι τοῦ τοιούτου δι' εἰδικῆς αἰσθήσεως, καὶ χωρεῖτε εἰς τὴν ἐξαγωγήν τοῦ ὅλου ἐργαλείου μετὰ καὶ τοῦ ἀλλοτρίου σώματος. Καὶ οὕτω μὲν θὰ ἐνεργήσητε ἐὰν τὸ προκείμενον σῶμα εἴνε ὑπόσκληρον καὶ ὁπωσδήποτε εὐκαμπτον (τεμάχιον καθετῆρος - δέρματος - κηρίου κτλ.), ὡς καὶ (εἰκ. 129) ἐκ τῆς ὁμολογίας αὐτοῦ τοῦ πάσχοντος θὰ μάθητε. Ἐὰν δ' ὅμως τὸ ἀλλότριον τοῦτο σῶμα τυγχάνῃ ὃν στερεὸν ἐπίμνηκας καὶ σκληρόν (καπνοσῦριγξ - βελονοθήκη κτλ.) ἢ καὶ ὀξύ καὶ αἰχμηρόν κατὰ τὸ ἕτερον αὐτοῦ ἄκρον, τότε, ἐὰν συλλάβητε αὐτὸ ἀπὸ τῆς μεσότητος αὐτοῦ, θὰ παρατηρήσητε ὅτι οὐδόλως τοῦτο ἐνίσταται μετακινεῖται. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει· νὰ μὴ ἐπιμείνητε ἀποπειρώμενοι τὴν ἐξαγωγήν αὐτοῦ, ἀλλὰ στρέφοντες τὸ ῥάμφος τοῦ ἐργαλείου πρὸς τὰ δεξιὰ ἢ τὰ ἀριστερὰ πλάγια τῆς ἐγκαρσίας διαμέτρου τῆς κύστεως θὰ πειραθῇτε νὰ συλλάβητε τοῦτο ἀπὸ τοῦ ἐνὸς τῶν ἄκρων αὐτοῦ· πρὸς τοῦτο μάλιστα δύνασθε προηγουμένως νὰ ἐνεργήσητε καὶ τὴν κυσπισκοπίαν, καθ' ὃν τρόπον ὑπέδειξα ὑμῖν (σελ. 251), ὅπως ἀκριβῶς ἀντιληφθῇτε τῆς θέσεως τοῦ ἀλλοτρίου αὐτοῦ σώματος, καὶ ἐὰν ἐκ νέου εἰσαγαγόντες τὸ ἐργαλεῖον ἐπιτύχητε τὴν σύλληψιν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἑτέρου ἄκρου αὐτοῦ, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἐξαγωγήν τοῦ ὅλου ἐργαλείου δοκιμάζητε ἀντίστασιν, τότε μὴ ἐπιμείνητε πρὸς ἀφαίρεσιν τοῦτου, ἀλλὰ καταλιπόντες τὸ ἀλλότριον σῶμα ἐν τῇ κύστει, ἀφαιρεῖτε τὸ ἐργαλεῖον, καθ' ὃν τρόπον ἐνεργεῖτε τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ λιθοτρίπτου, καὶ προβαίνετε εἰς τὴν ἀφαίρεσιν αὐτοῦ διὰ τεχνητῆς ὁδοῦ. Ἔστιν ὅτε ὅλαι ὑμῶν αἱ προσπάθειαι πρὸς σύλληψιν τοῦ ἀλλοτρίου ἐν γένει σώματος θ' ἀποβῶσιν ἐπὶ ματαίῳ, ὅτε κατ' ἀνάγκην θὰ καταφύγητε εἰς τὴν διάνοξιν τεχνητῆς ὁδοῦ πρὸς ἀφαίρεσιν αὐτοῦ· ἐκ πείρας δ' ἰδίας δύναμαι νὰ γνωρίσω καὶ βεβαιώσω ὑμᾶς ὅτι· πρὸς ἀφαιρέσιν τῶν ἐλαστικῶν καὶ ἐν γένει ὑποσκληρῶν ἀλλ' εὐκάμπτων ἀλλοτρίων σωμάτων τῆς οὐροδόχου κύστεως, ἀντὶ τοῦ εἰδικοῦ ἐργαλείου τοῦ Collin (εἰκ. 129), δύνασθε νὰ μεταχειρισθῇτε τὸν κοινὸν λιθοτρίπτην (ἀρ. 1 ἢ 2 - 3) εἴτε μετὰ ῥάμφους θυριδατοῦ εἴτε πεπλατυσμένου τοιούτου, διότι κατ' ἐπανάληψιν μετεχειρί-

σθην εἰς τοιαύτας περιστάσεις τοῦτον μετ' ἀπολύτου πάντοτε ἐπιτυχίας. Ἐννοεῖτε δ' ὅτι, ὅταν καὶ διὰ τούτου ἀποτύχητε, θὰ καταφύγητε εἰς τὴν διάνοιξιν τεχνητῆς ὁδοῦ. ἢ εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς εἰς ταύτην ὡς ἐκ τῆς φύσεως τοῦ ἀλλοτρίου σώματος· ἐξ ὧν δὲ τῶν τεχνητῶν ὁδῶν, παρὰ μὲν τῷ ἄρρενι θὰ ἐνεργήσητε τὴν διάνοιξιν τῆς οὐροδόχου κύστεως ἀπὸ τῆς ὑπερβηκικῆς ὁδοῦ κατὰ προτίμησιν, παρὰ δὲ τῷ θήλει εἴτε ἀπὸ ταύτης εἴτε ἀπὸ τοῦ κολεοῦ διὰ τῆς ἐκτελέσεως τῆς κολποκυστικῆς κυστιοτομίας ἀναλόγως τοῦ ἐκάστοτε προκειμένου ὑμῖν περιστατικοῦ, ἐνεργούντες πάντα ταῦτα καθ' ὃν τρόπον κατωτέρω θὰ ὑποδείξω ὑμῖν, προκειμένου περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐγχειρήσεων τούτων.

Καὶ οὕτω μὲν θὰ ἐνεργήσητε, Κύριοι, ὅταν τὰ ἀλλότρια ταῦτα σώματα πρὸ μικροῦ ἢ πρὸ τινος χρόνου εἰσῆλθον ἐν τῇ κύστει. Ἀλλ' ὅταν ταῦτα παρέμειναν ἐπὶ μακρὸν χρόνον ἐν αὐτῇ, τότε περὶ τὸ ἀλλότριον αὐτὸ σῶμα, τὸ ὁποῖον χρησιμεύει ὡς πυρὴν, ἐπικαθήμενα (εἰκ. 121-122-123-124-125) τὰ ἄλλα τῶν οὕρων σχηματίζουσιν αὐτόχρομα λίθον. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἀναλόγως τῆς φύσεως τοῦ ἀλλοτρίου σώματος δύνασθε ὅτε μὲν νὰ ἐνεργήσητε τακτικὴν λιθοτριψίαν συντρίβοντες καὶ τὸ ἀλλότριον αὐτὸ σῶμα, ἢ συντρίβοντες διὰ τοῦ λιθοτρίπτου τὰ λιθώδη ἐπικαθίσματα τοῦ ἀλλοτρίου σώματος χωρεῖτε εἴτα εἰς τὴν ἀφαίρεσιν αὐτοῦ δι' ὧν μέσων περιέγραψα ὑμῖν ἀνωτέρω, ὅτε δ' ἐνεργεῖτε εὐθὺς ἀμέσως τὴν ὑπερβηκικὴν κυστιοτομίαν παρὰ τῷ ἄρρενι, παρὰ δὲ τῷ θήλει εἴτε τὴν αὐτὴν εἴτε τὴν κολποκυστιοτομίαν καθ' ὃν τρόπον θὰ περιγράψω ὑμῖν.

Ἀλλὰ προκειμένου περὶ τοῦ θήλεος φύλου, ὡς καὶ ἀνωτέρω εἶπον ὑμῖν, ἡ ἀφαίρεσις ἐν γένει τῶν ἀλλοτρίων σωμάτων ἀπὸ τῆς κύστεως, οἰασθήποτε φύσεως καὶ ἂν τυγχάνωσιν ὄντα ταῦτα, εἶνε ἄσυγκρίτως εὐκολωτέρα διὰ τῶν φυσικῶν ὁδῶν, ὡς καὶ ἐκ πείρας ἰδίας δύναμαι νὰ βεβαιώσω ὑμᾶς· πρὸς τοῦτο, ἀφοῦ τοποθετήσῃτε τὴν πᾶσχουσαν εἰς τὴν θέσιν τῆς γυναικολογικῆς λεγομένης ἐξετάσεως ἢ τῶν ἐπὶ τοῦ περινέου αὐτῆς ἐνεργουμένων ἐγχειρήσεων (σελ. 152), γλωφοφορμίσαντες αὐτὴν καὶ ἐκτελέσαντες ἀντισηπτικὰς πλύσεις τῆς κύστεως θὰ ἐνεργήσητε τὴν ἄμεσον προιοῦσαν καὶ ταχεῖαν διαστολὴν τῆς οὐρήθρας αὐτῆς, καθ' ὃν τρόπον περιέ-

γραφᾶ ὑμῖν (σελ. 151), εὐοδιάζοντες δὲ ὑπ' αὐστηρὰν ἀντιστηψίαν τὸν δεξιὸν ὕμῶν λιχανὸν ἢ ὠτίτην διὰ τῆς οὐρήθρας ἐν τῇ κύστει, θὰ πειραθῆτε οὐ μόνον ν' ἀντιληφθῆτε τοῦ ἀλλοτρίου αὐτοῦ σώματος, ἀλλ' εἰ δυνατόν καὶ ν' ἀφαιρέσητε τοῦτο δι' αὐτοῦ· ἐν ἀποτυχίᾳ δέ, ἀφοῦ ἀντελήφθητε ἤδη τὴν θέσιν αὐτοῦ, εὐοδιάζετε εἴτε λιθοτρίπτῃν εἴτε οἰανδῆποτε μακρὰν αἰμοστατικὴν λαβίδα ἢ καὶ πολυπάγραν εὐθεῖαν ἢ κυρτὴν (Τόμ. Α', εἰκ. 68) καὶ πειρᾶσθε τὴν κατὰλληλον αὐτοῦ σύλληψιν καὶ ἐξαγωγὴν, ἐναντι τοῦ περιέσου τῆς πασχούσης ἰστάμενοι ἢ κατὰ τὰ δεξιὰ πλάγια αὐτῆς. Ἐπ' ἴσης δύνασθε νὰ ἐνεργήσητε τὴν κυσιοσκοπίαν, καθ' ὃν τρόπον περιέγραψα ὑμῖν ταύτην (σελ. 251), ἐὰν μάλιστα πρόκειται περὶ σώματος ἐμπεπαρμένου κατὰ τὸ ἕτερον αὐτοῦ ἄκρον τὸ ὀξύ, εἰς τὸν βλεννογόνον (εἰκ. 126) καὶ τὰ τοιχώματα τῆς κύστεως, ἢ ἀκινῆτου, ὁδηγούμενοι οὕτω περὶ τοῦ καταλληλοτέρου τρόπου τῆς συλλήψεως, καὶ ἐν τέλει δύνασθε νὰ μεταχειρισθῆτε τὸ κυλινδρικὸν οὐρηθροσκόπιον τοῦ Skene (εἰκ. 59) τὸ ἐπηργυρωμένον κατὰ τὴν ἐσωτερικὴν αὐτοῦ ἐπιφάνειαν πρὸς μείζονα φωτισμὸν τοῦ ἐγχειρητικοῦ πεδίου μετὰ προηγουμένην προιοῦσαν ταχεῖαν διαστολὴν τῆς οὐρήθρας τῆς πασχούσης, τὸ ὁποῖον εὐοδιάζετε ἐν τῇ οὐρήθρᾳ αὐτῆς περιαλείψαντες τὴν ἐξωτερικὴν αὐτοῦ ἐπιφάνειαν διὰ λιπαρᾶς τινος οὐσίας, καὶ δι' αὐτοῦ τὸ ἀγκίστρον τοῦ Collin (εἰκ. 128), οὕτω δὲ συλλαβόντες τὸ ἀλλότριον σῶμα ἀφαιρεῖτε αὐτό. Ἐν ἀποτυχίᾳ δὲ ὅλων τούτων τῶν ἀποπειρῶν θὰ διανοίξητε τεχνητὴν ὁδὸν ὡς καὶ ἀνωτέρω εἶπον ὑμῖν εἴτε ἀπὸ τῆς ὑπερθικῆς ὁδοῦ, εἴτε ἀπὸ τοῦ κολεοῦ.

Μετὰ δὲ τὰ περὶ ἐξαγωγῆς τῶν ἀλλοτρίων σωμάτων ἀπὸ τῆς οὐροδόχου κύστεως, ὁ λόγος ἡμῶν ἔσται περὶ παρακέντησεως αὐτῆς.

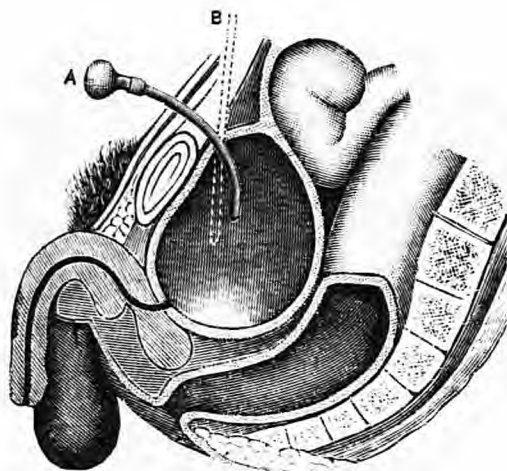
Καλεῖται, Κύριοι, παρακέντησις τῆς οὐροδόχου κύστεως ἢ τεχνητὴ διάνοιξις αὐτῆς διὰ τριγώνου ἀκίδος κατὰ τὸ μεταξὺ ἡβικῆς συμφύσεως καὶ προκυστικῆς ἐνδ:πλώσεως τοῦ περιτοναίου διάστημα τοῦ προσθίου τοιχώματος αὐτῆς.

Ταύτην θὰ ἐκτελέσητε καὶ εἰς ἄλλας μὲν ἐνίοτε περιστάσεις, μάλιστα δὲ ἐπὶ ἐπισχέσεως τῶν οὕρων, ὅταν ὁ καθετηρισμὸς ἀποβαίῃ ἀδύνατος.

Παρακέντησις
τῆς οὐροδόχου
κύστεως.

Πρὸς τοῦτο εἰς παλαιότερας ἐποχὰς μετεχειρίζοντο εἰδικὰς κυρτὰς τριγώνους ἀκίδας τοῦ Frère Gôme, σήμερον δ' ὁμῶς κατηργήθησαν σχεδὸν αὐταὶ ἐν τῇ πράξει, διότι πᾶσα τρίγωνος ἀκὴς μετὰ στρόφιγγος (Τόμ. Α', εἰκ. 110), μάλιστα δὲ αἱ τριχοειδεῖς τοιαῦται, δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὑμῖν. Ὡς τὰ πολλὰ δὲ θὰ μεταχειρισθῇτε τὰς τριγώνους ἀκίδας τῆς ἀπομυζητικῆς συσκευῆς τοῦ Dieulafoy (Τόμ. Α', σελ. 89) ἢ τοῦ Potain (Τόμ. Α', σελ. 90), δι' ὧν θὰ ἐνεργήσῃτε ὡς ἐξῆς· ἀφοῦ κατακλίνῃτε τὸν πάσχοντα ὑπτίον ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ καὶ λάβῃτε τὰς δεούσας ἀντισηπτικὰς προφυλάξεις διὰ τὸ ἐγχειρητικὸν πεδῖον καὶ τὰ ἐργαλεῖα καὶ τὰς χεῖρας ὑμῶν, θὰ λάβῃτε θέσιν πρὸς τὰ δεξιὰ πλάγια τοῦ πάσχοντος, ἀφοῦ δ' ἀντιληφθῇτε διὰ τῆς κοιλιακῆς ψηλαρήσεως τοῦ ὑπογαστρίου τὴν διατεταμένην κύστιν, θὰ ἐπιβέσῃτε εὐθὺς ἄνωθεν τῆς ἥδικῆς συμφύσεως καὶ ἐν τῇ μέσῃ ἀκριβῶς λευκῇ γραμμῇ τὴν ῥάγα τοῦ ἀριστεροῦ ὑμῶν λιχανοῦ, ἄνωθεν δ' εὐθὺς τοῦ ὀνυχος αὐτῆς φέροντες τὴν τρίγωνον ὑμῶν ἀκίδα, ἥς τὸ ἄκρον περιηλείψατε διὰ λιπαρᾶς τινος οὐσίας καὶ τὴν ὁποῖαν στερεῶς κατέχετε ἀπὸ τοῦ ὀπισθίου αὐτῆς ἄκρου διὰ τῆς δεξιᾶς ὑμῶν χειρὸς, βυθίζετε ταύτην ἀποτόμως διὰ τῶν κοιλιακῶν τοιχωμάτων ἐν τῇ κύστει, χωρὶς νὰ χλωροφορμίσῃτε τὸν πάσχοντα, διευθύνοντες ταύτην εἴτε καθέτως εἴτε μικρὸν τι πρὸς τὰ κάτω καὶ ὀπίσω. Τοῦτου δὲ γενομένου, θ' ἀντιληφθῇτε διὰ τῆς δεξιᾶς ὑμῶν χειρὸς ὅτι τὸ ἄκρον τῆς ἀκίδος κενεμβάτεϊ ἐν τῇ κύστει (εἰκ. 130)· τότε δὲ στηρίζοντες μεταξὺ ἀριστεροῦ ὑμῶν ἀντίχειρος καὶ λιχανοῦ τὸν καλαμίσκον αὐτῆς ἀφαιρεῖτε τὴν κυρίως τρίγωνον ἀκίδα καὶ προσαρμόζετε εἰς τὸ ὀπίσθιον ἄκρον αὐτῆς τὸν σωλῆνα τῆς ἀπομυζητικῆς συσκευῆς τοῦ Dieulafoy ἢ τοῦ Potain—ἐὰν δι' ἀκίδος τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἄλλης συσκευῆς ἐνηργήσατε τὴν παρακέντησιν—εἰς ἣν προηγουμένως ἐνηργήσατε ὑμεῖς ἢ ὁ βοηθὸς ὑμῶν κενὸν (Τόμ. Α', σελ. 89), τὸ δὲ οὖρον ἀμέσως ἀναπηδᾷ ἐν αὐτῇ. Ἐξακολουθεῖτε δὲ βραδέως τὴν τοιαύτην ἀπομύζησιν, ἐκκενοῦντες διὰ τῆς ἐτέρας στρόφιγγος τοῦ ἀπομυζητῆρος τὸ ἐξερχόμενον ἐν αὐτῷ οὖρον καὶ παρακολουθεῖτε διὰ τῶν κοιλιακῶν τοιχωμάτων τὴν ἐλάττωσιν τῆς διατάσεως τῆς οὐροδόχου κύστεως. Ὅπως δ' ἐπὶ τοῦ ἐκκενω-

τικοῦ καθετηρισμοῦ ἐπὶ ἐπισχέσεως τῶν οὐρῶν, οὕτω καὶ κατὰ τὴν παρούσαν περίπτωσιν, οὐδέποτε θὰ ἐκκενώσῃτε διὰ τῆς παρακεντήσεως ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ συνεδρίᾳ καὶ ἀποτόμως ὁλόκληρον τὸ περιεχόμενον τῆς κύστεως, ἀλλὰ βαθμηδόν, ὅπως ἀποφύγῃτε τὴν ἐνδοκυστικὴν ἐκ κενοῦ (ex vacuo) αἱμορραγίαν, περὶ ἧς ὠμίλησα ὑμῖν (σελ. 283). ἄφου δὴλα δὴ κενώσῃτε διὰ τῆς ἀπομυζήσεως τὸ $\frac{1}{3}$ ἢ καὶ τὸ $\frac{1}{2}$ τοῦ περιεχομένου τῆς κύστεως, τότε

Εἰκ. 130.

Παρακέντησις τῆς οὐροδόχου κύστεως ἀπὸ τῆς ὑπερηβικῆς ὁδοῦ διὰ κυρτῆς (A) καὶ εὐθείας (B) ἀκίδος (στικτὴ γραμμὴ).

ἐγγέετε διὰ τοῦ καλαμίσκου τῆς ἀκίδος τῇ χρήσει κυλινδρικοῦ κλυστήρος ἢ καὶ τῆς αὐτῆς ἀπομυζητικῆς συσκευῆς τοῦ Dieulafoy τῆς διπλῆς χρήσεως ἀπομυζήσεως καὶ ἐγχύσεως γραμμάρια τινὰ χλιαρᾶς διαλύσεως βορικοῦ ὀξέος, καὶ μετὰ ταῦτα πιέζοντες καὶ συνθλίβοντες μεταξὺ ἀντίχειρος καὶ λιχανοῦ ἐπὶ τὸν καλαμίσκον τῆς ἀκίδος, παραλλήλως πρὸς τὴν λευκὴν, τὰ περὶ τοῦτον μαλακὰ μῦρια, ἀφαιρεῖτε τὸν καλαμίσκον ἔλκοντες τοῦτον ἀποτόμως πρὸς τὰ ἔξω διὰ τῆς δεξιᾶς ὑμῶν χειρός, καὶ διὰ κολ-

λοδίου αποφράσσετε τὴν ἐπὶ τοῦ δέρματος ὀπὴν τῆς παρακεντήσεως· καὶ εἰς τινὰς μὲν περιστάσεις, μετὰ τὴν τοιαύτην μερικὴν κένωσιν τῆς κύστεως, πιθανὸν νὰ ἐπανεέλθῃ ἡ αὐτόματος ἔστω καὶ μερικὴ οὖρησις, ἢ θὰ κατορθώσητε τὴν εἰσαγωγὴν καθετῆρος ἀπὸ τῆς οὐρήθρας ἐν τῇ κύστει, ἐὰν πειραθῇτε τὸ τοιοῦτον, ἐν ἐναντίῳ δ' ὅμως περιπτώσει θὰ καταφύγητε εἴτε εἰς νέαν παρακέντησιν, ἢ θὰ καταλίπητε τὸν καλαμίσκον αὐτόν· μετὰ τὴν μερικὴν κένωσιν καὶ οὐδὲως θ' ἀφαιρέσητε αὐτόν, στηρίζοντες δ' αὐτὸν καταλλήλως διὰ ταινιῶν θ' ἀποφράξτε τοῦτον τεχνητῶς διὰ τῆς κινητῆς χειρολαβῆς τῆς ἀκίδος ἢ δι' ὀλίγου βάμβακος, ἀφαιροῦντες τὸ βύσμα τοῦτο καθ' ὠρισμένα χρονικὰ διαστήματα πρὸς κένωσιν τῆς κύστεως, ὥσπερ ἐπὶ τοῦ μεθοδικοῦ ἐκκενωτικοῦ καθετηρισμοῦ. Ἀλλὰ καταλείποντες οὕτως ἐπὶ τόπου τὸν καλαμίσκον τῆς ἀκίδος τῆς παρακεντήσεως κατ' ἀνάγκην ἐνεργεῖτε τὴν διασωλήνωσιν τῆς οὐροδόχου κύστεως (Mery - Lejars)· ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἀντὶ τῆς λεπτῆς ταύτης τριγώνου ἀκίδος δύνασθε νὰ μεταχειρισθῇτε τοιαύτην μείζονος περιμέτρου εὐθείαν ἢ κυρτὴν, ἢν θὰ ἐμβυθίσητε κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, καὶ διὰ τοῦ αὐλοῦ τοῦ παραμένοντος καλαμίσκου αὐτῆς μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῆς κυρίως ἀκίδος καὶ τὴν ἐκροὴν τοῦ οὔρου νὰ εὐοδιάσχητε ἀνάλογον ἐλαστικὸν σωλῆνα ἢ καθετῆρα μαλακὸν τοῦ Nelaton, ὅτε στηρίζοντες διὰ τῆς δεξιᾶς ὤμων χειρὸς τὸν εἰσαχθέντα καθετῆρα ἀφαιρεῖτε ἡρέμα τὸν περὶ αὐτὸν καλαμίσκον, φέροντες τοῦτον καθ' ὅλον τὸ ὀπίσθιον μῆκος τοῦ καθετῆρος. Διὰ τοῦ καθετῆρος δὲ τούτου, ὃν στηρίζετε καταλλήλως, ἐνεργεῖτε καὶ πλύσεις τῆς οὐροδόχου κύστεως· ἀλλ' ἡ μέθοδος αὕτη εἶνε τῆς ἀνάγκης, ὥς καὶ ἀνωτέρω εἶπον ὑμῖν.

“Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὴν τρώσιν τῆς προκυστικῆς ἐνδιπλώσεως τοῦ περιτοναίου κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς παρακεντήσεως, ταύτην ἀσφαλῶς θ' ἀποφύγητε, ἐὰν ἀκολουθήσητε εἰς τὰ ὅσα εἶπον ὑμῖν, διότι ὡς ἐκ τῆς διατάσεως τῆς οὐροδόχου κύστεως ἡ ἐνδιπλωσις αὕτη εἶνε ἀπεωσμένη λίαν πρὸς τᾶνω, μένει δ' οὕτως ἱκανὸν διάστημα (3-4 ἐκ.μ.) τῆς προσθίας ἐπιφανείας τῆς κύστεως ἐλεύθερον περιτοναϊκοῦ περικαλύμματος ἀπὸ τῆς ἡθικῆς συμφύσεως μέχρις ἐκείνης. Ἀλλὰ καὶ ταύτην ἐὰν τρώσῃτε, δὲν ἔχει ἡ τρώσις αὐτῆς

τὴν βαρύτητα ἣν εἶχε πρὸ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ἀντισηπτικῆς μεθόδου, ἡ δὲ ραφή αὐτῆς διὰ ζωικοῦ ράμματος ἀμέσως ἐπιβλάσσεται.

Ἐτέρα ἐγχείρησις ἦν θὰ ἐνεργήσητε, Κύριοι, ἐπὶ τῆς κύστεως.

ἽΠερηβικὴ
κυστιοτομία.

Συνίσταται δ' αὕτη εἰς τὴν διάνοιξιν τῆς οὐροδόχου κύστεως διὰ τομῆς τοῦ προσθίου τοιχώματος αὐτῆς, τοῦ ἀντιστοιχοῦντος κατὰ τὸ ὕψος τῆς λευκῆς γραμμῆς ἀπὸ τῆς ἡθικῆς συμφύσεως μέχρι τῆς προκυστικῆς ἐνδιπλώσεως τοῦ περιτοναίου, μετὰ προηγουμένην διαίρεσιν καὶ τῆς συστοίχου μοίρας τῶν κοιλιακῶν τοιχωμάτων.

Τὴν ἐγχείρησιν δὲ ταύτην, παρὰ τὰς διαβεβαιώσεις τοῦ Haller, φαίνεται ὅτι ὁ Franco ἐνήργησε πρῶτος ἐπὶ ζῶντος τῷ 1561, εἰς παιδίον διετές, εἰς τὸ ὁποῖον διὰ περινεικῆς κυστιοτομίας δὲν ἠδύνατο νὰ ἀφαιρέσῃ λίθον τῆς κύστεως. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς δ' ὅμως ἐκείνης μέχρι πρὸ εἰκοσαετίας ἐνηργεῖτο αὕτη εἰς ὅλως ἐξαιρετικὰς καὶ ἀπελπιστικὰς περιστάσεις, διότι ἡ θνητότης αὐτῆς καθ' ὅλον τὸ μακρὸν αὐτὸ χρονικὸν διάστημα ἦν μεγάλη, καὶ δι' ἄλλους μὲν λόγους μάλιστα δὲ ἐκ τῆς τρώσεως τοῦ περιτοναίου, ἐκ τῆς διηθήσεως τῶν οὐρῶν κατὰ τὸ ἐγχειρητικὸν πεδίον καὶ τῶν ἐντεῦθεν σηπτικῶν ἐπιπλοκῶν, καὶ ἐκ τοῦ δυσκόλου τῆς ἐκτελέσεως αὐτῆς ὡς ἐκ τοῦ βάθους εἰς ὃ εὐρίσκετο ἡ οὐροδόχος κύστις. Ἀπὸ εἰκοσαετίας δ' ὅμως καὶ ἐντεῦθεν πολλοὶ λόγοι συνέτειναν ὅπως ἡ ὑπερηβικὴ κυστιοτομία καταστῇ πολὺτιμος ἐγχειρητικὴ μέθοδος, ὅταν αὕτη ἐνδεικνύηται, κατὰ τὸν Ἀγγλον δὲ Thompson, ὅστις ἐν ἀρχῇ ἐπολέμησεν αὐτὴν ὅλαις δυνάμεσιν, εἶνε «μέθοδος ἀσφαλῆς καὶ εὐκόλος» καὶ ἐν πρώτοις ἡ ἐφαρμογὴ ἐν τῇ καθημερινῇ χειρουργικῇ πράξει τῆς θαυμασίας ἀντισηπτικῆς καὶ ἀσηπτικῆς ἀγωγῆς τῆς θεραπείας τῶν τραυμάτων, δεύτερον δὲ ἡ δημοσίευσίς τοῦ ὑπομνήματος τοῦ Petersen χειρουργοῦ ἐν Kiel, ὅπερ παρουσίασε κατ' Ἀπρίλιον τοῦ 1880 εἰς τὸ ἐν Βερολίῳ συνέδριον τῶν Γερμανῶν χειρουργῶν, δι' οὗ ἐγνώριζε νέαν τελειοποίησιν τῆς ὅλης ἐγχειρήσεως καὶ ἐπέζητει νὰ γενικεύσῃ ταύτην τῇ χρήσει ἀπὸ τοῦ ὀρθοῦ ἐντέρου σφαίρας ἐξ ἐλαστικοῦ κόμματος πρὸς ἀνύψωσιν τῆς κύστεως. Ἀλλ' ἡ μέθοδος αὕτη περιεγράφη τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ Γάλλου ἱατροῦ

Millot τῷ 1875 (Gazette Méd. de Paris 1875. Méthode par ballonnement σελ. 422). Τῷ Petersen ὁμως ἐπεφυλάσσετο ἡ τιμὴ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς μεθόδου ταύτης ἐν τῇ πράξει. Τρίτον αἱ σύγχρονοι πρόοδοι τῆς Τοπογραφικῆς Ἀνατομικῆς καὶ κατ' ἀκολουθίαν καὶ τῆς τοπογραφίας τῆς ὑπερηθικῆς χώρας, ἰδίως μάλιστα τῆς προκυστικῆς ἐνδιπλώσεως τοῦ περιτοναίου μετὰ τὴν περίφημον ἐκείνην συζήτησιν ἐν τῇ Χειρουργικῇ Ἑταιρείᾳ τῶν Παρισίων ἐν ἔτει 1884 μεταξὺ Sappey καὶ Tillaux, καθ' ἣν ὁ μὲν Sappey ἐξανέστη κατὰ τῆς ὑπερηθικῆς κυστιοτομίας λέγων ὅτι τόσῳ μᾶλλον κατέρχεται ἡ προκυστικὴ ἐνδιπλωσις τοῦ περιτοναίου κατὰ τὴν προσθίαν ἐπιφάνειαν τῆς οὐροδόχου κύστεως, ὅσον αὕτη ἐπὶ μᾶλλον πληροῦται καὶ διατείνεται, ὁ δὲ Tillaux τοῦναντίον ὑπεραμυνόμενος τῆς ὑπερηθικῆς κυστιοτομίας ἀντέτεινεν ὅτι ὅλως τούναντίον συμβαίνει, ἡ ἐνδιπλωσις δῆλα δὴ ἡ προκυστικὴ τοῦ περιτοναίου τόσον μᾶλλον ἀνέρχεται, ὅσον ἐπὶ μᾶλλον ἡ οὐροδόχος κύστις πληροῦται καὶ διατείνεται, ἀποδείξας τὸ τοιοῦτο δι' ἐπὶ πτωμάτων πειραμάτων ἐπικυρουμένων ὑπὸ τῶν ἐκάστοτε ἐνεργουμένων ὑπερηθικῶν κυστιοτομιῶν, καθ' ἃς εὑρηται ἡ προσθία ἐπιφάνεια τῆς διατεταμένης οὐροδόχου κύστεως ἀκάλυπτος τῆς προκυστικῆς ἐνδιπλώσεως τοῦ περιτοναίου εἰς ἑκτασιν 3-6 ἐκ.μ. Τέταρτον ἡ ἐπιτυχὴς διασωλήνωσις τῆς οὐροδόχου κύστεως, δι' ἧς προλαμβάνεται ἡ διήθησις τῶν οὕρων κατὰ τὸ ἐγχειρητικὸν πεδίων, δι' αὐτῶν σιφωνοειδῶν σωλήνων τοῦ Perrier-Guyon, ἀπὸ τοῦ ὑπερηθικοῦ τραύματος, ἦν τὸ πρῶτον ἐφήρμασεν ἐπιτυχῶς ὁ Γάλλος χειρουργὸς Perrier τῷ 1882, ὡς καὶ ἡ τελεία ῥαφή τοῦ ὑπερηθικοῦ τραύματος τῆς κύστεως καὶ τῶν λοιπῶν διαιρεθέντων μαλακῶν μορίων, καὶ τελευταῖον ἡ τελειοποίησις τοῦ τεχνικοῦ μέρους τῆς ἐκτελέσεως τῆς ὅλης ἐγχειρήσεως, ἦν ἐπήνεγκεν ὁ ἐν Παρισίοις καθηγητὴς Guyon μετὰ τῆς πλειάδος τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. Τινὲς μάλιστα στηριζόμενοι εἰς τὰ θαυμάσια ἀποτελέσματα τῆς ἀντισηπτικῆς μεθόδου, ἐπὶ τοσοῦτον προέβησαν, ὥστε διεκήρυξαν, ὡς ὁ ἐν Halle μακαρίτης καθηγητὴς Volkman καὶ οἱ Bergman καὶ Kuster ἐκ Βερολίνου, εἰς τὸ ἐν Μαγδεβούργῃ κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ 1884 συνελθὼν συνέδριον τῶν Γερ-

μανῶν Ἱατρῶν, ὅτι προκειμένου περὶ ἀφαιρέσεως λίθου ἀπὸ τῆς οὐροδόχου κύστεως δεόν νὰ ἐνεργῇται αὕτη συστηματικῶς διὰ τῆς ὑπερηθικῆς κυστιοτομίας «ὡς μεθόδου ἀσφαλοῦς καὶ ἀκινδύνου», καὶ οὐχὶ διὰ τῆς λιθοτριψίας ὡς μεθόδου ἀβεβασίου· ἀλλ' οὐδὲν τὸ ἀπόλυτον ἐνέχει ἡ παραβολὴ αὕτη, διότι τὰ ἀπομεμακρυσμένα ἀποτελέσματα τῆς ὑπερηθικῆς κυστιοτομίας διὰ λίθου, ὡς διὰ στατιστικῶν ἀπέδειξεν ἐσχάτως ὁ Xavier Delore (de Lyon), δὲν εἶνε τοιαῦτα ὥστε ν' ἀσφαλίζωσι μᾶλλον τῆς λιθοτριψίας ἀπὸ τῆς ὑποτροπῆς τῆς νόσου καὶ ἰδίως ἀπὸ τοῦ σχηματισμοῦ ἐξ ἀλάτων φωσφορικῶν λίθων (Guyon. An. des Mal. des org. gén. -ur. Mai 1901). Ἀλλὰ προκειμένου περὶ λίθου τῆς κύστεως, ὅπως τάναντία φρονῶ καὶ οὐδόλως ἀσπάζομαι τὴν ἀποκλειστικότητα καὶ συστηματικότητα ὑπὲρ τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἄλλης μεθόδου (λιθοτριψία-κυστιοτομία), ἀλλ' ἀναλόγως τοῦ ἐκάστοτε προκειμένου ὑμῖν περιστατικοῦ θὰ ἐνεργῇτε ἐκλεκτικῶς, ὡς εἶδετέ με ποιοῦντα ἐν τῷ Νοσοκομείῳ, ἐφαρμόζοντες ἐδῶ μὲν τὴν λιθοτριψίαν κατ' ἐκλογὴν καὶ προτίμησιν πάντοτε—ὅταν αὕτη ἐνδεικνύηται καὶ δυνατὴ πρὸς ἐκτέλεσιν τυγχάνη, οὕσα—ἐκεῖ δὲ τὴν κυστιοτομίαν, δι' οὓς λόγους εἰς προηγούμενον μάθημα εἶπον ὑμῖν, τῆς λιθοτριψίας ὡς μεθόδου ἐκλογῆς ἀδυνάτου οὕσης πρὸς ἐκτέλεσιν. Ὁ Thompson μάλιστα εἰς τὰ κλινικὰ αὐτοῦ μαθήματα διδάσκει, ὅτι χάρις εἰς τὴν σύγχρονον τελειοποίησιν τῆς λιθοτριψίας, ἡ κυστιοτομία πρὸς ἀφαιρέσιν λίθου θὰ ἐνεργῇται εἰς σπανιστάτας περιστάσεις, ἂν μὴ τελείως μετ' οὐ πολὺ ἐκλίπη ἐκ τῆς πράξεως· ὁ δὲ Guyon οὐ παύεται ἐπαναλαμβάνων ὅτι «σήμερον εἴπερ ποτὲ καὶ ἄλλοτε ἡ λιθοτριψία εἶνε καὶ ἔσται μέθοδος τῆς ἐκλογῆς πρὸς θεραπείαν τῶν λίθων τῆς οὐροδόχου κύστεως, ἡ δὲ κυστιοτομία μέθοδος τῆς ἀνάγκης· ἐξ ὧν δὲ τῶν κυστιοτομιῶν ἡ ὑπερηθικὴ εἶνε ἡ προτιμότερα.»

Τὴν ὑπερηθικὴν κυστιοτομίαν θὰ ἐνεργήσητε διὰ πολλοὺς καὶ διαφορῶν λόγους: 1) πρὸς ἀφαιρέσιν λίθου ἀπὸ τῆς οὐροδόχου κύστεως, καθ' ἃς ἰδίως περιστάσεις ἀδύνατος ἡ ἐκτέλεσις τῆς λιθοτριψίας· 2) πρὸς ἀφαιρέσιν ἀλλοτρίων ἐν γένει σωματῶν ἐκ τῆς κύστεως, τῶν ὁποίων ἡ ἀφαιρέσις διὰ τῶν φυσικῶν ὁδῶν ἀδύνατος

ἔστι· 3) πρὸς ἀφαίρεσιν νεοπλασμάτων τῆς οὐροδόχου κύστεως (ἢ καὶ ὀλικῆς ἐξαιρέσεως αὐτῆς), κισσῶν αὐτῆς κτλ.· 4) πρὸς θεραπείαν τῆς φυματιώσεως αὐτῆς ὡς καὶ τῆς μορφῆς ἐκείνης τῶν ἰδιοπαθῶν κυστιτίδων, ὧν ἐξέχον σύμπτωμα εἶνε ὁ πόνος (κυστίτις ἐπώδυνος)· 5) πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἐκ τῶν ὀπισθεν ἀπὸ τῆς οὐροδόχου κύστεως καθετηρισμοῦ τῆς οὐρήθρας, καθ' ἃ περὶ αὐτοῦ διέλαβον (σελ. 129)· 6) πρὸς ἀφαίρεσιν μερικὴν τοῦ ὑπερτροφικῶτος προστάτου, καθ' ὅν τρόπον ὑπέδειξα ὑμῖν (σελ. 210)· 7) πρὸς θεραπείαν ῥήξεων τραυματικῶν τῆς οὐροδόχου κύστεως· 8) ἐξαιρετικῶς πρὸς θεραπείαν μορφῶν τινων κολποκυστικῶν συριγγίων παρὰ τῷ θήλει φύλῳ (Tredelenbourg-Baum-Bardenhauer-Pousson)· 9) πρὸς θεραπείαν συριγγίων μεταξὺ οὐρητῆρος καὶ κολεοῦ ἢ οὐρητῆρος καὶ μήτρας (Bazy)· 10) πρὸς παρατεταμένην διασωλήνωσιν τῆς οὐροδόχου κύστεως, ὅτε ὅμως προτιμωτέρα ἢ κυστιστομία, περὶ ἧς κατωτέρω ἔσται ὁ λόγος, καὶ ἐν τέλει πρὸς ἐξέτασιν ἐνίοτε ἄμεσον τοῦ κύτους τῆς οὐροδόχου κύστεως.

Πρὸς ἐκτέλεσιν δὲ ταύτης θὰ προπαρασκευάσῃτε τὰ ἐξῆς ἐργαλεῖα·

1) Μαχαίρια (σιμλῖα) ὀξύαιχμον-γαστρωτὸν-πυρηνωτὸν (Τόμ. Α', εἰκ. 16 - 19 - 20).

2) Αὐλακωτὴν μήλην ἰσχυρὰν (Τόμ. Α', εἰκ. 11).

3) Ψαλίδια (εὐθὺ-κυρτὸν) (Τόμ. Α', εἰκ. 40 - 42).

4) Ἀνατομικὴν λαβίδα (ὀδοντωτὴν καὶ ἀπλῆν) (Τόμ. Α', εἰκ. 47 - 48).

5) Βελόνην κυρτὴν τοῦ Reverdin (Τόμ. Α', εἰκ. 106) ἢ καὶ ἀπλῆν κυρτὴν ἢ τοιαύτην τοῦ Hagedorn (Τόμ. Α', εἰκ. 100).

6) Καθετῆρα ἀργυροῦν μετὰ στρόφιγγος.

7) Κυλινδρικοὺς κλυστῆρας εἴτε ἐξ ὕαλου καὶ ἀργύρου (Τόμ. Α', εἰκ. 119) εἴτε ἐξ ἐσκληρυσμένου κόμμεος (Τόμ. Α', εἰκ. 118).

8) Διαστολεῖς ὀδοντωτοὺς (Τόμ. Α', εἰκ. 79) καὶ ἀμβλεῖς (Τόμ. Α', εἰκ. 78) ἢ καὶ τοιούτους εἰδικοὺς τοῦ Bazy, ἢ τοῦ Pousson (εἰκ. 131).

9) Αἰμοστατικὰς λαβίδας (Τόμ. Α', εἰκ. 50).

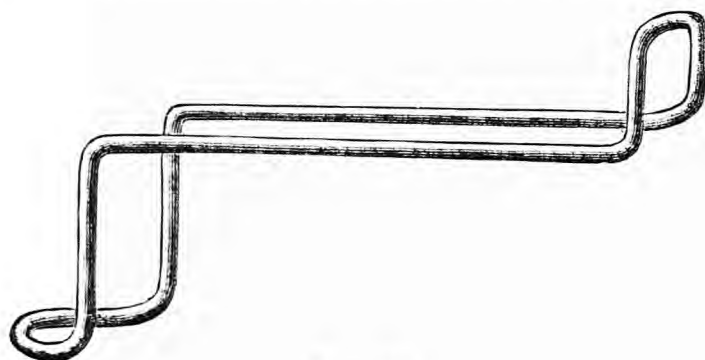
10) Μαλακὸν καθετῆρα τοῦ Nelaton (Τόμ. Α', εἰκ. 131) ἢ ὑπόσκληρον τοιοῦτον (Τόμ. Α', εἰκ. 130).

11) Λεπτὸν ἐλαστικὸν σωλῆνα ὅπως περιδέσῃτε τὸ πῆος τοῦ πᾶσχοντος περὶ τὸν μεταλλικὸν καθετῆρα.

12) Σφαίραν ἐξ ἐλαστικοῦ κόμμεος τοῦ Petersen (εἰκ. 86).

13) Ράμματα μετὰξινα, τῆς Φλωρεντίας, καὶ ζωϊκὰ (catgut) διαφόρου ἀριθμοῦ, ὡς καὶ βελόνας κοινὰς κυρτάς.

14) Ἐλαστικούς σωλῆνας σιφωνοειδεῖς μήκους 50-60 ἐκ. μ. τοῦ Perrier-Guyon (εἰκ. 86), ἣ ἐλλείψει τοιούτων εἰδικῶν θὰ σχηματίσῃτε τοιούτους, ὡς εἶδετέ με ποιοῦντα ἐν τῷ Νοσοκομείῳ.

Εἰκ. 131.

Ἀμβλύς θυριδωτὸς διαστολεὺς τοῦ Pousson.

15) Ἀντισηπτικὰς διαλύσεις χλιαρὰς βορικοῦ ὀξέος 4 0/0 καὶ ἀντισηπτικὸν ἐπίδεσμον πρὸς ἐπίδεσιν τοῦ τραύματος.

16) Σπόγγους ἐξ ὀθόνης ἀσηπτικούς.

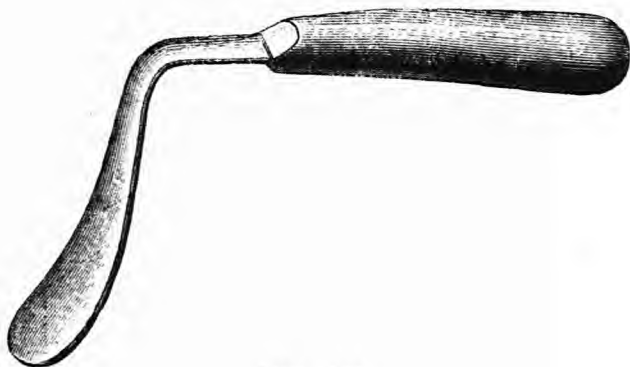
Ἀναλόγως δὲ τῆς αἰτίας δι' ἣν ἐνεργεῖτε τὴν ὑπερηβικὴν κυστιοτομίαν, θὰ προπαρασκευάσῃτε καὶ ἀνάλογα συμπληρωματικὰ ἐργαλεῖα.

Λιθολαβίδας δῆλα δὴ ἡ λιθουλκούς εὐθεῖς καὶ κυρτοὺς (Τόμ. Α', εἰκ. 74-75), ἐὰν πρόκειται ν' ἀφαιρέσῃτε μέγαν λίθον ἢ ἀλλότριον ἐν γένει σῶμα, ἢ καὶ πολυπάγρας κοινὰς (Τόμ. Α', εἰκ. 68), ἐὰν πρόκειται περὶ μικροῦ λίθου.

Ἐπακμα κοχλιάρια βραχέα ἢ ἐπιμήκη (Τόμ. Α', εἰκ. 136), ἢ τὸ εἰδικὸν τοιούτον τοῦ Guyon (Τόμ. Α', εἰκ. 140), ἢ τοῦ

Pousson ἂν πρόκειται ν' ἀποξέσητε τὸν βλεννογόνον τῆς οὐροδόχου κύστεως, ὡς καὶ διαστολεῖς πλατεῖς ἢ καὶ εἰδικούς ὡς τὸν τοῦ Legueu (εἰκ. 132), καὶ πολυπάγρας κυρτὰς καὶ βροχοσφιγκτήρια κυρτὰ (Τόμ. Α', εἰκ. 125), καὶ θερμοκαυτήρα τοῦ Paquelin (Τόμ. Α', εἰκ. 167), ἢ καὶ τὴν εἰδικὴν λαβίδα τοῦ Collin τὴν τέμνουσαν διὰ τῶν σκελῶν τῆς συλλήψεως αὐτῆς (εἰκ. 90), ἂν πρόκειται ν' ἀφαιρέσητε νεόπλασμα.

Πλὴν δ' ὅμως τῶν ἐργαλείων τούτων δέον νὰ προπαρασκευάσητε

Εἰκ. 132.

Διαστολεὺς τοῦ Legueu.

καὶ τὸν πάσχοντα αὐτόν· πρὸς τοῦτο τὴν πρωίαν τῆς προτεραίας τῆς ἐγχειρήσεως θὰ χορηγήσητε αὐτῷ καθαρτικόν, τὸ δὲ ἐσπέρας θὰ παραγγείλητε τὴν διὰ ξυροῦ καθαίρεσιν τῶν τριχῶν τῆς ἥβης καὶ τὴν ἀντισηπτικὴν πλύσιν καὶ ἐπίδεσιν αὐτῆς, τὸν δ' ἀντισηπτικὸν τοῦτον ἐπίδεσμον θὰ τηρήσῃ ὁ πάσχων καθ' ὅλην τὴν νύκτα τῆς προτεραίας τῆς ἐγχειρήσεως· τὴν δὲ πρωίαν τῆς ἡμέρας τῆς ἐγχειρήσεως θὰ παραγγείλητε διὰ κλύσματος ἢ καταιονητηρίου συσκευῆς τὸν καθαρισμὸν τοῦ ὀρθοῦ ἐντέρου καὶ θὰ χωρήσητε εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐγχειρήσεως καθ' ὃν τρόπον θὰ περιγράψω ὑμῖν εἰς τὸ ἐπόμενον μᾶθημα.

ΜΑΘΗΜΑ ΜΗ'

Κύριοι,

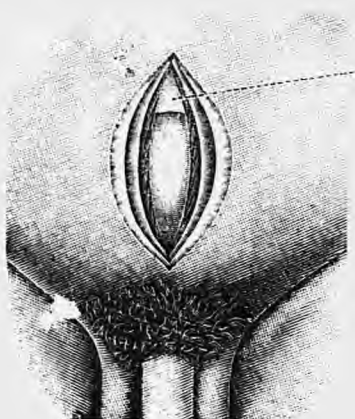
Ὁ λόγος ἡμῶν σήμερον ἔσται περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῆς ὑπερηβικῆς κυστιοτομίας μετὰ τὴν ὅλην προπαρασκευὴν τοῦ πάσχοντος καὶ τῶν ἐργαλείων.

Ἐκτέλεις
ὑπερηβικῆς
κυστιοτομίας.

Ὅπως λοιπὸν ἐκτελέσητε ταύτην, θὰ κατακλίνητε τὸν πάσχοντα ὑπτίον ἐπὶ τῆς ἐγχειρητικῆς τραπέζης ἢ κλίνης, ἢ δύνασθε νὰ δώσητε αὐτῷ τὴν θέσιν τοῦ κεκλιμένου ἐπιπέδου τοῦ Tredelenbourg μετὰ κεφαλῆς πρὸς τὰ κάτω, ἀφοῦ δ' ἀφαιρέσητε τὸν ἀντισηπτικὸν ἐπίδεσμον, ὃν ἀπὸ τῆς ἐσπέρας τῆς προτεραίας ἐπεθέσατε ἐπὶ τῆς ὑπερηβικῆς χώρας, καθαρίζετε ἐκ νέου ἀντισηπτικῶς τὸ ἐγχειρητὸν πεδίον καὶ τὴν ὅλην ἐξωτερικὴν οὐρογεννητικὴν σφαῖραν τοῦ πάσχοντος λαμβάνοντες θέσιν πρὸς τὰ δεξιὰ πλάγια τοῦ πάσχοντος, ἔναντι δ' ὑμῶν θὰ τοποθετήσητε βοηθὸν ὡς καὶ ἑτέρους πρὸς τὰ πλάγια ὑμῶν, καὶ μετὰ χλωροφορμισμόν τοῦ πάσχοντος—ἢ μετὰ κοκαϊνικὴν ἀναλγησίαν ἀπὸ τοῦ νωτιαίου μυελοῦ—θὰ ἐξετάσητε ἐκ νέου καὶ κατὰ τὴν τελευταίαν ἀκόμη ταύτην στιγμὴν τὴν κύστιν αὐτοῦ διὰ μεταλλικοῦ καθετήρος, ὅπως ἀντιληφθῇτε τοῦ λίθου, ἢ μὴ ὡς πρωτόπειροι ἠπατήθητε ὡς πρὸς τὴν παρουσίαν αὐτοῦ, καὶ διὰ τοῦ αὐτοῦ καθετήρος, ὅστις καλὸν εἶνε νὰ φέρῃ καὶ στρόφιγγα, ἐνεργεῖτε πλύσεις τῆς οὐροδόχου κύστεως διὰ χλιαρᾶς διαλύσεως βορικοῦ ὀξέος, τῇ χρήσει κυλινδρικοῦ κλυστῆρος, ἕως ἄν τὸ ἐγχεόμενον ὑγρὸν ἐξέλθῃ καθαρὸν, ὅτε καταλείπετε ἐν αὐτῇ ἀναλόγως τῆς ἀνεκτικότητος αὐτῆς 100-150 γραμμάρια τῆς διαλύσεως ταύτης κλείοντες ἀμέσως τότε τὴν στρόφιγγα. Ἐὰν δὲ ὁ καθετὴρ εἶνε ἄνευ τοιαύτης, τότε ἀποφράσσετε τὸ ὀπίσθιον ἄκρον αὐτοῦ διὰ βύσματος ἐκ βάμβακος ὕδροφίλου καὶ παραδίδετε πρὸς διακράτησιν, ἐν ὀρίζοντίᾳ θέσει μετὰ τῶν ῥιζομηρίων τοῦ ἐγχειρουμένου, εἰς πεπειραμένον βοηθόν. Μετὰ τοῦτο δὲ ἕτερος βοηθὸς εἰσάγει διὰ τοῦ δακτυλίου ἐν τῷ ὀρθῷ ἐντέρω τὴν ἐξ ἐλαστικοῦ κόμμεος σφαῖραν τοῦ Petersen (εἰκ. 86) κενὴν καὶ συνεπτυγμένην, φέρων ἐν ἀπαγωγῇ τὸν ἕνα τῶν μηρῶν τοῦ πάσχοντος,

ἦν σφαῖραν προηγουμένως περιήλειψε διὰ λιπαρᾶς τινος οὐσίας φέρων αὐτὴν ἄνωθεν τοῦ σφινκτηρος τοῦ δακτυλίου· ὁ βοηθὸς δ' οὗτος εἰς οὐδὲν ἕτερον θ' ἀσχοληθῇ καθ' ὅλην τὴν διάρκεια τῆς ἐγχειρήσεως. Ἡ χρῆσις δ' αὕτη τῆς σφαίρας τοῦ Petersen τείνει ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον σήμερον νὰ περιπέσῃ εἰς ἀχρησίαν, ἐκ πείρας δ' ἰδίας δύναμαι νὰ βεβαιώσω ὑμᾶς ὅτι ἡ παρουσία αὐτῆς ἐν τῷ ὀρθῷ πρὸς ὑπέγερσιν τῆς κύστεως δὲν εἶνε ἀπαραίτητος, κατ' ἐπανάληψιν δ' ἐνήργησα ἐν τῷ Νοσοκομείῳ κυστιοτομίας ἐπιτυχῶς καὶ ἄνευ ταύτης· παρατήρησα μάλιστα εἰς τινὰς περιστάσεις ὅτι συμβάλλει εἰς παρέκκλινιν τῆς διατεταμένης οὐροδόχου κύστεως εἴτε πρὸς τὰριστερὰ εἴτε πρὸς τὰ δεξιὰ. Ἐὰν δ' ὅμως μεταχειρισθῇτε καὶ ταύτην καθ' ὃν τρόπον πρὸ μικροῦ περιέγραψα ὑμῖν, τότε θὰ πληρώσητε αὐτὴν εἴτε δι' αἲρος τῇ χρήσει φουσητήρος κυλινδρικοῦ, εἴτε δι' ὕδατος τῇ χρήσει κυλινδρικοῦ κλυστήρος, τὸ ρύγχος τοῦ ὁποίου θὰ προσαρμόσητε εἰς τὸ ἄκρον τοῦ κυλινδρικοῦ ἐλαστικοῦ σωλήνος, ὅπερ αἰωρεῖται μεταξὺ τῶν μηρῶν τοῦ ἐγχειρουμένου καὶ συνέχεται μετὰ τοῦ σώματος αὐτῆς, ἐγχείοντες ἡρέμα 150-200-250 γραμμάρια ὕδατος ἐν αὐτῇ καὶ οὐδὲως διατείνοντες ταύτην ὑπερβολικῶς, διότι ἐσημειώθησαν—σπανιώτατα ὅμως—καὶ ῥήξεις τοῦ ὀρθοῦ ἐντέρου ἐπελθοῦσαι ἐκ τῆς ὑπερβολικῆς διατάσεως αὐτοῦ. Καὶ ἐὰν μὲν ὁ αἰωρούμενος οὗτος σωλὴν τῆς σφαίρας φέρῃ στρόφιγγα μετὰ τὴν ἐνεργηθεῖσαν ἐγχυσιν, κλείετε ταύτην, ἄλλως δι' αἰμοστατικῆς τινος λαβίδος συλλαμβάνετε τοῦτον μικρὸν ἄνωθεν τοῦ ἐλευθέρου ἄκρου αὐτοῦ καὶ διὰ πίεσεως ἀποφράσσετε τοῦτον, ὃ δ' ἐπὶ τοῦτῳ τεταγμένος βοηθὸς πιέζει τὴν περὶ τὸν δακτύλιον χώραν διὰ σπόγγου ἐξ ὀθόνης, ὅπως μὴ διολισθήσῃ ἡ σφαῖρα τοῦ Petersen καὶ ἐξέλθῃ τοῦ ὀρθοῦ. Κατὰ τὸν χρόνον δὲ τοῦτον τῆς πληρώσεως τῆς σφαίρας θὰ παρατηρήσητε καὶ διὰ τῆς ψηλαφήσεως θ' ἀντιληφθῇτε ὅτι κατὰ τὴν ὑπερθεκικὴν χώραν συμβάλλει ὁ σφαιρικός ὄγκος τῆς ὑποκειμένης καὶ πεπληρωμένης οὐροδόχου κύστεως, ἣν δύνασθε ἐπὶ μᾶλλον νὰ διατείνητε, ἐὰν αὕτη εἶνε ἐπιδεκτικὴ διατάσεως, ἐγχείοντες καὶ νέαν χλιαρὰν διάλυσιν βορικοῦ ὀξέος. Τούτων δὲ γενομένων, ἀπολινούτε οὕτως εἰπεῖν τὸ πέος περὶ τὸν μεταλλικὸν καθετῆρα διὰ περιβολῆς ἐν διατάσει

ἐλαστικοῦ σωλῆνος κύκλῳ περὶ τὴν μεσότητά τοῦ πέους καὶ συλ-
λήψεως τῶν σκελῶν αὐτοῦ ἐν διασταυρώσει ὑπ' αἰμοστατικῆς
τινος λαβίδος πρὸς διακράτησιν καὶ πίεσιν· καὶ ἐνῶ βοηθὸς δια-
κρατεῖ τὸν μεταλλικὸν καθετῆρα εἰς ἣν θέσιν εἶπον ὑμῖν ἀνωτέρω,
ὕμεῖς διὰ τῆς δεξιᾶς ὑμῶν χειρὸς ἐχόμενοι μαχαίριου ὀξυαίχμου
ἐνεργεῖτε τομὴν κάθετον ἀκριβῶς ἀκολουθοῦντες εἰς τὴν διεύθυνσιν
τῆς λευκῆς γραμμῆς καὶ ἐπ' αὐτῆς ἀρχόμενοι πρὸς τᾶνω ἀπὸ
τῆς μεσότητος γραμμῆς νοσητῆς ἀρχομένης ἀπὸ τοῦ ὀμφαλοῦ καὶ

Εἰκ. 133.

Τομὴ ὑπερήβικῆς κυστιοτομίας. Ἡ στικτὴ γραμμὴ δεικνύει
τὴν προκυστικὴν ἐνδὲπλωσιν τοῦ περιτονίου.

ἀποληγούσης κατὰ τὴν ἥβικὴν σύμφυσιν. Πρὸς τὰ κάτω δ' ἡ τομὴ
ὑμῶν αὕτη δύναται ν' ἀπολήγῃ καὶ 1 ἐ.μ. κάτωθεν τοῦ ἀνωτέρου
χείλους τῆς ἥβικῆς συμφύσεως, ἐν ἄλλοις λόγοις ἡ τομὴ ὑμῶν ἔσται
μήκους 8-9 ἐκ. μ. περίπου (εἰκ. 133)· θὰ διαιρέσητε δ' οὕτω
δι' αὐτῆς τὸ δέρμα, τὸν ὑποδερμικὸν συνεκτικὸν ἰστὸν καὶ θὰ φθάσητε
εἰς τὴν ἐπιπολῆς περιτονίαν τῶν κοιλιακῶν τοιχωμάτων, ἣν διὰ
τῆς αἰχμῆς τοῦ μαχαίριου ὑμῶν θὰ διανοίξητε κατὰ τὸ ὕψος ἀκρι-
βῶς τῆς λευκῆς, ἐνῶ βοηθοὶ διὰ διαστολέων πεπλατυσμένων ὁδον-

τωτῶν ἀπάγουσι τὰ χεῖλη τῆς τομῆς. Δυστυχῶς ὅμως τὸ τοιοῦτο δὲν εἶνε πάντοτε εὐκόλον ἐν τῇ πράξει καὶ ἐκ πείρας ἰδίας δύναμαι νὰ εἶπω ὑμῖν ὅτι θὰ παρεκκλίνητε ἐνίοτε εἴτε πρὸς τὰ δεξιά εἴτε πρὸς τὰ ἀριστερὰ τῆς λευκῆς γραμμῆς καὶ θὰ διανοίξητε τὴν ἀπονευρωτικὴν θήκην τοῦ δεξιοῦ ἢ ἀριστεροῦ ὀρθοῦ κοιλιακοῦ μυὸς καὶ θὰ συναντήσητε τὰς μυϊκὰς αὐτῶν ἴνας, πρὸς τὰ κάτω δὲ τὰς τῶν πυραμοειδῶν, ὅτε ὀδηγούμενοι ὑπὸ τῶν ἐσωτερικῶν χειλέων τῶν ὀρθῶν κοιλιακῶν μυῶν ἐπανέρχεσθε εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς λευκῆς γραμμῆς καὶ διαιρεῖτε ταύτην κατ' ἑκτασιν ἀντίστοιχον πρὸς τὴν τομὴν τοῦ δέρματος ἣν ἐνηργήσατε. Μετὰ ταῦτα πρὸς τὸ κατώτερον ἄκρον τῆς τομῆς ὑμῶν καὶ εὐθὺς ἄνωθεν τῆς ἡβικῆς συμφύσεως καὶ μετὰ τῶν πυραμοειδῶν μυῶν, εἴτε διὰ τοῦ ῥάμφους αὐλακωτῆς μήλης, εἴτε τῇ χρήσει ἀνατομικῆς λαβίδος καὶ τοῦ μαχαιρίου διὰ μικρῶν τομῶν διασχίζετε ἀραχνοειδῆ πτυχὴν ἐκ κυτταρολιπῶδους ἱστοῦ, ὅτε θὰ ἐμπέσητε εἰς τὴν προκυστικὴν κοιλότητα τοῦ Retzius — ἦν πρῶτος οὗτος περιέγραψεν ἀκριβῶς ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ τῆς Στοκχόλμης τῷ 1856, — ἥτις πληροῦται ἀφθόνου κυτταρολιπῶδους ἱστοῦ. Κατὰ τὸν χρόνον δὲ τοῦτον τῆς ἐγχειρήσεως, ἐν ᾧ βοηθοὶ ἀπάγουσι τὰ διαιρεθέντα στρώματα δι' ἀμβλύων ἀγκίστρων πεπλατυσμένων, εὐοδιάζετε τὸν ἀριστερόν ὑμῶν λιχανὸν ἀγκιστροειδῶς κεκαμμένον μετὰ ῥαγὸς αὐτοῦ διευθυνομένης πρὸς τᾶνω εἰς τὴν κοιλότητα τοῦ Retzius καὶ πειρᾶσθε νὰ ἀνασπᾶσθε πρὸς τᾶνω τοὺς διαιρεθέντας ἱστοὺς μετὰ καὶ τῆς προκυστικῆς ἐνδιπλώσεως τοῦ περιτοναίου (εἰκ. 133, στικτὴ γραμμὴ), ἐν ᾧ ταυτοχρόνως διὰ τοῦ αὐτοῦ δακτύλου ἀντιλαμβάνεσθε τῆς ὑποκειμένης οὐροδόχου κύστεως. Εἷς τινὰς δ' ὅμως περιστάσεις δυνατόν ν' ἀπαντήσητε τὸ περιτόναιον νὰ κατέρχεται μέχρι τῆς ἡβικῆς συμφύσεως ἢ καὶ νὰ κτήσεται συμφύσεις πρὸς ταύτην, ἰδίως μάλιστα ἐὰν τὸ αὐτὸ ἄτομον ὑπέστη πρὸ χρόνων καὶ πάλιν ὑπερβικὴν κυστιοτομίαν ἢ ἐὰν φέρῃ διπλὴν βουβωνοκῆλην, ὅτε μετὰ μεγάλῃς λεπτότητος ἐγχειροῦντες θ' ἀποκολλήσητε τοῦτο. Ἐὰν δὲ παρὰ πᾶσαν ὑμῶν τὴν προσοχὴν ῥήξητε τοῦτο, τότε ἀμέσως θὰ χωρήσητε εἰς τὴν ῥαφὴν αὐτοῦ διὰ λεπτοτάτου ζωικοῦ ῥάμφματος (catgut). Ἐν τέλει δ' ἀπωθήσαντες πρὸς τᾶνω τὸν κυτταρολιπῶδη

ιστόν, ὅστις πληροὶ τὴν κοιλότητα τοῦ Retzius, ἀνευρίσκετε ἐλευ-
 θέραν τὴν ὑποκειμένην προσθίαν ἐπιφάνειαν τῆς οὐροδόχου κύστεως
 ἐκ τῆς συστάσεως αὐτῆς, ἣτις διελαύνεται ὑπὸ διατεταμένων ἰδίως
 φλεβικῶν κορμῶν. Ἐὰν ἀμφιβάλλητε περὶ τοῦτου, δύνασθε νὰ
 παραγγείλητε εἰς βοηθόν, ὅπως ἐγγύσῃ ἐκ νέου χλιαρὰν διάλυσιν
 βορικοῦ ὀξέος ἐν τῇ κύστει διὰ τοῦ καθετήρος, ὅτε βλέπετε ταύτην
 διατεινομένην, ἢ διὰ τοῦ ἀριστεροῦ ὕμῶν λιχανοῦ, ὅστις εὕρηται
 ἐν τῇ ἄνω γωνίᾳ τοῦ τραύματος, δύνασθε ν' ἀντιληφθῆτε, διὰ τοῦ
 κυστικοῦ τοιχώματος, τὸ ἐν τῇ κύστει ῥάμμος τοῦ μεταλλικοῦ
 καθετήρος, ὃν ἀπὸ τῆς χειρολαβῆς καταλλήλως μετακινεῖ ὁ δια-
 κρατῶν αὐτὸν βοηθός, ἢ ὑμεῖς αὐτοὶ διὰ τῆς δεξιᾶς ὕμῶν χειρὸς.
 Κατὰ τὸν χρόνον δὲ τοῦτον τῆς ἐγχειρήσεως, ἐν ᾧ βοηθοὶ δι' ἐξ
 ὀθόνης σπόγγων καθαρίζουσι τὸ τραῦμα, καὶ ἐν τέλει διὰ τοιοῦτου
 βεβρεγμένου ἐν διαλύσει φαινικοῦ ὀξέος 5 $\frac{0}{10}$, θὰ διαπεράσῃτε
 πρὸς τὸ ἀνώτερον μέρος τῆς προσθίας ταύτης ἐπιφανείας τῆς οὐρο-
 δόχου κύστεως διὰ κυρτῆς βελόνης ἢ τῆς τοῦ Reverdin μακρὸν
 ῥάμμα ἐκ μεταξῆς, τοῦ ὁποίου τὰ ἄκρα θὰ ἐμπιστευθῇτε εἰς βοη-
 θόν, ὅστις ἔλκει ταῦτα πρὸς τὸ ἄνω, ὡς εἶδετέ με ποιοῦντα ἐν τῷ
 Νοσοκομείῳ, κάτωθεν δὲ τῆς διεκβολῆς τοῦ ῥάμματος τοῦτου
 καὶ ἀκριβῶς ἐπὶ τῆς μέσης γραμμῆς ἐμβυθίζετε ἀποτόμως καὶ
 καθέτως τὴν αἰχμὴν τοῦ μαχαίριου ὕμῶν καὶ διατρυπᾶτε τὴν
 οὐροδόχον κύστιν· φέροντες δὲ ἀμέσως τὴν ἀκμὴν πρὸς τὰ κάτω
 τέμνετε οὕτω τὴν προσθίαν ἐπιφάνειαν τῆς οὐροδόχου κύστεως,
 ὅτε ἀναβλύζει ἀποτόμως τὸ ἐν τῇ κύστει ὕγρὸν, ἐν ᾧ ταυτο-
 χρόνως εὐοδιάζετε ἐν αὐτῇ τὸν ἀριστερὸν ὕμῶν λιχανόν, ὅστις
 εὕρηται, ὡς ἀνωτέρω ἐρρήθη, εἰς τὴν ἄνω γωνίαν τοῦ ὅλου τραύ-
 ματος, καὶ διὰ τῶν χειλέων τοῦ τραύματος τῆς κύστεως διεκβάλ-
 λετε ἐκατέρωθεν διὰ βελόνης κυρτῆς ἀνὰ ἓν μακρὸν ῥάμμα μετὰ-
 ξινον, ἅτινα ἐμπιστεύεσθε εἰς βοηθοὺς, οἵτινες ἀνέλκουσι ταῦτα ἐν
 ἀπαγωγῇ, ἢ δὲ τομῇ τῆς κύστεως κατ' ἀνάγκην οὕτω χαίνει. Διὰ
 τοῦ εὐοδιασθέντος δ' ἐν τῇ κύστει ἀριστεροῦ ὕμῶν λιχανοῦ ἀντι-
 λαμβάνεσθε τῆς παρουσίας τοῦ ἢ τῶν λίθων ἢ ἐν γένει τῆς παρου-
 σίας τοῦ ἀλλοτρίου σώματος, τῆς θέσεως αὐτοῦ, τοῦ νεοπλάσματος
 —ἐὰν περὶ τοιοῦτου πρόκειται— ὡς καὶ τῆς ἐν γένει καταστάσεως

τοῦ βλεννογόνου τῆς κύστεως καὶ τοῦ προστάτου ἕνεκα τῆς ἀμέ-
σου δακτυλικῆς ἐξετάσεως ἣν ἐνεργεῖτε, ἢ καὶ διὰ τῆς ὁράσεως
αὐτῆς, τοποθετοῦντες πλατεῖς διαστολεῖς ἀμβλείς πρὸς διάτασιν
τῆς τομῆς τῆς κύστεως καὶ πτώσιν (εἰκ. 134) φωτός. Κατὰ τὸν

Εἰκ. 134.

Διαστολὴ τοῦ τραύματος τῆς κύστεως μετὰ ὑπερηθικὴν
κυστιστομίαν. Ἀποψὶς τοῦ βλεννογόνου καὶ τῆς ἐκβολῆς
τῶν στομίων τῶν οὐρητήρων.

χρόνον δὲ τοῦτον τῆς ἐγχειρήσεως παραγγέλλετε εἰς τὸν ἐπὶ τῆς
ἐλαστικῆς σφαίρας τοῦ Petersen βοηθὸν νὰ ἀνοίξῃ τὴν στρό-
φιγγα τοῦ αἰωρουμένου σωλήνος αὐτῆς—ἐὰν τοιαύτην μετεχειρί-
σθητε ἐν τῷ ὀρθῷ—ἢ ν' ἀφαιρέσῃ τὴν αἰμοστατικὴν, ἐὰν διὰ

τοιαύτης πιέζετε τοῦτον, πρὸς κένωσιν ταύτης. Καὶ ὅτε μὲν δύνασθε νὰ παραγγείλητε τὴν ἀφαίρεσιν ταύτης εὐθὺς ἀμέσως, ὅτε δὲ ν' ἀφαιρέσητε ταύτην μετὰ τὸ τέλος τῆς ὅλης ἐγχειρήσεως, φρόνῳ ῥυπάνσεως τῆς ἐγχειρητικῆς τραπέζης. Τοῦτ' αὐτὸ δὲ δύνασθε νὰ ἐνεργήσητε καὶ διὰ τὸν μεταλλικὸν καθετῆρα, δι' ἄλλους ὅμως λόγους· ἐὰν δὴλα δὴ πρόκειται νὰ διασωληνώσητε τὴν σφροδόχον κύστιν ἀπὸ τοῦ ὑπερηβικοῦ τραύματος, δύνασθε ν' ἀφαιρέσητε τοῦτον ἀμέσως μετὰ τὴν τομὴν τῆς κύστεως, ἐὰν δ' ὅμως προτιθήσθε νὰ ἐνεργήσητε τελείαν ῥαφὴν ταύτης μετὰ τὴν διάνοιξιν αὐτῆς, τότε καλὸν εἶνε νὰ διατηρήσητε τοῦτον ἐν τῇ κύστει μέχρι τέλους τῆς ἐγχειρήσεως, ὅπως ἐγγέροντες δι' αὐτοῦ χλιαρὰν διάλυσιν βορικοῦ ὀξέος ἐν τῇ κύστει παρατηρήσητε κατὰ πόσον ἡ τελεία ῥαφὴ ὑμῶν ἐπέτυχε καὶ ὅτι οὐδόλως δι' αὐτῆς ἐκρέει τὸ ἐγγεόμενον ἐν τῇ κύστει ὑγρὸν, ὅτε συμπληροῦτε καὶ τὴν ῥαφὴν τῶν ἐπικειμένων καὶ διαιρεθέντων κοιλιακῶν τοιχωμάτων.

Καὶ ἐὰν μὲν πρόκειται ν' ἀφαιρέσητε λίθον ἢ λίθους, εὐοδιάζετε ἀπὸ τοῦ ὑπερηβικοῦ τραύματος ἐν τῇ κύστει διὰ τῆς δεξιᾶς ὑμῶν χειρὸς λιθολαβίδα ἢ λιθουλκὸν εὐθὺν ἢ κυρτὸν (Τόμ. Α', εἰκ. 74 - 75) μετὰ κεκλεισμένων τῶν σκελῶν τῆς συλλήψεως αὐτοῦ, καὶ καταλλήλως χειριζόμενοι τοῦτον ἀπὸ τοῦ ὀπισθίου αὐτοῦ ἄκρου συλλαμβάνετε τὸν ἐν τῇ κύστει λίθον καὶ ἐξαγάγετε τοῦτον· ἡ σύλληψις ὅμως ὡς καὶ ἡ ἐξαγωγή τοῦ λίθου ὅτε μὲν ἔσται ὑμῖν εὐκόλος, καὶ ἰδίως ὅταν οὗτος μικρὸς τυγχάνῃ ὢν, ὅτε δὲ ἐπίπονος καὶ δυσχερὴς ὡς ἐκ τοῦ ὄγκου αὐτοῦ ἢ τοῦ ἀνωμαλοῦ σχήματος ἐν γένει τῆς ἐξωτερικῆς αὐτοῦ ἐπιφανείας (λίθοι μορσειδεῖς), ὅτε ποικίλως χειριζόμενοι τὸν λιθουλκὸν θὰ κατορθώσητε ἐν τέλει νὰ συλλάβητε αὐτὸν ὀδηγούμενοι ὑπὸ τοῦ ἐν τῇ κύστει ἀριστεροῦ ὑμῶν λιχανοῦ καὶ ν' ἀφαιρέσητε, ἐπεκτείνοντες πολλάκις τὴν κείμενον τομὴν τῆς κύστεως καὶ ἐνεργοῦντες πλαγίως κλίσεις τοῦ λιθουλκοῦ πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ ἀριστερά, ἰδίως κατὰ τὴν ὥραν τῆς διόδου τοῦ λίθου διὰ τῆς τομῆς τῆς κύστεως, ὅτε θὰ κατορθώσητε τὴν ἐξαγωγήν ἐνεργοῦντες οὕτως εἰπεῖν *λιθουλκίαν* ὡς ἐπὶ ἐμβρυουλκίας. Ἀλλοτε δ' ὅμως θὰ διολισθάνῃ ὑμῖν ὁ λίθος ἀπὸ τῶν σκελῶν τοῦ λιθουλκοῦ κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἐξαγωγῆς αὐτοῦ ἀπὸ τῆς κύστεως

καὶ θὰ ἐμπίπτῃ ἐκ νέου ἐν αὐτῇ, καὶ ἐν τέλει ἄλλοτε ὡς ἐκ τῆς συστάσεως αὐτοῦ (λίθοι μεγάλοι φωσφορικοὶ) θὰ συντρίβηται μετὰ τῶν σκελῶν τῆς συλλήψεως τοῦ λιθουλκοῦ, ὅτε θ' ἀφαιρῆτε τοῦτον κατὰ τεμάχια. Ἐξαιρετικά δ' ὅπως εἶνε αἱ περιστάσεις ἐκεῖναι, καθ' ἃς ἐπὶ ἀδυνάτου ἐξαγωγῆς τοῦ λίθου ὡς ἐκ τοῦ ὄγκου αὐτοῦ θ' ἀναγκασθῆτε νὰ εὐοδιάσῃτε ἐν τῇ κύστει ἀπὸ τοῦ ὑπερηθικοῦ τραύματος τὸν λιθοκλάστην, ὅπως συλλάβῃτε τὸν λίθον καὶ συντρίψῃτε αὐτὸν ἀφαιροῦντες εἴτα τμηματηδὸν τὰ τεμάχια αὐτοῦ. Μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν δὲ τοῦ λίθου ἐξετάζετε διὰ τοῦ ἀριστεροῦ ὕμων λιχανοῦ ἐπιμελέστατα τὴν κύστιν, εὐοδιάζοντες τοῦτον ἐν αὐτῇ διὰ τοῦ ὑπερηθικοῦ τραύματος, καὶ προσέχετε τὸν νοῦν μὴ ἐγκαταλίπητε τεμάχιον λίθου ἢ λίθων — ἐὰν περὶ πολλαπλῶν τοιούτων προὔκειτο — καὶ ταυτοχρόνως ἀντιλαμβάνεσθε τῆς καταστάσεως τοῦ βλεννογόνου καὶ τῶν τοιχωμάτων αὐτῆς καὶ ἐνεργεῖτε πλύσεις ἀφθόνους αὐτῆς διὰ χλιαρᾶς διαλύσεως βορικοῦ ὀξέος τῇ χρήσει κυλινδρικών κλυστήρων, εἴτε ἀπὸ τοῦ ὑπερηθικοῦ τραύματος, εἴτε ἀπὸ τοῦ μεταλλικοῦ καθετήρος — ἐὰν δὲν ἀφῆρέσατε αὐτὸν διότι προτίθεσθε νὰ ἐνεργήσῃτε τελείαν ῥαφὴν τῆς κύστεως. Τότε δὲ ἀναλόγως τοῦ ἐκάστοτε προκειμένου ὑμῖν περιστατικοῦ καὶ ἰδίως τῆς συμπαρομαρτούσης ἢ μὴ κυστίτιδος, θὰ ἐνεργήσῃτε εἴτε τὴν διασωλήνωσιν τῆς κύστεως ἀπὸ τοῦ ὑπογαστρίου μετὰ μερικῆς ῥαφῆς αὐτῆς, εἴτε τὴν τελείαν ῥαφὴν ταύτης. Καὶ τὴν μὲν διασωλήνωσιν τῆς κύστεως μετὰ μερικῆς ῥαφῆς αὐτῆς θὰ ἐνεργήσῃτε ὡς ἐξῆς· δι' ἀνατομικῆς λαβίδος ὀδοντωτῆς ἢ μὴ θὰ συλλάβῃτε τὸ ἕτερον χεῖλος τῆς κατωτέρας γωνίας τῆς καθέτου τομῆς τῆς κύστεως (τὸ ἀριστερόν) καὶ εἰς μικρὰν ἀπ' αὐτοῦ ἀπόστασιν πρὸς τὰ ἔξω θὰ διεκβάλλητε δι' ὅλου τοῦ τοιχώματος αὐτῆς μέχρι τοῦ βλεννογόνου ἐκ τῶν ἔξω πρὸς τὰ ἔσω κυρτὴν λεπτὴν μικρὰν βελόνην φέρουσιν λεπτὸν ζωϊκὸν ῥάμμα (catgut), ἣν θὰ διεκβάλλητε καὶ ἀντιστοιχῶς πρὸς τὸ ἕτερον χεῖλος τῆς τομῆς (δεξιὸν) συμμετρικῶς κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἀλλ' ἀντιθέτως ἐκ τῶν ἔσω πρὸς τὰ ἔξω καὶ θὰ ἐνεργήσῃτε οὕτως ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰνω εἰς μικρὰν ἔκτασιν τὴν ἀπόφραξιν τῆς τομῆς τῆς κύστεως εἴτε διὰ συνεχοῦς εἴτε διὰ διακεκομμένης ῥαφῆς (Τόμ. Α', σελ. 136), καὶ μετὰ

τοῦτο ἄνωθεν τῆς ἀπολήξεως τῆς ραφῆς ταύτης εὐοδιάζετε ἐν τῇ κύστει καθέτως τοὺς σιφωνοειδεῖς ἐλαστικούς σωλήνας τοῦ Perrier Guyon, οὓς ἐμνημόνευσα, φέροντες τὸ κυστικὸν αὐτῶν τελικὸν ἄκρον πρὸς τὸν πυθμένα τῆς κύστεως καὶ ἐν ἐλαφροῦ ἐπαυῇ μετ' αὐτοῦ (εἰκ. 68). Οἱ σωλήνες οὗτοι εἶνε, ὡς βλέπετε, διαμέτρου 4 χμ. καὶ μήκους 50 ἐκ.μ., ἐπικεῖνται δ' ὁ εἰς τοῦ ἄλλου φέροντες καὶ κατὰ τὰ πλάγια τοῦ κυστικοῦ αὐτῶν ἄκρου ἀνὰ ἐν τρημα. Ἐλλείψει τούτων θὰ κατασκευάσητε αὐτοσχεδίους τοιοῦτους, ὡς εἶπον ὑμῖν, συρράπτοντες δύο ἐλαστικούς σωλήνας πρὸς ἀλλήλους κατὰ τὸ πρὸς τὴν κύστιν μόνον ἄκρον αὐτῶν διὰ ραφῶν, ἃς ἐνεργεῖτε εἰς ἀπόστασιν τινα ἀπ' ἀλλήλων, οὐχὶ δὲ καὶ κατὰ τὸ ὀπίσθιον ἄκρον αὐτῶν, ὅπερ θ' ἀφήσητε ἐλεύθερον. Ἄνωθεν δὲ τῶν σωλήνων τούτων συνεχίζετε τὴν ραφὴν τοῦ ὑπολειπομένου τμήματος τῆς τομῆς τῆς κύστεως, καθ' ὃν τρόπον ἐνηργήσατε ταύτην πρὸ μικροῦ εἰς τὸ κατώτερον μέρος αὐτῆς, οὕτως ὥστε διακρατοῦνται ἐν τῷ μέσῳ αὐτῆς ἀσφαλῶς καὶ στερεῶς οἱ εὐοδιασθέντες σωλήνες. Δὲν ἀρκεῖ δ' ὅμως ὅτι ἐτοποθετήσατε αὐτούς, ἀλλὰ δεόν νὰ ἐξασφαλίσητε τὴν κανονικὴν λειτουργίαν αὐτῶν πρὸς τοῦτο διὰ κυλινδρικοῦ κλυστήρος ἐγγέετε ἡρέμα ἀπὸ τοῦ ὀπισθίου ἐλευθέρου ἄκρου τοῦ ἐτέρου τούτων γλιαρὰν διάλυσιν βορικοῦ ὀξέος, ὅτε, ἐπὶ κανονικῆς λειτουργίας αὐτῶν, αὕτη διὰ τῆς κύστεως ἐξέρχεται ἐκ τοῦ ἐλευθέρου ὀπισθίου ἄκρου τοῦ ἄλλου σωλήνος. Τὸ αὐτὸ δ' ἐπαναλαμβάνετε ἀλληλοδιαδόχως ἀπὸ τῶν δύο ἐλευθέρων ὀπισθίων ἄκρων τῶν σωλήνων αὐτῶν, ὅτε πείθεσθε περὶ τῆς καλῆς λειτουργίας αὐτῶν. Ἐὰν ὅμως τὸ ἐγγεόμενον ὑγρὸν δὲν ἐξέρχεται κατὰ τὸν τρόπον αὐτόν, τότε ἀνασύρετε ἢ ἐμβυθίζετε μικρὸν τὴν ἐν τῇ κύστει μοῖραν τῶν σωλήνων αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὑπερηβικοῦ τραύματος, ἕως ἂν κατορθώσητε τὸ τοιοῦτον, ὅτε στηρίζετε τούτους προχείρως εἰς τὸ ὕψος τῆς καλῆς αὐτῶν λειτουργίας παραδίδοντες τούτους πρὸς διακράτησιν εἰς βοηθόν, καὶ ἄρχεσθε τῆς ραφῆς τῶν λοιπῶν διαιρεθέντων μαλακῶν μορίων. Πρὸς τοῦτο δὲ δεόν νὰ γνωρίζητε ὅτι οὐδέποτε θὰ συρράψητε τὰ κάτωθεν τῶν σιφωνοειδῶν σωλήνων μέχρι τῆς ἡβικῆς συμφύσεως διαιρεθέντα τοιαῦτα, ἀλλὰ μόνον τὰ ἄνωθεν. Τὴν ραφὴν δὲ τούτων θὰ ἐνεργήσητε κατὰ στρώματα ὡς ἐξῆς διὰ

κυρτής βελόνης και ζωϊκού ράμματος θ' ἄρξησθε τῆς διακεκομμένης δι' ἄμματος ἢ συνεχοῦς ραφῆς, τῇ βοηθεῖτε καὶ ἀνατομικῆς λαβίδος, ἀπὸ τῆς ἀνωτέρας γωνίας τοῦ τραύματος καὶ θὰ περιλάβητε μόνον τοὺς ὀρθοὺς κοιλιακοὺς μῦς μετὰ καὶ μοίρας τοῦ προκυστικοῦ κυτταρολιπώδους ἱστοῦ, ὅπως διακρατήσητε ὅσον τὸ δυνατόν ὑψηλότερον τὴν προκυστικὴν ἐνδιπλωσιν τοῦ περιτοναίου, καὶ θὰ φθάσητε οὕτω καθέτως συρράπτοντες μέχρι τῶν σιφωνοειδῶν σωλήνων. Ἄνωθεν τοῦ στρώματος τούτου τῆς ραφῆς θὰ συρράψητε πρὸς ἄλληλα κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον τὰ πρόσθια φύλλα τῆς ἀπονευρωτικῆς θήκης τῶν ὀρθῶν κοιλιακῶν μυῶν, καὶ ἐν τέλει ἄνωθεν καὶ τούτων διὰ ράμματος τῆς Φλωρεντίας ἢ μεταξίνου τὸ δέρμα περιλαμβάνοντες καὶ τὸν ὑποδερμάτιον συνεκτικὸν ἱστὸν. Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὰ κάτωθεν τῶν σιφωνοειδῶν σωλήνων μέχρι τῆς ἡβικῆς συμφύσεως διηρημένα στρώματα, ταῦτα θὰ διασωληνώσητε διὰ θρυαλλίδος ἐκ γάζης σαλολοῦχου, καὶ ἀφοῦ διὰ ραφῶν, μιᾶς ἐκατέρωθεν, στηρίξητε τοὺς σιφωνοειδεῖς σωλήνας πρὸς τὸ χεῖλος τοῦ δέρματος τῆς ὑπερηβικῆς τομῆς, ἀκριβῶς κατὰ τὸ ὕψος τῆς κανονικῆς αὐτῶν λειτουργίας, ὅπως μὴ ἀνέρχωνται καὶ κατέρχωνται, ἐπιθέτετε ἄνωθεν τέλειον ἀντισηπτικὸν πειστικὸν ἐπίδεσμον (σαλολοῦχον), ὃν διακρατεῖτε καταλλήλως διὰ πλατέος ταυοειδοῦς ἢ σπειροειδοῦς ἐπιδέσμου, διευθύνοντες τὰ ἐλεύθερα ὁπίσθια ἄκρα τῶν σιφωνοειδῶν σωλήνων διὰ τῆς κατωτέρας γωνίας τῆς ὑπερηβικῆς τομῆς, μεταξὺ τῶν μηρῶν τοῦ ἐγχειρηθέντος εἰς ὑάλινον ὑποδοχέα πρὸς συλλογὴν τῶν οὕρων. Κατὰ τρίωρον δὲ ἢ τετράωρον ἐξετάζετε ἂν οἱ σωλήνες ἐξακολουθῶσι λειτουργοῦντες καὶ ἐνεργεῖτε δι' αὐτῶν πλύσεις τῆς οὐροδόχου κύστεως διὰ χλιαρᾶς διαλύσεως βορικοῦ ὀξέος τῇ χρήσει κυλινδρικοῦ κλυστήρος ἅπαξ ἢ δις τῆς ἡμέρας. Τὴν ἀλλαγὴν δὲ τοῦ πρώτου τούτου ἀντισηπτικοῦ ἐπιδέσμου θὰ ἐνεργήσητε ὅσον τὸ δυνατόν βραδύτερον, τὴν 3-4 ἡμέραν, ἐκτὸς ἐὰν οὗτος ῥυπανθῇ ταχύτερον, ὅτε θ' ἀλλάξητε αὐτὸν ἐνωρίτερον. Τοὺς δὲ σιφωνοειδεῖς σωλήνας θ' ἀραιρῆσητε τὴν 5 πρὸς τὴν 7ην ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἐγχειρήσεως, τέμνοντες τὰ ράμματα τῆς στηρίξεως αὐτῶν ἐπὶ τοῦ δέρματος, ὅτε εὐοδιάζετε ἀπὸ τῆς οὐρήθρας ἐν τῇ κύστει παραμέμοντα ἐλαστικὸν καθε-

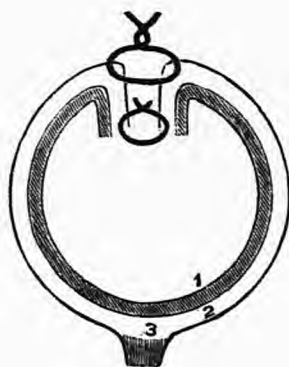
τῆρα στηρίζοντες αὐτὸν καταλήλως (σελ. 84), δι' οὗ ἐξακολουθεῖτε πλύσεις ἀντισηπτικὰς τῆς οὐροδόχου κύστεως, ὡς καὶ τοῦ ὑπερηθικοῦ τραύματος, ἐπιδένοντες τοῦτο πάντοτε ἀντισηπτικῶς, καὶ τέλος ἀφαίρετε καὶ τὸν παραμένοντα καθετῆρα καὶ τὰ λοιπὰ ῥάμματα τῆς ὑπερηθικῆς χώρας, τῆς ἐπουλώσεως τοῦ ὑπερηθικοῦ τραύματος χωρούσης κανονικῶς καὶ συντελουμένης ὡς τὰ πολλὰ ἐντὸς 15-20 ἡμερῶν.

Ἀντὶ τῶν δύο τούτων σιφωνοειδῶν σωλήνων, οὓς πάντοτε μεταχειρίζομαι, ὁ ἡμέτερος κ. Γαλθάνης μεταχειρίζεται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἓνα καὶ μόνον εὐρύτατον, ἔχει δὲ τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα.

Εἰς ἄλλας δ' ὅμως περιστάσεις—καὶ ἰδίως ὅταν ἡ κύστις ὑγιῆς τυγχάνῃ οὕσα—δύνασθε νὰ ἐνεργήσητε τὴν ὀλικὴν ῥαφὴν αὐτῆς, ἥτις γενικῶς εἰπεῖν ἐπιτυγχάνει 70:100 κατὰ Dietl, παρὰ τοῖς παισὶ δὲ εἰς μείζονα ἀναλογίαν 83:100 κατὰ Legueu, διότι οὐδόλως ἢ ἐλάχιστα ἡ κύστις αἰμορραγεῖ κατὰ τὴν ἡλικίαν ταύτην. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ ἐκτελέσητε καὶ ταύτην καθ' ὃν τρόπον περιέγραψα ὑμῖν μνημονεύων ἀνωτέρω τὴν μερικὴν ῥαφὴν αὐτῆς, συνεχίζοντες ταύτην ἀνευ διακοπῆς εἴτε ἐκ τῶν κάτω πρὸς τάνω εἴτε ἀντιστρόφως καὶ τελείως οὕτως ἀποφράσσοντες τὸ ὑπερηθικὸν τραῦμα τῆς κύστεως. Ἰνα δὲ βεβαιωθῇτε ὅτι ἡ ῥαφὴ ὑμῶν τελεία τυγχάνει οὕσα, εὐοδιάζετε ἀπὸ τῆς οὐρήθρας ἐν τῇ κύστει μαλακὸν καθετῆρα τοῦ Nelaton, ἢ τοιοῦτον τοῦ Pezzer (σελ. 88), ὃν λαμβάνετε πρόνοιαν νὰ εὐοδιάσητε ἐν τῇ κύστει πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ῥαφῆς, εἴτε ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τῆς οὐρήθρας, εἴτε ἀπὸ τοῦ ὑπερηθικοῦ τραύματος, διεκβάλλοντες τοῦτον διὰ τῆς οὐρήθρας ἐκ τῶν ὀπίσω πρὸς τὰ πρόσω τῇ βοηθείᾳ ἢ μὴ χειραγωγοῦ κηρίου διὰ τῆς οὐρήθρας εἰσαχθέντος καὶ προβалόντος ἀπὸ τοῦ ὑπερηθικοῦ τραύματος, ἢ ἐπωφελείσθε ἐκ τῆς παρουσίας τοῦ μὴ ἀφαίρεθέντος εἰσέτι μεταλλικοῦ καθετῆρος, ἐὰν δὲν ἀφηρέσατε αὐτὸν ἀμέσως μετὰ τὴν διάνοξιν τῆς κύστεως, καὶ ἐγγέετε δι' αὐτοῦ χλιαρὰν διαλύσιν βορικοῦ ὀξέος παρατηροῦντες ἀκριβέστατα ἂν που τῆς ἐπιτελεσθείσης ῥαφῆς τῆς κύστεως διαφεύγει τὸ ἐγγεόμενον ὑγρὸν, ὅτε ἐπιπροσθέτετε κατὰ τὸ μέρος αὐτὸ νέας ῥαφάς. Πρὸς στερεοποίησιν δὲ μάλιστα τῆς γενομένης ῥαφῆς δύνασθε νὰ ἐνεργήσητε ἐν ἀνάγκῃ καὶ δευτέραν τοιαύ-

Ἰ' αὐτὴ τελεία
τῆς οὐροδόχου
κύστεως.

την ἄνωθεν καὶ κατὰ μῆκος τῆς πρώτης ἐπὶ τοῦ ἐξωτάτου χιτῶνος τῆς κύστεως, συλλαμβάνοντες καὶ στρέφοντες μόνον τοῦτον διὰ τῆς βελόνης πρὸς τὰ ἔσω καὶ ἀποφεύγοντες νὰ συλλάβητε τὸ πρῶτον στρώμα τῆς ραφῆς (εἰκ. 135), ὅτε ἐκ νέου ἐγγέετε διὰ τοῦ καθετήρος διάλυσιν βορικοῦ ὀξέος ἐν τῇ κύστει καὶ πείθεσθε ὅτι οὐδὲν ἀπὸ τῆς ραφῆς διαφεύγει· ἀφαιροῦντες δὲ καὶ τὸ ράμμα, ὅπερ εἴχετε διεκβάλει πρὸς διακράτησιν καὶ ἀνύψωσιν τῆς οὐροδόχου κύστεως, χωρεῖτε εἰς τὴν ραφὴν κατὰ στρώματα καὶ τῶν λοιπῶν διαιρεθέντων μαλακῶν μορίων τῆς ὑπερηθικῆς χώρας τελείως καθ' ὅλην τὴν

Εἰκ. 135

Διπλῇ ραφῇ τῆς κύστεως κατὰ τὸ σύστημα τῆς διπλῆς ραφῆς ἐπὶ ἐντερορραφίᾳ.

διαίρεσιν αὐτῶν, καθ' ὃν τρόπον ἀνωτέρω ἐμνημόνευσα ὑμῖν. Ἐπὶ τῆς ὀλικῆς ὅμως ταύτης ραφῆς τῆς κύστεως καὶ τοῦ ὅλου ὑπερηθικοῦ τραύματος, εἰς τινὰς περιστάσεις, καλῶς θὰ πράξῃτε πρὸς τῆς ἀποπερατώσεως τῆς ραφῆς, ὡς ἐκ πείρας ἰδίας δύναμαι νὰ συμβουλευσω ὑμῖν, ἂν ἐνθέσῃτε κάθετον μικρᾶς διαμέτρου ἐλαστικὸν σωλῆνα ἢ λεπτὴν θρυαλλίδα ἐκ γάζης σαλολόχου ἢ ἰωδοφορμούχου εἰς τὸ κατώτερον μέρος τοῦ ὑπερηθικοῦ τραύματος, μέχρι τῆς ἐξωτερικῆς ἐπιφανείας τῆς οὐροδόχου κύστεως εὐθὺς ἄνωθεν καὶ μικρὸν ὀπισθεν τῆς ἡθικῆς συμφύσεως, ἐὰν μάλιστα ἐπὶ ἡλ-

θεν ὡς ἐκ τῶν διαφόρων χρόνων τῆς ἐγχειρήσεως ἀποκόλλησις τοῦ τοιχώματος τοῦτου τῆς κύστεως ἀπὸ τῆς ἡθικῆς συμφύσεως. πρὸς ἀποφυγὴν διηθήσεως οὖρων ἢ τραυματικῶν ὑγρῶν· ἡ δὲ τελεία ἱάσις καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἐπέρχεται κανονικῶς ἀφαιρουμένου τὴν δευτέραν ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἐγχειρήσεως καὶ τοῦ σωληνός τοῦτου ἢ τῆς γάζης, διηθήσεως μὴ ἐπελθούσης.

Μετὰ τὴν τελείαν δὲ ραφὴν τῆς κύστεως θὰ εὐοδιάσσετε, ὡς πάντοτε ποιῶ, ἐν τῇ κύστει διὰ τῆς οὐρήθρας παραμένοντα μαλακὸν καθετῆρα, στηρίζοντες αὐτὸν καταλλήλως, ὡς γνωρίζετε, (σελ. 84), θ' ἀφαιρέσητε δὲ καὶ τοῦτον μετὰ τινας ἡμέρας, ἐν ᾧ ἕτεροι, ὡς καὶ ὁ ἡμέτερος κ. Γαλθάνης, οὐδόλως μεταχειρίζονται τοιοῦτον. Ἐὰν δὲ παρ' ἐλπίδα ἐπέλθῃ διήθησις οὖρων κατὰ τὸ ἐγχειρητικὸν πεδίου, μεθ' ὅλας τὰς προφυλάξεις ἃς ἐλάβετε, τότε θ' ἀφαιρέσητε ἐν μέρει ἢ ἐν ὅλῳ τὰς ραφὰς καὶ θὰ διασωληνώσητε τὸ τραῦμα ἢ θὰ ἐπιδέσητε αὐτὸ ἐπιπωματίζοντες εὐρέως.

Ἄλλοτε δ' ὅμως θὰ ἐνεργήσητε τὴν ὑπερηβικὴν κυστιοτομίαν πρὸς ἀφαίρεσιν ἀλλοτρίου σώματος ἄλλης φύσεως· καὶ τὸ ἀλλότριον δὲ τοῦτο σῶμα θ' ἀφαιρέσητε διὰ τοῦ ὑπερηβικοῦ τραύματος τῇ χρήσει πολυπαγρῶν ἢ ἄλλων λαβίδων συλλαμβάνοντες τοῦτο καταλλήλως, ἀναλόγως δὲ τῆς καταστάσεως τῆς οὐροδόχου κύστεως θὰ ἐνεργήσητε τὴν διασωλήνωσιν ἢ τὴν τελείαν ραφὴν αὐτῆς.

Ἄλλοτε δὲ πάλιν θὰ ἐνεργήσητε τὴν ὑπερηβικὴν κυστιοτομίαν δι' ἀφαίρεσιν νεοπλάσματος ἀπὸ τῆς οὐροδόχου κύστεως· καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἀφοῦ ἐνεργήσητε ταύτην καθ' ὃν τρόπον ἄνωτέρω εἶπον ὑμῖν, τότε διὰ διαστολέων πεπλατυσμένων, οὓς εὐοδιάζετε ἐντὸς τῆς κύστεως ἀπὸ τοῦ ὑπερηβικοῦ τραύματος, διατείνετε καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις τὸ τραῦμα τῆς τομῆς τῆς κύστεως, ὅπως προσπίπτῃ ἀφ' ἐνὸς μὲν περισσότερον φῶς, ἀφ' ἑτέρου δὲ εὐκολώτερον χειρισθῇ ἐν αὐτῇ τὰ διάφορα ἐργαλεῖα, ἀφοῦ δὲ διὰ τῆς ἀμέσου δακτυλικῆς ἐξετάσεως ἢ καὶ τῇ χρήσει τεχνητοῦ φωτὸς (ἡλεκτρικῆς λυχνίας ἢ ἄλλης τοῦ Collin δι' οἰνοπνεύματος λειτουργούσης μετὰ φακοῦ) ἀντιληφθῇ τῆς ἑδρας καὶ τῆς ἐκφύσεως καὶ τοῦ σχήματος καὶ τῆς ἐκτάσεως τοῦ ὄγκου, ὃν θ' ἀναζητήσητε ἰδίως περὶ τὴν βᾶσιν τῆς οὐροδόχου κύστεως, τότε, ἐὰν μὲν

ἝΥπερηβικὴ
κυστιοτομία
πρὸς ἀφαίρεσιν
νεοπλάσματος.

ὁ ὄγκος μισχωτός τυγχάνη ὢν, συλλαμβάνετε τοῦτον ἀπὸ τῆς βάσεως αὐτοῦ διὰ κυρτῆς μακρᾶς λαβίδος καὶ διὰ κυρτοῦ ἢ εὐθέος λεπτοῦ μαχαίριου τοῦ θερμοκαυτῆρος καθαιρεῖτε τοῦτον φέροντες τὸ μαχαίριον τοῦ θερμοκαυτῆρος κάτωθεν τῶν σκελῶν τῆς συλλήψεως τῆς λαβίδος καὶ μετὰ ταῦτα καυτηριάζετε διὰ τοῦ αὐτοῦ θερμοκαυτῆρος τὸ σημεῖον τῆς ἐκρύσεως τοῦ μίσχου, ἐὰν μάλιστα τοῦτο αἰμορραγῇ. Ἐὰν δ' ὁ μίσχος πεπλατυσμένος τυγχάνη ὢν, τότε δι' ἀνατομικῆς λαβίδος μακρᾶς καὶ μαχαίριου καθαιρεῖτε τοῦτον διὰ δύο μηνοειδῶν τομῶν, ἃς φέρετε περὶ τὸν πεπλατυσμένον μίσχον ἐπὶ τοῦ βλεννογόνου τῆς κύστεως, ἀμέσως δὲ τότε διεκβάλλετε διὰ λεπτῆς κυρτῆς βελόνης καὶ ζωϊκοῦ ῥάμματος ῥαφὰς ἐπὶ τοῦ ἐγχειρηθέντος πεδίου, ὅπερ αἰμορραγεῖ ἀφθόνως μετὰ τὴν καθάρεισιν τοῦ ὄγκου, ἃς διεκβάλλετε ἀπὸ τοῦ πλησίον βλεννογόνου συμπεριλαμβάνοντες καὶ αὐτὸν τὸν μυϊκὸν χιτῶνα τῆς κύστεως, συμπλησιάζοντες δ' οὕτω τὰ χεῖλη τοῦ τραύματος ἐπίσχετε τὴν αἰμορραγίαν. Ἀντὶ τοῦ μαχαίριου δύνασθε νὰ μεταχειρισθῇτε τὴν γαλβανοκαυστικὴν ἀγκύλην (Τόμ. Α', σελ. 134), ἣν περιβάλλετε ψυχρὰν περὶ τὸν πλατὺν μίσχον τοῦ νεοπλάσματος, καὶ συσφίγγετε καλῶς αὐτόν, εἴτα δὲ μετοχετεύετε τὸ ἡλεκτρικὸν ρεῦμα, δι' οὗ πυρακτοῦτε τὴν ἀγκύλην, ὅτε διὰ καταλλήλου συστροφῆς ἡρέμα τοῦ κοχλιοειδοῦς αὐτῆς στειλεοῦ συμπληροῦτε τὴν σχεδὸν ἀναιμακτον καθάρεισιν τοῦ νεοπλάσματος. Ἐὰν δ' ὅμως ἀπὸ τοῦ παραχθέντος τραυματικοῦ πεδίου ἀναβλύζῃ αἷμα, τότε καυτηριάζετε τοῦτο διὰ τοῦ θερμοκαυτῆρος, προσπιίζοντες καταλλήλως τὰ περὶ τὴν καυτηριασθησομένην χώραν μόρια διὰ σπόγγων ἐξ ὀθόνης· ἐὰν δ' ὅμως ὁ ὄγκος πεπλατυσμένος τυγχάνη ὢν καὶ οὐχὶ μισχωτός, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει· θὰ ἐνεργήσητε τὴν ἐκτομὴν αὐτοῦ διὰ δύο μηνοειδῶν τομῶν τοῦ ὄγκου, ἃς θὰ φέρητε πέριξ τῆς ἐκτάσεως διὰ τοῦ μαχαίριου, ἐν ᾧ βοηθοὶ ἀπάγουσιν ἰσχυρῶς τὰ χεῖλη τοῦ ὑπερθικοῦ τραύματος καὶ ἀποσπογγίζουσι δι' ἐξ ὀθόνης σπόγγων τὸ ἐγχειρητικὸν πεδίου· ἢ δύνασθε διὰ τοῦ ἐπάκμου κοχλιαρίου τοῦ Volkman (Τόμ. Α', σελ. 108) ἀποξέοντες νὰ καταστρέψῃτε καθ' ὅλην αὐτοῦ τὴν ἑκτασιν τὸν ὄγκον, εὐθὺς δ' ἀμέσως τότε καυτηριάζετε γενναίως διὰ τοῦ θερμοκαυτῆρος τὴν παραχθεῖσαν τραυ-

ματικὴν ἐπιφάνειαν, τὸ μὲν ὅπως καταστρέψῃτε τὰ τυχόν ἑναπο-
λειφθησόμενα σπέρματα τοῦ νεοπλάσματος, τὸ δὲ ὅπως ἐπίσχητε
τὴν αἰμορραγίαν. Ἄλλοτε δ' ὅμως τὸ νεόπλασμα οὐχὶ μόνον ἐκφύεται
διὰ πεπλατυσμένης βάσεως, ἀλλὰ καὶ ὀγκοῦται ἐν τῇ κύστει πλη-
ροῦν ἐν μέρει ταύτῃ ἐν εἶδει κράμβης, ἅμα δὲ τῇ διανοίξει τῆς
οὐροδόχου κύστεως προβάλλει τοῦτο ἀπὸ τοῦ ὑπερηβικοῦ τραύμα-
τος αἰμορραγοῦν μάλιστα. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ μὲν διὰ τῶν
δακτύλων τῆς δεξιᾶς ὑμῶν χεῖρός, τὸ δὲ διὰ μακρῶν κυρτῶν λαβί-
δων, ἀφαιρεῖτε τεμαχιδὸν τὸ νεόπλασμα καὶ σπεύδετε τάχιστα εἰς
τὴν πεπλατυσμένην βάσιν αὐτοῦ, ὡς ἐκ τῆς βραγδαίας αἰμορρα-
γίας ἥτις ἐπέρχεται, ἐν ᾧ βοηθοὶ ταχύτατα ἀποσπογγίζουσι τὸ
ἐγχειρητικὸν πεδῖον καὶ διατείνουσι τὸ ὑπερηβικὸν τραῦμα καθ'
ὅλας αὐτοῦ τὰς διευθύνσεις· φθάντες δ' αὐτόθι ἐνεργεῖτε ἀπόξεσιν
διὰ τοῦ ἐπάκμου κοχλιαρίου τοῦ Volkman καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν
τῆς βάσεως αὐτοῦ, καυτηριάζετε γενναίως ταύτην διὰ τοῦ θερ-
μοκαυτηῆρος καί, ἐὰν ἡ αἰμορραγία ἐξακολουθῇ ἀθρόα, ἐνεργεῖτε
τὸν ἀντισηπτικὸν ἐπιποματισμὸν τῆς οὐροδόχου κύστεως, κατὰ
Mikulitz, διὰ γάζης ἀπεστερωμένης ἢ σαλολούχου.

Ἐὰν δ' ὅμως τὸ νεόπλασμα εἴνε οὐχὶ ἐπίσημον κατ' ἔκτασιν,
ἀλλὰ κατὰ βάθος, ὅταν δῆλα δὴ ἔχῃ ἀλώσει εἰς περιγεγραμμένην
ἔκτασιν οὐχὶ μόνον τὸν βλεννογόνον ἀλλὰ καὶ τὸν ὑποκείμενον
μυϊκὸν χιτῶνα τῆς οὐροδόχου κύστεως, τότε ἀναλόγως τῆς ἑδρας
τοῦ νεοπλάσματος δύνασθε νὰ ἐνεργήσητε καὶ τὴν μερικὴν ἐξω-
περιτοναϊκὴν ἢ ἐνδοπεριτοναϊκὴν ἐκτομὴν αὐτῆς τῆς οὐροδόχου
κύστεως. Πρὸς τοῦτο δέ, ἐὰν μὲν ἡ ἑδρα τοῦ νεοπλάσματος ἐδράζῃ
ἐπὶ μοίρας τοιχώματος τῆς οὐροδόχου κύστεως μὴ περικαλυπτο-
μένης ὑπὸ τοῦ περιτοναίου, ἢ καλύπτεται μὲν ὑπὸ τούτου, ἀλλ'
εὐκόλως δύνασθε ν' ἀποκολλήσητε τοῦτο καὶ ν' ἀπωθήσητε, τότε
δι' ἀνατομικῆς λαβίδος καὶ ψαλιδίου κυρτοῦ ἢ εὐθέος ἐνεργεῖτε
τὴν ἐκτομὴν τῆς διηθημένης ταύτης μοίρας τοῦ τοιχώματος τῆς
οὐροδόχου κύστεως ἐκ τῶν ἐξω πρὸς τὰ ἐσω ἐξωπεριτοναϊκῶς·
ἐὰν δ' ὅμως τὸναντίον εἴνε ἀδύνατος ἡ ἀποκόλλησις τοῦ περιτο-
ναϊκοῦ καλύμματος ἐκ τῆς διηθημένης μοίρας, τότε τῇ χρήσει τῆς
ἀνατομικῆς λαβίδος καὶ μαχαίριου ἐνεργεῖτε διὰ δύο μηχανοειδῶν

Μερικὴ
κυστικτομία.

τομῶν τὴν ἐκτομὴν τῆς μοίρας ταύτης τοῦ τοιχώματος τῆς οὐρο-
δόχου κύστεως ἐκ τῶν ἔσω πρὸς τὰ ἔξω ἐνδοπεριτοναϊκῶς. Διὰ
τῶν τομῶν δὲ τούτων ἐκτέμνοντες τὴν μοῖραν ταύτην θὰ φθάσητε
μέχρι τοῦ περιβάλλοντος τὴν κύστιν ἔξωθεν συνεκτικοῦ ἰστοῦ, καὶ
θὰ προσπαθήσητε νὰ μὴ διανοίξητε τὸ περιτόναιον. Ἐὰν δ' ὁμως
δὲν δυνηθῇτε ν' ἀποφύγητε τὸ τοιοῦτο, τότε ἀμέσως διὰ λεπτῆς
κυρτῆς βελόνης καὶ ζωϊκοῦ ῥάμματος θὰ χωρήσητε εἰς τὴν ῥαφὴν
αὐτοῦ· πρὸς ἐπίσχεσιν δὲ τῆς ἐπερχομένης ἀθρόας αἱμορραγίας θὰ
χωρήσητε εὐθὺς ἀμέσως κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιστάσεις (ἐξωπερι-
τοναϊκὴ ἢ ἐνδοπεριτοναϊκὴ μερικὴ ἐκτομὴ) εἰς τὴν ἐπίθεσιν ῥαφῶν
δι' ἄμματος μετὰ ῥάμματος ζωϊκοῦ ἢ μεταξίνου καὶ κυρτῶν βελο-
νῶν, δι' ὧν θὰ συμπληρωθῇ τὰ χεῖλη τοῦ τραύματος τὰ παρα-
χθέντα ἐκ τῆς ἐκτομῆς τῆς δεινῆς ἢ δεινῆς μοίρας τῆς κύστεως. Τὰ
πράγματα δ' ὁμως περιπλέκονται ἔαν ἐν τῇ ἐκτεμηθησομένῃ μοίρᾳ
τῆς κύστεως ἐκβάλωσι τὰ στόμια τοῦ ἢ τῶν οὐρητῆρων· ἐν τοιαύτῃ
περιπτώσει, ἀφοῦ ἀνακαλύψητε διὰ μέσου τῆς νεοπλασματικῆς
διηθήσεως τὸ στόμιον τῆς ἐκβολῆς τοῦ οὐρητῆρος, εὐοδιάζετε
δι' αὐτοῦ ἐν τῷ οὐρητῆρι παχὺν οὐρητηρικὸν καθετῆρα ἢ κηρίον καὶ
διευθύνετε τοῦτο εἰς ἱκανὸν ὕψος ἐν αὐτῷ, τότε δ' ἔχοντες ὁδηγὸν
αὐτὸ τὸ κηρίον ἢ τὸν καθετῆρα ἐνεργεῖτε τῇ χρήσει μακρᾶς
ἀνατομικῆς λαβίδος καὶ ὀξυαίχμου μαχαίριου τὴν ἀποψίλωσιν
τοῦ στομίου τοῦ οὐρητῆρος καθ' ὅλην αὐτοῦ τὴν περιφέρειαν ἀπὸ
τῶν πέριξ ἰστῶν, καὶ εἴτα κατὰ συνέχειαν ἀπὸ τοῦ στομίου αὐτοῦ
καὶ πέραν εἰς ἕκτασιν 5-6 ἐκ. μ. καὶ εἰς τὸ στόμιον τῆς ἐκβολῆς
αὐτοῦ διεκβάλλετε λεπτὸν μεταξίνον ῥάμμα πρὸς ὁδηγίαν καὶ δια-
κράτησιν αὐτοῦ. Μετὰ ταῦτα δ' ἐνεργεῖτε τὴν ἐκτομὴν τῆς διηθη-
μένης ἐκείνης μοίρας τῆς κύστεως καὶ ἐνεργοῦντες τὴν ῥαφὴν τοῦ
παραχθέντος τραύματος τῆς κύστεως προσαρμύζετε εἴτε ἐν τῷ
μέσῳ εἴτε ἀλλαχοῦ ταύτης τὸ στόμιον τοῦ οὐρητῆρος ἢ ἐν τέλει·
ἀφοῦ ἐνεργήσητε τὴν τελείαν ῥαφὴν ὅλου τοῦ τραύματος πρὸς ἐπί-
σχεσιν τῆς αἱμορραγίας, τότε διὰ τῆς αἰχμῆς τοῦ μαχαίριου ὑμῶν
διανοίγετε τρήμα εἰς κατὰλληλον μέρος δι' ὅλου τοῦ τοιχώματος τῆς
κύστεως ἀντιστοιχοῦν πρὸς τὴν φορὰν τοῦ στομίου τοῦ οὐρητῆρος
καὶ δι' αὐτοῦ διεκβάλλετε τοῦτο ἐν τῇ κύστει, στηρίζοντες αὐτὸ

ἀκριβῶς ἐπὶ τοῦ βλεννογόνου δι' ἐπαρκῶν ῥαφῶν διὰ ζωϊκοῦ ῥάμματος, ἃς θὰ ἐπιθέσῃτε καθ' ὅλην αὐτοῦ τὴν περιφέρειαν περιλαμβάνοντες καὶ μέρος τοῦ μυϊκοῦ χιτῶνος τῆς κύστεως, καταλείπετε δέ, ἔαν κρίνητε τὸ τοιοῦτον ἀναγκαῖον, τὸν οὐρητηρικὸν καθετῆρα, ὃν διεκθάλλετε εἴτε ἀπὸ τοῦ ὑπερηβικοῦ τραύματος ἐπὶ διασωλήνωσεως τῆς κύστεως εἴτε ἀπὸ τῆς οὐρήθρας, ἐπὶ τελείας ῥαφῆς αὐτῆς, ἐνεργοῦντες οὕτω τὴν οὐρητηρο-κυστιο-νεοστομίαν (Bazy).

Μετὰ ταῦτα δέ, ἀφοῦ ἐξετάσῃτε ἐπισταμένως διὰ τῆς ἀφῆς καὶ τῆς ὀράσεως καὶ πάλιν τὸν βλεννογόνον τῆς κύστεως, μὴ τυγχόν φέρη καὶ ἀλλαγῇ νεοπλασματικὴν ἐστίν. τότε ἀναλόγως τοῦ ἐκάστοτε προκειμένου ὑμῖν περιστατικοῦ θὰ ἐνεργήσῃτε εἴτε τὴν διασωλήνωσιν τῆς οὐροδόχου κύστεως ἀπὸ τοῦ ὑπερηβικοῦ τραύματος, εἴτε τὴν τελείαν ῥαφὴν αὐτῆς καθ' ὃν τρόπον περιέγραψα ὑμῖν ἀνωτέρω. Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὰ τῆς ἀποθεραπεύσεως, ταῦτα κατ' οὐδὲν διαφέρουσι τῶν ὅσων εἶπον ὑμῖν ἀνωτέρω προκειμένου περὶ ἀφαίρεσεως λίθου διὰ τῆς ὑπερηβικῆς ὁδοῦ· εἰς ἄλλας δ' ὁμως περιστάσεις, ἡ ἑκτασις τοῦ νεοπλάσματος—καὶ δὴ κακοήθους—εἶνε τοιαύτη ὥστε εἴτε θ' ἀρκεσθῇτε εἰς τὴν διὰ τοῦ ἐπάκμου κοχλιαρίου ἀπόξεσιν καὶ καθαίρεσιν αὐτοῦ κατὰ τὸ δυνατόν, καὶ τὴν καυτηρίασιν τῆς ὅλης τραυματικῆς ἐπιφανείας διὰ τοῦ θερμοκαυτηῆρος ὡς καὶ τὴν δι' αὐτοῦ καταστροφὴν τῶν ὑπολειπομένων σπερμάτων αὐτοῦ, ἐνεργοῦντες εἴτα τὴν διασωλήνωσιν τῆς κύστεως ἀπὸ τοῦ ὑπερηβικοῦ τραύματος ἢ τὴν τελείαν αὐτῆς ῥαφὴν, ἣν κατὰ προτίμησιν θὰ ἐνεργῇτε ὅπου αὕτη δυνατὴ, ῥόθῳ ἐπεκτάσεως καὶ προβολῆς ἀπὸ τοῦ ὑπερηβικοῦ τραύματος τῆς νεοπλασματικῆς ἐπεξεργασίας, εἴτε θὰ πειραθῇτε τὴν ὀλικὴν ἐξαίρεσιν τῆς οὐροδόχου κύστεως.

Πρὸς τοῦτο δ' ὁμως πλὴν τῶν ἐργαλείων, ἅτινα ἔχετε παρασκευάσει, ἀναγκαῖουσιν ὑμῖν καὶ μακρὰ ὁδοντωτὰ ἰσχυρὰ λαβίδες τοῦ Collin (Τόμ. Α', σελ. 70 εἰκ. 65-66) (ἃς θὰ μεταχειρισθῇτε προκειμένου περὶ ἐξαίρεσεως τῆς μήτρας ἀπὸ τοῦ κολεοῦ), ἡ δὲ ἀπλὴ ἐπιμήκης καὶ κάθετος τομὴ τῆς ὑπερηβικῆς κυστιοτομίας δὲν θ' ἀρκέσῃ ὑμῖν, ἀλλ' εἰς τὴν κατωτέραν γωνίαν αὐτῆς καὶ εὐθὺς ἄνωθεν τῆς ἡβικῆς συμφύσεως θὰ ἐνεργήσῃτε καὶ μικρὰν

*Ὀλικὴ
κυστιεκτομία.

τοιαύτην ἐγκαρσίαν ἐν εἶδει κεφαλαίου **I** ἀνεστραμμένου, θὰ ἐπεκτείνητε δὲ ταύτην ἐκατέρωθεν μέχρι τῶν παρακειμένως διερχομένων βουβωνικῶν σωλήνων, χωρὶς νὰ διανοίξητε αὐτούς. Διὰ τῆς τομῆς δὲ ταύτης θὰ διαιρέσητε ἢ μᾶλλον θ' ἀποκολλήσητε δι' ἀποκολλητήρος ἀπὸ τῆς ἡβικῆς συμφύσεως ἐν μέρει ἢ ἐν ὅλῳ τοὺς ὀρθοὺς κοιλιακοὺς μῦς καὶ τοὺς πυραμειδεῖς καὶ θ' ἀπαγάγητε τοὺς οὕτως ἐκατέρωθεν σχηματισθέντας μυοδερματίους τοῦτους κρημνοὺς, οὓς θὰ ἐμπιστευθῇτε εἰς βοηθοὺς, οἵτινες ταυτοχρόνως συλλαμβάνουσι δι' αἰμοστατικῶν λαβίδων τὰ αἱμορραγοῦντα ἄρτηριδια καὶ ἀποσπογγίζουσι τὸ τραῦμα διὰ σπόγγων ἐξ ὀθόνης. Τότε δὲ ὑμεῖς διὰ τῶν ἰσχυρῶν μακρῶν ὀδοντωτῶν λαβίδων τοῦ Collin συλλαβόντες στερεῶς τὴν οὐροδόχον κύστιν ἀπὸ τῶν χειλέων τῆς καθέτου τομῆς αὐτῆς ἔλκετε αὐτὴν πρὸς τᾶνω καὶ ἔξω τοῦ τραύματος καταλλήλως καὶ διὰ τοῦ δεξιοῦ ὕμων λιχανοῦ, ὃν εὐοδιάζετε μεταξὺ ἡβικῆς συμφύσεως καὶ προσθίας ἐπιφανείας τῆς οὐροδόχου κύστεως, ἀποκολλᾶτε πᾶσαν τὴν ὀπισθηθικὴν μοῖραν αὐτῆς καὶ τὰς πλαγίας κατωτέρας αὐτῆς ἐπιφανείας, δι' ἰσχυροῦς δ' αἰμοστατικῆς μετὰ μεγάλης κυρτότητος λαβίδος (Τόμ. Α', εἰκ. 55 - 54) συλλαβόντες κυκλικῶς ὅλον τὸν τράχηλον, ὅσον τὸ ἐφ' ὑμῖν πλησίον τῆς οὐρήθρας, τέμνετε τοῦτον ὀπισθεν τῶν σκελῶν τῆς αἰμοστατικῆς λαβίδος εἴτε διὰ ψαλιδίου, ὅτε καυτηριάζετε ἀμέσως τὸ ἐναπολειφθεὶς κολόβωμα διὰ τοῦ θερμοκαυτήρος, εἴτε ἀπ' εὐθείας διὰ τοῦ θερμοκαυτήρος αὐτοῦ. Καὶ ἐν ᾧ βοηθοὶ ἐξακολουθοῦσιν ἀπάγοντες τὰ χεῖλη τοῦ ὅλου τραύματος διὰ διαστολέων καὶ ἀποσπογγίζουσιν αὐτὸ ἐπιμελῶς, ὑμεῖς διὰ μακρῶν αἰμοστατικῶν ἰσχυρῶν λαβίδων κυρτῶν συλλαμβάνετε ἐκατέρωθεν τὰ ἐλεύθερα χεῖλη τῶν οὕτω σχηματισθέντων δύο πλαγίων κρημνῶν τῆς κύστεως, παρὰ τὸν πυθμένα αὐτῆς, καὶ τέμνετε ἐξ αὐτῶν τὴν μοῖραν ἐκείνην τὴν ἀντιστοιχοῦσαν πρὸς τὰ στόμια τῶν οὐρητήρων καὶ τὰς κατωτέρας κυστικὰς ἀρτηρίας, ἃς ἀπολινούτε, μετὰ ταῦτα δέ, ἔλκοντες πάντοτε διὰ τῆς ἀριστερᾶς ὕμων χειρὸς διὰ τῶν λαβίδων πρὸς τὰ ἔξω τὴν οὐροδόχον κύστιν, ἐξακολουθεῖτε διὰ τῶν δακτύλων τῆς δεξιᾶς ὕμων χειρὸς τὴν ἀποκόλλησιν αὐτῆς κατὰ τὴν ὑποπεριτοναϊκὴν αὐτῆς

μοῖραν πρὸς τ' ἄνω καὶ τὰ πλάγια αὐτῆς καὶ οὕτως ἀποκόλλετε τελείως ταύτην· ἐὰν δὲ κατὰ τὴν πρὸς τ' ἄνω ἀποκόλλησιν αὐτῆς διανοίξητε τὸ περιτόναιον, τότε θὰ χωρήσητε ἀμέσως εἰς τὴν ραφὴν αὐτοῦ διὰ λεπτῆς κυρτῆς βελόνης καὶ ζωϊκοῦ ράμματος, ἀφοῦ δ' ἐνεργήσητε τὴν αἰμόστασιν τοῦ ὅλου ἐγχειρητικοῦ πεδίου, συλλαμβάνοντες καὶ ἀπολινθύντες τὰ αἱμορραγοῦντα ἀρτηρίδια, καθαρίσητε δὲ καὶ ἀποσπογγίσητε τοῦτο ἐπιμελῶς, τότε ἀναλόγως τῶν περιστάσεων, τὰ στόμια τῶν οὐρητήρων, εἰς ἃ ἔχετε εὐδοιάσει οὐρητηρικούς μακροὺς καθετῆρας, θὰ φέρετε εἴτε εἰς τὸ ὀρθὸν ἔντερον ἢ τὴν σιγμοειδῆ καμπήν, διανοίγοντες εἰς καταλλήλῳν θέσιν καὶ ἀντίστασιν πρὸς τὴν φορὰν αὐτῶν δύο τρήματα, διὰ τῆς αἰχμῆς ὀξυαίχμου μαχαιρίου, καὶ δι' αὐτῶν διεκβάλλετε τοὺς οὐρητηρικούς καθετῆρας, οὓς φέρετε ἐντελῶς ἐκτὸς τοῦ δακτυλίου καὶ προσαρμύζοντες ἀκριβῶς κατὰ τὰ τρήματα ἐκεῖνα τὰ στόμια τῶν οὐρητήρων ἐνεργεῖτε διὰ καταλλήλων ραφῶν διὰ ζωϊκοῦ ράμματος καὶ λεπτῶν κυρτῶν βελονῶν τὴν στήριξιν αὐτῶν δι' ἐπερχομένης συμφύσεως. Κατηγοροῦσιν ὅμως τῆς μεθόδου ταύτης — καὶ δικαίως — ὅτι εὐκολύνει τὴν μόλυνσιν τῶν ἀνωτέρων οὐρητικῶν ὁδῶν, τοῦτου δ' ἕνεκεν ἕτεροι συμβουλευούσι τὴν στήριξιν αὐτῶν ἐπ' αὐτοῦ τοῦ δέρματος τῆς ὑπερθβικῆς τομῆς· ἀφοῦ δὴλα δὴ φέρετε τὰ στόμια αὐτῶν μετὰ τῶν οὐρητηρικῶν καθετῆρων εἰς τὸ ὕψος τοῦ δέρματος θὰ ἐπιθέσητε κύκλῳ ραφὰς μεταξὺ τῶν στομίων καὶ τοῦ δέρματος ὅπως συμφύσωσιν οὕτω ταῦτα κατ' αὐτό. Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὸ χαῖνον τραῦμα τὸ παραχθέν ἐκ τῆς ἀφαιρέσεως τῆς κύστεως, τοῦτο θὰ συρράψητε ἐν μέρει πρὸς τ' ἄνω κατὰ μῆκος τῆς ὑπερθβικῆς τομῆς κατὰ στρώματα, καθ' ὃν τρόπον ἀνωτέρω εἶπον ὑμῖν, τὸ δὲ κατώτερον μέρος θὰ ἀφήσητε χαῖνον καὶ δι' αὐτοῦ θὰ ἐνεργήσητε τὴν ἐπιπωματώσιν τῆς ἐν τῷ βάθει κοιλότητος διὰ γάζης ἀσηπτικῆς ἢ σαλολούχου, ἐνεργοῦντες ἐκεῖθεν καὶ τὴν πλῦσιν αὐτῆς.

Παρὰ τῇ γυναικί δ' ὅμως δύνασθε, Κύριοι, νὰ μεταχειρισθῇτε καὶ ἐτέραν ἐγχειρητικὴν μέθοδον τὴν τοῦ Pawlik, ἣν οὗτος περιέγραψε καὶ ἐφῆρμασεν εἰς δύο χρόνους ὡς ἐξῆς.

Ἀφοῦ τοποθετήσητε δὴλα δὴ τὴν πᾶσχουσαν εἰς τὴν θέσιν τῶν

Κυστιεκτομία
ὀλική παρὰ τῇ
γυναικί.

ἐπὶ τοῦ περινεύου ἐγχειρήσεων, ἣν γνωρίζετε, θὰ καθετηρίσθητε τοὺς οὐρητήρας ἀπὸ τῆς κύστεως, καθ' ὃν τρόπον περιέγραψα ὑμῖν (σελ. 264), καὶ ἐν ᾧ βοηθοὶ διατείνουσι τὰ πλάγια καὶ τὸ κατώτερον τοίχωμα τοῦ κολεοῦ διὰ πλατέων διαστολέων, ὑμεῖς ἐκτελοῦντες τὸν πρῶτον χρόνον τῆς ἐγχειρήσεως διαίρεῖτε τὸν ἄνω θόλον τοῦ κολεοῦ διὰ δύο τομῶν ἀκριβῶς ἀπὸ τοῦ ὕψους τῆς φαρᾶς τῶν στομίων τῶν οὐρητήρων καὶ ὀπίσω, πρὸς τοῦτο δὲ ὀδηγεῖσθε διὰ τῶν οὐρητηρικῶν καθετήρων, καὶ φέρετε τὰ στόμια τούτων εἰς τὸν ἄνω θόλον τοῦ κολεοῦ στήριζοντες ταῦτα αὐτόθι διὰ ῥαφῶν καὶ δημιουργοῦντες οὕτω δύο οὐρητηροκολπικὰ συρίγγια, τὸ δὲ τραῦμα τὸ πρὸς τὴν οὐροδόχον κύστιν συρράπτετε τελείως. Εἴτα δὲ κατὰ τὸν δεύτερον χρόνον τῆς ἐγχειρήσεως, μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν οὐρητηροκολπικῶν συριγγίων, δι' ὑπερθικῆς κυστιοτομίας καθέτου ἐνεργεῖτε τὴν ἀφαίρεσιν τῆς οὐροδόχου κύστεως καθ' ὃν τρόπον ἄνωτέρω εἶπον ὑμῖν. Δύνασθε ὅμως τὸν δεύτερον τοῦτον χρόνον τῆς ἐγχειρήσεως νὰ ἐνεργήσῃτε καὶ ἀπὸ τοῦ κολεοῦ τέμνοντες ἐπιμήκως τὸν ἄνω θόλον τοῦ κολεοῦ ἀπὸ τοῦ σημείου ἐκείνου τοῦ ἀντιστοιχοῦντος εἰς τὸν αὐχένα τῆς οὐροδόχου κύστεως εὐθὺς ὀπισθεν τοῦ τέλους τῆς οὐρήθρας, καὶ ἐν ᾧ βοηθοὶ δι' ἀγκίστρων μετὰ πολλαπλῶν ὀδόντων ἀπάγουσι τὰ χεῖλη τῆς τομῆς φθάνετε διὰ ταύτης εἰς τὴν ἐξωτερικὴν ἐπιφάνειαν τοῦ κατωτέρου τοιχώματος τῆς οὐροδόχου κύστεως, συλλαμβάνοντες δὲ ταύτην διὰ τῶν ὀδοντωτῶν λαβίδων ἔλκετε ἰσχυρῶς πρὸς τὰ κάτω καὶ πρόσω ἐν τῷ κολεῷ, τέμνοντες πρῶτον δι' ἰσχυροῦ κυρτοῦ ψαλιδίου τὸν αὐχένα τῆς οὐροδόχου κύστεως εὐθὺς ὀπισθεν τοῦ τέλους τῆς οὐρήθρας, εἴτα δὲ διὰ τῶν δακτύλων τῆς δεξιᾶς ὑμῶν χεὶρὸς χωρεῖτε εἰς τὴν ἀποκόλλησιν αὐτῆς μικρὸν κατὰ μικρόν. Μετὰ τὴν ἐπίσχεσιν δὲ τῆς αἱμορραγίας θὰ διεκβάλλητε διὰ τῆς οὐρήθρας τοὺς οὐρητηρικοὺς καθετήρας, οἵτινες εὐρηνται ἀπὸ τοῦ κολεοῦ εἰς τοὺς οὐρητήρας αὐτούς, καὶ διὰ ζωϊκοῦ ῥάμματος καὶ λεπτῆς κυρτῆς βελόνης καὶ τῇ χρήσει ἀνατομικῆς ὀδοντωτῆς λαβίδος μακρᾶς θὰ συρράψῃτε τὸ πρόσθιον τοίχωμα τοῦ κολεοῦ εἰς τὴν προσθίαν ἐπιφάνειαν τῆς μήτρας, τὸ δὲ ὀπίσθιον τοίχωμα αὐτοῦ εἰς τὴν κατωτέραν ἐπιφάνειαν τῆς οὐρήθρας μετὰ προηγουμένην νεαροποίησιν

ἀμφοτέρων τῶν ἐπιφανειῶν τούτων, οὕτως ὥστε ὁ κολεός μεταβάλλεται εἰς ὑποδοχέα τῶν οὖρων συγκοινωνῶν μετὰ τῶν ἐξω διὰ τῆς οὐρήθρας.

Μ Α Θ Η Μ Α Μ Θ'

Κύριοι,

Ὁ λόγος ἡμῶν ἔσται σήμερον περὶ τῆς ἐγκαρσίας ὑπερηβικῆς κυστιοτομίας.

Ἐγκαρσία
ὑπερηβικῆ
κυστιοτομία.

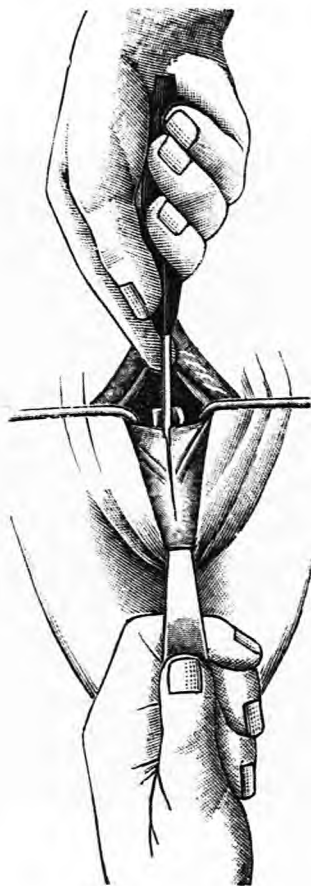
Προκειμένου δὴλα δὴ περὶ ἐκτελέσεως ὑπερηβικῆς κυστιοτομίας πρὸς ἀφαίρεσιν νεοπλασματός, τινὲς ἀρχηγοῦντος τοῦ Trede-lenbourg, προτιμῶσι τὴν ἐγκαρσίαν τοιαύτην καὶ οὐχὶ τὴν κάθετον· ἐὰν δὲ θελήσητε νὰ ἐκτελέσητε τοιαύτην, θὰ προπαρασκευάσητε κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον τὸν πάσχοντα, ὡς καὶ τὰ κατὰ τὴν ἐγχείρησιν ἐν γένει, καὶ θὰ τοποθετήσητε τοῦτον ὑπτίον εἰς ὀριζοντίαν θέσιν ἢ εἰς κεκλιμένον ἐπίπεδον μετὰ κεφαλῆς πρὸς τὰ κάτω, ἐπὶ τῆς ἐγχειρητικῆς τραπέζης, διὰ μαχαιρίου δέ, ἀφοῦ τοποθετήσητε καταλλήλως τοὺς βοηθοὺς ὑμῶν, φέρετε τομὴν ἐγκαρσίαν, εὐθὺς ἄνωθεν τῆς ἥβικῆς συμφύσεως, μήκους 6-8 ἐκ. μ., τὰ ἅκρα δ' αὐτῆς φέρετε μικρόν τι πρὸς τᾶνω ἐν εἰδεί· καμπύλης, ὅπως ἀποφύγητε τὴν τρώσιν τῶν παρακειμένως διερχομένων βουβωνικῶν πόρων. Διὰ τῆς τομῆς ταύτης θὰ διαιρέσητε τὸ δέρμα, τὸν ὑποδερμάτιον συνεκτικὸν ἰστόν, φέροντες δὲ τὸ μαχαίριον ὑμῶν ἀκριβῶς ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ἄνω χεῖλους τῆς ἥβικῆς συμφύσεως καὶ καθ' ὅλην αὐτοῦ τὴν ἑκτασιν, θὰ διαιρέσητε ἢ μᾶλλον εἰπεῖν θ' ἀποκολλήσητε, δι' ἐπανειλημμένων μικρῶν συρμῶν τῆς χίμης ἰδίως τοῦ μαχαιρίου ὑμῶν ἢ ἀποκολλητῆρος τοὺς πυραμοειδεῖς καὶ τοὺς ὀρθοὺς κοιλιακοὺς μῦς, προσέχοντες τὸν νοῦν μὴ διανοίξητε ἢ τρώσητέ πως τοὺς παρὰ τὰ ἅκρα τῆς τομῆς διερχομένους βουβωνικοὺς πόρους, ὡς καὶ τὸ παρὰ τούτους εὐρισκόμενον περιτόναιον, ἰδίως μάλιστα ἐὰν φέρῃ βουβωνοκῆλας ὁ πάσχων, ἢ ἐὰν ὑπέστη πρὸ καιροῦ καὶ πάλιν ὑπερηβικὴν κυστιοτομίαν, ἢ τέλος ἐὰν δι' οἰονδήποτε λόγον δὲν ἐπληρώσατε

καὶ διετείνετε τὴν οὐροδόχον κύστιν δι' ἐγχύσεως ἀντισηπτικοῦ ὑγροῦ. Μετὰ τελείαν δὲ ἀποκόλλησιν τῶν ὀρθῶν κοιλιακῶν μυῶν, καὶ ἐν ᾧ βοηθοὶ ἀπάγουσι τούτους ἀπὸ τοῦ τραύματος πρὸς τᾶνω δ' ἀμβλέων ἀγκίστρων, φθάνετε πρὸς τὴν προκυστικήν κοιλότητα τοῦ Retzius καὶ εὐρίσκετε τὸν προκυστικὸν κυτταρολιπῶδη ἵστόν, ὃν διὰ τοῦ ἀριστεροῦ ὕμῶν λιχανοῦ, ὃν εὐοδιάζετε ἀγκιστροειδῶς κεκαμμένον ἐν τῷ τραύματι, ἀπωθεῖτε πρὸς τᾶνω, ὅτε ἐπιφαίνεται ἀμέσως ἡ προσθία ἐπιφάνεια τῆς οὐροδόχου κύστεως· ἐν τῷ μέσῳ δὲ ταύτης διαπερᾶτε δι' ὅλου αὐτῆς τοῦ τοιχώματος ῥάμμα μεταξίνον ἐπίμηκες, τὸ ὁποῖον θὰ χρησιμεύσῃ ὑμῖν ὅπως ἐλξήτε πρὸς τὰ ἔξω τὴν οὐροδόχον κύστιν, καὶ παραδίδετε τοῦτο πρὸς διακράτησιν εἰς βοηθόν, κάτωθεν δὲ τούτου διὰ τῆς αἰχμῆς τοῦ μαχαιρίου ὕμῶν ἐνεργεῖτε ἐγκαρσίαν τομήν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας ταύτης τῆς οὐροδόχου κύστεως, ἀντιστοιχοῦσαν πρὸς τὴν φορὰν τῆς τομῆς τοῦ δέρματος, καὶ τότε εἴτε δι' ἀμβλέων διαστολέων, οὓς εὐοδιάζετε διὰ τοῦ ἐγκαρσίου ὑπερηθικοῦ τραύματος ἐν τῇ κύσει, εἴτε διὰ προσκαίρου ῥαφῆς τοῦ ἄνω χεῖλους τοῦ τραύματος τῆς κύστεως πρὸς τὸ δέσμα, διατείνετε τὰ χεῖλη τοῦ τραύματος καὶ χωρεῖτε εἰς τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ἐν τῇ κύσει νεοπλάσματος ὡς ἐπὶ τῆς καθέτου ὑπερηθικῆς κυστιοτομίας. Τούτου δὲ γενομένου, χωρεῖτε εἴτε εἰς τὴν διασωλήνωσιν τῆς οὐροδόχου κύστεως, εἴτε εἰς τὴν ὀλικὴν ῥαφὴν τοῦ ὑπερηθικοῦ τραύματος, ἀναλόγως τῶν περιστάσεων, ὡς ἐπὶ καθέτου ὑπερηθικῆς κυστιοτομίας, ἐνεργοῦντες τὰ πάντα ὡς ἐπὶ ἐκείνης, καὶ ἀφαιροῦντες πάντοτε τὰ πρόσκαιρα ἐκεῖνα ῥάμματα ἅτινα πρὸ μικροῦ ἐμνημόνευσα—ἐὰν τοιαῦτα ἐπεθέσατε—ὡς καὶ τὸ ἐπίμηκες ἐκεῖνο τῆς διακράτησεως τῆς οὐροδόχου κύστεως. Ἐπὶ τελείας δὲ ῥαφῆς κατὰ στρώματα τοῦ ὑπερηθικοῦ τραύματος, δεῖον ὅλην ὕμῶν τὴν προσοχὴν νὰ ἐντείνητε εἰς τὴν ἀκριβεστάτην ῥαφὴν τῶν πυραμοειδῶν καὶ τῶν ὀρθῶν κοιλιακῶν μυῶν μετὰ τοῦ ἰνώδους ἵστοῦ τῆς ἡθικῆς συμφύσεως—μετὰ ἢ ἄνευ λεπτῆς καὶ προσκαίρου διασωληνώσεως τοῦ τραύματος κατὰ τὴν μεσότητα αὐτοῦ μέχρι τῆς ἐξωτερικῆς ἐπιφανείας τῆς κύστεως ἀναλόγως τῶν περιστάσεων—ὅπως προλάβητε ἐπελευσομένην πρόπτωσιν σπλάγχχνων (κῆλαι) ἐκεῖθεν βραδύτερον μετὰ τὴν ἴασιν.

Ἕτεροι δ' ὅμως (Guyon - Tuffier - Albarran), ὅπως κτίζονται· μερίζονα ἔτι χώρον πρὸς εὐκολωτέραν ἀφαίρεσιν τῶν νεοπλασμάτων τῆς κύστεως, ἐνεργοῦσιν ὑπερθικὴν κυστιοτομίαν μετὰ συμφυσιοτομίας· πρὸς τοῦτο πλὴν τῶν ἐργαλείων τῆς ὑπερθικῆς κυστιοτομίας θὰ προετοιμάσητε καὶ ἰσχυρὸν σμιλῖον, καὶ σμιλὴν καὶ σφυρὰν καὶ ὀστεοτρυπάνον (Τόμ. Α', εἰκ. 151—152) καὶ ῥάμματα ἀργυροῦν, ἀφοῦ δὲ διὰ μαχαίριου ἐνεργήσητε τὴν κλασσικὴν τομὴν τῆς καθέτου ὑπερθικῆς κυστιοτομίας, ἣν περιέγραψα ὑμῖν (σελ. 351), θὰ προεκτείνητε πρὸς τὰ κάτω ταύτην ἕως ἂν φθάσητε ὅσον 1 ἐκ. μ. πρὸ τῆς ῥαχιαίας ἐπιφανείας τῆς ρίζης τοῦ πέους, καὶ εἰς τὸ κατώτερον ἄκρον τοῦτο τῆς τομῆς ταύτης θὰ ἐνεργήσητε δύο μικρὰς τομὰς, μίαν ἐκατέρωθεν $\frac{1}{2}$ ἢ 1 ἐκ.μ. μήκους ἐν ἀποκλίσει, ὅπως βλέπετέ με ἐνταῦθα ποιοῦντα ἐν τῷ πτώματι, οὕτως ὥστε νὰ σχηματισθῇ Λ κεφαλαῖον ἀνεστραμμένον. χρῆσιμέουσι δὲ αἱ τομαὶ αὗται ὅπως μὴ διαρραγῇ τὸ δέρμα αὐτόθι κατὰ τὴν διάτασιν τῆς ἡθικῆς συμφύσεως· διὰ τῆς τομῆς δὲ ταύτης τέμνετε ἅπαντα τὰ μαλακὰ μέρη τὰ πρὸ τῆς ἡθικῆς συμφύσεως μέχρις αὐτοῦ τοῦ ὅστου. Πρὸς τάνω δὲ ἐνεργοῦντες ὅπως ἐπὶ τῆς καθέτου ὑπερθικῆς κυστιοτομίας, ρθάνετε μέχρι τῆς προκυστικῆς κοιλότητος τοῦ Retzius καὶ τῆς προκυστικῆς ἐνδιπλώσεως τοῦ περιτοναίου, ἣν διὰ τοῦ ἀριστεροῦ ὕμων λιχανοῦ ἀπωθεῖτε πρὸς τάνω μετὰ καὶ τοῦ προκυστικοῦ κυταρολιπώδους ἱστοῦ· ἐνῷ δὲ βοηθοὶ ἀπάγουσι διὰ διαστολέων τὰ χεῖλη τοῦ τραύματος, φέρετε τὸν ἀριστερόν ὕμων λιχανὸν ἀκριβῶς ὀπισθεν τῆς ἡθικῆς συμφύσεως ἀποκολλῶντες οὕτως ἀπ' αὐτῆς τὴν προσθίαν ἐπιφάνειαν τῆς οὐροδόχου κύστεως καὶ φέροντες τοῦτον μέχρι τοῦ ἡθικοῦ τόξου πρὸς τὰ κάτω, τότε δ' ἂντ' αὐτοῦ θέτετε αὐτόθι κεκαμμένον πλατὺν διαστολέα μεταλλικὸν φέροντες τοῦτον μέχρι κάτωθεν τοῦ ἡθικοῦ τόξου καὶ διὰ τοῦ ἰσχυροῦ μαχαίριου τῆς διεκπρίσεως (Τόμ. Α', εἰκ. 23) ἢ τοῦ Farbeuf (Τόμ. Α', εἰκ. 17) ἢ πυρηνωτοῦ τοιούτου (Τόμ. Α', εἰκ. 16) ἐνεργεῖτε τὴν διαίρεσιν τῆς ἡθικῆς (εἰκ. 136) συμφύσεως, φέροντες τὴν αἰχμὴν καὶ ἀκμὴν τοῦ μαχαίριου ὕμων ἀκριβῶς εἰς τὴν μεσότητά ταύτης καθέτως ἐπὶ τοῦ διαμέσου ἐξ ἰνώδους χόνδρου πετάλου αὐτῆς, διαιροῦντες

Κυστιοτομία
μετὰ
συμφυσιοτομίας.

οὕτω τοῦτον ὡς καὶ τὸν ἄνω ἡβικὸν σύνδεσμον, τὸν πρόσθιον, τὸν ὀπίσθιον καὶ τὸν καμαρωτόν, ἐν ᾧ ταυτοχρόνως βοηθοὶ ἀπάγουσι τοὺς μηροὺς τοῦ ἐγχειρουμένου. Ἄλλοτε δ' ὅμως ἢ διὰ μαχαιρίου διαίρεσις τῆς ἡβικῆς συμφύσεως δυσχερὴς ἢ ἀδύνατος θ' ἀποβῇ

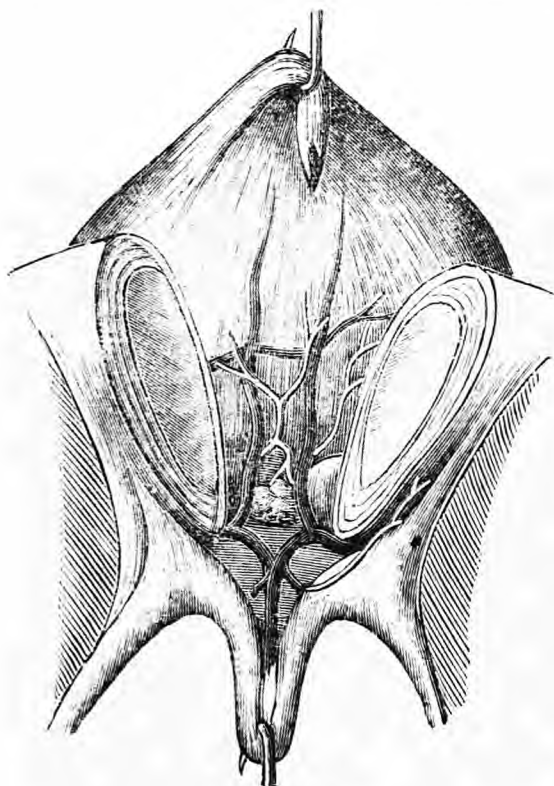

Εἰκ. 136.

Συμφυσιτομία. — Διαίρεσις ἡβικῆς συμφύσεως.

ὅμιν' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ διαιρέσῃτε ταύτην διὰ τῆς σμίλης καὶ τῆς σφύρας, ὡς βλέπετέ με ἐνταῦθα ποιοῦντα ἐπὶ τοῦ πτώματος, προασπίζοντες πάντοτε κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιστάσεις ταύτας τὴν ὑποκειμένην κύστιν διὰ τοῦ παρεντεθέντος μεταλλικοῦ διαστολέως· δι' ἰσχυρῶν δὲ διαστολέων ἀπάγοντες τὰ χεῖλη τῆς

διαφρεθείσης ήθικης συμφύσεως ἐπιτυχάνετε, ὡς βλέπετε ἐνταῦθα ἐπὶ τοῦ πτώματος, διαστολὴν τῆς ήθικῆς συμφύσεως 4-5 ἐ.μ. (εἰκ. 137) καὶ οὕτω διὰ τῆς εὐρείας ταύτης ὁδοῦ δύνασθε νὰ διανοίξητε καθέτως τὴν προσθίαν ἐπιφανείαν τῆς οὐροδόχου κύστεως

Εἰκ. 137.

Συμφυσιοτομία.— Διαστολὴ ήθικῆς συμφύσεως.—

Ὁπισθεν ἢ οὐροδόχος κύστις.

εἰς ὅσην ἂν ἔκτασιν νομίσητε ἀναγκαίαν, καὶ νὰ χωρήσητε οὕτως εἰς τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ἐν αὐτῇ νεοπλασματος, μετὰ ἢ ἄνευ μερικῆς ἐκτομῆς μοίρας τοιχώματος αὐτῆς. Μετὰ ταῦτα δὲ εἴτε τὴν διασωλήνωνσιν μετὰ μερικῆς ραφῆς ταύτης ἐνεργήσητε, εἴτε τὴν τελείαν ραφὴν ταύτης καὶ τοῦ ὑπερηθικοῦ τραύματος, ἀναλόγως

τοῦ ἐκάστοτε προκειμένου ὑμῖν περιστατικοῦ, κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιστάσεις θὰ ἐνεργήσητε τὴν ὀστεορραφίαν τῆς ἡβικῆς συμφύσεως ὡς ἐξῆς· ἀφοῦ πρῶτον εὐθειάσητε τὰ χεῖλη τῆς τομῆς τοῦ διαιρεθέντος διαμέσου πετάλου τοῦ ἰνώδους χόνδρου τῆς ἡβικῆς συμφύσεως, ἐὰν τυχὸν οὗτος φέρῃ που ἄνωμαλίας ὡς ἐκ τῆς ἐνεργηθείσης τομῆς, τότε διὰ τοῦ ὀστεοτρυπάνου τοῦ L. Championier (Τόμ. Α', εἰκ. 151) εἴτε τοῦ τοιοῦτου τοῦ Collin (Τόμ. Α', εἰκ. 152) θὰ διατρήσητε ἐκ τῶν ἔξω πρὸς τὰ ἔσω λοξῶς ἢ καθέτως, συμμετρικῶς ὁμῶς πάντοτε (Τόμ. Β', σελ. 5), τὴν διαιρεθείσαν ἡβικὴν σύμφυσιν καὶ εἰς μικρὰν ἀπὸ τοῦ χείλους τῆς διαιρέσεως ἀπόστασιν ($\frac{1}{2}$ - 1 ἐκ. μ.), εἰς ἓν ἢ δύο σημεῖα, οὕτως ὥστε τὸ μὲν ἐν τρῆμα ν' ἀντιστοιχῇ πλησίον τοῦ ἄνω χείλους τῆς ἡβικῆς συμφύσεως, τὸ δὲ ἕτερον πρὸς τὸ ἡβικὸν τόξον, δι' αὐτῶν δὲ διαπερᾶτε ῥάμματα ἀργυρᾶ· τότε δὲ ἀφοῦ βοηθοὶ προσαγάγωσι τοὺς μηροὺς τοῦ ἐγχειρουμένου καὶ θέσωσιν αὐτοὺς ἐν τῇ φυσιολογικῇ θέσει τῆς ὑπτίας ἐκτάσεως, προσαγάγωσι δὲ καὶ προσαρμόσωσιν ἀλλήλοις ἀκριβέστατα τὰ χεῖλη τῆς τομῆς τῆς διαιρεθείσης ἡβικῆς συμφύσεως διὰ ταυτοχρόνου πίεσεως τῶν πλαγίων ἐπιφανειῶν τῆς πυέλου καὶ ἰδίως τῶν προσθίων λαγονίων ἀκρολοφίων, ὡς βλέπετέ με ἐνταῦθα ποιοῦντα ἐπὶ τοῦ πτώματος, τότε, λέγω, διατείνοντες τὰ ῥάμματα ταῦτα καὶ φέροντες εἰς τὴν μεσότητά τῆς προσθίας ἐπιφανείας τῆς ἡβικῆς συμφύσεως διασταυροῦτε καὶ συστρέφετε εἰς μικρὰν ἔκτασιν, συρράπτοντες εἴτα ἄνωθεν καὶ τὰ λοιπὰ διαιρεθέντα μαλακὰ μόρια τῆς μοίρας ταύτης, ὅπως οὕτως κατορθώσητε τὴν ἐκ νέου σύμφυσιν τῆς ἡβικῆς συμφύσεως, ἥτις ἐπέρχεται μετὰ 3-4 ἑβδομάδας, χωρὶς τὸ ἐλάχιστον εἰς τὸν μετέπειτα χρόνον νὰ διαταραχθῇ ἢ βιάδισις· ἄνωθεν δὲ τοῦ ὅλου τραύματος θὰ ἐπιθέσητε ἀντισηπτικὸν ἐπίδεσμον καὶ ἰσχυρὸν κυκλοτερῆ σπειροειδῆ τοιοῦτον πρὸς ἀσφαλῆ συγκράτησιν τῶν πάντων. Περὶ τῆς ἀφαιρέσεως δὲ τοῦ ἀργυροῦ ῥάμματος τῆς ὀστεορραφίας, οὐδόλως θ' ἀσχοληθῆτε, διότι ὡς ἀντισηπτικὸν οὐδόλως θὰ προκαλέσῃ φαινόμενα φλογιστικὰ αὐτόθι· ἐὰν δ' ὁμῶς βραδύτερον σχηματισθῇ συριγγώδης τις πόρος κατὰ τὸ ὕψος τοῦ τραύματος, δι' οὗ προβάλλει τοῦτο, τότε δύνασθε διευρύνοντες τοῦτον, νὰ

προβήτε εἰς τὴν ἀφαίρεσιν αὐτοῦ, εἴτε διὰ τομῆς εἴτε διὰ λύσεως τῆς συστροφῆς αὐτοῦ.

Ὁ Hel ferich ὁμῶς ἐπενόησε καὶ περιέγραψεν ἄλλην μέθοδον, τὴν ὑπερθηβικὴν δῆλα δὴ κυστιοτομίαν μετὰ διεκπρίσεως μονίμου στενῆς μοίρας ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω τῆς ἥβικῆς συμφύσεως, εἴτε τῇ χρήσει τῆς σμίλης καὶ τῆς σφύρας, εἴτε τοῦ μαχαιροειδοῦς πρίονος εἴτε τοῦ ἀλυσιδωτοῦ τοιούτου (Τόμ. Α', εἰκ 160-161-162) πρὸς ἀφαίρεσιν τῶν ἐν τῇ κύστει νεοπλασμάτων· ἀλλὰ τὴν περιγραφὴν ταύτης, ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ, ἀπὸ σκοποῦ παραλείπω, διότι περιέπεσεν εἰς ἀχρησίαν, ἀντικατασταθεῖσα ὑπὸ τῆς συφυσιοτομίας.

Κυστιοτομία μετὰ διεκπρίσεως τῆς ἥβ. συμφύσεως.

Ἀντὶ δὲ τῆς μεθόδου ταύτης τοῦ Hel ferich ὁ ἐν Παρισίοις Ἑλλήν ἱατρός Σ. Κλάδος προέτεινε καὶ περιέγραψε τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπερθηβικῆς κυστιοτομίας, μετὰ προσωρινῆς τετραπλεύρου διεκπρίσεως τῆς ἥβικῆς συμφύσεως, καὶ ἀναστροφῆς αὐτῆς πρὸς τὰνω μετὰ τῆς καταφύσεως τῶν ὀρθῶν κοιλιακῶν μυῶν· διὰ τοῦ οὕτω δὲ παραγομένου εὐρέος χώρου ὁ Κλάδος συμβουλεῖ διάνοιξιν τῆς οὐροδόχου κύστεως, καὶ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ νεοπλασματος τὴν ῥαφὴν ταύτης, μετὰ ταῦτα δὲ τὴν ἐναπόθεσιν ἐκ νέου ἐν τῇ φυσιολογικῇ αὐτῆς θέσει τῆς διεκπριθείσης μοίρας τῆς ἥβικῆς συμφύσεως, ἣν δι' ὀστεορραχίας στηρίζει αὐτόθι ἐκ νέου. Ἀλλὰ τὴν λεπτομερῆ περιγραφὴν καὶ ταύτης ἀπὸ σκοποῦ παραλείπω, διότι εἶνε μέθοδος ὑπὸ σπουδὴν καὶ μελέτην, οὐδεμία δὲ μέχρι σήμερον, καθ' ὅσον ἐγὼ τοῦλάχιστον γνωρίζω, περίπτωσις ἐφαρμογῆς ταύτης ἐπὶ ζῶντος ἐνηργήθη ἢ ἐδημοσιεύθη, ἀλλὰ μόνον τὴν ἐπὶ πτωμάτων ἐκτέλεσιν αὐτῆς περιέγραψεν ὁ Κλάδος καὶ συμβουλεῖ τὴν ἐφαρμογὴν αὐτῆς ἐν τῇ πράξει.

Ὑπερθηβικὴ κυστιοτομία μετὰ προσωρινῆς διεκπρίσεως τῆς ἥβ. συμφύσεως

Ἐν τέλει δὲ ὅπως ἔχγητε πλήρη ιδέαν τῶν διαφόρων μεθόδων τῆς προσθίας κυστιοτομίας, ἀναφέρω ὑμῖν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν ταύτης ὑπὸ τὴν ἥβικὴν σύμφυσιν κατὰ τὴν μέθοδον ἣν πρὸ καιροῦ (1887) προέτεινεν ὁ Langenbuch, ἥτις ὁμῶς περιέπεσε σχεδὸν εἰς ἀχρησίαν. Πρὸς ἐκτέλεσιν δὲ ταύτης θὰ ἐνεργήσῃτε τομὴν τοῦ δέρματος καθέτον ἀκριβῶς ἐπὶ τῆς μεσότητος τῆς ἥβικῆς συμφύσεως· πρὸς τὸ κατώτερον δ' αὐτῆς ἄκρον, ὅπερ ἀπολήγει ὅσον 1

Προσθία κυστιοτομία ὑπὸ τὴν ἥβικὴν σύμφυσιν.

ἐκ. μ. πρὸ τῆς ῥαχιαίας ἐπιφανείας τῆς ρίζης τοῦ πέους, φέρεται δύο ἀποκλινούσας τομὰς μίαν ἐκατέρωθεν μικρὰς ἐκτάσεως $\frac{1}{9} - 1$ ἐκ. μ. οὕτως ὥστε θὰ σχηματισθῇ ἅ κεφάλαιον ἀνεστραμμένον ἐν ᾧ δὲ βοηθοὶ ἀπάγουσι δι' ἀγκίστρων τὰ χεῖλη τῆς κατωτέρας ταύτης μοίρας τῆς τομῆς, διὰ τῆς αἰχμῆς τοῦ μαχαίριου ὑμῶν ἐνεργεῖτε τὴν τομὴν τοῦ καμαρωτοῦ τῆς ἥθης συνδέσμου εὐθὺς ὑπὸ τὸ ἡθικὸν τόξον, ὡς ἐπ' ἴσης τέμνετε καὶ τὸ κάτω πέταλον τῆς μέσης περιτονίας τοῦ περινέου τὸ ἀπεργαζόμενον τὸν τριγωνικὸν σύνδεσμον τῆς οὐρήθρας, ὅστις προσφύεται εἰς τὸ ἔσω χεῖλος τοῦ ἡθικοῦ τόξου ὑπερθεῖν ἀκριβῶς τῶν σθηραγγωδῶν σωμάτων τοῦ καυλοῦ, καὶ οὕτως ἀποκολλᾶτε τὰ σθηραγγώδη ταῦτα σώματα καὶ κατασπᾶτε πρὸς τὰ κάτω μετὰ αἰμόστασιν δὲ τοῦ ἐγχειρητικοῦ πεδίου χωρεῖτε εὐθὺς ὑπὸ τὴν ἥθην εἰς τὴν διάνοιξιν τῆς οὐροδόχου κύστεως, ἄνωθεν ἀμέσως τοῦ τραχήλου αὐτῆς, καὶ τὴν ἀφαίρεσιν ἐκείθεν τοῦ νεοπλάσματος ἢ τοῦ λίθου, ἐνεργοῦντες εἴτα τὴν τελείαν ῥαφὴν αὐτῆς καὶ τῶν λοιπῶν διαιρεθέντων μαλακῶν μορίων μετὰ ἡ ἄνευ διασωληνώσεως αὐτῶν.

Ἄλλ' ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διαφορῶν τούτων ἐγχειρητικῶν μεθόδων τῆς προσθίας κυστιοτομίας πρὸς ἀφαίρεσιν νεοπλάσματος δεόν νὰ γνωρίζητε, Κύριοι, ὅτι, ἐὰν ἐξαιρέσητε τὰς δημοσιευθεῖσας παρατηρήσεις τῆς ὀλικῆς κυστιεκτομίας, αἵτινες εἶνε ἐλάχισται, καὶ ἐπομένως δὲν δύναται νὰ κριθῇ ὀριστικῶς τὸ ζήτημα, γενικῶς εἰπεῖν αἱ μερικαὶ ἐκτομαὶ τῆς κύστεως ὑπὸ ἔποψιν ἀποτελεσμάτων θνητότητος μικρόν τι εἰσὶ βαρύτεραι τῶν ἀπλῶν ἀφαίρέσεων τοῦ νεοπλάσματος ἄνευ ἐκτομῆς τῆς κύστεως ὅσον δ' ὅμως ἀφορᾷ εἰς τὰ ἀποτελέσματα τῶν ὑποτροπῶν, εἰς μὲν τὰς μετὰ μερικῆς ἐκτομῆς τῆς κύστεως ἀφαίρέσεις τῶν νεοπλασμάτων αὗται παρατηροῦνται σπανιώτερον (ἐν ἀναλογίᾳ 28 : 100), εἰς δὲ τὰς ἀπλᾶς ἀφαίρέσεις συχνότερον (ἐν ἀναλογίᾳ 57 : 100) κατὰ Albarran. Ἄλλὰ καὶ εἰς τὰς προκειμένας περιπτώσεις ἰσχύουσι τὰ γενικὰ περὶ νεοπλασμάτων ἢ ἀναλογία δῆλα δὴ τῶν ὑποτροπῶν καὶ ἡ μετὰ τὴν ἐγχείρησιν παράτασις τοῦ βίου τοῦ πάσχοντος ἐξαρτῶνται ἐκ τῆς ἱστολογικῆς ὕφης τοῦ νεοπλάσματος καὶ τῆς πρωΐμου καὶ εὐρείας ἐξαιρέσεως αὐτοῦ, καὶ ἂν πρόκειται ἀκόμη περὶ μισχωτοῦ ὄγκου.

"Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὰ ἀποτελέσματα τῆς καθέτου καὶ ἀπλῆς ὑπερηθικῆς κυστιστομίας πρὸς ἀφαίρεσιν λίθου, ταῦτα εἶνε ἀσυγκρίτως βαρύτερα τῶν τῆς λιθοτριψίας· ἐπὶ 39 ὑπερηθικῶν κυστιστομιῶν, ἃς ἐνήργησα ἐν τε τῷ Νοσοκομείῳ καὶ ἀνὰ τὴν πόλιν, ἔσχον 3 θανάτους, ἀναλογίαν πάντως ἐπίσημον· ὁ Guyon¹ ἐπὶ 39 ὑπερηθικῶν κυστιστομιῶν, ἃς ἐνήργησε κατὰ τὴν τελευταίαν ταύτην δεκαετίαν, ἀναφέρει 11 θανάτους ἤτοι ἀναλογίαν 28 : 100. Ἄλλ' ἂν καὶ ἡ ἀναλογία αὕτη ἀποδεικνύει ὅτι ἡ ὑπερηθικὴ κυστιστομία εἶνε αὐτὴ καθ' ἑαυτήν, γενικῶς εἰπεῖν, ἐγγείρησις βαρεία—καὶ εἶνε ἄληθως τοιαύτη—ιδίως μάλιστα ὅταν αὕτη ἐκτελῇται πρὸς ἀφαίρεσιν λίθου, ἢ νεοπλασματος, ἐν τούτοις δὲν πρέπει νὰ κρίνητε ταύτην ὡς τοιαύτην ἀπολύτως, ἀλλὰ σχετικῶς, καὶ ἔτι εἰδικώτερον ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν λιθοτριψίαν· διότι, ἐὰν λάβητε ὑπ' ὄψιν ὅτι θὰ ἐκτελέσητε ταύτην ὑπὸ ὄρους σχεδὸν πάντοτε δυσμενεῖς, εἰς περιστατικὰ δὴλα δὲ διαφεύγοντα τὴν λιθοτριψίαν, μετὰ βαρείας μολύνσεως τῶν οὐρητικῶν ὁδῶν ἀπηχούσης ὀλεθρίως ἐπὶ τῆς γενικῆς καταστάσεως τοῦ πάσχοντος, καὶ ὅτι πολλοὶ ἐπιπλοκαὶ δύνανται νὰ ἐπέλθωσι κατὰ τὸ στάδιον τῆς ἀποθεραπείας ἀπὸ τῶν πνευμόνων ιδίως ἢ ἄλλοθεν εἰς τοὺς γέροντας, ὡς ἐκ τῆς παρατεταμένης κατακλίσεως ἐν τῇ κλίνῃ ἣν αὕτη ἀπαιτεῖ, τότε θὰ δυνηθῇτε νὰ ἐρμηνεύσητε τὴν μεγάλην σχετικῶς θνητότητα τῆς ἐγγειρήσεως ταύτης εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας.

Τὴν καθέτου δ' ὑπερηθικὴν κυστιστομίαν θὰ ἐνεργήσητε, Κύριοι, ιδίως παρὰ τῷ ἄρρενι φύλῳ, καὶ πρὸς ἀπόξεσιν τοῦ βλεννογόνου τῆς κύστεως καὶ καταστροφῇ τῶν κατὰ τὸν βλεννογόνον αὐτῆς φυματιωδῶν ἐστιῶν· μετὰ τὴν τέλει δὴλα δὲ ταύτης, καθ' ὃν τρόπον περιέγραψα ὑμῖν καὶ ἐν ᾧ βοηθοὶ ἀπάγουσι τὰ χεῖλη τοῦ σχηματισθέντος ὑπερηθικοῦ τραύματος καὶ τῆς κύστεως αὐτῆς διὰ διαστολέων καὶ ἀφοῦ διὰ τοῦ ἀριστεροῦ ὕμων λιχανοῦ καὶ τῆς ὁράσεως τῇ χρήσει ἐνίοτε καὶ τεχνητοῦ φωτὸς ἀνεύρετε τὰς φυματιώδεις ἐστίας, καὶ ιδίως τὰς ἐξελκώσεις, θ' ἀποξέσητε ταύτας διὰ μακροῦ ἐπάκμου κοχλιαρίου, καὶ εἴτα περιάγοντες τὸ πεφυρα-

Φυματίωσις
τῆς οὐροδόχου
κύστεως.

¹ Guyon. An. des Org.-Gén.-Ur. janv. 1901.

κτωμένον μαχαίριον τοῦ θερμοκαυτήρος θά καυτηριάσῃτε γενναίως πᾶσαν τὴν παραχθεῖσαν τραυματικὴν ἐπιφάνειαν, ἐνεργοῦντες εἴτα τὰ λοιπὰ ἀναλόγως τοῦ ἐκάστοτε προκειμένου ὑμῖν περιστατικοῦ ὅπως ἐπὶ τῆς καθέτου ὑπερηθικῆς κυστιοτομίας καθόλου (διασωλήνωσις-ράφή)· ἀντὶ δὲ τῆς ἀποξέσεως εἰς τινὰς περιστάσεις δύνασθε νὰ προβῇτε εἰς τὴν ἐξαίρεσιν τοῦ βλεννογόνου μετὰ τῶν συματιωδῶν ἐστιῶν τῇ χρήσει τοῦ μαχαίριου καὶ ἀνατομικῆς λαβίδος διὰ τοῦ ὑπερηθικοῦ τραύματος, ἐνεργοῦντες ἐν ἀνάγκῃ ταυτοχρόνως καὶ συμφυσιοτομίαν (Bardenheuer - Tuffier).

Πλὴν δὲ τῆς ἀποξέσεως δι' ἐπάκμου κοχλιάριου ἢ ἀντ' αὐτῆς δύνασθε νὰ ἐνεργήσῃτε ἰσχυρὰν προστριβὴν (écouvillonage) τοῦ βλεννογόνου τῆς κύστεως διὰ μακρᾶς ἰσχυρᾶς αἰμοστατικῆς λαβίδος, καὶ τεμαχίου γάζης ἰωδοφορμούχου ἢ σαλαλούχου ξηρᾶς ἢ ἐμβεβαπτισμένης εἰς ἀντισηπτικὴν τινὰ διάλυσιν.

Ἀπόξεσις τῆς
οὐροδ. κύστεως
παρὰ γυναίκα.

Παρὰ τῷ θήλει· δ' ὁμως φύλῳ τὴν ἀπόξιν τῆς οὐροδόχου κύστεως δύνασθε νὰ ἐνεργήσῃτε καὶ ἀπ' εὐθείας διὰ τῆς οὐρήθρας, ἄνευ κυστιοτομίας· πρὸς τοῦτο θά ἐτοιμάσῃτε εὐρεῖς καθετῆρας μεταλλικοὺς τοὺς τῆς ἀπομυζητικῆς συσκευῆς ἐπὶ παραδείγματος τοῦ Bigelow-Guyon, οὓς γνωρίζετε, ὡς καὶ μαλακοὺς τοιούτους, κυλινδρικοὺς κλυστῆρας, ἀντισηπτικὰς διαλύσεις χλιαράς, ὡς καὶ ἑπακμον κοχλιάριον τοῦ Volkman μετρίας διαμέτρου ἀλλὰ μετὰ μακροῦ στελλεοῦ (Τόμ. Α', εἰκ. 138 - 139)· ἀφοῦ δὲ τοποθετήσῃτε τὴν πᾶσχουσιν εἰς τὴν θέσιν τῶν ἐπὶ τοῦ περινέου ἐγχειρήσεων, θά χλωροφορίμωσῃτε αὐτὴν καὶ θά ἐνέστητε ὑποδορίως κατὰ τὴν ὑπερηθικὴν χώραν διάλυσιν ὑδροχλωρικῆς μορφίνης, ἢ θά ἐνεργήσῃτε τὴν ἀπὸ τῆς ὀσφυϊκῆς μοίρας τοῦ νωτιαίου μυελοῦ κοκαϊνικὴν ἀναλγησίαν. Μετὰ ταῦτα δὲ λαβόντες θέσιν ἑναντι τοῦ περινέου τῆς πασχούσης θά ἐνεργήσῃτε πλύσεις τῆς οὐροδόχου κύστεως διὰ διαλύσεως βορικοῦ ὀξέος ἢ ἄχνης τοῦ ὑδραργύρου, χωρὶς νὰ διατείνητε ταύτην, θά ἐγγένητε δῆλα δὴ ἐκάστοτε καὶ κατ' ἐπανάληψιν 50 - 60 γραμμάρια τῆς διαλύσεως τοῦ βορικοῦ ὀξέος ἢ τῆς ἄχνης τοῦ ὑδραργύρου, ἕως ἂν τὸ ἐγγεόμενον ὑγρὸν ἐξέλθῃ καθαρὸν, τότε δὲ κενώσαντες τελείως τὴν κύστιν καὶ περιελείψαντες τὸ ἑπακμον κοχλιάριον διὰ λιπαρᾶς τινὸς οὐσίας

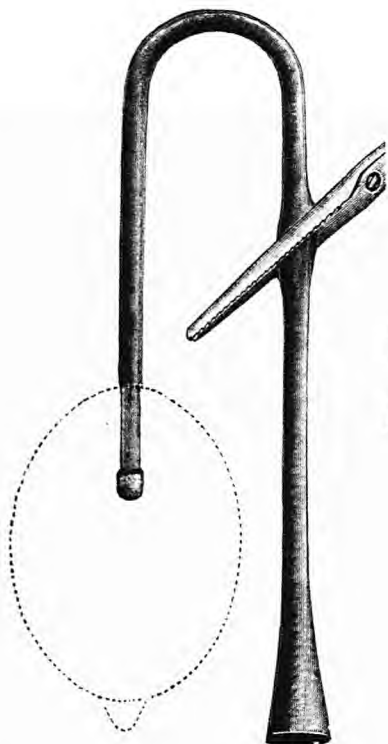
εὐοδιάζετε τοῦτο διὰ τῆς δεξιᾶς ὑμῶν χειρὸς ἐν τῇ κύστει τῆς πασχούσης διὰ τῆς οὐρήθρας αὐτῆς, ὅτε εἰσάγοντες τὸν ἀριστερόν ὑμῶν λιχανὸν ἢ καὶ τὸν μέσον δάκτυλον ἐν τῷ κολεῷ τῆς πασχούσης μέχρι τοῦ ἀνωτέρου ἢ προσθίου κολπομητρικοῦ κολπώματος καὶ στρέφοντες αὐτοὺς πρὸς τᾶν ὑποστηρίζετε τὴν βᾶσιν τῆς οὐροδόχου κύστεως, ἐν ᾧ διὰ τῆς δεξιᾶς ὑμῶν χειρὸς στρέφετε τὸ ἐν τῇ κύστει τέμνον χειλὸς τοῦ ἐπάκμου κοχλιαρίου, καταλλήλως χειρίζόμενοι τὴν χειρολαβὴν αὐτοῦ, πρὸς τὰ κάτω, καὶ ἐνεργεῖτε ἀπόξεσιν ὅλου τοῦ περὶ τὴν βᾶσιν τῆς κύστεως καὶ τὰ πλάγια αὐτῆς χώρου φέροντες τὸ ἐπάκμον κοχλιαρίον καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις τῆς σφαίρας ταύτης ἐνθα ἰδίως ἐδράζουσιν αἱ ἀλλοιώσεις, δι' ἃς ἐνεργεῖτε τὴν ἀπόξεσιν, — ἣν ἀντιλαμβάνεσθε ἐπιτελουμένην δι' εἰδικῆς αἰσθήσεως διὰ τῶν ἐν τῷ κολεῷ ὑμετέρων δακτύλων — καὶ τὰς ὁποίας προηγουμένως ἔχετε καθορίσει διὰ τῆς κυστισκοπίας. Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὴν ἀπόξεσιν τοῦ ἄνω μέρους τοῦ τραχήλου καὶ τῆς λοιπῆς αὐτοῦ περιφερείας — διότι τοῦ σώματος τῆς κύστεως ἢ διὰ τῆς οὐρήθρας ἀπόξεσις δύσκολος ἂν μὴ ἀδύνατος ἐν τῇ πράξει τυγχάνη οὖσα, — ταύτην θὰ ἐνεργήσητε κατασπῶντες τὴν χειρολαβὴν τοῦ ἐργαλείου πρὸς τὰ κάτω, ὅπως φέρητε τὸ τέμνον μέρος τοῦ κοχλιαρίου πρὸς τὰ ἄνω καὶ πρόσω, ὅτε χρησιμεύει ὑμῖν πρὸς στήριξιν κατὰ τὴν ἀπόξεσιν εἴτε αὐτὴ αὕτη ἢ ἡθικὴ σύμφυσις εἴτε ἡ ἀριστερὰ ὑμῶν χεὶρ, ἣν θὰ φέρητε εὐθὺς ὑπὲρ τὴν ἡθικὴν χώραν, καὶ δι' ἣς θὰ πιέζητε τὴν ὑποκειμένην προσθίαν ἐπιφάνειαν τῆς οὐροδόχου κύστεως, ἀντιλαμβάνομενοι οὕτω διὰ τοῦ κοιλιακοῦ τοιχώματος τὴν ἐπιτελουμένην ἀπόξεσιν. Κατὰ τὴν ἀφαίρεσιν δὲ τοῦ κοχλιαρίου ἐνεργεῖτε ἐλαφρὰν ἀπόξεσιν καὶ κατὰ τὴν πρὸς τὸν αὐχένα τῆς κύστεως ἀπόληξιν τῆς οὐρήθρας, ἀφαιροῦντες δ' ἐν τέλει τοῦτο εὐοδιάζετε εὐρύτατον καθετῆρα μεταλλικὸν ἢ μαλακόν, δι' οὗ ἐνεργεῖτε διὰ κυλινδρικοῦ κλυστῆρος ἀφθόνους ἀντισηπτικὰς χλιαρὰς διακλύσεις τῆς κύστεως πρὸς τέλειον καθαρισμὸν αὐτῆς ἀπὸ τῶν προϊόντων τῆς ἀποξέσεως καὶ πρὸς ἐπίσχεσιν τῆς αἱμορραγίας. Μετὰ ταῦτα δὲ εὐοδιάζετε μαλακὸν παραμένοντα καθετῆρα ἐν τῇ κύστει διὰ τῆς οὐρήθρας, ὃν στηρίζετε καταλλήλως (σελ. 146) καὶ καταλείπετε ἐπὶ 15 - 20 ἡμέρας

ἐνεργούντες καθ' ἐκάστην δι' αὐτοῦ πλύσεις τῆς οὐροδόχου κύστεως.
Καὶ ταῦτα μὲν τοιαῦτα.

Ὑπερθηκὴ
κυστιοτομία
παρὰ γυναίκα!

Ὅσον δ' ὁμως ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς καθέτου ὑπερθηκῆς κυστιοτομίας παρὰ τῇ γυναικί, ταύτην θὰ ἐκτελέσητε μὲν κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὅπως καὶ παρὰ τῷ ἀνδρί, ἀλλὰ μετὰ περισσοτέρων προφυλάξεων, καὶ τοῦτο διότι ἡ διάτasis αὐτῆς δι' ἐνέσεως ἐν αὐτῇ ἀντισηπτικῆς διαλύσεως θ' ἀποβῇ ὑμῖν, ὡς τὰ πολλά, δύσκολος ἐν τῇ πράξει, τὸ μὲν ὡς ἐκ τῆς συμπαρομομητρούσης παθήσεως δι' ἣν ἐνεργεῖτε τὴν ὑπερθηκὴν κυστιοτομίαν, τὸ δὲ ὡς ἐκ τῆς εὐκόλου ἐξόδου τοῦ ἐν αὐτῇ ἐγχεομένου ὑγροῦ κατ' ἀκολουθίαν τῆς βραχύτητος καὶ τῆς εὐθύτητος τῆς οὐρήθρας τῆς γυναικός, θὰ χειρουργήσητε δ' ὡς ἐκ τούτου οὐχὶ σπανίως ἐπὶ κύστεων κενῶν, ὅτε δέον ν' ἀποφύγητε τὴν τρώσιν τῆς προκυστικῆς ἐνδιπλώσεως τοῦ περιτοναίου. Ἐὰν δὲ θελήσητε νὰ μεταχειρισθῇτε καὶ τὴν ἐξ ἐλαστικοῦ κόμμεος σφαῖραν τοῦ Petersen ἢ ἄλλην παρομοίαν, τότε θὰ ἐνθέσητε ταύτην καὶ θὰ διατείνητε ἐν τῷ κολεῳ, ἣν πρὸς ἀποφυγὴν διολισθήσεως θὰ διακρατῇ καταλλήλως βοηθός. Ἀντὶ ταύτης δ' ὁμως καὶ ἀντὶ διατάσεως τῆς οὐροδόχου κύστεως δι' ἐνέσεως ἀντισηπτικῆς διαλύσεως δύνασθε νὰ εὐοδιάσητε ἐν τῇ κύτει διὰ τῆς οὐρήθρας τὸν εἰδικὸν μαλακὸν καθετῆρα τοῦ Guyon (εἰκ. 138) καὶ δι' αὐτοῦ νὰ διατείνητε—ἐὰν εἶνε ἐπιδεκτικὴ διατάσεως—τὴν οὐροδόχον κύστιν τῆς ἐγχειρηθησομένης· συνίσταται δ' ὁ καθετῆρ οὗτος ἐκ κόμμεος ἐλαστικοῦ καὶ προσομοιάζει, ὡς βλέπετε ἐνταῦθα, κατὰ τὸ σύνολον αὐτοῦ πρὸς τοὺς κοινούς καθετῆρας τοῦ Nelaton, οὓς γνωρίζετε, ἔχων τὸ αὐτὸ περίπου μῆκος αὐτῶν καὶ τὴν περίμετρον τοῦ ἀρ. 22-25 τῆς κλίμακος τοῦ Charrière (Τόμ. Α', σελ. 102). Πρὸς τὸ κυστικὸν δ' αὐτοῦ μέρος ὁ καθετῆρ οὗτος οὐδόλως φέρει πλάγια τρήματα καὶ ἀπολήγει τυφλῶς, μικρὸν δὲ πρὸ τοῦ τελικοῦ αὐτοῦ ἄκρου τὰ τοιχώματα αὐτοῦ λεπτύνονται εἰς ἑκτασιν 3-4 ἐκ. μ. καὶ ὡς ἐκ τούτου δι' ἐνέσεως ἐν αὐτῷ ὑγροῦ (90-120 γραμ.) τὸ μέρος τοῦτο τοῦ καθετῆρος διατείνεται σφαιρικῶς· ὅπως δ' εἰσαγάγητε τοῦτον ἐν τῇ κύτει, θὰ ἐνθέσητε ἐν αὐτῷ μέχρι τοῦ κυστικοῦ αὐτοῦ τυφλοῦ ἄκρου μεταλλικὸν στελεόν, καὶ τῇ βοηθείᾳ αὐτοῦ θὰ εὐοδιάσητε τοῦτον ἐν τῇ κενῇ κύτει τῆς πασχούσης

περιαλείψαντες τὸ ἄκρον αὐτοῦ ἐλαφρῶς διὰ λιπαρᾶς τινος οὐσίας. Μετὰ ταῦτα δὲ ἀφαιρέσαντες τὸν στειλεόν, χωρεῖτε εἰς τὴν σφαιρικὴν διάτασιν τοῦ λελεπτυσμένου μέρους αὐτοῦ, ὅπερ εὗρηται ἤδη ἐν τῇ κύστει, προσαρμόζοντες εἰς τὸ ὀπίσθιον ἄκρον αὐτοῦ τὸ ῥύγχος πεπληρωμένου κυλινδρικοῦ κλυστῆρος, τὸ περιεχόμενον (90 - 120

Εἰκ. 138.

Καθετήρ ἐλαστικός τοῦ Guyon δι' ἐκτέλεσιν ὑπερηβικῆς
κυστιοτομίας παρὰ τῇ γυναικί.

γραμμάρια) τοῦ ὁποίου ἡρέμα ἐγχέετε ἐν αὐτῷ, ὅπως μὴ ἐπέλθῃ ῥῆξις τοῦ διατεινομένου μέρους αὐτοῦ, παρατηρεῖτε δὲ ὅτι ἡ οὐροδό-
χος κύστις διατείνεται. Τούτου δὲ γενομένου, διὰ κοινῆς αἰμοστατι-
κῆς λαβίδος συλλαμβάνετε καὶ πιέζετε τὸ σῶμα τοῦ καθετήρος εἰς τι
σημεῖον τῆς αἰωρουμένης μοίρας αὐτοῦ (εἰκ. 138), ὅπως μὴ ἐκρεύσῃ
τὸ ἐν αὐτῷ ὑγρόν, καὶ χωρεῖτε εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς καθέτου
ὑπερηβικῆς κυστιοτομίας, καθ' ὃν τρόπον ὑπέδειξα ὑμῖν μετὰ τὴν

διάνοξιν δὲ τῆς οὐροδόχου κύστεως ἀφαιρεῖτε τὴν αἰμοστατικὴν λαβίδα τὴν πιέζουσαν τὰ τοιχώματα τοῦ αὐλοῦ τοῦ καθετῆρος, ὅπως ἐκρεύσῃ τὸ ἐν τῇ σφαίρᾳ ὑγρὸν, ὅτε ἀφαιρεῖτε ἐν τέλει καὶ αὐτὸν τὸν καθετῆρα, ἐνεργοῦντες τὰ ἐπίλοιπα ὅπως ἐπὶ τῆς καθέτου ὑπερθδικῆς κυστιοτομίας παρὰ τῷ ἀνδρί.

Κολποκυστιο-
τομία.

Παρὰ τῇ γυναικὶ δ' ὅμως συχνότερον θὰ ἐνεργήσητε τὴν κυστιοτομίαν ἀπὸ τοῦ κολεοῦ πρὸς τοῦτο δ' ἔχετε ἀνάγκην μαχαίριου ὀξυαίχμου καὶ πυρηνωτοῦ, ἀνατομικῆς λαβίδος, ψαλιδίων κυρτῶν καὶ εὐθέων, βελονῶν, ραμμάτων, εἰδικοῦ αὐλακωτοῦ μεταλλικοῦ καθετῆρος (εἰκ. 139), ὅστις καθ' ὅλην σχεδὸν αὐτοῦ τὴν κυρτὴν ἐπιφάνειαν φέρει αὐλακα, καθετῆρων μαλακῶν, κυλινδρικών κλυστήρων, καὶ ἀντιστηπτικῶν διαλύσεων, διαστολέων πλατέων πρὸς

Εἰκ. 139.

Καθετῆρ μεταλλικὸς αὐλακωτός

διάτασιν τοῦ κολεοῦ (Τόμ. Α', εἰκ. 90-91-92-93). Πλὴν δ' ὅμως τούτων θὰ ἐτοιμάσητε καὶ ἀνάλογα εἰδικὰ ἐργαλεῖα ἕνεκα τοῦ σκοποῦ δι' ὃν ἐνεργεῖτε τὴν κολποκυστιοτομίαν· λιθουλκούς ἐπὶ παραδείγματος ἕαν πρόκειται περὶ ἀφαιρέσεως λίθου, ἢ πολυπάγρας, ἀπλᾶς ἢ μακρᾶς αἰμοστατικᾶς λαβίδας ἕαν πρόκειται περὶ ἀφαιρέσεως ἀλλοτρίου σώματος, ἔπακμα κοχλῆαρια ἕαν πρόκειται περὶ ἀποξέσεως τῆς κύστεως καὶ οὕτω καθεξῆς.

Ἀφοῦ δὲ τὴν πρῶιαν τῆς προτεραίας τῆς ἐγχειρήσεως χορηγήσητε καθαρτικὸν εἰς τὴν πάσχουσαν, τὸ δὲ ἐσπέρας μετ' ἄφθονον ἀντιστηπτικὴν πλύσιν τοῦ κολεοῦ ἐπιπωματίσητε τοῦτον διὰ βύσματος ἀντιστηπτικοῦ, τὴν πρῶιαν τῆς ἡμέρας τῆς ἐγχειρήσεως διὰ κλύσματος παραγγέλλετε τὸν καθαρισμὸν τοῦ ὅρθου ἐντέρου (Τόμ.

Α', σελ. 41) καὶ τοποθετεῖτε τὴν πᾶσχουσαν ἐπὶ τῆς ἐγχειρητικῆς τραπέζης δίδοντες αὐτῇ τὴν θέσιν τῶν ἐπὶ τοῦ περινεύου ἐγγειρήσεων, ἣν γνωρίζετε, καὶ λαμβάνετε θέσιν ἑναντι τοῦ περινεύου αὐτῆς καθήμενοι ἐπὶ ἔδρας, καὶ ἀφαιρέσαντες τὸ βύσμα τοῦ κολεοῦ ἐνεργεῖτε νέαν ἀντιστηπτικὴν ἀπόπλυσιν αὐτοῦ καὶ τῆς ἐξωτερικῆς οὐρογεννητικῆς σφαίρας τῆς ἐγχειρηθησομένης, καθ' ὃν τρόπον εἶδατέ με ποιοῦντα ἐν τῷ Νοσοκομείῳ καὶ ὡς ἐδίδαξα ὑμᾶς (Τόμ. Α', σελ. 42-43), καὶ πλῦσιν τῆς οὐροδόχου κύστεως αὐτῆς, τῇ χρῆσει ἐλαστικοῦ καθετῆρος καὶ κυλινδρικοῦ κλυστήρος διὰ χλιαρᾶς διαλύσεως βορικοῦ ὀξέος, ἕως ἂν τὸ ἐγγεόμενον ὑγρὸν ἐξέλθῃ καθαρὸν· μετὰ ταῦτα δὲ—χλωροφορμίσαντες αὐτὴν ἢ ἐνεργήσαντες τὴν διὰ κοκαίνης ἀπὸ τοῦ νωτιαίου μυελοῦ ἀναλγησίαν—ἐν ᾧ διὰ διαστολέων βοηθοὶ διατείνουσι τὰ πλάγια καὶ τὸ κατώτερον τοίχωμα τοῦ κολεοῦ, εὐοδιάζετε διὰ τῆς οὐρήθρας ἐν τῇ κύστει τὸν αὐλακωτὸν μεταλλικὸν καθετῆρα (εἰκ. 139), ὃν ἐμπιστεύεσθε εἰς βοηθόν, ὅστις κρατεῖ τοῦτον κάθετον ἀκριβῶς ἀπὸ τῆς χειρολαβῆς αὐτοῦ ἐν τῇ μέσῃ γραμμῇ ἢ φέρει μικρὸν ταύτην πρὸς τὸ ὑπογάστριον τῆς ἐγγειρουμένης, κατωθῶν οὕτω τὸ ἐν τῇ κύστει ῥάγχος αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ἄνω ἢ πρόσθιον θόλον τοῦ κολεοῦ. Κατὰ τὸν χρόνον δὲ τοῦτον τῆς ἐγγειρήσεως θὰ εὐοδιάσῃτε τὸν ἀριστερὸν ὕμῶν λιχανὸν ἐν τῷ κολεῷ καὶ διὰ τῆς ῥαγὸς αὐτοῦ καὶ τοῦ ὄνυχος θὰ προσπαθήσῃτε ν' ἀνεύρητε διὰ τοῦ ἄνω τοιχώματος τοῦ κολεοῦ τὴν αὐλακὰ τοῦ αὐλακωτοῦ καθετῆρος, ἐν ᾧ ὁ βοηθὸς ἐξακολουθεῖ κατωθῶν καὶ στερεῶς κατέχων τοῦτον ἐν τῇ μέσῃ πάντοτε γραμμῇ, ὅτε φέροντες τὴν αἰχμὴν τοῦ μαχαίριου ὑμῶν κατ' αὐτὴν μετ' ἀκμῆς πρὸς τὰ κάτω ἐστραμμένης διαίρειτε τὸν ἄνω θόλον τοῦ κολεοῦ ἐκ τῶν πρόσω πρὸς τὰ ὀπίσω, ἀκριβῶς κατὰ τὸ τρίγωνον τῆς βάσεως τῆς κύστεως ὅπισθεν τοῦ αὐχένος αὐτῆς οὐδόλως παρεκκλίνοντες τῆς αὐλακῆς τοῦ καθετῆρος, ἀλλ' ἐπ' αὐτῆς πάντοτε φέροντες τὸ μαχαίριον ὑμῶν, εἰς ἑκτασιν τοιαύτην ὥστε νὰ καταστῇ εὐκόλος ἡ εἰσόδος τοῦ ἀριστεροῦ ὕμῶν λιχανοῦ, ὃν ἀμέσως εὐοδιάζετε ἐν τῇ κύστει διὰ τῆς τομῆς ταύτης, ὅπως ἐξετάσῃτε ταύτην, ἐν ᾧ ταυτοχρόνως ἀφαιρεῖτε τὸν αὐλακωτὸν καθετῆρα. Διὰ τῆς τομῆς δὲ ταύτης—ἣν ἐν ἀνάγκῃ ἐπεκτείνετε—καὶ ἔχοντες ὁδηγὸν τὸν

δι' αὐτῆς εὐοδιασθέντα ἀριστερόν ὑμῶν λιχανόν, εἰσάγετε ἀμέσως ἐν τῇ κύστει τὰ διάφορα ἐργαλεῖα εἴτε πρὸς ἀφαίρεσιν λίθου (λίθουλκούς), εἴτε πρὸς ἀφαίρεσιν ἀλλοτρίων σωμάτων (πολυπάγρας), εἴτε πρὸς ἀπόξεσιν τοῦ βλεννογόνου (μακρὰ ἑπακμα κοχλιάρια), καὶ ἐνεργοῦντες εἴτα τὴν ἀπόπλυσιν καὶ τὸν καθαρισμὸν τῆς κύστεως χωρεῖτε ἀμέσως εἰς τὴν τελείαν ραφὴν τῆς γενομένης τομῆς, διὰ μακρᾶς ἀνατομικῆς λαβίδος καὶ λεπτῆς βελόνης κυρτῆς μετὰ ῥάμματος τῆς Φλωρεντίας ἢ μεταξίνου, προσαρμόζοντες ἀκριβέστατα τὰς ἐκ τῆς τομῆς παραχθείσας τραυματικὰς ἐπιφανείας καὶ διεκβάλλοντες τὰ ῥάμματα καθ' ὅλον τὸ πᾶχος τῆς διαιρεθείσης μοίρας τῆς βάσεως τῆς κύστεως. Ἐκ πείρας δι' ἰδίας συμβουλευῶ ὑμῖν ἵνα διεκβάλητε πρῶτον καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῆς τομῆς τὰς ραφὰς ὑμῶν, καὶ εἰς μικρὰν ἀπ' ἀλλήλων ἀπόστασιν, εἴτα δὲ νὰ σχηματίσητε τοὺς κόμβους ἐκάστου ῥάμματος σχηματίζοντες οὕτω διακεκομμένην ραφὴν, ὅτε ἐπιπωματίζετε ἀντισηπτικῶς τὸν κολεόν. Μετὰ ταῦτα δὲ εὐοδιάσαντες διὰ τῆς οὐρήθρας ἐν τῇ κύστει παραμένοντα μαλακὸν καθετῆρα, ὃν στηρίζετε καταλλήλως, ὡς γνωρίζετε (σελ. 146), συλλέγετε δι' αὐτοῦ τὰ οὖρα εἰς ὑάλινον ὑποδοχέα καὶ ἐνεργεῖτε πλύσεις τῆς οὐροδόχου κύστεως ὡς καὶ τοῦ κολεοῦ δι' ἀφαίρέσεως τοῦ ἀντισηπτικοῦ βύσματος ἀπ' αὐτοῦ καθ' ἐκάστην τὴν 4ην δὲ πρὸς τὴν 6ην ἡμέραν ἀφαίρεῖτε καὶ τὰ ῥάμματα ἀπὸ τοῦ ἄνω θόλου τοῦ κολεοῦ καθ' ὃν τρόπον ἐδίδαξα ὑμᾶς (Τόμ. Α', σελ. 138), ὅτε ἡ κατὰ πρῶτον σκοπὸν ἔνωσις τοῦ τραύματος ἔχει ἤδη συντελεσθῇ. Ἐὰν δ' ὁμως παρ' ἐλπίδα αἱ ραφαὶ ὑμῶν ἐν μέρει ἀποτύχωσι καὶ ἐναπολειφθῶσιν ὡς ἐκ τούτου κολποκυστικὰ συρίγγια, τὰ δὲ οὖρα διαφεύγωσιν ἀπὸ τοῦ κολεοῦ, τότε οὐδόλως ν' ἀνησυχήσητε ὡς πρωτόπειροι, διότι ταῦτα ἀφ' ἑαυτῶν, ὡς τὰ πολλά, ἰώνται διὰ τῆς κατὰ δεύτερον σκοπὸν ἐπερχομένης ἐπουλώσεως αὐτῶν τῇ χρήσει τῶν ἀντισηπτικῶν πλύσεων καὶ τῇ παραμονῇ τοῦ ἀπὸ τῆς οὐρήθρας ἐν τῇ κύστει παραμένουτος καθετῆρος. Ἐξαιρετικαὶ δ' εἶνε αἱ περιπτώσεις, καθ' ἃς καὶ μετὰ μακρὸν χρόνον ἀπὸ τῆς ἐγχειρήσεως ταῦτα ἐπιμένουσιν, ὅτε ἀνάγκη νὰ νεαροποιήσητε τὰ χεῖλη τούτων καθ' ὅλην αὐτῶν τὴν περίμετρον καὶ τὸ βάθος, διὰ μαχαιρίου ἢ μετ' ὀξύτάτου ἄκρου κυρτοῦ

ψαλιδίου καὶ ἀνατομικῆς λαβίδος καὶ νὰ ἐπιθέσσητε νέας ραφάς.

Εἰς ἄλλας δ' ὅμως περιστάσεις ἀπὸ σκοποῦ θὰ διατηρήσσητε κολποκυστικὸν συρίγγιον ἐνεργοῦντες τὴν κολποκυστιοστομίαν (κυστίτις ἐπώδυνος)· ἀφοῦ δὴλα δὴ προπαρασκευάσσητε τὰ πάντα ὡς καὶ εἰς τὴν ἀπλὴν κολποκυστιοστομίαν, τὴν τομὴν ὑμῶν θὰ ἐνεργήσσητε ἔχοντες πάντοτε ὁδηγὸν τὴν αὐλακὰ τοῦ χειρᾶγωγου καθετῆρος, ἀρχόμενοι ἀκριβῶς ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν αὐχένα τῆς οὐροδόχου κύστεως μοίρας τῆς οὐρήθρας, ἣν θὰ διαιρέσσητε ὡς καὶ τὸν αὐχένα αὐτὸν καὶ θὰ ἐπεκτείνητε τὴν τομὴν πρὸς τὴν βάσιν τῆς κύστεως καὶ τὸ κατ' αὐτὴν τρίγωνον, εὐθὺς δ' ἀμέσως εὐοδιάζετε τότε τὸν ἀριστερόν ὑμῶν λιχανόν, ὅπως ἐξετάσσητε τὴν κατάστασιν τοῦ βλεννογόνου τῆς κύστεως. Μετὰ ταῦτα δὲ διὰ μακρᾶς ὀδοντωτῆς ἀνατομικῆς λαβίδος συλλαμβάνετε διὰ τῆς τομῆς τὸν παρὰ τὰ χεῖλη ταύτης βλεννογόνον τῆς οὐροδόχου κύστεως, ὃν στρέφετε πρὸς τὸν βλεννογόνον τοῦ κολεοῦ καὶ οὕτω καθ' ὅλην τὴν περιφέρειαν ἐνεργεῖτε τὴν ραφὴν τούτου πρὸς τὸν τοῦ κολεοῦ διὰ διακεκομμένων ραφῶν, τῇ χρήσει λεπτῆς κυρτῆς βελόνης καὶ ράμματος ζωικοῦ (catgut) ἢ τῆς Φλωρεντίας· μετὰ πλῦσιν δὲ τῆς οὐροδόχου κύστεως ἐνεργεῖτε τὴν διασωλήνωσιν ταύτης εἴτε διὰ καθετῆρος μαλακοῦ εὐρείας διαμέτρου, τὸν ὅποιον εὐοδιάζοντες ἀπὸ τῆς οὐρήθρας ἐκβάλλετε ἐν τῷ κολεῷ διὰ τοῦ γενομένου τεχνητοῦ κολποκυστικοῦ συρίγγιου, εἴτε ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τοῦ κολεοῦ εἰσάγοντες ἐν τῇ κύστει εὐρείας διαμέτρου ἐλαστικὸν σωλῆνα, ὃν φέρετε διὰ τοῦ κολεοῦ ἐκτὸς τοῦ αἰδοίου· ἡ διασωλήνωσις δ' αὕτη καὶ τοῦ κολεοῦ εἶνε ἀπαραίτητος, διότι τὰ οὖρα συλλεγόμενα ἐν αὐτῷ ἐρεθίζουσιν αὐτὸν καὶ κατ' ἀκολουθίαν ὁ σφιγκτὴρ τοῦ κολεοῦ συσπᾶται, ἡ δὲ πᾶσχουσα παραπονεῖται διὰ πόνους· διὰ τῆς διασωλήνώσεως δὲ ταύτης ἐνεργεῖτε καὶ πλῦσεις τοῦ κολεοῦ πολλάκις τῆς ἡμέρας, προσέχετε δὲ τὸν νοῦν ὅπως ἡ διασωλήνωσις τῆς κύστεως διὰ τοῦ κολποκυστικοῦ τούτου τεχνητοῦ συρίγγιου διατηρῆται συνεχῆς, διότι τὸ συρίγγιον αὐτό, μεθ' ὅλας τὰς προφυλάξεις ἃς ἐλάβετε, ἔχει τάσιν πρὸς αὐτόματον ἀπόφραξιν ἐν μέρει ἢ ἐν ὅλῳ, ὅτε, ἐὰν αὕτη ἐπισυμβῇ ταχέως, τὰ συμπτώματα τῆς νόσου δι' ἣν ἐνηργήσατε τὴν κολποκυστιοστομίαν ἐμφανίζονται ἐκ νέου (κυστίτις ἐπώ-

Κολποκυστιοστομία.

δυνος). Τούτου δ' ἕνεκα θὰ διατηρήσῃτε τὸ κολποκυστικὸν τοῦτο συρίγγιον ἐφ' ὅσον νομίζετε τὸ τοιοῦτον ἀναγκαῖον, μετὰ δὲ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν σωλῆνων, δι' ὧν ἐνηργεῖτο ἡ διασωλῆνωσις ἀπὸ τοῦ κολεοῦ, ἐὰν δὲν ἐπέλθῃ αὐτόματος τελεία ἀπόφραξις τούτου ἀλλὰ μερικὴ, τότε θὰ ἐνεργήσῃτε βραδύτερον τὴν νεαροποίησιν τοῦ ὑπολειφθέντος κολποκυστικοῦ συρίγγιου διὰ μαχαίριου καὶ ἀνατομικῆς λαβίδος ὡς καὶ τὴν ῥαφὴν αὐτοῦ καθ' ὃν τρόπον ἀνωτέρω εἶπον ὑμῖν.

Ἑπερηθική
κυστιοστομία.

Παρὰ τῷ ἄρρην· δ' ὁμως φύλῳ εἰς τινὰς περιστάσεις, — καὶ (ιδίως 1ον) εἰς τελείας ἐπισχέσεις τῶν οὐρῶν ἐπὶ ὑπερτροφίας τοῦ προστάτου, ὅτε ἕνεκα τούτου ὁ καθετηρισμὸς μεθ' ὅλας τὰς ἀποπείρας πρὸς τοῦτο ἀπέβη ὑμῖν ἀδύνατος ἢ ἐγένοντο παρὰ φύσιν ὁδοί· 2ον) εἰς τοὺς προστατικούς ἐκείνους, ὧν ὁ κατ' ἐπανάληψιν καὶ κατ' ἀνάγκην ἐνεργούμενος ἐκκενωτικὸς καθετηρισμὸς ἀποβαίνει δύσκολος ἢ ἐπώδυνος, ἢ ἀντ' αὐτοῦ ἂν ὁ παραμένων καθετήρ οὐ μόνον οὐδὲ ὅλως ἀρκῇ πρὸς βελτίωσιν τῶν γενικῶν καὶ τοπικῶν συμπτωμάτων, ἀλλὰ τούναντίον ἐπιδεινοῖ ταῦτα· 3ον) εἰς τινὰς μορφὰς φυματιώσεως τῆς κύστεως, καὶ 4ον) εἰς τὴν ἐπώδυνον κυστιτίδα, — εἰς τὰς περιστάσεις, λέγω, ταύτας θὰ ἐνεργήσῃτε οὐροχόνον δερμοκυστικὸν συρίγγιον κατὰ τὴν ὑπερηθικὴν χώραν, ἐνεργοῦντες οὕτω τὴν ὑπερηθικὴν κυστιοστομίαν, τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ὁποίας ἐν τῇ πράξει ἐγενέκωσεν ὁ Poncet διὰ τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ.

Πρὸς ἐκτέλεσιν δὲ ταύτης θὰ προπαρασκευάσῃτε τὰ πάντα ὅπως ἐπὶ ἀπλῆς καθέτου ὑπερηθικῆς κυστιοστομίας· ἀλλὰ τὴν διάτασιν τῆς οὐροδόχου κύστεως εἰς τινὰς περιστάσεις δὲν θὰ δυνηθῇτε νὰ κατορθώσῃτε, ὡς ἐπ' ἴσης δὲν θὰ μεταχειρισθῇτε καὶ τὴν ἐλαστικὴν σφαῖραν τοῦ Petersen ἐν τῷ ὀρθῷ ἐντέρῳ. Τούτου δ' ἕνεκεν, ὅταν διὰ τῆς καθέτου τομῆς τῶν μαλακῶν μορίων τῆς ὑπερηθικῆς χώρας, καθ' ὃν τρόπον εἶπον ὑμῖν, φθάσῃτε εἰς τὸν προκυστικὸν κυτταρολιπῶδη ἰστὸν τῆς κοιλότητος τοῦ Retzius, θὰ διπλασιάσῃτε τὴν προσοχὴν ὑμῶν καὶ θὰ προσέχῃτε τὸν νοῦν μὴ τρώσῃτε τὴν προκυστικὴν ἐνδίπλωσιν τοῦ περιτοναίου, ἥτις πιθανὸν νὰ κατέρχεται λίαν πρὸς τὰ κάτω, μετὰ συμφύσεων μάλιστα, ἐὰν ἔλαβον χώραν παρακυστίτιδες ἢ περικυστίτιδες· διὰ τοῦ ἀριστεροῦ δ' ὑμῶν λιχανοῦ ἀπωθοῦντες ταύτην μετὰ καὶ τοῦ προκυστικοῦ κυτταρο-

λιπώδους ιστού πρὸς τῶν, θὰ διεκβάλλητε ἢ μὴ ῥάμμα δι' ὅλης τῆς παχύτητος τοῦ προσθίου τοιχώματος τῆς κύστεως καὶ θὰ διανοίξητε ταύτην καθέτως εὐθὺς ἄνωθεν τῆς ἡβικῆς συμφύσεως. Ὁ Poncet μάλιστα τέμνει ἐγκαρσίως ἢ ἀποκολλᾷ εἰς ἑκτασιν 3-4 χ.μ. ἀπὸ τῆς ἡβικῆς συμφύσεως τοὺς πυρκαμοειδεῖς καὶ ὀρθοὺς κοιλιακοὺς μῦς, ἐὰν δὲ καὶ ὑμεῖς ἐνεργήσητε οὕτως τότε θὰ εὐοδιάσητε ἐκείθεν τὸν ἀριστερόν ὑμῶν λιχανὸν ἐν τῇ κύστει ἐξετάζοντες τὸ κύτος αὐτῆς. Μετὰ ταῦτα δὲ δι' ἀνατομικῆς λαβίδος ὀδοντωτῆς συλλαμβάνετε τὸν βλεννογόνον τῆς κύστεως καὶ φέρετε αὐτὸν πρὸς τὰ ἔξω, συρράπτετε δὲ τοῦτον ἀκριβέστατα καὶ μεθοδικώτατα πρὸς τὰ χεῖλη τῆς τομῆς τοῦ δέρματος τῆς ὑπερηβικῆς χώρας θέτοντες καθ' ὅλην τὴν περιφέρειαν τοῦ τραύματος τὰς ἀναγκαίαις διακομμέναις ῥαφὰς εἴτε δι' ἀργυροῦ ῥάμματος ἢ τοιούτου τῆς Φλωρεντίας· διὰ τῶν ῥαφῶν δὲ τούτων, ἅς διεκβάλλετε εἰς ἀπόστασιν 5-6 χ.μ. ἀπὸ τοῦ χεῖλους τῆς καθέτου τομῆς τῆς ὑπερηβικῆς χώρας, περιλαμβάνετε τὸ δέριμα, τὸν ὑποδερμάτιον συνεκτικὸν ἰστόν, τὴν ἀπνεύρωσιν καὶ τὸ ἔσω χεῖλος τοῦ ὀρθοῦ κοιλιακοῦ μῦος καὶ ὅλον τὸ σύστοιχον τοίχωμα τῆς κύστεως διεκβάλλοντες τὴν βελόνην μετὰ τοῦ ῥάμματος κατὰ τὸν βλεννογόνον αὐτῆς καὶ εἰς ἀπόστασιν 4-6 χ.μ. ἀπὸ τοῦ χεῖλους τῆς τομῆς αὐτοῦ, ἀφοῦ δὲ προηγουμένως διαπεράσητε ἀπάσας τὴν μίαν μετὰ τὴν ἄλλην, ὡς βλέπετέ με ποιοῦντα ἐνταῦθα ἐπὶ τοῦ πτώματος (εἰκ. 140), χωρεῖτε εἰς τὴν σύσφιγξιν καὶ τὸν σχηματισμὸν τῶν κόμβων, συρράπτοντες μετέπειτα τὴν κάθετον ὑπερηβικὴν τομὴν κατὰ τὴν ἀνωτέραν καὶ κατωτέραν γωνίαν αὐτῆς· ἀφοῦ δ' ἐν τέλει ἐνεργήσητε πλῆurin τῆς οὐροδόχου κύστεως, ἐπιθέτετε ἀντισηπτικὸν ἐπίδεσμον ἐπὶ τοῦ τραύματος, χωρὶς νὰ διασωληνώσητε δι' αὐτοῦ τὴν οὐροδόχον κύστιν.

Εἰς ἄλλας δ' ὁμως περιστάσεις καὶ ἰδίως ὅταν τὰ τοιχώματα τῆς κύστεως κατὰ τὴν σύσφιγξιν τῶν ῥαφῶν ῥηγνύωνται, δὲν θὰ δυνηθῇτε νὰ περιλάβητε ἐν ταῖς ῥαφαῖς ὑμῶν καὶ τὰ διάμεσα μαλακὰ μόρια τὰ μεταξὺ δέρματος καὶ οὐροδόχου κύστεως· ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει θὰ προσαγάγητε πρὸς τὸν βλεννογόνον τῆς κύστεως τὸ χεῖλος τῆς τομῆς τοῦ δέρματος καὶ θὰ συρράψητε τοῦτο πρὸς ἐκεῖνον.

Ἄλλοτε δὲ πάλιν κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ Wassilief θὰ προσπαθήσητε διὰ τοῦ ὑπερθητικοῦ τραύματος τῆς κύστεως ν' ἀποψιλώσητε τὸν βλεννογόνον αὐτῆς εἰς ἑκτασιν τοιαύτην ἀπὸ τοῦ χεῖλους τῆς τομῆς αὐτῆς, ὥστε ἄνευ ἑλξείως μεγάλης νὰ δυνηθῇτε νὰ φέρητε τὸ ἀποψιλωθὲν μέρος πρὸς τὰ ἔξω καὶ νὰ συρράψητε τοῦτο καθ' ὅλην τὴν περιφέρειαν πρὸς τὸ χεῖλος τῆς τομῆς τοῦ δέρματος τῆς ὑπερθητικῆς χώρας, ὡς βλέπετέ με ποιοῦντα ἐνταῦθα ἐπὶ τοῦ

Εἰκ. 140.

Κυστιοστομία ὑπερθηκική] κατὰ Poncet.

πτώματος· ἀλλὰ τὸ τοιοῦτο δὲν εἶνε πάντοτε εὐκόλον ἐν τῇ πράξει, διότι ὁ βλεννογόνος εὐρισκόμενος ἐν παθολογικῇ καταστάσει, δι' ἣν καὶ ἐνεργεῖτε τὴν προκειμένην κυστιοστομίαν, εἶνε εὐθρυπτος καὶ εὐκόλως ῥήγνυται ἐλκόμενος, ἐν ᾧ ἀφ' ἑτέρου ἢ ἀποψίλωσις αὐτοῦ δι' ὑποδορᾶς καὶ ἡ ἀποκόλλησις δυσκολωτάτη τυγχάνει οὔσα.

Εἰς ἄλλας δ' ὅμως περιστάσεις δύνασθε, κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ Martin, νὰ διανοίξητε τὴν οὐροδόχον κύστιν δι' ὑπερθητικῆς κυστιο-

τόμιας, εὐθὺς ὑπὲρ τὴν ἡθικὴν σύμφυσιν καθέτως, εἰς μικρὰν μόνον ἔκτασιν, καὶ δι' αὐτῆς νὰ εὐοδιάσῃτε ἐν τῇ κύστει μαλακὸν καθετῆρα τοῦ Nelaton· μετὰ ταῦτα δὲ νὰ ἔλξητε διὰ μακρᾶς ἀνατομικῆς ὁδοντωτῆς λαβίδος τὰ περὶ τὸν καθετῆρα τοιχώματα τῆς κύστεως, τὰ ὁποῖα συρράπτετε πρὸς ἄλληλα περὶ τὸν καθετῆρα διὰ μέσου τῆς παχύτητος τῶν διαιρεθέντων κοιλιακῶν τοιχωμάτων τῆς ὑπερηβικῆς χώρας, οὕτως ὥστε νὰ σχηματίσῃτε οὕτως εἰπεῖν διὰ μέσου τῶν ὑπερηβικῶν κοιλιακῶν τοιχωμάτων αὐλὸν, δι' οὗ διέρχεται ὁ μαλακὸς καθετῆρ τοῦ Nelaton.

Ἀντὶ τῆς μεθόδου δ' ὅμως ταύτης δύνασθε νὰ μεταχειρισθῇτε τὴν τοῦ Jaboulay· κατ' αὐτὴν θὰ ἐνεργήσῃτε τὴν κάθετον ὑπερηβικὴν κυστιοτομίαν οὐχὶ ἐν τῇ μέσῃ λευκῇ γραμμῇ ἀλλὰ παρὰ ταύτην διὰ μέσου ἑνὸς τῶν ὀρθῶν κοιλιακῶν μυῶν, ἐνεργοῦντες τὰ λοιπὰ τῆς ἐγχειρήσεως ὡς ἐπὶ τῆς ἀπλῆς κυστιοστομίας τοῦ Poncet· σκοπὸς δὲ καὶ τῆς ἐγχειρητικῆς ταύτης μεθόδου ὡς καὶ τῶν ἄλλων τροποποιήσεων ἅς ἀνωτέρω ἐμνημόνευσα — αἰτινες ὅμως δὲν ἐγένοντο κοινῶς ἀποδεκταὶ τῇ πράξει — εἶνε, ὅπως κατασκευάσωσι περὶ τὸ στόμιον τῆς κυστιοστομίας μυϊκὸν οὕτως εἰπεῖν σφιγκτῆρα ἵνα δι' αὐτοῦ παρεμποδίζηται ἡ συνεχὴς ροὴ τῶν οὕρων πρὸς τὰ ἔξω. Ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς ἀπλῆς καθέτου κυστιοστομίας τοῦ Poncet κατορθοῦτε ἐν μέρει τὸ τοιοῦτο χάρις εἰς τοὺς παρακειμένους ὀρθοὺς κοιλιακοὺς μῦς· ἄλλως δὲ ἡ ἐπίθεσις προθετικῆς καταλλήλου μηχανήματος ἐξ ἐλαστικοῦ κόμμεος ἐπιβάλλεται εἰς τὸν μετέπειτα βίον τοῦ πάσχοντος πρὸς συλλογὴν ἐκεῖθεν τῶν οὕρων.

Μ Α Θ Η Μ Α Ν '

Κύριοι,

Τρώσεις τῆς
οὐροδ. κύστεως
ἐγχειρητικά!

Μετὰ τὰ περὶ κυστιστομίας λεχθέντα εἰσέρχομαι σήμερον εἰς τὴν διδασκαλίαν τῶν ἐγχειρητικῶν ἐκείνων μεθόδων, ἅς θὰ ἐνεργήσητε πρὸς θεραπείαν τυχαίων ἢ ἐγχειρητικῶν τρώσεων τῆς οὐροδόχου κύστεως, ὡς καὶ τῶν κατ' αὐτὴν ἀπαντώντων συριγγίων.

Οὐχὶ σπανίως δὴλα δὴ θὰ τύχη ὑμῖν ἐν τῇ πράξει, κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν λαπαροτομίας ἢ κάλλιον εἰπεῖν κοιλιοτομίας, πρὸς ἐκτέλεσιν βαρείας ἐνδοκοιλιακῆς ἐγχειρήσεως, νὰ τρώσητε ἢ νὰ διανοίξητε διὰ τοῦ μαχαίριου ὑμῶν αὐτὴν τὴν οὐροδόχον κύστιν· εἰς ἀπάσας δὲ ταύτας τὰς περιπτώσεις δεόν νὰ χωρήσητε ἀμέσως διὰ λεπτῆς κυρτῆς βελόνης καὶ ῥάμματος ζωϊκοῦ (catgut) τῇ βοηθείᾳ ἀνατομικῆς λαβίδος εἰς τὴν τελείαν ῥαφὴν τοῦ παραχθέντος κατ' αὐτὴν τραύματος καθ' ὅλην αὐτοῦ τὴν ἔκτασιν, ἐνεργοῦντες οὕτως ἀκριβέστατα καὶ μετὰ μεγάλης προσοχῆς τὴν κυστιορραφίαν, καθ' ὃν τρόπον (σελ. 361) περιέγραψα ὑμῖν προκειμένου περὶ τελείας ῥαφῆς τῆς οὐροδόχου κύστεως μετὰ ἐκτέλεσιν καθέτου ὑπερηθικῆς κυστιστομίας πρὸς ἀφαίρεσιν λίθου· μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν δὲ τῆς ὅλης ἐνεργουμένης κυρίας ἐγχειρήσεως, θὰ εὐοδιάσητε ἐν τῇ κύστει διὰ τῆς οὐρήθρας παραμένοντα ἐλαστικὸν καθετήρα τοῦ Nelaton, ὃν θὰ στηρίξητε καταλλήλως ὡς γνωρίζετε (σελ. 84).

*Ρήξεις τῆς
οὐροδ. κύστεως.
Τραυμ. κακώσεις
τυχαῖαι αὐτῆς.

Ἄλλοτε δ' ὅμως θὰ κληθῇτε ὅπως θεραπεύσητε ῥήξεις τῆς κύστεως κατ' ἀκολουθίαν θλάσεως ἰσχυρᾶς κατὰ τὴν κοιλίαν ἢ τὴν λεκάνην, ἢ καὶ λύσεις τῆς συνεχείας τῶν τοιχωμάτων αὐτῆς κατ' ἀκολουθίαν τραυμάτων ἐκ τῶν ἔξω πρὸς τὰ ἔσω γενομένων κατ' αὐτὴν εἴτε διὰ τέμνοντος ἢ διὰ νύσσοντος ὄργανου ἢ διὰ πυροβόλου ὄπλου.

Ἐάν, Κύριοι, ἡ τρώσις ἢ ἡ ῥήξις τῆς κύστεως ἐπεγένετο κατὰ τὴν μοῖραν αὐτῆς τὴν καλυπτομένην ὑπὸ τοῦ περιτοναίου, ἐπομένως ἐὰν αὕτη εἶνε ἐνδοπεριτοναϊκὴ, τότε εἰς μίαν μόνην ἐγχειρητικὴν ἀγωγὴν θ' ἀκολουθήσητε· ἀνάγκη δὴλα δὴ νὰ ἐνεργήσητε ἐπειγόντως τὴν μέσσην κάθετον λαπαροτομίαν ἢ κοιλιοτομίαν ὑπὸ τὸν ὀμφαλὸν ὑπ' αὐστηροτάτην ἀντισηψίαν ὡς ἐξῆς· ἀφοῦ ἐτοιμάσητε τὰ καταλλήλα ἐργαλεῖα, μαχαίρια (γαστρωτόν, ὀξύαιχμον

πυρηνωτόν), αίμοστατικές λαβίδας, αὐλακωτὴν μήλην, διαστολεῖς ὀδοντωτοὺς καὶ πλατεῖς, ἀνατομικὴν λαβίδα, ψαλίδιον (εὐθὺ καὶ κυρτόν), βελόνας-ράμματα ζωικὰ καὶ μετὰξινά, ὕδωρ ἀπεστείρω-
 μένον, ἀντισηπτικὰς διαλύσεις καὶ πληθὺν σπόγγων ἐξ ὀθόνης, οὓς παρεσκευάσατε ἀσηπτικωτάτους εἰς κλῖθρον καὶ τοὺς ὁποίους διατηρεῖτε θερμούς ἐν καταλλήλῳ δοχείῳ καθ' ὅλην τὴν διάρ-
 κειαν τῆς ἐγχειρήσεως, θὰ ἐκτείνητε τὸν πάσχοντα ὕπτιον ἢ ἐν κεκλιμένῳ ἐπιπέδῳ (Tredelenbourg) μετὰ κεφαλῆς πρὸς τὰ κάτω, θὰ χλωροφορμίσητε αὐτόν καὶ θὰ ἀπολυμάνητε αὐστηρῶς τὰ κοιλιακὰ αὐτοῦ τοιχώματα καὶ ἰδίως τὸν ὀμφαλὸν αὐτοῦ, καθ' ὃν τρόπον περιέγραψα ὑμῖν (Τόμ. Α', σελ. 43). Μετὰ ταῦτα δὲ περικαλύψαντες τὰς περὶ τὴν λευκὴν γραμμὴν χώρας δι' ἀντιση-
 πτικῶν ὀθονῶν καὶ τοποθετήσαντες καταλλήλως τοὺς βοηθοὺς ὑμῶν, — ὅσον τὸ δυνατόν ὀλιγωτέρους — τὸν μᾶλλον δὲ πεπειραμένον ἔναντι ὑμῶν, περιβάλλεσθε καθαρῶτατον ποδῆρην μανδύαν ἐξ ὀθόνης καὶ μετ' αὐστηρὰν καὶ λίαν ἐπιμεμελημένην ἀπολύμανσιν τῶν χειρῶν ὑμῶν καὶ τῶν τῶν βοηθῶν λαμβάνετε θέσιν πρὸς τὰ δεξιὰ πλάγια τοῦ πάσχοντος καὶ διατείνετε μετὰ τοῦ ἀριστεροῦ ὑμῶν λιχανοῦ καὶ ἀντίχειρος (Τόμ. Α', εἰκ. 49) τὸ παρὰ τὴν λευκὴν γραμμὴν δέρμα εὐθὺς ὑπὸ τὸν ὀμφαλὸν οὕτως, ὥστε ἡ λευκὴ γραμμὴ ν' ἀντιστοιχῇ ἐν τῷ μέσῳ τῆς διατάσεως, φέρετε δ' οὕτω διὰ τοῦ μαχαιρίου ὑμῶν, ὅπερ διακρατεῖτε ἐν εἰδει γραφικοῦ καλὰ-
 μου (Τόμ. Α', εἰκ. 39) διὰ τῆς δεξιᾶς ὑμῶν χειρὸς, τομὴν ἀρχο-
 μένην μὲν εὐθὺς κάτωθεν τοῦ ὀμφαλοῦ, ἀπολήγουσαν δὲ κατὰ τὴν ἡθικὴν σύμφυσιν καὶ ἀκολουθοῦσαν ἀκριβῶς εἰς τὴν φορὰν τῆς λευκῆς γραμμῆς· διαίρεῖτε δ' οὕτω τὸ δέρμα, τὸν ὑποδερμάτιον συνε-
 κτικὸν ἰστόν, καὶ φθάνετε ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἐσωτερικῶν χειλέων τῶν ὀρθῶν κοιλιακῶν μυῶν ἐπὶ τῆς λευκῆς γραμμῆς, ἣν διὰ τῆς ῥαγὸς τοῦ ἀριστεροῦ ὑμῶν λιχανοῦ πειρᾶσθε ν' ἀνεύρητε ἐν εἰδει χορδῆς τεταμένης. Τότε δέ, ἐν ᾧ βοηθοὶ ἀπάγουσι τὰ χεῖλη τῆς τομῆς δι' ὀδοντωτῶν διαστολέων, συλλαμβάνουσι δὲ καὶ τὰ αἱμορραγοῦντα ἀγγεῖα δι' αἰμοστατικῶν λαβίδων καὶ σπογγίζουσι τὸ ἐγχειρητικὸν πεδίον, διὰ τῆς ἀνατομικῆς ὑμῶν λαβίδος αἶρετε ταύτην εἰς τι σημεῖον καὶ διανοίγετε τρῆμα μικρὰς ἐκτάσεως, διὰ τοῦ ὁποίου εὐο-

δι'άχετε αὐλακωτὴν μήλην, φέροντες ταύτην πρὸς τὴν φορὰν τῆς λευκῆς γραμμῆς, ἣν διαιρεῖτε διὰ τοῦ μαχαίριου ὑμῶν ἐκ τῶν ἔσω πρὸς τὰ ἔξω, μετ' ἀκμῆς τοῦ μαχαίριου πρὸς τᾶνω ἐστραμμένης, ἔχοντες ὁδηγὸν αὐτὴν τὴν αὐλακα τῆς αὐλακωτῆς μήλης. Ἐὰν δὲ ἀπομακρυνθῇτε τῆς λευκῆς γραμμῆς, ὡς πρωτόπειροι, καὶ διανοίξητε τὰς ἀπονευρωτικὰς θήκας τῶν ὀρθῶν κοιλιακῶν μυῶν, εὐκόλως θὰ ἐπανεύρητε ταύτην ὁδηγούμενοι ὑπὸ τοῦ ἔσω χεῖλους αὐτῶν· μετὰ τὴν διαίρεσιν δὲ τῆς λευκῆς γραμμῆς καθ' ὅλην αὐτῆς τὴν ἑκτασιν, θὰ προσπαθήσητε κατὰ τὸ κατώτερον αὐτῆς ἄκρον ν' ἀνεύρητε τὴν προκυστικήν ἐνδὶπλωσιν τοῦ περιτόναιου καὶ θὰ παρατηρήσητε ἂν αὕτη τυγχάνῃ οὔσα διερρηγμένη, ὅτε εὐρύνετε τὸ ὑπάρχον ῥήγμα διὰ τοῦ ψαλιδίου πρὸς τᾶνω, ἀφοῦ προηγουμένως εὐοδιάσχετε ἐν αὐτῷ τὸν ἀριστερὸν ὑμῶν λιχανὸν καὶ μέσον δάκτυλον, ὅπως τὸ μὲν διατείνητε τὸ περιτόναιον, τὸ δὲ προασπίσητε τὸν ὑποκείμενον ἐντερικὸν σωλῆνα ἀπὸ πάσης βλάβης. Ἐὰν δὲ ῥήγμα δὲν ὑπάρχῃ, τότε αἶρετε εἰς πτυχὴν διὰ τῆς ἀνατομικῆς ὑμῶν λαβίδος τὸ περιτόναιον καὶ τέμνετε τοῦτο διὰ τοῦ ψαλιδίου, διὰ τοῦ τρήματος δὲ τούτου εἴτε εὐοδιάχετε αὐλακωτὴν μήλην καὶ διευθύνετε αὐτὴν πρὸς τᾶνω, ὅτε ἔχοντες ὁδηγὸν τὴν αὐλακα αὐτῆς τέμνετε τὸ περιτόναιον διὰ τοῦ ψαλιδίου ἢ τοῦ μαχαίριου ὑμῶν, εἴτε εὐρύνοντες τὸ τρήμα αὐτὸ εὐοδιάχετε δι' αὐτοῦ τὸν ἀριστερὸν ὑμῶν λιχανὸν καὶ μέσον δάκτυλον καὶ διατείνοντες δι' αὐτοῦ τὸ περιτόναιον τέμνετε τοῦτο παραλλήλως πρὸς τὴν φορὰν τῆς τομῆς τῆς λευκῆς γραμμῆς. Κατὰ τὸν χρόνον δὲ τούτον τῆς ἐγχειρήσεως οἱ βοηθοὶ ὑμῶν διὰ θερμῶν σπόγγων ἐξ ὀθόνης καλύπτουσι τὸν ἐντερικὸν σωλῆνα καὶ ἀπωθοῦσι τοῦτον. Μὴ λησμονεῖτε δὲ πάντοτε τοὺς τοιούτους σπόγγους ἐξ ὀθόνης νὰ συλλαμβάνητε ἀπ' ἄκρου τινὸς αὐτῶν δι' αἰμοστατικῆς λαβίδος, ἣν φέρετε πρὸς τὰ κοιλιακὰ τοιχώματα, ὅπως μὴ ἐγκαταλίπητε σπόγγον τινὰ εἰς τὸ κύτος τῆς κοιλίας, ὡς συνέβη εἰς χειρουργοὺς ἐνεργοῦντας κοιλιοτομίαν. Καὶ ἐν ᾧ βοηθοὶ ἀπάγουσιν οὕτω τὸν ἐντερικὸν σωλῆνα, ὑμεῖς σπεύδετε εἰς ἀναζήτησιν τῆς ἑδρας τῆς ῥήξεως τῆς κύστεως, ἀφοῦ δὲ ἀνεύρητε ταύτην, μετὰ καθαρισμόν αὐτῆς καὶ ἐπίσχεσιν τῆς αἱμορραγίας — ἐὰν τοιαύτη ὑπάρχῃ ἀκόμη — χωρεῖτε εἰς τὴν τελείαν καὶ

ἀκριβεστάτην κυστιορραφίαν διὰ ζώϊκου ράμματος, ἣν ἐνεργεῖτε μετὰ μεγάλης προσοχῆς διὰ διακεκομμένων δι' ἄμματος ραφῶν, ἀκολουθοῦντες πάντοτε εἰς τὴν μέθοδον ἣν περιέγραψα ὑμῖν ἐπὶ τελείας κυστιορραφίας μετὰ ἐκτέλεσιν καθέτου ὑπερηθικῆς κυστιοτομίας (σελ. 361). Μετὰ ταῦτα δὲ ἀποπλύναντες δι' ὕδατος χλιαροῦ ἀπεστειρωμένον ἢ ἀραιοτάτης ἀντισηπτικῆς τινος διαλύσεως καὶ καθαρίσαντες ἐπιμελέστατα καὶ ἀποσπογγίσαντες τελειότατα τὸ κύτος τοῦ περιτοναίου, χωρεῖτε εἰς τὴν ραφὴν τῆς ρήξεως καὶ τομῆς τοῦ περιτοναίου, καὶ εἴτα ἀναλόγως τῶν περιστάσεων εἴτε εἰς τὴν τελείαν ραφὴν καὶ ἀπόφραξιν τῆς τομῆς τῆς κοιλιτομίας, ἐνεργοῦντες τὴν ραφὴν τῶν διαιρεθέντων κοιλιακῶν τοιχωμάτων κατὰ στρώματα, πρῶτον δὴλα δὴ τοῦ περιτοναίου διὰ ζώϊκου ράμματος καὶ συνεχοῦς ραφῆς, τὰ χεῖλη τῆς τομῆς τοῦ ὁποίου προσπλησιάζετε δι' ἀνατομικῆς λαβίδος, εἴτα ἄνωθεν τούτου ραφὴν τῶν ὀρθῶν κοιλιακῶν μυῶν καὶ τῶν ἀπονευρωτικῶν αὐτῶν φύλλων ἐπ' ἴσης διὰ ζώϊκου ράμματος διὰ τοῦ αὐτοῦ τρόπου τῆς προσαγωγῆς, διεκβάλλοντες τὰ ράμματα ταῦτα εἰς ἀπόστασιν 4 - 5 χ. μ. ἀπὸ τοῦ ἐσωτερικοῦ αὐτῶν χεῖλους καὶ ἀποκαθιστῶντες οὕτω τὴν λευκὴν γραμμὴν πρὸς ἀποφυγὴν παραγωγῆς κήλης κατ' αὐτήν, ἐν τέλει δὲ ἄνωθεν καὶ τούτων ἐνεργεῖτε ραφὴν τῆς τομῆς τοῦ δέρματος περιλαμβάνοντες καὶ τὸν ὑποδερμάτιον συνεκτικὸν ἰστόν, διὰ ράμματος Φλωρεντίας, προσαρμόζοντες ἀκριβεστάτα τὰ χεῖλη αὐτῆς, — εἴτε ἐνεργεῖτε μερικὴν ραφὴν τῶν κοιλιακῶν τοιχωμάτων, κατὰ στρώματα ὅμως πάντοτε, ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω, ἀπὸ τοῦ κατωτέρου δὲ μέρους τῆς τομῆς ταύτης, τὸ ὁποῖον οὐδόλως θὰ συρράψητε, ἐνεργεῖτε τὴν διασωλήνωσιν τοῦ κύτους τῆς κοιλίας εἴτε δι' ἐλαστικοῦ σωλήνος παχέος, εἴτε διὰ θρυαλλίδος ἀσηπτικῆς γάζης, ἣν ἀφαιρεῖτε τὴν 2 ἢ 3ην ἡμέραν. Κατ' ἀμφοτέρας δὲ τὰς περιπτώσεις θὰ ἐπιθέσητε τὸν αὐτὸν πιεστικὸν ἀντισηπτικὸν ἐπίδεσμον μετὰ παχυτάτου στρώματος βάμβακος, ὃν θὰ διακρατήσητε διὰ πλατέος ἐπιδέσμου τοῦ κορμοῦ ἐκ φλανέλλης, καὶ θὰ εὐοδιάσητε διὰ τῆς οὐρήθρας ἐν τῇ κύστει παραμένοντα ἐλαστικὸν καθετήρα τοῦ Nelaton, ὃν θὰ στηρίξητε καταλλήλως, ὡς γνωρίζετε.

*Ρήξις τῆς
οὐροδ. κύστεως
ἐξωπεριτοναϊκῆ.

Ἐὰν δ' ὁμως ἡ τρώσις αὕτη ἢ τυχαία ἢ ἡ ρήξις τῆς οὐροδόχου κύστεως ἐπετελέσθῃ εἰς μοῖραν αὐτῆς εὐρισκομένην ἐκτός τοῦ περιτοναίου, εἶνε δῆλα δὴ ἐξωπεριτοναϊκῆ, τότε, ἐὰν μὲν παρατηρήσῃτε ὅτι δὲν ὑπάρχει διήθησις οὕρων κατὰ τὴν χώραν ταύτην, τὸ δὲ τραῦμα τῶν κοιλιακῶν τοιχωμάτων καὶ τῆς κύστεως αὐτῆς εἶνε μέγα σχετικῶς καὶ χαῖνον, δύνασθε νὰ εὐοδιάσῃτε δι' αὐτοῦ παχύν ἐλαστικὸν σωλῆνα πρὸς παροχέτευσιν τῶν οὕρων πρὸς τὰ ἔξω, ἐπιπωματίζοντες ἐλαφρῶς τὸ λοιπὸν τραῦμα διὰ γάζης σαλλοῦχου, προσέχοντες πάντοτε τὸν νοῦν μὴ που ἀναφανῇ διήθησις οὕρων· βραδύτερον δὲ τῆς ἀποθεραπείας χωρούσης κανονικῶς ἀφαιρεῖτε τὸν ἐλαστικὸν σωλῆνα ἀπὸ τοῦ τραύματος καὶ εὐοδιάζετε διὰ τῆς οὐρήθρας ἐν τῇ κύστει παραμέμοντα καθετῆρα, στηρίζοντες τοῦτον καταλλήλως, ἐξακολουθεῖτε δὲ ἐπιδένοντες ἀντισηπτικῶς τὸ τραῦμα. Ἐὰν δὲ τὸ τραῦμα μικρᾶς ἐκτάσεως καὶ διαμέτρου τυγχάνῃ ὅν, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δύνασθε εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς νὰ εὐοδιάσῃτε διὰ τῆς οὐρήθρας ἐν τῇ κύστει παραμέμοντα καθετῆρα καὶ νὰ ἐπιδέσῃτε ἀντισηπτικῶς αὐτό, προσέχοντες πάντοτε τὸν νοῦν μὴ που ἀναφανῇ διήθησις οὕρων.

Ἐὰν δ' ὁμως εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς παρουσιάσῃ διήθησις οὕρων κατὰ τὴν τραυματισθεῖσαν χώραν, τότε θὰ διευρύνῃτε τὸ τραῦμα καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις τῆς διηθήσεως, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν τοπογραφικὴν ἀνατομικὴν τῆς χώρας, ἀρχόμενοι δ' ἀπὸ τοῦ τραύματος αὐτοῦ, διὰ καταλλήλων τομῶν τῇ χρήσει τοῦ μαχαιρίου ἢ τοῦ θερμοκαυτήρος, θὰ διασωληνώσῃτε πανταχοῦ καὶ θὰ ἐπιδέσῃτε ἀντισηπτικῶς εὐοδιάζοντες ἀπὸ τῆς οὐρήθρας ἐν τῇ κύστει παραμέμοντα καθετῆρα.

Ἐὰν δ' ὁμως ἐπῆλθε ρήξις τῆς οὐροδόχου κύστεως ἐξωπεριτοναϊκῆ ἄνευ λύσεως τῆς συνεχείας τῶν κοιλιακῶν τοιχωμάτων, τότε δύνασθε ἐν ἀρχῇ νὰ εὐοδιάσῃτε παραμέμοντα μαλακὸν καθετῆρα ἀπὸ τῆς οὐρήθρας ἐν τῇ κύστει, προσέχοντες τὸν νοῦν μὴ που ἀναφανῇ διήθησις οὕρων καὶ γενικὰ συμπτώματα· ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει θὰ ἐνεργήσῃτε ἀμέσως κάθετον ὑπερηβικὴν κυστιοτομίαν (ἄνευ διατάσεως τῆς οὐροδόχου κύστεως καὶ ἄνευ τῆς ἐλαστικῆς σφαίρας τοῦ Petersen ἀπὸ τοῦ ὀρθοῦ ἐντέρου), μετὰ μεγάλ-

λης προσοχῆς δὲ θ' ἀναζητήσητε τὴν ῥῆξιν τῆς οὐροδόχου κύστεως καὶ ἀναλόγως τοῦ ἐκάστοτε προκειμένου ὑμῖν περιστατικοῦ θὰ ἐνεργήσητε εἴτε μερικὴν αὐτῆς ῥαφὴν μετὰ διασωληνώσεως ἀπὸ τοῦ ὑπερηθικοῦ τραύματος, εἴτε τελείαν ῥαφὴν αὐτῆς μετὰ παραμένοντος καθετῆρος ἀπὸ τῆς οὐρήθρας, ἐνεργοῦντες πάντα ταῦτα καθ' ὃν τρόπον περιέγραψα ὑμῖν εἰς τὰ περὶ ὑπερηθικῆς κυστιοτομίας.

Ἐὰν δὲ κατὰ τὸν περίεον ἐπῆλθε διήθησις οὔρων, τότε θὰ ἐνεργήσητε καὶ κατ' αὐτὸν βαθείας καὶ εὐρείας τομὰς, εἴτε διὰ τοῦ μαχαίριου εἴτε διὰ τοῦ θερμοκαυτηῆρος, καθ' ὃν τρόπον περιέγραψα ὑμῖν (σελ. 138), ἐνεργοῦντες ἐν ἀνάγκῃ τὴν διασωλήνωσιν τῆς οὐροδόχου κύστεως διὰ παχέος ἐλαστικοῦ σωλήνος ἀπὸ τοῦ περι νέου. Ὑπάρχουσι δ' ὅμως καὶ περιπτώσεις τραυμάτων τῆς οὐροδόχου κύστεως διὰ τῶν κοιλιακῶν τοιχωμάτων, ὧν ἐξέχον σύμπτωμα εἶνε ἡ αἱμορραγία. Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας, ἐὰν μὲν αὕτη μικρὰ τυγχάνῃ οὔσα, δύνασθε νὰ ἐνεργήσητε τὸν ἀντισηπτικὸν ἐπιπωματισμὸν τοῦ τραύματος διὰ γάλης ἀσηπτικῆς ἢ ἀντισηπτικῆς διασωληνοῦντες τὴν κύστιν ἀπὸ τῆς οὐρήθρας διὰ παραμένοντος μαλακοῦ καθετῆρος· ἐὰν δ' ὅμως ἡ αἱμορραγία ᾖ ἐπίσημος, τότε θὰ διευρύνητε τὸ τραῦμα διὰ μαχαίριου πυρηνωτοῦ ἢ ψαλιδίου καὶ θ' ἀναζητήσητε τὸ αἱμορραγοῦν ἄγγεϊον, ὅπερ συλλαμβάνετε δι' αἰμοστατικῆς λαβίδος πρὸς ἀπολίνωσιν, ἐν ᾧ βοηθοὶ ἀπάγουσι διὰ διαστολέων τὰ χεῖλη τοῦ τραύματος. Μετὰ τὴν αἰμόστασιν δὲ θὰ ἐνεργήσητε καὶ πάλιν ἀναλόγως τῶν περιστάσεων εἴτε τὴν μερικὴν ῥαφὴν τῆς κύστεως καὶ τὴν διασωλήνωσιν αὐτῆς ἀπὸ τοῦ τραύματος, εἴτε τὴν ὀλικὴν ῥαφὴν αὐτῆς, εὐδοιάζοντες τότε ἀπὸ τῆς οὐρήθρας ἐν αὐτῇ παραμένοντα καθετῆρα.

Εἰς ἄλλας δ' ὅμως περιστάσεις συνεπεῖα τῶν τραυμάτων τούτων εἰσέρχονται ἐν τῇ κύστει καὶ διάφορα ἀλλότρια σώματα· ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει καλῶς θὰ πράξητε ἐὰν χωρήσητε εἰς τὴν ἀφαίρεσιν αὐτῶν ἀμέσως διὰ τοῦ τραύματος — ὅπερ ἐν ἀνάγκῃ διευρύνετε διὰ τομῆς — τῇ χρήσει πολυπαγρῶν ἢ μακρῶν αἰμοστατικῶν λαβίδων κυρτῶν, ἐνεργοῦντες τὰ λοιπὰ ὡς ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω περιπτώσεων, ἐκτὸς ἐὰν λόγοι ὑπερτάτης ἀνάγκης τοπικοὶ ἢ γενικοὶ τοῦ

πάσχοντος αναγκάζωσιν ὑμᾶς ν' ἀναβάλῃτε τὴν ἄμεσον ἐξαγωγήν αὐτῶν, ἐνεργοῦντες ταύτην βραδύτερον.

Ἐνεκα δ' ὅμως ἐξωτερικῶν βαρειῶν θλάσεων κατὰ τὸ ὑπογάστριον ἢ καὶ τὴν λεκάνην δυνατὸν νὰ παρουσιασθῇ ἐνδοκυστική αἱμορραγία, ἢ δὲ οὐροδόχος κύστις νὰ πληρωθῇ θρόμβων· ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ εὐοδιάζετε ἀπὸ τῆς οὐρήθρας ἐν τῇ κύστει εὐρὺν μεταλλικὸν καθετῆρα, τὸν τοῦ ἀπομυζητῆρος ἐπὶ παραδείγματος τοῦ Bigelow - Guyon, διὰ κυλινδρικοῦ δὲ κλυστηῆρος ἐγγέοντες χλιαρὰν διάλυσιν βορικοῦ ὀξέος θὰ πειραθῇτε τὴν ἐκκένωσιν αὐτῶν, ἐνεργοῦντες ἐν ἀνάγκῃ καὶ τὴν ἀπομύζησιν αὐτῶν εἴτε διὰ κοινοῦ κυλινδρικοῦ κλυστηῆρος, — οὗ τὸ ρύγχος προσαρμόζετε εἰς τὸ ὀπίσθιον ἄκρον τοῦ καθετῆρος, ὅτε ἔλκοντες τὴν κορύνην αὐτοῦ σχηματίζετε κενὸν ἐν αὐτῷ, — εἴτε δι' αὐτοῦ τοῦ ἀπομυζητῆρος τοῦ Bigelow - Guyon ἐνεργοῦντες ὅπως ἐπὶ ἀπομυζήσεως τῶν προϊόντων τῆς λιθοτριψίας (σελ. 322). Ἐὰν δ' ὅμως ἀποτύχητε καὶ διὰ τῶν μέσων τούτων, τότε κατ' ἀνάγκην θὰ ἐκτελέσητε τὴν κάθετον ὑπερηθικὴν κυστιοτομίαν καὶ ἀφοῦ κενώσητε ἐκεῖθεν τοὺς θρόμβους, θὰ ἀπολινώσητε τὰ αἱμορραγοῦντα ἀγγεῖα· ἐν ᾧ δὲ βοηθοὶ ἀπάγουσι τὰ χεῖλη τῆς ὑπερηθικῆς τομῆς καὶ τῆς κύστεως, θὰ ἐξετάσητε λίαν ἐπιμελετημένως τὴν κύστιν μὴ που ἀνέυρητε λύσιν τῆς συνεχείας τῶν τοιχωμάτων αὐτῆς, ἣν ἀκριβέστατα θὰ συρράπτητε πάντοτε, καθ' ὃν τρόπον ὑπέδειξα ὑμῖν, διὰ ζωϊκοῦ ράμματος, καὶ εἴτα ἀναλόγως τῆς προκειμένης ὑμῖν περιπτώσεως θὰ διασωληνώσητε τὴν κύστιν ἀπὸ τοῦ ὑπερηθικοῦ τραύματος, ἢ θὰ ἐνεργήσητε τὴν τελείαν ραφὴν τοῦ ὑπερηθικοῦ τραύματος κατὰ στρώματα, ὡς εἰς τὰ περὶ καθέτου ὑπερηθικῆς κυστιοτομίας διέλαβον (σελ. 361).

Οὐροχία
συρίγγια κατὰ
τὸ ὑπογάστριον.

Κατ' ἀκολουθίαν δ' ὅμως τῶν τυχαίων τραυματικῶν κακώσεων τῆς οὐροδόχου κύστεως ἀπὸ τοῦ ὑπογαστρίου, εἴτε καὶ κατ' ἀκολουθίαν τῆς ὑπερηθικῆς κυστιοτομίας, ἣν ἐνηργήσατε πρὸς θεραπευτικὸν σκοπὸν, ἐναπολείπονται αὐτόθι ἐνίοτε ἐπικτητοὶ συριγγώδεις πόροι, δι' ὧν ἐξέρχεται οὐρον, παρήχθη δῆλα δὴ οὐροχὸν συρίγγιον δερμοκυστικόν· τὰ συρίγγια ταῦτα ὀφείλονται, ὡς τὰ πολλά, εἰς τὴν παρουσίαν ἄλλοτρίου τινὸς σώματος κατὰ τὸ τραῦμα, καὶ συχνό-

τατα ράμματός τινος μὴ ἀσηπτικοῦ, ὡς πολλάκις θὰ παρατηρήσῃτε ἐν τῇ πράξει· ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δι' ἀνατομικῆς τινος ἢ αἰμοστατικῆς λαβίδος θ' ἀφαιρέσῃτε τοῦτο, ὅτε ἡ ἀπόφραξις τοῦ συριγγίου ἐπέρχεται ταχύτατα ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐτέρας ἐπεμβάσεως. Εἰς ἄλλας δ' ὁμως περιστάσεις—μὴ ὑπάρχοντος τοιοῦτου αἰτίου—θὰ εὐοδιάσῃτε ἀπὸ τῆς οὐρήθρας ἐν τῇ κύστει παραμένοντα μαλακὸν καθετῆρα, ὅπως παροχετεύσῃτε δι' αὐτοῦ τὰ οὖρα πρὸς τὰ ἔξω, ὅτε μετὰ τινος ἡμέρας ἐπέρχεται ἡ ἀπόφραξις τοῦ συριγγίου ἀφ' ἑαυτῆς. Ἀλλοτε τὸ μέσον τοῦτο μόνον δὲν θ' ἀρκέσῃ ὑμῖν, ὅτε ταυτοχρόνως θὰ καταφύγητε εἰς τὴν διὰ λεπτοῦ μαχαιρίου τοῦ θερμοκαυτῆρος καυτηρίασιν τοῦ συριγγίου κατ' ἐπανάληψιν μάλιστα κατὰ μικρὰ χρονικὰ διαστήματα (κατὰ ὀκτήμερον ἐπὶ παραδείγματός), καὶ ἐν τέλει ἐν ἀποτυχίᾳ καὶ τοῦ μέσου τούτου θὰ καταφύγητε εἰς νέαν ἐγχειρητικὴν ἐπέμβασιν πρὸς ριζικὴν ἀπόφραξιν τοῦτου, μάλιστα δὲ ἐὰν πρὸ μακροῦ χρόνου χρονολογῇται τοῦτο.

Πρὸς τοῦτο δὲ ὁδηγὸν ἔχοντες αὐτὸ τοῦτο τὸ οὐροχόον συρίγγιον, εἰς ὃ εὐοδιάζετε μακρὰν καὶ λεπτὴν αὐλακωτὴν ἢ ἀπλὴν μήλην, δι' ἀνατομικῆς λαβίδος ὀδοντωτῆς καὶ λεπτοῦ ὀξυαίχμου μαχαιρίου θὰ ἐνεργήσῃτε καθ' ὅλην αὐτοῦ τὴν περιφέρειαν καὶ τὴν κατὰ βάθος ἔκτασιν λεπτομερῇ ἀνατομὴν καὶ ἀποκόλλησιν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν περὶ μαλακῶν μορίων, ἐνεργοῦντες ἐν ἀνάγκῃ καὶ πλαγίας τομὰς ἐπὶ τῶν μαλακῶν μορίων, ὅπως εὐκολώτερον ἀποκόλλησῃτε τοῦτο, θὰ φθάσῃτε δὲ οὕτω μέχρι αὐτῆς τῆς οὐροδόχου κύστεως· καὶ ἀφοῦ ἐνεργήσῃτε τὴν ἐκτομὴν καὶ ἀποβολὴν ὅλου τοῦ ἀποκολληθέντος συριγγώδους πόρου, θὰ νεαροποιήσῃτε διὰ τοῦ αὐτοῦ μαχαιρίου ἢ ψαλιδίου καὶ τῆς ἀνατομικῆς λαβίδος τὰ χεῖλη τοῦ τοιχώματος ἐκείνου τῆς οὐροδόχου κύστεως, δι' οὗ αὕτη συνεκινῶναι διὰ τοῦ συριγγίου μετὰ τοῦ δέρματος, ὅτε θὰ συρράψῃτε ἀκριβεστάτα καὶ θ' ἀποφράξῃτε τὸ τραῦμα τῆς κύστεως ἐνεργοῦντες ἐν ἀνάγκῃ κατ' αὐτὴν διπλοῦν στρώμα ῥαφῆς, ὡς εἰς τὰ περὶ καθέτου ὑπερηθικῆς κυστιοτομίας διέλαθον (σελ. 361), καὶ εἶτα θὰ χωρήσῃτε εἰς τὴν κατὰ στρώματα ῥαφὴν τῶν λοιπῶν μαλακῶν μορίων, ὡς ἐδίδαξα ὑμᾶς, ἐνθέτοντες εἰς μὲν τὸ κατώτερον μέρος τοῦ τραύματος λεπτὸν παροχετευτικὸν ἐλαστικὸν

σωλήνα ἢ θρυαλλίδα γάζης μέχρι τῆς προσθίας ἐπιφανείας τῆς οὐροδόχου κύστεως καὶ ἀφαιροῦντες ταύτην ἢ ἐκείνον τὴν δευτέραν ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἐγχειρήσεως, εἰς δὲ τὴν κύστιν ἐξακολουθεῖτε διατηροῦντες καθ' ὅλην τὴν ἀποθεραπείαν ἀπὸ τῆς οὐρήθρας τὸν παραμένοντα ἐλαστικὸν καθετῆρα. Εἰς τὴν αὐτὴν ἐγχειρητικὴν μέθοδον θ' ἀκολουθήσετε, καὶ ἐὰν τὸ οὐροχόον συρίγγιον τυγχάνῃ ὄν συγγενὲς καὶ φθάνῃ μέχρι τοῦ ὀμφαλοῦ (οὐραχός), πρὸς θεραπείαν τοῦ ὁποίου ἐφαρμοσθέντα πάντα τὰ ἄλλα μέσα (καυτηριάσεις διὰ τοῦ θερμοκαυτήρος - παραμένων καθετῆρ ἀπὸ τῆς οὐρήθρας - ἀποξέσεις) ἀπέτυχον.

Ἄλλοτε δ' ὅμως — καὶ ἰδίως ὅταν ἐπὶ τυχαίων τραυματικῶν κακώσεων ἐπῆλθε ταυτοχρόνως τρώσις τῆς οὐροδόχου κύστεως καὶ τοῦ ἐντερικοῦ σωλήνος ἀπὸ τῶν προσθίων κοιλιακῶν τοιχωμάτων — ἐναπολείπονται συρίγγια μετὰ οὐροδόχου κύστεως καὶ ἐντερικοῦ σωλήνος ἢ μετὰ τούτων καὶ τοῦ δέρματος καὶ εἰς τὰς περιστάσεις ταύτας, οὐχὶ σπανίως, θὰ κατορθώσετε τὴν ἀπόφραξιν αὐτῶν τῇ παρατεταμένῃ χρήσει ἐν τῇ κύστει ἀπὸ τῆς οὐρήθρας τοῦ παραμένοντος ἐλαστικοῦ καθετῆρος καὶ πλύσεων δι' αὐτοῦ τῆς οὐροδόχου κύστεως. Ἐὰν δ' ὅμως ταῦτα ἐξακολουθώσιν ἀνθιστάμενα εἰς τὴν θεραπευτικὴν ταύτην ἀγωγὴν, τότε εἴτε θὰ ἐνεργήσετε τὴν κάθετον ὑπερθηκικὴν κυστιστομίαν καὶ τὴν δι' αὐτῆς διασωλήνωσησιν τῆς κύστεως, εἴτε τὴν ὑπὸ τὸν ὀμφαλὸν μέσσην κοιλιοτομίαν (λαπαροτομίαν) διὰ τῆς λευκῆς γραμμῆς, καθ' ὃν τρόπον περιέγραψα ὑμῖν (σελ. 392), θ' ἀναζητήσετε δὲ τὸ μέρος τῆς συγκοινωνίας τῆς οὐροδόχου κύστεως μετὰ τοῦ ἐντερικοῦ σωλήνος, ἐν ᾧ βοηθεῖ καταλλήλως ἀπάγουσι τὸ παρακείμενον τμήμα τοῦ ἐντερικοῦ σωλήνος καλύπτοντες τοῦτο διὰ θερμῶν ἐξ ὀθόνης σπόγγων. Τότε δὲ διὰ λεπτομερεστάτης ἀνατομῆς θ' ἀποκολλήσετε τὰ συγκοινωνοῦντα στόμια καί, ἀφοῦ νεαροποιήσετε τὰ χεῖλη τοῦ συρίγγιου τῆς οὐροδόχου κύστεως διὰ μαχαιρίου ἢ ψαλιδίου, θὰ ἐνεργήσετε τὴν τελείαν ραφὴν τούτου, καθ' ὃν τρόπον γνωρίζετε (σελ. 361), ἐνθέντες παραμένοντα καθετῆρα ἀπὸ τῆς οὐρήθρας ἐν τῇ κύστει· εἴτα δὲ νεαροποιήσαντες καὶ τὰ χεῖλη τοῦ ἐντερικοῦ συρίγγιου θὰ ἐνεργήσετε τὴν τελείαν ραφὴν καὶ τούτου

κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, καθ' ὃν δὴλα δὴ ἐνεργεῖτε τὴν τελείαν ῥαφὴν τῆς κύστεως, διὰ λεπτοτάτης κυρτῆς βελόνης καὶ ζωϊκοῦ ῥάμματος θὰ συρράψητε μυϊκὸν πρὸς μυϊκὸν χιτῶνα καὶ ἄνωθεν τῆς ῥαφῆς ταύτης θὰ προσαγάγητε τὸν ὀρρογόνον χιτῶνα ἐνστρέφοντες δ' αὐτὸν θὰ ἐνεργήσητε δεύτερον στρώμα ῥαφῆς (εἰκ. 135) κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ Lembert ὡς ἀπλουστέραν πασῶν (εἰκ. 11-12-13). οὕτω μὲν θὰ ἐνεργήσητε ἐὰν τὸ κυστιο-εντερικὸν τοῦτο συρίγγιον εἶνε τραυματικῆς καταγωγῆς ἢ φλεγμονώδους, ἐὰν δ' ὅμως τὸ τοιοῦτον εἶνε ἀποτέλεσμα φυματιώδους ἢ νεοπλασματικῆς ἐπεξεργασίας καὶ ἐπεκτάσεως, τότε ἀναλόγως τῆς ἐκτάσεως ταύτης θ' ἀναγκασθῇτε νὰ ἐνεργήσητε ἐκτομὴν τοῦ ἐντερικοῦ σωλῆνος ἀναλόγως τῶν περιπτώσεων καὶ ἐντεροαναστόμωσιν κυκλικὴν τῶν ἄκρων ἢ πλάγιαν τοιαύτην μετ' ἀποφράξεως τότε τῶν κυκλικῶν ἄκρων, καθ' ὃν τρόπον εἰς τὰς ἐγχειρήσεις ἐπὶ τοῦ γαστρεντερικοῦ σωλῆνος θὰ ὑποδείξω ὑμῖν ἐνεργοῦντες δ' εἶτα καὶ ἐκτομὴν τῆς διηθημένης μοίρας τῆς οὐροδόχου κύστεως ἐνεργεῖτε τὴν τελείαν αὐτῆς ῥαφὴν καὶ διασωλήνωσιν ἀπὸ τῆς οὐρήθρας διὰ παραμένοντος καθετήρος.

Μετὰ τὰ λεχθέντα, Κύριοι, περὶ τῶν ἀπὸ τῆς ὑπερηθικῆς ὁδοῦ ἐγχειρήσεων κατὰ τὴν οὐροδόχον κύστιν, ἔρχομαι σήμερον εἰς τὴν διδασκαλίαν τῶν ἐγχειρητικῶν ἐκείνων μεθόδων, ἃς θὰ ἐνεργήσητε κατ' αὐτὴν ἀπὸ τοῦ περινέου.

Κυστιοτομία
ἀπὸ τοῦ περινέου.

Ἀπὸ τοῦ περινέου δὴλα δὴ δύνασθε νὰ διανοίξητε τὴν οὐροδόχον κύστιν ἐκτελοῦντες τὴν οὕτω δὴ καλουμένην περινεϊκὴν κυστιοτομίαν εἴτε πρὸς ἀφαίρεσιν λίθου ἢ ἄλλοτρίου σώματος, εἴτε δι' ἄλλον θεραπευτικὸν σκοπὸν. Πολλὰ δὲ πρὸς τοῦτο ὑπάρχουσιν ὁδοὶ καὶ ἐγχειρητικαὶ μέθοδοι· ἔχετε δὴλα δὴ τὴν λοξὴν καλουμένην τομήν, τὴν ἀμφίλοξον, τὴν μέσην, τὴν παράμεσον (τοῦ Bouisson) καὶ τὴν πρὸ τοῦ ὀρθοῦ ἐντέρου ἡμίκυρτον ἐγκαρσίως ἢ τὴν μέθοδον τοῦ Nelaton.

Ἄπασαι δ' αὗται αἱ περινεϊκαὶ κυστιοτομίαι περιέπεσον εἰς ἀχρηστίαν ἀντικατασταθεῖσαι ἐν τῇ πράξει ὑπὸ τῆς ὑπερηθικῆς κυστιοτομίας· ἐν τούτοις δ' ὅμως εἰς τινὰς ἐξαιρετικὰς περιστάσεις εἰς τὴν μικρὰν παιδικὴν ἡλικίαν ἐπὶ παραδείγματος, ἢ παρὰ μεγάλους εἰς εἰδικὰς τῆς οὐροδόχου κύστεως ἢ τοῦ προστάτου παθήσεις,

θὰ ἐνεργήσητε ἐξ ὧν τῶν ἀπὸ τοῦ περινέου μεθόδων τὴν μέσσην περινεοκυστιοτομίαν ἢ τὴν λοξήν, καὶ ταύτας ἰδίως θὰ περιγράψω ὑμῖν.

Μέση περινεο-
κυστιοτομία.

Πρὸς ἐκτέλεσιν λοιπὸν τούτων θὰ προπαρασκευάσητε μαχαίριον ὀξύαχμον καὶ πυρηνωτόν, αὐλακωτὴν μήλην, καθετῆρα αὐλακωτόν ἀνάλογον πρὸς τὴν ἡλικίαν τοῦ ἐγχειρηθησομένου (εἰκ. 139),

Εἰκ. 141.

Ἀμβλὺ κοχλιάριον.

Εἰκ. 142.

Σκαφίον.

Εἰκ. 143.

Διπλοῦν κυστιστόμον μαχαίριον τοῦ Dupuytren.

αἰμοστατικὰς λαβίδας τοῦ Pean, διαστολεῖς ὀδοντωτοὺς καὶ ἀμβλεῖς, ἐπὶ πλεόν δὲ ἀμβλὺ κοχλιάριον (εἰκ. 141), σκαφίον εὐθὺ μεταλλικὸν ἢ ἐξ ἐσκληρυσμένου κόμμεος (εἰκ. 142), τὸ κυστιστόμον μαχαίριον τὸ ἀπλοῦν τοῦ Dupuytren, ὅπερ εἶνε κυρτὸν καὶ προσομοιάζει πρὸς τὸ παρατιθέμενον ἐνταῦθα διπλοῦν τοιοῦτο (εἰκ. 143), σὺν τῇ διαφορᾷ ὅτι μίαν μόνην τέμνουσαν λεπίδα πλα-

γίως φέρει ἐγκρυπτομένην ἐν τῇ εἰδικῇ αὐλακί τοῦ στειλεοῦ (ὅστις ἀπολήγει εἰς ῥάμφος κωνοειδές) καὶ ἐξερχομένην ταύτης τῇ πιέσει τοῦ παρὰ τὴν χειρολαβὴν τοῦ ὅλου ἐργαλείου ἐλατηρίου, εἶτι δὲ καὶ εἰδικὰ ἐργαλεῖα ὡς λιθουλκούς εὐθύς καὶ κυρτούς, ἐὰν πρόκειται περὶ ἀφαιρέσεως λίθου ἢ πολυπάγρας, τὸ εἰδικὸν μεταλλικὸν σωληνάρισιν τοῦ Guyon, ὅπερ προσομοιάζει πρὸς γυναικεῖον καθετῆρα καὶ ἐπενδύεται ὑπὸ σφαίρας ἐξ ἐλαστικοῦ κόμματος κατὰ τὸ πρόσθιον σχεδὸν ἡμῖσι αὐτοῦ ἀπὸ τῶν πλαγίων τρημάτων τοῦ κυστικοῦ αὐτοῦ ἄκρου καὶ ὀπίσω, καὶ ἥτις σφαῖρα διατείνεται: εἴτε δι' ἀέρος εἴτε δι' ἐγχύσεως ὕγρου διὰ λεπτοῦ (εἰκ. 144) ἐλαστικοῦ σωλῆνος, κρεμαμένου ἐκ τῆς ὀπισθίας αὐτῆς περιφέρειας καὶ φέροντος μεταλλικὴν στρόφιγγα, λιθοκλάστην τοῦ

Εἰκ. 144.

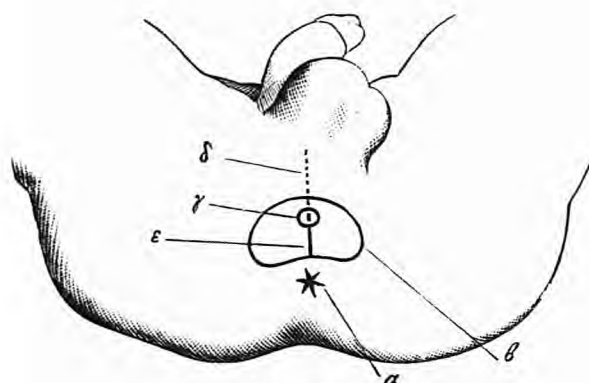
Σωληνάριον τοῦ Guyon διὰ τὰς ἀπὸ τοῦ περινέου κυστιοτομίας.

Collin (εἰκ. 119), κυλινδρικούς κλυστῆρας, ἀντισηπτικὰς διαλύσεις, ἀντισηπτικὸν ἐπίδεσμον καὶ ταυοειδῆ ἐξ ὀθόνης τοιοῦτον.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὴν προπαρασκευὴν τοῦ ἀρρώστου, τὴν προτεραίαν τῆς ἐγχειρήσεως θὰ χορηγήσητε εἰς αὐτὸν καθαρτικόν, τὴν δὲ πρωίαν τῆς ἡμέρας τῆς ἐγχειρήσεως θὰ παραγγείλητε καθαρισμόν τοῦ ὀρθοῦ ἐντέρου δι' ἀντισηπτικῶν διακλύσεων καὶ διὰ ξυροῦ καθαίρεσιν τῶν τριχῶν τοῦ περινέου καὶ τοῦ περὶ τὸν δακτύλιον χώρου, ὡς καὶ πλῦσιν τούτου διὰ βύρσης καὶ σαπωνοῦχου ὕδατος τὸ πρῶτον, εἴτα δὲ δι' ἀντισηπτικῶν διακλύσεων, ὡς καὶ τῆς ὅλης ἐξωτερικῆς οὐρογεννητικῆς σφαίρας τοῦ ἐγχειρηθησομένου, ἐπιθέτοντες ἄνωθεν τῆς ὅλης οὕτω καθαρισθείσης χώρας ἀντισηπτικὸν ἐπίδεσμον, ὃν διακρατεῖτε διὰ ταυοειδοῦς τοιοῦτου. Κατὰ τὴν ὥραν δὲ τῆς ἐγχειρήσεως εἴτε ἐνεργεῖτε τὴν ἀπὸ νωτιαίου μυελοῦ διὰ κοκαί-

νης ἀναλγησίαν, εἴτε ἐκτείνοντες τὸν πᾶσχοντα ὑπτιον ἐν τῇ ἐγχειρητικῇ κλίνῃ ἢ τραπέζῃ, χλωροφορμίζετε αὐτόν, καὶ μετὰ ταῦτα δίδετε εἰς αὐτόν τὴν θέσιν τῶν ἐπὶ τοῦ περινέου ἐγχειρήσεων, ἣν γνωρίζετε καὶ ἣν περιέγραψα ὑμῖν (σελ. 123) εἰς τὰ περὶ ἐξωτερικῆς οὐρηθροτομίας. Ἀφοῦ δὲ ὑμεῖς λάβητε θέσιν ἀπέναντι τοῦ περινέου τοῦ πᾶσχοντος, καὶ ἀφοῦ τῇ χρήσει καθετῆρος ἐνεργήσητε πλύσεις τῆς οὐροδόχου κύστεως διὰ χλιαρᾶς διαλύσεως βορικοῦ ὀξέος, τότε καταλιπόντες μέρος ταύτης πρὸς διάτασιν τῆς κύστεως εὐοδιάζετε ἐν αὐτῇ τὸν μεταλλικὸν αὐλακωτὸν καθετῆρα, — καὶ ἀντιλαμβάνεσθε καὶ τὴν τελευταίαν ἀκόμη στιγμὴν τῆς παρουσίας τοῦ λίθου, ἔαν περὶ τοιαύτης περιπτώσεως πρόκειται — ὃν ἐμπιστεύεσθε εἰς τὸν μᾶλλον πεπειραμένον βοηθὸν ὑμῶν, ὅστις παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ ὑπτίως κατακεκλιμένου πᾶσχοντος εὐρισκόμενος διακρατεῖ τοῦτον ἀπὸ τῆς χειρολαβῆς αὐτοῦ ἐν τῇ μέσῃ ἀκριβῶς γραμμῇ, ὅπως ἐπὶ ἐξωτερικῆς οὐρηθροτομίας μεθ' ὁδηγοῦ χειραγωγοῦ αὐλακωτοῦ καθετῆρος (σελ. 123). Τότε δὲ διὰ τοῦ ἀριστεροῦ ὑμῶν λιχανοῦ καὶ ἀντίχειρος διατείνετε τὸ δέρμα τοῦ περινέου οὕτως, ὥστε ἡ ραφὴ αὐτοῦ ν' ἀντιστοιχῇ ἐν τῷ μέσῳ τῶν δύο τούτων δακτύλων, διὰ τῆς δεξιᾶς δὲ ὑμῶν χειρὸς ἐχόμενοι ὀξυαίχμου μαχαίριου ἐνεργεῖτε τομὴν κάθετον ἐπὶ τῆς ραφῆς τοῦ περινέου ἀκολουθοῦντες εἰς τὴν φορὰν αὐτῆς ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω εἰς ἑκτασιν 4 - 5 ἐκ. μ. οὕτως, ὥστε τὸ κατώτερον αὐτῆς ἄκρον ν' ἀπολήγῃ ὅσον 1 ἐκ. μ. πρὸ τοῦ δακτυλίου (εἰκ. 145)· εἰς τὸ κατώτερον δ' αὐτῆς ἄκρον, χάριν προφυλάξεως καὶ πρὸς πρόληψιν ρήξεως τοῦ δέρματος ἐπὶ δυσχεροῦς ἐξαγωγῆς τοῦ λίθου — ὅταν περὶ τοιούτου πρόκειται, — δύνασθε νὰ ἐνεργήσητε δύο μικρὰς ἀποκλινούσας τομὰς, μίαν ἐκατέρωθεν, ἐκτάσεως χιλιοστομέτρων τινῶν, ὅπως οὕτως ἀποτελεσθῇ ἀνεστραμμένον Λ κεφαλαῖον. Ἐν ᾧ δὲ βοηθοὶ δι' ὀδοντωτῶν διαστολέων ἀπάγουσιν τὰ χεῖλη τοῦ τραύματος καὶ ἀποσπογγίζουσιν τοῦτο καὶ συλλαμβάνουσιν τὰ αἱμορραγοῦντα ἀγγεῖα δι' αἰμοστατικῶν λαβίδων, χωρεῖτε εἰς τὴν κατὰ στρώματα κάθετον διαίρεσιν τοῦ περινέου πάντοτε ἀκολουθοῦντες εἰς τὴν φορὰν τῆς ραφῆς καὶ διαίρεῖτε οὕτω καὶ τὸν ὑποδερμάτιον συνεκτικὸν ἰστόν, τὴν ἐπιπολῆς περιτονίαν τοῦ περινέου καὶ ἐπὶ τῆς μέσης πάντοτε καθέτου γραμμῆς

χειρουργούντες διαιρείτε καὶ τὸ πρῶτον καὶ τὸ δεύτερον μυϊκὸν στρῶμα τοῦ περινέου ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἰνώδους συναντήσεως τῶν ἰνῶν τοῦ ἰσχιοσπρηγγώδους καὶ βολβοσπρηγγώδους καὶ ἐγκαρσίου τοῦ περινέου μυὸς καὶ τοῦ σφιγκτήρος τοῦ δακτυλίου κατὰ βάθος χωροῦντες, καὶ οὕτω φθάνετε εἰς τὸν βολβὸν τῆς οὐρήθρας (τῶν βοηθῶν ἐξακολουθούντων διὰ διαστολέων τὴν ἀπαγωγὴν τῶν διαιρουμένων στρωμάτων), ὅστις παρὰ τοῖς παισὶν εἶνε ὑποτυπώδης. Κατὰ τὸν χρόνον δὲ τοῦτον τῆς ἐγχειρήσεως θὰ εὐοδιάσχητε τὸν ἀριστερὸν ὕμων λιχανὸν ἐν τῷ βάθει τοῦ τραύματος, ὡς βλέπετέ με

Εἰκ. 145.

Μέση περινεϊκὴ κυστιοτομία.—α. Δακτύλιος. β. Προστάτης. γ. Οὐρήθρα.
δ. Τομὴ τοῦ δέρματος. ε. Τομὴ τοῦ προστάτου.

ἐνταῦθα ποιοῦντα ἐν τῷ πτώματι (εἰκ. 146), καὶ θ' ἀναζητήσητε κατ' αὐτὸ ν' ἀντιληφθῇτε διὰ τῆς ῥαγὸς καὶ τοῦ ὄνυχος ὕμων τῆς αὐλακος τοῦ αὐλακωτοῦ καθετήρος, ἐν ᾧ ὁ κρατῶν τοῦτον βοηθὸς κλίνει μικρὸν πρὸς τὸ ὑπογάστριον τὴν χειρολαβὴν αὐτοῦ καὶ ὠθεῖ τὸ ὅλον ἐργαλεῖον πρὸς τὰ κάτω, ὅπως ἐπὶ μᾶλλον προβάλῃ ἡ αὐλαξ τοῦ καθετήρος. Εὐθὺς λοιπὸν ὡς ἀντιληφθῇτε τῶν δύο χειλέων τῆς αὐλακος καὶ ταύτης μεταξὺ ἐκείνων, ἀπωθεῖτε ταυτοχρόνως τὸν βολβὸν τῆς οὐρήθρας πρὸς τᾶνω καὶ διὰ τοῦ ὀξυαίχμου ὕμων μαχαίριου παρακεντεῖτε εὐθὺς ὑπὸ

τὸν ὄνυχά ὑμῶν καὶ ἀμέσως τέμνετε εἰς ἑκτασίν 8-10 χ. μ. τὴν ὑμενώδη μοῖραν τῆς οὐρήθρας ὀπισθεν τοῦ βολβοῦ διὰ τῆς αἰχμῆς τοῦ μαχαιρίου ὑμῶν (μετ' ἀκμῆς πρὸς τὰ κάτω ἐστραμμένης) φέροντες ταύτην πάντοτε ἐντὸς τῆς αὐλακὸς τοῦ καθετῆρος (εἰκ. 146). Διακρυσταίνετε δὲ αὐτόθι τὸν ἀριστερὸν ὑμῶν λιχανόν, ἀποθέτετε τὸ μαχαίριον καὶ ἀντ' αὐτοῦ λαμβάνετε διὰ τῆς δεξιᾶς

Εἰκ. 146.

Κυστιστομία ἀπὸ τοῦ περινέου.

ὑμῶν χειρὸς τὸ εἰδικὸν ἀπλοῦν μαχαίριον τοῦ Dupuytren, τὸ ἄκρον τοῦ ὁποίου, κεκλεισμένου ὄντος τοῦ μαχαιρίου, εὐοδιάζετε (ὁδηγὸν ἔχοντες τὸν ὄνυχά τοῦ ἐν τῷ βάθει τοῦ τραύματος παραμένοντος ἀριστεροῦ ὑμῶν λιχανοῦ) διὰ τῆς γενομένης τομῆς τῆς ὑμενώδους μοῖρας τῆς οὐρήθρας ἐν τῇ αὐλακί τοῦ καθετῆρος, μετὰ κυρτότητος πρὸς τὰ κάτω ἐστραμμένης, καὶ προωθεῖτε τοῦτο ἐν τῇ κύστει ἀκριβέστατα καὶ πιστότατα ἀκολουθοῦντες εἰς τὴν αὐλακὰ

τοῦ αὐλακωτοῦ καθετῆρος μέχρι τοῦ προσθίου ἄκρου αὐτῆς· ἀποσύραντες δὲ τότε τὸν ἀριστερόν ὕμῶν λιχανὸν ἀπὸ τοῦ τραύματος, συλλαμβάνετε διὰ τῆς ἀριστερᾶς ὕμῶν χειρὸς τὴν χειρολαβὴν τοῦ καθετῆρος καὶ φέρετε ταύτην κάθετον ἢ καὶ μικρὸν πρὸς τὰ πρόσω, βεβαιούμενοι οὕτως ὅτι εἰς ἄμεσον συνάφειαν εὐρηνται ἡ αὐλαξ τοῦ καθετῆρος καὶ τὸ ῥάμφος τοῦ μαχαιρίου ἐν τῇ κύστει, ὅτε δύνασθε ν' ἀφαιρέσητε τὸν καθετῆρα.

Μετὰ ταῦτα δὲ τηροῦντες πάντοτε τὸ μαχαίριον εἰς τὴν θέσιν ταύτην, μετὰ κοιλότητος δῆλα δὴ πρὸς τᾶνω καὶ κυρτότητος πρὸς τὰ κάτω καθέτως ἐστραμμένης, οὕτως ὥστε ἡ ἀκμὴ τοῦ μαχαιρίου, ἢ ἐν τῇ πεπλατυσμένῃ αὐλακί τοῦ στειλεοῦ τοῦ ὅλου ἐργαλείου κεκρυμμένη, νὰ διευθύνηται ἐντελῶς πρὸς τὰ κάτω καθέτως, ἐγείρεσθε ἀπὸ τῆς ἑδρας ἐφ' ἧς κάθησθε καὶ πιέζετε τὴν παρὰ τὴν χειρολαβὴν τοῦ ἐργαλείου λαβὴν τῆς λεπίδος τὴν ὑποστηρίζομένην ὑπὸ ἐιδικοῦ ἐλατηρίου, καὶ οὕτως ἐξέρχεται ἡ κεκρυμμένη λεπίς αὕτη τοῦ μαχαιρίου ἀπὸ τῆς αὐλακος. Ἡ ἐξοδος δ' αὕτη δέον ν' ἀντιστοιχῇ εἰς ἑκτασιν 15 χ.μ., καὶ πρὸς τοῦτο ἔχετε ὁδηγὸν τοὺς ἀριθμούς, οἵτινες εὐρηνται παρὰ τὴν ἄρθρωσιν τῆς λεπίδος τοῦ μαχαιρίου πρὸς τὸν στειλεὸν τοῦ ὅλου ἐργαλείου. Ἐν ᾧ δὲ διακρατεῖτε οὕτως ἀνεωγμένον τὸ μαχαίριον, ἔλκετε τοῦτο βραδέως πρὸς τὰ ἔξω καὶ ἀφαιρεῖτε τελείως, τηροῦντες πάντοτε τοῦτο ἐν τῇ μέσῃ καθέτῳ γραμμῇ καὶ πρὸς τὰ κάτω τὴν ἀκμὴν τῆς λεπίδος, καὶ τοιουτοτρόπως διαιρεῖτε εἰς ἑκτασιν 15 χ. μ. καθέτως πρὸς τὰ κάτω τὸν αὐχένα τῆς οὐροδόχου κύστεως καὶ τὸν προστάτην, τὸ δὲ ἐν τῇ κύστει ὑπολειφθὲν ὕγρὸν ἐξέρχεται ἄθρόον μεμιγμένον μεθ' αἵματος, ἐνῶ ταυτοχρόνως προασπίζετε τὸ κατώτερον μέρος τῆς ἐξωτερικῆς τομῆς τοῦ περινέου διὰ διαστολέων.

Δύνασθε δ' ὅμως καὶ ἄνευ τῆς χρήσεως τοῦ ἐιδικοῦ τούτου μαχαιρίου νὰ ἐνεργήσητε τὴν τοιαύτην τομὴν τῆς κύστεως καὶ τοῦ προστάτου· ἐγώ, τοῦλάχιστον, οὐδέποτε μετεχειρίσθην αὐτό, ἀλλ' ἀρκοῦμαι πάντοτε εἰς τὴν χρήσιν κοινοῦ ὀξυαίχμου μαχαιρίου. Πρὸς τοῦτο δὲ θὰ ἐνεργήσητε ὡς ὁδηγὸν ἔχοντες πάντοτε τὴν αὐλακὰ τοῦ καθετῆρος καὶ τὸν ἐν τῷ τραύματι ἀριστερόν ὕμῶν λιχανόν· φέρετε δὲ διὰ τῆς δεξιᾶς ὕμῶν χειρὸς ὑπ' αὐτὸν τὴν

αίχμην τοῦ ὀξυαίχμου ὑμῶν μαχαίριον (εἰκ. 146) παρακεντοῦντες δι' αὐτῆς τὴν ὑμενώδη μοῖραν τῆς οὐρήθρας καὶ φέροντες ταύτην ἐν τῇ αὐλακί μετ' ἀκμῆς πρὸς τὰ κάτω ἐστραμμένης καθέτως· συλλαβόντες δὲ διὰ τῆς ἀριστερᾶς ὑμῶν χειρὸς τὴν χειρολαβὴν τοῦ καθετῆρος ρέρετε ταύτην κάθετον ἢ κλίνετε πρὸς τὰ πρόσω, ὅτε ὠθοῦντες τὸ μαχαίριον ὑμῶν πρὸς τὸ βάθος, χωρὶς ποσῶς νὰ καταλίπητε διὰ τῆς αἰχμῆς αὐτοῦ τὴν αὐλακὰ τοῦ καθετῆρος, τέμνετε τὴν ὑμενώδη μοῖραν καὶ τὸν αὐχένα τῆς κύστεως καὶ τὸν προστάτην εἰς τὴν αὐτὴν ἔκτασιν καθέτως ὡς ἐπὶ τῇ χρήσει τοῦ μαχαίριου τοῦ Dupuytren, ὅτε ἐξέρχεται τὸ ἐν τῇ κύστει ὑγρόν, καὶ ἀφαιρεῖτε τὸν καθετῆρα, ἢ ἀποθέτοντες τὸ μαχαίριον συλλαμβάνετε διὰ τῆς δεξιᾶς ὑμῶν χειρὸς τὴν χειρολαβὴν τοῦ καθετῆρος καὶ εὐοδιάζετε ἀπὸ τοῦ τραύματος τὸν ἀριστερὸν ὑμῶν λιχανὸν ἐν τῇ κύστει, ἀφοῦ περιλείψητε αὐτὸν διὰ λιπαρᾶς τινὸς οὐσίας, ὁδηγὸν ἔχοντες τὸν καθετῆρα, ὡς πάντοτε ποιῶ, ὅτε καὶ ἀφαιρεῖτε τὸν αὐλακωτὸν καθετῆρα. Διὰ τοῦ εὐοδιασθέντος δὲ δακτύλου ὑμῶν θ' ἀντίληφθῇτε τῆς διαίρέσεως τοῦ τραχήλου, τῆς καταστάσεως τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς κύστεως καὶ τοῦ σχήματος καὶ τῆς θέσεως τοῦ λίθου, ὅτε ὁδηγὸν ἔχοντες τὸν δάκτυλον ὑμῶν αὐτὸν εὐοδιάζετε ἐν τῇ κύστει εἴτε τὸν στειλεὸν τοῦ ἀμβλέος κοχλιαρίου (εἰκ. 141) καὶ δι' αὐτοῦ τὸν λιθουλκὸν εὐθὺν ἢ κυρτόν, ἢ ἀπ' εὐθείας, ὡς πάντοτε πράττω, ὁδηγὸν ἔχοντες αὐτὸν τὸν δάκτυλον ὑμῶν εὐοδιάζετε τὸν λιθουλκὸν ἢ πολυπύγραν ἀναλόγως τοῦ μεγέθους ἢ τοῦ σχήματος τοῦ λίθου, καταλλήλως δὲ χειριζόμενοι τὴν χειρολαβὴν αὐτῶν διανοίγετε τὰ σκέλη τῆς συλλήψεως, συλλαμβάνετε τὸν λίθον ἀναζητοῦντες αὐτὸν πρὸς τὸν πυθμένα τῆς κύστεως καὶ στρέφετε αὐτὸν πρὸ τῆς ἐξαγωγῆς κατὰ ποικίλας διευθύνσεις, ὅπως βεβαιωθῇτε ὅτι οὐδόλως συνελάθετε πτυχὴν τινα τοῦ βλεννογόνου τῆς κύστεως. Πιέζοντες δὲ τὸν λίθον στερεῶς μεταξὺ τῶν σκελῶν τῆς συλλήψεως, ἔλκετε βραδέως τοῦτον πρὸς τὰ ἔξω ἐνεργοῦντες μικρὰς μοχλοειδεῖς κινήσεις καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις. Καί ὅτε μὲν ἡ ἐξαγωγή τούτου ἔσται ὑμῖν εὐκόλος — ἐὰν μικρὸς τυγχάνῃ ὢν — ἄλλοτε δ' ὅμως ἔνεκα τῆς ἐξασκουμένης κατὰ τὴν ἑλξιν πιέσεως ῥήγνυται οὗτος

μεταξύ τῶν σκελῶν τῆς συλλήψεως τοῦ λιθουλκοῦ, ὅτε θὰ ἐξαγάγῃτε αὐτὸν κατὰ τεμάχια, καὶ ἄλλοτε ἡ ἐξαγωγή αὐτοῦ δυσχερὲς ἢ καὶ ἀδύνατος ἀποβήσεται ὑμῖν ὡς ἐκ τοῦ ὄγκου αὐτοῦ. Εἰς τὴν εἰδικὴν δὲ ταύτην περίπτωσιν θὰ ἐνεργήσητε πολλαπλᾶς μικρὰς πλαγίας τομὰς κατὰ τὸν τράχηλον τῆς οὐροδόχου κύστεως διὰ πυρηνωτοῦ μαχαιρίου, ὅπως προλάβητε ῥήξεις καὶ θλάσεις αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐξαγωγήν, ἢ δύνασθε νὰ εὐοδιάσῃτε ἐν τῇ κύστει διὰ τοῦ τραύματος τὸν λιθοκλάστην πρὸς συντριβὴν αὐτοῦ, καὶ τούτου ἀποτυχόντος θὰ καταφύγῃτε ἀμέσως εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπερβικῆς κυστιοτομίας κατ' ἀνάγκην, ἥτις ἐστὶ ὑμῖν δύσκολος, τῆς κύστεως οὔσης συμπεπτωκυίας.

Μετὰ τὴν ἀφαιρέσιν δὲ τοῦ λίθου ἐξετάζετε καὶ πάλιν τὴν κύστιν διὰ τοῦ ἀριστεροῦ ὑμῶν λιχανοῦ, ὃν εὐοδιάζετε ἐν αὐτῇ διὰ τοῦ τραύματος, μὴ καὶ ἕτεροι ὑπάρχωσι λίθοι ἢ τεμάχια τοῦ πρώτου, ὅτε ἀφαιρεῖτε καὶ ταῦτα· μετὰ ἀπόπλυσιν δὲ ταύτης διὰ κυλινδρικοῦ κλυστήρος καὶ διαλύσεως χλιαρᾶς βορικοῦ ὀξέος ἐνεργεῖτε αἰμόστασιν τοῦ τραύματος, ἐνθέτετε δι' αὐτοῦ ἐν τῇ κύστει θρυαλλίδα γάζης ἀσηπτικῆς καὶ ἐνεργεῖτε ἐπίδωσιν ἀντισηπτικῆν. Ἐὰν δ' ἡ αἱμορραγία δυσεπίσχετος τυγχάνῃ οὔσα, θὰ ἐνεργήσῃτε τὸν ἀντισηπτικὸν ἐπιπωματισμὸν τοῦ τραύματος διὰ γάζης σαλολούχου ἢ διὰ τοῦ σωληναρίου τοῦ Guyon (εἰκ. 144), τὸ πρόσθιον ἄκρον τοῦ ὁποίου εὐοδιάζετε ἐν τῇ κύστει, καὶ εἴτα διατείνετε τὸν ἐλαστικὸν αὐτοῦ ἐπενδύτην εἴτε δι' ἀέρος εἴτε διὰ διαλύσεως βορικοῦ ὀξέος, πιέζοντες οὕτω μηχανικῶς τὰ τοιχώματα τοῦ τραύματος τοῦ περινέου, ἐν ᾧ διὰ τοῦ ὀπισθίου ἄκρου τοῦ σωληναρίου συλλέγετε εἰς ὑάλινον ὑποδοχέα τὰ οὗρα· τὴν δὲ γάζαν — ἐὰν δι' αὐτῆς διεσωληνώσατε τὸ τραῦμα — θ' ἀφαιρέσητε ἀπὸ τοῦ τραύματος τὴν ἐπιούσαν τῆς ἐγγχειρήσεως, ἐνεργοῦντες πλῆσιν καὶ ἀντισηπτικὴν ἐπίδωσιν αὐτοῦ καθ' ἑκάστην, διότι ἡ οὖρησις καθ' ὅλην τὴν ἀποθεραπεῖαν θὰ διενεργῇται ἀπὸ τοῦ τραύματος μέχρι τελείας ἐπουλώσεως αὐτοῦ, ἥτις ἐπέρχεται ταχέως, διότι τὰ ἀπὸ τοῦ περινέου τραύματα τῆς κύστεως ταχύτατα σχετικῶς ἐπουλοῦνται ἀφ' ἑαυτῶν, μάλιστα δὲ παρὰ τῇ παιδικῇ ἡλικίᾳ. Δύνασθε δὲ νὰ ἐνεργήσητε ἐμμέσως καὶ πρὸ τῆς ἐγγχειρήσεως ἐπὶ

ἡμέρας καὶ καθ' ὅλην τὴν ἀποθεραπείαν τὴν ἀντισηψίαν τῶν οὐροφύων ὁδῶν ἐκ τῶν ἔσω πρὸς τὰ ἔξω διὰ φαρμάκων (σαλόλου-βορικοῦ ὀξέος - διττοβορικοῦ νατρίου - βενζοϊκοῦ ὀξέος κτλ.), οὕτως ὥστε τὰ οὖρα διερχόμενα διὰ τοῦ ἐγχειρητικοῦ πεδίου καὶ διαβρέχοντα τοῦτο συνεχῶς νὰ ᾤσιν ἥττον ἐπιθλαβῇ ἢ καὶ ἀβλαβῇ.

Ἐὰν ἀντὶ τοῦ ἀπλοῦ (κυστιοτόμου) μαχαιρίου τοῦ Dupuytren μεταχειρισθῇτε τὸ διπλοῦν (εἰκ. 143) τοιοῦτο πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς μεσαμφιλόξου τομῆς (médiobilatérale) τῆς κύστεως καὶ τοῦ προστάτου ἀπὸ τοῦ περινεύ, τότε τὸ τριγωνικὸν ῥάμφος καὶ τοῦτου θὰ εὐοδιάσῃτε ἐν τῇ αὐλακί τοῦ αὐλακωτοῦ καθετῆρος μετὰ προηγούμενην τομὴν τῆς ὑμενώδους μοίρας τῆς οὐρήθρας, οὕτως ὥστε ἡ μὲν κυρτὴ αὐτοῦ ἐπιφάνεια θὰ προσβλέπῃ πρὸς τάνω, ἡ δὲ κοιλὴ πρὸς τὰ κάτω. Ὅταν δὲ βεβαιωθῇτε ὅτι εὗρηται τοῦτο ἐν τῇ κύστει, πιέζετε τὴν λαβὴν τῶν λεπίδων, αἵτινες τότε ἐξέρχονται τῶν ἐκατέρωθεν τοῦ στελλεοῦ τοῦ ὄλου ἐργαλείου πεπλατυσμένων αὐλάκων εἰς ἑκτασιν 15-20 χ. μ. ἐκατέρωθεν — καὶ πρὸς τοῦτο ἔχετε ὁδηγὸν τοὺς ἀριθμοὺς τοὺς εὗρισκομένους παρὰ τὴν ἄρθρωσιν τῶν λεπίδων μετὰ τοῦ στελλεοῦ τοῦ ἐργαλείου, — βραδέως δ' ἔλκοντες πρὸς τὰ ἔξω πρὸς ἀφαίρεσιν μετ' ἀνεφωγμένων λεπίδων τὸ ἐργαλεῖον καὶ στηρίζοντες τὸ κυρτὸν μέρος αὐτοῦ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς βραδείας αὐτοῦ ἐξαγωγῆς ὑπὸ τὴν ἡθικὴν σύμφυσιν, τέμνετε λοξῶς πρὸς τὰ ἔξω καὶ κάτω — διότι τοιαύτη εἶνε ἡ φορὰ τῆς ἀκμῆς τῶν λεπίδων τοῦ μαχαιρίου — τὸν αὐχένα τῆς κύστεως καὶ τὸν προστάτην ἐκατέρωθεν τῆς οὐρήθρας εἰς ἑκτασιν 15-20 χ. μ. ἐνεργοῦντες τὰ ἐπίλοιπα τῆς ἐγχειρήσεως ὡς καὶ ἐπὶ τῆς μέσης καθέτου περινεοκυστιοτομίας.

Μ Α Θ Η Μ Α Ν Α '

Κύριοι,

Μετὰ τὰ λεχθέντα εἰς τὸ προηγούμενον μάθημα ἔρχομαι σήμερον εἰς τὴν διδασκαλίαν τῆς τομῆς τῆς ὑμενώδους μοίρας τῆς οὐρήθρας (*boutounière périneale*), ἣν θὰ ἐνεργήσητε ἐν τῇ πράξει πρὸς ἐκτέλεσιν ἐγχειρήσεως ἐν τῇ κύστει.

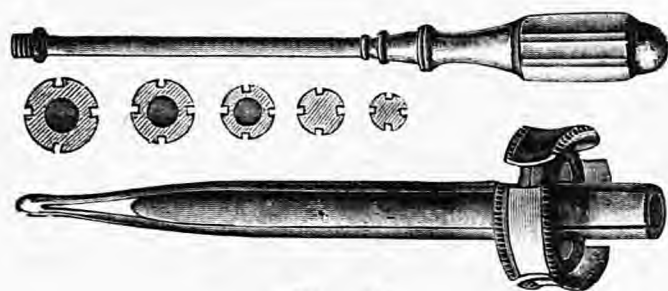
Τομή τῆς ὑμενώδους μοίρας τῆς οὐρήθρας.

Ἀντὶ δὴλα δὴ τελείας καθέτου περινεοκυστιοτομίας δι' ἐγχείρησιν κατ' αὐτὴν τὴν κύστιν ἢ τὸν αὐχένα αὐτῆς, εἰς τινὰς περιστάσεις θὰ διανοίξητε ἀπὸ τοῦ περινέου τὴν ὑμενώδη μοῖραν τῆς οὐρήθρας καὶ μέρος τῆς προσθίας μοίρας τῆς προστατικής, ὅπως ἐνεργήσητε ἐγχείρησιν ἐτέραν εἴτε κατ' αὐτὸν τὸν αὐχένα εἴτε κατ' αὐτὸ τὸ ἐσωτερικὸν τῆς κύστεως, εἴτε πρὸς διασωλήνωσιν ἐπὶ παραδείγματος τῆς κύστεως ἀπὸ τοῦ περινέου ἐπὶ ὑπερτροφίας τοῦ προστάτου (*Harisson*), εἴτε πρὸς προϊοῦσαν ἄμεσον διαστολὴν τοῦ τραχήλου τῆς κύστεως, εἴτε ἐν τέλει πρὸς ἀφαιρέσιν μικρῶν πολυποειδῶν βλαστήσεων ἐξ αὐτῆς ἢ πρὸς ἀπόξεσιν τοῦ βλεννογόνου αὐτῆς.

Πρὸς τοῦτο θὰ προπαρασκευάσητε τὸν πάσχοντα καὶ θὰ τοποθετήσητε αὐτὸν ἀκριβῶς ὅπως ἐπὶ ἐκτελέσεως τῆς μέσης καθέτου περινεοκυστιοτομίας, ἐπ' ἴσης δὲ καὶ τὰ αὐτὰ ἐργαλεῖα, πλὴν τῶν ἐιδικῶν κυστιοτόμων τοῦ *Dupuytren*, ἀντὶ τῶν ὁποίων ἀναλόγως τοῦ προκειμένου θεραπευτικοῦ σκοποῦ θὰ ἐτοιμάσητε εἴτε τὸν διαστολέα τοῦ αὐχένος τῆς οὐροδόχου κύστεως τοῦ *Guyon-Duplay* (εἰκ. 147), ἐὰν πρόκειται περὶ ἄμεσου προϊούσης διαστολῆς τοῦ αὐχένος αὐτῆς, εἴτε μακρὰ ἔπακμα κοχλιάρια διαφόρων διαστάσεων, ἐὰν πρόκειται περὶ ἀποξέσεως τοῦ βλεννογόνου τῆς κύστεως, εἴτε λεπτὰς μακρὰς πολυπάγρας, ἐὰν πρόκειται περὶ ἀποσπάσεως πολυποειδῶν βλαστήσεων, ὡς καὶ καθετῆρας μαλακοὺς εὐρυτάτους τοῦ *Nelaton* (ἀρ. 25-26 τῆς κλίμακος τοῦ *Charrière*), ἰδίως δὲ τοῦ *Pezzer* (εἰκ. 31).

Τοποθετήσαντες λοιπόν, ὡς ἄνωτέρω ἐλέχθη, τὸν πάσχοντα καὶ λαβόντες θέσιν ἑναντι τοῦ περινέου αὐτοῦ καθήμενοι ἐπὶ ἔδρας

τινός, ενεργείτε τὴν αὐτὴν τομὴν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ μέρους τῆς ραφῆς τοῦ περινέου ὅπως ἐπὶ τῆς καθέτου μέσης περινεοκυστιοτομίας (εἰκ. 145), κατὰ τι ὅμως μικροτέραν τὴν ἔκτασιν (3-4 ἐκ. μ. ἔσται ἡ ὅλη αὐτῆς κάθετος ἔκτασις)· ἀφοῦ δὲ διὰ τῆς αὐτῆς διαιρέσεως τῶν στρωμάτων, ὅπως ἐπὶ ἐκείνης, φθάσητε εἰς τὴν ὑμενώδη μοῖραν τῆς οὐρήθρας, προσσπίζοντες τὸν ἄνωθεν αὐτῆς εὐρισκόμενον βολβὸν τῆς οὐρήθρας διὰ τῆς ραγὸς τοῦ ἀριστεροῦ ὕμων λιχανοῦ, οὗτινος ὁ ὄνυξ εἶνε ἐστραμμένος πρὸς τὰ κάτω, καὶ ἀντιληφθῆτε οὕτω τῆς αὐλακος (καὶ τῶν χειλέων αὐτῆς) τοῦ αὐλακωτοῦ καθετήρος. καὶ ἐν ᾧ βοηθοὶ δι' ὀδοντωτῶν ἢ ἀμβλείων

Εἰκ. 147.

Διαστολεὺς τοῦ Guyon-Duplay πρὸς διαστολὴν τοῦ αὐχένος τῆς οὐροδόχου κύστεως.

διαστολέων ἀπάγουσι τὰ χεῖλη τοῦ τραύματος, τότε διὰ τῆς αἰχμῆς τοῦ ὀξυαίχμου ὕμων μαχαίριου, ὅπερ διευθύνετε ἐν τῇ αὐλακῇ τοῦ καθετήρος, τέμνετε τὴν ὑμενώδη μόνον μοῖραν τῆς οὐρήθρας ἢ καὶ τὴν ἀρχὴν τῆς προστατικῆς καθέτως διευθύνοντες τὸ μαχαίριον ἐν τῇ αὐλακῇ (μετ' ἀκμῆς πρὸς τὰ κάτω ἐστραμμένης) καὶ οὐδόλως καταλείποντες ταύτην.

Διαστολή
τοῦ αὐχένος τῆς
οὐροδ. κύστεως.

Καὶ ἐὰν μὲν πρόκειται νὰ ἐνεργήσητε διαστολὴν τοῦ αὐχένος τῆς κύστεως, θὰ εὐοδιάσητε διὰ τοῦ περινέου ἐπὶ τὴν αὐλακὰ τοῦ καθετήρος τὸ κωνοειδὲς ἄκρον τοῦ διαστολέως τοῦ Guyon-Duplay, ὅστις, ὡς βλέπετε, συνίσταται ἐκ τετραπλεύρου στελλεοῦ ἐξ ἐπιμήκων μεταλλικῶν ἐλασμάτων κεχωρισμένων, τὰ ὅποια πρὸς

τὰ πρόσω μὲν συμπίπτουσιν εἰς τὸ κωνοειδὲς ἄκρον, καθ' ὅλον δὲ τὸ λοιπὸν πρὸς τὰ ὀπίσω μῆκος αὐτῶν εἰσὶ κεχωρισμένα καὶ ἀπολήγουσιν εἰς δίσκον στρογγύλον πεπλατυσμένον ὅσον μεταλλικοῦ ταλήρου τὸ μέγεθος, οὗτινος ἡ πλατεῖα περιφέρεια κοίλη τυγχάνει οὕσα. Ὁ δίσκος δ' οὗτος συνίσταται ἐκ τεσσάρων τμημάτων κεχωρισμένων, ἅτινα φέρουσιν εἰς τὸ ἄνω μέρος τὴν ἀπόληξιν τῶν ἐπιμήκων κεχωρισμένων ἐλασμάτων τοῦ στείλεου, συμπίπτοντα δὲ σχηματίζουσι τέλειον δίσκον πρὸς τὰ ὀπίσω, ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ὁποίου ἀποτελοῦσι τρήμα, δι' οὗ θὰ εὐοδιάσσετε τοὺς διαφόρους μεταλλικοὺς κωνοειδεῖς στείλειους τοῦ ἐργαλείου πρὸς προϊοῦσαν ἄμεσον διάτασιν τοῦ αὐχένος τῆς οὐροδόχου κύστεως. Ἀφοῦ, λέγω, εὐοδιάσσετε ἀπὸ τοῦ περινεϊκοῦ τραύματος διὰ τῆς αὐλακὸς τοῦ καθετήρος ἐν τῇ κύστει τὸν διαστολέα τοῦτον, τότε ἀφαιρεῖτε τὸν αὐλακωτὸν καθετήρα καὶ διὰ τῆς ἀριστερᾶς ὑμῶν χειρὸς κατέχετε στερεῶς τὸν δίσκον αὐτοῦ μεταξὺ λιχανοῦ καὶ ἀντίχειρος· τούτου δὲ γενομένου, ἀφαιρεῖτε τὸν ἐν τῷ διαστολεῖ λεπτόν στείλειον, ὅστις ἐχρησίμειυσεν ὑμῖν πρὸς εἰσαγωγὴν τοῦ ἐργαλείου, καὶ εὐοδιάζετε διὰ τοῦ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ δίσκου τρήματος ἕτερον μείζονος ἀριθμοῦ, τὸν δεύτερον, ὃν προωθεῖτε διὰ τῆς δεξιᾶς ὑμῶν χειρὸς, ὡς βλέπετέ με ἐνταῦθα ποιοῦντα ἐν τῷ πτώματι, μέχρι τοῦ ἐν τῇ κύστει προσθίου ἄκρου τοῦ διαστολέως, διακρατοῦντες αὐτὸν αὐτόθι· ἐπὶ τινὰ λεπτὰ τῆς ὥρας, ὅτε ἀφαιροῦντες καὶ τοῦτον εὐοδιάζετε κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον τὸν τρίτον-τέταρτον καὶ ἐν τέλει τὸν πέμπτον, ὃν διακρατεῖτε αὐτόθι· ἐπὶ τινὰ λεπτὰ ἐπὶ πλέον, καὶ μετὰ ταῦτα ἀφαιρεῖτε καὶ τοῦτον μετὰ καὶ τοῦ διαστολέως αὐτοῦ. Τότε δὲ ἀμέσως εὐοδιάζετε ἐν τῇ κύστει διὰ τοῦ περινεῖου τὸν ἀριστερὸν ὑμῶν λιχανὸν τὸ μὲν ὅπως συμπληρώσετε τὴν διαστολὴν τοῦ αὐχένος, ἐὰν μάλιστα οὗτος περισφίγγῃ τὸν εὐοδιασθέντα δάκτυλον, τὸ δὲ ὅπως ἐξετάσσετε τὴν διασταλῆσαν οὐρηθροπροστατικὴν μοῖραν, τὸν αὐχένα αὐτὸν ὡς καὶ τὸν λοιπὸν βλεννογόνον τῆς οὐροδόχου κύστεως. Καὶ ἐὰν μὲν νομίσητε ὅτι ἡ γενομένη διαστολὴ ἀρκεῖ αὐτῇ καὶ μόνη, χωρεῖτε εἰς τὴν διασωλήνωσιν τῆς οὐροδόχου κύστεως εὐοδιάζοντες ἐν αὐτῇ διὰ τοῦ περινεῖου εὐρὺν μαλακὸν καθετήρα τοῦ Pezzer τῇ βοηθείᾳ μακρᾶς αἰμοστατικῆς λαβίδος ἢ πολυπάγρας, καὶ ἐνεργεῖτε

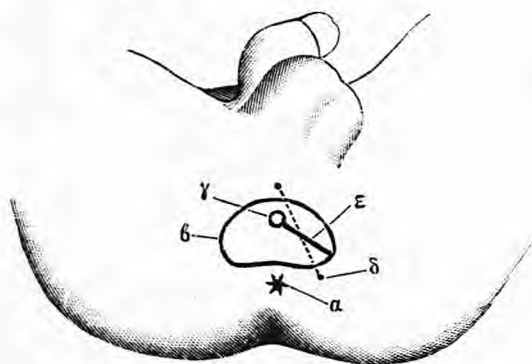
δι' αὐτοῦ πλῦσιν ἄφθονον ἀντισηπτικὴν αὐτῆς, καταλείποντες τοῦτον αὐτόθι καθ' ὅλην τὴν ἀποθεραπείαν, ἢ καὶ ἐπὶ μακρότατον ἔτι χρόνον, ἐὰν πρόκειται νὰ διατηρήσῃτε ἐπὶ τούτῳ οὐροχόν συρίγγιον ἀπὸ τοῦ περινέου ἀλλ' ἐξασφαλίζοντες πάντοτε τὴν κανονικὴν αὐτοῦ λειτουργίαν.

Ἀπόξεσις τῆς
οὐροδόχου κύστεως
ἀπὸ τοῦ περινέου.

Ἐὰν δ' ὁμως πρόκειται νὰ ἐνεργήσῃτε σὺν τῇ διαστολῇ τοῦ αὐχένος καὶ ἀπόξεσιν τοῦ βλεννογόνου τῆς οὐροδόχου κύστεως, καὶ ἰδίως μάλιστα τοῦ τραχήλου καὶ τοῦ πυθμένος αὐτῆς, τότε διὰ τῆς δεξιᾶς ὑμῶν χειρὸς θὰ εὐοδιάσῃτε ἀπὸ τοῦ περινέου ἐν τῇ κύστει μακρὸν ἑπακμον κοχλιάριον, τὸν δὲ ἀριστερὸν ὑμῶν λιχανὸν περιαλείψαντες διὰ λιπαρᾶς τινοῦ οὐσίας θὰ εὐοδιάσῃτε διὰ τοῦ δακτυλίου ἐν τῷ ὀρθῷ ἐντέρω τοῦ ἐγγχειρουμένου μετὰ παλαμιαίας ἐπιφανείας πρὸς τᾶν ἑστραμμένης, θὰ διατείνῃτε δὲ καὶ θὰ ὑποστηρίξῃτε οὕτω δι' αὐτοῦ τὴν προσθίαν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ, ἐν ᾧ διὰ τοῦ ἐν τῇ κύστει ἐπάκμου κοχλιαρίου θ' ἀποξέσῃτε τὸν πυθμένα καὶ τὰ πλάγια τοῦ τραχήλου, καὶ εἴτα τὴν ἄνω ἡμιπεριφέρειαν αὐτοῦ, ἔχοντες ὡς στήριγμα αὐτὴν τὴν ἡθικὴν σύμφυσιν, καταλλήλως χειριζόμενοι ἀπὸ τῆς χειρολαβῆς αὐτοῦ τὸ ἑπακμον κοχλιάριον καὶ φέροντες οὕτω τοῦτο καθ' ὅλην τὴν περιφέρειαν τοῦ τραχήλου καὶ τὴν ἑκτασιν τοῦ πυθμένος· διότι, ὡς καὶ ἐπὶ τῆς ἀποξέσεως τῆς οὐροδόχου κύστεως παρὰ τῇ γυναικὶ ἀπὸ τῆς οὐρήθρας εἶπον ὑμῖν, ἡ ἀπόξεσις τοῦ βλεννογόνου τοῦ σώματος τῆς κύστεως εἶνε ἐν τῇ πράξει διὰ τῆς ὁδοῦ ταύτης δύσκολος ἂν μὴ ἀδύνατος· τῆς ἀποξέσεως δὲ συντελεσθείσης ἐνεργεῖτε τὰ ἐπίλοιπα τῆς ἐγγχειρήσεως ὡς ἐπὶ ἀπλῆς διαστολῆς τοῦ αὐχένος τῆς οὐροδόχου κύστεως. Εἰς ἄλλας δ' ὁμως περιστάσεις ἀντὶ ἀποξέσεως θὰ ἐνεργήσῃτε διὰ τοῦ περινέου τὴν ἰσχυρὰν προστριβὴν (écouvillonnage) τοῦ βλεννογόνου τῆς κύστεως διὰ τολυπίου ἐκ γάζης ἢ βάμβακος ἐμβεβαπτισμένου εἰς φαρμακευτικὴν τινα διάλυσιν, τὸ ὁποῖον θὰ φέρητε ἐπὶ τὸν βλεννογόνον καθ' ὅλην αὐτοῦ τὴν ἑκτασιν ἢ εἰς ὠρισμένην μοῖραν αὐτοῦ διὰ μακρᾶς τινοῦ αἰμοστατικῆς λαβίδος ἢ πολυπάγρας εὐθείας ἢ κυρτῆς, ἐνεργοῦντες εἴτα πλῦσιν τῆς οὐροδόχου κύστεως καὶ διασωλήνωσιν αὐτῆς.

Ἑτέρα μέθοδος, ἣν θὰ μεταχειρισθῇτε, Κύριοι, ἐν τῇ πράξει πρὸς διάνοξιν τῆς κύστεως ἀπὸ τοῦ περινέου, εἶνε ἡ λοξὴ καλουμένη κυστιοτομία. Πρὸς ἐκτέλεσιν δὲ καὶ ταύτης θὰ προπαρασκευάσῃτε τὰ πάντα, καὶ πάσχοντα καὶ ἐργαλεῖα, ἀκριβῶς ὡς ἐπὶ ἐκτελέσεως τῆς μέσης καθέτου περινεοκυστιοτομίας, καὶ θὰ τοποθετήσῃτε τὸν πάσχοντα κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐγχειρήσεως εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν ὡς ἐπὶ ἐκείνης, ἀφοῦ δ' εὐοδιάσῃτε τὸν αὐλακωτὸν καθετῆρα διὰ τῆς οὐρήθρας ἐν τῇ κύστει τοῦ πάσχοντος καὶ λάβῃτε θέσιν ἑναντι τοῦ περινέου αὐτοῦ καθήμενοι ἐπὶ ἔδρας

Λοξὴ περινεο-
κυστιοτομία.

Εἰκ. 148.

Λοξὴ περινεοκυστιοτομία.— α. Δακτύλιος. β. Προστάτης. γ. Οὐρήθρα.
δ. Τομὴ λοξὴ τοῦ δέρματος. ε. Τομὴ τοῦ προστάτου.

τινός, τότε θὰ ἐνεργήσῃτε δι' ὀξυαίχμου μαχαίριου πρὸς τὰ ἀριστερὰ τοῦ περινέου τοῦ πάσχοντος, ἐὰν τυγχάνῃτε ὄντες δεξιόχειρες, πρὸς τὰ δεξιὰ δὲ ἐὰν ἀριστερόχειρες, τομὴν ἀρχομένην ἀπὸ τῆς ραφῆς αὐτῆς τοῦ περινέου εἰς ἀπόστασιν 3 ἐκ. μ. ἄνωθεν τοῦ δακτυλίου καὶ θὰ φέρῃτε ταύτην λοξῶς πρὸς τὰ κάτω καὶ ἔξω οὕτως, ὥστε τὸ κατώτερον ἄκρον αὐτῆς ν' ἀντιστοιχῇ εἰς τὸ μέσον νοητῆς γραμμῆς ἀρχομένης ἀπὸ τοῦ δακτυλίου καὶ ἀποληγούσης εἰς τὸ ἰσχιακὸν κύρτωμα τοῦ συστοίχου ἄνω δύμου ὁστοῦ (εἰκ. 148). Διὰ τῆς τομῆς δὲ ταύτης θὰ διαιρέσῃτε τὸ δέρμα, τὸν ὑποδερμάτιον συνεκτικὸν ἰστόν, τὴν ἐπιπολῆς περιτονίαν τοῦ

περινέου καὶ τὸν ἐγκάρσιον τοῦ περινέου μῦν· ἐν ᾧ δὲ βοηθοὶ ἀπάγουσι τὰ χεῖλη τοῦ τραύματος καὶ ἀποσπογγίζουσιν αὐτό, φθάνετε εἰς τὴν παρὰ τὸν βολβὸν τῆς οὐρήθρας γωνίαν τὴν σχηματιζομένην ἐκ τοῦ βολβοσηραγγῶδους καὶ ισχιοσηραγγῶδους μυὸς καὶ δι' αὐλακωτῆς μῆλης ἀποκολλάτε τὸν βολβὸν τῆς οὐρήθρας ἀπὸ τοῦ ισχιοσηραγγῶδους μυὸς (δρα Τοπογραφικὴν μου Ἀνατομικὴν σελ. 359 εἰκ. 34). Κατὰ τὸν χρόνον δὲ τοῦτον τῆς ἐγχειρήσεως εὐοδιάζετε τὸν ἀριστερὸν ὕμων λιχανὸν ἐν τῷ βάθει τοῦ τραύματος ὅτε, ἀντιλαμβάνεσθε τῆς ὑμενώδους μοῖρας τῆς οὐρήθρας (εἰκ. 146) καὶ δι' αὐτῆς τὴν αὐλακα τοῦ καθετῆρος, προσπίζοντες δὲ διὰ τοῦ ἀριστεροῦ ὕμων λιχανοῦ τὸν βολβὸν τῆς οὐρήθρας διανοίγετε διὰ τῆς αἰχμῆς τοῦ ὀξυαίχμου ὕμων μαχαίριου — τὸ ὅποιον διευθύνετε αὐτόθι διὰ τῆς δεξιᾶς ὕμων χειρὸς — τὴν ὑμενώδη μοῖραν τῆς οὐρήθρας φέροντες πάντοτε τὴν αἰχμὴν τοῦ μαχαίριου ὕμων ἐπὶ τὴν αὐλακα τοῦ καθετῆρος, ὡς ἐπὶ τῆς καθέτου μέσης περινεοκυστιοτομίας, καὶ διὰ τῆς τομῆς ταύτης εὐοδιάζετε ἀπλοῦν κυστιοτόμον τοῦ Dupuytren φέροντες τὸ κωνοειδὲς αὐτοῦ ἄκρον ἐπὶ τὴν αὐλακα τοῦ καθετῆρος καὶ προωθοῦντες τοῦτο ἐν τῇ κύστει μέχρι τοῦ προσθίου ἄκρου τῆς αὐλακῆς τοῦ αὐλακωτοῦ καθετῆρος. Ἐν ᾧ δὲ ὁ βοηθὸς στρέφει τὴν χειρολαβὴν τοῦ καθετῆρος πρὸς τὰ δεξιὰ πλάγια τοῦ πάσχοντος, ὅπως παρουσιάσῃ τὴν αὐλακα τοῦ καθετῆρος ἀντιθέτως πρὸς τὰριστερὰ πλάγια τοῦ περινέου αὐτοῦ, διανοίγετε τὴν λεπίδα τοῦ κυστιοτόμου, εἰς ἑκτασιν 15-20 χ. μ. τῇ πιέσει τῆς λαβῆς αὐτῆς, καὶ ἔλκοντες βραδέως τὸ ὅλον ἐργαλεῖον πρὸς τὰ ἔξω πρὸς ἀφαιρέσιν φέρετε ταύτην λοξῶς πρὸς τὰ κάτω καὶ ἔξω συστοίχως σχεδὸν πρὸς τὴν λοξὴν τομὴν τοῦ δέρματος, ἀκολουθοῦντες εἰς τὴν φορὰν τοῦ τριγώνου τοῦ σχηματιζομένου ἐκ τῆς συμπτώσεως τῆς ισχιοσηραγγῶδους καὶ βολβοσηραγγῶδους μυὸς· τέμνετε δ' οὕτω κατὰ τὴν φορὰν ταύτην καὶ τὴν ὑμενώδη μοῖραν τῆς οὐρήθρας καὶ τὴν προστατικὴν καὶ τὸν προστάτην αὐτὸν εἰς ἑκτασιν 15-20 χ.μ., ὅτε ἀφαιροῦντες καὶ κυστιοτόμον καὶ αὐλακωτὸν καθετῆρα ἐνεργεῖτε τοὺς λοιποὺς χρόνους τῆς ἐγχειρήσεως ἀκριβῶς ὅπως ἐπὶ τῆς καθέτου μέσης περινεοκυστιοτομίας.

Ἀντὶ δὲ τοῦ μαχαιρίου τοῦ Dupuytren δύνασθε νὰ ἐνεργή-
σητε τὴν λοξὴν τομὴν τοῦ προστάτου ἐπὶ λοξῆς περινεοκυστιοτο-
μίας δι' ἀπλοῦ ὀξυαίχμου μαχαιρίου, ὁδηγὸν ἔχοντες τὴν αὐλακὰ
τοῦ καθετήρος, ὡς εἶδετέ με πάντοτε οὕτω ποιῶντα ἐν τῷ Νοστο-
κομείῳ, ἐπὶ λοξῆς τοῦ περινέου κυστιοτομίας, ἣν ἐνεργῶ εἰς μικρὰ
ιδίως παιδία.

Ἀλλὰ καὶ τὴν μέσσην καὶ τὴν λοξὴν περινεοκυστιοτομίαν εἰς
ὅλως ἐξαιρετικὰς περιστάσεις θὰ ἐνεργήσητε σήμερον εἴτε πρὸς
διασωλήνωσιν τῆς κύστεως, εἴτε πρὸς ἀφαιρέσιν μικροῦ λίθου εἰς
τὴν μικρὰν παιδικὴν ἡλικίαν· διότι, ἐν ἀντιπαράθεσιν πρὸς τὴν
ὑπερηθικήν, κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὁποίας βλέπετε καθαρῶς καθ'
ὅλον τὸ ἐγχειρητικὸν πεδῖον, ἐνεργεῖτε ἐγχείρησιν, ἥς δὲν δύνασθε
ἐν τῷ βάθει ιδίως νὰ παρακολουθήσητε εἰς τοὺς διαφόρους χρόνους
αὐτῆς καὶ νὰ ἴδῃτε ἀκριβῶς τί ἐνηργήσατε, τὴν δὲ τομὴν τῆς
κύστεως καὶ τοῦ προστάτου ἐκτελεῖτε ὑποθετικῶς καὶ ἐν τυφλῷ
μεθ' ὅλας τὰς προφυλάξεις τὰς ὁποίας θὰ λάβητε.

Κατηγόρησαν δὲ τῆς ἀπὸ τοῦ περινέου κυστιοτομίας ὅτι κατὰ
τὴν ἐκτέλεσιν ταύτης δυνατόν νὰ τρώσῃτε τὴν ἐγκαρσίαν τοῦ περι-
νέου ἀρτηρίαν ἢ καὶ τὸ ὀρθὸν ἔντερον καὶ ἐπὶ τρώσεως μὲν τῆς
ἀρτηρίας ταύτης θὰ συλλάβητε αὐτὴν ἀπὸ τοῦ τραύματος δι' αἰμο-
στατικῆς λαβίδος ὁδηγούμενοι ὑπὸ τῆς τοπογραφικῆς ἀνατομικῆς
τῆς χώρας καὶ τῆς ἀκτίνος τοῦ αἵματος, ἐν ᾧ βοηθοὶ ἀπάγουσι διὰ
διαστολέων τὰ χεῖλη τοῦ τραύματος, θ' ἀπολινώσῃτε δι' ἀμέσως,
ἢ θὰ καταλίπητε αὐτόθι τὴν αἰμοστατικὴν λαβίδα· τοῦτ' αὐτὸ δὲ
θὰ ἐνεργήσητε καὶ ἐπὶ ὑστερογενοῦς αἱμορραγίας ἀπὸ τοῦ τραύμα-
τος. Ἐπὶ ἀδυνάτου ὅμως συλλήψεως αὐτῆς θὰ καταφύγητε εἰς τὸν
ἀντισηπτικὸν ἐπιπωματισμὸν τοῦ τραύματος διὰ γάζης, ἢ διὰ
τοῦ εἰδικοῦ σωληναρίου τοῦ Guyon (εἰκ. 144), καθ' ὃν τρόπον
εἰς τὰ περὶ μέσης καθέτου κυστιοτομίας περιέγραψα (σελ. 402).

Ἐὰν δ' ὅμως ἐπῆλθε τρώσις τοῦ ὀρθοῦ ἔντερου καὶ μετὰ τὴν
τελείαν θεραπείαν τοῦ πάσχοντος ἐναπελείφθῃ ὀρθοκυστικὸν συρίγ-
γιον, τότε θ' ἀναμείνητε ἐπὶ πολὺν χρόνον, καὶ ἐὰν δὲν ἐπέλθῃ
αὐτόματος ἴασις, θὰ καταφύγητε εἰς τὰς καυτηριάσεις τοῦ μεταξὺ
ὀρθοῦ ἔντερου καὶ κύστεως συριγγώδους πόρου διὰ λεπτοτάτου

μαχαιρίου εὐθέως ἢ κυρτοῦ τοῦ θερμοκαυτήρος ἀπὸ τοῦ ὀρθοῦ ἐντέρου κατ' ἐπανάληψιν κατὰ ὀκταήμερον. Πρὸς τοῦτο δὲ θὰ τοποθετήσητε τὸν πᾶσχοντα ἐκάστοτε εἰς τὴν θέσιν τῶν ἐπὶ τοῦ περινέου ἐγγειρήσεων καὶ ἀφοῦ χλωροφορμίσητε αὐτὸν ἢ ἐνεργήσητε τὴν ἀπὸ τοῦ νωτιαίου μυελοῦ διὰ κοκαίνης ἀναλγησίαν, θὰ παραγγείλητε τὸν δι' ἀντισηπτικῶν διακλύσεων καθαρισμὸν τοῦ ὀρθοῦ ἐντέρου καὶ μετὰ ταῦτα εἰσάγοντες ἐν αὐτῷ τὸν δισκελῆ διαστολέα τοῦ Trélat (Τόμ. Α', εἰκ. 97) ἢ τὸν τρισκελῆ τοιοῦτον τοῦ Nicaise (Τόμ. Α', εἰκ. 98) διὰ τοῦ δακτυλίου διατείνετε τὸν δακτύλιον καὶ τὸ ὀρθὸν ἔντερον, ἀποσπογγίζετε αὐτὸ διὰ σπόγγου ἐξ ὀθόνης καὶ μακρᾶς αἰμοστατικῆς λαβίδος καὶ διὰ λεπτοτάτης μακρᾶς ἀργυρᾶς μήλης, ἥς κάμπτετε τὸ πρόσθιον ἄκρον, ἀναζητεῖτε τὸν συριγγώδη πόρον εἰς τὸ πρόσθιον τοίχωμα τοῦ ὀρθοῦ ἐντέρου, καὶ φέρετε ἐν αὐτῷ τὸ πεφυρακτωμένον μαχαίριον τοῦ θερμοκαυτήρος καὶ καυτηριάζετε· εἴτα δὲ ἀποπλύναντες τὸ ὀρθὸν ἔντερον ἐκ νέου δι' ἀντισηπτικῆς τινος διακλύσεως, ἀφαιρεῖτε τὸν διαστολέα καὶ εὐοδιάζετε ἐν τῇ κύστει διὰ τῆς οὐρήθρας παραμένοντα ἐλαστικὸν καθετήρα. Ἐὰν δὲ κατ' ἐπανάληψιν ἐνεργήσαντες τὴν τοιαύτην καυτηρίασιν δὲν κατορθώσητε τὴν ἀποφραξίν τοῦ συριγγίου, τότε δύνασθε διατείνοντες τὸ ὀρθὸν ἔντερον κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον νὰ ἐνεργήσητε διὰ μακρᾶς ἀνατομικῆς λαβίδος καὶ ὀξυαίχμου μαχαιρίου ἢ εὐθέως ἢ κυρτοῦ μακροῦ ψαλιδίου μετ' ἄκρου ὀξέος, τὴν νεαροποίησιν τῶν χειλέων τοῦ συριγγίου ἀφαιροῦντες χιλιοστομέτρων τινῶν βλεννογόνον καθ' ὅλην αὐτοῦ τὴν περιφέρειαν, νὰ προβῇτε δ' ἀμέσως εἰς τὴν ῥαφὴν τῆς νεαροποιηθείσης ταύτης τραυματικῆς ἐπιφανείας διὰ λεπτοτάτης κυρτῆς βελόνης καὶ ζωϊκοῦ ῥάμματος ἐπιθέτοντες διακεκομμένας δι' ἄμματος ῥαφὰς καὶ ἐπιπωματίζοντες εἴτα ἀντισηπτικῶς τὸ ὀρθὸν, ἀφοῦ χορηγήσητε ἐσωτερικῶς τὸ ὅπιον πρὸς στῦψιν τῆς κοιλίας ἐπὶ τινὰς ἡμέρας. Ἐὰν δὲ καὶ τὸ τοιοῦτον ἀποτύχη, τότε δύνασθε νὰ καταφύγητε εἰς τὴν διαίρεσιν τοῦ ὀρθοῦ ἐντέρου ἀπὸ τοῦ δακτυλίου μέχρι τοῦ συριγγώδους πόρου, εἰς τὴν νεαροποίησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ καὶ τὴν ῥαφὴν εἴτα τούτου καὶ τῶν διαιρεθέντων μαλακῶν μορίων τοῦ περινέου, εἴτε ἐν τέλει διὰ τῆς ἐγκαρσίας περινεο-

τομίας, διὰ τομῆς δῆλα δὴ τοῦ περινέου ἐγκαρσίας ὅσον 2 ἐ. μ. πρόσθεν τοῦ δακτυλίου καὶ φερομένης πρὸς τὴν διεύθυνσιν γραμμῆς νοητῆς ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ἰσχυακοῦ κυρτώματος τοῦ ἀνωνώμου ὅσπου πρὸς τὸ ἕτερον, μήκους δὲ 4-6 ἐκ.μ., ἧς ἡ μεσότης ἀντιστοιχεῖ εἰς τὴν ραφὴν τοῦ περινέου, ὅπως ἐπὶ τῆς μερικῆς προστα-τεκτομίας ἀπὸ τοῦ περινέου (σελ. 216), θὰ διαιρέσητε τὰ μυϊκὰ στρώματα τοῦ περινέου καὶ τὴν ἐπιπολῆς καὶ μέσσην περιτονίαν αὐτοῦ, ἐν ᾧ δὲ βοηθοὶ ἀπάγουσι τὰ χεῖλη τοῦ τραύματος καὶ ἀποσπογγίζουσιν αὐτὸ ἐνεργοῦντες ταυτοχρόνως καὶ τὴν αἰμόστασιν, φθάνετε χωροῦντες κατὰ βάθος εἰς τὸν συριγγώδη πόρον, δι' οὗ συγκαίνωνεῖ ἡ κύστις μετὰ τοῦ ὀρθοῦ ἐντέρου, ἐνεργεῖτε τὴν ἀποκόλλησιν τοῦ ὀρθοῦ ἐντέρου διὰ λεπτοτάτης ἀνατομῆς ἀπὸ τῆς οὐρήθρας ἢ τοῦ προστάτου ἢ τῆς κύστεως, καὶ νεαροποιοῦντες τὰ χεῖλη ἐκάστου στομίου συρράπτετε ταῦτα χωριστὰ διὰ λεπτῆς κυρτῆς βελόνης ἀποφράσσοντες ταῦτα κατ' ἰδίαν ἕκαστον τελείως· μετὰ αἰμόστασιν δὲ τοῦ τραύματος καὶ πλύσιν ἀντισηπτικῇν ἐπιπωματίζετε τοῦτο διὰ γάλης ἀντισηπτικῆς, εὐοδιάζοντες ἀπὸ τῆς οὐρήθρας ἐν τῇ κύστει παραμένοντα ἐλαστικὸν καθετῆρα καὶ στύφοντες τὴν κοιλίαν ἐπὶ τινὰς ἡμέρας δι' ὀπίου.

Ἄλλοτε δ' ὅμως ἐναπολείπονται οὐροχόα συρίγγια μετὰ δέρματος τοῦ περινέου καὶ τῆς ὀπισθίας οὐρήθρας ἢ δέρματος τοῦ περινέου καὶ κύστεως. Καὶ εἰς τὰς περιστάσεις δὲ ταύτας αἱ καυτηριάσεις διὰ τοῦ λεπτοῦ μαχαίριου τοῦ θερμοκαυτῆρος, ἃς θὰ ἐνεργήσητε κατ' ἐπανάληψιν καθ' ὅλον τὸ μήκος τοῦ οὐροχόου συριγγίου μετὰ παραμένουτος μαλακοῦ καθετῆρος ἀπὸ τῆς οὐρήθρας ἐν τῇ κύστει, θ' ἀρκέσωσι πρὸς ἴσιν αὐτῶν· ἐν ἀποτυχίᾳ δὲ τῆς ἀγωγῆς ταύτης θὰ καταφύγητε εἰς τὴν δι' ἀλκαλωτῆς μήλης, ἣν θὰ εὐοδιάσητε ἐν αὐτῷ καθ' ὅλον αὐτοῦ τὸ μήκος, καὶ ὀξυαίχμου μαχαίριου διάνοιξιν αὐτοῦ καθ' ὅλην αὐτοῦ τὴν ἑκτασιν καὶ τὴν ἀπόξεσιν δι' ἐπάχμου κοχλιαρίου καὶ ἐπιπωματῶσιν διὰ γάλης ἀσηπτικῆς, ἐνθέτοντες πάλιν διὰ τῆς οὐρήθρας ἐν τῇ κύστει παραμένοντα ἐλαστικὸν καθετῆρα. Ἐν τέλει δ' ἐν ἀποτυχίᾳ καὶ τῆς μεθόδου ταύτης, ἐν ἐναπολειφθῇ ἐκ νέου οὐροχόον τοιοῦτον συρίγγιον, θὰ ἐνεργήσητε ἀπὸ τοῦ περινέου, τῇ εἰσαγωγῇ ἀλκαλωτοῦ ἢ μεταλλικοῦ

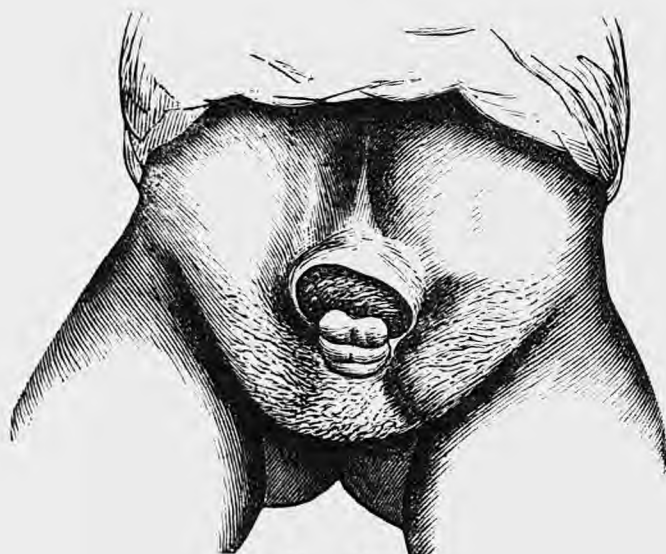
οιουδήποτε καθετήρως ἀπὸ τῆς οὐρήθρας ἐν τῇ κύστει τὴν ἀφαί-
ρεσιν ὁλοκλήρου τοῦ συριγγώδους πόρου δι' ἀνατομικῆς λαβίδος
καὶ ὀξυαίχμου μαχαίριου, ἐνεργοῦντες καὶ πλαγίας ἢ καθετους
ἐλευθερωτικὰς τομὰς παρὰ τὸν συριγγώδη τοῦτον πόρον κατὰ τὸ
δέρμα τοῦ περινέου· τέμνοντες δὲ τὰ μυϊκὰ στρώματα καὶ τὰς
περιτονίας (ἐπιπολῆς καὶ μέσην) τοῦ περινέου θὰ φθάσητε, ὁδη-
γὸν ἔχοντες ἀφ' ἐνὸς μὲν τὴν διαδρομὴν αὐτοῦ τοῦ συριγγώδους
πόρου, ἀφ' ἐτέρου δὲ τὸν ἐν τῇ οὐρήθρᾳ καὶ κύστει μεταλλικὸν
καθετήρα, εἰς τὸ κατὰ βάθος στόμιον τοῦ συριγγώδους πόρου, καὶ
ἀποκολλῶντες τὸν κατ' αὐτὸ βλεννογόνον τῆς κύστεως ἢ τῆς ὀπι-
σθίας οὐρήθρας διὰ λεπτοτάτης ἀνατομικῆς εἴτε ἀπωθεῖτε αὐτὸν
πρὸς τὰ ἔσω, εἴτε συρράπτετε ἔξωθεν αὐτὸν ἐπιμελέστατα διὰ
λεπτοτάτης βελόνης καὶ ζωϊκοῦ ῥάχματος ἀποσφράσσοντες οὕτω
τελειῶς τὸ στόμιον τοῦτο τοῦ συριγγίου, ὅτε ἀφαιρεῖτε τὴν ὅλην
λοιπὴν ἔκτασιν τοῦ συριγγώδους πόρου, καὶ μετὰ αἰμόστασιν καὶ
πλύσιν ἀντισηπτικὴν τοῦ τραύματος ἐπιπωματίζετε τοῦτο διὰ
γάζης ἐνθέτοντες ἀπὸ τῆς οὐρήθρας ἐν τῇ κύστει παραμένοντα
ἐλαστικὸν καθετήρα.

Κυστιστομία
διὰ τοῦ περινέου.

Ἐν τέλει δὲ ὁ Rochet καὶ ὁ Durand¹ προέτειναν τὴν διὰ
τοῦ περινέου κυστιστομίαν εἰς ἀντικατάστασιν τῆς διασωληνώσεως
τῆς κύστεως ἀπὸ τοῦ περινέου διὰ τῆς μέσης περινεοκυστιστομίας·
προέτειναν δὴλα δὴ καὶ περιέγραψαν ἐγχειρητικὴν μέθοδον δι' ἧς
ἀπὸ τοῦ περινέου διανοίγουσι τὴν οὐροδόχον κύστιν κατὰ τὴν μοί-
ραν ἐκείνην τοῦ κατωτέρου αὐτῆς τοιχώματος ἢ τῆς βάσεως αὐτῆς,
τὴν ἀντιστοιχοῦσαν ἀκριβῶς μεταξὺ τῶν κατ' αὐτὴν φερομένων
δύο σπερματικῶν πόρων, τὰ χεῖλη δὲ τῆς διακρεθείσης ταύτης
μοίρας τῆς κύστεως μετὰ τοῦ βλεννογόνου δι' ἀνατομικῆς ἀπο-
κολλήσεως κατασπῶσι πρὸς τὰ κάτω καὶ φέρουσι πρὸς τὸ δέρμα
τοῦ περινέου, ὅπου συρράπτουσιν ἐκεῖνα μετὰ τούτου. Ἀλλ' εὐκόλως
ἐννοεῖτε καὶ ὑμεῖς, Κύριοι, ὅποσον δύσκολον εἶνε τὸ τοιοῦτον ἐν τῇ
πράξει, ἐὰν μάλιστα ἀναμνησθῇτε ὅτι ἡ ἀπόστασις τοῦ κατωτέρου
τοιχώματος τῆς οὐροδόχου κύστεως ἀπὸ τοῦ δέρματος τοῦ περι-

¹ Archives provinciales de Chirurgie 1896 σελ. 489-505.

νέου εἶνε περίπου 8 ἐκ.μ., τὴν περιγραφὴν δὲ ἐπὶ τὰ καθ' ἑκάστα τῆς ἐγχειρητικῆς ταύτης μεθόδου ἀπὸ σκοποῦ παραλείπω, τὸ μὲν διότι αὕτη δὲν ἐγένετο κοινῶς ἀποδεκτὴ ἐν τῇ πράξει, τὸ δὲ διότι, καθ' ὅσον ἐγὼ τοῦλάχιστον γνωρίζω, μέχρι σήμερον ἐπὶ πτωμάτων μόνον ἐνηργήθησαν πειράματα καὶ ὑπ' αὐτῶν τῶν περιγραφάντων ταύτην, οὐδὲν δ' ἐδημοσιεύθη περίπτωσις ἐφαρμογῆς αὐτῆς ἐπὶ πάσχοντος. Καὶ ταῦτα μὲν τοιαῦτα.

Εἰκ. 149.

Ἐκστρόφη τῆς οὐροδόχου κύστεως.

Νῦν δ' ὁ λόγος περὶ τῆς ἐκστρόφης τῆς κύστεως.

Πρὸς θεραπείαν δὴλα δὴ τῆς συγγενοῦς ταύτης διαμαρτίας καὶ ὑπολήψεως περὶ τὴν διάπλασιν τῆς οὐροδόχου κύστεως, τῆς οὕτω δὴ καλουμένης ἐκστρόφης τῆς κύστεως (εἰκ. 149), πολλὰ καὶ ποικίλαι ἐγχειρητικαὶ μέθοδοι ἐπενοήθησαν καὶ ἐτέθησαν ἐν ἐφαρμογῇ ἐν τῇ πράξει ἐκάστοτε ὑπὸ διαφόρων χειρουργῶν ἅπασαι δ' αὗται, γενικῶς εἰπεῖν, εἰς τρεῖς δύνανται νὰ ὑπαχθῶσι κατηγορίας· 1^{ον}) εἰς ἀναπλαστικάς, 2^{ον}) εἰς τὰς σκοπούσας τὴν ἀπο-

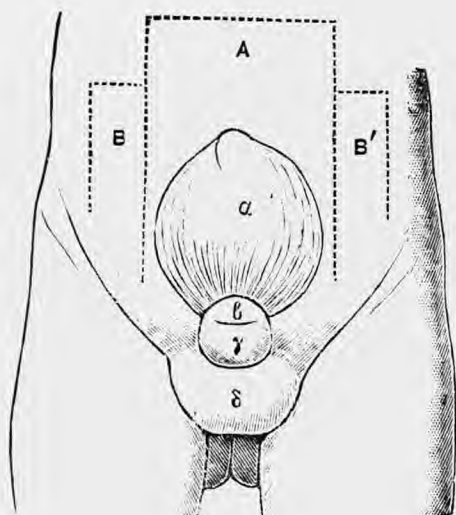
Ἐκστρόφη,
τῆς οὐροδόχου
κύστεως.

κατάστασιν καὶ ἀνασύστασιν καὶ ἀνασχηματισμὸν οὕτως εἰπεῖν τῆς οὐροδόχου κύστεως διὰ ῥαφῆς αὐτοῦ τούτου τοῦ ἐξεστραμμένου βλεννογόνου αὐτῆς, καὶ 3ον) εἰς τὰς σκοπὸν ἐχούσας τὴν παροχέτευσιν τῶν οὕρων εἰς παρακειμένην φυσιολογικὴν κοιλότητα καὶ ἰδίως τοῦ ἐντερικοῦ σωλῆνος.

Ἀναπλαστικαὶ
ἐγχειρήσεις.

Ἐξ ὧν δὲ τῶν ἀναπλαστικῶν μεθόδων, αἵτινες προτάθησαν, ἡ τοῦ Wood καὶ Le Fort ἐγένετο ἡ μᾶλλον ἀποδεκτὴ ἐν τῇ πράξει· ὅπως λοιπὸν ἐκτελέσητε ταύτην, ἔχετε ἀνάγκην μαχαιρίου ὀξυαίχμου καὶ γαστρωτοῦ, ἀνατομικῆς λαβίδος ἀπλῆς καὶ ὀδοντωτῆς, αἰμοστατικῶν λαβίδων, διαστολέων ὀδοντωτῶν καὶ ἀμβλέων, βελονῶν, ῥαμμάτων, ἀντισηπτικῶν διαλύσεων κτλ., καὶ ἀφοῦ ἐκτείνητε ὑπτίον τὸν πᾶσχοντα ἐπὶ τῆς ἐγχειρητικῆς κλίνης ἢ τραπέζης καὶ γλωροφορμήσητε αὐτόν, καθάρισητε δ' ἀντισηπτικῶς τὸ ἐγχειρητικὸν πεδίον, καὶ περιβάλητε τοῦτο δι' ὀθονῶν ἀντισηπτικῶν, τοποθετοῦντες καταλλήλως τοὺς βοηθοὺς ὑμῶν, τότε πρὸς τὰ δεξιὰ πλάγια τοῦ ἐγχειρητησομένου ἱστάμενοι περιχαράσσετε τὸ δέρμα τὸ περὶ τὴν ἐξεστραμμένην οὐροδόχου κύστιν τῶν προσθίων κοιλιακῶν τοιχωμάτων διὰ δύο καθέτων τομῶν καὶ μιᾶς ἐγκαρσίας, οὕτως ὥστε νὰ σχηματίσητε ὀρθογώνιον δερμικὸν κρημνὸν μήκους καὶ πλάτους τοιοῦτου (εἰκ. 150, Α), ὥστε καὶ μετὰ τὴν συστολὴν αὐτοῦ νὰ ἐπαρκέσῃ οὗτος πρὸς κάλυψιν τῆς ἐξεστραμμένης οὐροδόχου κύστεως. Αἱ πλάγαι δ' ὑμῶν κάθετοι τομαί, ὡς ἐμφαίνεται εἰς τὴν παρεντεθειμένην εἰκόνα, ἀπολήγουσι κατὰ τὸ κατώτερον αὐτῶν ἄκρον εἰς τὴν μεσότητά ἢ καὶ μικρόν τι κατωτέρω τῶν πλαγίων χειλέων τῆς ἐξεστραμμένης οὐροδόχου κύστεως καὶ παρ' αὐτά, πρὸς τᾶν δ' ἐκτείνονται καθέτως εἰς μῆκος κατὰ $\frac{1}{3}$ ἐπὶ πλέον τῆς καθέτου διαμέτρου τῆς ἐξεστραμμένης κύστεως, τᾶν δ' ἄκρα τῶν τομῶν τούτων θὰ ἐνώσῃτε δι' ἐγκαρσίας τοιαύτης· περιχαράξαντες δ' οὕτω τὸν δερμικὸν τοῦτον κρημνὸν ἐνεργεῖτε τὴν ὑποδορὰν αὐτοῦ δι' ἀνατομικῆς λαβίδος καὶ μαχαιρίου κατὰ τὰς τρεῖς αὐτοῦ πλευρὰς τὴν ἄνω καὶ τὰς δύο πλαγίας περιλαμβάνοντες καὶ τὸν ὑποδερμάτιον συνεκτικὸν ἴστον μέχρι τῆς ὑποκειμένης προσθίας ἀπονευρώσεως τῶν προσθίων κοιλιακῶν τοιχωμάτων καὶ στρέφετε αὐτὸν πρὸς τὰ κάτω τελείως, οὕτως ὥστε ἡ

δερμική αὐτοῦ ἐπιφάνεια γίνεται ὀπισθία ἢ ἐσωτερική καὶ ἐπικείται ἀμέσως τῆς ἐξεστραμμένης κύστεως, ἢ δὲ τῆς ὑποδορᾶς προσθία ἢ ἐξωτερική· διὰ τῆς πλατείας δ' αὐτοῦ βάσεως ὁ κρημνὸς οὗτος, ὅστις ἀντιστοιχεῖ εἰς τὴν κορυφὴν τῆς ἐξεστραμμένης οὐροδόχου κύστεως, μέχρι τῆς ὁποίας ἐνηργήσατε τὴν ὑποδορὰν, συνέχεται μετὰ τοῦ κορμοῦ. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐνεργεῖτε τὴν περιχάραξιν δύο

Εἰκ. 150.

Ἐκστρόφῃ τῆς οὐροδόχου κύστεως.

- α. Οὐροδόχος κύστις. β. Βάλανος. γ. Ἀκροποσθία. δ. Ὅσχεος.
Α. Μέγας ὀρθογωνίος κρημνός. Β, Β'. Πλάγιος κρημνός.

ἐτέρων πλαγίων ὀρθογωνίων κρημνῶν (εἰκ. 150, Β Β'), ἐνὸς δὴλα δὴ ἐκατέρωθεν τῶν πλαγίων χειλέων τοῦ μεγάλου ὀρθογωνίου κρημνοῦ, ὃν πρὸ μικροῦ ἐσχηματίσατε· πρὸς τοῦτο θὰ ἐνεργήσητε ἐγκαρσίαν τομὴν ἀρχομένην ἀπὸ τῆς μεσότητος ἢ μικρόν τι ἀνωτέρω τῆς πλαγίας καθέτου τομῆς τοῦ μεγάλου ὀρθογωνίου κρημνοῦ καὶ θὰ ἐκτείνητε ταύτην πρὸς τὰ ἔξω εἰς ἑκτασιν 3-4 ἐκ.μ., ἐκ τοῦ πρὸς τὰ ἔξω δ' ἄκρου αὐτῆς θὰ ἐνεργήσητε ἐτέραν τοιαύτην, ἣν θὰ φέρητε

κατ'εὐθείαν πρὸς τὰ κάτω εἰς ἑκτασιν τοιαύτην, ὥστε τὸ κατώτερον τελικὸν αὐτῆς ἄκρον ν' ἀντιστοιχῇ πρὸς γραμμὴν νοητὴν διερχομένην ἐγκαρσίως κατὰ τὴν μεσότητα τῆς ἐξεστραμμένης οὐροδόχου κύστεως. Τοῦτ' αὐτὸ θὰ πράξητε καὶ κατὰ τὸ ἀντίθετον μέρος καὶ θὰ ἐνεργήσητε τὴν ὑποδορὰν καὶ τῶν κρημνῶν τούτων μετὰ καὶ τοῦ ὑποδερματίου συνεκτικοῦ ἱστοῦ μέχρι τῆς ὑποκειμένης ἐπιπολῆς προσθίας ἀπονευρώσεως τῶν ὑποκειμένων κοιλιακῶν τοιχωμάτων, οὕτως ὥστε οἱ κρημνοὶ οὗτοι συνέχονται μετὰ τῶν κοιλιακῶν τοιχωμάτων διὰ τῆς πλατείας αὐτῶν βάσεως, ἥτις ἀντιστοιχεῖ εἰς τὸ κατώτερον μόνον αὐτῶν μέρος παρὰ τὴν λαγόνιον χώραν. Τούτων δὲ γενομένων, ἀναστρέφετε πρῶτον πρὸς τὰ κάτω, ὡς ἄνωτέρω εἶπον ὑμῖν, τὸν μέγαν πρῶτον ὀρθογωνίον κρημνόν. φέρετε τὸ ἐλεύθερον αὐτοῦ χεῖλος πρὸς τὴν ἡθικὴν σύμφυσιν ἐπικαλύπτοντες οὕτω διὰ τῆς δερμικῆς αὐτοῦ ἐπιφανείας τὴν ἐξεστραμμένην οὐροδόχον κύστιν καὶ παραδίδετε εἰς βοήθον πρὸς διακράτησιν, ἄνωθεν δ' αὐτοῦ φέρετε τοὺς δύο πλαγίως δι' ὑποδορᾶς σχηματισθέντας κρημνοὺς, στρέφοντες τούτους πρὸς τὰ ἔσω ἐγκαρσίως, οὕτως ὥστε τὸ ἐλεύθερον αὐτῶν ἄνω χεῖλος νὰ καταστῇ ἐσωτερικόν, τὸ ἐξωτερικόν νὰ καταστῇ ἄνω-τερον, τὸ ἐσωτερικόν νὰ καταστῇ κατώτερον, ἡ δὲ δερμικὴ αὐτῶν ἐπιφάνεια παραμένει τοιαύτη πρὸς τὰ ἐξω προσθία, ἡ δὲ τῆς ὑποδορᾶς ἐσωτερικὴ ἐπικειμένη ἀκριβῶς τῆς τοιαύτης τοῦ ἀναστραφέντος μεγάλου ὀρθογωνίου κρημνοῦ. Μετὰ ταῦτα δὲ συρράπτετε πρὸς ἄλληλα ἐν τῷ μέσῳ ἀκριβῶς προσάγοντες ταῦτα τὰ ἐλεύθερα χεῖλη τῶν πλαγίων κρημνῶν διὰ διακεκομμένων ραφῶν, τὰ δὲ ἄνωτερα καὶ κατώτερα χεῖλη αὐτῶν (εἰκ. 150) πρὸς τὴν ὑποκειμένην ἐπιφάνειαν τῆς ὑποδορᾶς τοῦ ἀναστραφέντος μεγάλου ὀρθογωνίου κρημνοῦ, καὶ οὕτως ἔχετε πρὸ τῆς ἐξεστραμμένης οὐροδόχου κύστεως δύο στρώματα δερμικὰ τὸ τοῦ ἀναστραφέντος μεγάλου ὀρθογωνίου κρημνοῦ πρὸς τὰ κάτω, καὶ ἄνωθεν τούτου τὸ ἐκ τῶν δύο πλαγίων δερμικῶν κρημνῶν (εἰκ. 150). Τούτων γενομένων, ἐνεργεῖτε τομὴν ἐγκαρσίαν τῆς αἰωρουμένης ἀκροποσθίας τοῦ ἐπισπαδίου — διότι ἐπισπαδίας εἶνε πάντοτε ὁ φέρων ἐκστροφὴν τῆς κύστεως — κατὰ τὸ ὕψος τοῦ ἐλευθέρου χείλους (εἰκ. 150, γ) αὐτῆς, καὶ ἐνεργεῖτε οὕτω τὴν διαίρεσιν ταύτης

εἰς δύο πέταλα, ἀνατέμνοντες δὲ τὸ ἀνώτερον πέταλον αὐτῆς καθ' ὅλην αὐτοῦ τὴν ἑκτασιν δι' ὑποδορᾶς λίαν ἐπιμεμελημένης, τῇ χρήσει ἀνατομικῆς λαβίδος καὶ μαχαίριου. μέχρι τῆς στεφάνης τῆς βαλάνου, διατείνετε τοῦτο πρὸς τᾶν πρόσθεν τῆς βαλάνου καὶ φέρετε τὸ ἐλεύθερον χεῖλος αὐτοῦ πρὸς τὸ κατώτερον χεῖλος τοῦ κρημοῦ τὸ ἀποτελούμενον ἐκ τοῦ συνόλου τῆς ραφῆς τοῦ κατωτέρου χεῖλους τοῦ ἀναστραφέντος καὶ κατασπασθέντος μεγάλου ὀρθογωνίου κρημοῦ καὶ τῶν κατωτέρων χειλέων τῶν δύο ἐγκαρσίως στραφέντων πλαγίων κρημνῶν, συρράπτοντες τοῦτο μετ' ἐκείνου, οὕτως ὥστε ἡ δερμικὴ αὐτοῦ ἐπιφάνεια ἐγένετο ὀπίσθια, ἡ δὲ τῆς ὑποδορᾶς προσθία. Τούτου δὲ γενομένου, ἀντιλαμβάνεσθε διὰ τοῦ οὕτω συρραφέντος καὶ διατεταμένου προσθίου πετάλου τῆς ἀκροποσθίας τὴν ὑποκειμένην βάλανον, ἥτις προέχει ὑπ' αὐτό, ἀκριβῶς δὲ κατὰ τὸ ὕψος τοῦτο τῆς προεξοχῆς τέμνετε εἰς μικρὰν ἑκτασιν εἴτε καθέτως εἴτε ἐγκαρσίως τὸ πέταλον τοῦτο, καὶ διανοίγετε τρῆμα τοιοῦτον, ὥστε νὰ διέλθῃ δι' αὐτοῦ ἀκωλύτως ἡ βάλανος καὶ τὸ λοιπὸν ὑποτυπῶδες πέος τοῦ ἐπισπαδίου μέχρι τῆς ρίζης αὐτοῦ. Μετὰ ταῦτα δὲ διὰ ραφῶν συμπληροῦτε τὴν ἔνωση τῶν διαφορῶν μερῶν τοῦ ὅλου ἐγχειρητικοῦ πεδίου, τὰ ὅποια διὰ τῶν ἤδη προηγουμένως ἐπιτεθεισῶν ραφῶν δὲν ἠνώθησαν, περιορίζοντες οὕτως, ὅσον τὸ ἐφ' ὑμῖν, τὴν ἑκτασιν τῆς τραυματικῆς ἐπιφανείας· διασωληνώσαντες δὲ τὰ διάφορα μέρη τοῦ ἐγχειρητικοῦ πεδίου διὰ θρυαλλίδων γάζης, ὅπου ἂν νομίσητε τὸ τοιοῦτον ἀπαραίτητον, ἐπιθέτετε ἀντισηπτικὸν ἐπίδεσμον, ὃν στηρίζετε καταλλήλως. Τοὺς διαφοροὺς δὲ τούτους χρόνους τῆς ὅλης ἐγχειρήσεως δύνασθε νὰ ἐκτελέσητε εἴτε ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ συνεδρίᾳ εἴτε εἰς δύο διαφοροὺς τοιαύτας, ἐνεργοῦντες τὴν δευτέραν ταύτην μετὰ χρόνον τινὰ ἀπὸ τῆς πρώτης ἐπεμβάσεως, ὅτε δῆλα δὴ ἐπῆλθεν ἡ ἰασις τοῦ πάσχοντος ἀπὸ τῆς πρώτης ὑμῶν ἐγχειρητικῆς ἐπεμβάσεως.

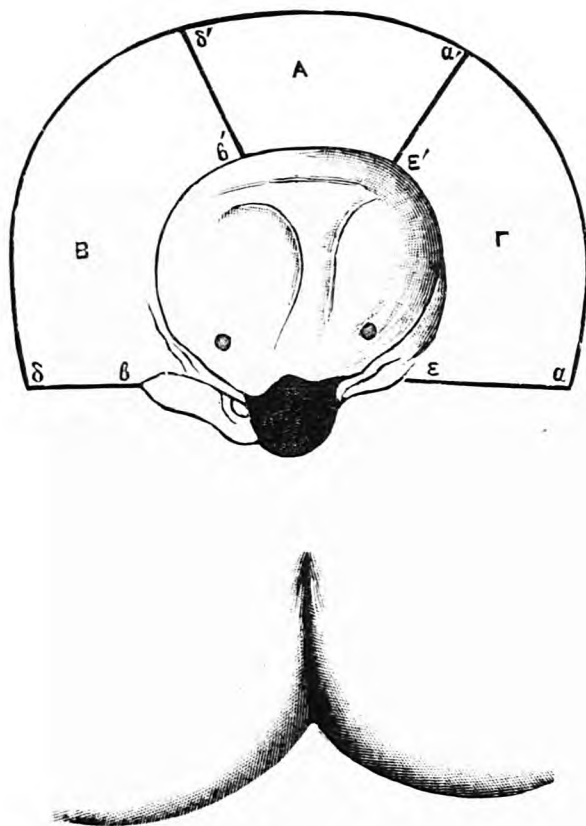
Τῆς ἀρχικῆς δ' ὁμῶς ταύτης ἀναπλαστικῆς μεθόδου τοῦ Wood ἐγένοντο τροποποιήσεις ὑπὸ διαφορῶν χειρουργῶν, ἰδίως δὲ ὑπὸ τοῦ Le Fort, ὅστις σὺν τῇ ἐκτελέσει τῆς μεθόδου ταύτης ἐπικαλύπτει τὸν ἐπισπαδίαν δι' ἐπιμήκους νεαροποιήσεως τῶν χειλέων τῆς

αύλακος τῆς οὐρήθρας αὐτοῦ καὶ ἐπικαλύψεως αὐτῶν διὰ τοῦ ἄνω πετάλου τῆς διακρεθείσης ἀκροποσθίας.

Αἱ ἀναπλαστικά· δ' αὐταὶ ἐγγειρήσεις προσπίζουσι μὲν τὴν ἐξεστραμμένην κύστιν ἀπὸ τῶν ἐξωτερικῶν ἐπιδράσεων καὶ ἐρεθισμῶν, ἀλλ' οὐδόλως θεραπεύουσι τὴν συμπαρομαρτοῦσαν ἀκράτειαν τῶν οὕρων· τὸ δὲ μᾶλλον δυσχρεστον εἶνε ὅτι, τὸ πρόσθιον τοίχωμα τῆς κύστεως ἀποτελεῖται, ὡς ἐκ τῆς ἀναστροφῆς τοῦ μεγάλου ὀρθογωνίου κρημνοῦ, ὡς βλέπετε ἐνταῦθα ἐπὶ τοῦ πτώματος, ὑπὸ τῆς ἐπιφανείας τοῦ δέρματος, ἡ δὲ παρουσία τριγῶν κατ' αὐτὸ ὡς καὶ αἱ ἀποφολιδώσεις αὐτοῦ δύνανται νὰ ἐπενέγκωσι τὸν σχηματισμὸν λίθων ἐν τῇ οὕτως ἀνασχηματισθείσῃ οὐροδόχῳ κύστει.

Ὁ Pozzi ἐτροποποίησε κατ' ἄλλον τρόπον τὴν ἀναπλαστικὴν ταύτην ἐγγείρησιν· θελήσας δῆλα δὴ νὰ ἐλαττώσῃ τὴν προεξοχὴν οὕτως εἶπεῖν τῆς ἐξεστραμμένης κύστεως καὶ τὴν ἐπικάλυψιν ταύτης διὰ δερμικῶν κρημνῶν, ἐνήργησεν εἰς περίπτωσιν, ἣν ἐδημοσίευσεν, τὴν ἀποκατάστασιν τῶν προσθίων κοιλιακῶν τοιχωμάτων κατὰ τὴν ἡθικὴν σύμφυσιν δι' ἀποκολλήσεως καὶ συρραφῆς πρὸς ἀλλήλους τῶν ὀρθῶν κοιλιακῶν μυῶν κατὰ τὸ κατώτερον αὐτῶν ἄκρον καὶ τὴν κατὰφυσιν αὐτῶν ἐπὶ τῆς ἡθικῆς συμφύσεως. Πρὸς τοῦτο δὲ θὰ ἐνεργήσητε πρῶτον τομὴν ἐν εἵδει πετάλου (ὡς δεικνύει ἡ εἰκ. 151, αα'-δδ'), ἧς ἡ ἀπόστασις καθ' ὅλην αὐτῆς τὴν περίμετρον ἀπὸ τῆς ἐξεστραμμένης κύστεως ἔσται 4 ἐκ. μ., τὰ δὲ κατώτερα ἄκρα τῆς τομῆς ταύτης θὰ ἐνώσητε διὰ δύο ἐγκαρσίων τομῶν (εἰκ. 151, α-ε-β-δ), μιᾶς δῆλα δὴ ἐκατέρωθεν, μετὰ τῆς κατωτέρας ἐπιφανείας τῆς ἐξεστραμμένης κύστεως· εἴτα δὲ θὰ ἐνεργήσητε δύο ἐτέρας τομὰς ἀκτινοειδῶς κατὰ τὸν μέγαν τοῦτον δερμικὸν κρημνὸν ἀρχόμενοι ἀπὸ τοῦ ἄνω χεῖλους τῆς περιφερείας τῆς ἐξεστραμμένης κύστεως καὶ φέροντες ταύτας πρὸς τὴν ἐν εἵδει πετάλου τομὴν, οὕτως ὥστε νὰ διαιρέσητε εἰς τρία ἴσα σχεδὸν μέρη τὸν μέγαν τοῦτον κρημνὸν (εἰκ. 151, Α-Β-Γ). Ἐνεργοῦντες δ' εἴτα ἐκ τῆς περιφερείας πρὸς τὸ κέντρον τὴν ὑποδορὰν τῶν κρημνῶν τούτων μέχρι τῶν ὑποκειμένων μυῶν (εἰκ. 151, ε'-α-β'-δ') καὶ μέχρι τῆς ὅλης περιφερείας τῆς ἐξεστραμμένης κύστεως καὶ

καταλείποντες οὕτως εἰς ἕκαστον τούτων πλατὺν μίσχον περὶ τὴν περιφέρειαν τῆς ἐξεστραμμένης κύστεως, ἀναστρέφετε τούτους πρὸς τὰ κάτω (εἰκ. 152) οὕτως ὥστε ἡ δερμικὴ αὐτῶν ἐπιφάνεια, ἐπι-

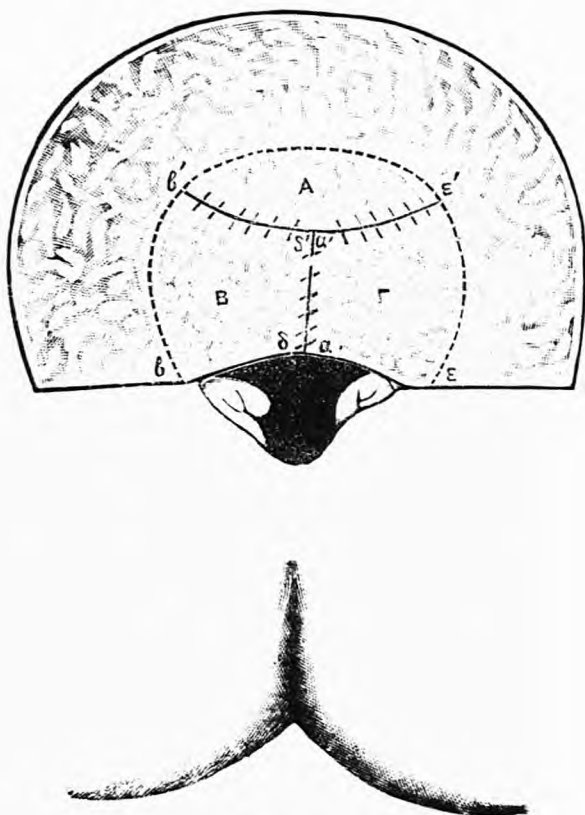

Εἰκ. 151.

Ἐκστρόφη τῆς οὐροδόχου κύστεως. Ἀναπλαστικὴ ἐγχείρησις κατ' αὐτὴν διὰ τῆς μεθόδου τοῦ Pozzi.

καλύπτει τὴν ἐξεστραμμένην κύστιν, ἡ δὲ τῆς ὑποδορᾶς γίνεται ἐξωτερικὴ, καὶ συρράπτετε τὰ χεῖλη τῶν δύο πλαγίων κρημνῶν (εἰκ. 152, Β-Γ) πρὸς ἄλληλα ἐν τῷ μέσῳ, τὰ δὲ ἀνώτερα τούτων

πρὸς τὸ χεῖλος τοῦ ἀναστραφέντος μέσου κρημνοῦ (εἰκ. 152, Α): τότε δὲ πρὸς ἐπικάλυψιν ὑπὸ παρακειμένου δέρματος τῆς ὅλης παραχθείσης τραυματικῆς ἐπιφανείας ἐκ τῆς περιχράξεως ὑποδο-

Εἰκ. 152.

Ἐκστροφή τῆς οὐροδόχου κύστεως. Ἐγχειρήσεις κατὰ Pozzi.
Ἀναστροφή τῶν κρημνῶν.

ρᾶς καὶ ἀναστροφῆς τοῦ μεγάλου πεταλοειδοῦς κρημνοῦ, θ' ἀποκολλήσετε δι' ἀποκολλητῆρος ἀπὸ τῆς ἡθικῆς συμφύσεως τὰς καταφύσεις τῶν ὀρθῶν κοιλιακῶν μυῶν, καὶ οὕτω θὰ δυνηθῇτε

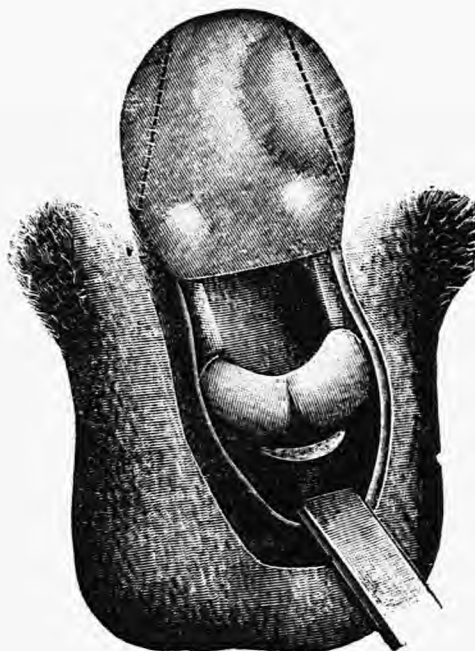
νά συμπληρωσάσθε τούτους κατὰ τι εἰς τὴν μέσθην αὐτῶν μοῖραν καὶ νὰ συρράψῃτε πρὸς ἀλλήλους διὰ ζώϊκου ἢ μεταξίνου ῥάμματος, τὸ δὲ ἐναπολειπόμενον κενὸν μέρος μεταξὺ τῆς κατωτάτης αὐτῶν μοίρας θὰ ἐπικαλύψῃτε ἐνεργοῦντες πρὸς τὰ ἔξω αὐτῶν ἐλευθερωτικὰς ἢ ἐπικουρικὰς χαλαρούσας καθέτους τομὰς μέχρι τοῦ ὀπισθίου φύλλου τῆς ἰδίας αὐτῶν ἰνῶδους θήκης, ὅπως δυνήθητε νὰ μετακινήσῃτε καὶ συμπληρωσάσθε αὐτούς, ἐνεργοῦντες ἐν τῷ μέσῳ ῥαφῇ αὐτῶν, εἴτα δὲ ἐνεργοῦντες καθέτους μακρὰς τομὰς παρὰ τὰς προσθίας ἀνωτέρας λαγονίους ἀκρολοφίας σχηματίζετε ἀναλόγους δερμικούς κρημνούς ἐκατέρωθεν, οὓς ἔλασσε καταλλήλως ἐπὶ τῆς τραυματικῆς ταύτης ἐπιφανείας, καὶ συρράπτοντες τὰ χεῖλη αὐτῶν πρὸς ἀλλήλα, ἐπικαλύπτετε ταύτην, ἐπιπροσθέτοντες καὶ ὅσας ἄλλας νομίζετε ἀναγκαίως ῥαφάς, τὸ μὲν πρὸς περιορισμὸν τῆς ὅλης τραυματικῆς ἐπιφανείας, τὸ δὲ πρὸς συγκράτησιν καὶ ἔνωσιν τῶν κρημνῶν· διασωληνώσαντες δὲ τὸ τραῦμα ὅπου ἂν νομίσῃτε τοῦτο ἀναγκαῖον, ὥς καὶ τὴν νέαν κυστικὴν κοιλότητα, ἐπιδένετε ἀντισηπτικῶς. Ἐν ἀνάγκῃ δὲ βραδύτερον θὰ ἐνεργήσῃτε συμπληρωματικὰς ἀναπλαστικὰς ἐγχειρήσεις μερικὰς ἢ τοπικὰς πρὸς ἐπικάλυψιν τῶν μερῶν, ἅτινα παρέμειναν ἀκάλυπτα.

Τοιαύτη ἐν γενικαῖς γραμμαῖς ἡ τροποποίησις τοῦ Pozzi.

Ἡ δευτέρα τάξις τῶν ἐγχειρητικῶν μεθόδων περιλαμβάνει τὰς μεθόδους ἐκείνας, αἵτινες σκοπὸν ἔχουσιν, ὥς εἶπον ὑμῖν, τὴν ἀποκατάστασιν τῆς οὐροδόχου κύστεως δι' αὐτοῦ τούτου τοῦ ἐξεστραμμένου βλεννογόνου αὐτῆς· πολλὰ δὲ τοιαῦτα ἐπινοήθησαν καὶ ἐτέθησαν ἐν ἐφαρμογῇ ἐν τῇ πράξει ὑπὸ διαφόρων χειρουργῶν, ἀλλ' ἅπασαι δὲν ἀπέδωκαν τελικὰ θεραπευτικὰ ἀποτελέσματα τοιαῦτα, ὥστε ἡ ἐφαρμογὴ αὐτῶν νὰ καταστῇ κοινὴ ἐν τῇ πράξει, διὰ τοῦτο καὶ τὴν περιγραφὴν αὐτῶν κατ' ἰδίαν ἐκάστης (Wyman-Duret-Tredelenbourg-Neudorfer-Passavant-Pousson) θὰ παραλίπω ἀπὸ σκοποῦ καὶ θὰ περιγράψω ὑμῖν τὴν μέθοδον τοῦ Segond, ἥτις φαίνεται μοι ἡ καταλληλοτέρα τούτων πρὸς ἐφαρμογὴν. Ὅπως δὲ ἐκτελέσῃτε ταύτην, δὲν ἔχετε ἀνάγκην εἰδικῶν ἐργαλείων, ἀλλ' ἐκτείναντες τὸν πᾶσχοντα ὑπτιον ἐν τῇ ἐγχειρη-

Ἀνατμηματισμός
τῆς ἐξεστραμμέ-
νης οὐρ. κύστεως
διὰ τοῦ βλεννο-
γόνου αὐτῆς.

τικῇ τραπέζῃ καὶ τὰ πάντα παρασκευάσαντες ἀντισηπτικῶς ὥς καὶ εἰς τὰς προηγουμένας μεθόδους χλωροφορμίζετε αὐτόν, ἢ διὰ κοκαίνης ἀπὸ τοῦ νωτιαίου μυελοῦ ἐνεργεῖτε ἀναλγησίαν, καὶ ἀφοῦ ἀνεύρητε πρῶτον τὰ στόμια τῆς ἐκβολῆς τῶν οὐρητήρων ἐπὶ τοῦ ἐξεστραμμένου βλεννογόνου καθετηρίζετε τούτους δι' ὑπο-

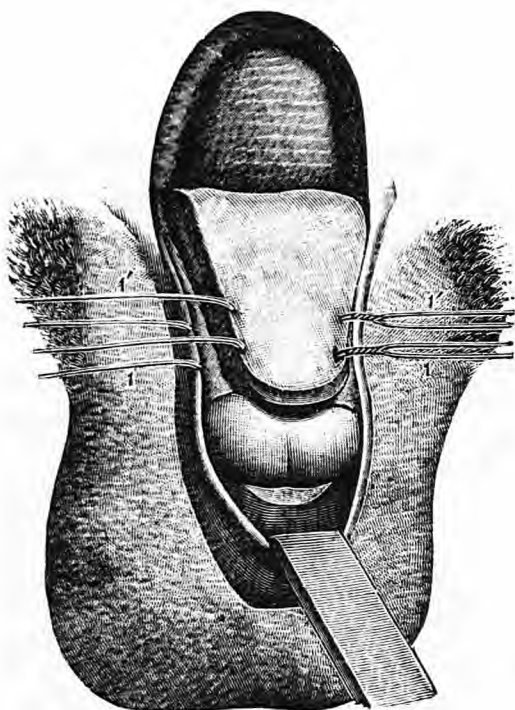

Εἰκ. 153.

Ἐκτροφή τῆς οὐροδόχου κύστεως. Ἐγχειρήσεις κατὰ Segond.
Πρῶτος χρόνος.

σκληρῶν οὐρητηρικῶν καθετήρων, ὅπως ἔχητε τούτους ὀδηγοῦντα σημεῖα· εἶτα δὲ διὰ μαχαίριου ἐνεργεῖτε τομὴν καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τῆς περιφερείας τοῦ χεῖλους τῆς προσφύσεως τοῦ ἐξεστραμμένου βλεννογόνου ἐπὶ τὸ δέρμα, καὶ ἐνεργεῖτε οὕτω μετὰ τὴν περιχάραξιν τὴν δι' ἀνατομῆς ἀποκόλλησιν τῆς ἐξεστραμμένης κύστεως (εἰκ. 153) φέροντες τὸ μαχαίριον ὑμῶν κατὰ τὴν

ὀπισθίαν αὐτῆς ἐπιφάνειαν, οὐδόλως ἀπομακρυνόμενοι ταύτης ὅπως μὴ διανοίξῃτε τὸ ὑποκείμενον περιτόναιον, καὶ φθάνετε πρὸς τοὺς οὐρητῆρας ὀδηγούμενοι πρὸς τοῦτο ὑπὸ τῆς παρουσίας τῶν καθετήρων, ὅτε καὶ παύετε αὐτόθι τὴν ἀνατομὴν. Τὸν κρημνὸν τοῦτον

Εἰκ. 154.

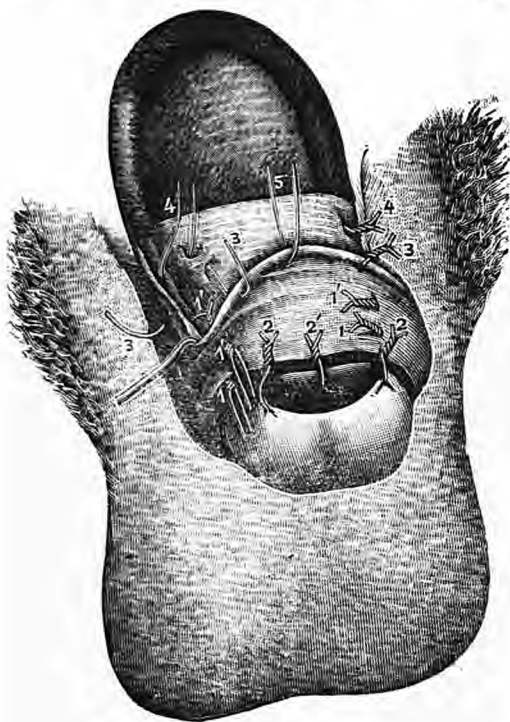
Ἐκστρόφη τῆς οὐροδόχου κύστεως. Ἐγχείρησις κατὰ Segond.

Δεύτερος χρόνος.

στρέφετε πρὸς τὰ κάτω καὶ ἐπιθέτετε κατὰ μῆκος τῆς αὐλάκος τοῦ ἐπισπαδίου, ἀλλ' ἐπειδὴ οὗτος ἔσται πλατύτατος, ἐκτέμνετε διὰ ψαλιδίου μοῖραν τινα ἀπὸ τὰ πλάγια χεῖλη αὐτοῦ ἐκ τῶν πρόσω πρὸς τὰ ὀπίσω προσέχοντες τὸν νοῦν πάντοτε μὴ συμπεριλάβητε εἰς τὴν ἐκτομὴν τῶν πλαγίων τούτων τεμαχίων καὶ τοὺς

οὐρητῆρας ἢ τὰ στόμια αὐτῶν, ἀλλὰ πρὸ αὐτῶν παύετε τὴν ἐκτομήν. Τοῦτου δὲ γενομένου, νεαροποιεῖτε καθ' ὅλον αὐτῶν τὸ μῆκος ἐκ τῶν πρόσω πρὸς τὰ ὀπίσω τὰ πλάγια χεῖλη τῆς αὐλακος τοῦ ἐπισπαδίου τῆς κειμένης ἐπὶ τῆς ῥαχιαίας ἐπιφανείας τοῦ ὑποτυπώδους πέους τοῦ ἐγχειρουμένου, καὶ συρράπτετε ταῦτα μόνον κατὰ τὴν προσθίαν μοῖραν αὐτῶν ἐκατέρωθεν, ἐπιθέτοντες ἀνὰ δύο διακεκομμένας ῥαφάς δι' ἀργυροῦ ῥάχματος λεπτοῦ (εἰκ. 154) πρὸς τὰ χεῖλη τῆς ἀποκολληθείσης καὶ πρὸς τὰ κάτω στραφείσης ἐπὶ τὴν ῥάχιν τοῦ πέους ἐξεστραμμένης κύστεως, οὕτως ὥστε ἡ τῆς ἀνατομῆς ἐπιφάνεια αὐτῆς ἔγεινεν ἀνωτέρα ἢ προσθία (εἰκ. 154). Μετὰ ταῦτα δὲ ἐνεργεῖτε τὴν ἐγκαρσίαν διαίρεσιν τῆς αἰωρουμένης ἀκροποσθίας εἰς δύο φύλλα ἐκ τῶν ὀπίσω πρὸς τὰ πρόσω ἀρχόμενοι τῆς ἀνατομῆς αὐτῆς εὐθὺς ὑπὸ τὴν στεφάνην τῆς βάλανου καὶ καθ' ὅλην αὐτῆς τὴν κατωτέραν ἡμιπεριφέρειαν μέχρι τοῦ προσθίου ἐλευθέρου χείλους αὐτῆς χωρὶς νὰ διαιρέσητε καὶ τοῦτο, ἀλλ' ἐνεργεῖτε κατ' αὐτὸ ἢ μᾶλλον πρὸς τὴν μεσότητά τοῦ κατωτέρου πετάλου τῆς δι' ἀνατομῆς οὕτως εἰς δύο διαιρεθείσης ἀκροποσθίας τρήμα διὰ τομῆς ἐγκαρσίας ἢ καθέτου, δι' οὗ διεκβάλλετε τὴν βάλανον, τὸ δὲ ἀνώτερον πέταλον τῆς ἀκροποσθίας διατείνετε καὶ φέρετε ἐπὶ τὴν ἀνωτέραν ἐπιφάνειαν τῆς ἐπὶ τοῦ πέους ἐπιτεθείσης ἐξεστραμμένης κύστεως, οὕτως ὥστε ἡ τῆς ἀνατομῆς ἐπιφάνεια τοῦ πετάλου τῆς ἀκροποσθίας νὰ προσαρμοσθῇ ἀκριβῶς ἐπὶ τῆς τοιαύτης τῆς ἀναστραφείσης κύστεως ἢν οὕτως ἐπικαλύπτετε, ἢ δὲ δερμικὴ τῆς ἀκροποσθίας καθίσταται ἐξωτερικὴ ἢ προσθία, καὶ στηρίζετε οὕτως αὐτόθι τὸ φύλλον τοῦτο τῆς ἀκροποσθίας δι' ἐπαρκῶν διακεκομμένων ῥαφῶν, προσαρμόζοντες εἴτα καταλλήλως διὰ ῥαφῶν τὰ χεῖλη τοῦ τρήματος, δι' οὗ διέρχεται ἡ βάλανος πρὸς τὸ κατώτερον ἐλεύθερον χεῖλος τῆς ἀναστραφείσης καὶ ἐπὶ τοῦ πέους ἐπιτεθείσης ἐξεστραμμένης κύστεως. Τὸν διατεθέντα δὲ τοῦτον πρόσθιον ἀκροποσθιαῖον κρημνὸν διαπερᾶτε διὰ τῶν αὐτῶν δύο ἐκατέρωθεν ἐπιτεθέντων ῥαμμάτων, δι' ὧν προσωρινῶς ἐστηρίζατε κατὰ τὴν προσθίαν μόνον αὐτῆς μοῖραν τὴν πρὸς τὰ κάτω ἐπὶ τὸ πέος δι' ἀναστροφῆς στηριχθεῖσαν κύστιν (εἰκ. 155) καὶ ἄνωθεν τούτων καὶ μᾶλλον πρὸς τὰ ὀπίσω

διαπεράτε κατὰ τὰ πλάγια ἐν ῥάμμα, δι' οὗ συρράπτετε ἐκατέρωθεν συλλήβδην τὰ χεῖλη τοῦ ἀκροποσθιαίου κρημοῦ, τὰ τῆς

Elk. 155.

Ἐκστρόφη τῆς οὐροδόχου κύστεως. — Ἐγχείρησις κατὰ Segond.

1-1'. Κατάσπασις καὶ συρραφή τῆς ἐξεστραμμένης οὐροδόχου κύστεως.
— 2-2'. Συρραφή τοῦ προσθίου χείλους τῆς κατασπασθείσης οὐροδόχου κύστεως καὶ τοῦ ἄνωθεν ταύτης ἀγθέντος προσθίου πετάλου τῆς ἀκροποσθίας παρὰ τὰ χεῖλη τῆς αὐλακὸς τοῦ ἐπισπαδίου. — 3-3'. Ῥαφή τοῦ νεαροποιηθέντος δέρματος τοῦ πέους μετὰ τοῦ χείλους τῆς κατασπασθείσης ἐξεστραμμένης κύστεως καὶ τοῦ ἄνωτέρου πετάλου τῆς ἀκροποσθίας. — 4. Ῥαφή τῆς κατασπασθείσης ἐξεστραμμένης οὐροδόχου κύστεως παρὰ τὸ στόμιον τοῦ συστοίχου οὐρητήρος. — 5. Ῥαφή τοῦ χείλους τοῦ ἄνωτέρου πετάλου τῆς ἀκροποσθίας παρὰ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς ἀνατομῆς τῆς κατασπασθείσης ἐξεστραμμένης κύστεως ἢ παρὰ τὸ χεῖλος δερμικοῦ τινος κρημοῦ ληφθησομένου ἐκ τῶν κοιλιακῶν τοιχωμάτων πρὸς ἐπικάλυψιν τῆς ἐξ ἀνατομῆς παραχθείσης ἐπιφανείας τῆς κατασπασθείσης ἐξεστραμμένης οὐροδόχου κύστεως.

ἀναστραφείσης κύστεως καὶ τὰ τῆς αὐλακος τοῦ ἐπισπαδίου, καὶ ἐν τέλει πρὸς τὰ ὀπίσω συρράπτετε ἐκατέρωθεν κατὰ τὰ πλάγια τὴν ὀπισθίαν μοῖραν τῶν χειλέων τῆς κατασπασθείσης κύστεως τὰ παρὰ τὰ στόμια τῶν οὐρητήρων, διότι ἐνίοτε δὲν φθάνει μέχρις ἐκεῖ ὁ διαταθεὶς ἀκροποσθιαῖος πρόσθιος κρημνός. Οὐχὶ σπανίως μάλιστα τὸ τοιοῦτο μετὰ δυσκολίας θὰ κατορθώσητε, καὶ διὰ τοῦτο βραδύτερον ἴσως ἀναγκασθῆτε δι' ἀναπλαστικῆς τινος μερικῆς ἐκατέρωθεν ἐγχειρήσεως νὰ ἀποφράξῃτε καὶ νὰ ἐπικαλύψῃτε τὰς πλάγας ταύτας μοῖρας τοῦ ἐγχειρητικοῦ τούτου πεδίου· τελευταῖον δέ, ὅπως ἐπιδερματώσητε τὴν τραυματικὴν ἐπιφάνειαν τὴν παραχθεῖσαν ἐκ τῆς ἀνατομῆς καὶ στροφῆς καὶ ἐνδιπλώσεως πρὸς τὰ κάτω τῆς ἐξεστραμμένης κύστεως, συρράπτετε ἐκατέρωθεν συμπλησιάζοντες κατὰ τὸ δυνατόν ὑμῖν τὸ προσθιοπλάγιον ἐλεύθερον χεῖλος τοῦ πρὸς τᾶνω διατεταμένου ἀκροποσθιαίου κρημοῦ πρὸς τὰ πλάγια χεῖλη τῆς κατωτέρας μοῖρας τοῦ ἐγχειρητικοῦ τραύματος τῶν κοιλιακῶν τοιχωμάτων, τὴν δὲ λοιπὴν μοῖραν πρὸς τᾶνω τοῦ αὐτοῦ τραύματος ἀποφράσσετε, εἴτε διὰ συμπλησιάζσεως τῶν ἀντιθέτων χειλέων αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλα καὶ ῥαφῆς αὐτῶν, εἴτε διὰ σχηματισμοῦ παραπλεύρων δερμικῶν μισχωτῶν κρημνῶν, οὓς σχηματίζοντες ἐκατέρωθεν φέρετε ἐπὶ τὴν τραυματικὴν ἐπιφάνειαν καὶ διὰ συρραφῆς τούτων πρὸς ἀλλήλους κατὰ τὰ ἐλεύθερα αὐτῶν χεῖλη καὶ εἴτα μετὰ τοῦ ἐλευθέρου προσθίου χείλους τοῦ ἀκροποσθιαίου κρημοῦ καὶ οὕτως ἐπικαλύπτετε ταύτην. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι μετὰ τὸ τέλος τῆς ὅλης ἐγχειρήσεως θὰ ἐπιθέσητε καὶ ὅπουδῆποτε ἄλλαχού τοῦ ἐγχειρητικοῦ πεδίου ἂν νομίσῃτε ἀναγκαῖον τὰς καταλλήλους ῥαφάς, ὅπως κατορθώσητε τὸ μὲν τὴν ἔνωσιν τῶν κρημνῶν, τὸ δὲ τὸν περιορισμὸν τῆς ἐκτάσεως αὐτοῦ, θὰ διασωληνώσητε κατὰ τὰ πλάγια καὶ ἀπὸ τῆς αὐλακος τοῦ ἐπισπαδίου καὶ θὰ ἐπιθέσητε ἀντισηπτικὸν ἐπίδεσμον. Βραδύτερον δέ, τῆς ἐπουλώσεως ἐν μέρει ἢ ἐν ὅλῳ ἐπιτευχθείσης, θὰ ἐνεργήσητε συμπληρωματικὰς μερικὰς ἀναπλαστικὰς ἐγχειρήσεις πρὸς τελείαν ἐπικάλυψιν τῶν ἀκαλύπτων παραμεινασῶν μοιρῶν τοῦ ἐγχειρητικοῦ πεδίου.

Ὁ Poncet (de Lyon) ἐτροποποίησε τὴν μέθοδον ταύτην τοῦ Segond διατηρῶν ὅλην τὴν δι' ἀνατομῆς ἀποκολληθεῖσαν

ἐξεστραμμένην κύστιν καὶ οὐδόλως ἐκτέμνων ταύτην κατὰ τὰ πλάγια αὐτῆς.

Ὁ δὲ Pousson (de Bordeaux), ἐπειδὴ ἐσημειώθησαν σφάκελοι τῆς δι' ἀνατομῆς ἀποκολληθείσης καὶ κατασπασθείσης ἐξεστραμμένης κύστεως, ὅτε αὕτη εὐρέθη λεπτοτάτη κατὰ τὴν ἀνατομὴν, προέτεινεν, ἀλλὰ δὲν ἐφάρμοσε ταύτην, τὸ γε νῦν ἔχον, ἐπὶ ζῶντος, — μὴ δοθείσης αὐτῷ εὐκαιρίας εἰσέτι, — τὴν ἀνατομὴν τῆς ἐξεστραμμένης κύστεως μετὰ καὶ τῆς ἀντιστοιχοῦσης κατὰ ταύτην μοίρας τοῦ περιτοναίου· συμβουλεύει δὲ τὴν ῥαφὴν τῆς διαιρέσεως τοῦ περιτοναίου, διὰ προσχωγῆς τῶν χειλέων τῆς τομῆς αὐτοῦ, καὶ τὴν ἄνωθεν τούτου προσχωγῆν τῶν διαιρεθέντων κοιλιακῶν τοιχωμάτων δι' ἐλευθερωτικῶν ἢ ἐπικουρικῶν χαλαρουσῶν τομῶν πρὸς ἐπικάλυψιν τοῦ περιτοναίου καὶ τοῦ ἐγχειρητικοῦ πεδίου.

Ὁ Duplay δὲ ἐτροποποίησε κατ' ἄλλον τρόπον τὴν μέθοδον ταύτην τοῦ Segond· ἐν πρώτοις ἀποκαθιστᾷ κατὰ τὴν ῥαχιαίαν ἐπιφάνειαν τοῦ ὑποτυπώδους πέους τὸν ἐπισπᾶδιαν κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ μέθοδον. ἦν περιέγραψα ὑμῖν (σελ. 178). μετὰθάλλων τὴν αὐλακα τούτου εἰς αὐλον οὐρήθρας, καὶ εἶτα ἀποκολλῶν τὴν ἐξεστραμμένην κύστιν κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ Segond καὶ κατασπῶν καὶ ἐνδιπλῶν ταύτην πρὸς τὰ πρόσω συρράπτει πρὸς ἑαυτὴν κατὰ τὸ ἐλεύθερον χεῖλος τῆς περιφερείας αὐτῆς, πρὸς δὲ τὰ πρόσω φέρει ταύτην εἰς ἔνωσησιν διὰ ῥαφῶν πρὸς τὸ ὀπίσθιον ἄκρον τοῦ νεοσχηματισθέντος αὐλοῦ τῆς οὐρήθρας.

Ἐν τέλει δὲ ἔχετε τὴν τρίτην τάξιν τῶν ἐγχειρητικῶν μεθόδων, αἵτινες σκοποῦσι τὴν παροχέτευσιν τῶν οὕρων πρὸς τὰ ἔξω διὰ τοῦ ἐντερικοῦ σωλήνος· συνίστανται δ' αὗται εἰς τὴν διὰ λαπαροτομίας ἢ κοιλιοστομίας. — μετὰ ἐκτομὴν τοῦ πλείστου μέρους τῆς ἐξεστραμμένης κύστεως, πλὴν τῆς μοίρας τῆς ἀντιστοιχοῦσης εἰς τὰ στόμια τῶν οὐρητήρων, — μετεμφύτευσιν τῶν στομιῶν τῆς ἐκβολῆς τῶν οὐρητήρων ἐπὶ τοῦ ὀρθοῦ ἐντέρου, ἢ τὴν σιγμοειδῆ καμπήν, καθ' ὃν τρόπον θὰ εἴπω ὑμῖν εἰς τὰς ἐπὶ τῶν οὐρητήρων ἐγχειρήσεις, καὶ τὴν ἐκεῖθεν διὰ τοῦ δακτυλίου ἐξοδὸν τῶν οὕρων (Maydl - Tuffier).

Παροχέτευσις
τῆς ἐξόδου τῶν
οὕρων.

Ἄλλ' ἢ πιθανὴ μόλυνσις διὰ τοῦ χρόνου τῶν ἀνωτέρων οὐρη-

τικῶν ὀργάνων (νεφροί) ἀπὸ τοῦ ἐντερικοῦ σωλήνος διὰ τῶν οὐρητήρων καθιστᾷ τὴν μέθοδον ταύτην, μέθοδον ἀνάγκης. Τούτου δι' ἔνεκεν ὁ Sonnenbourg ἐνεργεῖ τὴν ἐκτομὴν ὅλης τῆς ἐξεστραμμένης κύστεως, συρράπτει τὰ χεῖλη τοῦ παραχθέντος τραύματος καθ' ὃν τρόπον περιέγραψα ὑμῖν ἀνωτέρω εἰς τὰς διαφορὰς ἄλλας μεθόδους, καὶ μετεμφυτεύει τὰ στόμια τῶν οὐρητήρων εἰς τὰ κοιλιὰ καὶ τοιχώματα συρράπτων ταῦτα κατὰ τὸ δέριμα τούτων διὰ καταλλήλων δι' ἡμματος διακεκομμένων ραφῶν κυκλικῶς ἢ κατὰ τὴν ῥίζαν τοῦ ὑποτυπώδους πέους τοῦ ἐπισπαδίου, ἢ κατὰ τὴν ἔσω μοῖραν τῶν μικρῶν χειλέων ἐπὶ κορασίδων διὰ νεαροποιήσεως αὐτοῦ τοῦ δέρματος δι' ἐκτομῆς μικρᾶς μοῖρας αὐτοῦ καὶ συρραφῆς ἐκείνων πρὸς τὴν νεαροποιηθεῖσαν τούτων ἐπιφάνειαν.

Ἄλλ' ἐκ τῶν προειρημένων ἐννοεῖτε καὶ ὑμεῖς, Κύριοι, εὐκόλως, ὥς καὶ ἐκ πείρας ἰδίᾳς δύναμαι νὰ βεβαιώσω ὑμᾶς, ὅτι οὐδεμία τῶν ἐγχειρητικῶν τούτων μεθόδων τῶν ἐν χρήσει μέχρι σήμερον, μετὰ ποικίλων τροποποιήσεων παρ' ἐκάστου χειρουργοῦ ἐφαρμοζομένων, — ὡς θ' ἀναγνώσῃτε εἰς διάφορα ἱατρικὰ περιοδικὰ, — εἶνε ῥιζική, διότι οὐδεμία δύναται ν' ἀντικαταστήσῃ τὸν ἐλλείποντα σφιγκτήρα τῆς κύστεως καὶ νὰ θεραπεύσῃ οὕτω τὴν συνεχῆ ἀκράτειαν τῶν οὐρῶν καὶ τὰς ἐκ ταύτης τοπικὰς διαταραχὰς. Καὶ ἡ μὲν τάξις τῶν ἀναπλαστικῶν ἐγχειρητικῶν μεθόδων, ἧς περιέγραψα ὑμῖν, δίδει ἀποτέλεσμα ὀρθομορφικὸν οὕτως εἰπεῖν, ἀλλὰ καὶ πολλὰ δυσάρεστα ταυτοχρόνως κατὰ τὴν ἀποθεραπείαν, ἰδίως δὲ σφακελώσεις τῶν κρημνῶν μερικὰς καὶ σχηματισμοὺς μετέπειτα λίθων ἐν τῇ νεοσχηματισθείσῃ ἐκείνῃ κυστικῇ κοιλότητι.

Ἡ δὲ τάξις τῆς παροχτεύσεως τῶν οὐρῶν ἐν τῷ ἐντερικῷ σωλήνῳ ἐκθέτει διὰ τοῦ χρόνου εἰς πιθανὴν μόλυνσιν τῶν οὐρητήρων καὶ τῶν νεφρῶν, ἃν καὶ τὰ πειράματα τοῦ Novaro καὶ Tuffier ἐπὶ κυνῶν ἀπέδειξαν ὅτι ἡ μετεμφύτευσις τοῦ οὐρητήρος μετὰ τοῦ στομίου τῆς ἐκβολῆς καὶ τοῦ σφιγκτήρος αὐτοῦ κατὰ τὸν ἐντερικὸν σωλήνα προσασπίζει τὸν οὐρητήρα καὶ τὸν νεφρὸν ἀπὸ τῆς μόλυνσεως.

Ἡ δὲ τάξις τῆς ἀμέσου ραφῆς τῆς κύστεως ἐφ' ἑαυτὴν δι' ἀνατομῆς αὐτῆς καὶ ἀποκολλήσεως καὶ ἐνδιπλώσεως φαίνεται μοι

ἡ μᾶλλον ἀσπαστή· ἐξ ὧλων δὲ τῶν ἐγχειρητικῶν μεθόδων τῆς τᾶξως ταύτης προκρίνω τὴν τοῦ Segond, ὡς σχετικῶς τὴν καλλιτέραν, σὺν τῇ τροποποιήσει ἣν ἐπήνεγκεν ὁ Duplay καὶ τὴν ὁποίαν περιέγραψα ὑμῖν ἀνωτέρω, διότι δι' αὐτῆς ἀποκαθίσταται ἡ κύστις διὰ τῶν ἰδίων αὐτῆς τοιχωμάτων, εἶνε δὲ μέθοδος ἐφαρμοσίμος κατ' ἀμφοτέρω τὰ φύλλα, λαμβανομένου παρὰ τῷ θήλει φύλλῳ κρημνοῦ πρὸς ἐπιδερμάτωσιν τῆς κατασπασθείσης κύστεως ἀπὸ τῶν μικρῶν χειλέων τοῦ αἰδοίου ἀντὶ τοῦ ἀνωτέρου πετάλου τοῦ ἀκροποσθιαίου κρημνοῦ τοῦ ἄρρενος. Ἐν ἀποτυχίᾳ δὲ ἐφαρμογῆς οἰασθῆποτε τῶν προμνημονευθεισῶν μεθόδων, ὡς ἐπ' ἴσης εἰς τινα περιστατικὰ εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐγχειρητικῆς ἐπεμβάσεως, θὰ προτιμῆσητε τὴν ἐφαρμογὴν προθετικῶν μηχανημάτων, ἅτινα εὐρίσκετε εἰς τὸ ἐμπόριον ἐξ ἐλαστικοῦ κόμματος, πρὸς συλλογὴν τῆς συνεχοῦς ἐκροῆς τῶν οὕρων, καὶ οὐχὶ νὰ καταφύγητε εἰς ἐγχειρητικὰς ἐπεμβάσεις, αἵτινες τὸ μὲν ἔσονται προβληματικαὶ ὑπὸ ἔποψιν θεραπευτικοῦ καὶ ἐγχειρητικοῦ αποτελέσματος, τὸ δὲ θὰ θέσωσιν ἐν κινδύνῳ τὴν ζωὴν τοῦ πάσχοντος, ὡς ἐπὶ παραδείγματος ἡ μέθοδος τοῦ Tredelenbourg, ἥτις σκοπὸν ἔχει τὴν συμπληρῶσιν τῆς ἡβικῆς συμφύσεως διὰ διαιρέσεως τῶν ἱερολαγονίων συνδέσμων τῆς λεκάνης καὶ τῆς ὁποίας τὴν περιγραφὴν ἀπὸ σκοποῦ παραλείπω, διότι δὲν ἐγένετο αὕτη κοινῶς ἀποδεκτὴ ἐν τῇ πράξει.

Μ Α Θ Η Μ Α Ν Β'

Κύριοι,

Μετά τὰ λεχθέντα περὶ τῆς ἐκτροφῆς τῆς κύστεως ἔρχομαι σήμερον εἰς τὴν διδασκαλίαν τῶν ἐγχειρητικῶν ἐκείνων μεθόδων, ἅς θὰ ἐφαρμόσητε ἐπὶ τοὺς οὐρητῆρας, περὶ τῶν ὁποίων πολλὰ ἐλέχθησαν εἰς τὰ διάφορα ἰατρικὰ συνέδρια καὶ χειρουργικὰς εταιρείας καὶ ἐγράφησαν, ὑπὸ χειρουργικὴν ἔποψιν, κατὰ τοὺς τελευταίους τούτους χρόνους¹ εἰς τε τὰ διάφορα ἰατρικὰ περιοδικὰ, τὰ

Ἐγχειρήσεις
ἐπὶ τοὺς
οὐρητῆρας.

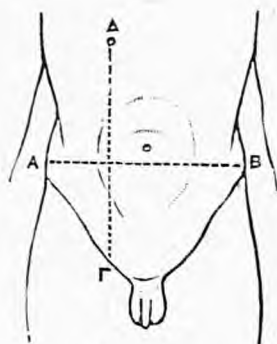
¹ A. Boari. Chirurgia del Uretere. Rome 1900.

κλασσικά τῆς χειρουργικῆς συγγράμματα καὶ εἰς εἰδικὰς μονογραφίας, ὧν ἡ λεπτομερὴς ἀναγραφὴ πολὺν θὰ κατελάμβανε χῶρον.

Ἐξέταση τῶν
οὐρητῆρων διὰ
τῶν κοιλιακῶν
τοιχωμάτων.

Καὶ ἐν πρώτοις δεόν νὰ μάθῃτε νὰ ἐξετάζητε τοὺς οὐρητῆρας διὰ τῆς ψηλαφήσεως ἀπὸ τῶν κοιλιακῶν τοιχωμάτων, ἰδίως μάλιστα ὅταν οὗτοι πάσχωσιν, ἢ εἶνε ἐπώδυνοι ἢ ηὔξημένοι τὸν ὄγκον, διότι ἐπὶ ὑγιῶν οὐρητῆρων οὐδὲν ἡ τοιαύτη ἐξέταση θὰ γνωρίσῃ ὑμῖν.

Πρὸς τοῦτο θὰ κατακλίνητε ὑπτίον τὸν πάσχοντα (ἢ τὴν πάσχουσαν) καὶ θὰ παραγγείλῃτε αὐτῷ νὰ κάμψῃ τὰ γόνατα αὐτοῦ πρὸς χαλάρωσιν τῶν κοιλιακῶν τοιχωμάτων καὶ ν' ἀναπνέῃ βαθέως

Εικ. 156.

Ἐξέταση τοῦ οὐρητῆρος διὰ τῶν κοιλιακῶν τοιχωμάτων.

καὶ ἡσύχως ὅπως δὲ ἐξετάσῃτε τὴν κοιλιακὴν μοῖραν ἐκάστου οὐρητῆρος, θὰ φέρητε τὰς ῥάγας τῶν ἄκρων ὑμῶν δακτύλων τῶν δύο χειρῶν ἐλαφρῶς κεκαμμέναις ἐπὶ τὰ πρόσθια κοιλιακὰ τοιχώματα, ὡς βλέπετέ με ποιοῦντα ἐνταῦθα ἐπὶ τοῦ πτώματος, εἰς νοσητὴν κάθετον γραμμὴν, παράλληλον δὲ τῆς λευκῆς τοιαύτης, ἀρχομένην ἀπὸ τῆς συμπτώσεως τοῦ ἐσωτερικοῦ τριτημορίου τοῦ Φαλλοπείου τόξου, πρὸς τὰ $\frac{2}{3}$ ἐξωτερικὰ αὐτοῦ, καὶ ἐκτεινομένην πρὸς τὰνω (εἰκ. 156, Γ-Δ). Καὶ τὴν μὲν ἐξέτασιν τῆς ἀνωτάτης μοίρας τοῦ οὐρητῆρος θὰ συνδυάσῃτε μετὰ τοῦ νεφροῦ καθ' ὃν τρόπον θὰ εἶπω ὑμῖν κατὰ τὴν ἐξέτασιν τούτου διὰ τῶν κοιλια-

κῶν τοιχωμάτων, τὴν δὲ τῆς μέσης θὰ ἐνεργήσητε φέροντες τὰς ἐπὶ τῶν κοιλιακῶν τοιχωμάτων ῥάγας τῶν ἄκρων ὑμῶν δακτύλων, ἐν ᾧ ταυτοχρόνως πιέζετε δι' αὐτῶν ἰσχυρῶς τὰ κοιλιακὰ τοιχώματα πρὸς τὸ βάθος καὶ ἐκτελεῖτε καὶ πλάγιας καὶ καθέτους κινήσεις εἰς τὴν διασπαύρωσιν τῆς νοκτῆς ταύτης γραμμῆς μετὰ ἐτέρας τοιαύτης ἐγκαρσίας καὶ διερχομένης κατὰ τὸ ὕψος τῶν δύο προσθίων ἀνωτέρων λιχανῶν ἀκρολοφῶν (εἰκ. 156, Α-Β), ὅτε ἐπὶ νοσηρᾷ καταστάσεως τοῦ οὐρητῆρος—ἐὰν μάλιστα ὥσι λεπτὰ τὰ προσθία κοιλιακὰ τοιχώματα τοῦ πάσχοντος—θ' ἀνεύρητε ἐκατέρωθεν παχεῖαν χορδὴν σκληράν, ἣν δεῖν νὰ προσέχητε τὸν νοῦν ὅπως μὴ συγχύσητε πρὸς πεπληρωμένην ἐντερικὴν ἑλίκαν, ἥ θὰ προκαλέσητε χαρακτηριστικὸν πόνον· τὴν δὲ ἐξέτασιν τῆς ἐν τῇ πυελῇ μοίρας τοῦ οὐρητῆρος θὰ ἐνεργήσητε διὰ τοῦ δεξιοῦ ὑμῶν λιχανοῦ, ὃν, περιλαίψαντες διὰ λιπαρᾶς τινος οὐσίας, εὐοδιάζετε διὰ τοῦ δακτύλου ἐν τῷ ὀρθῷ ἐντέρῳ, πρὸς τὰ δεξιά πλάγια τοῦ πάσχοντος ἰσχυόμενοι, φέρετε τὴν ῥάγα τῆς τελευταίας φάλαγγος πρὸς τὰ πλάγια τῆς λεκάνης (ἀλλήλοδιαδόχως πρὸς τὰ δεξιά καὶ ἀριστερά) καὶ πρὸς τᾶνω καὶ πιέζετε πρὸς τὰ ὀστέωδη πλάγια αὐτῆς ἐνεργούντες πλάγιας κινήσεις διὰ τοῦ δακτύλου ὑμῶν, ὅστις διολισθᾷ οὕτως ἐπὶ τοῦ βλεννογόνου τοῦ ὀρθοῦ ἐντέρου. Ἐὰν δὲ ὁ σύστοιχος οὐρητῆρ εἶνε ὑψημένος τὸν ὄγκον ἢ ἄλλως πως διατεταμένος, θ' ἀντιληφθῇτε αὐτοῦ ὡς καὶ τῆς παρουσίας ἐξ ἐπισχέσεως λίθου ἐν αὐτῷ· παρὰ τῇ γυναικὶ δὲ εὐοδιάζετε τὸν αὐτὸν λιχανὸν ἐν τῷ κολεῷ αὐτῆς μετὰ παλαμιαίας ἐπιφανείας πρὸς τᾶνω ἐστραμμένης, φέρετε δὲ τοῦτον πρὸς τὸν ἄνω ἢ πρόσθιον θόλον τοῦ κολεοῦ μέχρι τοῦ προσθίου κομπομητρικοῦ κολώματος τοῦ βλεννογόνου τοῦ κολεοῦ, καὶ ἐν ᾧ ταυτοχρόνως πιέζετε διὰ τῆς παλαμιαίας ἐπιφανείας καὶ τῶν δακτύλων τῆς ἀριστερᾶς ὑμῶν χειρὸς τὸ ὑπογάστριον τῆς ὑπτίως κατακεκλιμένης πασχούσης πρὸς τὸ βάθος—ἄροῦ προηγουμένως ἐκενώσατε τὴν οὐροδόχον κύστιν αὐτῆς—θ' ἀντιληφθῇτε διὰ τοῦ ἐν τῷ κολεῷ δεξιῦ ὑμῶν λιχανοῦ τῆς καταστάσεως τοῦ οὐρητῆρος, ἂν οὗτος δῇ δὴ σκληρὸς τυγχάνει ὢν ἢ ὑψημένος τὸν ὄγκον ἢ ἐπώδυνος ἢ περιέχει ἀλλότριόν τι σῶμα (λίθος).

Καθετηρισμός
τῶν οὐρητήρων.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὸν καθετηρισμὸν τῶν οὐρητήρων ἐκ τῶν κάτω πρὸς τᾶνω (ἀπὸ τῆς κύστεως δῆλα δὴ), περὶ αὐτοῦ διὰ μακρῶν καὶ ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ διεπραγματεύθηται εἰς τὰ περὶ κυστισκοπίου, εἰς ᾧ καὶ παραπέμπω ὑμᾶς (σελ. 264) πρὸς ἀποφυγὴν ἐπαναλήψεων τῶν αὐτῶν.

Ὅσον δ' ὅμως ἀφορᾷ εἰς τὸν ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω τοιοῦτον (ἀπὸ τῶν νεφρῶν δῆλα δὴ) ἢ τὸν ἐκ τῶν ὀπισθεν καθετηρισμὸν αὐτῶν, περὶ αὐτοῦ λέξω ὑμῖν τὰ δέοντα ὅταν περιγράψω τὰς ἐπὶ τῶν νεφρῶν ἐγχειρήσεις βραδύτερον, διότι ὁ τοιοῦτος καθετηρισμὸς προϋποθέτει ἐκτέλεσιν ἐγχειρήσεως ἐπὶ τοῦ νεφροῦ.

Ἄμεσος ἐξέτασις
τοῦ πάσχοντος
οὐρητήρος.

Εἰς ἄλλας δ' ὅμως περιπτώσεις θ' ἀναγκασθῆτε νὰ χωρήσητε εἰς ἄμεσον ἀναζήτησιν καὶ ἐξέτασιν τοῦ πάσχοντος οὐρητήρος διὰ τομῆς τῶν κοιλιακῶν τοιχωμάτων μετὰ διανοοῦσιν τοῦ περιτοναίου ἢ ἄνευ αὐτῆς.

Πρὸς τοῦτο δ' ἔχετε ν' ἀκολουθήσητε εἰς δύο ὁδοὺς: εἰς τὴν διὰ τοῦ περιτοναίου διαπεριτοναϊκὴν καλουμένην, καὶ εἰς τὴν ἐκτὸς τοῦ περιτοναίου ἢ ἐξωπεριτοναϊκὴν ἢ ὑποπεριτοναϊκὴν.

Καὶ ἐὰν μὲν ἐκτελέσητε τὴν διαπεριτοναϊκὴν μέθοδον, θὰ παρασκευάσητε καὶ πάσχοντα καὶ ἐργαλεῖα καθ' ὃν τρόπον εἶπον ὑμῖν εἰς τὰ περὶ ἐκτελέσεως λαπαροτομίας ἢ κοιλιοτομίας ἐπὶ ἐνδοπεριτοναϊκῆς ῥήξεως τῆς κύστεως (σελ. 392), μετὰ δὲ τὴν προσθίαν διάνοξιν τοῦ περιτοναίου, ἐν ᾧ βοηθοὶ ἀπάγουσι διὰ θερμῶν ἐξ ὀθόνης σπόγγων τὸν ἐντερικὸν σωλῆνα, φθάνετε εἰς τὸ ὀπίσθιον φύλλον τοῦ περιτοναίου καὶ ἀφοῦ διαιρέσητε καὶ τοῦτο, θ' ἀναζητήσητε τὸν οὐρητήρα, ὃν θ' ἀνεύρητε ἐν εἶδει κενοῦ σωλῆνος πεπλατυσμένου κάτωθεν τοῦ συστοίχου νεφροῦ ἐπὶ τὸν σύστοιχον ψοῖτην μὺν καὶ ἀκολουθοῦντες εἰς τὴν γνωστὴν ὑμῖν λοξὴν φορὰν αὐτοῦ πρὸς τὰ κάτω καὶ ἔσω ἐξετάζετε τοῦτον καθ' ὅλην αὐτοῦ τὴν διχδρομὴν κρατοῦντες αὐτὸν μεταξὺ λιχανοῦ καὶ ἀντίχειρος τῆς δεξιᾶς ὑμῶν χειρός. Καὶ ἀριστερόθεν μὲν τὸ τοιοῦτον ἔσται ὑμῖν εὐκόλον, δεξιόθεν ὅμως δυσκολώτατον· γνωρίζετε δὲ ὅτι κάτωθεν τῆς μεσότητος τοῦ ψοίτου μυὸς ἐπαλλάσσει οὗτος χιαστί πρὸς τὰ σπερματικὰ ἀγγεῖα, ἅτινα διήκοντα ἔμπροσθεν αὐτοῦ κατέρχονται λοξῶς πρὸς τὰ κάτω καὶ ἔξω. Ἐτι δὲ κατωτέρω ὁ οὐρητῆρ ἐπαλλάσσει

χιαστί πρὸς τὰ κοινὰ λαγόνια ἀγγεῖα, φερόμενος δεξιόθεν μὲν ὕπινθεν τοῦ πέρατος τοῦ ἰδίως λεγομένου λεπτοῦ ἐντέρου, ἀριστερόθεν δὲ ὀπίσθεν τῆς σιγμοειδοῦς καμπῆς τοῦ κόλου, τὸ ὅποιον ἰσχυρῶς πρέπει νὰ ὑπεγείρῃ βοηθός. Εἰσδυόμενος δ' ὁ οὐρητῆρ εἴτα εἰς τὴν ἐλάσσονα πύελον φέρεται ὑπερθεῖν τῆς ἀποφραχθείσης ὀμφαλικῆς ἀρτηρίας ἐπὶ τὰ πλάγια τῆς οὐροδόχου κύστεως, εἰς τὸν πυθμένα αὐτῆς πρὸς τὰ πρόσω καὶ ἔσω· καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ ἀνδρὸς ἐν τῷ πυθμένι τῆς οὐροδόχου κύστεως ἐπαλλάσσει χιαστί πρὸς τὸν σπερματικὸν πόρον, ὅστις διήκει ὑπερθεῖν αὐτοῦ, ἐπὶ δὲ τῆς γυναικὸς πρὶν ἢ ἀφίκηται εἰς τὴν οὐροδόχον κύστιν φέρεται πρὸς τὰ πλάγια τοῦ κύχενος τῆς μήτρας καὶ τοῦ ἀνωτέρου μέρους τοῦ κόλου.

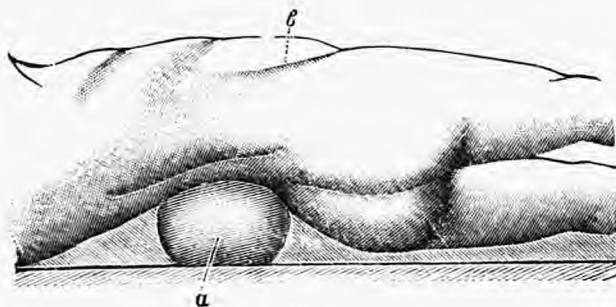
Ἄντι δ' ὅμως τῆς μέσης ταύτης καθέτου ὑπομφαλικῆς λαπαροτομίας δύνασθε νὰ ἐνεργήσητε, Κύριοι, πλαγίαν κάθετον τοιαύτην, διὰ τομῆς καθέτου τῶν κοιλιακῶν τοιχωμάτων κατὰ τὸ ἔξω σύστοιχον χεῖλος τοῦ ὀρθοῦ κοιλιακοῦ μυὸς δεξιόθεν ἢ ἀριστερόθεν, ἀρχομένης πρὸς τὰνω ἀπὸ γραμμῆς νοητῆς ἐγκαρσίας διερχομένης κατὰ τὸν ὀμφαλὸν καὶ φερομένης πρὸς τὰ κάτω ἐπὶ τὸ Φαλλόπειον τόξον· μετὰ τὴν διαίρεσιν δὲ τῶν κοιλιακῶν τοιχωμάτων (δέρματος - ὑποδερματίου συνεκτικοῦ ἰστοῦ — ἔσω καὶ ἔξω λοξοῦ κοιλιακοῦ μυὸς-ἐγκαρσίου κοιλιακοῦ-ἐγκαρσίας περιτονίας) καὶ τοῦ προσθίου φύλλου τοῦ περιτοναίου, ἐν ᾧ βοηθοὶ ἀπωθοῦσι τὴν ἐντερικὴν μάζαν διὰ θερμῶν ἐξ ὀθόνης σπόγγων πρὸς τὰ ἔσω, διαιρεῖτε καὶ τὸ ὀπίσθιον φύλλον τοῦ περιτοναίου πρὸς τὰ ἔξω τοῦ κατιόντος μεσοκόλου καὶ ἀναζητεῖτε τὸν οὐρητῆρα.

Ἐὰν ὅμως ἀντὶ τῆς διαπεριτοναϊκῆς ταύτης μεθόδου θελήσητε εἰς ἄλλας περιστάσεις νὰ ἐνεργήσητε τὴν ἄμεσον ἐξέτασιν τοῦ οὐρητῆρος διὰ τῆς ἐξωπεριτοναϊκῆς ὁδοῦ, ἥτις εἶνε καὶ προτιμωτέρα, θὰ ἐγχειρήσητε ὡς ἑξῆς·

Ἐὰν μὲν πρόκειται νὰ ἐξετάσῃτε τὴν ἀνωτέραν μοῖραν αὐτοῦ, ἀφοῦ ἐτοιμάσῃτε τὰ αὐτὰ ἐργαλεῖα τῆς ὑπομφαλικῆς ἢ πλαγίας καθέτου λαπαροτομίας καὶ ἐκτείνῃτε τὸν πᾶσχοντα ἐπὶ τῆς ἐγχειρητικῆς τραπέζης πλαγίως οὐχὶ ὑπτίως κατὰ τὸ ἀντίθετον ὑγιὲς αὐτοῦ πλάγιον (εἰκ. 157), θὰ ἐνεργήσητε τομὴν κάθετον μήκους 5-6 ἐκ.μ. ἀρχομένην ἀπὸ τοῦ κατωτέρου χεῖλους τῆς 12ης πλευ-

Ἐξωπεριτοναϊκὴ
ἄμεσος ἐξέτασις
τοῦ οὐρητῆρος.

ρᾶς καὶ ἀπὸ σημείου αὐτῆς ἀντιστοιχοῦντος πρὸς τὸ ἀνώτατον μέρος τοῦ ἔξω χεῖλους τοῦ τετραγώνου ὀσφυϊκοῦ καὶ φερομένην πρὸς τὰ κάτω κατὰ τὴν φορὰν τοῦ ἔξω χεῖλους τοῦ μυὸς τούτου. Κατὰ τὸ κατώτερον ὁμῶς τριτημόριον αὐτῆς κάμπτετε ταύτην ἐν εἰδὲι καμπύλης καὶ φέρετε πρὸς τὰ πρόσω πρὸς τὴν προσθίαν σύστοιχον ἀνωτέραν λαγόνιον ἀκρολοφίαν, ὡς βλέπετέ με ἐνταῦθα ποιῶντα ἐπὶ τοῦ πτώματος· μετὰ τὴν διαίρεσιν δὲ τοῦ δέρματος, τοῦ ὑποδερματιοῦ συνεκτικοῦ ἱστοῦ, τῆς περιτονίας καὶ τῆς μυϊκῆς μάζης τῶν πλαγίων κοιλιακῶν μυῶν ὡς καὶ τῆς ἐγκαρσίας περιτονίας, ἐν ᾧ βοηθοὶ ἀπάγουσιν τὰ χεῖλη τοῦ τραύματος καὶ ἀποσπογ-

Εικ. 157.

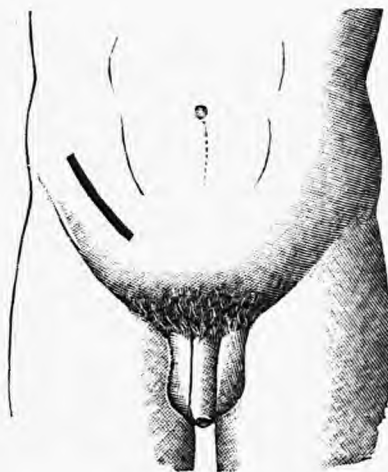
Πλαγία κατάκλισις τοῦ πάσχοντος.— α. Προσκεφάλαιον. β. Τομή.

γίζουσιν αὐτὸ ἐνεργοῦντες τὴν αἰμόστασιν δι' αἰμοστατικῶν λαβίδων, φθάνετε εἰς τὴν λιπώδη στιβάδα (λιπώδης χιτῶν τοῦ νεφροῦ), ἥτις περιβάλλει τὸν νεφρὸν, ἀνευρίσκοντες δὲ τὸ κατώτερον ἄκρον τοῦ νεφροῦ, ὅπερ θὰ χρησιμεύσῃ ὑμῖν ὡς ὁδηγός, εἰσάγετε τοὺς δακτύλους τῆς δεξιᾶς ἢ ἀριστερᾶς ὑμῶν χειρὸς ἐν τῷ βᾶθει τοῦ τραύματος, ἐν ᾧ βοηθοὶ ἀπάγουσιν ἰσχυρῶς δι' ἀμβλέων καὶ πλατέων διαστολέων τοὺς διαιρεθέντας ἱστούς, καὶ συλλαβόντες τὸν νεφρὸν ἀπὸ τοῦ κατωτέρου αὐτοῦ ἄκρου φέρετε τοῦτον ἐν τῷ τραύματι ὑψοῦντες αὐτὸν πρὸς τᾶνω καὶ ἔξω εὐκόλως. Τότε δὲ ἀκολουθοῦντες διὰ τοῦ δακτύλου ὑμῶν εἰς τὸ κατώτερον χεῖλος τῆς προσθίας αὐτοῦ ἐπιφανείας ἐκ τῶν κάτω πρὸς τᾶνω, φθάνετε

εἰς τὴν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἐσωτερικοῦ χεῖλους εὐρεῖαν ἐντομήν, ἣ τὰς πύλας τοῦ νεφροῦ καὶ στρέφοντες τὴν ῥάχα τῆς τελευταίας φάλαγγος τοῦ ἐξετάζοντος δακτύλου ἐν αὐταῖς ἀντιλαμβάνεσθε τοῦ τεταμένου οὐρητήρος. Ἐν ἀνάγκῃ δὲ διὰ τοῦ ῥάμφους αὐλακωτῆς μῆλης ἀποφιλῶτε τοῦτον τοῦ περιβάλλοντος συνεκτικοῦ ἱστοῦ ὡς καὶ τῶν φλεβῶδων πλεγμάτων, ἅτινα πιθανὸν νὰ καλύπτωσιν αὐτόν, διαγιγνώσκοντες τότε αὐτὸν διὰ τοῦ ὑπολεύκου αὐτοῦ χρώματος καὶ τῆς πεπλατυσμένης αὐτοῦ μορφῆς, ἐν ᾧ ταυτοχρόνως πρὸς τᾶν αὐτοῦ δύνασθε νὰ ἐξετάσητε καὶ τὴν πύelon τοῦ νεφροῦ. Τούτων δὲ γενομένων, χωρεῖτε εἰς τὴν κατὰ στρώματα ῥαφὴν τῶν διαιρεθέντων ἱστῶν τελείως κατορθοῦντες οὕτω τὴν ἔνωσησιν τοῦ τραύματος κατὰ πρῶτον σκοπόν, ἣ ἐνεργεῖτε ἐν ἀνάγκῃ εἰς τὸ κατώτερον μέρος τοῦ τραύματος τὴν διασωλήνωσιν αὐτοῦ διὰ λεπτοῦ ἐλαστικοῦ θυριδωτοῦ σωλήνος, ὃν ἀφαιρεῖτε τὴν δευτέραν ἡμέραν τῆς ἐγχειρήσεως ἐπιθέτοντες πάντοτε πιεστικὸν ἀντισηπτικὸν ἐπίδεσμον, ὃν διακρατεῖτε διὰ πλατέος τοιούτου τοῦ κορμού.

Ἐὰν ὁμως πρόκειται νὰ ἐξετάσητε τὸ κατώτερον αὐτοῦ μέρος ἐξωπεριτοναϊκῶς, εἰς πολλὰς ὁδοὺς δύνασθε ν' ἀκολουθήσητε· προετιναιαν δῆλα δὴ τὴν διὰ τοῦ ὀρθοῦ ἐντέρου, τὴν διὰ τοῦ περινέου, τὴν διὰ τοῦ ἱεροῦ ὅσπου μετὰ διεκπρίσεως προσωρινῆς τούτου τε καὶ τοῦ κόκκυρος, καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ εἰλεακοῦ λάκκου· ἐξ ὧλων δὲ τούτων τῶν ὁδῶν, ἣ διὰ τοῦ εἰλεακοῦ λάκκου εἶνε ἡ προτιμωτέρα, καὶ ταύτην θὰ περιγράψω ὑμῖν καὶ θὰ ἐκτελέσω ἐπὶ τοῦ πτώματος ἐνταῦθα ἐνώπιον ὑμῶν. Θὰ ἐκτελέσητε δὲ ταύτην ὡς ἐξῆς· ἀφοῦ δηλαδὴ ἐτοιμάσητε τὰ αὐτὰ ἐργαλεῖα τῆς καθέτου μέσης ὑπομφαλικῆς λαπαροτομίας, ἐκτείνετε τὸν πάσχοντα ὑπτίον ἐπὶ τῆς ἐγχειρητικῆς κλίνης καὶ λάβετε τὰς γνωστὰς ὑμῖν ἀντισηπτικὰς προφυλάξεις, ἐνεργεῖτε διὰ τοῦ μαχαιρίου λοζὴν τομὴν κατὰ τὸ δέρμα τῆς εἰλεακῆς χώρας ἀρχομένην (εἰκ. 158), ὅσον δακτύλου πρὸς τᾶν καὶ ἔσω τῆς προσθίας ἀνωτέρας λαγονίου ἀκρολοφίας, καὶ διευθυνομένην πρὸς τὰ ἔσω καὶ κάτω παραλλήλως πρὸς τὸ σύστοιχον μηριαῖον τόξον ἐκτάσεως, δὲ 5 - 6 ἐκ. μ. Τέμνοντες δὲ δι' αὐτῆς τὸ δέρμα, τὸν ὑποδερμάτιον συνεκτικὸν ἱστὸν, τοὺς λοζοὺς μῦς καὶ τὰς περιτονίας αὐτῶν, ὡς καὶ τὸν ἐγκάρ-

σιον κοιλιακόν καὶ τὴν ἐγκαρσίαν περιτονίαν, φθάνετε εἰς τὸ περιτόναιον· ἐν ᾧ δὲ βοηθοὶ ἀπάγουσιν ἰσχυρῶς τοὺς διαιρεθέντας ἰστούς, διὰ τῶν δακτύλων ὑμῶν χωρεῖτε κατὰ βάθος μετὰ μεγάλης προσοχῆς εἰς τὴν ἀποκόλλησιν τοῦ περιτοναίου, προσέχοντες τὸν νοῦν μὴ ῥήξῃτε τοῦτο. Ἀκολουθοῦντες δὲ ἐκ τῶν ἔξω πρὸς τὰ ἔσω εἰς τὴν πορείαν τῆς ἔξω εἰλεακῆς ἀρτηρίας, ἧς εὐκόλως ἀντίλαμβάνεσθε ὁδηγούμενοι ὑπὸ τῶν σφύξεων αὐτῆς, φθάνετε εἰς τὴν

Εικ. 158.

Τομή πρὸς ἐξωπεριτοναϊκὴν ἄμεσον ἐξέτασιν τῆς κατωτέρας μοίρας τοῦ οὐρητῆρος.

ἐκφυσιν αὐτῆς ἐκ τῆς κοινῆς εἰλεακῆς, ἥ ἐν ἀνάγκῃ διὰ τοῦ δακτύλου ὑμῶν ὃν διευθύνετε εἰς τὸ βάθος τοῦ τραύματος, ἀντιλαμβάνεσθε τοῦ ἀκρωτηρίου τοῦ ἱεροῦ ὅσπου, εἰς ἀπόστασιν δ' ἐκ τούτου ὅσον δακτύλου πρὸς τὰ ἔξω θ' ἀνεύρητε τὸν οὐρητῆρα, ὃν θὰ διακρίνητε εὐκόλως ἐκ τῆς ὑπολεύκου αὐτοῦ χροιάς καὶ τῆς συστάσεως αὐτοῦ, ἐὰν συλλάβητε τοῦτον μεταξὺ ἀντίχειρος καὶ λιγανοῦ, ὅτε θὰ αἰσθανθῇτε σωλῆνα κενὸν πεπλατυσμένον. Ἀκολουθοῦντες δὲ εἰς τὴν φορὰν αὐτοῦ καὶ πρὸς τᾶνω καὶ πρὸς τὰ κάτω

ἐξετάζετε τοῦτον ἐπιμελῶς, ἀποκολλῶντες πάντοτε τὸ περιτόναιον. Μετὰ καθαρισμόν δὲ καὶ αἰμόστασιν τοῦ τραύματος χωρεῖτε εἰς τὴν τελείαν αὐτοῦ ῥαφὴν κατὰ στρώματα, —ἐκτὸς ἐὰν νομίσητε ἀναγκαίαν τὴν διασωλήνωσιν αὐτοῦ εἰς τὸ κατώτερον μέρος— καὶ τὴν ἀντισηπτικὴν αὐτοῦ ἐπίδωσιν.

Παρὰ τῇ γυναικὶ δ' ὅμως δύνασθε νὰ ἐνεργήσητε τὴν ἄμεσον ἐξέτασιν τῆς κατωτέρας ταύτης μοῖρας τοῦ οὐρητῆρος διὰ τομῆς ἐγκαρσίας τοῦ προσθίου ἢ ἄνω θόλου τοῦ κολεοῦ ὅσον 1 ἐκ. μ. πρόσθεν τοῦ προσθίου κολπομητρικοῦ κολπώματος τοῦ βλεννογόνου αὐτοῦ, μετὰ προηγουμένην αὐστηρὰν ἀντισηπτικὴν πλύσιν τοῦ κολεοῦ καὶ διάτασιν τῶν τοιχωμάτων αὐτοῦ πλαγίων καὶ κατωτέρου διὰ διαστολέων ὑπὸ βοηθῶν, ἐνεργοῦντες δὴλα δὴ τὴν προσθίαν κολποτομίαν (καθετρίζοντες προηγουμένως ἀπὸ τῆς κύστεως τοὺς οὐρητῆρας πρὸς ὀδηγίαν), διὰ τοῦ τραύματος δ' ἐκείνου εὐσδιάζοντες τὸν δεξιὸν ὕμων λιχανὸν ἀποκολλᾶτε τὸν πυθμένα τῆς κύστεως, καὶ διὰ τοῦ οὐρητηρικοῦ καθετῆρος ὡς ὀδηγοῦ ἐξετάζετε τὸν παρακείμενον οὐρητῆρα.

Κολποτομία
προσθία πρὸς
ἐξέτασιν τῶν
οὐρητῆρων.

Εἰς ἄλλας δ' ὅμως περιπτώσεις, σὺν τῇ ἀμέσῳ ταύτῃ ἐξετάσει τοῦ οὐρητῆρος εἴτε τῇ διαπεριτοναικῇ εἴτε τῇ ἐξωπεριτοναικῇ θὰ ἐνεργήσητε καὶ τομὴν τοῦ οὐρητῆρος πρὸς ἀφαίρεσιν ἰδίως λίθου ἐπισχεθέντος ἐν αὐτῷ καὶ κατελθόντος ἀπὸ τοῦ νεφροῦ· ἂν οὖν δηλαδὴ προηγουμένως διὰ τῆς ἀμέσου ἐξετάσεως μεταξὺ τῶν δακτύλων ὕμων βεβαιωθῇτε περὶ τῆς παρουσίας αὐτοῦ, ἐὰν μὲν πρόκειται περὶ λίθου εὐρίσκομένου κατὰ τὴν ἄνωτέραν μοῖραν τοῦ οὐρητῆρος παρὰ τὴν πύελον τοῦ νεφροῦ, ἐκτελῆτε δὲ ἤδη νεφροτομίαν, διὰ νεφρικὴν νόσον, τότε πιέζοντες τοῦτον διὰ τῶν τοιχωμάτων τοῦ οὐρητῆρος ἀνωθεῖτε αὐτὸν ἐν τῇ πυέλῳ καὶ ἐκείθεν δι' εἰδικῆς λαβίδος ἢ κοινῆς αἰμοστατικῆς ἢ πολυπάγρας τινὸς ἀφαιρεῖτε αὐτόν. Ἄν δ' ὅμως ὁ λίθος εὑρηται εἰς κατωτέραν τοῦ οὐρητῆρος μοῖραν, θὰ πειραθῇτε νὰ κατωθήσητε τοῦτον διὰ τῶν τοιχωμάτων τοῦ οὐρητῆρος ἐπὶ τὴν κύστιν, ἐνεργοῦντες βραδύτερον τὴν ἀφαίρεσιν αὐτοῦ εἴτε διὰ λιθοτριψίας, εἴτε διὰ κυστιοτομίας, εἴτε διὰ πολυπάγρας τινός, ἣν εὐοδιάζετε διὰ τῆς οὐρήθρας (μετὰ προηγουμένης ἢ ἀνευ διαστολῆς αὐτῆς) ἐν τῇ κύστει, ἐὰν πρόκειται περὶ γυναικός.

Οὐρητοτομία.

*Αν ὁμως ὁ λίθος εὐρηταί ἐν τῇ μεσότητι τῆς διαδρομῆς τοῦ οὐρητῆρος καὶ εἶνε ἀκίνητος, τότε θὰ πειραθῇτε τὴν συντριβὴν αὐτοῦ διὰ τῶν τοιχωμάτων τοῦ οὐρητῆρος μεταξὺ τῶν δακτύλων ὑμῶν (ἀντίχειρος καὶ λιχανοῦ), ἐὰν οὗτος τυγχάνῃ ὢν εὐρυπτος· ἐν ἐναντίῳ δὲ περιπτώσει, θ' ἀποψιλώσητε μετὰ μεγάλης προσοχῆς, ὡς βλέπετέ με ἐνταῦθα ποιοῦντα ἐν τῷ πτώματι, τὸν οὐρητῆρα κατὰ τὸ ὕψος τῆς παρουσίας τοῦ λίθου, καὶ εἰς μικράν ἑκτασιν ἀπ' αὐτοῦ πρὸς ἄνω καὶ κάτω, ἀπὸ τῶν πέριξ ἰστών καὶ ἰδίως τῶν φλεβιδῶν πλεγμάτων, περισφίζοντες μόνον περὶ αὐτὸν τὴν κυτταρολιπώδη θήκην, φέρετε δὲ τοῦτον πρὸς τὰ ἔξω πρὸς τὸ τραῦμα αὐτό, ὑποβάλλοντες ἐγκαρσίως τὸν στελεεὸν ἀυλακωτῆς μήλης πρὸς διάτασιν αὐτοῦ. Καὶ ἐὰν μὲν ὁ λίθος τυγχάνῃ ὢν ἀπολύτως ἀκίνητος, τότε ὁδηγὸν ἔχοντες αὐτὸν τοῦτον τὸν λίθον ἐνεργεῖτε ἐπιμήκη τομήν τοῦ πρὸς ὑμᾶς προκειμένου μόνον τοιχώματος τοῦ οὐρητῆρος κατὰ τὸ ὕψος τοῦ λίθου, ἀποψιλοῦντες προηγουμένως τοῦτο τοῦ περιβάλλοντος κυτταρολιπώδους ἰστοῦ, διὰ λεπτῆς δὲ πολυπάγρας ἢ αἰμοστατικῆς λαβίδος ἀφαιρεῖτε αὐτόν· ἐὰν δ' ὁμως ὁ λίθος μικρὸν τι εὐκίνητος τυγχάνῃ ὢν, τότε τὴν ἐπιμήκη ταύτην τομήν τοῦ προκειμένου τοιχώματος ἐνεργεῖτε μικρὸν τι ἄνωθεν τοῦ ὑποκειμένου λίθου ἐπὶ ὑγιоῦς δῆλα δὴ μοίρας τοῦ οὐρητῆρος. Πρὸς τοῦτο διὰ ῥάμματος μεταξίνου περιβάλλετε τὸν οὐρητῆρα κατὰ τὴν ἄνωτέραν μοῖραν τῆς ὅλης τομῆς τῶν μαλακῶν μερίων, ἣν ἔχετε ἐνεργήσει, καὶ συσφίγγετε ἑλαφρῶς (ὡς ἐὰν ἐπρόκειτο περὶ ἀπολινώσεως αὐτοῦ), ὅπως ἐπίσχητε στιγμασίως τὴν κάθοδον τῶν οὕρων καὶ κάτωθεν μὲν τῆς περιβολῆς τοῦ ῥάμματος, μικρὸν δέ τι ἄνωθεν τοῦ λίθου, ἐνεργεῖτε τὴν ἐπιμήκη τομήν τοῦ πρὸς ὑμᾶς προκειμένου τοιχώματος τοῦ οὐρητῆρος — ἐν ᾧ βοηθοὶ ἰσχυρῶς ἀπάγουσιν τὰ χεῖλη τοῦ τραύματος καὶ ἀποσπογγίζουσιν αὐτό, — εἰσάγετε δὲ αὐτῆς λεπτὴν κυρτὴν πολυπάγραν, συλλαμβάνετε τὸν λίθον καὶ ἀφαιρεῖτε αὐτόν· τούτων δὲ γενομένων ἐξετάζετε ἐκ νέου τὴν διαδρομὴν τοῦ οὐρητῆρος, ὅσον τὸ ἐφ' ὑμῖν, μὴ τυχὸν ἀνακαλύψητε καὶ ἑτέρους λίθους, οὓς ἀφαιρεῖτε ὁμοίως. Μετὰ δὲ ταῦτα, ἐὰν μὲν τὰ οὖρα τοῦ πάσχοντος περιέχωσιν ἄφθονον πῦον, τὸ δὲ τοῖσιν ἡμῶν χρωμα τοῦ οὐρητῆρος ὑπέστη πολλὰς κακώσεις πρὸς ἐξαγωγήν τοῦ

λίθου, προτιμότερον ἔσται ὑμῖν νὰ μὴ ἐνεργήσητε τὴν ῥαφὴν τοῦ οὐρητῆρος, ἀλλὰ λύοντες καὶ ἀφαιροῦντες τὸ ῥάμμα τῆς προσωρινῆς ἀπολινώσεως αὐτῆς θὰ διασωληνώσητε τοῦτον καὶ τὸ ὅλον τραῦμα ἐνεργοῦντες τὴν μερικὴν ῥαφὴν τοῦ τελευταίου τούτου. Ἐὰν δ' ὁμως οὐδεὶς τῶν ἀνωτέρω λόγων παρῇ, τότε θὰ χωρήσητε εἰς τὴν ἄμεσον ῥαφὴν τοῦ διακρεθέντος οὐρητῆρος ὡς ἐξῆς· διὰ λεπτοτάτης κυρτῆς βελόνης καὶ ζωϊκοῦ λεπτοτάτου ῥάμματος θὰ συρράψετε ἐγκαρσίως πρὸς ἄλληλα ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω τὰ χεῖλη τῆς τομῆς τοῦ οὐρητῆρος διὰ διακεκομμένων ῥαφῶν, ἃς θὰ διεκβάλλητε πλησιέστατα ἀλλήλων, διαπερῶντες ὅλον τὸ διακρεθὲν τοίχωμα ἐκ τῶν ἐξω πρὸς τὰ ἔσω κατὰ τὸ ἐν χεῖλος καὶ ἀντιστρόφως κατὰ τὸ ἕτερον ἐναντι ἀντίστοιχον, χωρὶς νὰ φθάνητε εἰς τὸν κύλινδρον τοῦ οὐρητῆρος, ἀνωθεν δὲ τοῦ στρώματος τούτου τῶν ῥαφῶν ἐπιθέτετε δεύτερον συρράπτοντες διὰ μικρᾶς ἐνστροφῆς τοῦ ἐξωτάτου χιτῶνος τοῦ οὐρητῆρος καὶ πάλιν πρὸς ἄλληλα τὰ χεῖλη τῆς τομῆς ὡς ἐπὶ ῥαφῆς τελείας τῆς οὐροδόχου κύστεως (σελ. 362 εἰκ. 135)· ἀφαιροῦντες δὲ τὸ ῥάμμα τῆς προσωρινῆς ἀπολινώσεως τοῦ οὐρητῆρος καὶ καθαρίσαντες τὸ τραῦμα χωρεῖτε εἰς τὴν μερικὴν ῥαφὴν αὐτοῦ κατὰ στρώματα καὶ τὴν διασωληνώσιν κατὰ τὸ κατώτερον ἄκρον αὐτοῦ. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι, ἐὰν ἐνεργήσητε διαπεριτοναϊκῶς, θὰ συρράπτητε πάντοτε πρὸς ἄλληλα τὰ χεῖλη τῆς τομῆς τοῦ περιτοναίου.

Εἰς ἄλλας δ' ὁμως περιστάσεις μετὰ τὴν ἄμεσον ἐξέτασιν τοῦ οὐρητῆρος ἴσως ἀναγκασθῇτε νὰ ἐνεργήσητε ἐκτομὴν ἐστενωμένης μοίρας τοῦ οὐρητῆρος· καὶ ἐὰν μὲν αὕτη περιορίζεται· μόνον εἰς τὸ πρὸς ὑμᾶς προκείμενον τοίχωμα τοῦ οὐρητῆρος, δύνασθε νὰ ἐνεργήσητε τὴν ἐπιμήκη ἐκτομὴν τοῦ τοιχώματος τούτου διὰ δύο μηχανοειδῶν ἐπιμήκων τομῶν, ὡς ἐπὶ ἀπλῆς ἐπιμήκους οὐρητηροτομίας, — ἀπολινοῦντες διὰ ῥάμματος προσωρινῶς τὸν οὐρητῆρα ἀνωθεν — μετὰ δὲ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ἐστενωμένου τούτου μέρους, εὐοδιαζόντες οὐρητηρικὸν καθετῆρα ἐν τῷ οὐρητῆρι εἴτε ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰνω (ἀπὸ τῆς κύστεως), εἴτε ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω (ἀπὸ τοῦ τραύματος ἐν τῇ κύστει — καὶ διεκβάλλετε τὸν οὐρητηρικὸν καθετῆρα ἀπὸ τῆς οὐρήθρας —), συρράπτετε ἐγκαρσίως ὡς

Οὐρητηροπλα-
στική.

Ούρητηρεκτομία
μερικὴ Ούρητη-
ρα - ούρητηρικὴ
ἀναστόμωσις.
Α'. Κυκλική.

ἐπὶ τῆς ούρητηροτομίας τὸ διαιρεθὲν τοίχωμα τοῦ ούρητῆρος, καὶ εἶτα τὰ λοιπὰ διαιρεθέντα μαλακὰ μόρια κατὰ στρώματα διασωληνοῦντες τὸ ὅλον τραῦμα κατὰ τὴν κατωτέραν γωνίαν αὐτοῦ.

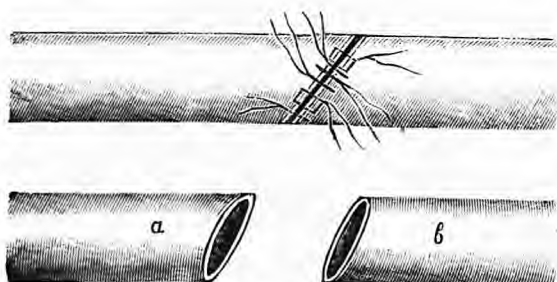
Ἐὰν ὁμως ἡ στένωσις τοῦ ούρητῆρος κυκλικὴ τυγχάνῃ οὖσα, τότε περιβαλόντες καὶ πάλιν κατὰ τὸ ἀνώτερον αὐτοῦ ἄκρον προσωρινὴν ἀπολίνωσιν καὶ ἀποψιλώσαντες τὸν ούρητῆρα εἰς ἱκανὴν ἔκτασιν πρὸς τᾶνω καὶ κάτω, ἀφοῦ ἐλξῆτε αὐτὸν πρὸς τὰ ἔξω, κατὰ τὸ τραῦμα αὐτό, ἐνεργεῖτε τὴν κυκλικὴν ἐκτομὴν τῆς ἐστενωμένης μοίρας. Μετὰ ταῦτα δὲ θὰ ἐνεργήσητε τὴν ἔνωσιν τῶν δύο ἄκρων τῶν ούρητῆρων ἀποκαθιστῶντες οὕτω τὴν συνέχειαν τοῦ ούρητῆρος κατὰ πολλοὺς τρόπους, εὐοδιάζοντες ἐν τῷ ούρητῆρι πάντοτε παραμένοντα ούρητηρικὸν καθετῆρα εἴτε ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω εἴτε ἐκ τῶν κάτω πρὸς τᾶνω, καθ' ὃν τρόπον ἀνωτέρω εἶπον ὑμῖν (ούρητηροπλαστική). δύνασθε δηλὰ δὴ νὰ ἐνεργήσητε τὴν ἄμεσον κυκλικὴν ῥαφὴν τῶν δύο ἄκρων (Pawlik) συμπλησιάζοντες ταῦτα πρὸς ἀλλήλα ἀκριβέστατα καὶ ἐπιθέτοντες κυκλικῶς ῥαφὰς διακεκομμένας διὰ λεπτοτάτης κυρτῆς βελόνης, (εἰκ. 59) καὶ ζωϊκοῦ ῥάμματος πλησιέστατα ἀλλήλων, συρράπτοντες δὲ πρῶτον τὸν μυϊκὸν μέσον χιτῶνα τοῦ ἐνὸς ἄκρου πρὸς τὸν τοῦ ἐτέρου καὶ εἶτα ἄνωθεν τούτου τὸν ἐξώτατον χιτῶνα κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ἐνεργεῖτε ἐν τέλει τὰ λοιπὰ ὡς ἐπὶ τῆς ούρητηροπλαστικῆς. Ἐὰν ὁμως διηρέσατε καὶ τὸ περιτόναιον πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ούρητηρεκτομίας (διαπεριτοναϊκὴ ούρητηρεκτομία), τότε θὰ συρράψῃτε ἐπιμελέστατα πρὸς ἀλλήλα τὰ χεῖλη τῆς τομῆς τοῦ περιτοναίου, ὅπως ἀποκλείσητε ἐντελῶς τὸν ῥαφέντα ούρητῆρα ἐκτὸς τοῦ περιτοναίου.

Β'. Λοξή.

Ἀντὶ τῆς κυκλικῆς ταύτης ῥαφῆς δύνασθε νὰ ἐνεργήσητε τὴν λοξὴν τοιαύτην (Bovée), μετὰ προσωρινὴν καὶ πάλιν ἀπολίνωσιν τοῦ ούρητῆρος πρὸς τᾶνω· πρὸς τοῦτο ἐκτέμνετε λοξῶς, ἐν σχέσει πρὸς τὸν ἐπιμήκη αὐτοῦ ἄξονα τὸν ούρητῆρα (εἰκ. 159) καὶ διευρύνοντες τὰ δύο ἄκρα αὐτοῦ συρράπτετε ταῦτα ὡς ἀνωτέρω ἢ ἐπιθέτετε τετραγώνους ῥαφὰς καθ' ὅλην τὴν περιφέρειαν τοῦ ούρητῆρος (ὡς δεῖκνύει ἡ εἰκ. 159), συρράπτοντες οὕτω πρὸς ἀλλήλα τὰ ἄκρα τοῦ διαιρεθέντος ούρητῆρος καὶ μεταξὺ τῶν τετραγώνων τού-

των ραφών, δι' ὧν συνερράψατε μυϊκὸν πρὸς μυϊκὸν χιτῶνα, ἐπιθέ-
τετε διακεκομμένας ραφὰς συρράπτοντες τὸν ἐξώτατον χιτῶνα
καὶ ἐνεργοῦντες τὰ λοιπὰ ὅπως ἐπὶ τῆς οὐρητηροπλαστικῆς.

Πλὴν δ' ὁμως τῆς μεθόδου ταύτης δύνασθε νὰ ἐνεργήσητε, Γ'. Πλαγία.
Κύριοι, τὴν πλαγίαν οὐρητηρο - ουρητικήν ἀναστόμωσιν (von
Hook), εἴτε ἐξωπεριτοναϊκῶς ἐγχειροῦντες εἴτε διαπεριτοναϊκῶς
πρὸς τοῦτο ἐκτέμνοντες ἐγκαρσίως τὸν οὐρητῆρα μετὰ πρόσκαιρον
ἀπολίνωσιν τῆς ἄνω μοίρας αὐτοῦ, ἐνεργεῖτε ὀριστικήν ἀπολίνωσιν
διὰ ράμματος μεταξίνου τοῦ κατωτέρου ἄκρου τοῦ οὐρητῆρος,
παρὰ τὸ ὕψος τῆς ἐκτομῆς αὐτοῦ· μικρὸν δὲ κάτωθεν τῆς ἀπολι-

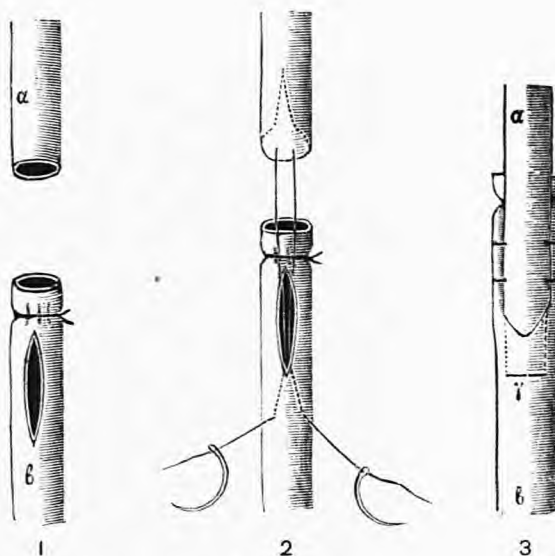
Εἰκ. 159.

Λοξή οὐρητηροραφία.

νώσεως ταύτης ἐνεργεῖτε ἐπιμήκη τομήν (οὐρητηροτομίαν) ἐκτάσεως
7—8 χ. μ. τοῦ πρὸς ὑμᾶς τοιχώματος τοῦ οὐρητῆρος. Μετὰ
δὲ ταῦτα διὰ τοῦ ψαλιδίου διαιρεῖτε τὸ ἀνώτερον ἄκρον τοῦ οὐρη-
τῆρος ἀπὸ τοῦ ἐλευθέρου αὐτοῦ χεῖλους τῆς ἐκτομῆς καὶ ἄνω εἰς
ἐκτασιν τὴν αὐτὴν 7—8 χ. μ. (εἰκ. 160) καὶ διεκβάλλετε διὰ
δύο λεπτοτάτων κυρτῶν βελονῶν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς ἐκτομῆς
ράμμα ζωικὸν λεπτότατον ἐκ τῶν ἔσω πρὸς τὰ ἔξω διαπερῶντες
εἴτα τὰς αὐτὰς βελόνας ἐπιμήκως κατὰ τὰ χεῖλη τῆς ἐπιμήκους
τομῆς (οὐρητηροτομίας) τοῦ κατωτέρου ἄκρου τοῦ οὐρητῆρος.
διεκβάλλετε δὲ ταύτας ὅσον 1 ἐ.μ. κάτωθεν ταύτης καὶ ἐπιθέτοντες
οὕτω τὸ ἀνώτερον ἄκρον τοῦ οὐρητῆρος ἐπὶ τοῦ κατωτέρου ἀπο-

φράσσετε τὴν ἐπιμήκη τοῦ κατωτέρου πλαγίαν τομὴν ἐπὶ πλεόν τὸ ἀνώτερον ἐπὶ τοῦ κατωτέρου διὰ πλαγίους ῥαφῶν, ἀποκαθιστῶντες οὕτω τὴν συνέχειαν τοῦ οὐρητηροῦ ἐνεργοῦντες τὰ ἐπίλοιπα τῆς ἐγχειρήσεως ὥς καὶ εἰς γουμέναις μεθόδοις.

Δ'. Ἐγκολεασμός. Ἐν τέλει δὲ δύνασθε νὰ ἐνεργήσητε τὴν οὐρητηρο-ο

Εἰκ. 160.

Πλαγία οὐρητηρο-ουρητική ἀναστόμωσις.

1. Πρῶτος χρόνος.—2. Δεύτερος χρόνος.—3. Τρίτος

ἀναστόμωσιν δι' ἐγκολεασμοῦ τοῦ ἀνωτέρου ἐν τῷ κατωτέρῳ τοῦ οὐρητηροῦ (Pozzi). Πρὸς τοῦτο μετὰ τὴν ἐκτομὴν τοῦ οὐρητηροῦ, καὶ ἀφοῦ μετακινήσητε τοῦτον δι' ἀποψιλῆς ἰκανὴν ἔκτασιν πρὸς τὰνω καὶ κάτω, θὰ συμπληρώσῃτε τὰ ἄκρα τῆς ἀνωτέρας καὶ κατωτέρας μοίρας τοῦ οὐρητηροῦ ἀλλήλα, καὶ ἀφοῦ διὰ ψαλιδίου διαιρέσητε τὸ πρὸς ὑμᾶς τὸ κατωτέρου ἄκρου, ἀπὸ τοῦ ἐλευθέρου χεῖλους τῆς ἐ

κάτω εἰς ἑκτασίν 7 — 8 χ. μ. ἐγκολεάζετε ἐν αὐτῷ τὸ ἀνώτερον ἄκρον καὶ συρράπτετε καταλλήλως καὶ ἐπιμελέστατα διὰ λεπτοτάτων βελονῶν καὶ ζωϊκοῦ ράμματος τὰ δύο ταῦτα ἐγκολεασθέντα ἄκρα, ἐνεργοῦντες τὰ λοιπὰ ὡς εἰς τὰς προηγουμένας μεθόδους, ἀναλόγως τῆς ὁδοῦ ἣν ἐξελέξατε, τὴν διὰ τοῦ περιτοναίου δῆλα δὴ ἢ τὴν ἐξωπεριτοναϊκὴν.

Τὰς οὐρητηρο-ουρητηρικὰς δὲ ταύτας ἀναστομώσεις, Κύριοι, θὰ ἐνεργήσητε, εἴτε μετὰ μερικὴν ἐκτομὴν ἐστενωμένης μοίρας τοῦ οὐρητῆρος, εἴτε κατ' ἀκολουθίαν τραυματικῆς ῥήξεως αὐτοῦ, εἴτε κατ' ἀκολουθίαν τυχαίας ἢ ἐγχειρητικῆς τρώσεως ἢ ἀφαιρέσεως μοίρας αὐτοῦ μετὰ νεοπλάσματος παρακειμένου ἀκολουθοῦντες, εἴτε εἰς τὴν διαπεριτοναϊκὴν εἴτε εἰς τὴν ἐξωπεριτοναϊκὴν ὁδόν, ὡς περιέγραψα ὑμῖν ταύτην προκειμένου περὶ τῆς ἀμέσου ἐξετάσεως τοῦ οὐρητῆρος.

Πλὴν δ' ὁμως τῆς οὐρητηρο-ουρητηρικῆς ἀναστομώσεως θὰ ἐνεργήσητε καὶ ἀναστόμωσιν τοῦ οὐρητῆρος μετὰ τῆς πυέλου τοῦ συστοίχου νεφροῦ ἰδίως πρὸς θεραπείαν τῶν οὐρονεφρώσεων. Πρὸς τοῦτο θὰ προτιμήσητε τὴν ἐξωπεριτοναϊκὴν ὁδόν, ὅπου αὕτη δυνατὴ ἐστίν, ἐνεργοῦντες τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ νεφροῦ καὶ τῆς ἀνωτέρας μοίρας τοῦ οὐρητῆρος διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ἐγχειρητικῆς ἐκείνης μεθόδου, ἣν περιέγραψα ὑμῖν προκειμένου περὶ τῆς ἀμέσου ἐξετάσεως τῆς ἀνωτέρας μοίρας τοῦ οὐρητῆρος ἐξωπεριτοναϊκῶς, καὶ τότε δύνασθε εἴτε κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ Bardenheuer καὶ Finger νὰ διαίρεσητε καθέτως τὴν ἐξέχουσαν μοῖραν τῆς συμπτώσεως τῆς πυέλου τοῦ νεφροῦ μετὰ τοῦ οὐρητῆρος καὶ νὰ συρράψητε ἀμέσως κυκλικῶς τὰ ἀντίστοιχα χεῖλη τῆς διαίρέσεως τῆς πυέλου μετὰ τῶν τοῦ οὐρητῆρος, ὅπως ἐπὶ κυκλικῆς οὐρητηρο-ουρητηρικῆς ἀναστομώσεως, ἐν ᾧ βοηθοὶ προασιζοῦσι τὰ πέραξ μέρη διὰ σπόγγων ἐξ ὀθόνης ἀσηπτικωτάτων, εἴτε κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ Albarran ἐνεργεῖτε τὴν πλαγίαν οὐρητηρο-πυελικὴν ἀναστόμωσιν (ἢ οὐρητηρο-πυελο-νεοστομίαν τοῦ Bazy), ἐνεργοῦντες τομὴν 1 ἢ καὶ 2 ἐκ. μ. κατὰ τὸ κατωφερέστερον μέρος τῆς ἀνευρυσμένης πυέλου, καὶ εὐθὺς ἀμέσως ἐτέραν τομὴν ἐπιμήκη τῆς αὐτῆς ἐκτάσεως ἐπὶ τοῦ τοιχώματος ἐκείνου τοῦ οὐρητῆρος τοῦ ἀντιστοιχοῦντος πρὸς τὴν τομὴν ταύτην τῆς πυέλου, καὶ συμπλη-

Οὐρητηρονεφρική ἀναστόμωσις.

σιάζοντες πρὸς ἄλληλα τὰ ἀντίστοιχα χεῖλη τῶν τομῶν τούτων ἐνεργεῖτε ἐπιμελεημένην καὶ ἀκριβεστάτην ῥαφήν τούτων διὰ λεπτοτάτων κυρτῶν βελονῶν καὶ ζωϊκοῦ ῥάμματος. ἀρχόμενοι τῆς ῥαφῆς ἀπὸ τῶν ὀπισθίων ἀντιστοίχων χεϊλέων καὶ περατοῦντες ταύτην διὰ τῆς ῥαφῆς καὶ τῶν προσθίων, ἐνεργοῦντες ἐν ἀνάγκῃ πρὸς μείζονα ἀσφάλειαν διπλοῦν στρώμα ῥαφῆς ὅπως ἐπὶ τῆς οὐρητηροτομίας.

Οὐρητηρεκτομία
ὀλική.

Εἰς ἄλλας δ' ὁμως περιστάσεις, ἰδίως δὲ ἐπὶ ἐπιμόνου παραμονῆς συριγγώδους πόρου μετ' ἐνεργηθεῖσαν ὀλικὴν νεφρεκτομίαν διὰ τῆς ὀσφυϊκῆς ὁδοῦ, θὰ ἐνεργήσητε τὴν ὀλικὴν ἐκτομήν τοῦ οὐρητῆρος· τὴν ὀλικὴν ταύτην ὁμως ἐκτομήν καλῶς θὰ πράξητε ἐὰν δὲν ἐνεργήσητε ταυτοχρόνως μετὰ τῆς ὀλικῆς νεφρεκτομίας, ἀλλὰ πολὺ βραδύτερον μετὰ τὴν ἴασιν τοῦ πάσχοντος ἀπὸ τῆς νεφρεκτομίας, τοῦτο μὲν διότι εἶνε ἐπίπονος ἐγχείρησις καὶ μακρὰς διαρκείας, θὰ ἐπιπροσέσθητε δὲ εἰς τὴν ἐνεργηθεῖσαν νεφρεκτομίαν καὶ νέαν σφαρὰν ἐπέμβασιν, τοῦτο δὲ διότι κατὰ τὰς παρατηρήσεις τοῦ Tuffier τοιαῦτα συρίγγια ἐπὶ νεφρεκτομίας ἢ νεφροτομίας ἀπὸ τῆς ὀσφυϊκῆς χώρας διὰ τοῦ χρόνου ἰῶνται ἀφ' ἑαυτῶν, ἐξακολουθοῦσι δὲ παραμένοντα μετ' ἐπιμονῆς μόνον ἐν ἀναλογία 2-3 ἐπὶ τοῖς 100. Τούτου δ' ἕνεκεν ἐὰν μὲν θελήσητε νὰ ἐνεργήσητε σὺν τῇ ὀλικῇ νεφρεκτομίᾳ ἀπὸ τῆς ὀσφυϊκῆς ὁδοῦ—καθ' ὃν τρόπον θὰ ὑποδείξω ὑμῖν εἰς τὰς ἐπὶ τοῦ νεφροῦ ἐγχειρήσεις—καὶ ταυτόχρονον ἀφαιρέσιν ὀλοκλήρου τοῦ συστοίχου οὐρητῆρος, θὰ τοποθετήσητε τὸν πάσχοντα ὅπως ἐπὶ τῆς ἀμέσου ἐξετάσεως τοῦ οὐρητῆρος διὰ τῆς ἐξωπεριτοναϊκῆς ὁδοῦ (σελ. 441), θὰ ἐτοιμάσητε τὰ αὐτὰ ἐργαλεῖα καὶ θὰ ἐνεργήσητε τὴν αὐτὴν τομὴν ἣν δύνασθε νὰ προεκτείνητε λοξῶς καὶ κάτωθεν ἀκόμη τῆς προσθίας ἀνωτέρας λαγονίου ἀκρολοφίας μέχρι τοῦ ἀνωτέρου μέρους τοῦ βουβωνικοῦ πόρου διαιροῦντες τὰ αὐτὰ στρώματα, ἀφοῦ δὲ ἀπολινώσητε τὰς πύλας τοῦ νεφροῦ, ἐξακολουθεῖτε τὴν ἀποκόλλησιν τοῦ οὐρητῆρος ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω ἀκολουθοῦντες εἰς τὴν γνωστὴν λοξὴν φορὰν αὐτοῦ καὶ μετὰ μεγάλης προσοχῆς ῥηγνύοντες τὰς διαφόρους παθολογικὰς συμφύσεις αὐτοῦ μετὰ τοῦ περιτοναίου καὶ τῶν πέριξ ἰστῶν καὶ ἰδίως πρὸς τὰ κάτω μετὰ τῶν σπερματικῶν

φλέβων καὶ εἰλεακῶν ἀγγείων, παρὰ τῷ ἄρρени φύλῳ, καὶ τῆς μητρικῆς ἀρτηρίας παρὰ τὸν αὐχένα τῆς μήτρας παρὰ τῷ θήλει φύλῳ. ἐν ᾧ βοηθοὶ ἀπάρχουσι διὰ σπόγγων ἐξ ὀθόνης τὰ περὶ μέρη κατὰ βάθος. διατείνουσι τὰ χεῖλη τοῦ τραύματος καὶ ἀποσπογγίζουσιν αὐτό· φθάντες δ' οὕτω μέχρι τῆς οὐροδόχου κύστεως, συλλαμβάνετε ἄνωθεν ταύτης τὸν οὐρητῆρα μεταξὺ δύο αἰμοστατικῶν λαβίδων εἰς μικρὰν ἀπ' ἀλλήλων ἀπόστασιν τιθεμένων, καὶ μεταξὺ τῶν δύο τούτων λαβίδων τέμνετε τὸν οὐρητῆρα διὰ ψαλιδίου μικρόν τι ὑπερθεῖν τῆς κατωτέρας λαβίδος, ἀποσπογγίσαντες δὲ καλῶς τὸ ὑπολειφθὲν πρὸς τὴν κύστιν κολόβωμα τοῦ οὐρητῆρος διὰ σπόγγου ἐξ ὀθόνης βεβρεγμένου εἰς πυκνὴν διάλυσιν φαινικοῦ ὀξέος $\frac{5}{100}$ καὶ καυτηριάσαντες τοῦτο διὰ τοῦ πεπυρακτωμένου θερμοκαυτήρος μετὰ προηγουμένην ἐλαφρὰν ἀπόξεσιν αὐτοῦ διὰ μικροῦ ἐπάρχμου κοχλιαρίου τοῦ Volkman, περιβάλλετε τοῦτο διὰ ῥάμματος μεταξίνου καὶ ἐνεργεῖτε ἀπολίνωσιν αὐτοῦ. Ἐνεργήσαντες δ' εἶτα τελείαν αἰμόστασιν τοῦ ὅλου τραύματος καὶ ῥαφὴν τῶν ῥήξεων τοῦ περιτοναίου — ἐὰν τοιαύτας ἐπηνέγκατε κατὰ τὴν ἀποκόλλησιν — ἐνεργεῖτε εἶτα ἀναλόγως τοῦ ἐκάστοτε προκειμένου ὑμῖν περιστατικοῦ εἴτε τὴν τελείαν ῥαφὴν τοῦ ὅλου τραύματος κατὰ στρώματα, εἴτε τὴν διασωλήνωσιν μετὰ μερικῆς ῥαφῆς αὐτοῦ.

Ἐὰν ὁμως θελήσητε νὰ ἐνεργήσητε τὴν ὀλικὴν ταύτην ἀφαίρεσιν τοῦ οὐρητῆρος ἐξωπεριτοναϊκῶς, κατ' ἀκολουθίαν τῆς ἐπιμονῆς συρίγγιδους πόρου κατὰ τὴν ὀσφυϊκὴν χώραν, πολὺν χρόνον ἀπὸ τῆς ἰάσεως τοῦ πάσχοντος μεθ' ὀλικὴν νεφρεκτομίαν, τότε δύνασθε νὰ ἐνεργήσητε ταύτην εἴτε διὰ τῆς εἰλεακῆς τομῆς τῶν κοιλιακῶν τοιχωμάτων ὅπως ἐπὶ οὐρητηροτομίας (σελ. 445), εἴτε προτιμότερον, φρονῶ, νὰ μεταχειρισθῇτε τὴν αὐτὴν πάλιν τομὴν ὡς εἰς τὴν προηγουμένην περιπτώσιν· ἀλλ' ἐπειδὴ ὑποτίθεται ὅτι ἐνηργήσατε τὴν αὐτὴν τομὴν πρὸ χρόνου μακροῦ πρὸς ὀλικὴν ἀφαίρεσιν τοῦ συστοίχου νεφροῦ ἀπὸ τῆς ὀσφυϊκῆς χώρας — ἀποτέλεσμα τῆς ὁποίας εἶνε τὸ ὑπολειφθὲν συρίγγιον, δι' ὃ ἐνεργεῖτε ἤδη τὴν ὀψιμον ὀλικὴν ἀφαίρεσιν τοῦ οὐρητῆρος — τούτου ἕνεκα, λέγω, θὰ προσπαθήσητε νὰ ἐνεργήσητε τὴν νέαν τομὴν παρὰ ταύτην καὶ εἰς ἀπό-

στασίν τινα ἀπ' αὐτῆς, ἐγχειροῦντες, ὅσον τὸ ἐφ' ὑμῖν, μακρὰν τοῦ οὐλώδους ἰστοῦ, καὶ προσέχοντες τὸν νοῦν ὅσον προχωρεῖτε κατὰ βάθος· ἐνεργεῖτε δὲ καθ' ὃν τρόπον ἀνωτέρω εἶπον ὑμῖν, μετὰ μείζονος ὅμως προσοχῆς, τὴν ἀποκόλλησιν τοῦ οὐρητῆρος ἕνεκα τῶν ποικίλων συμφύσεων αὐτοῦ μετὰ τῶν πέριξ καὶ τοῦ οὐλώδους ἰστοῦ, συμπληροῦντες τὰ λοιπὰ τῆς ἐγχειρήσεως ὡς ἀνωτέρω ὑπέδειξα ὑμῖν.

Μ Α Θ Η Μ Α Ν Γ'

Κύριοι,

Σήμερον ὁ λόγος ἡμῶν ἔσται περὶ τῆς οὐρητηροτομίας καὶ τῆς μετεμφυτεύσεως τοῦ ἡ τῶν οὐρητῆρων.

Οὐρητηροτομία. Ἐνίοτε δῆλα δὴ συμβῆσεται ὑμῖν ἐν τῇ πράξει, ὅταν ἐκτελῆτε λαπαροτομίας πρὸς ἀφαίρεσιν ἐνδοκοιλιακῶν ὄγκων ἐν γένει, ἢ δι' ἄλλην αἰτίαν, νὰ τρώσῃτε διὰ τοῦ μαχαιρίου, ἢ νὰ ῥήξῃτε τυχαίως μεθ' ὅλην ὑμῶν τὴν προσοχὴν καὶ τὴν χειρουργικὴν δεξιότητα, ἢ ἀπὸ σκοποῦ, διότι οὐκ ἦν ἄλλως γενέσθαι, τὸν ἡ τοὺς οὐρητῆρας· ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει πρὸς ἀποφυγὴν παραγωγῆς συριγγίου θὰ ἐνεργήσῃτε ὅπου τὸ τοιοῦτον ἔσται ὑμῖν δυνατόν, τὴν ἄμεσον ῥαφὴν τοῦ τραύματος ἢ τοῦ ῥήγματος τοῦ οὐρητῆρος ὅπως ἐπὶ οὐρητηροτομίας (σελ. 445), θὰ ἐνεργήσῃτε δῆλα δὴ τὴν οὐρητηροτομίαν.

Μετεμφυτεύσεις
τοῦ ἡ τῶν οὐρη-
τῆρων. Ἐξωτ.
μετεμφυτεύσεις.

Εἰς ἄλλας δ' ὅμως περιστάσεις τὸ τοιοῦτον ἔσται ὑμῖν ἀδύνατον· ἐν τοιαύτῃ λοιπὸν περιπτώσει θ' ἀποφιλώσῃτε τὸν οὐρητῆρα καὶ θ' ἀποκολλήσῃτε αὐτὸν καθ' ὅλην αὐτοῦ τὴν ἑκτασιν καὶ πρὸς τᾶν καὶ πρὸς τὰ κάτω, καὶ τὴν μὲν κατωτέραν αὐτοῦ μοῖραν θ' ἀπολι-
νώσῃτε καθ' ὃν τρόπον ἀνωτέρω εἶπον ὑμῖν εἰς τὰ περὶ οὐρητη-
ρεκτομίας εὐθὺς ἄνωθεν τῆς οὐροδόχου κύστεως, τὸ δὲ τελικὸν ἄκρον τῆς ἀνωτέρας μοίρας συλλαβόντες δι' αἰμοστατικῆς λαβίδος θὰ φέρῃτε εἰς τὴν ἄνω γωνίαν τῆς τομῆς τῶν κοιλιακῶν τοιχωμά-
των καὶ θὰ συρράψῃτε τοῦτο αὐτόθι μετὰ τοῦ δέρματος δι' ἐπι-
θέσεως διακεκομμένων ῥαφῶν καθ' ὅλην αὐτοῦ τὴν περιφέρειαν,

παράγοντες οὕτως οὐροχόνον συρίγγιον κατὰ τὰ πρόσθια κοιλιακά τοιχώματα (Le Dendu)· ἐνθέτοντες δ' ἐν αὐτῷ ἐλαστικὸν σωλῆνα ἀνάλογον ἢ καθετῆρα μαλακὸν τοῦ Nelaton πρὸς παροχέτευσιν τῶν οὕρων μακρὰν ἀπὸ τοῦ ὅλου τραύματος, συμπληροῦτε εἰτα τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὅλης κυρίας ἐγχειρήσεως, ἣν ἤδη ἐνεργεῖτε. Πρὸς ἴασιν δὲ τοῦ οὕτως ἐναπολειφθησομένου οὐροχόου συρίγγιου θὰ ἐνεργήσητε βραδύτερον. μετὰ τὴν ἴασιν τοῦ ἐγχειρηθέντος ἢ τῆς ἐγχειρηθείσης, τὴν ὀλικὴν ἀφαίρεσιν τοῦ συστοίχου νεφροῦ ἀπὸ τῆς ὀσφυϊκῆς χώρας, καθ' ὃν τρόπον θὰ ὑποδείξω ὑμῖν ἀμέσως κατωτέρω ὅταν θὰ ὁμιλήσω ὑμῖν περὶ τῶν ἐπὶ τῶν νεφρῶν ἐγχειρήσεων.

Πλὴν δ' ὅμως τῆς μεθόδου ταύτης δύνασθε νὰ μεταχειρισθῆτε καὶ τὴν τοῦ Pozzi, νὰ στηρίζητε δῆλα δὴ διὰ ῥαφῶν τὸ τελικὸν ἄκρον τῆς ἀνωτέρας μοίρας τοῦ διακρεθέντος οὐρητήρος κατὰ τὸ δέριμα τῆς ὀσφυϊκῆς χώρας παράγοντες οὕτως οὐροχόνον συρίγγιον κατὰ τὴν ὀσφύν· πρὸς τοῦτο δὲ μετὰ τὴν ἀποψίλωσιν καὶ ἀποκόλλησιν τοῦ οὐρητήρος καὶ τὴν ἀφαίρεσιν τῆς κατωτέρας μοίρας, κατὰ τὸν αὐτόν, ὡς ἀνωτέρω εἶπον ὑμῖν, τρόπον, θὰ ἐνεργήσητε μικρὰν τομὴν εἴτε ἐγκαρσίαν εἴτε κάθετον ἐκτάσεως 2-3 ἐκ. μ. κατὰ σημεῖόν τι τοῦ δέρματος ἀντιστοιχοῦντος πρὸς τὸ ἔξω χεῖλος τοῦ τετραγώνου ὀσφυϊκοῦ μυός, διαιροῦντες δὲ δι' αὐτῆς τὸ δέριμα. τὸν ὑποδερμάτιον συνεκτικὸν ἰστόν, τὴν περιτονίαν καὶ τὴν αὐτόθι μυϊκὴν μᾶζαν φθάνετε μέχρι τοῦ κύτους τῆς κοιλίας. Τότε δὲ εὐοδιάζοντες διὰ τῆς τομῆς ταύτης τὸν δεξιὸν ὕμων λιχανὸν ἢ μακρὰν τινα αἰμοστατικὴν λαβίδαν ἐκ τῶν ἔξω πρὸς τὸ κύτος τῆς κοιλίας, συλλαμβάνετε τὸ τελικὸν ἄκρον τῆς ἀνωτέρας μοίρας τοῦ τετμημένου οὐρητήρος καὶ φέροντες πρὸς τὰ ἔξω καὶ ὀπίσω διὰ τῆς τομῆς ταύτης συρράπτετε τοῦτο περιφερικῶς μετὰ τῶν δερμικῶν χειλέων τῆς ὀσφυϊκῆς τομῆς διὰ διακεκομμένων ῥαφῶν, ἐνθέτοντες ἐν αὐτῷ μαλακὸν καθετῆρα πρὸς παροχέτευσιν τῶν οὕρων καὶ συμπληροῦντες εἰτα τὴν κυρίως ἐγχείρησιν, ἣν ἐνεργεῖτε, μετὰ τὴν ἴασιν τοῦ πάσχοντος ἢ τῆς πασχούσης· βραδύτερον δὲ ἐνεργεῖτε τὴν ὀλικὴν ἀφαίρεσιν τοῦ νεφροῦ διὰ τῆς ὀσφυϊκῆς μοίρας πρὸς ἴασιν τοῦ οὐροχόου τούτου συρίγγιου. Καὶ τοιαύτη

μὲν εἶνε ἡ ἐξωτερικὴ καλουμένη μετεμφύτευσις τῶν οὐρητῆρων ἢ ἡ ἐπὶ τῶν τοιχωμάτων τῆς κοιλίας.

Ἑσωτερικὴ
μετεμφύτευσις.

Ἀντιθέτως δ' ὁμῶς πρὸς ταύτην δύνασθε νὰ ἐνεργήσητε τὴν μετεμφύτευσιν τῶν οὐρητῆρων εἴτε ἐντὸς τῆς κοιλίας, εἴτε εἰς ἄλλο μέρος τῆς οὐροδόχου κύστεως, εἴτε ἐντὸς τῆς πυέλου τῶν νεφρῶν, εἴτε εἰς γειτονικόν τι σπλάγγνον ἢ εἰς τὰ ἔντερα (κόλον-ὄρθον-τυφλόν) — εἴτε εἰς τὸν κολεὸν εἴτε εἰς τὴν οὐρήθραν, εἴτε ἐν τέλει τὸν ἓνα τῶν οὐρητῆρων μετεμφυτεύετε εἰς τὸν ἕτερον (Wininger).

Τὴν τοιαύτην δὲ μετεμφύτευσιν δύνασθε νὰ ἐνεργήσητε ὅχι μόνον ἐπὶ τυχαίας ἢ ἀπὸ σκοποῦ ἐγχειρητικῆς τρώσεως ἢ μερικῆς ἐκτομῆς τοῦ οὐρητῆρος, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἐκτροφῆς τῆς οὐροδόχου κύστεως καὶ ἐπὶ παρὰ φύσιν συγγενοῦς ἐκβολῆς ἢ ἀναστομώσεως τοῦ οὐρητῆρος εἰς τὸν κολεὸν ἢ τὴν μήτραν, ἐπὶ στενώσεως ἢ κάμψεως τοῦ οὐρητῆρος καὶ ἐντεῦθεν παραγωγῆς οὐρονεφρώσεως, ἐπὶ ἐπιμόνων οὐρητηρο-δερμικῶν οὐροχῶν συριγγίων, ἐπὶ οὐρητηρο-μητρικῶν οὐροχῶν ἢ οὐρητηρο-κολπικῶν συριγγίων, ἐπὶ ἐξαιρέσεως ὀλικῆς τῆς οὐροδόχου κύστεως ἢ καὶ τῆς μήτρας ἐνίοτε ἐπὶ ἐκτεταμένης καρκινώσεως αὐτῆς.

Καὶ ἂν μὲν τὸ προκείμενον ὑμῖν περιστατικόν, ὅπερ ἐγχειρεῖτε, ἐπιτρέπη ὑμῖν τὸν τρόπον τῆς ἐκλογῆς τῆς μετεμφυτεύσεως τοῦ τελικοῦ ἄκρου τῆς ἀνωτέρας μοίρας τοῦ διαιεθέντος οὐρητῆρος, πρόκειται δὲ περὶ τῆς κατωτάτης μοίρας τοῦ ὅλου οὐρητῆρος, τότε κατὰ προτίμησιν θὰ ἐνεργήτε τὴν μετεμφύτευσιν ταύτην εἰς τὸ τοίχωμα τῆς οὐροδόχου κύστεως. Πρὸς τοῦτο δὲ διὰ τῆς αὐτῆς λαπαροτομίας, ἣν ἔχετε ἐνεργήσει πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς δεῖνος ἢ δεῖνος ἐγχειρήσεως (πρὸς ἀφαίρεσιν ὄγκου ἐνδοκοιλιακοῦ ἢ δι' ἄλλην αἰτίαν), ἢ ἐκτελοῦντες ἐπὶ τούτῳ τὴν ὑπομφαλικὴν μέσσην ἢ κάθετον λαπαροτομίαν ἐπὶ τῆς λευκῆς γραμμῆς ἢ τὴν πλαγίαν κάθετον τοιαύτην (σελ. 392) καὶ ἐν ᾧ βοηθοὶ ἀπάγουσιν τὴν ἐντερικὴν μᾶζαν, διαιρεῖτε καὶ τὸ ὀπίσθιον φύλλον τοῦ περιτοναίου καὶ ἀνευρίσκετε τὸν οὐρητῆρα, ἢ ἂν εὕρισκεσθε πρὸ αὐτοῦ διηρημένου ἤδη ὄντος, θὰ φέρητε τὸ τελικὸν ἄκρον τῆς ἀνωτέρας μοίρας αὐτοῦ, ἀποψιλοῦντες αὐτὸ τῶν πέριξ ἰστών, ἐπὶ τὸ πρὸς αὐτὸ ἀντιστοιχοῦν τοίχωμα τῆς οὐροδόχου κύστεως, ὅπερ ἐντέμνοντες μετὰ

κένωσιν αὐτῆς εἰς ἑκτασιν 1 ἐκ.μ. συρράπτετε πρὸς ἄλληλα καταλ-
λήλως τὰ χεῖλη τῆς τομῆς τοῦ τοιχώματος τῆς κύστεως πρὸς τὰ
χεῖλη τοῦ τελικοῦ ἄκρου τῆς ἄνω μοίρας τοῦ οὐρητῆρος καθ' ὅλην
αὐτῶν τὴν περιφέρειαν διὰ ζωικοῦ ῥάμματος καὶ λεπτοτάτης κυρ-
τῆς βελόνης (οὐρητηρο - κυστιονεοστομία τοῦ Bazy) ἐνθέτοντες
παραμένοντα μαλακὸν καθετῆρα τοῦ Nelaton ἀπὸ τῆς οὐρήθρας
ἐν τῇ κύστει, διασωληνοῦντες δὲ τὸ κύτος τῆς κοιλίας κατὰ
βάθος μέχρι τοῦ ἐγχειρητικοῦ πεδίου κατὰ τὸ κατώτερον μέρος
τοῦ τραύματος, συρράπτετε ἄνωθεν τὸ περιτόναιον καὶ τὰ κοι-
λιακὰ τοιχώματα κατὰ στρώματα.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὴν μετεμφύτευσιν τῶν κατωτέρων τελικῶν
ἄκρων τῶν οὐρητῆρων ἐπὶ τὴν ῥίζαν τοῦ ὑποτυπώδους πέους τοῦ
ἐπισπαδίου κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ Sonnenbourg μεθ' ὀλικὴν
ἀφαίρεσιν τῆς ἐξεστραμμένης κύστεως περὶ ταύτης εἶπον ἤδη ὑμῖν
τὰ δέοντα (σελ. 436)· ὥς ἐπ' ἴσης εἶπον ὑμῖν τὰ δέοντα καὶ
περὶ μετεμφυτεύσεως τῶν οὐρητῆρων εἰς τὸν ἄνω ἢ πρόσθιον θόλον
τοῦ κολεοῦ εἰς τὰ περὶ ὀλικῆς κυστιεκτομίας παρὰ τῇ γυναικί
(σελ. 369), σὺν τῇ διαφορᾷ ὅμως ὅτι τὴν διαίρεσιν τοῦ ἄνω θόλου
τοῦ κολεοῦ εἰς μικρὰν ἑκτασιν θὰ ἐνεργήσητε ἀπὸ τῆς κοιλίας διὰ
λαπαροτομίας, διὰ τοῦ τρήματος δὲ τοῦτου τοῦ κολεοῦ θὰ διεκβά-
λητε τὸ τελικὸν ἄκρον τοῦ οὐρητῆρος εἰς τὸν κολεόν καὶ θὰ συρρά-
ψετε κυκλικῶς τὰ χεῖλη τοῦ ἄκρου τοῦ οὐρητῆρος πρὸς τὰ τοῦ
τρήματος τοῦ κολεοῦ.

Ἐπ' ἴσης καὶ περὶ τῆς ἀναστομώσεως τοῦ οὐρητῆρος μετὰ τῆς
πυέλου τοῦ νεφροῦ εἶπον ὑμῖν τὰ δέοντα εἰς τὰ περὶ οὐρητηροπυε-
λικῆς ἀναστομώσεως (σελ. 451) ἢ τῆς οὐρητηρο - πυελο - νεοστο-
μίας τοῦ Bazy.

Εἰς ἄλλας δ' ὅμως περιστάσεις θὰ μετεμφυτεύσητε κατ' ἀνάγκην
τὸν ἢ τοὺς οὐρητῆρας εἰς τὸν ἐντερικὸν σωλῆνα καὶ εἰδικώτερον εἰς
τὸ ὀρθὸν ἔντερον ἢ τὴν σιγμοειδῆ καμπήν, ἂν καὶ ὁ Chaput
συμβουλεύει τὴν μετεμφύτευσιν εἰς τὸ κόλον· τὸ ἀνιὸν ἢ τὸ κατιὸν
κατὰ προτίμησιν, μεθ' ὅλην τὴν πιθανὴν μόλυνσιν τοῦ νεφροῦ ἀπὸ
τοῦ ἐντερικοῦ σωλῆνος διὰ τοῦ οὐρητῆρος. Πρὸς τοῦτο δὲ ἀφοῦ διὰ
λαπαροτομίας μέσης καθέτου ὑπομφαλικῆς διαίρεσῃτε τὸ περιτό-

Μετεμφύτευσις
τῶν οὐρητῆρων
ἐπὶ τὸ πέος παρὰ
τοῦ ἄρρενι καὶ ἐπὶ
τὸν κολεόν παρὰ
τῷ θήλει φύλῳ.

Μετεμφύτευσις
τοῦ οὐρητῆρος
ἐπὶ τὴν πυέλον
τοῦ νεφροῦ.

Μετεμφύτευσις
τοῦ ἢ τῶν
οὐρητῆρων εἰς
τὸν ἐντ. σωλῆνα.

ναιον καὶ κατὰ τὸ πρόσθιον καὶ κατὰ τὸ ὀπίσθιον αὐτοῦ φύλλον, ἐν ᾧ βοηθοὶ ἀπάγουσι τὴν ἐντερικὴν μάζαν, ἀναζητεῖτε καὶ εὐρίσκετε τὸν οὐρητῆρα, ὃν τέμνετε ἐγκαρσίως κατὰ τὸ κατώτερον αὐτοῦ τριτημόριον καὶ ἀπολινοῦτε διὰ βρόχου τὸ κατώτερον αὐτοῦ κολόβωμα, τὸ δὲ τελικὸν ἄκρον τῆς ἀνωτέρας μοίρας τοῦ οὐρητῆρος φέρετε πρὸς τὸ κόλον ἢ τὴν σιγμοειδῆ καμπὴν καὶ συρράπτετε ἐν μέρει διὰ τριῶν διακεκομμένων ραφῶν τῇ χρήσει λεπτοτάτης κυρτῆς βελόνης, μετὰ τοῦ ἀντιστοιχοῦντος πρὸς αὐτὸ τοιχώματος τοῦ κόλου περιλαμβάνοντες τὸν ὀρρογόνον καὶ μυϊκὸν χιτῶνα οὐρητῆρος καὶ κόλου οὐχὶ δὲ καὶ τὸν βλεννογόνον. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐνεργεῖτε τομὴν τοῦ τοιχώματος τοῦ κόλου ἐκ τῶν ἔξω πρὸς τὰ ἔσω τέμνοντες καὶ τὸν βλεννογόνον αὐτοῦ καὶ διανοίγοντες οὕτω κατ' αὐτὸ τρῆμα ἐκτάσεως 1 ἐκ.μ. παραλλήλως πρὸς τὴν φορὰν τοῦ στομίου τοῦ οὐρητῆρος, συρράπτετε δὲ διὰ διακεκομμένων ραφῶν τὸν βλεννογόνον τοῦ οὐρητῆρος πρὸς τὸν τοῦ κόλου καὶ ἄνωθεν ἐπιθέτετε κυκλικῶς διακεκομμένας ραφὰς συρράπτοντες ἐπ' ἴσης τὸν ὀρρογόνον καὶ μυϊκὸν χιτῶνα τοῦ οὐρητῆρος πρὸς τοὺς τοιούτους τοῦ κόλου. Εἰς τινὰς δὲ περιπτώσεις καλῶς θὰ πράξετε ἂν δυνηθῇτε νὰ ἐνεργήσητε τὴν ἀποκόλλησιν τοῦ οὐρητῆρος ἀπὸ τῆς κύστεως μετὰ ἐκτομῆς τῆς μοίρας τοῦ τοιχώματος τῆς οὐροδόχου κύστεως τῆς περὶ τὸ στόμιον τῆς ἐκβολῆς τοῦ οὐρητῆρος, ὅπως οὕτως δυνηθῇτε νὰ περιλάβητε κατὰ τὴν μετεμφυτευσιν καὶ τὸν σφιγκτῆρα αὐτὸν τοῦ στομίου τῆς ἐκβολῆς τοῦ οὐρητῆρος, καὶ οὕτως ἀσφαλίσητε τὴν πιθανὴν μόλυνσιν τοῦ νεφροῦ ἀπὸ τοῦ ἐντερικοῦ σωλῆνος διὰ τοῦ μετεμφυτευθέντος οὐρητῆρος.

Εἰς τὰς περιτάσεις δὲ ταύτας τῆς ἀναστομώσεως τοῦ οὐρητῆρος μετὰ τοῦ ἐντερικοῦ σωλῆνος θὰ χορηγήσητε τὰς πρὸ τῆς ἐγχειρήσεως ἡμέρας καθαρτικὰ κατ' ἐπανάληψιν, τὴν δὲ ἡμέραν τῆς ἐγχειρήσεως θὰ ἐνεργήσητε διακλύσεις ἀντισηπτικὰς ἀφθόνους τοῦ ὀρθοῦ ἐντέρου· τινὲς δὲ μάλιστα συμβουλεύουσι καὶ τὴν βιαιάν διαστολὴν τοῦ δακτυλίου, ὅτε ἀκόμη εὐρίσκεται ὁ πᾶσχων ὑπὸ χλωροφορμισμόν, ὅπως τὰ οὖρα ἐξέρχωνται συνεχῶς πρὸς τὰ ἔξω κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς ἀποθεραπείας δι' αὐτοῦ καὶ μὴ συλλέγωνται ἐν τῷ ὀρθῳ, ἀναγκάζοντα οὕτω τὸν πᾶσχοντα εἰς

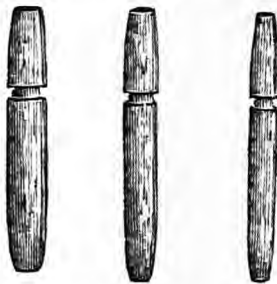
συχνὴν δι' αὐτοῦ κένωσιν, ὅτε δυνατόν νά διακινδυνεύσῃ οὕτως ἡ ἐπιτυχία τῆς μετεμφυτεύσεως.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὴν μετεμφύτευσιν τοῦ ἐνὸς οὐρητῆρος ἐπὶ τὸν ἕτερον, ἣν ἐνήργησεν ὁ Wininger, καὶ ταύτην διέπουν οἱ αὐτοὶ κανόνες τῆς μετεμφυτεύσεως τοῦ οὐρητῆρος ἐπὶ τὸν ἐντερικὸν σωλῆνα (κόλον).

Μετεμφύτευσις οὐρητῆρο-οὐρητηρικῆς.

Τὰς μετεμφυτεύσεις δ' ὁμῶς ἢ ἀναστομώσεις ταύτας τοῦ ἢ τῶν οὐρητῆρων ἐπὶ τὸ κόλον ἢ τὴν κύστιν δύνασθε νά ἐνεργήσητε καὶ τῇ βοθηεῖα εἴτε τῶν μεταλλικῶν ἀναστομωτικῶν σωλῆνων τοῦ Challot (εἰκ. 161), εἴτε τῶν μεταλλικῶν κομβίων τοῦ Boari. Καὶ

Μετεμφύτευσις τῶν οὐρητῆρων δι' ἀναστομωτικού κομβίου.

Εἰκ. 161.

Ἀναστομωτικοὶ σωλῆνες τοῦ Challot πρὸς χρῆσιν τῶν οὐρητῆρων.

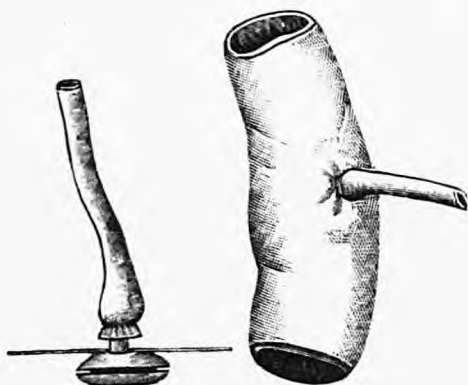

Εἰκ. 162.

Ἀναστομωτικὸν κομβίον τοῦ Boari πρὸς χρῆσιν τῶν οὐρητῆρων.
1. Κλειστόν. — 2. Ἀνοικτόν.

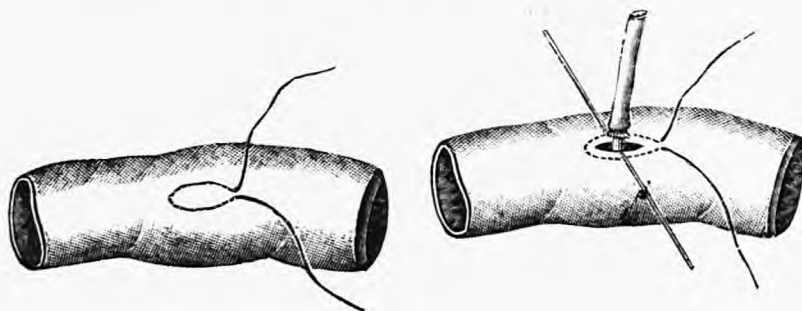
οἱ σωλῆνες τοῦ Challot καὶ τὰ κομβία τοῦ Boari (εἰκ. 162) (τῶν ὁποίων ὑπάρχουσι διάφοροι ἀριθμοὶ) φέρουσιν αὐλὸν ἐν τῷ μέσῳ κατὰ μῆκος αὐτῶν, ἡ περίμετρος δ' αὐτῶν ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν αὐλὸν τοῦ οὐρητῆρος· καὶ ἐὰν μὲν μεταχειρισθῇτε τὸ κομβίον τοῦ Boari, ἀφοῦ ἐνεργήσητε δι' ἐξωπεριτοναυικῆς λαπαροτομίας, καθ' ἣ εἶπον ὑμῖν, τὴν ἀνεύρεσιν τοῦ οὐρητῆρος καὶ ἀποφιλώσητε αὐτόν, τέμνετε τοῦτον ἐγκαρσίως κατὰ τὸ κατώτατον αὐτοῦ τριτημόριον καὶ διατείνοντες τὸ τελικὸν ἄκρον τῆς ἀνωτέρας μοίρας τοῦ τμηθέντος οὐρητῆρος εἰσάγετε ἐν αὐτῷ τὸν ἐπικείμενον τῷ ἀνωτέρῳ πετάλῳ τοῦ κεκλεισμένου κομβίου στειλεὲν καὶ περὶ αὐτὸν διὰ

ράμματος ἀπολινοῦτε, οὕτως εἰπεῖν, τὸ τελικὸν ἄκρον (εἰκ. 163) τοῦ οὐρητῆρος, ἐν ᾧ ἄνωθεν τοῦ ἀνωτέρου τούτου πετάλου διεκβάλλετε διὰ τοῦ παρ' αὐτῷ ἐγκαρσίου τρήματος τοῦ μικροῦ στειλεοῦ τοῦ κομβίου κοινὴν εὐθείαν βελόνην, ὅπως κρατήσῃτε πρὸς

Εἰκ. 163.

Οὐρητηρο-εντερικὴ ἀναστόμωσις διὰ τοῦ κομβίου τοῦ Boari.

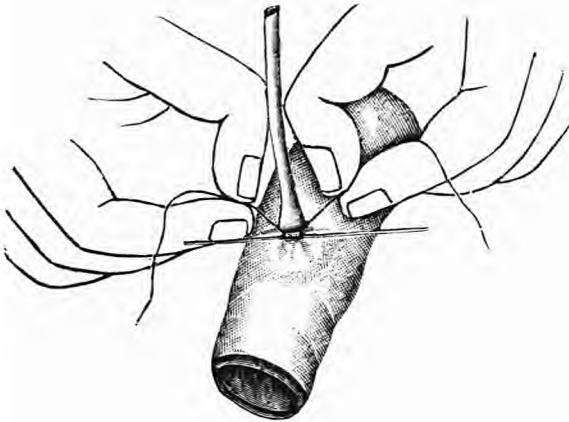

Εἰκ. 164.

Οὐρητηρο-εντερικὴ ἀναστόμωσις διὰ τοῦ κομβίου τοῦ Boari.

τὰ κάτω τὸ ἀνωτέρον τοῦτο πέταλον ἀκριβῶς ἐν συναρμογῇ μετὰ τοῦ κατωτέρου, διότι ἄλλως τὸ ὑπάρχον κοιλιοειδὲς ἐλατήριον ἀνωθεὶ τὸ ἄνω πέταλον. Μετὰ δὲ ταῦτα ἀνοίγετε διὰ τομῆς τρήμα ἐπίμηκες κατὰ τὸ σύστοιχον τοίχωμα τοῦ κόλου ἢ τῆς σιγμοειδοῦς

καμπῆς, τέμνετε ἐκ τῶν ἔξω πρὸς τὰ ἔσω τοῦτο μέχρι καὶ τοῦ βλεννογόνου καὶ περιβάλλετε περὶ τὰ χεῖλη τῆς τομῆς ταύτης καὶ εἰς μικρὰν ἀπ' αὐτῶν ἀπόστασιν διὰ λεπτοτάτης βελόνης περιλαμβάνοντες τὸν ὀρογόνον καὶ μυϊκὸν χιτῶνα τοῦ ἐντέρου κυκλικῶς ῥάμμα (εἰκ. 164)· εἴτα δὲ εἰσάγετε τὰ προσηρμοσμένα ἀλλήλοις δύο πέταλα τοῦ κομβίου διὰ τοῦ τρήματος τούτου τοῦ ἐντέρου ἐν αὐτῷ, οὕτως ὥστε νὰ ἐπικαλύψητε διὰ τοῦ βλεννογόνου τοῦ ἐντέρου τὴν ῥαχιαίαν ἐπιφάνειαν τοῦ ἀνωτέρου πετάλου τοῦ κομβίου.

Eik. 165.

Οὐρητηρο-ουρητηρική ἀναστόμωσις διὰ τοῦ κομβίου τοῦ Boari.

— ἐν ᾧ ἡ βελόνη ἐξακολουθεῖ παραμένουσα αὐτόθι, — συσφίγγοντες δὲ τὰ ἄκρα τοῦ ῥάμματος πρὸς ἀλλήλα καὶ σχηματίζοντες διὰ διασταυρώσεως αὐτῶν κόμβον συμπτύσσετε καὶ ἀπολινούτε οὕτως εἰπεῖν τὰ χεῖλη τῆς τομῆς τοῦ ἐντέρου περὶ τὸν στελεόν, στρέφοντες ταῦτα ταυτοχρόνως πρὸς τὰ ἔσω, ὅτε ἀφαιροῦντες τὴν βελόνην ἀνέρχεται διὰ τοῦ κοχλιοειδοῦς ἐλατηρίου τὸ ἀνώτερον πέταλον τοῦ κομβίου πρὸς τᾶν πρὸς τὸ ἄκρον τοῦ μικροῦ στελεοῦ τοῦ περιβεβλημένου τὸ τελικὸν ἄκρον τοῦ οὐρητήρος, καὶ οὕτως ὁλόκληρος ἡ περιφέρεια τοῦ ἐξωτάτου χιτῶνος τοῦ ἐντέρου ἢ περὶ τὸ

κομβίον ἔρχεται εἰς ἄμεσον ἐπαφὴν μετὰ τῆς τοῦ ἐξωτάτου χιτῶνος τοῦ οὐρητῆρος κυκλικῶς (εἰκ. 165). Τὰ αὐτὰ θὰ ἐνεργήσητε καὶ ἐπὶ πλαγίας μετεμφυτεύσεως ἢ ἀναστομώσεως τοῦ οὐρητῆρος πρὸς τὸν ἐντερικὸν σωλῆνα τῇ χρήσει ὁμῶς εἰδικοῦ κομβίου πεπλατυσμένου (εἰκ. 166). Τῆς συμφύσεως δὲ τῶν δύο τούτων ἀντιστοίχων ἐξωτάτων χιτῶνων τελείας ἐπερχομένης καὶ ἀποκαθισταμένης τῆς συγκοινωνίας οὐρητῆρος καὶ ἐντέρου ἀποπίπτει τὸ κομβίον ἐν τῷ ἐντέρῳ, ἐπερχομένης τῆς νεκρώσεως τῶν ἰστῶν κατὰ τὸ ὕψος τῶν ἀπολινώσεων, καὶ ἐξέρχεται τοῦτο διὰ τοῦ δακτυλίου.

Ἐπὶ τῆς αὐτῆς δὲ ἀρχῆς στηρίζεται καὶ ἡ χρῆσις τῶν ἀναστομωτικῶν σωλῆνων τοῦ Challot (εἰκ. 167)· εἰς τὸ τελικὸν δηλαδὴ τῆς τομῆς τοῦ οὐρητῆρος ἄκρον εὐοδιάζετε τὸν βραχὺν ἀναστο-

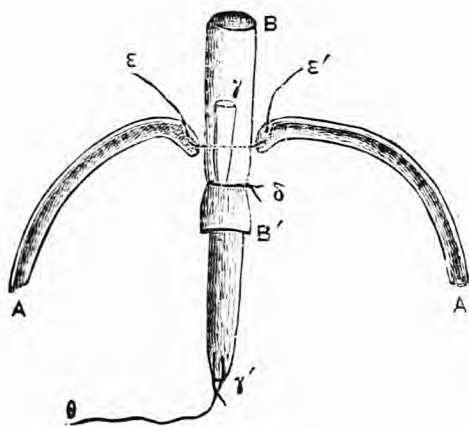

Εἰκ. 166.

Πλαγία οὐρητηρο-εντερικὴ ἀναστομώσεις.

μοτικὸν σωλῆνα τοῦ Challot μέχρι τῆς μεσότητος αὐτοῦ, περὶ τὴν αὐλακα δέ, ἣν οὗτος φέρει καὶ ἣν βλέπετε εἰς τὴν εἰκ. 161, ἀπολινούτε τὸν οὐρητῆρα μικρὸν τι ὑπερθεὶν τοῦ περιφερικοῦ χεῖλους τοῦ τελικοῦ αὐτοῦ ἄκρου διὰ ῥάμματος μεταξίνου. Τὸν σωλῆνα δὲ τοῦτον μετὰ μοίρας τινὸς τοῦ οὐρητῆρος εὐρίσκομένης εὐθὺς ὑπερθεὶν τῆς ἀπολινώσεως (εἰκ. 167) τοποθετεῖτε ἀκριβῶς ἐν τῇ τομῇ ἣν ἐνηργήσατε ὅσον τὸ ἐφ' ὑμῖν χαμηλότερον ἐν τῷ τοιχώματι τῆς σιγμοειδοῦς καμπῆς ἢ τοῦ ὀρθοῦ ἐντέρου, διεκβάλλοντες διὰ τοῦ δακτυλίου τὸ ἰσχυρὸν μετὰξινον ῥάμμα, τὸ ὁποῖον ἔχετε διαπεράσει· κατὰ τὸ τρῆμα, τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται εἰς τὸ κατώτερον ἄκρον τοῦ ἀναστομωτικοῦ σωλῆνος, τῇ βοηθείᾳ ὑποσκληροῦ κηρίου ἢ μεταλλικοῦ κυρτοῦ καθετῆρος, εἰς τὸ ἄκρον τοῦ ὁποῖου

προσδένετε τὸ ράμμα, καὶ ὃν εὐοδιάζετε ἀπὸ τῆς τομῆς τοῦ ἐντέρου καὶ φέρετε πρὸς τὸν δακτύλιον. Μετὰ δὲ ταῦτα στηρίζετε κατὰ τὴν μεσότητά αὐτοῦ τὸν σωλῆνα τοῦτον τοῦ Challot ἐν τῇ τομῇ τοῦ τοιχώματος τοῦ ἐντέρου στρέφοντες τὰ χεῖλη τῆς τομῆς ταύτης πρὸς τὰ ἔσω καὶ ἐπιθέτοντες κύκλῳ καταλλήλους διακεκομμένας ραφὰς διὰ λεπτοτάτου ράμματος, ὅτε καὶ συρράπτετε οὕτω τὸν ἐξώτατον καὶ μυϊκὸν χιτῶνα τοῦ ἐντέρου πρὸς τὸν ἐξώτατον καὶ μυϊκὸν χιτῶνα τοῦ οὐρητήρος. Τῆς συμφύσεως δ' ἐπερχομένης καὶ

Εἰκ. 167.

Οὐρητηρο-εντερικὴ ἀναστομῶσις διὰ τῶν σωλῆνων τοῦ Challot.

τῆς ἀναστομώσεως ἀποκαθισταμένης ἀποπίπτει ἐν τῷ ὀρθῷ ὁ ἀναστομωτικὸς σωλὴν τοῦ Challot, ὃν καὶ ἀφαιρεῖτε διὰ τοῦ κρεμαμένου ράμματος ἔλκοντες αὐτὸν πρὸς τὰ ἔξω. Καὶ ταῦτα μὲν τοιαῦτα.

Νῦν δὲ ὁ λόγος ἡμῶν ἔσται περὶ τῶν ἐγχειρητικῶν ἐκείνων μεθόδων, ἧς θὰ ἐνεργήσητε κατὰ τοὺς νεφροὺς.

Καὶ ἐν πρώτοις δεῶν νὰ μάθητε νὰ ἐξετάζητε τοὺς νεφροὺς διὰ τῶν κοιλιακῶν τοιχωμάτων, πρῶτον μὲν διὰ τῆς ἐπισκοπῆσεως, εἴτα δὲ διὰ τῆς ἐπικρούσεως καὶ ἰδίως διὰ τῆς ψηλαφήσεως τῇ χρήσει καὶ τῶν δύο ὑμῶν χειρῶν.

Ἐγχειρήσεις
ἐπὶ τῶν νεφρῶν.

Ἐξέτασις
τῶν νεφρῶν διὰ
τῶν κοιλιακῶν
τοιχωμάτων.

Ἡ ἐπισκόπησις τῆς νεφρικῆς χώρας ἀπὸ τῆς ὁσφύος θὰ γνωρίσῃ, ὑμῖν ὑπάρχουσιν καταφανῆ ἐξοιδήσιν τῆς χώρας ταύτης· ἡ ἐπίκρουσις δὲ ταύτης, κατὰ τοὺς γνωστούς ὑμῖν γενικούς κανόνας τῆς ἐπικρούσεως, οὐδὲν θετικὸν θὰ γνωρίσῃ ὑμῖν· τὸναντίον δὲ ἡ ἐπίκρουσις τῆς νεφρικῆς χώρας ἀπὸ τῶν προσθίων κοιλιακῶν τοιχωμάτων θὰ δώσῃ ὑμῖν οὐχὶ σπανίως σημεῖα μεγάλης διαγνωστικῆς ἀξίας πρὸς διὰγνωσιν τοῦ ἡϋξημένου τὸν ὄγκον νεφροῦ, διότι, ὅταν ὁ ἡϋξημένος, δι' οἰονδήποτε λόγον, τὸν ὄγκον νεφρὸς εὗρηται εἰσεῖν ἐν τῇ φυσιολογικῇ αὐτοῦ θέσει, ἡ δὲ ἐξόγκωσις δὲν ἐφθασε δι' ἀπωθήσεως τῆς ἐντερικῆς μάζης πρὸς τὴν ὀπισθίαν ἐπιφανείαν τῶν προσθίων κοιλιακῶν τοιχωμάτων, θὰ ἐννοήσητε διὰ τοῦ ἀμβλύος ἤχου τῆς κατὰ βάθος ἐπικρούσεως τῆς νεφρικῆς ἐξογκώσεως καὶ ἤχον τυμπανικὸν ἐκτεινόμενον ἐγκαρσίως πρὸς τὴν νεφρικῆς ἀμβλύτητος ὡς ἐκ τῆς παρουσίας τοῦ ἐγκαρσίου κόλου.

Ἄλλ' ὅτι, ἰδίως θὰ χορηγήσῃ ὑμῖν. Κύριοι, πολυτιμοτάτης πληροφορίας, εἶνε ἡ διὰ τῆς κοιλιακῆς ψηλαφήσεως ἐξέτασις τῶν νεφρῶν, ἰδίως ἐπὶ παθολογικῆς καταστάσεως αὐτῶν, διότι ἐπὶ φυσιολογικῆς οὐδὲν σχεδὸν τοῦ νεφροῦ θὰ ἐννοήσητε.

Πρὸς τοῦτο δὲ θὰ ἐκτείνητε τὸν ἐξετασθησόμενον ὕπτιον ἐν τῇ κλινῇ καὶ θὰ λάβητε θέσιν ἀναλόγως τοῦ νεφροῦ ὃν πρόκειται νὰ ἐξετάσητε· καὶ ἐὰν μὲν πρόκειται περὶ τοῦ δεξιοῦ νεφροῦ, λαμβάνετε θέσιν πρὸς τὰ δεξιά τοῦ πάσχοντος εἴτε παρὰ τὴν λεκάνην εἴτε παρὰ τὸν μηρὸν αὐτοῦ καὶ διολισθάνετε σχεδὸν ἐγκαρσίως ἢ ἐλαφρῶς λοξῶς τὴν ἀριστερὰν ὑμῶν χεῖρα μετὰ παλαμιαίας ἐπιφανείας πρὸς τᾶν ἑστραμμένης καὶ ἀνεωγμένης ὑπὸ τὴν δεξιὰν ὁσφυϊκὴν μοῖραν τοῦ πάσχοντος, φέροντες τὰς ῥάγας τῶν 4 ὑμῶν δακτύλων πρὸς τὸ δεξιὸν πλάγιον τῆς σπονδυλικῆς στήλης ἀκριβῶς κατὰ τὴν γωνίαν τὴν σχηματιζομένην ὑπὸ τῆς 12 πλευρᾶς καὶ τῆς σπονδυλικῆς στήλης (εἰκ. 168), ἐνῶ ταυτοχρόνως φέρετε τὴν δεξιὰν ὑμῶν χεῖρα μετὰ παλαμιαίας ἐπιφανείας πρὸς τὰ κάτω ἑστραμμένης καὶ ἀνεωγμένης ἐπὶ τὰ πρόσθια κοιλιακά τοιχώματα καὶ ἀκριβῶς ἀμέσως ὑπὸ τοὺς χόνδρους τῶν νόθων πλευρῶν ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ ὀρθοῦ κοιλιακοῦ μυός. Τὰ αὐτὰ ἐνεργεῖτε πρὸς ἐξέτασιν τοῦ ἀριστεροῦ νεφροῦ πρὸς τὰ ἀριστερὰ τοῦ πάσχοντος λαμβάνοντες

θέσιν καὶ διολισθάνοντες τὴν παλαμιαίαν ἐπιφάνειαν τῆς δεξιᾶς ὤμων χειρὸς ὑπὸ τὴν ἀριστερὰν ὀσφυϊκὴν χώραν τοῦ πάσχοντος, ἀφοῦ τοποθετήσητε τὴν ἀριστερὰν ὤμων χεῖρα κατὰ τὸν ἀριστερὸν ὀρθὸν κοιλιακὸν μῦν εὐθὺς ὑπὸ τοὺς συστοίχους πλευρικοὺς χόνδρους· ἐπειδὴ δέ, ὡς γνωρίζετε ἐκ τῆς Ἀνατομικῆς, ὁ ἀριστερὸς νεφρὸς κεῖται ὑψηλότερον τοῦ δεξιοῦ, τούτου ἕνεκα θὰ προσπαθήσητε νὰ διευθύνητε τὰ ἄκρα τῶν τεσσάρων ὤμων δακτύλων τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς μικρὸν πρὸς τᾶνω ὑπὸ τοὺς πλευρικοὺς χόνδρους διὰ πίεσεως τῶν κοιλιακῶν τοιχωμάτων, διότι ἡ ἐξέταση τοῦ ἀριστεροῦ νεφροῦ πάντοτε εἶνε δυσκολωτέρα τῆς τοῦ δεξιοῦ.

Εἰκ. 168.

Ἐξέταση τοῦ νεφροῦ διὰ τῆς ψηλαφήσεως ἀπὸ τῶν κοιλιακῶν τοιχωμάτων.

Παραγγέλλοντες δ' εἰς τὸν πάσχοντα νὰ κάμψῃ ἐλαφρῶς τὰ κάτω κώλα αὐτοῦ καὶ ν' ἀναπνέῃ βαθέως καὶ ἡρέμα, χωρεῖτε εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ νεφροῦ, ἐὰν οὐδεμίαν ἀντίστασιν παρεμβάλωσι τὰ πρόσθια κοιλιακὰ τοιχώματα, εὐκόλως δ' ἐνδίδωσι τῇ πίεσει· ἐν ἐναντίᾳ δ' ὁμοῦ περιπτώσει θὰ καταφύγητε εἰς τὸν χλωροφορμισμόν τοῦ πάσχοντος, ὅπως ἡ ἐξέταση καταστῇ τελεία, πιέζοντες δ' ἰσχυρῶς διὰ τῆς κατὰ τὴν ὀσφυϊκὴν χώραν χειρὸς ὤμων τὴν νεφρικήν χώραν τοῦ πάσχοντος καὶ ἰδίως κατὰ τὸ ὕψος τοῦ τριγώνου χώρου τοῦ σχηματιζομένου ἐκ τῆς 12 πλευρᾶς καὶ τῆς σπονδυλικῆς στήλης, ἐνεργεῖτε ταυτοχρόνως τὴν αὐτὴν πίεσιν καὶ

διὰ τῆς προσθίας ὤμων χειρὸς εὐθὺς ὑπὸ τοὺς πλευρικοὺς χόνδρους κατὰ μῆκος τῆς ἄνω μοίρας τοῦ συστοίχου ὀρθοῦ κοιλιακοῦ μυός. Καί ἐπὶ μὲν φυσιολογικῆς καταστάσεως τοῦ νεφροῦ οὐδένα πόνον θὰ προκαλέσητε εἰς τὸν ἐξεταζόμενον διὰ τῆς τοιαύτης ἐξετάσεως, τούναντίον δ' ἐπὶ παθολογικῆς καταστάσεως αὐτοῦ ἡ τοιαύτη ἐξέταση εἶνε ἐπώδυνος.

Χωροῦντες δ' ἐπὶ τὴν ἐξέτασιν τοῦ ὄγκου τοῦ νεφροῦ, κάμπτετε ἑλαφρῶς τὰς δύο φάλαγγας τῶν τεσσάρων δακτύλων τῆς ὀπισθίας ὤμων χειρὸς καὶ πιέζετε οὕτω δι' αὐτῶν τὴν ὀσφυϊκὴν χώραν εὐθὺς ὑπὸ τὴν δωδεκάτην πλευράν, ὅπως ὑπεγείρητε τὸν ἐξεταζόμενον νεφρόν, δι' ὧσεων δ' ὠθεῖτε τοῦτον πρὸς τὰ πρόσθια κοιλιακὰ τοιχώματα, ἐν ᾧ ταυτοχρόνως πιέζετε πρὸς τὸ βάθος ταῦτα εὐθὺς ὑπὸ τοὺς πλευρικοὺς χόνδρους διὰ τῆς ἐπὶ τούτων ἐτέρας ὤμων χειρὸς (*ballottement*)· καὶ ὅταν ὁ νεφρὸς κῆλημένος τυγχάνῃ ὦν τὸν ὄγκον, θ' ἀντιληφθῇτε τούτου σαφῶς διὰ τῆς προσθίας ὤμων χειρὸς ὡς ἐκ τῶν ἀνωμαλιῶν τοῦ σχήματος αὐτοῦ, αἵτινες ἐπὶ πολλοὺς αὐτῶ ἐνεκα τῆς παθολογικῆς αὐτοῦ καταστάσεως.

Ἐπ' ἴσης διὰ τῆς τοιαύτης ἐξετάσεως θὰ ἀντιληφθῇτε ἂν ὁ ἐξεταζόμενος νεφρὸς εἶνε κινήτος καὶ θέτως ἢ ἐγκαρσίως· κατέχοντες δὴλα δὴ αὐτὸν μεταξὺ τῶν δύο ὤμων ἐξεταζουσῶν χειρῶν, μεταδίδετε αὐτῷ διαφόρους κινήσεις, κατὰ διαφόρους θέσεις τοποθετοῦντες τὸν πᾶσχοντα (ὄρθιον ἐστῶτα ἢ πλαγίως κεκλιμένον πρὸς τὸ ἀντίθετον ὑγιὲς μέρος)· ἐπαναφέροντες δὲ τοῦτον ἐν τῇ φυσιολογικῇ αὐτοῦ θέσει, πείθεσθε περὶ τῆς παρὰ φύσιν ταύτης ἐκκινήσεως τοῦ νεφροῦ.

Δύνασθε δὲ καὶ κατ' ἄλλην μέθοδον νὰ ἐξετάσητε τὸν νεφρόν (Glenard) ὡς ἐξῆς· θὰ μεταχειρισθῇτε δὴλα δὴ τὴν μὲν ἀριστεράν ὤμων χεῖρα πρὸς ἐξέτασιν τοῦ δεξιοῦ νεφροῦ τοῦ πᾶσχοντος, τὴν δὲ δεξιάν διὰ τὸν ἀριστερόν· πρὸς τοῦτο θὰ κατακλίνητε τὸν πᾶσχοντα ὕπτιον καὶ θὰ συλλάβητε οὕτως εἰπεῖν διὰ πλήρους ἀριστερᾶς παλάμης ἡμικεκλιμένης μετ' ἀντίχειρος πρὸς τὰ πρόσω καὶ τεσσάρων δακτύλων πρὸς τὰ ὀπίσω τὸ δεξιὸν ὑποχόνδριον εὐθὺς ὑπὸ τὰς ἐλευθέρας πλευράς, πρὸς τὰ ἔσω δὲ τοῦ ἀντίχειρος θέτετε τὴν παλαμαίαν ἐπιφάνειαν τῆς δεξιᾶς ὤμων χειρὸς καὶ πιέζοντες

δι' ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν ὑμῶν οὕτως ἐπιτεθειμένων τὴν δεξιὰν ὑποχόνδριον χώραν τοῦ πάσχοντος θὰ ἐννοήσητε, ἐὰν παραγγείλητε εἰς τὸν πάσχοντα νὰ ἐνεργήσῃ βαθείας κανονικὰς εἰσπνοάς, τὸν κινητὸν νεφρὸν, ἀνερχόμενον καὶ κατερχόμενον· ἀνωθοῦντες δὲ τὸν ἀντίχειρα τῆς ἀριστερᾶς ὑμῶν χειρὸς εὐθὺς ὑπὸ τοὺς ἀριστεροὺς πλευρικοὺς χόνδρους καὶ πιέζοντες διὰ τούτων καὶ τῆς παλάμης τῆς δεξιᾶς ὑμῶν χειρὸς τὰ σύστοιχα κοιλιακὰ τοιχώματα, ἀντιλαμβάμεσθε τοῦ κατωτέρου χεῖλους τοῦ ὑποκειμένου νεφροῦ, ὅπερ διολισθάνει· οὕτως ἀνερχόμενον καὶ κατερχόμενον μεταξύ τῆς παλάμης τῆς ἀριστερᾶς ὑμῶν χειρὸς, καὶ τῶν ἀνωμαλιῶν τοῦ σχήματος αὐτοῦ. Ταῦτα ἐνεργεῖτε καὶ ἐπὶ ἐξετάσεως τοῦ δεξιοῦ νεφροῦ τοῦ πάσχοντος, ἐπιθέτοντες ἀντιστρόφως τὰς χεῖρας ὑμῶν.

Ἐν τέλει δὲ δύνασθε κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ *Israël* νὰ κατακλίνετε τὸν πάσχοντα κατὰ τὴν ἀντίθετον ὑμῖν πλευρὰν αὐτοῦ, μετὰ μηρῶν κεκαμμένων πρὸς τὰ κοιλιακὰ τοιχώματα αὐτοῦ, λαμβάνοντες δὲ θέσιν παραπλεύρως καὶ πρόσθεν αὐτοῦ ἐπιθέτετε τὰς χεῖρας ὑμῶν καθ' ὃν τρόπον ἐπὶ ἐξετάσεως τοῦ νεφροῦ ἐν ὑπτίᾳ κατακλίσει εὐρισκομένου τοῦ πάσχοντος καὶ πιέζοντες ἰσχυρῶς ἰδίως διὰ τῆς παλαμιαίας ἐπιφανείας τῶν δακτύλων τῆς ἐπὶ τῶν προσθίων κοιλιακῶν τοιχωμάτων εὐρισκομένης χειρὸς ὑμῶν, εὐθὺς ὑπὸ τοὺς πλευρικοὺς χόνδρους, ἀντιλαμβάμεσθε τῆς προσθίας ἐπιφανείας τοῦ νεφροῦ, τῶν κατ' αὐτὴν ἀνωμαλιῶν, ὡς καὶ τοῦ κάτω χεῖλους αὐτοῦ.

Μετὰ τὴν τοιαύτην δ' ἐξέτασιν τοῦ νεφροῦ πιθανὸν εἰς τινὰς περιστάσεις ἴσως πρὸς ὀριστικωτέραν διὰγνῶσιν τῆς προκειμένης νόσου νὰ εὐρεθῇτε εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἐνεργήσητε δοκιμαστικὴν παρακέντησιν αὐτοῦ· ἀλλὰ τὴν τοιαύτην παρακέντησιν τοῦ νεφροῦ μετ' ἄκρας ἐπιφυλακτικότητος θὰ συστήσω ὑμῖν, ἐὰν δ' ἀποφασίσῃτε ταύτην, θὰ ἐκτελέσητε αὐτὴν μετὰ μεγάλης προφυλάξεως καὶ προσοχῆς καὶ ὑπὸ τὸ κράτος αὐστηροτάτης ἀντιστηψίας, διὰ λεπτοτάτης τριχοειδοῦς τριγώνου ἀκίδος ἢ αὐλοειδοῦς βελόνης κατὰ τοὺς γνωστούς ὑμῖν κανόνας τῆς παρακεντήσεως (Τόμ. Α', σελ. 87-88), εἴτε ἀπὸ τῶν προσθίων κοιλιακῶν τοιχωμάτων ἐμπηγνύντες ἐπὶ τὸν ὑποκειμένου νεφρικὸν ὄγκον τὴν βελόνην

Παρακέντησις
τοῦ νεφροῦ.

ὕμῶν, ἐπὶ τὸ μᾶλλον προέχον σημεῖον αὐτοῦ, μετὰ προηγουμένην πίεσιν ἐπ' αὐτὸν τῶν ἐπικειμένων αὐτῷ κοιλιακῶν τοιχωμάτων διὰ τῆς ἀριστερᾶς ὕμῶν, καὶ ἀκριβοῦς καθορισμὸν τοῦ ὑποκειμένου ὄγκου καὶ στήριξιν αὐτοῦ, ἀποφεύγοντες τὴν τρωσιν παρεμβεβλημένης ἐντερικῆς ἑλικος, — εἴτε ἀπὸ τῆς ὀσφυϊκῆς ὁδοῦ, ἐὰν κατ' αὐτὴν προεξέχῃ μᾶλλον ὁ ὄγκος τοῦ νεφροῦ, ἐνεργοῦντες εἴτα ἀπομύζησιν διὰ τῆς βελόνης ἢ τοῦ καλαμίσκου τῆς τριγώνου ἀκίδος, τῇ χρήσει εἴτε τῆς σύριγγος τοῦ Pravaz εἴτε τῆς ἀπομύζητικῆς συσκευῆς τοῦ Dieulafoy ἢ τοῦ Potain, διαπράττετε δὲ πάντα ταῦτα καθ' ὃν τρόπον ὑπέδειξα ὑμῖν εἰς τὰ περὶ παρακεντήσεων ἐν γένει (Τόμ. Α', σελ. 87-88). Μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν δὲ τῆς βελόνης ἢ τοῦ καλαμίσκου τῆς ἀκίδος ἀποφράσσετε τὸ τρῆμα τῆς παρακεντήσεως διὰ κολλωδίου ἀσηπτικοῦ καὶ ἐπιθέτετε ἄνωθεν ἀντισηπτικὸν ἐπίδεσμον, ὃν διακρατεῖτε διὰ σπειροειδοῦς πιεστικοῦ τοιοῦτου τοῦ κορμού.

Ἄμεσος ἐξέτασις
τοῦ νεφροῦ.

Εἰς ἄλλας δ' ὁμῶς περιστάσεις θὰ ἐνεργήσητε τὴν ἄμεσον ἐξέτασιν τοῦ νεφροῦ· πρὸς τοῦτο δὲ δύο ὁδοὶ πρόκεινται· ὑμῖν, ἢ διὰ τῶν προσθίων κοιλιακῶν τοιχωμάτων ἢ ἡ διαπεριτοναϊκή, καὶ ἡ ἀπὸ τῆς ὀσφυϊκῆς χώρας ἢ ἡ ἐξωπεριτοναϊκή.

Α'. Διαπεριτο-
ναϊκῶς.

Ὅπως ἐκτελέσητε τὴν διαπεριτοναϊκὴν ἐξέτασιν, ἀνάγκη νὰ ἐνεργήσητε λαπαροτομίαν ἢ κοιλιοστομίαν κάθετον, μέσην ἢ πλαγίαν, ὑπὲρ τὸν ὀμφαλὸν ὡς ἐξῆς· θὰ παρασκευάσητε τὰ αὐτὰ ἐργαλεῖα, ἅτινα ἐμνημόνευσα ἐπὶ ἐκτελέσεως ὑπομφαλικῆς καθέτου λαπαροτομίας ἀσηπτικώτατα, ὡς καὶ τὸ ἐγχειρητέον πεδῖον, ἐπιμένοντες ἰδίως εἰς τὴν ἀντισηψίαν τῶν κοιλιακῶν τοιχωμάτων, ἀφοῦ δὲ τοποθετήσητε ὕπτιον ἐπὶ τῆς ἐγχειρητικῆς κλίνης τὸν πάσχοντα, θὰ γλωροφορμίσητε αὐτὸν ἢ θὰ ἐνεργήσητε τὴν ἀπὸ τοῦ νωτιαίου μυελοῦ διὰ κοκαίνης ἀναλγησίαν. Θὰ ἐνεργήσητε δὲ τομὴν κάθετον εἴτε ἐπὶ τῆς μέσης λευκῆς γραμμῆς, ἐὰν πρόκειται νὰ ἐξετάσητε ἀμφοτέρους τοὺς νεφρούς, εἴτε κατὰ μῆκος τοῦ ἐξω χεῖλους τοῦ δεξιοῦ ἢ ἀριστεροῦ ὀρθοῦ κοιλιακοῦ μυός — ἀναλόγως τοῦ ἐξετασθησομένου νεφροῦ — μήκους 8-10 ἐκ. μ. καὶ θὰ διαιρέσητε εἰς τὴν ἑκτασιν ταύτην τὰ γνωστὰ ὑμῖν στρώματα τῶν προσθίων κοιλιακῶν τοιχωμάτων, ἐν ᾧ δὲ βοηθοὶ ἀπάγρουν τὰ χεῖλη τῆς τομῆς

καὶ ἐνεργοῦσιν αἱμόστασιν, ὑμεῖς διὰ τῆς τομῆς φθάνετε πρὸ τοῦ περιτοναίου ἐγείρετε πτυχὴν τοῦτου δι' ἀνατομικῆς λαβίδος, ἣν τέμνετε διὰ τοῦ ψαλιδίου καὶ διευρύνετε τὴν τομὴν ταύτην ἀποφεύγοντες τὴν τρώσιν τοῦ ὑποκειμένου ἐντερικοῦ σωλῆνος. Τοῦτου δὲ γενομένου, βοηθοὶ διὰ σπόγγων θερμῶν ἐξ ὀθόνης καλύπτουσι καὶ προσσπίζουσι τὰ ὑποκείμενα ἔντερα—τὸ ἐξωτερικὸν δὲ ἄκρον ἐκαστοῦ σπόγγου ἐξ ὀθόνης συλλαμβάνουσι δι' αἱμοστατικῆς λαβίδος, ἣν καταλείπουσιν αἰωρουμένην πρὸς τὰ ἔξω τοῦ ἐγχειρητικοῦ πεδίου, ὅπως μὴ παραπέσῃ ἐν τῷ κύτει τῆς κοιλίας ἡ λησμονηθῇ σπόγγος τις τοιοῦτος,—ὑμεῖς δὲ πρὸς τὰ δεξιὰ τοῦ ἐγχειρουμένου εὐρισκόμενοι εὐοδιάζετε τὴν δεξιάν ὑμῶν χεῖρα ἀνεωγμένην ἐν τῷ κύτει τῆς κοιλίας καὶ φέρετε ταύτην ὑπὸ τὰ πρόσθια καὶ πλάγια ἀριστερὰ κοιλιακὰ τοιχώματα τοῦ ἐγχειρουμένου μετὰ ῥαχιαίας αὐτῆς ἐπιφανείας ἐν ἐπαφῇ πρὸς τὴν ἐσωτερικὴν ἐπιφάνειαν τῶν τοιχωμάτων τούτων, καὶ ἐκεῖθεν κάμπτοντες τὴν παλαμιαίαν ἐπιφάνειαν αὐτῆς πρὸς τὰ ἔσω φέρετε τοὺς δακτύλους ταύτης πρὸς τὸ κατιὸν μεσόκολον καὶ ἀμέσως πρὸς τὰ ἔσω τοῦτου ἐν τῇ ἀριστερᾷ κολικῇ καμπῇ, ὅτε ἀνευρίσκετε τὸν ἀριστερὸν νεφρὸν καλυπτόμενον ὑπὸ τοῦ περιτοναίου, ὃν ἐξετάζετε διὰ ψηλαφήσεως ὡς καὶ τὰς πύλας αὐτοῦ καὶ τὸν οὐρητῆρα κατὰ τὴν ἄνω μοῖραν αὐτοῦ, ὡς βλέπετέ με ἐνταῦθα ποιοῦντα ἐπὶ τοῦ πτώματος, πρὸς τᾶν δὲ καὶ ἔξω ἀντιλαμβάνεσθε τοῦ σπληνός. Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ δεξιοῦ νεφροῦ, διὰ τῆς μέσης ὑπερομφαλικῆς λαπαροτομίας, θὰ λάβητε θέσιν πρὸς τὰριστερὰ τοῦ ἐγχειρουμένου καὶ θὰ εὐοδιάσητε κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐν τῷ κύτει τῆς κοιλίας τὴν ἀριστερὰν ὑμῶν χεῖρα. χωρὶς δὲ ν' ἀναζητήσητε τὸ ἀνιὸν μεσόκωλον, θὰ φέρητε τὴν ῥαχιαίαν αὐτῆς ἐπιφάνειαν ὑπὸ τὴν κατωτέραν ἐπιφάνειαν τοῦ ἥπατος καὶ πρὸς τὰ ἔξω τῆς χοληδόχου κύστεως, τότε δὲ ἐὰν ἡ δεξιὰ κολικὴ καμπὴ οὐδὲως τυγχάνῃ οὔσα προσπεφυκυῖα ἐπὶ τὸ ἥπαρ, θ' ἀνεύρητε εὐκόλως τὸν ὑποκείμενον νεφρὸν, ὃν ἐξετάζετε διὰ τῆς ψηλαφήσεως, καλυπτόμενον ὑπὸ τοῦ περιτοναίου, ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὸν σύστοιχον οὐρητῆρα, τοῦτον δυσκόλως θ' ἀνεύρητε ὡς ἐκ τῆς παρουσίας τοῦ ἀνιόντος κόλου καὶ τοῦ τυφλοῦ.

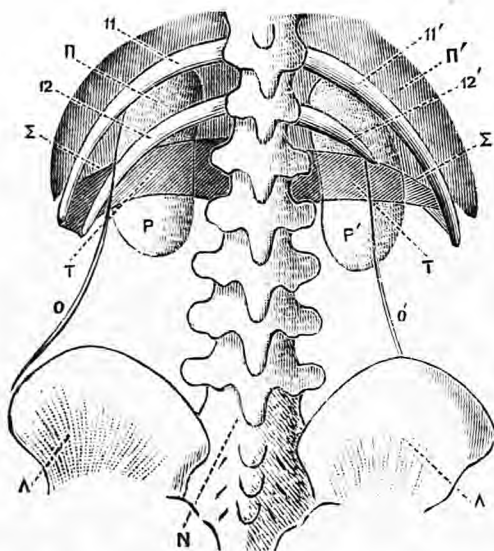
Β'. Ἐξωπεριτο-
ναϊκῶς.

Ἀντί ὁμως τῆς μεθόδου ταύτης θὰ μεταχειρισθῇτε τὴν διὰ τῆς ὀσφυϊκῆς ὁδοῦ ἐξωπεριτοναϊκὴν μέθοδον πρὸς ἄμεσον ἐξέτασιν τοῦ νεφροῦ, ἣτις καὶ μέθοδος τῆς ἐκλογῆς καλεῖται.

Πρὸς τοῦτο δὲ θὰ κατακλίνητε τὸν πάσχοντα ἐπὶ τῆς ἐγχειρητικῆς κλίνης ὑπτιον μὲν ἀλλὰ μετὰ τὸν χλωροφορμισμόν — ἢ μετὰ τὴν διὰ κοκαίνης ἀπὸ τοῦ νωτιαίου μυελοῦ χειρουργικὴν ἀναλγησίαν — πλαγίως πρὸς τὸ ἀντίθετον ὑγιὲς πλάγιον αὐτοῦ, κάμπτοντες ἐλαφρῶς τὸν κορμὸν αὐτοῦ καὶ ὑποβάλλοντες σκληρὸν προσκεφάλαιον ὑπὸ τὴν ὀσφυϊκὴν χώραν αὐτοῦ (εἰκ. 157)· μετὰ δὲ τὴν γνωστὴν ὑμῖν ἀντιστηπτικὴν προπαρασκευὴν τοῦ ἐγχειρητέου πεδίου καὶ τὴν προπαρασκευὴν τῶν αὐτῶν ἐργαλείων, ὡς ἐπὶ τῆς ὑπερομφαλικῆς κοιλιοτομίας (λαπαροτομίας), λαμβάνετε θέσιν ἔναντι τῆς ῥάχews τοῦ ἐγχειρηθησομένου τοποθετοῦντες ἔναντι ὑμῶν καὶ πρόσθεν τῆς κοιλίας τοῦ πάσχοντος βοηθὸν πεπειραμένον, ὅστις τὴν μὲν μίαν χεῖρα αὐτοῦ κάμπτει ἐν εἵδει γρόνθου καὶ θέτει εὐθὺς ὑπὸ τοὺς συστοίχους πλευρικοὺς χόνδρους τοῦ ὑποκειμένου νεφροῦ καὶ διὰ πίεσεως ὥθει τοῦτον ἰσχυρῶς διὰ τῶν κοιλιακῶν τοιχωμάτων ἐπὶ τὰ ὀπίσω, τοὺς δ' ἄκρους δακτύλους τῆς ἐτέρας χειρὸς αὐτοῦ θέτει ἐπὶ τῆς συστοίχου προσθίας ἀνωτέρας λαγονίου ἀκρολοφίας, — τοὺς δ' ἐτέρους βοηθοὺς ὑμῶν τοποθετεῖτε καταλλήλως κατὰ τὰ πλάγια ὑμῶν.

Μετὰ δὲ ταῦτα ἀνάγκη νὰ καθορίσητε τὰ διάφορα σημεία, δι' ὧν ὀδηγούμενοι θὰ ἐνεργήσητε τὴν τομὴν τῶν πλαγιοπισθίων κοιλιακῶν τοιχωμάτων, ὅπως φθάσητε τὸν ὑποκείμενον νεφρόν· πρὸς τοῦτο διὰ τῆς ψηλαφήσεως κατὰ τὴν ὀσφυϊκὴν χώραν θ' ἀνεύρητε τὰς ἀκανθώδεις ἀπορῦσεις τῶν ὀσφυϊκῶν σπονδύλων καὶ τὰς δύο τελευταίας (11^{ην} καὶ 12^{ην}) ἐλευθέρας πλευράς, ὧν τὸ μῆκος μάλιστα δὲ τῆς 12^{ης} εἶνε ἄλλοτ' ἄλλο, ὅπερ ἔχει μεγάλην σπουδαιότητα διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς προκειμένης ἐγχειρήσεως πρὸς ἀποκάλυψιν τοῦ νεφροῦ ἀπὸ τῆς ὀσφυϊκῆς χώρας. Καὶ ὅτε μὲν αὕτη βραχεῖα τυγχάνει οὕσα, ὅτε δὲ μακρά· τὸ τοιοῦτο δὲ σπουδαιότατον, διότι ἐπὶ μὲν τῆς πρώτης περιπτώσεως δεόν νὰ ἐνθυμῆσθε ὅτι ὁ ὑπεζωκῶς κατερχόμενος μέχρι αὐτῆς καλύπτει ταύτην τελείως, διερχόμενος ἄνωθεν αὐτῆς (εἰκ. 169), ἐπὶ δὲ τῆς δευτέρας τὸ $\frac{1}{3}$ ἐξωτερικόν

αὐτῆς τμήμα εἶνε ἐντελῶς ἐλεύθερον, εἰς οὐδεμίαν δ' εὐρηται μετὰ τοῦ ὑπεζωκότος συνάφειαν. Πρὸς δὲ τὰ κάτω ἀνευρίσκοντες τὸ σύστοιχον ἄνω λαγόνιον χεῖλος καθορίζετε, ἀκολουθοῦντες εἰς τοῦτο διὰ τῆς ψηλαφήσεως, ἀκριβέστερον τὴν θέσιν τῆς προσθίας ἄνω-

Εἰκ. 469.

Σχέσεις τῶν νεφρῶν μετὰ τοῦ σκελετοῦ τοῦ ὑπεζωκότος καὶ τοῦ ἐγκαρσιοπλευρικοῦ συνδέσμου.

T, T. Ἐγκαρσιοπλευρικός σύνδεσμος.—11, 11'. Ἐνδεκάτη πλευρά.—12. Δωδεκάτη πλευρὰ μακρά.—12'. Δωδεκάτη πλευρὰ βραχεῖα.—Π, Π'. Ὑπεζωκός.—Σ, Σ. Ὁπίσθιον διαφραγματοπλευρικὸν κόλπωμα τοῦ ὑπεζωκότος.—P, P'. Νεφροί.—Λ, Λ. Λαγόνια ὀστέα.—N. Σπονδυλικὴ στήλη.—O. Τομὴ πρὸς νεφροτομίαν καὶ νεφρεκτομίαν ἀπὸ τῆς ὀσφυϊκῆς ὁδοῦ.—O'. Τομὴ πρὸς νεφροπηγίαν.

τέρας λαγονίου ἀκρολοφίας· εἴτα δὲ διὰ τῆς ψηλαφήσεως πάντοτε προσδιορίζετε τὸ πρόσθιον χεῖλος τοῦ τετραγώνου ὀσφυϊκοῦ μυὸς διὰ τῶν ῥαγῶν τῶν τεσσάρων δακτύλων τῆς δεξιᾶς ὑμῶν χειρὸς, τὸ ὅποιον ἀπέχει ὡς τὰ πολλὰ 8-8 1/2 ἐ. μ. πρὸς τὰ ἐκτὸς ἀπὸ

τῆς λευκῆς γραμμῆς, καὶ τοῦ ὁποίου εἰς ἄτομα λεπτοφυῆ εὐκόλως θὰ ἐπιτύχητε. Τούτων δὲ γενομένων, χωρεῖτε εἰς τὴν τομὴν τῶν μαλακῶν μορίων τῶν πλαγιοπισθίων κοιλιακῶν τοιχωμάτων ὡς ἐξῆς· εἰς ἀπόστασιν τεσσάρων δακτύλων ἀπὸ τῶν ἀκανθωδῶν ἀποφύσεων τῶν ὀσφυϊκῶν σπονδύλων, κατὰ τὸ ἐλεύθερον χεῖλος τοῦ τετραγώνου ὀσφυϊκοῦ μυὸς καὶ κατὰ τὸ ὕψος τοῦ μέρους τούτου τῆς 12ης πλευρᾶς, ἐὰν αὕτη μακρὰ τυγχάνῃ οὖσα, μικρὸν δὲ ὑπερθεῖν ταύτης (καὶ κάτωθεν τῆς ἐνδεκάτης) ἐὰν αὕτη βραχεῖα, ἄρχεσθε διὰ τοῦ μαχαιρίου τῆς τομῆς ὑμῶν, ἣν φέρετε καθέτως πρὸς τὰ κάτω εἰς ἑκτασιν 5-6 ἐκ.μ. (εἰκ. 169), ὅτε κυρτοῦντες ταύτην περὶ τὸ κατώτερον αὐτῆς ἄκρον φέρετε ἐπὶ τὴν σύστοιχον προσθίαν ἄνωτέραν λαγόνιον ἀκρολοφίαν, ὡς βλέπετέ με ἐνταῦθα ποιοῦντα ἐπὶ τοῦ πτώματος· διαίρετε δ' οὕτω τὸ δέρμα, τὸν ὑποδερμάτιον συνεκτικὸν ἰστόν, τὴν ἐπιπολῆς περιτονίαν, μυϊκὰς ἵνας τοῦ πλατέος ῥαχιαίου μυός, τοῦ ἔξω λοξοῦ, τοῦ ἔσω λοξοῦ, τοῦ ἐγκαρσίου κοιλιακοῦ, καὶ μετὰ μεγάλης προσοχῆς τὴν ἐγκαρσίαν περιτονίαν τῆς κοιλίας, προσέχοντες τὸν νοῦν ἰδίως πρὸς τὰνω τῆς τομῆς κατὰ τὴν διαίρεσιν τῶν διαφόρων τούτων στρωμάτων, ὅπου εὐρίσκεται ἡ 12η πλευρά, ἰδίως μάλιστα ἐὰν αὕτη βραχεῖα τυγχάνῃ οὖσα, ὅπως ἀποφυγῇτε τὴν τρώσιν τοῦ ὑπέζωκός. Καὶ κατὰ τὴν τομὴν δὲ τῶν διαφόρων μυϊκῶν στρωμάτων δεόν ν' ἀκολουθήσητε ἀπαρεγκλίτως εἰς τὴν γραμμὴν τῆς τομῆς τοῦ δέρματος, ἣν περιέγραψα ὑμῖν, διότι παρεκκλίνοντες μὲν ταύτης πρὸς τὰ ὀπίσω θὰ ἐμπέσητε εἰς τὴν μυϊκὴν ὀσφυϊκὴν μᾶζαν καὶ τὴν ὀσφυονωτιαίαν περιτονίαν, ἣτις ἐπὶ διαπύσεως τοῦ τραύματος θὰ παράσχη ὑμῖν πράγματα ὡς ἐκ τῶν κατ' αὐτὴν πυωδῶν διηθήσεων, παρεκκλίνοντες δὲ πρὸς τὰ πρόσω κινδυνεύετε νὰ διανοίξητε τὸ περιτόναιον καὶ νὰ τρώσητε καὶ τὸ παρακείμενον κόλον.

Ἐν ᾧ δὲ βοηθοὶ διὰ πεπλατυσμένων διαστολέων διαστέλλουσι τὰ χεῖλη τοῦ τραύματος καθ' ὅλον αὐτῶν τὸ μῆκος καὶ βάθος, ἢ ἀντιληφθῇτε πρὸς τὰ ἔσω καὶ ὀπίσω διὰ τῶν δακτύλων ὑμῶν τοῦ τετραγώνου ὀσφυϊκοῦ μυός· καὶ ἐὰν μὲν οὗτος βραχὺς τὴν ἑκτασιν τυγχάνῃ ὦν, τότε ἀπωθεῖτε τοῦτον διὰ τῶν διαστολέων, ἐὰν δ' αἱ ἵνες αὐτοῦ ἐκτείνωνται ἐπὶ τὸ ἐγχειρούμενον πεδῖον, τότε

τέμνετε ταύτας, προσέχοντες πάντοτε τὸν νοῦν πρὸς τᾶνω μὴ τρώσῃτε τὸ συστοίχον μέρος τοῦ πλευροδιαφραγματικοῦ κοιλώματος τοῦ ὑπεζωκότος, ἐὰν ἀνάγκη παραστῇ, ὅπως ἐπεκτείνῃτε πρὸς τᾶνω τὴν τομὴν ὑμῶν, τέμνοντες καὶ τὴν ἄνω μοῖραν τῆς προσθίας ἀπονευρώσεως τοῦ ἐγκαρσίου κοιλιακοῦ, μεταξὺ ἐγκαρσίων ἀποφύσεων τῶν ὀσφυϊκῶν σπονδύλων καὶ τῆς 11ης καὶ 12ης πλευρᾶς (ἐγκαρσιοπλευρικός σύνδεσμος τοῦ Henle) καὶ διὰ τοῦ δεξιοῦ ἢ ἀριστεροῦ ὑμῶν λιχανοῦ, ὃν εὐοδιάζετε ἐν τῷ τραύματι, ἀπωθεῖτε ἀφ' ἐνὸς μὲν πρὸς τᾶνω τὸ πλευροδιαφραγματικὸν κόλπωμα τοῦ ὑπεζωκότος, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἀπωθοῦντες τοὺς νευρικοὺς κορμούς, οὓς θὰ συναντήσῃτε (λαγονοῦπογάστριον, λαγονοβουβωνικόν), διαρρηγνύετε τὸν ἐν τῷ βάθει τοῦ τραύματος κυτταρολιπώδη ἱστὸν καθ' ὅλον τὸ μῆκος αὐτοῦ, ὅστις ἀπεργάζεται περὶ τὸν νεφρὸν ἰδίαν θήκην, ἣτις εἶνε ἄλλοτ' ἄλλη τὸ πάχος ἀναλόγως τῆς καταστάσεως τοῦ ὑποκειμένου νεφροῦ· ἐὰν δὴλα δὴ ὁ νεφρὸς ὑγιὲς τυγχάνῃ ὢν, θ' ἀπαντήσῃτε τὸν περινεφρικὸν κυτταρολιπώδη ἱστὸν κατὰ παχέα κοκκία, χρώματος ὑποκιτρίνου, διελαυνόμενα ὑπὸ ἀρτηριδίων μικρῶν καὶ προβάλλοντα εὐκόλως κατὰ τὸ τραῦμα, ἐφ' ὅσον δὲ διὰ ῥήξεως τῶν συμφύσεων τῶν κοκκίων τούτων πλησιάζετε πρὸς τὸν νεφρὸν, ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ταῦτα καθίστανται μικρότερα καὶ λεπτότερα. Χωροῦντες δὲ διὰ τῶν δακτύλων ὑμῶν κατὰ βάθος ἐν τῷ τραύματι καὶ φέροντες τούτους ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω καὶ ἀντιστρόφως, θ' ἀντιληφθῇτε ὑποκειμένης στερεᾶς μάζης ὑποστρογγύλου· εἶνε ὁ νεφρὸς. Ἐν ἀνάγκῃ δὲ πιέζετε διὰ τῆς ἐτέρας τῶν χειρῶν ὑμῶν ὑπὸ τοὺς πλευρικοὺς χόνδρους τῶν συστοίχων ἐλευθέρων πλευρῶν τὰ κοιλιακά τοιχώματα τοῦ πάσχοντος ἐπὶ τὸν νεφρὸν, ἢ ἐνεργεῖ τὸ τοιοῦτον βοηθός, πρὸς εὐκολωτέραν ἀνεύρεσιν τοῦ νεφροῦ· τότε δὲ δι' ἰσχυρῶν πεπλατυσμένων διαστολέων διαστελλόντες τὸ τραῦμα καθ' ὅλην αὐτοῦ τὴν ἑκτασιν καὶ βάθος παρατηρεῖτε τὸν νεφρὸν, ὅστις πρόκειται παρουσιάζων ἐπιφάνειαν βαθέως κεχρωσμένην ἐρυθρὰν πρὸς τὸ κυανοῦν, ἀλλ' ἐν ἀνάγκῃ ὅπως ἀνέυρητε τοῦτον, εἰσάγετε ὀλόκληρον τὴν χεῖρα ὑμῶν ἐν τῷ τραύματι καὶ φέρετε τὴν παλαμιαίαν αὐτῆς ἐπιφάνειαν ἐπὶ τὰς συστοίχους πλευρᾶς.

Ἐὰν δ' ὁμοῦς ὁ νεφρὸς ἡλλοιωμένος παθολογικῶς τυγχάνῃ ὢν, τότε ἡ κυτταρολιπώδης αὕτη περινεφρική θήκη παρουσιάζει μᾶζαν πεπλατυσμένην ὑπόσκληρον, ὅψιν δὲ ὠχράν, αἱ δὲ συμφύσεις αὐτῆς ἐπιβάλλουσι πολλάκις τὴν χρῆσιν τοῦ μαχαίριου καὶ τῆς ἀνατομικῆς λαβίδος· ἡ σκληρία μάλιστα, ἣν παρουσιάζει αὕτη, θ' ἀπατήσῃ ὑμᾶς ὡς πρωτοπείρους καὶ θὰ νομίσητε ὅτι εὕρισκεσθε πρὸ τοῦ νεφρικοῦ παρεγγύματος, ἀλλ' ἡ τομὴ αὐτῆς διὰ τοῦ μαχαίριου, ἐὰν γένηται ἀφορμὴ εἰς ἐξοδὸν πύου, θὰ δώσῃ ὑμῖν τὴν ἰδέαν ὅτι διηνοίξατε καὶ τὸ νεφρικὸν παρέγγυμα ἐνεργήσαντες νεφροτομίαν, ἐν ᾧ οὐδὲν ἕτερον εἶνε ἢ ἐξεληθοῦσα συλλογὴ τοῦ πύου ἢ περινεφρικὸν ἀπόστημα.

Ὑποθέτω δ' ἐν τέλει ὅτι καὶ ἐν τῇ μιᾷ καὶ ἐν τῇ ἄλλῃ περιπτώσει ἀπεκαλύψατε τὸ κατώτερον μέρος τοῦ νεφροῦ· τότε διὰ τῶν δακτύλων τῆς μιᾶς ὑμῶν χειρός, οὓς εἰσάγετε εἰς τὸ βάθος τοῦ τραύματος, ἐξετάζετε τὸ κατώτερον μέρος αὐτοῦ καὶ φέροντες τούτους ἐπὶ τὴν ὀπισθίαν αὐτοῦ ἐπιφάνειαν ἀποκολλᾶτε ταύτην ἐξετάζοντες ταυτοχρόνως αὐτήν, δι' αὐτῆς δὲ φθάνετε εἰς τὰς πύλας τοῦ νεφροῦ, ἐξετάζοντες τὴν πύελον αὐτοῦ· φέροντες δ' εἶτα τούτους ἐπὶ τὴν προσθίαν ἐπιφάνειαν ἐξετάζετε καὶ ταύτην μέχρι τῶν πυλῶν καὶ ἀποκολλῶντες οὕτω πανταχόθεν τὸν νεφρὸν φέρετε τοῦτον πρὸς τὰ κάτω καὶ πρὸς τὸ τραῦμα ἔλκοντες αὐτὸν ἡρέμα, ὅπως μὴ κακώσητε τὰ διὰ τῶν πυλῶν εἰσερχόμενα καὶ ἐξερχόμενα ἀγγεῖα αὐτοῦ. Ὄταν δὲ κατορθώσητε τοῦτο, συλλαμβάνετε τὸν νεφρὸν μεταξὺ ἀντίχειρος ἀφ' ἑνὸς καὶ τεσσάρων δακτύλων ἀφ' ἑτέρου, ἢ ἀντίχειρος καὶ λιχανοῦ, καὶ πιέζετε τοῦτον ἀλληλοδιαδόχως κατὰ τὸ σῶμα, τὸ ἄνω καὶ κάτω μέρος αὐτοῦ, ἀντιλαμβανόμενοι οὕτω τῶν τῆς συστάσεως αὐτοῦ, τῶν κατ' αὐτὸν ἀνωμαλιῶν, τῶν σκληριῶν κτλ., κατὰ τὸ ὕψος δὲ τῶν πυλῶν αὐτοῦ ἐξετάζετε τὴν πύελον καὶ τὸν οὐρητῆρα, ὅπως ἀντιληφθῇτε τῆς παρουσίας λίθων.

Ἐξέτασις
τοῦ νεφροῦ διὰ
βελονοφυμίου.

Ἐὰν δὲ διὰ τῆς τοιαύτης ἀμέσου δακτυλικῆς ἐξετάσεως τοῦ νεφροῦ ἀντιληφθῇτε πού αὐτοῦ σκληρίας ὑποδυομένης τὸν τύπον λίθου, τότε δύνασθε νὰ ἐνεργήσητε τὴν ἄμεσον ἐξέτασιν τοῦ νεφροῦ διὰ βελονοφυμίου· πρὸς τοῦτο δέ, ἐν ᾧ κατέχετε διὰ τῆς ἀριστερᾶς

ὕμῶν χειρὸς τὸν νεφρόν, ὃν ἔλκετε ἐν τῷ τραύματι, ἐμπηγνύετε διὰ τῆς δεξιᾶς ὕμῶν χειρὸς ἐν τῇ οὐσίᾳ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ κυρτοῦ μέρους τῆς ἐξωτερικῆς ἐπιφανείας αὐτοῦ λεπτοτάτην εὐθείαν βελόνην ἀσηπτικὴν, ἐμβυθίζοντες ταύτην εἰς βάθος 4 ἐκ. μ. καὶ διευθύνοντες πρὸς τὸ μέρος τῆς πυέλου τοῦ νεφροῦ καὶ κατὰ διάφορα μέρη, οὕτως ὥστε ἡ ἀπόστασις τοῦ ἐνὸς βελονοφυγμοῦ ἀπὸ τοῦ ἑτέρου νὰ ᾖ τοῦλάχιστον $1 - 1 \frac{1}{2}$ ἐκ. μ. Τὰ νύγματα δ' ὅμως ταῦτα μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῆς βελόνης δὲν πρέπει ν' ἀγνοῇτε ὅτι αἱμορραγοῦσιν, ἔστιν ὅτε δὲ καὶ ἀφθόνως μάλιστα, ὅτε διὰ δακτυλικῆς πίεσεως ἐπὶ τινι μόνον λεπτὰ ἐπίσχετε τὴν αἱμορραγίαν ταύτην εὐκόλως.

Ἐὰν λοιπὸν ἀντιληφθῇτε λίθου κατὰ τὴν πύελον τοῦ νεφροῦ, θὰ ἐνεργήσητε τὴν πυελοτομίαν αὐτοῦ ὡς ἐξῆς· ἀφοῦ στηρίξητε τὴν πύελον τοῦ νεφροῦ μεταξὺ ἀντίχειρος καὶ λιχανοῦ τῆς ἀριστερᾶς ὕμῶν χειρὸς, ἐνεργεῖτε διὰ τοῦ μαχαίριου, ὅπερ κρατεῖτε διὰ τῆς δεξιᾶς ὕμῶν χειρὸς, τομὴν παράλληλον πρὸς τὸν ἐπιμήκη ἄξονα τῆς πυέλου καὶ πρὸς τὴν ὀπισθίαν ἐπιφανείαν αὐτῆς, ἔχοντες ὁδηγὸν αὐτὸν τοῦτον τὸν ὑποκείμενον λίθον καὶ διὰ κοινῆς λεπτῆς πολυπάγρας κυρτῆς συλλαμβάνετε καὶ ἀφαιρεῖτε τοῦτον· ἂν μάλιστα ὁ λίθος εὐρηται εἰς τὴν παρὰ τὴν πύελον τοῦ νεφροῦ μοῖραν τοῦ οὐρητῆρος, διὰ μικρῶν ὠθήσεων πιέζοντες αὐτὸν διὰ τῶν τοιχωμάτων τοῦ οὐρητῆρος μεταξὺ λιχανοῦ καὶ ἀντίχειρος ἀνωθεῖτε τοῦτον ἐντὸς τῆς πυέλου καὶ ἐνεργεῖτε τὴν ἀφαίρεσιν τούτου διὰ πυελοτομίας. Μετὰ ταῦτα δέ, ἐὰν μὲν ἡ κατὰστασις τῆς πυέλου φαίνεται ὑμῖν ἀσηπτικὴ, τότε δύνασθε νὰ ἐνεργήσητε τὴν τελείαν ραφὴν τοῦ τραύματος ταύτης διὰ λεπτοτάτης κυρτῆς βελόνης καὶ ζωϊκοῦ ράμματος διὰ διακεκομμένων δι' ἄμματος ραφῶν, συρράπτοντες τὰ χεῖλη τῆς τομῆς διὰ τελείας αὐτῶν προσαρμογῆς καὶ ἐν ἀνάγκῃ στρέφοντες ταῦτα μικρὸν πρὸς τὰ ἐντὸς, ὅπως διὰ τῶν ραφῶν φέρητε εἰς ἄμεσον ἐπαφὴν τὸν ἐξώτατον χιτῶνα τῶν χειλέων τοῦ τραύματος, ἐνεργοῦντες εἴτα ἄνωθεν τὴν κατὰ στρώματα ραφὴν τῶν διαιρεθέντων μαλακῶν μορίων διὰ ζωϊκοῦ ράμματος μετὰ μικρᾶς διασωληνώσεως τῆς κατωτέρας γωνίας τοῦ τραύματος ἐκ τῆς ἐπιφανείας μέχρι τοῦ πυθμένος αὐτοῦ. Ἐὰν

Πυελοτομία.
Πυελολιθοτομία
νεφρική.

δ' ὁμῶς ἡ κατάστασις τῆς πυέλου τοῦ νεφροῦ φαίνεται σηπτική, ἐν ταιούτῃ περιπτώσει θὰ διασωληνώσῃτε διὰ παχέος ἐλαστικοῦ σωλήνος τὸ τραῦμα μέχρι τῆς τομῆς τῆς πυέλου, ἐνεργοῦντες τὴν μερικήν κατὰ στρώματα ραφὴν τῶν διαιρεθέντων πλαγίων κοιλιῶν τοιχωμάτων.

Μ Α Θ Η Μ Α Ν Δ'

Κύριοι,

Ἑξεταστική
νεφροτομία.

Συνεχίζων σήμερον τὰς ἐπὶ τῶν νεφρῶν ἐγχειρήσεις ἔρχομαι ἐπὶ τὴν διδασκαλίαν τῆς ἑξεταστικῆς νεφροτομίας.

Εἰς τινὰς δὴλα δὴ περιστάσεις μετὰ τὴν ἄμεσον δακτυλικὴν ἐξέτασιν τοῦ νεφροῦ θὰ ἐνεργήσῃτε τὴν τομὴν τοῦ νεφρικοῦ παρεγχύματος (νεφροτομία).

Πρὸς τοῦτο ἀφοῦ διὰ τῆς ἀριστερᾶς ὑμῶν χειρὸς συλλάβῃτε καὶ ἑλξήτε τὸν νεφρὸν πρὸς τὴν τομὴν τῶν κοιλιακῶν τοιχωμάτων—ὃν προηγουμένως ἀπεκολλήσατε πανταχόθεν—παραγγέλλετε εἰς τὸν ἔναντι ὑμῶν ἰστάμενον βοηθὸν ὅπως συλλάβῃ μετὰ τοῦ ἀριστεροῦ αὐτοῦ λιχανοῦ καὶ ἀντίχειρος τὰ διὰ τῶν πυλῶν τοῦ νεφροῦ εἰσέρχόμενα ἀγγεῖα (τὴν νεφρικήν ἀρτηρίαν, ἥς διὰ τῶν σφύξεων ἀντιλαμβάνεται), τότε δὲ μετὰ τοῦ λιχανοῦ καὶ ἀντίχειρος συλλαμβάνοντες ἀπὸ τῆς προσθίας καὶ ὀπισθίας ἐπιφανείας αὐτοῦ τὸν νεφρὸν τέμνετε τοῦτον διὰ τοῦ μαχαίριου, ὅπερ κατέχετε διὰ τῆς δεξιᾶς ὑμῶν χειρὸς, κατὰ τὴν μεσότητά τοῦ κυρτοῦ ἐξωτερικοῦ χείλους αὐτοῦ εἰς βάθος 3 ἐκ.μ. καὶ εἰς ἑκτασιν τοιαύτην, ὥστε νὰ καταστῇ εὐκόλος διὰ τῆς τομῆς ταύτης ἡ εἰσαγωγὴ τοῦ δεξιοῦ ὑμῶν λιχανοῦ πρὸς ἐξέτασιν τοῦ παρεγχύματος αὐτοῦ. Ἡ ἐπακολουθοῦσα δ' αἱμορραγία ἔσται ἄσημος ἐὰν ὁ βοηθὸς ἡδυνήθῃ νὰ συλλάβῃ καὶ νὰ πιέζῃ ἀσφαλῶς τὴν νεφρικήν ἀρτηρίαν μετὰ τοῦ δακτύλου αὐτοῦ, ἄλλως αὕτη ἔσται ἐπίσημος ἐπερχομένη ἐν εἴδει καταιγίδος καὶ ἀθρόα ἀπὸ τοῦ τραύματος (Tuffier), ἀλλὰ διαρκοῦσα εὐτυχῶς ὀλίγον· ἀνάγκη δὲ τότε ταχέως νὰ συμπληρώσῃτε τὴν δακτυλικὴν ὑμῶν τοῦ παρεγχύματος τοῦ νεφροῦ ἐξέτασιν ἀπὸ τοῦ τραύματος αὐτοῦ καὶ νὰ ἐνεργήσῃτε τάχιστα τὴν ραφὴν (νεφρορραφία) τῆς

διαιρεθείσης μοίρας τοῦ νεφροῦ καθ' ὃν τρόπον ἀμέσως θὰ ὑποδείξω ὑμῖν. Ἐάν δ' ἡ τοιαύτη ἐξέταση ὑμῶν ἀποβῇ ἀρνητική, τότε δύνασθε κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον νὰ ἐνεργήσητε ἐξεταστικές τομὰς κατὰ τὸ ἀνώτερον καὶ κατώτερον ἄκρον τοῦ νεφροῦ.

Δύνασθε δὲ μάλιστα διὰ τῶν τοιούτων ἐξεταστικῶν τομῶν τοῦ νεφροῦ νὰ ἐνεργήσητε τὸν ἐκ τῶν ὑπισθεν καθετηρισμὸν τῶν οὐρητήρων, ὑπ' αὐστηρὰν ἀντιστήριξιν διὰ τῶν γνωστῶν ὑμῖν οὐρητηρικῶν ὑποσκληρῶν καθετήρων, οὓς ἐπέδειξα ὑμῖν εἰς τὰ περὶ καθετηρισμοῦ τῶν οὐρητήρων (σελ. 264).

Καθετηρισμὸς τῶν οὐρητήρων ἐκ τῶν ὑπισθεν.

Μετὰ τὴν τοιαύτην δ' ἄμεσον δακτυλικὴν ἐξέτασιν τοῦ νεφρικοῦ παρεγχύματος, θὰ χωρήσητε εἰς τὴν ραφὴν αὐτοῦ (ἐν ᾗ βοηθὸς ἐξακολουθεῖ πιέζων τὴν νεφρικὴν ἀρτηρίαν) ὡς ἐξῆς· διὰ λεπτῆς κυρτῆς βελόνης μετὰ ζωικοῦ ῥαμματος θὰ συρράψητε πρὸς ἀλλήλας τὰς ἐπιφανείας τῆς διαιρεθείσης μυελώδους οὐσίας τοῦ νεφροῦ ἐπιθέτοντες οὕτω κατὰ βάθος ραφάς, ὡς βλέπετέ με ποιοῦντα ἐνταῦθα ἐπὶ τοῦ πτώματος, ἄνωθεν δὲ τούτων θὰ ἐπιθέσητε κατὰ τὸ χεῖλος τῆς τομῆς ἐτέρας τοιαύτας συρράπτοντες οὕτω πρὸς ἀλλήλας ἀκριβέστατα τὰς ἐπιφανείας τῆς διαιρεθείσης μοίρας τῆς φλοιώδους οὐσίας τοῦ νεφροῦ καὶ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ χιτῶνος, καὶ ἐν τέλει ἄνωθεν καὶ τῶν ραφῶν τούτων, ἀφοῦ τοποθετήσητε τὸν νεφρὸν ἐν τῇ φυσιολογικῇ αὐτοῦ θέσει, συρράπτετε διὰ διακεκομμένων ραφῶν καὶ τὸν κυτταρολιπώδη ἵστων κατὰ τὸ ὕψος τῆς τομῆς αὐτοῦ, ὅστις ἀποτελεῖ θήκην περὶ τὸν νεφρὸν, ἐνθετόντες δὲ ἀνάλογον θυριδωτὸν ἐλαστικὸν σωλῆνα κατὰ τὴν κατωτέραν γωνίαν τοῦ τραύματος ἀπὸ τοῦ δέρματος μέχρι τῆς κυτταρολιπώδους ταύτης θήκης τοῦ νεφροῦ χωρεῖτε εἰς τὴν κατὰ στρώματα ραφὴν τῶν διαιρεθέντων κοιλιακῶν τοιχωμάτων, ἐπιθετόντες ἄνωθεν ἀντιστηπτικὸν πιεστικὸν ἐπίδεσμον.

Νεφρορραφία.

Κατὰ τὰ πειράματα δὲ τοῦ Tuffier, αἱ ἐνδονεφρικοὶ αὐταὶ ραφαὶ τοῦ νεφρικοῦ παρεγχύματος διὰ ζωικῶν ῥαμμάτων, ἀσχέτως ὅτι ἐπέχουσι τὴν αἱμορραγίαν, ἐπιφέρουσι καὶ τὴν κατὰ πρῶτον σκοπὸν ἔνωσιν τοῦ διαιρεθέντος νεφρικοῦ παρεγχύματος ἄνευ διηθήσεως τῶν οὐρῶν, διὰ σχηματισμοῦ οὐλώδους γραμμῆς ἐπ' ἐλάχιστον παραβλαπτούσης τὴν ἀνατομικὴν τοῦ ὀργάνου ἀκεραιότητα.

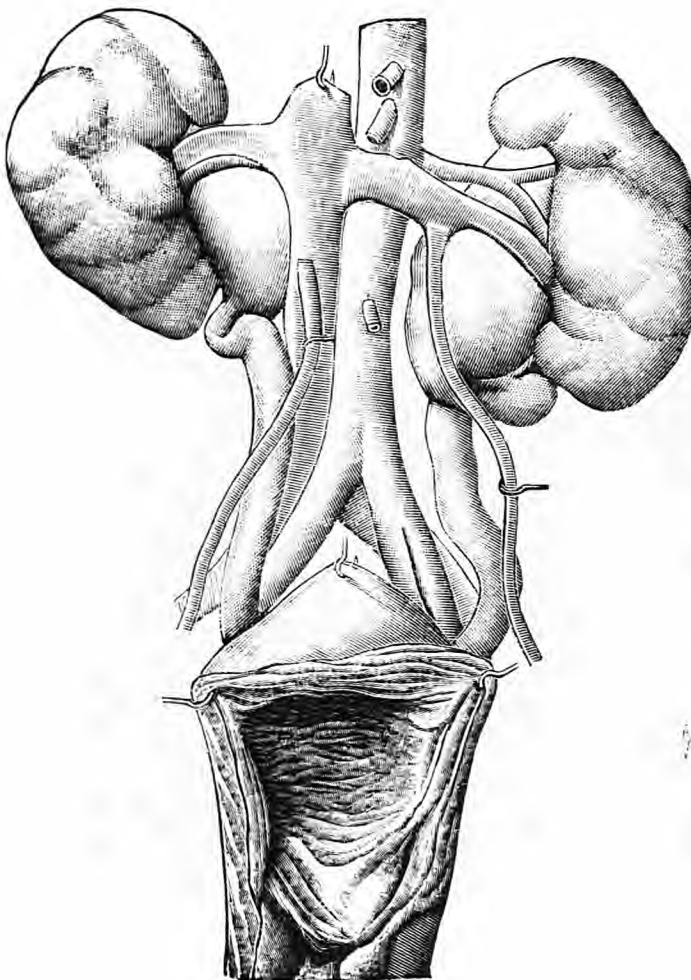
Νεφροτομία
θεραπευτική.
Α'. Διαπερι-
τοναϊκή.

Ἄντι δ' ὅμως τῆς ἐξεταστικῆς ταύτης νεφροτομίας θὰ ἐνεργή-
σητε τοιαύτην πρὸς θεραπευτικὸν σκοπὸν, εἴτε ἀπὸ τῶν προσθίων
κοιλιακῶν τοιχωμάτων, εἴτε ἀπὸ τῆς ὀσφυϊκῆς χώρας· καὶ τὴν μὲν
ἀπὸ τῶν προσθίων κοιλιακῶν τοιχωμάτων θὰ ἐνεργήσητε εἰς ὅλως
ἐξαιρετικὰς περιστάσεις διαπεριτοναϊκῶς διὰ μέσης ἢ πλαγίας
καθέτου κοιλιοτομίας (λαπαροτομίας), ἐπὶ οὐρονέφρου (εἰκ. 170)
(hydronephrose) δηλαδὴ, ὅτε ὁ διατεταμένος νεφρὸς προβάλλει
διὰ τῶν προσθίων κοιλιακῶν τοιχωμάτων, ὡς ἐξῆς: ἀφοῦ προ-
παρασκευάσητε τὰ αὐτὰ ἐργαλεῖα ὡς ἐπὶ ὑπομφαλικῆς λαπαροτο-
μίας (σελ. 392), θὰ τοποθετήσητε τὸν πᾶσχοντα ὕπτιον καὶ θὰ
χλωροφορμίσητε αὐτὸν — ἢ θὰ ἐνεργήσητε τὴν διὰ κοκαίνης ἀπὸ
τοῦ νωτιαίου μυελοῦ ἀναλγησίαν, — ἔχοντες δ' ὁδηγὸν αὐτὸν τὸν
ὑποκείμενον τοῖς κοιλιακοῖς τοιχωμασιν ὄγκον θὰ ἐνεργήσητε τὴν
μέσσην κάθετον ἐπὶ τῆς λευκῆς γραμμῆς ἢ τὴν πλαγίαν κάθετον
διαίρεσιν τῶν κοιλιακῶν τοιχωμάτων κατὰ στρώματα, καὶ μετὰ
αἰμόστασιν ἀκριβοῦς καὶ διάνοξιν τοῦ περιτοναίου, ἐνῷ βοηθοὶ ἀπά-
γουσι τὰ χεῖλη τῆς τομῆς τῶν κοιλιακῶν τοιχωμάτων καὶ τὴν
προκειμένην ἐντερικὴν μάζαν διὰ σπόγγων θερμῶν ἐξ ὑθόνης, δια-
νοίγετε καὶ τὸ ὀπίσθιον φύλλον τοῦ περιτοναίου, συρράπτοντες
δὲ τότε τὰ τοιχώματα τῆς διατεταμένης οὐρονεφρικῆς ταύτης
κύστεως πρὸς τὸ δέρμα τῆς τομῆς τῶν κοιλιακῶν τοιχωμάτων διὰ
διακεκομμένων ραφῶν ἐνεργεῖτε τὴν διάνοξιν ταύτης καὶ τὴν
διασωλήνωσησιν ἐπιθέτοντες ἀντιστηπτικὸν ἐπίδεσμον.

Β'. Ἐξωπεριτο-
ναϊκή.

Τὴν δὲ ἀπὸ τῆς ὀσφυϊκῆς ὁδοῦ, ἥτις καὶ μέθοδος τῇ: ἐκλογῆς
ἐκλήθη, θὰ ἐκτελέσητε κατὰ προτίμησιν ὡς ἐξῆς: θὰ προπαρα-
σκευάσητε τὰ αὐτὰ ἐργαλεῖα, θὰ τοποθετήσητε τὸν πᾶσχοντα
ὅπως ἐπὶ τῆς ἐξεταστικῆς νεφροτομίας ἀπὸ τῆς ὀσφυϊκῆς ὁδοῦ,
θὰ λάβητε τὴν αὐτὴν θέσιν καὶ θὰ ἐνεργήσητε τὰ πάντα (τομὴ τοῦ
δέρματος καὶ τῶν ὑποκειμένων κοιλιακῶν τοιχωμάτων κατὰ στρώ-
ματα κτλ.), ὅπως ἐπὶ ἐκτελέσεως ἐκείνης, μέχρι τῆς ἀποκαλύψεως
τοῦ νεφροῦ. Ἀλλὰ τὴν ἀποκάλυψιν ταύτην ἐνίοτε ἔνεκα τῶν περι-
φερικῶν συμφύσεων τῆς κυτταρολιπώδους θήκης τοῦ νεφροῦ δυσκό-
λως θὰ κατορθώσητε, ὡς ἐκ τῆς σκληρίας τοῦ στρώματος τούτου
τοῦ κυτταρολιπώδους ἱστοῦ· ἔστιν ὅτε δὲ καὶ περινεφρική ἀποστή-

ματα μετὰ πολλαπλῶν ἰνωδῶν διαφραγμάτων θὰ συναντήσητε καὶ θὰ διανοίξητε ἐπὶ ὑπαρχουσῶν χρονίων νόσων τῶν νεφρῶν (πυελο-

Εἰκ. 170.

Διπλὴ οὐρονέφρωσις μετὰ διατάσεως καὶ κάμψεως τῶν οὐρητήρων.

νεφρίτις—λιθίασις νεφρική), ὅτε θὰ νομίσητε ὡς πρωτόπειροι ὅτι διηνοίξατε αὐτὸ τὸ παρέγχυμα τοῦ νεφροῦ. Πρὶν ἢ δὲ διανοίξητε

τὸν νεφρόν, καλῶς θὰ πράξετε, ἀκολουθοῦντες εἰς τὴν συμβουλὴν τοῦ Guyon, ἐὰν συρράψετε τὰ χεῖλη τῆς τομῆς τῆς κυτταρολιπώδους ταύτης θήκης τοῦ νεφροῦ πρὸς τὰ χεῖλη τῆς τομῆς τοῦ τραύματος καὶ τοῦ δέρματος τῶν κοιλιακῶν τοιχωμάτων. Ἄλλοτε δὲ πάλιν πολλαπλᾶ τοιαῦτα ἐγκεκυστωμένα περινεφρικά ἀποστήματα θ' ἀπατήσωσιν ὑμᾶς ὡς πρὸς τὴν ἀνεύρεσιν τοῦ νεφροῦ, ὅτε σχάζοντες ταῦτα καὶ εὐοδιάζοντες τὸν ἀριστερόν ὑμῶν ἢ δεξιὸν λιχανὸν ἐν τῷ τραύματι θὰ συναντήσητε ἐν τέλει τὸν νεφρόν, ὅτε μὲν προσμοιιάζοντα πρὸς τὴν φυσιολογικὴν αὐτοῦ σύστασιν ἐν μέρει καὶ κατὰ μέρη, ὅτε δὲ ὠχρὸν καὶ κλυδάζοντα εἰς τι μέρος τῆς φλοιώδους αὐτοῦ οὐσίας· τότε δὲ κατὰ τὸ μέρος τὸ μᾶλλον προέχον καὶ κλυδάζον καὶ πρὸς τὸ ἐξωτερικὸν αὐτοῦ χεῖλος ἐνεργεῖτε δοκιμαστικὴν παρακέντησιν διὰ λεπτῆς τριγώνου ἀκίδος, ἔχοντες δ' ὁδηγὸν αὐτὸν τοῦτον τὸν καλαμίσκον τῆς ἀκίδος τέμνετε διὰ τομῆς τὴν μοῖραν ταύτην τοῦ νεφροῦ, ὅτε ἄφθονον πῦον μετ' οὖρου μεμιγμένον ἐξέρχεται λίαν κάκισμον ἐνίοτε. Κατὰ τὸν χρόνον δὲ τοῦτον τῆς ἐγχειρήσεως διεκθάλλετε ἀπὸ τῶν χειλέων τῆς τομῆς τῆς φλοιώδους οὐσίας τοῦ νεφροῦ—ἣτις ἔχει λεπτυνθῇ καὶ ἔχει τύπον τοιχώματος κύστεως—ἐκατέρωθεν ἀνὰ ἓν ῥάμμα ἰσχυρόν, παραδίδετε δὲ ταῦτα εἰς βοήθον πρὸς διακράτησιν, διάτاسιν καὶ ἑλξιν καὶ ἐν ἀνάγκῃ ἐπιθέτετε καὶ ἕτερα ῥάμματα κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον. Τούτων δὲ γενομένων, διευρύνετε τὴν ἀρχικὴν τομὴν τοῦ νεφροῦ πρὸς τὰνω καὶ κάτω διὰ τοῦ ψαλιδίου, ἀκολουθοῦντες εἰς τὸ ἐξωτερικὸν χεῖλος αὐτοῦ, καὶ εὐοδιάζοντες ἐν αὐτῷ τῷ νεφρῷ—ὅστις ἔχει ἤδη πολ- λάκις μεταβληθῇ εἰς πυογόνον κύστιν—τὸν ἀριστερόν ὑμῶν λιχανὸν ἐξετάξετε δι' αὐτοῦ καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις τὸ ἡλλωιωμένον παρεγγύμα αὐτοῦ, φέροντες τὸν δάκτυλον ὑμῶν ἀπανταχοῦ, πρὸς τὸ ἄνω καὶ κάτω ἄκρον καὶ τὴν πύελον αὐτοῦ, καὶ ῥηγνύοντες τὰ ἰνώδη μεσοδιαφράγματα, ἅτινα θ' ἀπαντήσητε, ὅπως ἐνοποιήσητε, οὕτως εἰπεῖν, τὰς διαφόρους αὐτοῦ κρύπτας καὶ πυογόνους ἐστίας. Τὰ διάμεσα δ' ὅμως διαφράγματα ταῦτα πολλάκις κέκτηνται ἀρτηριακὰς σφύξεις, ὧν θ' ἀντιληφθῇτε διὰ τοῦ ἐξετάζοντος δακτύλου, καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δεόν πρό τῆς διαιρέσεως αὐτῶν νὰ ἐνεργῇτε τὴν ἀπολίνωσιν αὐτῶν ἢ ἐν ἀνάγκῃ νὰ τέμνητε ταῦτα διὰ

τοῦ θερμοκαυτήρος ἐρυθροπυρακτοῦντες αὐτόν· δύνασθε δὲ μάλιστα δι' ἐπιθέσεως τῆς ἐτέρας ὤμων ἐλευθέρας χειρὸς ἐπὶ τὸ σύστοιχον ὑποχόνδριον τοῦ ἐγχειρουμένου, καὶ πίεσεως τούτου ἐπὶ τὸν ἐγχειρούμενον νεφρὸν νὰ ἐξετάσῃτε αὐτόν μεταξὺ τῶν δύο, οὕτως εἰπεῖν, χειρῶν ὤμων.

Μετὰ τὴν ἐξέτασιν δ' ὤμων ταύτην τοῦ νεφροῦ καθαρίζετε ἐπιμελέστατα τὴν νεφρικήν κοιλότητα, ἐνεργοῦντες καὶ τελείαν αἰμόστασιν αὐτῆς· μετὰ ταῦτα δὲ ἐνεργεῖτε τὴν συρραφὴν τῶν χειλέων τῆς τομῆς τοῦ νεφροῦ πρὸς τὰ σύστοιχα χεῖλη τῆς τομῆς τῶν κοιλιακῶν τοιχωμάτων καὶ τοῦ δέρματος διὰ διακεκομμένων ραφῶν καὶ μετὰ πλῦσιν ἀντισηπτικῆν τῆς νεφρικῆς κοιλότητος καὶ καθαρισμὸν αὐτῆς διὰ σπόγγων ἐξ ὀθόνης, οὓς εὐοδιάζετε ἐν αὐτῇ διὰ μακρῶν αἰμοστατικῶν λαβίδων, ὥς καὶ τοῦ ὅλου τραύματος, ἐνεργεῖτε τὴν διασωλήνωσιν αὐτοῦ μέχρι τοῦ βάθους τῆς νεφρικῆς κοιλότητος διὰ δύο ἢ καὶ περισσοτέρων ἐλαστικῶν σωλήνων, ὥς καὶ τῆς περινεφρικῆς χώρας εἰς τὴν κατωτέραν γωνίαν τοῦ ὅλου τραύματος, ἐὰν μάλιστα εὑρητὲ κατ' αὐτὴν πυώδη συλλογὴν, καὶ στηρίζετε καταλλήλως τοὺς σωλήνας τούτους πρὸς τὸ δέρμα τῆς τομῆς τῶν κοιλιακῶν τοιχωμάτων, ἐπιπωματίζοντες τὸ λοιπὸν τῆς νεφρικῆς κοιλότητος καὶ τοῦ ὅλου τραύματος διὰ γάζης ἀσηπτικῆς, ἄνωθεν δὲ ἐπιθέτετε παχὺ στρώμα ὑδροφίλου βάμβακος διακρατοῦντες τὰ πάντα διὰ πεπλατυσμένου ἐπιδέσμου τοῦ κορμοῦ καὶ ἀλλάσσοντες καθ' ἑκάστην τὸν ἐπιδέσμον ὥς ἐκ τῆς ῥυπάνσεως αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἐκρέοντος ἐκείθεν οὔρου καὶ τραυματικῶν ὑγρῶν. Τοῦ χρόνου δὲ τῆς ἀποθεραπείας προϊόντος, βραχύνετε τοὺς παροχευτικούς σωλήνας ἢ καὶ ἐλαττοῦτε τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν.

Ἡ ἀποθεραπεία ἔσται μακρά, θὰ ἐναπολειφθῇ δὲ οὐχὶ σπανίως οὐροχόον συρίγγιον κατὰ τὴν ὀσφυϊκὴν χώραν εἰς ἄκρον ἐπίμονον καὶ δυσίατον, ὅπερ θ' ἀναγκάσῃ ὑμᾶς βραδύτερον εἰς νέαν ἐγχειρητικήν ἐπέμβασιν πρὸς ἴασιν αὐτοῦ.

Κατὰ τὴν δακτυλικὴν δ' ὁμως ὤμων ἄμεσον ἐνδονεφρικήν ἐξέ-

Νεφρολιθοτομία.

τασιν τοῦ νεφροῦ θ' ἀντιληφθῇτε τῆς παρουσίας λιθαρίου ἢ λιθαρίων ἐν αὐτῷ, ἢ καὶ πρὸ τῆς διανοίξεως διὰ τομῆς τοῦ νεφρικοῦ παρεγχύματος ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἐὰν μὲν πρόκειται ὑμῖν καὶ

οὐρονέφρωσις μετὰ τὴν διὰ τομῆς διάνοιξιν τοῦ νεφροῦ, καθ' ὃν τρόπον ἀνωτέρω ὑπέδειξα ὑμῖν, θὰ χωρήσετε εἰς τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ἢ τῶν λιθαρίων διὰ λεπτῶν πολυπαγρῶν κυρτῶν ἢ εὐθειῶν, πειρῶμενοι ἐν ἀνάγκῃ τὸν ἐκ τῶν ὀπισθεν ἐξεταστικὸν καθετηρισμὸν τοῦ συστοίχου οὐρητῆρος δι' εἰδικοῦ οὐρητηρικοῦ καθετῆρος, καὶ θὰ ἐνεργήσετε εἴτα τὴν διασωλήνωσιν καὶ τὰ ἄλλα τῆς ἐγχειρήσεως ὡς ἐπὶ νεφροτομίας διὰ πυονέφρωσιν. Ἐὰν δ' ὁμως ἡ κατὰστασις τοῦ νεφροῦ ἄσηπτος τυγχάνῃ οὕσα, τότε θὰ ἐνεργήσετε τὴν κυρίως *νεφρολιθοτομίαν* διαιρουῦντες κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον διὰ τομῆς ἀπὸ τοῦ ἐξωτερικοῦ κυρτοῦ χεῖλους τὸν νεφρὸν, ὅπως ἐπὶ ἐξεταστικῆς νεφροτομίας, καὶ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ἢ τῶν λιθαρίων ἐνεργεῖτε τὴν ραφὴν τοῦ νεφρικοῦ παρεγχύματος εἰς δύο στρώματα ὡς ἐπὶ τῆς ἐξεταστικῆς νεφροτομίας ὑπέδειξα ὑμῖν, καὶ τὴν ραφὴν τοῦ κοιλιακοῦ τραύματος ὡς ἐπὶ ἐκείνης. Ἐπὶ δυσκόλου δ' ἐξαγωγῆς τοῦ ἢ τῶν λιθαρίων ὡς ἐκ τῆς θέσεως ἢ τῶν ἀνωμαλιῶν τῆς ἐπιφανείας αὐτῶν, ἢ τῆς ἐνσφηνώσεως αὐτῶν, ἐνεργεῖτε τὴν συντριβὴν αὐτῶν ἐπὶ τόπου συλλαμβάνοντες τούτους μεταξὺ τῶν σκελῶν ἰσχυρᾶς λαβίδος ἢ λεπτοῦ λιθοκλάστου, ἐὰν αἱ πλάγιαι ἐλευθερωτικαὶ τομαὶ τοῦ νεφρικοῦ παρεγχύματος καὶ τῆς πυέλου αὐτῆς δὲν χορηγῶσιν ὑμῖν ἐπαρκῆ χωρὸν πρὸς εὐκόλον ἀφαίρεσιν αὐτῶν.

Νεφροτομία
δι' ἀνουρίαν.

Εἰς ἄλλας δὲ περιστάσεις θὰ ἐνεργήσετε τὴν νεφροτομίαν ἀπὸ τῆς ὀσφυϊκῆς ὁδοῦ, ἕνεκεν ἀνουρίας κατ' ἀκολουθίαν λιθιάσεως νεφρικῆς.

Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας, τὸ ἰδεῶδες τῆς ἐπιτυχίας τῆς ἐγχειρήσεως συνίσταται εἰς τὴν ἐξαίρεσιν τοῦ λίθου διὰ νεφροτομίας, ὅπουδῆποτε καὶ ἂν ἐδράζῃ οὗτος, ἢ διὰ πυελονεφροτομίας ἐν ἀνάγκῃ καὶ εἰς τὴν συρραφὴν τοῦ διαιρεθέντος νεφρικοῦ παρεγχύματος (ὅταν ἡ περίπτωσις ἄσηπτος) καὶ τοῦ λοιποῦ κοιλιακοῦ τραύματος. Ὁ Bergman μάλιστα κατώρθωσε δι' ἐπιμήκους λεπτῆς ἀλλ' ἰσχυρᾶς λαβίδος, ἣν εἰσήγαγε διὰ τῆς πυέλου τοῦ νεφροῦ ἐν τῷ συστοίχῳ οὐρητῆρι, νὰ ἐξαγάγῃ λίθον ἐνσφηνωμένον ἐν αὐτῷ εἰς ἀπόστασιν 6 ἐκ.μ. ἀπὸ τῆς πυέλου τοῦ νεφροῦ. Ἀλλὰ τὸ τοιοῦτο δὲν εἶνε πάντοτε εὐκόλον ἐν τῇ πράξει. Τούτου δ' ἕνεκεν θ' ἀρκεσθῆτε εἰς τὴν ἀπλὴν νεφροτομίαν καὶ θὰ ἐνεργήσετε διὰ

παροχέτευτικῷ ἐλαστικῷ σωλήνῳ τὴν διασωλήνωσιν τοῦ νεφρικοῦ τραύματος εἰσάγοντες τὸν σωλήνα μέχρι τῆς πυέλου τοῦ νεφροῦ καὶ στηρίζοντες τοῦτον εἰς τὰ χεῖλη τοῦ τραύματος καὶ τοῦ δέρματος τῶν κοιλιακῶν τοιχωμάτων διὰ ῥαφῶν, εἰς τὰ ὅποια ἔχετε προσράψει καὶ τὰ χεῖλη τῆς τομῆς τῆς κυτταρολιπώδους περινεφρικής θήκης καὶ τὰ τοῦ νεφρικοῦ παρεγχύματος, ὅπως ἐξασφαλίσῃτε τὴν παροχέτευσιν τῶν οὕρων διὰ τῆς τομῆς τῶν κοιλιακῶν τοιχωμάτων, προλαμβάνοντες οὕτω τὴν ἐπίσχεσιν τῶν οὕρων καὶ τὰ ἐκ ταύτης δυσάρεστα, ἐνεργοῦντες εἴτα τὴν μερικὴν ῥαφὴν τοῦ κοιλιακοῦ τραύματος καὶ τὴν ἀντιστηπτικὴν αὐτοῦ ἐπίδεσιν. Ἀλλὰ πάντα ταῦτα δεόν ταχύτατα νὰ ἐνεργήσῃτε ἐν τῇ εἰδικῇ ταύτῃ περιπτώσει τῆς ἀνουρίας.

Εἰς τὰς διαφόρους δὲ ταύτας περιστάσεις τῆς νεφροτομίας εἴτε ἐνεκα πυονεφρώσεως, εἴτε ἐνεκα πυελονεφρίτιδος διαπυητικῆς, εἴτε ἐνεκα ἀνουρίας ἐκ νεφρολιθιάσεως ἢ ἐξ οὐρονεφρώσεως ἢ ἄλλης αἰτίας (καρκίνος τῆς μήτρας, Picqué-Jayle-Chavannaz), εἴτε ἐνεκα ἀνουρίας μετὰ ἐγχείρησιν ἄλλην οἰανδήποτε, ἢ συρραφὴ τῶν χεϊλέων τοῦ διαιρεθέντος νεφρικοῦ παρεγχύματος πρὸς τὰ χεῖλη τῆς τομῆς τῶν κοιλιακῶν τοιχωμάτων ἐπέχει τὸν τόπον οὐροχόου συριγγίου ἢ τῆς ἄλλως καλουμένης νεφροστομίας ἢ νεφροπυελοστομίας, ὅταν μάλιστα ἀδύνατος ἀποβῇ ὑμῖν ὁ ἐκ τῶν ὀπισθεν καθετηρισμὸς τῶν οὐρητήρων, ἀπὸ τῆς τομῆς τοῦ νεφροῦ, δι' εἰδικῷ οὐρητηρικοῦ καθετήρος, ὃν γνωρίζετε καὶ ὃν ἀδύνατον νὰ φέρετε διὰ τοῦ οὐρητήρος πρὸς τὰ κάτω ἐν τῇ κύστει καὶ τὸν ὅποιον συλλαμβάνοντες ἐν αὐτῇ διὰ λιθοτρίπτου διεκβάλλετε διὰ τῆς οὐρήθρας πρὸς τὰ ἔξω, ὅπως ἀποκαταστήσῃτε οὕτω τὴν φυσιολογικὴν ῥοὴν τῶν οὕρων πρὸς τὰ κάτω καὶ τὰ ἐκτός.

Εἰς ἐτέρας δ' ἐν τέλει περιπτώσεις (νευραλγία τοῦ νεφροῦ) θὰ ἐνεργήσῃτε τὴν τομὴν μόνον τοῦ ἰδίου χιτῶνος τοῦ νεφροῦ ὡς ἐξῆς· ἀφοῦ τοποθετήσῃτε ἐπὶ τῆς ἐγχειρητικῆς κλίνης τὸν πάσχοντα ὅπως ἐπὶ ἐκτελέσεως τῆς ἐξεταστικῆς νεφροτομίας διὰ τῆς ὀσφυϊκῆς ὁδοῦ, θὰ ἐνεργήσῃτε, ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς πάντοτε κανόνας τῆς ἀντιστηψίας, τὴν ἀποκλύψιν τοῦ νεφροῦ ἀπὸ τῆς ὀσφυϊκῆς ὁδοῦ διὰ τῆς αὐτῆς τομῆς τῶν πλαγιοπυσθίων κοιλιακῶν τοιχωμάτων, ὅπως

Νεφροστομία.
Νεφροπυελο-
στομία.

Τομὴ τοῦ
ἰδίου χιτῶνος
τοῦ νεφροῦ.

ἐπὶ ἐκτελέσεως ἐκείνης, καὶ μετὰ τὴν ἀνεύρεσιν καὶ ἔλξιν τοῦ νεφροῦ διὰ τῆς ἀριστερᾶς ὑμῶν χειρὸς ἐπὶ τὸ τραῦμα τῶν κοιλιακῶν τοιχωμάτων θὰ ἐνεργήσῃτε τομὴν διὰ τοῦ μαχαίριου, καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τοῦ ἐξωτερικοῦ κυρτοῦ χεῖλους τοῦ νεφροῦ, τοῦ ἰδίου χιτῶνος αὐτοῦ, εἴτε μόνου αὐτοῦ εἴτε καὶ τῆς οἰκωδούς μοίρας τοῦ νεφροῦ καθ' ὅλην ἐπίσης τὴν ἔκτασιν τοῦ κυρτοῦ χεῖλους ἀλλ' ἐν μικρότατον βάθος, χιλιοστομέτρων δὴλα δὴ τινῶν· χωρὶς δὲ ποσῶν νὰ ἐνώσῃτε τὰ χεῖλη τῆς γενομένης ταύτης τομῆς διὰ ῥαφῶν· ἀνατάσσετε τὸν νεφρὸν ἐν τῇ φυσιολογικῇ αὐτοῦ θέσει· καὶ χωρὶς εἰσεῖς τὴν κατὰ στρώματα ῥαφὴν τῶν κοιλιακῶν τοιχωμάτων, μετὰ ἢ ἀνευ διασωληνώσεως τοῦ ὅλου τραύματος κατὰ τὴν κατωτέρω γωνίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ἐξωτερικῆς ἐπιφανείας τοῦ δέρματος μέχρ' ἄχρι τοῦ νεφροῦ.

Νεφροπηγία.

Ἐτέρα ἐγχείρησις ἦν θὰ ἐνεργήσῃτε κατὰ τὸν νεφρὸν εἰν Κύριοι, ἢ διὰ ῥαφῆς στήριξις αὐτοῦ ἐν τῇ φυσιολογικῇ αὐτοῦ θέσει ἐπὶ πτώσεως δὴλα δὴ τοῦ νεφροῦ (νεφροπτωσία) ἢ ἐπὶ κινήσει τοῦ νεφροῦ. θὰ ἐνεργήσῃτε ἰδίως τὴν ἐγχείρησιν ταύτην, ἣτις καλεῖται *νεφροπηγία* (*néphropexie*), ἣν πρῶτος ἐνήργησεν ὁ E. Hahn τῷ 1881.

Πρὸς ἐκτέλεσιν δὲ ταύτης διάφοροι μέθοδοι προετάθησαν· εἰ δὴλα δὴ θὰ ἐνεργήσῃτε τὴν ῥαφὴν τῆς κυτταρολιπώδους θήκης τοῦ νεφροῦ μόνον πρὸς τὸ ἐν τῷ βάθει τοίχωμα τῆς ὀσφυϊκῆς μυτικῆς χώρας, εἴτε θὰ περιλάβῃτε ἐν τῇ ῥαφῇ καὶ τὸν ἰδίον χιτῶνα τοῦ νεφροῦ, εἴτε ἐν τέλει καὶ μέρος τοῦ νεφρικοῦ παρεγχύματος· ἀλλ' ἡ πρώτη μέθοδος ἐκθέτει εἰς ὑποτροπὰς ἐν ἀναλογίᾳ 26, 6 : 100, δευτέρα παρουσιάζει ἀποτυχίας 25, 9 : 100, ἢ δὲ τρίτη 13, 5 : 100 κατὰ Keen καὶ Albarran. Ἡ τρίτη λοιπὸν εἶνε ἡ προτιμώμενη τέτρατος ὡς παρουσιάζουσα τὸν ἐλάχιστον ἀριθμὸν τῶν ἀποτυχιῶν σήμερον δὲ ταύτην θὰ ἐνεργήσῃτε κατὰ δύο τρόπους, εἴτε δὴλα ἀμέσως θὰ συρράψῃτε τὸν νεφρὸν πρὸς τὸ ἐν τῷ βάθει τοίχωμα τῆς ὀσφυϊκῆς μοίρας τῶν κοιλιακῶν τοιχωμάτων (τετράγωνον ὀσφυϊκόν), εἴτε θὰ ἐνεργήσῃτε τὴν ἐκτομὴν στενῆς λωρίδος τοῦ ἰδίου χιτῶνος τοῦ νεφροῦ καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῆς ὀπισθίας ἐπιφανείας αὐτοῦ παρὰ τὸ ἐξωτερικὸν κυρτὸν χεῖλος τοῦ νεφροῦ, καὶ νεαρὰ

ποιοῦντες οὕτως αὐτήν, θὰ προσρράψῃτε ταύτην εἰς τὴν ἐν τῷ βάθει ἐπιφάνειαν τῆς ὀσφυϊκῆς μυϊκῆς μοίρας (Loyd - Tuffier).

Πρὸς τοῦτο θὰ προπαρασκευάσῃτε τὰ αὐτὰ ἐργαλεῖα σὺν τῇ προσθήκῃ μεγάλων κυρτῶν βελονῶν (εἰκ. 171, 172), ὅπως ἐπὶ ἐκτελέσεως ἀμέσου ἐξετάσεως τοῦ νεφροῦ ἀπὸ τῆς ὀσφυϊκῆς ὁδοῦ, θὰ κατακλίνῃτε τὸν πάσχοντα κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐπὶ τῆς ἐγχειρητικῆς κλίνης, θὰ ἐνεργήσῃτε τὴν αὐτὴν τομὴν τῶν μαλακῶν

Εἰκ. 171.

Βελόναι ἰσχυραὶ κυρταὶ διὰ τὴν νεφροπηγίαν.

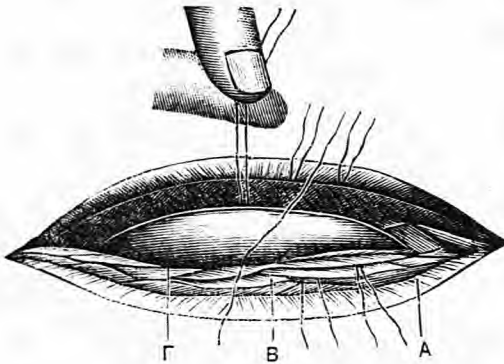
Εἰκ. 172.

Βελόναι ἰσχυραὶ κυρταὶ τοῦ Felizet.

μορίων καὶ θὰ φθάσῃτε οὕτω μέχρι τοῦ νεφροῦ, τὸν ὅποιον διὰ τῶν κοιλιακῶν τοιχωμάτων ὁ ἔναντι ὕμῶν ἰστάμενος βοηθὸς ἐπαναφέρει, πιέζει καὶ διακρατεῖ εἰς τὴν φυσιολογικὴν αὐτοῦ θέσιν, ἐὰν κινητὸς ἐτύγχανεν ὦν οὗτος. Κατὰ τὸν χρόνον δὲ τοῦτον τῆς ἐγχειρήσεως ἐνεργεῖτε ἐκτομὴν διὰ ψαλιδίου καὶ ὀδοντωτῆς ἀνατομικῆς λαβίδος μοίρας τινὸς τῆς κυτταρολιπώδους περινεφρικῆς θήκης, ἐνῶ δὲ βοηθοὶ ἀπάγουσιν ἰσχυρῶς τὰ χεῖλη τοῦ στρώματος διὰ πεπλατυσμένων διαστολέων, συλλαμβάνετε τὸν ἐκτετοπισμένον νεφρὸν καὶ

κατὰ τὴν ὀπισθίαν αὐτοῦ ἐπιφάνειαν διεκβάλλετε τρία διάφορα ράμματα διπλᾶ ζωικά (Catgut No 2), τὸ ἐν παρὰ τὸ ἀνώτερον αὐτοῦ ἄκρον, τὸ ἕτερον παρὰ τὸ κατώτερον καὶ τὸ τρίτον ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν, ὅπερ θ' ἀντιστοιχῇ παρὰ τὰς πύλας τοῦ νεφροῦ καὶ εἰς ἴσην ἀπόστασιν ἀπ' ἀλλήλων, ἅτινα διαπερᾶτε διὰ τοῦ ἰδίου χιτῶνος τοῦ νεφροῦ ἐν τῇ φλοιῳδῇ οὐσίᾳ αὐτοῦ εἰς βάθος 12 χ. μ. καὶ ἑκτασιν 18 χ. μ. Μετὰ δὲ ταῦτα χωρεῖτε εἰς τὴν διεκβολὴν τῶν αὐτῶν ραμμάτων εἰς τὴν κατὰ βάθος μοῖραν τῆς τομῆς τῶν κοιλιακῶν τοιχωμάτων διὰ τῆς αὐτῆς βελόνης ὡς ἐξῆς· ἐνῷ βοηθὸς ἢ ὑμεῖς αὐτοὶ διὰ τῆς ἀριστερᾶς ὑμῶν χειρὸς φέρετε πρὸς τᾶνω τὸ ἀνώτερον ἄκρον τοῦ νεφροῦ, ὅπως τοποθετήσῃτε οὕτως εἰπεῖν αὐτὸν εἰς τὴν φυσιολογικὴν αὐτοῦ θέσιν, διεκβάλλετε βελόνην καὶ κατὰ τὸ ἕτερον χεῖλος τοῦ ἀνωτάτου τμήματος τῆς τομῆς τῶν κοιλιακῶν τοιχωμάτων, περιλαμβάνοντες τὴν ἐγκαρσίαν περιτονίαν, μέρος τῆς μυϊκῆς μάζης, καὶ τὴν κυτταρολιπώδη θήκην τοῦ νεφροῦ διεκβάλλοντες δι' αὐτῆς τὰ δύο ἄκρα τοῦ ράμματος (ὅπερ ἔχει ἤδη διέλθει τὸ νεφρικὸν παρέγχυμα). Τὸ αὐτὸ δὲ ποιεῖτε καὶ κατὰτὸ ἄλλο ἀντίστοιχον μέρος τοῦ χείλους τῆς τομῆς, οὕτω δὲ τὰ ἀρχικὰ διπλᾶ ράμματα, τὰ ὅποια εἴχετε διεκβάλει διὰ τοῦ ἀνωτέρου μέρους τῆς ὀπισθίας ἐπιφανείας τοῦ νεφροῦ παρὰ τὸ ἐξωτερικὸν χεῖλος αὐτοῦ, διεπέρασαν τὴν ἀνωτέραν μοῖραν τῆς τομῆς τῶν κοιλιακῶν τοιχωμάτων ἐν μέρει, ὅτε διασταυροῦντες τὰ ἀντίθετα ἄκρα αὐτῶν κατὰ τὸ ὕψος τῆς τομῆς ἐνεργεῖτε κόμβον (εἰκ. 173). Τινὲς διεκβάλλουσι τὰ ἀνώτερα ταῦτα ράμματα ἄνωθεν τῆς 12ης πλευρᾶς καὶ εἰς τὰ ἀμματοῖζουσιν, ὅπως ἀσφαλέστερον διακρατήσωσι τὸν νεφρὸν ἐν τῇ φυσιολογικῇ αὐτοῦ θέσει· ἕτεροι δὲ διεκβάλλουσι ταῦτα παρὰ τὸ περιόστεον ταύτης. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον διεκβάλλετε διὰ τῶν ἐν τῷ βάθει χεϊλέων τῆς τομῆς τῶν κοιλιακῶν τοιχωμάτων καὶ τὰ μεσαῖα καὶ τὰ κατώτερα ράμματα, πρὸ τῆς διεκβολῆς δὲ τούτων κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον διὰ τῶν κοιλιακῶν τοιχωμάτων καλῶς θὰ πράξῃτε ἀκολουθοῦντες εἰς τὰ παραγγέλματα τοῦ Guyon, ἐὰν ἐκατέρωθεν κατὰ τὸ ὕψος τῆς εἰσόδου καὶ ἐξόδου τῶν διπλῶν τούτων ραμμάτων διὰ τοῦ νεφρικοῦ παρεγγύματος σχηματίσῃτε κόμβον διὰ διασταυρώσεως τῶν ραμμάτων τούτων,

ὡς βλέπετέ με ποιούντα ἐνταῦθα ἐπὶ τοῦ πτώματος, ὅπως μὴ κατὰ τὴν ὥραν τῆς συσφίξεως τούτων μετὰ τὴν διεκβολὴν αὐτῶν καὶ ἀπὸ τῶν κοιλιακῶν τοιχωμάτων πρὸς στήριξιν τοῦ νεφροῦ ἐπενέγκητε ῥῆξιν ἢ ἀπόσχισιν τοῦ νεφρικοῦ παρεγχύματος· ἀπωθούντες δὲ διὰ τῶν δακτύλων ὑμῶν ἀπὸ τῆς ὀπισθίας ἐπιφανείας τοῦ νεφροῦ τὸν ὑπάρχοντα κυτταρολιπώδη ιστόν, φέρετε διὰ τῆς ἀριστερᾶς ὑμῶν χειρὸς τὴν ὀπισθίαν ἐπιφάνειαν τοῦ νεφροῦ οὕτως ἀπογεγυμνωμένην κυτταρολιπώδους ἰστοῦ ἐπὶ τὸν

Εἰκ. 173.

Νεφροπηγία. Διεκβολὴ τῶν ῥαμμάτων.

Α. Δέρμα καὶ ὑποδερμάτιος κυτταρολιπώδους ἰστός. Β. Μυϊκὸν στρώμα. Γ. Κυτταρολιπώδης περινεφρικός ἰστός.

τετράγωνον ὀσφυϊκόν, ὥθουντες αὐτὸν ταυτοχρόνως πρὸς τᾶνω, ὅπως τοποθετήσητε οὕτως εἰπεῖν αὐτὸν ὑπὸ τὴν 12^{ην} πλευράν, καὶ ἀμματοῖζετε καὶ τὰ ῥάμματα ταῦτα παρὰ τὸ ἐν τῷ βάθει χεῖλος τῆς τομῆς τῶν κοιλιακῶν τοιχωμάτων διὰ διασταυρώσεως τῶν ἀντιθέτων ἄκρων αὐτῶν. Εἶτα δὲ μετ' ἀντιστηπτικὴν πλύσιν καὶ ἀποσπόγγισιν τοῦ ὅλου τραύματος χωρεῖτε εἰς τὴν κατὰ στρώματα τελείαν ῥαφὴν αὐτοῦ, ὅπως κατορθώσητε τὴν κατὰ πρῶτον σκοπὸν ἑνώσιν, ἐκτὸς ἐὰν νομίσητε ἀναγκαίαν τὴν διασωλήνωσιν κατὰ τὴν κατωτέραν γωνίαν αὐτοῦ.

Ἐάν δὲ κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐγχειρήσεως ταύτης τρώσῃτε τὸν ὑπεζωκότα ἢ τὸ περιτόναιον, τότε θὰ χωρήσῃτε ἀμέσως εἰς τὴν ραφὴν διὰ ζωικοῦ ράμματος τοῦ γενομένου τραύματος αὐτοῖς, ἢ δὲ τρώσις τοῦ ὑπεζωκότος ἐγένετο πρόξενος ἐνίοτε ἀναπτύξεως πλευρίτιδος.

Κατὰ τὴν ἀποθεραπείαν δὲ ὁ ἐγχειρηθεὶς δεῖον νὰ παραμείνῃ ἐν ὑπὶ κατὰκλίσει κλινήρης ἐπὶ τρεῖς τοῦλάχιστον ἢ τέσσαρας ἐβδομάδας, ὅπως ὁ νεφρὸς προσκτῇται συμφοῦσις ἐν τῇ θέσει αὐτοῦ ταύτῃ. Τὰ δ' ἐξωτερικὰ ἢ ἐπιπολῆς ράμματα τῆς τομῆς τοῦ δέρματος θ' ἀφαίρεσῃτε τὴν 8ην πρὸς τὴν 10ην ἡμέραν, οὐδόλως ἀσχολούμενοι περὶ τῶν ἐν τῷ βάθει τοιούτων, δι' ὧν ἐνηργήσατε τὰς κατὰ στρώματα ραφάς, διότι ταῦτα ὡς ζωικὰ θ' ἀπορροφηθῶσιν.

Ἀντὶ ὅμως τῆς ἀμέσου ταύτης συρραφῆς τοῦ νεφροῦ ἐπὶ τὸ ὀπίσθιον κοιλιακὸν τοίχωμα (τετραγώνος ὀσφυϊκός), δύνασθε κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ Loyd-Tuffier νὰ ἐνεργήσῃτε προηγουμένως, μετὰ τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ νεφροῦ, ἐκτομὴν στενῆς λωρίδος τοῦ ἰδίου χιτῶνος αὐτοῦ δι' ἀνατομικῆς λαβίδος καὶ μαχαιρίου καθ' ὅλον τὸ μῆκος τοῦ ἐξωτερικοῦ κυρτοῦ χεῖλους τοῦ νεφροῦ καὶ μᾶλλον κατὰ τὴν ὀπισθίαν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ, πλάτους δὲ 1 ἐκ. μ., ὡς βλέπετέ με ποιοῦντα ἐνταῦθα ἐπὶ τοῦ πτώματος, διεκβαλόντες δ' εἶτα τὰ ἀνώτερα, μέσα καὶ κατώτερα διπλᾶ ζωικὰ ράμματα κατὰ τὸ παρέγχυμα τοῦ νεφροῦ, καθ' ὃν τρόπον ὑπέδειξα ὑμῖν εἰς τὴν προηγουμένην ἄμεσον αὐτοῦ συρραφὴν ἐπὶ τοῦ χεῖλους τοῦ τετραγώνου ὀσφυϊκοῦ, ἐνεργεῖτε τὰ ἐπίλοιπα τῆς ἐγχειρήσεως ἀκριβῶς ὡς ἐπὶ τῆς προηγουμένης μεθόδου. Ὁ Jonesco δὲ (τοῦ Βουκουρεστίου), καθ' ἃ ἀνεκοίνωσεν εἰς τὸ Γαλλικὸν Συνέδριον τῆς Χειρουργικῆς τοῦ 1896, συμβουλεύει τὴν ἀφαίρεσιν τῶν πρεγχυματωδῶν ραμμάτων τῆς στηρίξεως τοῦ νεφροῦ τὴν 5ην ἀπὸ τῆς ἐγχειρήσεως ἡμέραν πρὸς ἀποφυγὴν περιφερικῆς σκληρύνσεως, ἣν πιθανὸν ταῦτα νὰ ἐπενέγκωσιν. Ἡ ἀποθεραπεία ἐστὶ ἡ αὐτή, καὶ μετὰ τὴν ἴασιν δὲ τὴν τελείαν τοῦ πάσχοντος καλῶς θὰ πράξῃτε ἐὰν παραγγείλῃτε εἰς αὐτὸν νὰ φέρῃ γύρω τῆς κοιλίας αὐτοῦ κατάλληλον πλατὺν ζωστήρα καὶ ν' ἀποφεύγῃ τὰς ἐπιπόνους ἐργασίας καὶ τοὺς ἀγῶνας.

Ἡ νεφροπληγία εἶνε τὴν πρόγνωσιν καλή, διότι κατὰ τὴν πρόσφατον στατιστικὴν τοῦ Albarran, ὅστις ἀναφέρει 374 περιστατικά, ἡ θνητότης αὐτῆς ἀνέρχεται μόνις 1 : 100.

Καὶ νῦν ὁ λόγος περὶ τῆς ἀφαίρεσεως τοῦ νεφροῦ ἢ τῆς ἄλλως Νεφρεκτομία.
καλουμένης νεφρεκτομίας.

Καλεῖται, Κύριοι, *νεφρεκτομία* ἡ ἀφαίρεσις τοῦ νεφροῦ ταύτην δὲ θὰ ἐνεργήσητε εἴτε ἀπὸ τῆς ὁσφυϊκῆς ὁδοῦ (ἐξωπεριτοναϊκῶς), εἴτε διὰ διαίρεσεως τῶν προσθίων κοιλιακῶν τοιχωμάτων (διαπεριτοναϊκῶς) ἐνεργοῦντες κοιλιοτομίαν (λαπαροτομίαν), εἰς τὸν Simon δὲ (τῆς Heidelberg) ἀνήκει ἡ τιμή, ὅτι πρῶτος αὐτὸς ἐνήργησεν ἐκ προθέσεως τὴν μεθοδικὴν καὶ ὀλικὴν ἐξάιρεσιν τοῦ νεφροῦ (1869).

Εἰς ποικίλας δὲ περιστάσεις θ' ἀναγκασθῇτε νὰ ἐνεργήσητε τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ νεφροῦ εἴτε τὴν ὀλικὴν (ὀλικῶς ἢ τεμαχιδόν), εἴτε τὴν μερικὴν, συναφαιροῦντες καὶ τὸν ἴδιον χιτῶνα τοῦ νεφροῦ, εἴτε καταλείποντες τοῦτον.

Ἄλλ' ἡ νεφρεκτομία, Κύριοι, δεόν νὰ γνωρίζητε ὅτι εἶνε ἐγγχείρησις βαρεῖα, καὶ τότε μόνον δεόν ν' ἀποφασίζητε ταύτην, ὅταν προηγουμένως βεβαιωθῇτε πρῶτον μὲν περὶ τῆς παρουσίας τοῦ ἐτέρου νεφροῦ καὶ δεύτερον ὅτι οὗτος λειτουργεῖ ἂν ὅχι τελείως φυσιολογικῶς, ἀλλὰ τοῦλάχιστον ἐπαρκῶς, πρὸς τοῦτο δὲ σήμερον θὰ βοηθήσῃ ὑμᾶς ὁ ἀπὸ τῆς οὐροδόχου κύστεως διὰ τῆς οὐρήθρας καθετηρισμὸς τῶν οὐρητήρων διὰ τῶν εἰδικῶν οὐρητηρικῶν καθετήρων, καθ' ὃν τρόπον ὑπέδειξα ὑμῖν (σελ. 264).

Σήμερον μάλιστα ἄρχεται ποῖα τις ἀντίδρασις περὶ τὴν νεφρεκτομίαν, διότι, ἐὰν πρὸ τινων ἐτῶν ἐνηργεῖτο συχνότερον αὕτη, τανῦν τοῦλάχιστον ἡ συντηρητικὴ ἀγωγή κτᾶται ἔδαφος ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον, διότι ἡ λειτουργία τοῦ ἐναπολειφθησομένου ἐκείνου νεφρικοῦ παρεγγύματος μετὰ τὴν καταστροφὴν τοῦ πλείστου ὑπὸ τῆς νόσου, ἀποδεικνύεται διὰ συγχρόνων παρατηρήσεων οὐχὶ ἀναξία λόγου, τῇ βοηθείᾳ τῆς παροχετεύσεως τῶν οὕρων διὰ τοῦ καθετηρισμοῦ τῶν οὐρητήρων. Ἐν τούτοις εἰς τινας περιστάσεις, ὡς εἰς τραυματικὰς συντριβὰς καὶ κατὰ τροφὰς τοῦ νεφροῦ, εἰς ἐπίμονα καὶ χρόνια καὶ δυσίατα οὐροχόα συρίγγια ὀφειλόμενα εἰς χρονίαν

νόσον τοῦ νεφροῦ ἢ τοῦ οὐρητήρος καὶ τὰ ὅποια ἀντέστησαν εἰς πᾶσαν ἄλλην θεραπευτικὴν ἀγωγὴν [συρίγγια νεφρο-δερμικά—οὐρητηρο-δερμικά—οὐρητηρο-μητρικά (Zweifel) οὐρητηρο-κολπικά (Czerny)], εἰς πυελίτιδας ἢ πυελονεφρίτιδας διαπυθτικὰς εἰδικὰς ἢ ἐκ λιθιάσεως, εἰς οὐρονέφρους ἢ κύστεις ὑδατίδας ἢ ἄλλης φύσεως μετὰ καταστροφῆς τοῦ νεφρικοῦ παρεγχύματος, εἰς πολυκυστικὸν νεφρόν, εἰς φυματιώσεις τοῦ νεφροῦ, εἰς νεοπλάσματα αὐτοῦ, ἐξαιρετικῶς δ' ἐπὶ κινητοῦ νεφροῦ, θ' ἀναγκασθῆτε, λέγω, νὰ ἐνεργήσητε τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ νοσοῦντος νεφροῦ, εἴτε εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς (πρωτογενὲς νεφρεκτομία), εἴτε μετὰ προηγηθεῖσαν ἐπὶ τοῦ νεφροῦ ἐτέραν ἐγχείρησιν πρὸ χρόνου μακροῦ (δευτερογενὲς ἢ ὀψιμος νεφρεκτομία).

Πρὸς τοῦτο θὰ παρασκευάσητε μαχαίρια, αἰμοστατικὰς λαβίδας βραχεῖας καὶ μακράς, αὐλακωτὴν μῆλην, ἀνατομικὰς λαβίδας (ὀδοντωτὴν καὶ ἀπλὴν) δύο μακράς ὀδοντωτὰς λαβίδας τοῦ Collin (Τόμ. Α', εἰκ. 66) ἢ τοῦ Museux (Τόμ. Α', εἰκ. 67), ἢ ἄγκιστρα πεπλατυσμένα ἀμβλέα (Τόμ. Α', εἰκ. 80), ἢ διαστολεῖς θυριδωτοὺς (εἰκ. 131) ψαλίδια (εὐθὺ καὶ κυρτόν), βελόνας κοινὰς κυρτὰς ἢ τοῦ Hagedorn (Τόμ. Α', εἰκ. 106), τοῦ Fielizet (εἰκ. 172) ἢ τοῦ Emmet (Τόμ. Α', εἰκ. 108), βελόνην τοῦ Cooper δι' ἀπολινώσεις (Τόμ. Α', εἰκ. 109), ῥάμματα ζωϊκά, μετὰξίνα καὶ τῆς Φλωρεντίας, τὴν πλεuroτόμον ὀστεοψαλίδα τοῦ Collin (Τόμ. Α', εἰκ. 149), θερμοκαυτήρα τοῦ Paquelin, ἀντισηπτικὰς διαλύσεις, ἀντισηπτικὸν ἐπίδεσμον, λεκάνας ἀσηπτικὰς κτλ.

Ὅπως δ' ἐκτελέσητε ὀλικὴν νεφρεκτομίαν διὰ τῆς ὀσφυϊκῆς ὁδοῦ, ἀφοῦ ἐκτείνητε τὸν πᾶσχοντα ὕπτιον ἐπὶ τῆς ἐγχειρητικῆς κλίνης ἢ τραπέζης, θὰ χλωροφορμίσητε αὐτόν ἢ θὰ ἐνεργήσητε τὴν ἀπὸ τοῦ νωτιαίου μυελοῦ κοκαϊνικὴν ἀναλγησίαν, θὰ τοποθετήσητε δ' εἴτα αὐτόν ὅπως ἐπὶ ἐκτελέσεως τῆς ἀμέσου ἐξεταστικῆς νεφροτομίας ἀπὸ τῆς ὀσφυϊκῆς ὁδοῦ. θὰ λάβητε τὴν αὐτὴν θέσιν, θὰ ἐνεργήσητε τὴν αὐτὴν τομὴν τῶν πλαγιοπισθίων κοιλιακῶν τοιχωμάτων ὅπως ἐπὶ ἐκτελέσεως ἐκείνης καὶ θὰ διαιρέσητε κατὰ στρώματα ταῦτα ἀποκαλύπτοντες κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον τὸν ὑποκείμενον νεφρόν, τοῦ ὁποίου ὅμως ἡ πανταχόθεν

ἀποκόλλησις ἕνεκα τῆς σκληρύνσεως τῆς κυτταρολιπώδους περινεφρικής θήκης καὶ τῶν ποικίλων συμφύσεων ὡς ἐκ τῆς χρονιότητος τῆς νόσου δι' ἣν ἐνεργεῖτε τὴν προκείμενην νεφρεκτομίαν, θὰ παρὰ-σχη ὑμῖν ἐνίοτε πράγματα ἐν τῇ πράξει. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἐν ᾧ βοηθοὶ δι' ἰσχυρῶν διαστολέων ἀπάγουσι τὰ χεῖλη τοῦ τραύματος, θὰ πειραθῇτε τὴν βαθμιαίαν ἀποκόλλησιν τοῦ νεφροῦ διὰ τῶν δακτύλων, προσέχοντες τὸν νοῦν ἰδίως ὅταν ἐνεργῇτε τὴν ἀποκόλλησιν κατὰ τὸ μέρος τῶν πυλῶν αὐτοῦ καὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ χείλους καὶ τῆς προσθήκης ἐπιφανείας ἐν γένει, μὴ τρώσῃτε τὸ περιτόναιον, τὸν παρακείμενον ἐντερικὸν σωλήνα, ἢ τὰ μεγάλα ἀγγεῖα (ἀορτὴ-κάτω κοίλη φλέψ). Ἐπικείμενου δὲ τοιοῦτου κινδύνου, κάλλιον νὰ ἐνεργήσῃτε τὴν νεφρεκτομίαν καταλείποντες τὸν ἴδιον χιτῶνα τοῦ νεφροῦ (nephrectomie sous-capsulaire) κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ Ollier· πρὸς τοῦτο δὲ θὰ διαιρέσῃτε διὰ τοῦ μαχαίριου τὸν ἴδιον χιτῶνα τοῦ νεφροῦ καθ' ὅλον τὸ μῆκος τοῦ ἐξωτερικοῦ αὐτοῦ κυρτοῦ χείλους, ἐν ᾧ δὲ βοηθοὶ δι' ὀδοντωτῶν λαβίδων ἀπάγουσι τὰ χεῖλη τῆς τομῆς αὐτοῦ, τότε ἐνεργεῖτε διὰ τῶν δακτύλων ὑμῶν τὴν ἀποκόλλησιν τῆς ἐσωτερικῆς ἐπιφανείας τοῦ χιτῶνος τούτου ἀπὸ τοῦ νεφρικοῦ παρεγχύματος, προσέχοντες τὸν νοῦν ὅταν φθάσῃτε ἐπὶ τὰς πύλας τοῦ νεφροῦ. Ἐνεργοῦντες δὲ τὴν ἀπολίνωσιν τῶν ἀγγείων τοῦ νεφροῦ, χωρεῖτε εἰς τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ παρεγχύματος αὐτοῦ καταλείποντες τὸν ἴδιον χιτῶνα τοῦ νεφροῦ ὡς τὰ πολλὰ δ' ὁμως θὰ κατορθώσῃτε τὴν ὀλικὴν ἀποκόλλησιν τοῦ νεφροῦ μετὰ προσοχῆς πάντοτε ἐνεργοῦντες. Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὰ ἐμπόδια, ἅτινα θὰ παρεμβληθῶσιν ὑμῖν κατὰ τὴν ἀποκόλλησιν τούτου κατὰ τὸ ἀνώτερον αὐτοῦ ἄκρον, ἐκ τῆς παρουσίας τῆς ἐνδεκάτης καὶ δωδεκάτης πλευρᾶς πρὸς τάνω, ταῦτα θὰ προσπαθήσῃτε νὰ ὑπερνικήσῃτε ἰσχυρῶς διατείνοντες καὶ ἀνυψοῦντες ταύτας διὰ διαστολέων καὶ ἀποφεύγοντες οὕτω τὴν ὑποπεριοστεϊκὴν διέκκρισιν αὐτῶν δι' ὅστεψαλίδος, διότι κινδυνεύετε νὰ διανοίξῃτε τὸν ὑπεζωκότα καὶ νὰ τρώσῃτε τὸ πλευροδιαφραγματικὸν κόλπωμα αὐτοῦ.

Ἀφοῦ δὲ ἐν τέλει ἀποκόλλῃσῃτε τὸν νεφρόν, φέρετε τοῦτον διὰ τῆς ἀριστερᾶς ὑμῶν χειρὸς ἐπὶ τὸ τραῦμα καὶ ἐνεργεῖτε τὴν

ἀπολίνωσιν πρῶτον τοῦ οὐρητῆρος εἰς δύο σημεία πλησίον ἀλλήλων, καὶ ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν τέμνετε τοῦτον. Δύνασθε μάλιστα νὰ συναφαιρέσητε καὶ ὅσην ἂν δυνηθῇτε περισσοτέραν ἔκτασιν τῆς ἄνω μοίρας τοῦ συστοίχου οὐρητῆρος, ἐὰν συνυπάρχῃ οὐρητηρίτις, ὅπερ ὅμως ἐπιπλέκει τὴν ὅλην ἐγχείρησιν ὡς ἐκ τῶν ἀποκολλήσεων ἃς θὰ ἐνεργήσητε κατὰ μῆκος αὐτοῦ, καυτηριάζετε διὰ τοῦ θερμοκαυτηῆρος τοῦ Paquelin τὸ πρὸς τὴν οὐροδόχον κύστιν ἐναπολειφθεσόμενον κολόβωμα αὐτοῦ, καὶ ἐγκαταλείπετε τοῦτον ἐν τῇ κοιλίᾳ. ἐὰν ἄσηπτος τυγχάνῃ ὢν, ἢ συρράπτετε κατὰ Albarran εἰς τὴν κατωτέραν γωνίαν τοῦ ὅλου τραύματος ἐὰν εἶνε σηπτικός. Μετὰ δὲ ταῦτα, ἐὰν μὲν ὁ μίσχος οὕτως εἰπεῖν τῶν πυλῶν τοῦ νεφροῦ, δι' ὧν εἰσέρχονται καὶ ἐξέρχονται τὰ ἀγγεῖα αὐτοῦ, βραχὺς τυγχάνῃ ὢν, τότε διεκβάλλετε κάτωθεν αὐτοῦ διὰ τῆς κυρτῆς βελόνης τοῦ Cooper ῥάμμα ἰσχυρόν καὶ ἐνεργεῖτε τὴν ἀθρόαν αὐτοῦ ἀπολίνωσιν, συσφίγγοντες ἐπαρκῶς τὸν κόμβον, ὃν σχηματίζετε διὰ κατωθήσεως τοῦ ῥάμματος ὑπὸ τῶν δύο ὕμων λιγανῶν ἀκριβῶς ἐπὶ τὸν μίσχον, καὶ οὐχὶ λίαν ἰσχυρῶς, τὸ μὲν ὅπως μὴ διαρραγῇ μεταξὺ τῶν χειρῶν ὕμων τὸ ῥάμμα, τὸ δὲ ὅπως μὴ ῥήξῃτε τοὺς χιτῶνας τῶν ἀγγείων. Εἴτα δὲ τέμνοντες πρὸ τῆς ἀπολινώσεως τὰ ἀγγεῖα, ὅπως ὑπολειφθῇ μικρόν τι κολόβωμα πρόσθεν ταύτης καὶ οὕτως ἀποφύγητε τὴν διολίσθησιν τῆς ἀπολινώσεως, ἀφαιρεῖτε τὸν νεφρόν, ἐπισκοποῦντες τὸ ὑπολειφθὲν κολόβωμα τῆς ἀπολινώσεως μὴ τυχὸν αἰμορραγῇ· ἐὰν δ' ὅμως δύσκολος ἡ περιβολὴ τοῦ ῥάμματος τῆς ἀπολινώσεως περὶ τὸν μίσχον ὡς ἐκ τῆς βραχύτητος αὐτοῦ, τότε διὰ κυρτοτάτης ἢ γονατοειδῶς κεκαμμένης μακρᾶς καὶ ἰσχυρᾶς αἰμοστατικῆς λαβίδος συλλαμβάνετε τοῦτον καὶ ἐνεργεῖτε ὅπισθεν τῶν σκελῶν τῆς λαβίδος ταύτης τὴν ἀπολίνωσιν τοῦ μίσχου, εἴτα δὲ τέμνετε τοῦτον πρόσθεν τῆς λαβίδος καὶ ἀφαιρεῖτε οὕτω τὸν νεφρόν, εἴτε ἐν τέλει ἐπὶ ἀδυνάτου περιβολῆς τῆς ἀπολινώσεως καταλείπετε αὐτόθι τὴν αἰμοστατικὴν λαβίδα ἐπὶ 48 ὥρον. Ἐὰν δ' ὅμως ὁ μίσχος τῶν ἀγγείων μακρὸς τυγχάνῃ ὢν, τότε δύνασθε ν' ἀπολινώσητε μεμονωμένως τὴν ἀρτηρίαν καὶ μεμονωμένως τὰς φλέβας πρὸς ἀσφάλειαν περισσοτέραν· εἴτα δὲ ἐπισκοποῦντες ἐκ

νέου τὸ κολόβωμα τῆς ἀπολινώσεως ὡς καὶ τὸ ὅλον ἐγχειρηθὲν πεδίον, ἀφαίρειτε σύμπασαν τὴν κυτταρολιπώδη θήκην τοῦ νεφροῦ, ἐὰν μάλιστα ἐνεργήτε νεφρεκτομίαν διὰ κακότητος νεόπλασμα τοῦ νεφροῦ (Israel), καὶ χωρεῖτε μετὰ τελείαν αἰμόστασιν τοῦ ὅλου τραύματος εἰς τὴν ῥαφὴν αὐτοῦ κατὰ στρώματα, ὅπως ἐπὶ ἐξεταστικῆς ἀμέσου νεφροτομίας ἀπὸ τῆς ὀσφυϊκῆς ὁδοῦ, ἐνεργοῦντες εἰς τὴν κατωτέραν γωνίαν τοῦ τραύματος τὴν διασωλήνωσιν αὐτοῦ ἐκ τῆς ἐπιφανείας τοῦ δέματος μέχρι τοῦ πυθμένος τῆς κοιλότητος, ἥτις ἐσηματίσθη ἐκ τῆς ἀραιώσεως τοῦ νεφροῦ, εἴτε διὰ παχέος ἐλαστικοῦ σωλήνος εἴτε διὰ θρυαλλίδος γάζης ἀσηπτικῆς, καὶ ἐπιθέτετε ἀντισηπτικὸν πιστικὸν ἐπίδεσμον.

Ἐὰν δὲ οἷονδήποτε λόγον ἢ ὀλική αὕτη νεφρεκτομία, ἢ ἡ μετ' ἐγκαταλείψεως τοῦ ἰδίου χιτῶνος τοῦ νεφροῦ τοιαύτη ἀποβῇ, ὑμῖν εἰς ἄκρον δυσχερὲς, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δύνασθε νὰ ἐνεργήσητε τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ νεφροῦ τεμαχηδὸν εἴτε διακρούοντες τὸ παρέγχυμα αὐτοῦ εἰς δύο ἴσα μέρη κατὰ μῆκος τοῦ ἐξωτερικοῦ κυρτοῦ αὐτοῦ χεῖλους, ἀφοῦ προηγουμένως δι' ἰσχυρᾶς κυρτῆς αἰμοστατικῆς λαβίδος συλλάβητε τὰ διὰ τῶν πυλῶν τοῦ νεφροῦ εἰσερχόμενα καὶ ἐξερχόμενα ἀγγεῖα πρὸς αἰμόστασιν, ἀφαιροῦντες τὴν ἐξωτερικὴν πρῶτον μοῖραν αὐτοῦ, εἴτα δὲ τὴν ἐσωτερικὴν παρὰ τὰς πύλας αὐτοῦ (Le Dendu) καὶ ἔλκοντες ταύτας διὰ μακρῶν ἰσχυρῶν ὀδοντωτῶν λαβίδων ἀφαιρεῖτε, εἴτε, ἀφοῦ ἀποκαλύψητε τὸν νεφρόν, συλλαμβάνατε τὸ κατώτερον αὐτοῦ ἄκρον δι' ἰσχυρᾶς ὀδοντωτῆς λαβίδος (ἀφοῦ καὶ πάλιν προηγουμένως ἐνεργήσητε αἰμόστασιν, ἐὰν τὸ τοιοῦτο δυνατόν ἀποβῇ ὑμῖν, συλλαβόντες διὰ κυρτῆς αἰμοστατικῆς λαβίδος κατὰ τὰς πύλας τοῦ νεφροῦ τὰ ἀγγεῖα αὐτοῦ), ἔλκοντες δὲ τοῦτο πρὸς τὸ τραῦμα περιβάλλετε ἐγκρασίως ἄνωθεν τούτου τὰ σκέλη μακρᾶς ἰσχυρᾶς αἰμοστατικῆς λαβίδος καὶ ἐκτέμνετε τὸ κατώτερον αὐτοῦ ἄκρον. Μετὰ δὲ ταῦτα ἔλκοντες τὴν ὑπολειφθεῖσαν μοῖραν τοῦ νεφροῦ πρὸς τὸ τραῦμα, ἐνεργεῖτε κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον τὴν ἀφαίρεσιν τῆς μεσότητος αὐτοῦ, προσέχοντες τὸν νοῦν εἰς τὰς πύλας τοῦ νεφροῦ, ἐὰν ἡ ἐπιτεθεῖσα κατὰ τὰ ἀγγεῖα αὐτοῦ αἰμοστατικὴ λαβὴς ἔχῃται αὐτῶν καλῶς, καὶ ἐν τέλει ἔλκοντες καὶ τὸ ἀνώτερον ἄκρον τοῦ νεφροῦ διὰ τῶν αὐτῶν

Ἀφαίρεσις
τοῦ νεφροῦ
τεμαχηδόν.

ισχυρῶν ὀδόντων τῶν λαβίδων ἀφαιρεῖτε καὶ τοῦτο ἀποκολλῶντες διὰ τῶν δακτύλων τῆς δεξιᾶς ὑμῶν χειρός. Τὴν τεμαχιδὸν δὲ ταύτην ἀφαιρέσιν τοῦ νεφρικοῦ παρεγγύματος δύνασθε νὰ ἐνεργήσητε καὶ ἐγκαταλείποντες τὸν ἴδιον χιτῶνα τοῦ νεφροῦ, ἐὰν ἡ συναφαίρεσις αὐτοῦ ἀπολύτως ἀδύνατος ἀποβῇ ὑμῖν, ἕνεκα τῶν πολλαπλῶν συμφύσεων τῆς ἐξωτερικῆς αὐτοῦ ἐπιφανείας μετὰ τῶν πέριξ ἰστών. Τὰ δ' ἐπίλοιπα τῆς ἐγχειρήσεως θὰ ἐνεργήσητε ὅπως ἐπὶ κανονικῆς νεφροτομίας ἀπὸ τῆς ὀσφυϊκῆς ὁδοῦ.

Ὀλικὴ νεφρεκτομία ὀψίμος ἀπὸ τῆς ὀσφυϊκῆς ὁδοῦ.

Εἰς ἄλλας δ' ὅμως περιπτώσεις θὰ ἐφαρμόσητε τὴν ἀφαιρέσιν τοῦ νεφροῦ ἀπὸ τῆς ὀσφυϊκῆς χώρας μετὰ προηγηθεῖσαν ἐπ' αὐτοῦ ἐγχείρησιν διὰ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ (δευτερογενὲς ἢ ὀψίμος νεφρεκτομία) ἰδίως μάλιστα μετὰ ἐναπολειφθέν οὐροχόον συρίγγιον νεφροδερμικὸν ἢ οὐρητηροδερμικόν. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ τοποθετήσητε καὶ πάλιν τὸν πᾶσχοντα κατὰ τὴν αὐτὴν θέσιν καὶ θὰ ἐνεργήσητε τὴν αὐτὴν τομὴν τῶν πλαγιοπισθίων κοιλιακῶν τοιχωμάτων, ὅπως ἐν τῇ προηγουμένῃ περιπτώσει, ἀλλὰ τὴν τομὴν ταύτην θὰ φέρητε παράλληλον πρὸς τὴν οὐλὴν τῆς παλαιᾶς τομῆς καὶ πρὸς τὰ ἐκτὸς ταύτης· ὁδηγὸν δ' ἔχοντες τὸ οὐροχόον συρίγγιον, ἐνεργεῖτε τὴν ἀνατομὴν αὐτοῦ, διὰ διαίρέσεως κατὰ στρώματα καὶ πάλιν τῆς μοίρας ταύτης τῶν κοιλιακῶν τοιχωμάτων, ἡτις διελαύνει τὸ συρίγγιον, φθάντες δὲ πρὸ τοῦ νεφροῦ θὰ ἐνεργήσητε τὴν ὀλικὴν αὐτοῦ ἐξαίρεσιν εἴτε μετὰ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ χιτῶνος εἴτε ἄνευ αὐτοῦ. Εἰς τὰς δευτερογενεῖς, δὲ ἢ ὀψίμους ταύτας νεφρεκτομίας θὰ ἐνεργήσητε εἰς τὰς περισσοτέρας τῶν περιπτώσεων τὴν τεμαχιδὸν ἀφαιρέσιν τοῦ νεφροῦ μετὰ ἢ ἄνευ συναφίσεως τῆς ἰδίας αὐτοῦ θήκης, ἀναλόγως τοῦ ἐκάστοτε προκειμένου ὑμῖν περιστατικοῦ, ἕνεκα τῶν περινεφρικών συμφύσεων τῆς ἐξωτερικῆς ἐπιφανείας τοῦ ἰδίου χιτῶνος τοῦ νεφροῦ μετὰ τῶν πέριξ ἰστών, ἐνεργοῦντες τὰ ἐπίλοιπα τῆς ἐγχειρήσεως ὅπως ἐπὶ πάσης κανονικῆς νεφρεκτομίας διὰ τῆς ὀσφυϊκῆς ὁδοῦ.

Νεφρεκτομία μερικὴ ἀπὸ τῆς ὀσφυϊκῆς ὁδοῦ.

Ἐν τέλει δὲ εἰς σπανίας περιπτώσεις δυνατόν νὰ ἐνεργήσητε, Κύριοι, μερικὴν νεφρεκτομίαν ἀπὸ τῆς ὀσφυϊκῆς ὁδοῦ· μετὰ τὴν ἀποκάλυψιν δὴλα δὴ τοῦ νεφροῦ διὰ τῆς αὐτῆς μεθόδου, ὅπως ἐπὶ ἀμέσου ἐξεταστικῆς νεφροτομίας ἀπὸ τῆς ὀσφυϊκῆς ὁδοῦ, καὶ τὴν

ἀποκόλλησιν τοῦ νεφροῦ διὰ τῶν δακτύλων ὑμῶν ἀπὸ τῆς κυτταρολιπώδους περινεφρικής θήκης, ὅπως ἐξετάσῃτε τὸ ὅλον τοῦ νεφροῦ μεταξὺ τῶν δακτύλων ὑμῶν, ἐν ᾧ βοηθὸς πιέζει διὰ τῶν δακτύλων τῆς ἀριστερᾶς αὐτοῦ χειρὸς τὴν νεφρικήν ἀρτηρίαν κατὰ τὰς πύλας τοῦ νεφροῦ, δύνασθε διαιροῦντες τὸν ἴδιον χιτῶνα τοῦ νεφροῦ κατὰ τὸ ὕψος ὑποκειμένης κύστεως ἢ συλλογῆς πύου ἢ ὄγκου περιγεγραμμένου τοῦ νεφροῦ νὰ ἐνεργήσῃτε τὴν τομὴν τοῦ παρεγχύματος αὐτοῦ καὶ νὰ προβῇτε οὕτως εἰς τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ περιγεγραμμένου ἐκείνου ὄγκου ἢ τῆς κύστεως, εἰς τὴν ῥαφὴν κατὰ στρώματα τοῦ νεφρικοῦ παρεγχύματος (Tuffier), καὶ εἶτα τοῦ ἰδίου αὐτοῦ χιτῶνος· ἐπαναθέτοντες δὲ τὸν νεφρὸν ἐν τῇ φυσιολογικῇ αὐτοῦ θέσει, ὅπως ἐπὶ ἐξεταστικῆς νεφροτομίας εἶπον ὑμῖν, χωρεῖτε εἰς τὴν ῥαφὴν τῶν διαιρεθέντων κοιλιακῶν τοιχωμάτων τῆς ὀσφυϊκῆς χώρας, ἀροῦ σχάσῃτε τὸ περιγεγραμμένον αὐτοῦ ἀπόστημα τὸ κατὰ τὸ παρέγχυμα αὐτοῦ καὶ πρὸς τὴν φλοιώδη οὐσίαν ἐδράζον ἐὰν περὶ τούτου πρόκειται, ἀποξέσῃτε αὐτὸ δι' ἐπάκμου κοχλιαρίου τοῦ Volkman καὶ καυτηριάσῃτε ἐν ἀνάγκῃ διὰ τοῦ θερμοκαυτηῆρος τοῦ Paquelin, διασωληνοῦντες δ' εἶτα αὐτὸ τε καὶ τὸ λοιπὸν τραῦμα τῶν κοιλιακῶν τοιχωμάτων κατὰ τὴν κατωτέραν γωνίαν αὐτοῦ συρράπτετε κατὰ στρώματα αὐτὸ μερικῶς πρὸς τὸ ἀνώτερον αὐτοῦ μέρος.

Κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν δὲ τῆς ὅλης ταύτης ἐγχειρήσεως, ἐὰν τρώσῃτε τὸν ὑπέζωκόν τε κατὰ τὸ ἄνω μέρος τοῦ τραύματος, θὰ χωρήσῃτε ὡς εἶπον ὑμῖν εἰς τὴν ἄμεσον αὐτοῦ ῥαφὴν διὰ λεπτῆς κυρτῆς βελόνης καὶ ζωϊκοῦ ῥάμματος· τοῦτ' αὐτὸ δὲ θὰ ἐνεργήσῃτε καὶ ἐπὶ τρώσεως τοῦ περιτοναίου. Ἐπ' ἴσης, ἐὰν τρώσῃτε τὸ παρακείμενον κόλον, θὰ ἐνεργήσῃτε ἄμεσως τὴν ῥαφὴν αὐτοῦ (ἐντερορραφία) διὰ λεπτοτάτης κυρτῆς βελόνης καὶ ζωϊκοῦ ῥάμματος συρράπτοντες διὰ διακεκομμένων ῥαφῶν πρῶτον μυϊκὸν πρὸς μυϊκὸν χιτῶνα τῇ προσαγωγῇ τούτου δι' ἀνατομικῆς λαβίδος, εἶτα δὲ ἄνωθεν τοῦ στρώματος τούτου θὰ ἐπιθέσῃτε νέας ῥαφάς, δι' ὧν θὰ περιλάβῃτε μόνον τὸν ἐξώτατον χιτῶνα τοῦ κόλου συρράπτοντες οὕτως ὀρογόνον πρὸς ὀρογόνον χιτῶνα (σελ 61 καὶ 362).

Τὸ σπουδαιότερον δ' ὅμως ὅπερ θ' ἀπασχολήσῃ ὑμᾶς εἶνε.

Κύριοι, η ἐπερχομένη αἰμορραγία τὸ μὲν ἀπὸ τῶν πυλῶν τοῦ νεφροῦ τὸ δὲ ἀπὸ τῶν περινεφρικών συμφύσεων· καὶ τὰς μὲν ἀπὸ τῶν πυλῶν τοῦ νεφροῦ θὰ ἐπέχῃτε πάντοτε διὰ τῆς ἐπιθέσεως ἰσχυρῶν κυρτῶν αἰμοστατικῶν λαβίδων, ἃς θὰ καταλίπητε αὐτόθι, ἐπὶ ἄδυνάτου περιβολῆς βρόχου ἀπολινώσεως εἰς τὸν ὑπολειφθέντα μίσχον κατὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ νεφροῦ, τὰς δὲ ἀπὸ τῶν περινεφρικών συμφύσεων θὰ ἐπέχῃτε ἢ δι' ἀπολινώσεων ἢ δι' αἰμοστατικῶν λαβίδων, ἃς θὰ καταλίπητε αὐτόθι ἐπὶ 48 ὥρον. Ὅσον δ' ἄφορξ εἰς τὰς ἐκ τῆς τρώσεως τῆς κάτω κοίλης φλεβὸς αἰμορραγίας, αὗται εἶνε ἐπικινδυνωδέσταται, καὶ οὐχὶ σπανίως θανατηφόροι· ἐὰν δ' εὗρεθῇτε πρὸ τοιαύτης τρώσεως, θὰ πειραθῇτε τὴν σύλληψιν τοῦ διαιρεθέντος τοιχώματος τῆς φλεβὸς δι' αἰμοστατικῶν λαβίδων, ἃς θὰ καταλίπητε ἐπὶ τόπου ἐνεργοῦντες ταυτοχρόνως καὶ τὸν ἀντισηπτικὸν ἐπιπωματισμὸν τοῦ τραύματος ἢ καὶ τὴν ραφὴν τοῦ διαιρεθέντος τοιχώματος τῆς φλεβὸς διὰ λεπτοτάτης βελόνης καὶ ζώϊκου ράμματος, προσάγοντες τὰ ἀντίστοιχα τοιχώματα τῆς διαιρεθείσης φλεβὸς πρὸς ἄλληλα δι' ἀνατομικῆς λαβίδος* καὶ συρράπτοντες ἰδίως τὸν ἐξώτατον αὐτῆς χιτῶνα.

Νεφρεκτομία
παραπεριτοναϊκή.

Πλὴν δὲ τῆς ἐξωπεριτοναϊκῆς ταύτης διὰ τῆς ὀσφυϊκῆς ὁδοῦ νεφρεκτομίας, ὁ Trelat, ὁ Bardenheuer, καὶ ὁ Soncut, προέτειναν τὴν παραπεριτοναϊκὴν τοιαύτην, διὰ τομῆς δὴλα δὴ καθέτου κατὰ τὰ πλάγια κοιλιακὰ τοιχώματα, οὕτως ὥστε μετὰ τὴν διαίρεσιν τούτων ἐνεργοῦσι τὴν ἀποκόλλησιν τοῦ ὑποκειμένου περιτοναίου χωρὶς νὰ διανοίξωσι τοῦτο, φθάνουσι δ' οὕτως ἐξωπεριτοναϊκῶς εἰς τὸν ὄπισθεν εὐρισκόμενον νεφρόν, ἐν ᾧ βοηθοὶ ἀπάγουσι τὰ διαιρεθέντα κοιλιακὰ τοιχώματα, καὶ ἐνεργοῦσι τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἐγχειρήσεως ὅπως ἐπὶ τῆς διὰ τῆς ὀσφυϊκῆς ὁδοῦ νεφρεκτομίας. Ἀλλὰ τὴν περιγραφὴν τῆς μεθόδου ταύτης ἀπὸ σκοποῦ παραλείπω, διότι δὲν ἐγένετο κοινῶς ἀποδεκτὴ ἐν τῇ πράξει.

Νεφρεκτομία
διαπεριτοναϊκή.

Πλὴν τῆς ὀσφυϊκῆς ὁμως ὁδοῦ, εἰς τινὰς περιστάσεις καὶ ἰδίως ὅταν ὁ ἠλλοιωμένος νεφρὸς προβάλλῃ ὑπὸ τὰ πρόσθια κοιλιακὰ τοιχώματα, θ' ἀναγκασθῇτε νὰ ἐνεργήσῃτε ὡς ἐνήργησε πρῶτος ὁ Kocher τῷ 1876 τῇ ἀφαίρεσιν αὐτοῦ διὰ διαιρέσεως τούτων, ἐνεργοῦντες κοιλιοτομίαν (λαπαροτομίαν) εἴτε μέσθην κάθετον

ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΕΝ ΤΩΙ ΤΡΙΤΩΙ ΤΟΜΩΙ

A

Ἀναλγησία χειρουργικὴ διὰ κοκαίνης ἐνιεμένης ὑπὸ τὴν ἀρχονοειδῆ μήνιγγα τῆς ὀσφυϊκῆς μοίρας τοῦ νωτιαίου μυελοῦ	Σελ. 6
Ἀναλγησία τελεία (διὰ κοκαίνης)	» 19
Ἀναλγησία ἀτελής (διὰ κοκαίνης)	» 20
Ἀσπψία (κατὰ τὸν καθετηρισμὸν)	} » 68
Ἀντισπψία (» » »)	
Ἀποστήματα (κατὰ τὸν περίνεον)	» 138
Ἀκρωτηριασμὸς τοῦ πέους	» 141
Ἀκράτεια οὐρῶν παρὰ τῇ γυναικί	» 157
Ἀτρησία ἐξωτ. στομίου οὐρήθρας	» 186
Ἀγγειονευρεκτομία (σπερματικοῦ τόνου)	» 335
Ἀπομυζητὴρ (Bigelow - Guyon)	» 298
Ἀπομυζήσις μετὰ λιθοτριψίαν	» 322
Ἀπόξεις οὐροδ. κύστεως διὰ τοῦ ῥάμφους τοῦ λιθο- τρίπτου	» 331
Ἀλλότρια σώματα ἐν τῇ οὐροδόχῳ κύστει	» 332
Ἀπόξεις οὐροδόχου κύστεως παρὰ γυναικί	» 380
Αἱματοκήλης (ἐγγείρησις)	» 521

B

Βραχύτης χαλινού ἀκροποσθίας	» 191
--	-------

Δ

Διηθήσεις οὐρῶν κατὰ τὸν περίνεον	» 138
Δυσχέρειαι κατὰ τὴν λιθοτριψίαν	» 314
Διαστολὴ τοῦ αὐχένος τῆς οὐροδόχου κύστεως	» 413
Δέρματος ὀσχείου ἐκτομή	» 509

E

Ἐνέσις κατὰ τὸν ἱερὸν σωλῆνα	» 28
Ἐνέσις ἐν τῇ οὐρήθρᾳ	» 96

Ἐπισπαδίας (ἐγχείρησις)	σελ. 171
Ἐνσταλάξεις ἐν τῇ οὐροδόχῳ κύστει	» 287
Ἐπιπλοκαὶ κατὰ τὴν ἀπομύζησιν μετὰ λιθοτριψίαν	» 323
Ἐπιπλοκαὶ λιθοτριψίας	» 325
Ἐνδείξεις καὶ ἀντενδείξεις λιθοτριψίας	» 326
Ἐκτέλεισις ὑπερηθικῆς κυστιοτομίας	» 351
Ἐγκαρσία ὑπερηθικῆς κυστιοτομίας	» 371
Ἐκτροφὴ τῆς οὐροδόχου κύστεως	» 421
Ἐγχειρήσεις ἐπὶ τοὺς οὐρητήρας	» 437
Ἐγχειρήσεις ἐπὶ τοῦ ὀσχέου	» 504
Ἐπιδιδυμεκτομία	» 505
Ἐγχειρήσεις ἐπὶ τὸν σπερματικὸν τόνον	» 506
Ἐγχειρήσεις κίρσοσκήλης	» 507

Θ

Θλάσεις (νεφρῶν)	» 500
----------------------------	-------

Η

Ἡλεκτρολύσις (οὐρήθρας)	» 121
-----------------------------------	-------

Κ

Καθετηρισμὸς	» 72
» ἐκκενωτικός	» 77
» διὰ μεταλλικοῦ καθετήρος	» 80
» ἐπὶ παρὰ φύσιν ὁδοῦ	» 83
Καθετὴρ παραμένων	» 84
Καθετηριασμ. τῆς οὐρήθρας ἐκ τῶν ὀπίσω πρὸς τὰ πρόσω	» 129
» παρὰ τῇ γυναικί	» 145
Κέρατα (βαλάνου)	» 188
Κύστεως οὐροδόχου ἐξέτασις	» 242
» » » ἀπὸ τοῦ ὑπογαστρίου	» 249
Κυστιοσκοπία	» 251
Κυστιοσκόπιον Nitze	» 253
» Albarran	» 255
Κυστιοσκοπία (θέσις τοῦ πάσχοντος)	» 260
» πρὸς καθετηρισμὸν τῶν οὐρητήρων	» 264
Καθετηρισμὸς τῶν οὐρητήρων παρὰ τῇ γυναικί ἄνευ κυστιοσκοπίου	» 271
Κυστιοσκόπιον τοῦ Boisseau du Rocher	» 273
Καθετὴρ ἀπομύζήσεως (λιθοτριψία)	» 299

Κύστεις (σφροδογ.) εὐρεῖαι (ἐπὶ λιθοτριψίας)	σελ. 316
Κύστειος σφροδόγου παρακέντησις	» 341
Κυστιστομία ὑπερθικὴ	» 345
Κυστιεκτομία ὀλικὴ παρὰ γυναῖκα	» 369
Κυστιστομία μετὰ συμφυσιστομίας	» 373
» μετὰ διεκπρίσεως τῆς ἡθικῆς συμφύσεως	» 377
» ὑπερθ. μετὰ προσκαίρου διεκπρίσεως τῆς ἡθικῆς συμφύσεως	» 377
» προσθία ὑπὸ τὴν ἡθικὴν σύμφυσιν	» 377
Κολποκυστιστομία	» 384
Κυστιεκτομία μερικὴ	» 365
Κυστιεκτομία ὀλική	» 367
Κολποκυστιστομία	» 387
Κυστιστομία ἀπὸ τοῦ περινέου	» 401
» (Μέση περινεοκυστιστομία)	» 402
Κυστιστομία διὰ τοῦ περινέου	» 420
Κύστεις σπερματικοῦ τόνου	» 506
Κιρσοκήλη	» 507

Λ

Λιθοτριψία	» 289
Λιθοτρίπτης	» 294
Λιθοτριψία (δυσχέρεια κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν)	» 314
» παρὰ τῇ γυναίκα	» 316
» παρὰ τοῖς παισὶ	» 317
» διὰ τοῦ περινέου	» 330
Λοξὴ περινεοκυστιστομία	» 415

N

Νεφροὶ (ἐγχειρήσεις ἐπὶ τῶν νεφρῶν)	» 463
» (ἐξέτασις τῶν νεφρῶν διὰ τῶν κοιλιακῶν τοι- χωμάτων	» 463
» (ἄμεσος ἐξέτασις τῶν νεφρῶν)	» 468
» (» » » διαπεριτοναϊκῶς » 468	
» (» » » ἐξωπεριτοναϊκῶς » 460	
» (ἐξέτασις τοῦ νεφροῦ διὰ βελονογυμοῦ)	» 474
Νεφρικὴ πυελοτομία	» 475
» πυελολιθοτομία	» 475
Νεφροτομία ἐξεταστικὴ	» 476
Νεφρορραφία	» 477

Νεφροτομία θεραπευτική	σελ. 478
» » διαπεριτοναϊκή	» 478
» » εξωπεριτοναϊκή	» 478
Νεφρολιθοτομία	» 481
Νεφροτομία δι' άνουρίαν	» 482
Νεφροστομία	» 483
Νεφροπυελοστομία	» 483
Νεφροῦ (ιδίου χιτώνος τοῦ νεφροῦ τομή)	» 484
Νεφροπηγία	» 484
Νεφρεκτομία	» 489
» τεμαχῆδόν	» 493
» ὀλική ὕψιμος ἀπὸ τῆς ὀσφυϊκῆς ὁδοῦ	» 494
» μερική » » » »	» 494
Νεφρεκτομία παραπεριτοναϊκή	» 496
» διαπεριτοναϊκή	» 496
Νεφρῶν (θλάσεις)	» 500
Νεοπλάσματα δέρματος ὀσχεῖου	» 521

Ο

Οὐρήθρα (ἐξέτασις μεθοδική τοῦ αὐλοῦ τῆς οὐρήθρας)	» 73
Οὐρήθρας διαστολή	» 89
» (ἐνέσεις)	» 96
» (προσθίας πλύσις)	» 98
» (ὀπισθίας »)	» 98
» (προσθίας καὶ ὀπισθίας πλύσεις)	» 99
» (ἐνστάλαξις)	» 99
» (προσθίας ἐνστάλαξις)	» 101
» (προσθίας καὶ ὀπισθίας ἐνστάλαξις)	» 102
» (ὀπισθίας ἐνστάλαξις)	» 103
Οὐρηθροσκοπία	» 103
Οὐρήθρας (ἀλλότρια σώματα)	» 106
Οὐρηθροτομία (ἐσωτερική)	» 111
» (παρὰ τῇ γυναικί)	» 118
Οὐρήθρας (ἄμεσος προϊούσα διαστολή)	» 120
Οὐρηθροτομία (ἐξωτερική)	» 122
» (ἐξωτερική μετὰ ὀδηγοῦ καθετηῆρος)	» 124
» (» ἄνευ » »)	» 126
» (» ἐπὶ ῥήξεως τῆς οὐρήθρας)	» 128
» (» πρὸς ἀφαίρεσιν ἀλλοτρίου σώματος ἀπὸ τῆς οὐρήθρας)	» 131

Ούρηθροστομία (περινεϊκή)	σελ. 132
Ούρηθρεκτομία	» 133
Ούροχόα συρίγγια κατὰ τὸν περίνεον	» 135
Ούρωδεις ὄγκοι κατὰ τὸν περίνεον	» 138
Ούρηθρας διαστολή παρὰ τῇ γυναικί	» 148
Ούρηθροστομία ἐσωτερικὴ παρὰ τῇ γυναικί	» 154
Ούρηθρεκτομία παρὰ τῇ γυναικί	» 154
Ούρηθρας (συγγενῆς ἀσκοειδῆς διάτασις)	» 183
» (στένωσις ἐξωτερικοῦ στομίου)	» 184
Ὁξεία κονδυλώματα (ἀκροποσθίας — βαλάνου)	» 186
Ὁρχεκτομία	» 224
Ούροδόχου κύστεως (πλύσεις)	» 275
» » (ἐνσταλάξεις)	» 287
» » (παρακέντησις)	» 341
» » (τρώσεις ἐγχειρητικαί)	» 392
» » (τραυματ. κακώσεις τυχαίαι)	» 392
» » (ῥῆξις ἐξωπεριτοναϊκῇ)	» 396
» » (ἀπόξεις ἀπὸ τοῦ περινέου)	» 414
Ούροχόα συρίγγια κατὰ τὸ ὑπογάστριον	» 398
Ούροχόα συρίγγια κατὰ τὴν ὀσφυϊκὴν χώραν	» 502
Ούρητῆρες (ἐγχειρήσεις κατ' αὐτοὺς)	» 437
» (ἐξέτασις αὐτῶν διὰ τῶν κοιλιακῶν τοι- χωμάτων)	» 438
» (ἄμεσος ἐξέτασις αὐτῶν)	» 440
» » » » Ἐξωπεριτοναϊκῶς	» 441
» » » » Διὰ κολποτομίας παρὰ τῇ γυναικί	» 445
Ούρητηροστομία	» 445
Ούρητηροπλαστική	» 447
Ούρητηρεκτομία μερικὴ	» 448
Ούρητηρο-ουρητηρικὴ ἀναστόμωσις	» 448
Ούρητηρονεφρική ἀναστόμωσις	» 451
Ούρητηρεκτομία ὀλική	» 452
Ούρητηρορραφία	» 454
Ούρητῆρων μετεμφύτευσις (ἐξωτερικῇ)	» 454
» » (ἐσωτερικῇ)	» 456
» » (ἐπὶ τὸ πέος)	» 457
» » (ἐπὶ τὸν κολεόν)	» 457
» » (ἐπὶ τὴν πύελον τοῦ νεφροῦ)	» 457

Οὐρητήρων μετεμφύτευσις (ἐπὶ τὸν ἐντερικὸν σωλήνα)	σελ. 457
» » (οὐρητηρο-ουρητηρικῇ)	» 459
» » (δι' ἀναστομωτ. κομβίου)	» 459
» καθετηρισμός ἐκ τῶν ὀπισθεν	» 477
Ὁσχέου ἐκτομὴ (καὶ σπερματιτίδων φλεβῶν)	» 512
Ὁρχεκτομία	» 512

Π

Περίνεος (ἀποστήματα κατ' αὐτόν)	» 138
Πέος (ἀκρωτηριασμός τοῦ πέους)	» 141
Πολυποσιδεῖς βλαστήσεις κατὰ τὸ ἐξωτερικὸν στόμιον τῆς οὐρήθρας τῆς γυναικὸς	» 156
Προϋῶσα διαστολὴ ἀκροποσθίας	» 192
Παραφίμωσις	» 192
Προστατού (ἀπόστημα)	» 195
» » Σχάσις διὰ τῆς οὐρήθρας	» 195
» » » διὰ τοῦ ὀρθοῦ ἐντέρου	» 196
» » » διὰ τοῦ περινέου	» 198
» λίθοι	» 200
» ὑπερτροφία	» 201
Προστατοτομία	» 203
» διὰ τῆς οὐρήθρας	» 204
» διὰ τοῦ περινέου	» 208
» διὰ τῆς ὑπερηβ. ὁδοῦ	» 210
Προστατεκτομία	» 210
» ἀπὸ τῆς ὑπερηβ. ὁδοῦ	» 210
» περινεϊκῇ	» 216
» διὰ τοῦ περινέου ἄνευ διανοίξεως τῆς οὐρήθρας	» 217
» μερικῇ διὰ τοῦ περινέου μετὰ διανοί- ξεως τῆς οὐρήθρας	» 222
» ὀλικῇ διὰ τοῦ περινέου	» 224
Πλύσεις οὐροδόχου κύστεως	» 275
» οὐροδ. κύστεως ἐκκενωτικαὶ μετὰ λιθοτριψίαν	» 319
Παρακέντησις οὐροδόχου κύστεως	» 341
» τοῦ νεφροῦ	» 467
Πυελοτομία (νεφρικῇ)	» 475
Πυελολιθοτομία (νεφρικῇ)	» 475
Περινεφρικοὶ φλέγμονες	» 501

P

Ραφή τελεία τῆς οὐροδόχου κύστεως	σελ. 361
---	----------

Σ

Συμπτώματα γενικά (τῆς διὰ κοιλίνης ἀναλήψεως)	» 21
Σκοληκοειδίτις	» 34
» (ἐγχείρησις ἐν πλήρει ὑγείᾳ τοῦ πά- σχοντος)	» 39
» (Τομή κοιλιακῶν τοιχωμάτων κατὰ Roux).	» 41
» (Τομή τῶν κοιλιακῶν τοιχωμάτων κατὰ Marc Burney)	» 43
» (Τομή τῶν κοιλιακῶν τοιχωμάτων κατὰ Max Schuller)	» 44
» (Τομή τῶν κοιλιακῶν τοιχωμάτων κατὰ Jalaguier)	» 46
» (Ραφή τῶν κοιλιακῶν τοιχωμάτων)	» 54
Σκοληκοειδοῦς ἐκρύψεως ἀναζήτησις	» 48
Σκοληκοειδίτιδος ἐγχείρησις ἐν ἀκμῇ τῆς νόσου	» 56
» » ἐν πλήρει περιτονίτιδι	» 66
Σπερματικῶν πόρων ἐκτομή	» 229
Σπερματοδόχων κύστεων (ἀφαίρεσις)	» 240
Συριγγώδεις πόροι κατὰ τὴν ὀσφυϊκὴν χώραν	» 502
Συριγγώδεις πόροι κατὰ τὸν ὄσχεον	» 504
Σπερματιτίδων ρυεθῶν ἐκτομή	» 508

T

Τομή τῆς ὑμενώδους μοίρας τῆς οὐρήθρας (bouton- nière périnéale)	» 411
Τραύματα νεφρῶν	» 501

Υ

Υποσπαδίας (ἐγχείρησις)	» 159
Υπερθικὴ κυστιστομία	» 341
» » παρὰ γυναῖκα	» 382
» » πρὸς ἀφαίρεσιν νεοπλασματος	» 363
» κυστιστομία	» 388
Υδροκήλη σπερματικοῦ τόνου	» 506

Υδροκήλης παρακέντησις	σελ. 512
» ἔναιμος ριζική θεραπεία	» 510
» » » » κατὰ Volkman	» 510
» » » » » Julliard	» 518
» » » » » Bergman	» 519
» » » » » Doyen	» 519

Φ

Φίμωσις (ἐγχείρησις)	» 188
Φωνενδοσκόπιον	» 251
Φυματίωσις οὐροδόχου κύστεως	» 379

ΤΑ ΠΡΟΣ ΔΙΟΡΘΩΣΙΝ ΕΝ ΤΩΙ ΚΕΙΜΕΝΩΙ

Σελ. 15	στίχ. 10	ἀντὶ διακρυπῆσθε	ἀνάγνωθι διατρυπῆσθε
» 129	» 21	» μὲ	» μὲν
» 239	» 22	» προφυῶς	» προσφυῶς
» 347	» 6	» λίθου	» λίθον
» 461	» 9	» οὐρητηρο-ουρητηρικῇ	» οὐρητηρο-εντερικῇ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΔΙΔΑΚΤΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ

